

Giới thiệu Nhật Ký Hôn Nhân Của Tôi Và Thần Tượng

Thể loại: Showbiz, siêu hài, siêu sùng, đặc biệt ngược cầu độc thân (ngược FA) (Đọc xong để gây sâu răng tiểu đường))

Số chương: 86 + 9 ngoại truyện

Editor: Ngân Nhi

Sau khi tỉnh giấc thì Bao Tử phát hiện mình cứ nhiên lại vượt thời gian tận ba năm sau.

Không chỉ vậy mà còn đã có chồng mà chồng lại là một anh đế,

Bao Tử: Nhất định là mình đã cướp đi sự trong trắng của người ta rồi, nên người ta mới phải chịu ảm ức mà cưới mình. (?_?)

Hoặc Sảm tỉnh dậy, phát hiện vợ mình có gì đó khác khác.

[cô vợ lạnh lùng của mình đâu rồi?]

[Cái người hài hước kia từ đâu đến vậy?]

[Vợ mình ngày ngày nói chuyện đòi truy với mình, nhưng lại không chịu lăn lên giường với mình.]

[Vợ à, ngôn ngữ dơ bẩn thì không gọi là dơ bẩn được, hành động dơ bẩn thì mới thật sự dơ bẩn cơ

Bạn đang đọc truyện *Ngày Ký Hôn Nhân Của Tôi Và Thần Tượng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 1

Sáng sớm, ánh mặt trời từ bên ngoài cửa sổ chiếu vào, trên chiếc giường lớn King size, nữ chủ nhân Bao Tử từ từ tỉnh lại, chậm rãi mở mắt, sau đó nét mặt cô lập tức trở nên ngu ngốc như vậy luôn

(◡‿◡)

[Đây chắc chắn không phải phòng ngủ của mình mà.]

[Rốt cuộc chuyện gì đã xảy ra, rõ ràng hôm qua mình đã lên giường đi ngủ từ rất sớm để chuẩn bị hôm nay đi thử vai nữ phụ thứ mười tám mà.]

[Máu chốt là, trên giường còn có nhiều hơn một người, cái quý gì đang áp vào mông mình thế này aaaaa.]

[Hắn đây là một giấc mộng rồi.]

[Bình tĩnh, nhắm mắt lại.]

[Nhưng vẫn chẳng có gì thay đổi (π_—π)]

[Xem ra đây là một giấc mộng không dễ dàng tỉnh lại.]

Bao Tử mơ màng, nghiêm mặt nhẹ nhàng vén một góc chăn tơ lụa lên nhìn.

[F*ck! Sao mình lại ngủ khỏa thân thế này?]

[F*ck! Bánh bao hấp của mình sao bỗng nhiên tăng vọt về chất, trở thành bánh bao lớn rồi?]

[F*ck! Cái tay đang ôm lấy bánh bao lớn của mình là thế nào đây, đã vậy cái tay này còn thật là đẹp (¬_¬).]

[Ô, có gì đấy sai sai.]

[F*ck! Cái tay kia tự dưng lại bóp nhẹ bánh bao lớn của mình chứ!]

[F*ck! Trốn vào chăn thôi!]

"Chào buổi sáng, vợ yêu."

Bao Tử hoảng sợ quay đầu lại, sau khi nhìn thấy người đàn ông đang nằm cạnh mình, cô lập tức há to miệng, run rẩy giờ tay bóp chặt mặt hắn:
"Hoặc...Hoặc...Hoặc...Hoặc Sâm."

Người đàn ông như cơn mây cảm lấy tay Bao Tử đang đặt trên mặt mình xuống, sau đó nâng mặt Bao Tử lên rồi nhìn trái nhìn phải, cảm thấy vợ mình hôm nay có gì đó là lạ.

Nhưng so với sự thay đổi kì lạ của vợ thì Hoặc Sâm để ý đến phản ứng ngốc nghếch đáng yêu của vợ hơn, từ khi quen biết vợ thì hắn chưa từng được nhìn thấy dáng vẻ này của vợ bao giờ, vì bình thường vợ hắn toàn tỏ ra lạnh lùng thôi mà (∇).

[Hôm nay vợ không lạnh lùng nữa.]

[Vợ hôm nay rất đáng yêu nha.]

[Nên là, mình muốn pằng pằng pằng với vợ quá!]

[Kết hôn một năm, thật sự không nhịn được dục vọng nữa rồi!]

Hoặc Sâm tiên sinh với thể giới nội tâm muôn màu muôn vẻ không thể nào chỉ cứ nghĩ và nghĩ vậy được, hắn thuộc phái hành động mà, với cả, sáng sớm đừng nên trêu chọc đàn ông nha = v =.

Hoặc Sâm xoay người áp Bao Tử dưới thân mình.

Bao Tử: Thì ra mình khao khát đến vậy à? Lại mơ nam thần của mình muốn bíp bíp mình nữa cơ!

Đã vậy thì, nam thần à, đừng khách khí mà hãy đè em đi (∇).

Kết quả...

[Trời đất ơi, sao mộng xuân mà cảm giác lại chân thực thế này QAQ.]

[Chẳng lẽ đây không phải là mơ?]

Bánh bao ngốc, chúc mừng cô đã tỉnh ngộ.

Bao Tử cắn môi kìm nén tiếng ngâm nga của mình, ló cái đầu đang chôn ở ngực Hoặc Sâm của mình ra.

"Ừm...ừm à, Hoặc...Hoặc Sâm, em có...có lời muốn nói với anh, anh...anh...Dừng lại!" "Làm xong rồi nói."

[Chíp chíp chíp, giọng của nam thần nghe quyến rũ quá đi, cảm thấy lâng lâng ($\geq \nabla \leq$).]

Sau đó ($\neg \neg$) Bao Tử lâng lâng đắm chìm trong cái hoạt động abcdxyz với Hoặc Sâm, dù sao thì anh cũng nói cô là vợ của anh mà.

Nhưng có một chuyện mà Bao Tử không hề ngờ tới chính là, nam thần nhà cô không chỉ có dáng người đẹp cộng với nhan sắc cao, mà cmm thời gian còn rất lâu nữa.

Hoặc Sâm sau khi ăn no thỏa mãn thì ngoan ngoãn giống như một chú mèo ba tư, yên lặng nghe vợ nói chuyện.

Bao Tử: "Hiện tại là năm nào ạ?"

Hoặc Sâm: "Em bị làm đến choáng váng rồi à? Năm 2019."

Bla bla bla

Bla bla bla

"Cho nên ý của em là, bây giờ linh hồn của em là em lúc 22 tuổi sao?" Hoặc Sâm cau mày nói.

"Trên lý thuyết thì đúng là như vậy, em cũng không hiểu sao mình lại biến thành bộ dạng này nữa."

"Năm tháng đúng là một con dao giết heo."

"Hả?"

"Chúng ta biết nhau vào hai năm trước, khi đó em lạnh lùng như thể không muốn ai đến gần vậy, bây giờ được nhìn thấy em của một năm trước đó, tính tình vẫn còn chưa vô lại cho lắm (￣▽￣).]

"Sao chúng ta lại biết nhau?"

"Em đóng vai nữ phụ thứ mười tám trong phim mà anh đóng vai chính."

"..."

"Vậy sao chúng ta lại về chung một nhà?"

"Ừm."

[Dù có gặp hàng ngàn hàng vạn kiểu phụ nữ khác nhau, thì Hoắc Tiểu Sâm cũng chỉ có phản ứng với một mình em mà thôi.]

[Rõ ràng đã chuẩn bị tâm lý sống một mình cả đời rồi, thế mà em lại đột nhiên xuất hiện.] [Sau đó mới phát hiện, thì ra không phải do mình lạnh lùng vô cảm, cũng không phải cong.]

"Có phải vì em đã cướp mất sự trong sạch của anh, nên anh mới chịu âm ức mà cưới em không?" Bao Tử cảm thấy đây là chuyện rất có khả năng xảy ra, nhất là đối với sự si mê mà cô dành cho Hoắc Sâm.

[Mình là tiểu sắc nữ có tâm hồn đen tối mà, đẩy ngã nam thần cũng chẳng có gì lạ cả = v =.] "Ừ, đúng là em đã cướp đi sự trong sạch của anh." "Yên tâm, từ giờ trở đi em sẽ chịu trách nhiệm với anh." "Lời của phụ nhân...vì phụ tử nhiên rất tin tưởng." ---

Hoắc Sâm không để ý lắm đến tình trạng của vợ mình, hẳn cảm thấy cho dù là Bao Tử 22 tuổi hay 25 tuổi thì cũng vẫn là vợ thôi, cô vợ danh chính ngôn thuận của hắn.

Bao Tử cũng thân nhiên tiếp nhận chuyện này, tự nhiên lại được gả cho nam thần mà không cần tốn nhiều công sức. Nhưng mà, nội tâm Bao Tử 22 tuổi tuy hay nghĩ mấy chuyện đen tối, nhưng năng lực hành động trên thực tế của cô không ngờ lại kém như vậy.

Hoắc Sâm hơn Bao Tử ba tuổi, năm nay 28, hẳn nổi tiếng từ nhỏ, mười lăm tuổi đã là ảnh đế, cũng là thần tượng của Bao Tử bấy lâu nay.

Bao Tử vì muốn được đến gần nam thần hơn một chút, nên mới lựa chọn đi theo con đường diễn xuất.

Ai ngờ làng giải trí giống như một cái chảo nhuộm lớn, vì bảo vệ mình, nên từ một người nghĩ gì nói vậy, cô dần trở nên lạnh lùng ít nói, chỉ có học cách nguy trang thì mới có thể bảo vệ tốt cho mình. Cũng chính bởi vậy nên cô chỉ luôn giậm chân tại chỗ ở vị trí nữ phụ thứ mười tám, không nổi tiếng một chút nào. Năm ngoái khi cô gả cho Hoắc Sâm thì mọi người mới biết là giới showbiz thì ra còn có một cô gái như vậy.

Sau khi cưới Hoắc Sâm, Bao Tử vẫn giả bộ cao lãnh như cũ, bởi vì Hoắc Sâm khi theo đuổi cô đã từng nói một câu thế này: "Anh rất thích đáng về lạnh lùng của em."

Thế là, Bao Tử cứ tiếp tục ngu ngốc làm một cái bánh bao nguội thôi.

Cho đến khi thân thể 25 tuổi phải sống trong tâm hồn của 22 tuổi, thì chuyện này mới không tiếp diễn nữa.

Các fan rít rít lên tiếng: Thì ra Hoắc ảnh đế thích dạng phụ nữ như vậy. Cũng phải, chỉ có Hoắc ảnh đế mới có thể không chế dạng phụ nữ kiêu ngạo lạnh lùng như vậy thôi.

Bạn đang đọc truyện *Nhật Ký Hôn Nhân Của Tôi Và Thần Tượng* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 2

Hoắc Sâm cực kỳ vui khi vợ mình đang từ lạnh lùng biến thành hài hước, hẳn cảm thấy đáng về của vợ mình bây giờ rất giống mình = v =. Trước mặt người khác thì Hoắc Sâm luôn tạo dựng hình tượng một nam thần thành thực chừng mực bá đạo mạnh mẽ, nhưng thực chất thì hắn rất ngốc, mặc dù đã 28 tuổi, nhưng độ ngốc nghịch vẫn không thể thay đổi được (ノ_<).

Nhưng điều duy nhất Hoắc Sâm không ngờ tới chính là, tuy vợ hắn bây giờ rất đáng yêu, nhưng lại luôn cự tuyệt mỗi lần hắn cầu hoan (￣^￣)Σ.

[Thế này thì làm sao bồi dưỡng tình cảm được đây.]

[Thật vất vả mới có thể gặp được người khiến cho Hoắc Tiểu Sâm có phản ứng, thật vất vả mới cưới được em, thật vất vả mới được ngủ cùng em, thế mà bây giờ em lại từ chối anh.]

[Vợ ơi, xin em hãy lăn lên giường đi mà.]

Sở dĩ Bao Tử cự tuyệt Hoắc Sâm cầu hoan là vì cô không quen, 22 tuổi cô chưa từng yêu ai, bây giờ lại bắt cô abxyz với một nam thần xa lạ thế này, quả thật có chút căng thẳng ◡(ಠ_ಠ)◡.

Bây giờ, cô phát hiện Hoắc Sâm hoàn toàn khác xa so với tưởng tượng của cô (ಠ_ಠ) Sao phong cách của nam thần lại giống cô thế này!

[Quả nhiên, TV đúng là gạt người mà!]

[Nam thần à, anh ngốc nghếch đáng yêu thế này, fan của anh có biết không?]

Các fan tỏ vẻ hai vợ chồng anh chị giấu quá kĩ, chúng em không thể phát hiện ra được.

"Hoắc Sâm."

"Gì thế vợ?"

"Sao anh rảnh rồi vậy? Không cần đi diễn này nọ à?"

"Mấy hôm trước anh vừa quay xong một phim rồi, đợt này đang được nghỉ ngơi.Đúng rồi bánh bao, chúng mình được mời tham dự một show truyền hình đấy!"

"Hmm(◡w◡)?"

"Một show dành cho các cặp vợ chồng, tên là "Có em trong đời""

"Em chỉ là nữ phụ thứ mười tám thôi mà, sao lại có cơ hội tham gia show được?"

"Bởi vì em là vợ anh mà (◡u◡)."

"..."

"Nghe nói đạo này mọi người rất thích show ân ái, anh cũng muốn đi theo xu hướng xem sao."

"..."

Bao Tử luôn cho rằng nam thần nhà cô không thể nào đáng yêu như vậy được, là mẫu người chỉ có thể đứng từ xa nhìn mà thôi, kết quả...thực ra không phải như vậy.

"Bao giờ thì bắt đầu quay?"

"Tầm hai tuần sau."

"Nội dung cụ thể là gì?"

"Show ân ái đó."

"..."

"Kết hôn một năm rồi, nhưng bọn mình vẫn luôn khiêm tốn quá, làm người ta đồn đại là hai vợ chồng mình ly hôn rồi, lần này tham gia show anh sẽ khiến cho người ta phải nhìn mình với một thái độ khác."

"Nam thần, anh ấu trĩ thật đấy."

"..."

Trước khi bắt đầu bấm máy, mục tiêu của Hoắc Sâm là phải lăn lộn với vợ được một lần.

Nhưng mà, vợ hắn có ý chí quá kiên định.

[Ngày nào cũng phải nhìn bánh bao trắng trắng mềm mềm nhà mình lác qua lác lại trước mặt mà không được ăn, cảm giác này thật không còn gì tệ hơn nữa.]

[Rõ ràng là cô vợ mà mình đường đường chính chính cưới về mà, sao cô ấy có thể vì lý do tâm lý mà không chịu ngủ với mình hả!]

[Không còn cách nào, ai bảo mình là một người đàn ông luôn tôn trọng vợ chứ.]

[Nhưng hiện tại anh không muốn tôn trọng em chút nào hết!] [Còn tôn trọng nữa thì chỗ đó của anh sẽ hỏng mất (￣Д￣)ﾉ]

Sau đó, Hoắc muốn ngủ với vợ Sâm tạo một bài viết trên diễn đàn tên là: Vợ không chịu ngủ với tôi, tôi phải làm gì bây giờ?

Hàng trăm bình luận dội đến ~~~

Lầu một: Vậy thì anh phải ra soi gương nhìn lại mình đi.

Lầu hai: Chắc là body của anh quá tệ nên vợ anh mới không thêm đó.

Lầu ba: Bá vương ngành thượng cung thôi!

...

Trùng hợp là, Bao Tử lúc rảnh rỗi cũng thường hay lướt dạo mấy diễn đàn, thấy cái chủ đề kia thì lập tức nêu lên ý kiến của mình ~~~

Lầu N: Nếu như chủ thớt đẹp trai và có body đẹp thì tôi đề nghị sắc dụ. Nếu chủ thớt không có cả hai thứ kia, vậy tôi khuyên anh hãy tắm rửa rồi đi ngủ đi.

...

Hoắc Sâm ranh mãnh chà chà tay, cuối cùng cũng đọc được một bình luận khiến hắn hài lòng, hắn chính là người vừa có mặt vừa có đáng đây, hoàn toàn có thể chọn lựa phương án sắc dụ rồi.

[Những người bạn trên mạng thật cơ trí, sao mình không nghĩ ra cách này sớm hơn nhỉ!]

Ban đêm yên tĩnh đã tới, Bao Tử quần chăn lướt blog, là một diễn viên chuyên đóng vai nữ phụ thứ mười tám nên fan của cô phải nói là ít đến đáng thương, cho dù có cưới Hoắc Sâm thì fan cũng chỉ tăng có chút xíu.

[Không có fan, nhưng tôi có Hoắc Sâm đấy nhá!]

Cửa phòng tắm kêu tạch một cái rồi mở ra, Bao Tử quay sang nhìn (☆_☆).

[Ôi cha ôi cha ôi cha, body của nam thần đẹp quá đi, lỡ nhìn không được muốn nhào vào thì làm sao đây QAQ.]

Hoắc Sâm nửa người trên không mặc gì, nửa người dưới thì quấn mỗi cái khăn tắm, mấu chốt là tóc còn chưa lau khô, nước chảy dọc theo từ tóc xuống mặt rồi rơi xuống, body thật sự đẹp đến không thể đẹp hơn, cơ ngực cường tráng cứ như vậy bại lộ trước mắt Bao Tử.

Tiểu sắc nữ đã bất tỉnh TAT.

Sau khi thấy phản ứng của Bao Tử, Hoắc Sâm rất mãn nguyện, nhưng hắn vẫn ra vẻ như không có chuyện gì, rất bình tĩnh bò lên giường ôm Bao Tử, dán vào tai cô nói: "Em có thấy hài lòng không?"

Bao Tử vội vàng gạt đầu, đầu chỉ hài lòng thôi đâu, phải nói là yêu chết mất ý. "Hoắc Sâm, body của anh đẹp quá, không hổ là nam thần của em." "Nam thần của em ở ngay đây rồi, em có muốn ngủ với anh không, hả?"

"...(๖w๖)...Em vốn cảm thấy anh là người không thể xâm phạm!"

"Chỉ cho phép em xâm phạm anh thôi!"

Hoắc Sâm cố ý nói một cách gọi cảm nhất có thể, Bao Tử quả nhiên bị mê hoặc.

Đêm còn rất dài.

Hoắc Sâm đã mấy ngày không được ăn vợ rồi, cho nên đêm nay không kiêng dè gì mà giãy vò Bao

Tử.

Bao Tử: Cứu mạng, nam thần của mình đích thị là sắc lang chính hiệu rồi QAQ.

Rạng sáng hôm sau, Hoắc Sâm tỉnh lại khi Bao Tử vẫn đang ngủ say, hần sáng khoái mở di động ra trả lời bình luận của người bạn hôm qua đã cho hần lời khuyên đúng đắn nhất.

Trả lời lâu N: Cảm ơn nhé, đề nghị của bạn rất hữu dụng.

Gần mười giờ Bao Tử mới tỉnh, cô xấu hổ cắn chặt ~ mị lực của nam thần đúng là quá kinh khủng mà huhu.

[Cảm thấy bị mất trong sạch (▽).]

Bao Tử rời giường, thấy nam thần nhà mình đang bình bình choang choang vật lộn trong bếp.

Cô đứng ở cửa nhìn một lúc, cuối cùng không nhìn nổi nữa, đành phải tiến lên ngăn lại những hành động nghệ thuật của Hoắc Sâm trong bếp.

"Đề em làm cho."

"Ừm."

Thấy nam thần biết nghe lời như vậy, Bao Tử không cẩn thận làm lộ bản chất đen tối của mình: "Bắt đầu từ hôm nay, cơm anh ăn chỉ mình em được nấu, quần áo anh mặc chỉ mình em được giặt, chuyện yêu đương cũng chỉ được làm với em thôi."

Hoắc Sâm: "... VỢ à, thật không ngờ là em lại đen tối như vậy đó (¬_¬).

Bao Tử: "... Hình như mình vừa mới không cẩn thận để lộ ra chút bản chất rồi (¬_¬).

Bạn đang đọc truyện *Nhật Kí Hôn Nhân Của Tôi Và Thần Tượng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 3

"Có em trong đời" là một show truyền hình dành cho các cặp vợ chồng nổi tiếng, tổng cộng có ba cặp vợ chồng tham dự, mục đích là để các cặp vợ chồng thể hiện tình cảm của mình qua mỗi chuyến đi, đồng thời còn có thể kiếm tiền nữa...Hoắc Sâm ngồi nói qua nội dung chương trình cho Bao Tử nghe.

Bánh bao cô nướng hoàn toàn không có chút hoài nghi với lời mà nam thần nói, vui chơi giải trí và thể hiện tình cảm thôi mà, cô làm được ☺_☺.

Nhưng mà bánh bao cô nướng vẫn có điều thắc mắc: "Chương trình này là do quản lý của em nhận thay em sao?"

Hoắc Sâm: "(¬_¬)"

"Ánh mắt của anh là thế nào vậy (¬^¬)S?"

"Đầu tiên, show này là do anh nhận, tiếp theo, bánh bao à, từ trước đến giờ em chưa từng có quản lý."

"..." Hoắc ảnh đế, anh đang ghét bỏ vì em chỉ là nữ phụ thứ mười tám thôi đúng không? ---

Trước khi quay một ngày, Hoắc Sâm dính lấy Bao Tử như hình với bóng, hai con mắt cứ nhìn chăm chăm Bao Tử, đáng vẻ rất si mê.

Bao Tử tất nhiên có thể cảm thụ được ánh mắt nóng bỏng của Hoắc Sâm, với tâm hồn sắc nữ của mình, cô hiểu rõ là tên Hoắc Sâm này đang có ý đồ gì với mình.

[Nam thần đã sớm biến mất rồi, bây giờ ở đây chỉ còn lại một tên đại sắc lang mà thôi.]

[Hiện giờ tôi đã không còn là tôi của trước kia nữa TAT.]

[Ban đầu tôi chỉ dơ bản trong lời nói thôi, bây giờ thì chỗ nào cũng dơ bản hết rồi QAQ.]

Đúng là Hoắc Sâm đang có suy nghĩ là đêm nay sẽ làm một trận triển miên liều chết với vợ, bởi vì chương trình này phải quay mất một tháng, nhờ mà trong một tháng này hai người không có không gian riêng tư thì chết, chắc hần sẽ phải nhịn đến hồng mắt.

Đêm đến, Hoắc Sâm lựa chọn sử dụng mỹ nhân kế trong số 36 kế, vì hần nhận thấy là lần nào hần dùng kế này với vợ thì đều có tác dụng hết (¬▽¬).

Nhưng mà hán thật sự không ngờ là lần này mỹ nhân kế lại mất đi hiệu lực rồi, thất bại đến một cách quá bất ngờ, toàn bộ cơ bụng các thứ của hán đều không phát huy được công dụng, trong lòng Hoắc Sâm không phục chút nào.

[Giường lớn ân ái nói sập là sập (^ ^)Σ.]

[Trầm buồn.]

[Trầm không vui.]

[Trầm cần có người đến an ủi dỗ dành.]

Hoắc Sâm lên con giận dữ, quay mặt đi chỗ khác.Bao Tử vội vàng ôm lấy hán từ phía sau, nhẹ nhàng nói: "Bọn mình phải giữ sức để mai còn ghi hình chứ." "(^ ^)Σ"

"..." Ai đó chỉ cho tôi cách dỗ dành ông chồng trẻ con này đi (^ 丌 ^)/.

"Bốn ngày rồi."

"Hả?"

"Chúng ta đã bốn ngày không làm chuyện vợ chồng rồi (* ^ *)."

"...Hay là, một lần thôi nhé."

"◡_◡"

Nhận được sự cho phép của vợ, Hoắc Sâm kích động đè Bao Tử dưới thân, ăn một bữa no nê trước ngày ghi hình.Vốn chỉ định làm một lần thôi, nhưng sau đó lúc hai vợ chồng đi tắm, lại không cẩn thận để súng lên nòng, tiếp đó trong phòng tắm liền phát ra những tiếng ngâm nga mập mờ giữa màn đêm.

"Hoắc...Hoắc Sâm, ưm...ưm a, đã nói...một lần thôi mà, ưm...chậm...chậm thôi."

Trong phòng tắm, đôi chân thon dài của Bao Tử vòng lên eo Hoắc Sâm, tư thế ái muội không thể tách rời.

"Đối diện với nhan sắc của phu nhân, vì phu không thể không chế được."

"..." Lưu manh.

Sáng hôm sau khi trời còn mờ tối, tổ quay phim đã tới nhà bọn họ, bấm chuông cửa để gọi.

Hai vợ chồng đang nằm trên giường King size: "..."

Bé sâu một khe cựa quậy: "Mới sáng sớm đã có ai tới vậy?"

Bé sâu hai vuron vai đáp: "Chắc là tổ quay phim, vợ dậy đi, để anh ra mở cửa."

Bé sâu một: "Dậy không nổi, khó lắm, tình yêu của em dành cho cái giường lớn này vô cùng sâu đậm"

Bé sâu hai tét một cái vào mông bé sâu một: "Mau dậy đi."

"...Huhu." QAQ.

...

Hai vợ chồng hoàn toàn bị con buồn ngủ bao vây, cùng đỡ nhau đi ra mở cửa, sau đó lập tức sững sờ.

[Trời đất ơi, sao mà lảm người vậy Σ(丌 °Ⅲ).] [Trời đất ạ, máy quay đang quay mình kìa Σ(° 丌 Ⅲ).]

[Hình tượng ảnh đế của mình còn giữ được không đây (_ _)?]

[Hình tượng phu nhân ảnh đế của mình còn lại được bao nhiêu (_ _)?]

[Mất hết rồi.]

"Xin chào hai bạn, chúng tôi thuộc đoàn làm phim của chương trình "Có em trong đời", còn một tiếng nữa là chúng ta phải lên đường rồi."

"Mời vào, chúng tôi sẽ chuẩn bị nhanh thôi."

Do thời gian cấp bách, hai vợ chồng vừa rồi còn đang trong tình trạng mộng du, lúc này như thể được lên dây cót, vội vã lao vào nhà vệ sinh.

Khi anh quay phim đi vào, đúng lúc quay được cảnh hai vợ chồng đang đánh răng cùng nhau với một nhịp điệu tương đồng.

Chà chà chà chà xuống dưới chà bên trái chà bên phải.

Cầm cốc súc miệng.

Nhỏ ra.

"Bánh bao, em làm bắn nước vào mặt anh rồi."

"Ừm."

"..."

"Rửa mặt giúp anh đi."

"Anh không có tay à?"

"..." F*ck, muốn thể hiện tình cảm với vợ một tí mà vợ lại không thèm phối hợp QAQ.

...

Đánh răng rửa mặt thay quần áo xong thì cũng mất đến 20 phút rồi, hai vợ chồng nhìn nhau, bữa sáng phải làm sao đây?

Bao Tử phụng phịu, không được, bữa sáng không thể không ăn: "Vẫn còn thời gian, để em đi mua đồ ăn sáng."

"Để anh đi."

"Không cần đâu, em đi cho, em sợ anh mà đi ra ngoài thì sẽ không về được mất."

Hoắc Sâm: "..."

Sau khi ăn xong bánh bao quẩy sữa đậu nành, hai vợ chồng liền lên xe đi tới địa điểm quay.

Lên xe chưa được bao lâu, hai vợ chồng đã dựa vào nhau ngủ ngon lành.

Anh quay phim: "..."

Trên đường đi, anh quay phim chỉ quay được mỗi cảnh hai vợ chồng bọn họ say ngủ mà thôi.

[Mọi kỹ thuật chụp ảnh quay phim của tôi đều bị hai người này hủy diệt hết rồi.]

[Bé khổ tâm lắm, nhưng bé không nói ra.]

[Nghệ sĩ chân chính luôn luôn cô độc mà.]

Hoắc Sâm đã nói chương trình này là dịp để hai vợ chồng có cơ hội thể hiện tình cảm trên những chuyến đi, cho nên Bao Tử đương nhiên cho rằng nơi bọn họ đến nhất định sẽ là một khu danh lam thắng cảnh rất đẹp và nổi tiếng.

Kết quả lúc tỉnh lại, Bao Tử vội vàng đánh thức Hoắc Sâm đang ở bên cạnh: "Hoắc Sâm, mau dậy đi."

"Sao vậy?"

"Chúng mình bị người ta lừa đến nơi núi non hẻo lánh rồi." "Hmm?"

Anh quay phim: "..."

Lúc Hoắc Sâm tỉnh lại cũng ngỡ ngàng nói: "Trước đó họ đâu có nói là sẽ tới mấy chỗ này chứ?" "Sống ở đâu cũng sẽ quen thôi, em cảm thấy rất thoải mái." "Bánh bao à, hãy nhìn thẳng vào nội tâm của mình đi (¬_¬)."

Bao Tử: "Huhu, điện thoại không có tín hiệu, em phải sống thế nào đâyyyyy!!!"

Hoắc Sâm: "..."

Anh quay phim: "..."

Tổ nhân viên công tác: "..."

Bạn đang đọc truyện *Nhật Kí Hôn Nhân Của Tôi Và Thần Tượng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 4

Vừa xuống xe Hoắc Sâm đã thấy hối hận, không ngờ hẳn cả đời thông minh nhưng cũng có lúc hồ đồ nhất thời. Lúc được chương trình mời hẳn đã không chút do dự mà đồng ý ngay, căn bản vì hẳn cảm thấy hai vợ chồng tuy đã kết hôn được một năm rồi mà vẫn còn kín tiếng quá, nhiều người còn chẳng biết vợ hẳn là ai, mà chương trình này vừa hay chính là dịp để hẳn có cơ hội được cùng Bao Tử xuất hiện trước công chúng.

[Nhưng ai có thể nói cho tôi biết tình huống hiện tại là thế nào không?]

[Thế giới rộng lớn như vậy, sao lại chọn nơi này để đến chứ!]

[Tổ chương trình, các anh dám lừa bốn ảnh đế, bốn ảnh đế sẽ không để yên đâu (¬^¬)Σ.]

Ekip "Có em trong đời" cảm thấy cực kỳ oan ức, ban đầu đúng là họ có nói là sẽ đưa hai vợ chồng đi du lịch để bồi dưỡng tình cảm, nhưng cũng đã nói rõ là sẽ đi đâu đâu, với lại nơi non xanh nước biếc phong cảnh hữu tình thế này quá phù hợp để du lịch còn gì. Tổ ekip bọn tôi làm chương trình này với mục đích chính là để được nhìn thấy tình cảm của các cặp vợ chồng ngay cả khi phải sống trong điều kiện gian khổ mà, cho nên phải chọn những nơi như thế này thì mới có thể ghi lại những khoảnh khắc chân thực được.

Nơi này phải nói là vô cùng hoang sơ hẻo lánh, xung quanh chỉ toàn là núi và một vài ngôi nhà lụp xụp, lại còn toàn là dạng nhà tranh vách đất.

Hoắc Sâm không vui tí nào, mục đích của hẳn không phải là đưa Bao Tử đi chịu khổ (¬^¬)Σ.

Bao Tử trừ chuyện di động không có tín hiệu ra thì những thứ khác cô đều cảm thấy rất ổn, mặc dù Hoắc Sâm không biểu hiện ra, nhưng Bao Tử với tâm hồn nhạy cảm vẫn có thể phát hiện ra tâm trạng của trưởng phu nhà mình đang không tốt.

[Lão công ngao kiêu(1) đăng nhập thành công.]

(1) Ngao kiêu: Ra về lạnh lùng nhưng nội tâm ấm áp.

Bao Tử gây gầy lòng bàn tay Hoắc Sâm, Hoắc Sâm nhìn cô, thấy cô đang mỉm cười với hẳn. Thế là sự bất mãn trong lòng Hoắc Sâm ngao kiêu phút chốc tan thành mây khói ~ Dù gì thì vợ cũng không chán ghét mà, mình cũng chẳng cần khó chịu làm gì (¬▽¬).

"Không phải vẫn còn hai cặp vợ chồng khách mời sao?"

Đối với câu hỏi của Bao Tử, đạo diễn rất thật thà trả lời: "Hai đôi còn lại hiện đang ở hai vùng núi khác nhau rồi."

Bao Tử: "..."

"Bây giờ thế này, lát nữa chúng tôi sẽ chỉ để lại mấy nhân viên và một anh quay phim ở đây thôi, chương trình không có nhiệm vụ gì cả, chỉ tập trung quay lại cuộc sống của hai vợ chồng khi ở đây, hai anh chị cứ bình thường như mọi ngày vẫn làm là được."

Hoắc Sâm: "...". Mấy người chạy đi hết rồi coi như không có liên quan gì sao! Bao Tử: "...". Chương trình này có vẻ keo kiệt quá nhỉ! ---

Vợ chồng Hoắc Sâm và cả hai đôi vợ chồng nổi tiếng còn lại đều cảm thấy tổ chương trình làm việc quá tùy hứng rồi, sau khi đưa bọn họ đến đây thì chỉ lưu lại có ba người quay phim một đạo diễn và bốn nhân viên, thật quá thất vọng mà.

Đạo diễn: "OK, chính thức bấm máy "Có em trong đời", tiếp theo các bạn cứ hoạt động thoải mái đi, sẽ có người quay phim cho các bạn."

Bao Tử im lặng một lát, cuối cùng mới miễn cưỡng ổn định lại tâm trạng: "A Sâm, chúng mình đi xem phòng ốc thế nào đi."

Hoắc Sâm gật đầu, nắm tay Bao Tử dắt đi, toàn bộ quá trình hẳn đều tỏ ra lạnh lùng, cảm thấy trước ống kính hẳn phải vừa thể hiện được tình cảm với vợ nhưng cũng không thể đánh mất hình tượng lạnh lùng, đáng tiếc là, hình tượng này lập tức bị sụp đổ ngay sau khi hẳn bước vào phòng ở.

Sau khi cặp vợ chồng trẻ đi đến ngôi nhà mà tổ chương trình đã sắp xếp, Hoắc Sâm và Bao Tử liền (owo).

[Cái nhà này cũ quá đi mất (¬_¬).]

[Tôi ngủ có an toàn không thế (¬_¬).]

"Em đang nghĩ tới một câu thơ."

"Sặc, em thuộc cả thơ cơ à?"

"(¬_¬)"

"...Nói anh nghe đi, để anh cảm nhận nào."

"Tháng tám, thu cao, gió thét già, cuộn mắt ba lớp tranh nhà ta."

"Thơ Đỗ Phủ, quá hợp với tình cảnh lúc này, không ngờ bánh bao của anh lại giỏi như vậy đây."

"Không, đó là câu thơ mà em nhớ nhất thôi."

"..."

Bên ngoài ngôi nhà trông rất rách rưới, nhưng bên trong thì vẫn có thể coi là nơi cho người ở, mà ngay cả thế thì boy lạnh lùng cung xử nữ Hoắc Sâm vẫn không thể chịu được.

"Eo ~"

"Chặc chặc ~"

"Ồi gọi ơi ~"

"Àu mai gót ~"

Nếu đạo diễn đã nói đây là chương trình thực tế, vậy làm một người ngay thẳng, Hoắc Sâm đương nhiên phải bày tỏ hết những bất mãn của mình ra bên ngoài.

Hoắc Sâm: "Bản quá!"

Bao Tử: "Anh cố gắng chấp nhận đi."

Hoắc Sâm: "Anh không chịu đâu (¯^¯)Σ"

Bao Tử nhìn dáng vẻ ngạo kiều của chồng, không thể không lộ ra sự si mê: "Chặc chặc chặc chặc, bây giờ em mới hiểu được đạo lý này, người nào đẹp trai thì dù có làm gì cũng vẫn thấy đẹp, còn một khi đã xấu thì chỉ cần động đây một chút thôi cũng thấy xấu."

Hoắc Sâm: "..."

Vì để cho Hoắc Sâm mắc bệnh sạch sẽ được thoải mái, Bao Tử liền chịu trách nhiệm quét dọn vệ sinh.

"Vợ, để anh giúp em (●◡●●)."

"Không cần đâu, anh ra chỗ cùi đi, buổi trưa nấu cơm phải dùng đến." Bao Tử bắt đầu lên kế hoạch.

"Được."

Kết quả, anh quay phim ghi lại được cảnh tượng sau:

Trong phòng: Lau dọn lau dọn lau dọn chùi bên này quét bên kia cọ bên trên cọ xuống dưới, nước sạch đi vào nước đen thì lùi đi ra, rất nhanh chóng căn phòng đã không còn một hạt bụi nào, dưới ống kính máy quay, Bao Tử giống như một con ong nhỏ đang cần cù lao động.

Mà bên ngoài: Thê thâm bi thương.

Hoắc Sâm: "Chè cùi cũng là kỹ năng sống đó, anh có làm được không?"

Anh quay phim lắc đầu.

Hoắc Sâm: "Thế thì anh hơi kém đấy."

Anh quay phim: "... " Hoắc Sâm để à anh còn dám chê tôi sao? Cái cảnh anh chế cười mà chiếu lên thì người xem được một trận cười hả hê đấy.

Lúc dọn dẹp xong thì Bao Tử đã đói sôi cả bụng, cô rửa tay rồi lấy một gói khoai tây chiên trong ba lô, chạy ra bên ngoài xem thành quả lao động của trượng phu nhà mình.

"(◡‿◡)"

Hoắc Sâm đỏ mặt nói: "Vào nhà ăn khoai tây chiên của em đi, đừng ở đây làm vướng chân vướng tay anh."

"(¬_¬)"

"Bánh bao, mặt em có thái độ gì đấy? Chẳng qua anh vẫn chưa thành thạo lắm thôi (*'∧'*)"

"Ồ!"

Bao Tử ngồi chồm hổm một bên, mở gói khoai chiên ra: "Vẫn cho rằng không khí là miễn phí, cho đến khi mua một gói khoai tây chiên QAQ."

Sau khi cảm thán xong, thấy lượng khoai bên trong gói thật quá ít ỏi, Bao Tử không ăn mà đứng lên vỗ vỗ tay, đi tới bên cạnh Hoắc Sâm đang cố gắng chế cười: "Anh tránh ra, để em!"

Hoắc Sâm: "... "

Lợi dụng lúc Hoắc Sâm còn đang sững sờ, Bao Tử giật lấy cái riú trong tay hắn, đem gói khoai nhét vào ngực hắn: "Anh đứng sang một bên ăn khoai tây chiên đi."

"..."

Bao Tử cầm cái riú, trong nháy mắt cảm thấy như mình là bang chủ bang búa riú vậy, lập tức giơ riú lên thật cao, dồn hết sức lực bỏ xuống, kèm theo một tiếng "Hmm" đầy nội lực, khúc còi ngay tức khắc bị chặt thành hai khúc. Toàn bộ quá trình có thể dùng hai chữ để hình dung – hoàn mỹ.

Anh quay phim: "... " Ai nói sức lực của nữ không thể so sánh với nam chứ!

Hoắc Sâm: "... "

[F*ck!]

[Đây không phải sự thật!]

[Vợ ơi, đừng bỏ nữa!]

[Chừa lại cho chồng em chút sĩ diện đi mà!]

Cứ như vậy, Bao Tử vô cùng khí phách mà chế hết tất cả chỗ cười, ngay cả anh quay phim cũng phải bội phục mà giơ ngón cái với cô.

Bao Tử: "(◡‿◡)" Giữ vững khiêm tốn, khắc sâu công danh.

Toàn bộ quá trình Hoắc Sâm đều chỉ biết đàn mặt ra mà nhìn.

"Vợ, em khỏe như đàn ông vậy đó."

"Chờ anh bỏ xong đồng cười thì chắc em đã về với cát bụi rồi."

"Sao lại thế?"

"Chết đói chứ sao!"

"..."

"Bây giờ anh mang cười vào bếp cho em, A Sâm, lát nữa anh phải nhóm lửa đó."

"Không được đâu, em cũng biết đấy, anh chỉ biết nấu ăn thôi, chứ cái chuyện nhóm bếp lò thì chưa từng làm bao giờ."

"(¬_¬)"

"Em đừng nhìn anh như vậy, anh biết em cũng không biết dùng bếp lò mà!"

"..." Đừng có nói toạc ra như thế!

Anh quay phim: "... " Lại quay được cảnh hay rồi (▽ ▽).

Hoắc Sâm: Cái nhà này bẩn quá.

Bao Tử: Không được chê, phải biết chấp nhận.

Hoắc Sâm: Không phải là chê, mà buổi tối không thể pằng pằng pằng được.

Bao Tử:...

Bao Tử: Trong thời gian quay anh tự đi mà giải quyết nhé.

Hoắc Sâm:...

Hoắc Sâm: Quay xong anh nhất định sẽ khiến cho em không xuống giường được.

Bao Tử: Đến chẻ củi còn không xong nữa là (▽ ▽).

Hoắc Sâm:...

Bạn đang đọc truyện *Nhật Kí Hôn Nhân Của Tôi Và Thần Tượng* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 5

Bận rộn đến tận trưa, hai vợ chồng đói bụng lắm rồi. Mặc dù cả hai đều chưa từng nhóm lò, nhưng để có thể lấp đầy cái bụng thì bọn họ sẽ thử làm một lần. Bất luận có thể nào thì cũng phải dùng cảm vượt qua, nhờ đâu lại thành công thì sao!

Hai vợ chồng mỗi người ôm một bó củi đã chẻ, tâm trạng vui vẻ bước vào phòng bếp. Kết quả...

"(◡_◡)"

[Tổ chương trình, mấy người đang giỡn đấy à?]

[Trong bếp chả có cái gì cả, bọn tôi biết phải làm sao?]

[Kim chế kìm chế nào!]

Bao Tử ngơ ngác một lúc rồi quay ra nói với anh quay phim: "Trong này không có cả nguyên liệu nấu ăn sao?"

Anh quay phim nhún vai tỏ vẻ tôi cũng không biết nữa.

Bao Tử: "...A Sâm, có bột mới gột được hồ(1), chắc chúng ta sẽ phải chết đói ở nơi rừng núi này mất thôi QAQ."

(1) Có bột mới gột được hồ: Ý nói muốn làm được việc, muốn tạo ra được sản phẩm thì trước hết phải có những điều kiện cơ bản, cần thiết lúc ban đầu. Nếu đã không có những điều kiện cần thiết đó thì không nên cố gắng làm làm gì, vì có làm cũng không đạt được như mong muốn, cũng như việc muốn làm được ra hồ thì phải cần có bột.

Hoắc Sâm: "..."

Anh quay phim: "..."

Hai vợ chồng mất to trừng mắt ti hí, may là mắt của Hoắc Sâm rất tinh nên phát hiện ra một tấm thẻ đặt dưới cái rổ ghi: Nguyên liệu nấu ăn có ở khu đất trồng phía sau núi, xin hãy tự đi lấy về. P/s: Hai vợ chồng phải tự nấu cơm.

"Đi hái rau thôi!" Bao Tử cầm cái rổ lên, hùng hục ý chí chiến đấu, vì để được ăn, dù có phải lên núi đao xuống biển lửa thì bôn bánh bao ta đây cũng sẵn sàng, grừ grừ!

[Quyết tâm vì miếng ăn!]

"Anh đi cùng được không?"

"(¬_¬)"

"Sao em lại nhìn anh như thế nữa, anh chỉ muốn cùng nhau làm cho nhanh để được ăn cơm thôi mà."

"A Sâm, anh có biết nấu cơm đâu."

"..."

"Cho nên anh ở lại đây cũng chẳng ích gì, không bằng ra kia hái rau còn hơn."

"..." Nghe cũng có lý, em đây không còn lời nào để phản bác.

Cuối cùng Hoắc Sâm cũng đi theo Bao Tử, hần cảm thấy hai người phải ở gần nhau thì mới thể hiện tình cảm được, với cả hần bỗng phát hiện thể lực và kỹ năng sống của vợ mình phải gọi là max giỏi, nên hần phải tranh thủ chút thời gian này để hỏi vợ mình mấy chuyện.

[Minh thật thông minh mà (¬▽¬).]

Đi dọc trên con đường nhỏ, Hoắc Sâm vẫn luôn nắm chặt tay Bao Tử.

"Em đi cẩn thận."

"Ừm."

Anh quay phim: "... Cảnh tình cảm này tôi cho 99 điểm, còn 1 điểm giữ lại, không hai người lại kiêu ngạo."

"Bánh bao, anh có một vấn đề nghiêm túc muốn hỏi em."

"Anh hỏi đi ~"

"Kungfu bỏ củi của em từ đâu mà có vậy?"

Bao Tử ngạc nhiên, sau đó chậm rãi ngẩng đầu, vẻ mặt bi thương nhìn lên bầu trời: "Đó là một câu chuyện xưa rất đau buồn."

"..."

"Lần đầu tiên em đóng phim là đóng vai quần chúng, lúc ấy em đóng vai một nha hoàn chuyên chịu trách nhiệm bỏ củi, làm nền cho nam nữ chính diễn, bọn họ cứ NG (quay hỏng) liên tục, nên em phải bỏ đi bỏ lại, dần dần trở nên thành thạo thôi (¬▽¬)."

Hoắc Sâm: "..."

Anh quay phim: "..."

"Mặc dù đã nhiều năm trôi qua, nhưng trong khoảnh khắc được chạm tay một lần nữa vào chiếc riêu, cảm giác quen thuộc đó lập tức quay trở lại (●°u°●)."

"..."

"Cho nên là ý, em cảm thấy phải luôn học tập những thứ mới, anh thấy không, rồi sẽ có lúc cần dùng đến mà (¬▽¬)." Bao Tử vô cùng kiêu hãnh nói.

Hoắc Sâm hiếm khi bị cuốn hút như vậy, gơ tay xoa đầu Bao Tử.

Anh quay phim kích động cực kỳ, ôi cha ôi cha ôi cha, cuối cùng cũng quay được cảnh Hoắc ảnh để bày tỏ sự yêu thương với vợ rồi (¬▽¬).

Nhưng kết quả là ~

"Bộ phim đó tên gì, để anh xem lại xem tư thế lúc đó của em mạnh mẽ đến mức nào."

Bao Tử: "Anh không có cơ hội đâu, bởi vì đoạn đó khi lên hình đã bị cắt rồi."

Hoắc Sâm: "..."

[F*ck! Dám cắt cảnh của vợ ông (¬^¬)Σ.]

[Hai bốn ảnh để ông đây không được xem (^)]. [Phải phạt nặng (^)].

*

Sau khi đến vườn rau, nhìn thấy cả một rừng rau dưa xanh biếc không nhiễm bụi bẩn, Bao Tử quả thực muốn nằm sấp lên đó luôn ~ Để có một bữa cơm thật vất vả quá, thời gian đúng là không phụ lòng người, huhu, nhiều rau quá nhiều rau quá đi (_ _ _).

Cuối cùng, hai vợ chồng thắng lợi trở về.

Nhưng mà, không nhóm được lửa thì nấu thế nào?

Cứu mạng aaaaa!

Hai vợ chồng đôi bụng chỉ biết dùng bếp hiện đại đang chiến đấu với cái bếp lò.

[Bế tắc.]

[Cực kì bế tắc.]

[Vô cùng bế tắc.]

[Không thể bế tắc hơn được nữa.]

"A Sâm, phải làm sao bây giờ?" Bao Tử ngẩng mặt lên, đáng thương nhìn Hoắc Sâm đang ngồi bên cạnh.

Mục đích của Bao Tử là muốn nhận được sự an ủi của vợ chồng, nhưng không ngờ cái mà cô nhận được lại là tiếng cười nhạo vô tâm của Hoắc Sâm: "Ha ha ha ha ha ha ha ha ha ha ha ~"

"(* ^ *)"

Anh quay phim: "... Hoắc ảnh đế, anh dám cười nhạo vợ thế à, chuẩn bị tinh thần về nhà quỳ bần phỉm đi.

Kết quả, lúc Bao Tử nhìn thấy mặt Hoắc Sâm, cô cũng vô tâm cười lại anh: "Ồi giờ, hơ, ôi má ơi, ha ha ha ha ha ha ha ha ha ~"

Hai con mèo lem luốc cứ thế nhìn nhau cười ngặt nghèo đến không ngừng lại được.

Anh quay phim: "... Thế giới của những kẻ độc thân không thể hiểu được thú vui vô vị này.

Đối với những người thuộc team sạch sẽ như Hoắc Sâm thì nhất định sẽ không chấp nhận chuyện này, nhưng hắn không ngờ là vợ hắn vẫn thấy chưa đủ, còn quệt thêm than đen vào mặt hắn nữa.

"Bánh bao, em mau dùng tay, đầu em bị nước vào đấy à?"

"Thế sao anh còn chưa chết đuối hả?"

Hoắc Sâm: "... Vợ mình trêu mình (_ _ _).

[Bứt rứt quá bứt rứt quá bứt rứt quá!]

*

Cuối cùng, phu thê đồng tâm, kỳ lợi đoạn kim(2).

(2) Ý nói vợ chồng đồng lòng thì đến vàng cũng cắt được.

Một giờ rưỡi chiều, hai người nấu lửa thành công, đến hai giờ rưỡi thì ăn được cơm.

[Câm nín lệ rơi.]

[Giây phút này...]

[Cảm ơn trời cảm ơn đất, cảm ơn ánh mặt trời đã chiếu xuống nhân gian.] "Ngon quá đi mất!"

"Đó là vì em đói quá thôi!" Hoắc Sâm không chút nể nang mà vạch trần vợ. "(_ _) Hoắc Sâm, anh chê món em nấu có phải không?" "Đâu có."

"Không sao, bữa tối nay đến lượt anh làm." Mỗi người nấu một bữa, quá công bằng =v=.

"..." Em xấu lắm

Bạn đang đọc truyện *Nhật Kí Hôn Nhân Của Tôi Và Thần Tượng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 6

Sau khi hai vợ chồng ăn cơm trưa xong thì đã gần ba giờ chiều rồi ~ Đều tại cái bếp lò, quá là khó nhóm lửa luôn!

Tổ chương trình thật ra cũng không ngờ đến trường hợp này, ai mà biết là hai vợ chồng Hoắc Sâm để lại mất nhiều thời gian để nhóm lửa như vậy chứ.

[Nhìn đồng hồ.]

[Hai tiếng nữa thôi.]

[Bếp lò chờ bạn.]

[Nấu cơm tối.]

Bao Tử bất chợt hiểu ra, cái gọi là chương trình thực tế dành cho các cặp vợ chồng nổi tiếng này thực ra chỉ có mỗi nấu cơm nấu cơm nấu cơm thôi! Cảm thấy bị lừa dối (¬_¬).

Mặc dù mục đích của chương trình "Có em trong đời" là ghi lại những khoảnh khắc cùng nhau trải qua gian khổ của các cặp vợ chồng nổi tiếng, nhưng nếu cứ loay quanh mãi mấy chuyện chẻ củi nấu cơm quét dọn ngắm cảnh núi non này nọ thì quả thật là...chán chẳng buồn xem, ảnh hưởng nghiêm trọng đến tỉ suất xem đài. Hơn nữa, nếu đã là chương trình dành cho các cặp vợ chồng, thì đương nhiên không thể thiếu những hoạt động thể hiện tình cảm rồi.

[Tiếp theo sẽ là những cảnh quay mang mục đích chính là ngược cầu độc thân một cách tàn bạo.]

Cho nên sau đó, Bao Tử có nhận được một nhiệm vụ, đó là không được nói cho Hoắc Sâm biết, chỉ được ra ám hiệu để anh ấy tự chủ động làm với bạn những chuyện sau: ôm lấy bạn từ phía sau, sờ đầu bạn, áp bạn vào tường, cuối cùng là kiss.

Bao Tử: "...". Tự dung lại bắt cô đi làm mấy chuyện tình chàng ý thiếp sến sẩm này trước ông kính QAQ.

Nội tâm của Bao cô nương không đồng ý chút nào, nhưng tổ chương trình người ta nói nếu không hoàn thành nhiệm vụ thì buổi tối sẽ không được đi tìm thức ăn. "Trời đất bao la, cơm vẫn là nhất", Bao Tử đành cắn răng mà đi hoàn thành cái nhiệm vụ dở người này.

Trở lại gian nhà đất, Bao cô nương phát hiện Hoắc Sâm mắc bệnh sạch sẽ giờ này vẫn tỏ ra ghét bỏ không gian sạch sẽ bên trong phòng.

[Hoắc Sâm, anh như vậy là đang hoài nghi khả năng quét dọn của em đấy (´^`)]

[Có giỏi thì anh đi mà quét dọn lại một lần nữa đi.]

[Sạch sẽ không phải là thứ mà anh muốn có là có đâu nhé ~]

Bao Tử mãi không nghĩ ra là phải hoàn thành cái nhiệm vụ kia như thế nào, giờ lại thấy Hoắc Sâm ưa sạch sẽ chê bai thành quả lao động của mình nữa, thật tức chết mà!

Tựa vào cửa, Bao Tử cực kỳ nhẫn nại nói: "Đủ rồi đó, so với ban đầu thì đã sạch sẽ hơn rất nhiều rồi!"

Hoắc Sâm: "Anh ghét bẩn."

Bao Tử lạnh lùng chậm rãi đi tới bên cạnh Hoắc Sâm, sờ tay lên bàn rồi lại bôi vào mặt mình:

"Em cũng bẩn này, anh có ghét không (¬_¬)."

Hoắc Sâm: "..."

[Trời ơi, sao vợ mình lại lạnh lùng rồi (◡_◡).]

[Đã nói là sẽ cùng nhau ngốc nghếch mà (¬_¬).]

[Lòng dạ đàn bà đúng là như kim dưới đáy biển.]

[Vợ ơi ~]

[Em mau trở lại đi, một mình anh không làm được đâu ~]

Bao Tử vẫn làm mặt lạnh, thấy Hoắc Sâm không có phản ứng gì, liền xoay người đi ra ngoài nghĩ cách hoàn thành nhiệm vụ.

Kết quả, vừa xoay người lại thì Hoắc Sâm đã từ đằng sau ôm lấy cô.

Bao Tử: "(◡‿◡)" Đang ngờ rồi, đừng ai quấy rầy.

Nhiệm vụ một ✓

Hoắc Sâm thấy Bao Tử chẳng nhúc nhích gì khi được hắn ôm, cho rằng lần này vợ giận thật rồi, liền vội vàng quay người Bao Tử lại, dịu dàng sờ đầu cô, sau đó lại nâng mặt cô lên rồi cúi xuống hôn chụt một cái vào môi cô: "Bánh bao à, em đừng hiểu lầm anh, anh có ghét ai thì cũng không ghét em đâu."

Bao Tử: "(◡‿◡)" Vẫn đang ngờ, xin đừng quấy rầy.

Nhiệm vụ hai ✓

Nhiệm vụ bốn ✓

Còn lại mỗi nhiệm vụ ba, áp tường.

[Hạnh phúc đến quá đột ngột.]

[Mẹ ơi, nói cho con biết đây không phải sự thật đi.]

[Cho một like = v =.]

Bao Tử vẫn còn đang trong trạng thái suy nghĩ linh tinh, Hoắc Sâm cho rằng vợ mình không thèm nghe mình thổ lộ tình cảm, cho nên "thẹn quá hóa giận" ép Bao Tử vào tường, duỗi tay ra chặn lại: "Em đang ngờ ngác gì thế hả? Lời anh nói em có nghe không thế!"

Bao Tử: "(◡‿◡)...◡‿◡."

Nhiệm vụ ba ✓

[F*ck, nhiệm vụ hoàn thành rồi.]

[Tôi đã làm cái gì?]

[Chuyện gì vừa xảy ra?]

[Không lẽ đây chính là sự ầm ỹ trong truyền thuyết sao?]

"Có nghe có nghe, chồng em giỏi quá cơ giỏi quá cơ, yêu lắm yêu lắm "

"..."

[Vợ à, em trở mặt nhanh thật đấy.]

Anh quay phim: "..."

Tổ chương trình: "Σ (° ▽ °)."

Bao Tử thành công hoàn thành nhiệm vụ, đạt được một cơ hội lấy thêm nguyên liệu nấu ăn.

Rau thì vẫn là hái ở vườn như hồi sáng, còn món mặn thì chương trình sắp xếp là món cá, cho nên hai vợ chồng Hoắc Sâm được tự mình xuống ao bùn bắt cá.

Đứng cạnh cái đầm, Hoắc Sâm bị bệnh sạch sẽ quyết định bỏ cái tính đó của mình sang một bên, cố gắng tỏ ra thật vui vẻ khi ở cùng vợ, vì món canh cá thơm ngon cho bữa tối.

Kết quả ~

"A Sâm, anh cứ đứng ở trên đi, để em xuống bắt cá cho."

"...Đề anh."

"Anh không sợ bản nữa à?"

"Vì em, anh không sợ gì hết."

"..."

Cuối cùng, hai vợ chồng cùng nhau đi xuống ao.

Mặc dù Hoắc Sâm rất cố gắng, nhưng hiệu quả lại không tốt lắm, thậm chí còn có thể dùng từ "thê lương" để hình dung. So sánh với Hoắc Sâm thì Bao Tử biểu hiện hoàn hảo hơn nhiều, cô rất nhanh tay nhanh mắt, ra tay cực chuẩn xác, không bắt thì thôi, đã bắt thì chắc chắn sẽ có thu hoạch.

Anh quay phim: "... Phong cách của hai vợ chồng nhà này thật lạ lùng.

Chỉ trong nửa giờ ngắn ngủi, Hoắc Sâm để không bắt được con cá nào, còn tiểu cô nương bánh bao thì thu hoạch được tận năm con, bậc thầy bắt cá chính thức ra đời.

Bao Tử: "..."

[Chẳng lẽ sức lực của mình lớn đến vậy sao?]

[Chồng à, sao anh không bắt nổi một con thế hả!]

[Lực chiến đấu của anh thế này thì dễ khiến anh mất fan lắm đó.]

Hoắc Sâm: "..."

[F*ck, lại bị vợ đàn áp rồi QAQ.]

[Ảnh để ta đây chẳng còn tí mặt mũi nào nữa cả.]

[Cảm giác sắp bị mất fan rồi.]

"A Sâm, hay là phóng sinh bốn con nhé?"

"Không, giữ lại trưa mai ăn tối mai ăn ngày kia ăn."

"..."

"Bánh bao, em lợi hại như thế, có phải đằng sau nó lại là một câu chuyện xưa đau buồn khác không?"

"..." Chuyện cũ nghĩ lại mà đau đớn lòng. (Đưa mắt nhìn trời)

Cuối cùng cũng kết thúc ngày ghi hình đầu tiên, Hoắc Sâm cảm thấy sống một ngày mà như một năm, buổi tối lúc ôm Bao Tử ngủ vẫn không ngừng kêu ca là bị tô chương trình lừa. Bao Tử thì cảm thấy khá ổn, làm một diễn viên chuyên đóng vai phụ thứ mười tám, năng lực lợi hại nhất chính là phải thích nghi được với mọi hoàn cảnh (▽).

"Vợ ơi ~"

"Gi?"

"Anh nhớ cái giường lớn trong nhà chúng ta quá."

"Có ын gì khác không (¬_¬)?"

"Không có, một chết đi được, hơi đâu mà nghĩ đến mấy chuyện khác nữa chứ."

"..."

"Anh cực kỳ ghét cái giường này."

"Mình đã chấp nhận tham gia chương trình rồi, dù có khổ đến phát khóc thì cũng phải hoàn thành cho đến cùng."

"(π—π)"

"Còn có em ở đây với anh mà = v =."

Hoắc Sâm quần lấy Bao Tử không khác gì bạch tuộc, mặc dù miệng thì luôn nói là ghét nơi này, nhưng trong lòng thì cũng không để ý lắm, hẳn cảm thấy chỉ cần có vợ ở bên là đủ rồi. Mùi hương dễ chịu nhất trên thế giới này, chính là mùi hương của vợ, chỉ muốn được ôm vợ mãi thôi.

"Ngày mai phải đi đào măng đấy."

"Ừ."

"Vợ, em không phải cũng là bậc thầy đào măng đó chứ?!"

"Đúng là em đã từng có kinh nghiệm đi đào măng trong một thời gian ngắn (●◡●)."

"..."

[Vợ tôi trên phương diện nào cũng là cao thủ đấy.] [Vợ tôi giấu tài đó.]

[Là chồng của Bao Tử, tôi tất nhiên rất tự hào về điều này (￣▽￣).] "Chúc anh ngủ ngon."

"Chúc em ngủ ngon." Hoắc Sâm nhẹ nhàng in một nụ hôn lên trán Bao Tử.

Bạn đang đọc truyện *Nhật Kí Hôn Nhân Của Tôi Và Thân Tượng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 7

Ngày ghi hình thứ hai, mặc dù khả năng thích nghi của Bao Tử rất tốt, nhưng dù sao cô cũng thuộc hội những người suốt ngày cắm mặt vào smartphone, nên tự nhiên phải sống ở cái nơi mà điện thoại không có tín hiệu này, cô chỉ còn biết giải trí bằng game Tiêu tiêu vui vẻ mà thôi (một game của TQ giống như Candy Crush).

Sau đó, cô lại nhận ra là muốn chơi trò này cũng cần kết nối internet QAQ.

[Ông trời muốn tuyệt đường sống của con sao ~]

[Sự bi thương đến mà không báo trước.]

[Nếu mi đã không còn giá trị lợi dụng, vậy đừng trách tao qua cầu rút ván nha.]

[Tiếp theo chỉ còn biết vui vẻ ghi hình và hoàn thành thật tốt các nhiệm vụ thôi.]

Nhiệm vụ sáng ngày thứ hai là hai vợ chồng phải đi đào măng, nhưng trước khi xuất phát, hai vợ chồng còn phải hoàn thành một trò chơi mang tên vợ chồng cùng ăn táo. Hai vợ chồng sẽ đứng sát và đối mặt với nhau, ở giữa hai người có một quả táo được treo lên, quả táo có thể lên cao xuống thấp bất cứ lúc nào, hai vợ chồng phải dùng mọi cách để cùng nhau cắn được quả táo này.

Hoàn thành xong trò chơi thì mới được đi đào măng.

Sau khi nghe nội dung trò chơi, phản ứng của hai vợ chồng không giống nhau cho lắm ~ Hoắc Sâm "(￣▽￣)" (Dáng vẻ vui mừng không tả xiết.)

[Tổ chương trình đúng là rất hiểu lòng trầm.]

[Cái trò này là việc có ý nghĩa nhất từ hôm qua đến giờ đó.]

[Muốn xem Hoắc ảnh để ta đây hôn vợ thì cứ nói thẳng ra đi.]

[Hoắc ảnh để ta rất dễ thương lượng mà.]

[Baby.]

Bao Tử: "(¬_¬)" (Có chút do dự.)

[Ghét quá đi.]

[Xấu hổ lắm nà.]

[Sẽ bị đám fan cuồng của Hoắc Sâm đồ sát mất.]

[Người ta vừa mới đánh son má.]

Trò chơi bắt đầu, hai vợ chồng đều cực kỳ tập trung, mắt Bao Tử cứ nhìn chăm chăm vào quả táo đang đung đưa, còn mắt Hoắc Sâm thì lại chỉ chú ý đến đôi môi kiều diễm ướt át của vợ (¬_¬). Hai vợ chồng nhìn hai thứ khác nhau, nên toàn bộ quá trình có thể dùng từ phát rò để hình dung ~

Lần đầu tiên, vì nhân viên điều khiển quả táo rất nhanh tay lẹ mắt, nên quả táo thành công trốn khỏi miệng của hai người, làm hai vợ chồng cứ thế mà chọt vào môi nhau.

Lần thứ hai, cũng chẳng khác lần một cho lắm, chỉ là lúc hai người sắp chạm môi nhau thì Bao Tử đã nhanh nhẹn ngửa ra sau một chút để tránh, nhưng điều khiển cho cả cô và các nhân viên không ngờ tới là Hoắc Sâm lại giữ tay giữ chặt lấy gáy vợ, và tất nhiên, lại hôn thêm phát nữa.

Lần thứ ba, Hoắc Sâm cắn được quả táo, thắng lợi đã ở ngay trước mắt, Bao Tử kích động cực kỳ, xông lên chuẩn bị cắn một bên còn lại của quả táo. Kết quả, Hoắc Sâm aka Sâm xảo trá lại tự nhiên buông trái táo bên miệng ra, và cuối cùng chính là hình ảnh Bao Tử vô cùng nhiệt tình và dũng mãnh lao đến hôn Hoắc Sâm đến.

...

Lần thứ chín, Bao Tử vui mừng cắn được quả táo trước, cô nghĩ lần này chắc không có vấn đề gì rồi, kết quả Hoắc Sâm lại làm rớt táo trong miệng cô, sau đó hai người lại hôn nhau một lần nữa.

Bao Tử: "..."

Tổ quay phim: "Σ (° º III)" Hai người này thật biết cách chơi.

Cũng may là Hoắc Sâm cũng nhận thức được là không nên chiếm tiện nghi của vợ quá nhiều lần, cho nên đến lần thứ mười, hai vợ chồng đã hoàn thành được trò chơi.

Bao Tử: "..."

[Một mệt quá mệt mỏi quá, sao cô lại có một tên chồng ngốc nghếch như vậy cơ chứ.]

*

Trên đường tới rừng trúc, bạn ngốc số một (Hoắc Sâm) luôn nắm chặt tay bạn ngốc số hai, gương mặt tràn đầy hạnh phúc.

Không sai, tâm trí của hai kẻ ngốc này vẫn còn đang đắm chìm trong trò chơi vừa rồi, chưa thể tự thoát ra được.

"A Sâm"

"Anh đây."

"Cứ nắm tay thế này thì cầm cuộc kiểu gì?"

"..." Vợ à, em đừng có sát phong cảnh như vậy được không (¬_¬)?

"A Sâm, anh ở đây phải nhớ giữ gìn hình tượng trong lòng khán giả đấy."

"Anh làm sao cơ?"

"Suốt ngày đùa giỡn thôi."

"...Anh có giận hay không còn phụ thuộc vào cái người đi cùng anh thế nào chứ..."

"..." OK, anh thắng!

Vốn cho rằng bọn họ sẽ đi đào mặng để làm bữa trưa, kết quả tổ chương trình lại nói là vợ chồng phải thi đấu với nhau, xem ai là người đào được nhiều mặng hơn, người thắng cuộc sẽ được yêu cầu đối phương làm một việc bất kì.

Hoắc Sâm: "...Đáng ghét!

[Thi đấu làm gì khi mà kết quả chẳng có gì đáng để hồi hộp chờ đợi chứ!]

[Làm lãng phí thời gian tình cảm của vợ chồng người ta.]

[Sau ngày hôm qua tôi đã biết là mình không thể không thua rồi.]

[Lợi thế của tôi không phải mấy cái việc đào bới này nha!]

[Chương trình này mà được phát sóng, không biết fan có bỏ rơi mình không đây QAQ.]

Bao Tử an ủi Hoắc Sâm đang tức đến xù lông: "Đừng lo, em sẽ giúp anh."

Hoắc Sâm: "... " Lời sỉ nhục đến từ đối thủ, mình có nên cự tuyệt hay không?!

Trong tình cảnh này, Hoắc Sâm vẫn có chút sĩ diện của đàn ông: "Không cần, anh không muốn em thương hại anh."

[Tình yêu sâu đậm cứ như vậy bị chìm xuống đáy biển.]

Hoắc Sâm người không cần vợ thương hại tất nhiên thua một cách thê thảm, Bao Tử thì giống như một cái máy đào mặng vậy, thu hoạch được rất nhiều, mà Hoắc Sâm đào hết hố này đến hố khác cũng chẳng thấy cái gì.

[Đào mặng không có đơn giản như vậy đâu.]

"Làm người không thể quá hoàn hảo, nhất định phải có một hai sở đoản gì đó."

"..."

"Vói lại, những việc anh không làm được thì em lại làm rất giỏi, đây chính là sự bù trừ về ưu khuyết điểm giữa hai vợ chồng đó."

"..."

Hoắc ảnh đế, anh cứ tiếp tục tự lừa mình dối người như vậy đi (￣▽￣).

Kết quả hoàn toàn không bất ngờ, Hoắc ảnh đế thất bại thảm hại.

[Chỉ trách mình đã cưới một cô vợ quá giỏi = v =.]

[Chẳng qua là bại trong tay người phụ nữ của mình thôi mà, có làm sao đâu!]

[Bánh bao, thật ra là anh đang nhường em đây (mặt ngạo kiêu).]

Buổi chiều không có nhiệm vụ gì cả, chỉ quay lại những khoảnh khắc bình thường của hai vợ chồng thôi, mục đích chính của chương trình "Có em trong đời" là ghi lại cuộc sống của các cặp vợ chồng mà. Trong thời gian này, Hoắc Sâm và Bao Tử luôn khiến cho người ta cảm thấy như bọn họ là một cặp vợ chồng già đã kết hôn nhiều năm, nhưng cũng ngọt ngào lãng mạn như những cặp vợ chồng trẻ mới cưới vậy.

Nhàn rồi không có việc gì làm, Hoắc Sâm và Bao Tử chuẩn bị đi leo núi, hít thở không khí trong lành nơi đây, thanh sơn lục thủy, trời xanh mây trắng, thật khiến cho người ta cảm thấy sáng khoái ☺☺.

Bao Tử: Mỗi tội không có internet.

[Sát phong cảnh.]

Cuối cùng cũng leo lên đỉnh núi, Bao Tử bất chợt nhớ ra quyền lực mình đã giành được khi chiến thắng nhiệm vụ buổi sáng, lúc này cũng chỉ có một anh quay phim, chính là cơ hội tốt để đưa ra yêu cầu của mình với chồng.

Tình, bạn tốt "Bao Tử hãm hại phu quân" đăng nhập thành công.

"A Sâm"

"Gi?"

"Phong cảnh đẹp nhỉ!"

"Anh đang tận hưởng hết mức đây."

"Buổi sáng em vẫn chưa thực hiện quyền lợi khi thắng cuộc kia, anh nhớ không?"

"..." Một dự cảm không lành đột nhiên xuất hiện.

"Yêu cầu của em cũng không khó lắm đâu, anh thấy đây, trên này chỉ có hai chúng ta với anh quay phim thôi, nên là A Sâm, anh hãy nhảy một điệu thật

gọi cảm cho em xem đi."

Hoắc Sâm: "..."

Anh quay phim: "... " Ý kiến hay!

"Đôi cái khác được không? Em cũng biết mà, anh không biết nhảy, tứ chi nó cứ không chịu phối hợp với nhau ý."

"Chiến sĩ phải có can đảm nhìn thẳng vào khó khăn, dũng cảm đấu tranh, chiến thắng chính bản thân mình."

"..."

"Nếu anh chịu nhảy bây giờ, thì khi về nhà em sẽ nhảy cho anh xem."

Hoắc Sâm ngửa 45 độ nhìn trời, tưởng tượng dáng vẻ của vợ khi nhảy sexy, um, phải mua cho vợ mấy bộ ren đen hoặc tím bó sát mới được.

"Đồng ý!"

Anh quay phim: "... " Bé không hiểu được thế giới của hai người, nhưng bé rất vui khi có cơ hội quay lại cảnh Hoắc ảnh để nhảy sexy.

Cả Bao Từ lẫn anh quay phim đều vô cùng mong đợi màn nhảy của Hoắc Sâm, kết quả...

[Cái quái gì vậy?!!]

[Đây là điệu disco của thế kỉ trước đúng không?]

[Hoắc ảnh đế à, anh mới 27 tuổi thôi đấy!]

[Không phải 72 tuổi đâu (¬_¬).]

Buổi tối tắt đèn, dưới tình trạng camera không thể quay được, Hoắc Sâm quần lấy Bao Từ, đòi hỏi cô sau khi về nhà nhất định phải biến thân thành một con mèo hoang nhiệt tình cho hắn xem.

"Vợ, em nói lời phải giữ lời đấy, quân tử nhất ngôn tứ mã nan truy." Bao Từ: "... " Chỉ trách mình quá nhanh mồm, tự mình đào hố cho mình. Có câu đẹp trai không bằng chai mặt.

Bánh bao cô nướng cuối cùng cũng chịu khuất phục, chỉ là một điệu nhảy sexy thôi mà, có khó gì! Đến lúc đó, Hoắc Sâm à, anh mà chịu không nổi thì đừng có trách em (¬_¬).

"Bây giờ anh chỉ muốn về nhà luôn để được xem em nhảy thôi!"

"..."

"Chúng mình còn có thể nhảy cùng nhau nữa = v =."

"Còn lâu nhé!"

"Hmm?"

"Em không nhảy được cái điệu disco già cổ kia của anh đâu!"

"..."

Hoắc Sâm: Khi về nhà sẽ có phúc lợi nha = v =

Người quản lý (Cố Từ Diễm): Anh được mời tham gia một bộ phim mới, kịch bản cực kỳ hay.

Hoắc Sâm: Bỏ đi, tiền nhiều rồi, giờ tôi chỉ muốn tận hưởng thế giới riêng cùng Bao Từ thôi.

Cố Từ Diễm: Tôi đã xin một vai cho vợ anh rồi.

Hoắc Sâm: Vai gì?

Cố Từ Diễm: Nữ phụ thứ mười tám.

Hoắc Sâm: Bỏ đi bỏ đi.

Cố Tử Diễm nghiêng răng nghiêng lợi: Nếu như vợ anh có thực lực, thì có thể xem xét để chị ấy diễn vai nữ phụ thứ tư.

Hoắc Sâm: Không!

Cố Tử Diễm: Thứ ba!

Hoắc Sâm: Không!

Cố Tử Diễm: Thứ hai!

Hoắc Sâm: Chắc, không diễn!

Cố Tử Diễm mặt mũi xanh mét: Thứ nhất!

Hoắc Sâm: Để tôi về bàn bạc với Bao Tử xem sao.

Cố Tử Diễm:...

Bạn đang đọc truyện *Nhật Kí Hôn Nhân Của Tôi Và Thần Tượng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 8

Ngày ghi hình thứ ba, theo như thông tin có được từ tổ chương trình, thì bọn họ chỉ cần chịu đựng đến ngày thứ năm là sẽ được tự do một chút xíu, về nhà nghỉ ngơi hai ngày, sau đó lại tiếp tục chiến đấu ở các địa điểm quay khác.

Cuộc sống gian khổ sắp kết thúc, thời gian hạnh phúc đang chờ chúng ta.

Tuy chỉ cần chịu khó ba ngày nữa thôi, nhưng Hoắc Sâm vẫn cảm thấy một ngày dài tựa một năm~ Căn bản là vì trong lòng hắn có chút vương bận, hắn muốn nhanh nhanh được về nhà để xem vợ nhảy sexy.

Sáng sớm, không gian cực kỳ yên tĩnh, Hoắc Sâm lúc tỉnh lại theo thói quen sờ nửa bên giường còn lại, hắn muốn trước khi rời giường được ôm vợ một cái, kết quả...trời ơi, where is my bánh bao?

[Vợ ơi, em đâu rồi?]

[Mới sáng ra mà chẳng chịu ôm ấp nhau gì cả.]

[Phải đánh đòn (^ ^)\$.]

Vì trên giường không có Bao Tử nên Hoắc Sâm cũng không muốn nằm thêm nữa, liền chậm rãi ngồi dậy, chậm rãi đi đánh răng rửa mặt, chậm rãi đi vào bếp chuẩn bị ngắm bóng lưng bận rộn của vợ lúc làm bữa sáng cho hắn, nhưng, trong bếp chẳng có ma nào cả, bi thương nhất là hình như bữa sáng cũng không có QAQ.

[Hi vọng đây chỉ là một giấc mơ.]

[Vợ ơi, em muốn bỏ rơi anh sao?]

[Chờ anh với ~]

[Tổ chương trình, mấy người lại giờ trò gì rồi đúng không?]

[Trả vợ lại cho tôi mau! (Ngoài mặt bình thân, nội tâm gào thét).]

Lúc không có Bao Tử ở bên cạnh, bản chất thật của Hoắc Sâm hoàn toàn bị che giấu, nội tâm tuy ngốc nghếch, nhưng khi biểu lộ ra bên ngoài thì lại là dáng vẻ khiêm tốn điềm đạm. Từ trong bếp đi ra, các nhân viên thấy Hoắc ảnh đế vẫn rất bình tĩnh thoải mái, không có chút gì gọi là lo lắng khi vợ mình đột nhiên biến mất.

[Đùa à? Tính tình đáng yêu của bốn ảnh đế sao có thể để các người nhìn thấy chứ?!] *

"Anh Hoắc, vợ của anh đã bị chúng tôi "bắt cóc" đến một nơi thần bí, hôm nay, chủ đề của chương trình là xem xem vợ chồng anh có hiểu ý nhau hay không, cho nên, nhiệm vụ của anh là phải dựa vào tấm bản đồ do chính vợ anh vẽ để đi tìm cô ấy, cô ấy đang ở đó đợi anh."

Hoắc Sâm nhận lấy bản đồ, vừa mở ra xem thì ~

[Hơ ~]

[Đây là một bức tranh.]

[Một bức tranh đầy những đường ngoằn ngoèo quanh co.]

[Một bức tranh đầy những đường ngoằn ngoèo quanh co theo trường phái trừu tượng của những danh họa tầm cỡ.]

[Một bức tranh đầy những đường ngoằn ngoèo quanh co theo trường phái trừu tượng của những danh họa tầm cỡ xuất phát từ linh hồn mà chúng ta khó có thể hiểu được.]

"Kết hôn một năm rồi, thật không ngờ..."

Anh quay phim đưa ống kính chuyển đến tấm bản đồ mà Bao Tử vẽ, và sau đó, anh quay phim và cái máy quay đều rung lên bần bật.

"À, người quay phim đi theo vợ tôi là nam hay nữ đó?"

Đạo diễn: "...Nam....."

Hoắc Sâm: "(¬_¬)"

Đạo diễn: "Nhưng mà còn có cả những nhân viên khác đi cùng nữa, trong đó có nữ."

Sau đó, mọi người liền trông thấy Hoắc ảnh để tặng cho đạo diễn một ánh mắt tỏ ý "anh làm việc tốt đấy".

Nhóm nhân viên: "..."

Sau khi xác định rõ là không có vấn đề gì phải lo lắng, Hoắc Sâm lập tức lên đường chuẩn bị đi tìm vợ ~ Tổ chương trình đúng là max nhảm chán, cho rằng làm vậy là có thể ngăn ta và bánh bao nhà ta ở bên nhau sao?

"Anh Hoắc, anh vẫn chưa ăn sáng."

"Vợ tôi bị các người "bắt cóc" rồi, anh cảm thấy bây giờ tôi còn có tâm trạng để mà ăn sáng à?"

"..."

"Nhưng mà anh Hoắc, bữa sáng là do đích thân vợ anh sáng nay dậy sớm làm cho anh ăn đấy."

"... Vậy để tôi ăn đã." Dù có thế nào thì cũng không được phụ tấm lòng của bánh bao nhà mình!

"..."

Bên này, Hoắc Sâm lòng như lửa đốt nhưng vẫn cố gắng ăn hết bữa sáng mà vợ đã làm. Dù sao nhanh nhẩu thì hóng việc, bánh bao vẫn chỉ ở yên đó đợi mình đến thôi mà, có điều cái bản đồ kia thật sự quá là trừu tượng.

Còn bên kia, Bao Tử đã yên ổn đứng trên đỉnh núi, cô dang rộng hai tay đón ánh mặt trời, tia nắng vàng chiếu lên người cô, khiến cô đột nhiên cảm thấy sống ở đây cũng rất tốt, trừ việc là không thể dùng điện thoại!!!

"Bao Tử, cô có nghĩ là anh Hoắc sẽ tìm được cô không?"

"Không tìm được."

"Ồ!"

"Anh có thể trông cậy vào một tấm bản đồ do một đứa mù đường vẽ không hả (¬_¬)?"

"..."

"Bây giờ hết thấy điều dựa vào số trời thôi."

"..."

"Tìm được thì chứng tỏ là chúng tôi hiểu nhau, còn không tìm được thì đây chính là một khúc tình ca đầy bi thương, hát lên nỗi đau buồn trong lòng hai chúng tôi..."

"..."

*

Hoắc Sâm cảm tấm bản đồ do vợ vẽ, toàn thân như muốn bốc hỏa, giờ này phút này, trong đầu Hoắc ảnh để bùng vang lên một câu hát: Nơi đây 18 khúc quanh đường núi, nơi đây đường thủy cứu liên hoàn. (*Một câu hát trong bài "18 khúc quanh đường núi"*)

Hoắc Sâm cau mày nhìn dãy núi uốn quanh, sau đó nghiêng đầu nói với máy quay: "Trong tình cảnh này, tôi bỗng nhớ đến một khúc ca, nhưng tôi sẽ không hát ra đâu."

Nhưng điều khiến hắn không ngờ tới chính là, sự ă ý của hai vợ chồng lại đột nhiên được bộc lộ ra, đúng vào lúc này, Bao Tử đứng trên đỉnh núi, hùng hồn đối mặt với thiên nhiên hát vang một khúc ca: "Núi lớn núi nhỏ ơ ~ Yêu ánh mặt trời ơ ~ Người trong núi ơ ~, nơi này 18 khúc quanh đường núi, nơi đây đường thủy cứu liên hoàn, nơi đây khúc hát son ca nối liền nhau, 18 khúc quanh đến trại Kim Ngân của người Thổ Gia, cứu liên hoàn đến bãi Châu Bảo của người Thổ gia..."

Nhân viên công tác: "..."

[F*ck, Hoắc ảnh để à, vợ anh được khai quật từ cỗ mộ nào vậy hả?!]

[Đáng sợ nhất chính là...]

[Giọng hát của cô ấy nghe thật hay ~]

[Thế này mà chỉ đóng vai phụ thứ mười tám thì quả là đáng tiếc.]

Tổ phụ đề lồng chữ trên hình: Có lẽ bài hát mà Hoắc ảnh để nghĩ đến cũng chính là bài hát mà Bao Tử vừa hát.

Mặc dù tuyến đường mà Bao Tử vẽ lại cực kỳ khó coi, thế nhưng ẩn sâu bên trong con người Hoắc Sâm chính là Holmes tiên sinh phiên bản hai, nhìn cái hình tam giác trong bản đồ, Hoắc Sâm có thể đoán được là Bao Tử đang ở trên đỉnh núi.

Nhưng mà, nhiều núi như vậy, biết đi đường nào mới đúng đây! Trong biển người mênh mông, gặp được em chính là duyên phận, trong những dãy núi trùng điệp này, tìm được em chính là...thử thách.

[Có thể phát tín hiệu từ nào không?]

[Vợ có cảm nhận được nội tâm đang gào thét của mình không?]

[Thôi xong, quên mất là ở đây không có tín hiệu.]

[Ông trời ơi, hãy ban cho con một chú chó trinh sát đi mà, trên người con chắc chắn còn lưu lại mùi hương của bánh bao.]

Nếu nói Hoắc Sâm là hoàng tử đang đi tìm, thì Bao Tử chính là nàng công chúa đang đợi được giải cứu (X).Tiếc là hoàng tử vẫn chưa đến, công chúa đợi lâu quá nên đổi lăm rồi QAQ.Có câu dựa núi núi cũng đổ, dựa người người cũng chạy, tốt nhất vẫn chỉ nên dựa vào chính mình thôi.

Bao Tử tự lực cánh sinh đi tìm cách lấp đầy cái bụng.

Hoàng tử đã rời khỏi khu vực giải cứu.

Bi thương nhất chính là nơi này không có sóng điện thoại, nên các nhân viên đi theo Bao Tử không thể báo tin này cho các nhân viên đi theo Hoắc Sâm biết được.

Lần này phải dựa vào duyên phận thật rồi (╯▽╰).

Lồng nhạc cho đoạn này: Hữu duyên thiên lí năng tương ngộ, vô duyên đối diện bất tương phùng ~

...

Hai vợ chồng Hoắc Sâm và Bao Tử đã tạo cho tổ chương trình một ấn tượng đó là: Cho dù mấy người có tách chúng tôi ra, thì chúng tôi cũng có cách khiến cho các người tức chết.

[Mấy người tưởng làm vậy là có thể ngăn không cho chúng tôi gặp nhau sao?]

Hoắc Sâm có thể tìm được Bao Tử cũng là nhờ vào việc Bao Tử đang giải quyết con đoi cho cái bụng của mình, hắn ngửi thấy được mùi khoai lang nướng và tiếng bụng kêu ọc ọc ở gần nơi mình đang đứng, thế là thành công thôi!

Không có cảnh tượng xúc động khi gặp lại sau một thời gian xa cách, cũng không có mấy cảnh mùi mẫn buồn nôn anh em em, có chăng chỉ là...

Hoắc Sâm: "Sau này đừng có ngốc như vậy, tổ chương trình người ta bảo em rời khỏi anh là em rời khỏi ngay được à (¬_¬)?"

Bao Tử: "Chúng mình phải tuân theo quy tắc của chương trình chứ (¬_¬)."

Hoắc Sâm: "..."

Bao Tử: "Ăn khoai lang không? Em nướng nhiều lắm này."

Hoắc Sâm: "Có có có, anh đói sắp chết rồi."

Tổ chương trình: "... "Hoắc ảnh đế, anh vừa thể hiện ra hai nhân cách đấy có biết không hả?

"Khoai lang ở đâu ra vậy?"

"Những người nông dân cần cù lao động lương thiện chất phác đã cho em đấy (°u°)", ngon không?"

"Ừm, được đấy."

Tiếp theo là hình ảnh hai vợ chồng đang ngầu ngẩn ngơ ăn khoai lang với nhau.

Nhiệm vụ ngàn dặm tìm vợ cứ thế mà kết thúc một cách lãng xẹt, tổ chương trình bày tỏ việc này hoàn toàn không đúng với kịch bản mà họ đã tính trước chút nào (*^*).

Chẳng còn cách nào, nhiệm vụ kết thúc nhanh quá, buổi trưa đành phải quay cảnh thường ngày của hai vợ chồng thôi.

Xế chiều, Hoắc Sâm dứt khoát kéo vợ mình đi chơi riêng.

[Mấy người đừng có đi cùng, cảnh gì cần quay mấy người cũng quay được hết rồi còn gì.]

[Tính cả hôm nay thì đã ba ngày không có thời gian riêng tư ở bên vợ rồi.]

[Quấy rầy người khác yêu đương là bị lừa đá đấy (¬_¬).]

Tổ chương trình: "... "Không nên tìm tai vạ thì hơn.

Hoắc Sâm cảm thấy mình sống một ngày mà dài như một năm, tổ chương trình cũng cảm thấy thời gian trôi quá chậm ~ mẹ nó chứ, tưởng bọn tôi thích nhìn hai người tình cảm với nhau lắm đấy à!

Không có tổ chương trình bám đuôi, bạn ngọc Hoắc Sâm dẫn theo bạn ngọc Bao Tử đi dạo khắp núi rừng, sáng khoái quá sáng khoái quá sáng khoái quá ~

[Có hai tên ngọc ở thôn nọ.]

Hạnh phúc, đơn giản chỉ là được ở bên người ấy mọi nơi mọi lúc, vĩnh viễn cũng không cảm thấy phiền.

Hoắc Sâm: Còn hai ngày nữa hai ngày nữa thôi, là mình có thể về nhà rồi Bao Tử ơi, ha ha ha!

Hoắc Sâm: Sao em không phấn khích chút nào vậy? Về nhà là em có thể dùng di động đó!

Bao Tử: Ừ nhỉ! Phấn khích quá!

Hoắc Sâm:...

Bạn đang đọc truyện *Nhật Kí Hôn Nhân Của Tôi Và Thần Tượng* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 9

Lúc không có tổ quay phim đi theo, Hoắc Sâm liền hiện nguyên hình là một chú chó trung thành muốn được chủ âu yếm vuốt ve, điều này khiến cho hình tượng nam thần lạnh lùng của Hoắc Sâm trong ấn tượng của Bao Tử biến mất không còn tí gì. Bao Tử dường như đã hiểu vì sao sau ba năm mà cô vẫn còn giữ vững hình ảnh lạnh lùng girl, là bởi vì nó quá xứng với một trung khuyển mà, đáng yêu quá đi mất thôi ($\geq \nabla \leq$).

Đáng tiếc hiện giờ Bao Tử vẫn còn chưa trải đời nhiều lắm, cũng không biết về thế giới showbiz phức tạp, nên cô thật sự không thể tỏ ra lạnh lùng được, xem ra khả năng diễn xuất còn nhiều thiếu sót, cần tiếp tục luyện tập ở vị trí thứ mười tám QAQ.

Lúc hai người ở bên nhau, nội tâm Hoắc Sâm rạo rực đến mức người bình thường không thể hiểu được, ở nơi không có người ngoài, đối phương lại là đồng minh cũng cực kỳ thích ăn thịt đang lác lác trước mặt mình, quả thực chính là một cơ hội lớn để được ăn thịt.

[Hoắc ảnh đế, mau bỏ cái ý nghĩ dâm ô trong đầu anh đi ($\neg\_ \neg$)]

[Dù anh có dẫn Bao Tử vào nơi rừng sâu núi thẳm đi nữa thì nơi này vẫn là khu du lịch đó.]

[Động dục thì cũng phải lựa hoàn cảnh chứ.]

Tất nhiên là Hoắc Sâm vẫn còn giữ được sự tỉnh táo cần thiết, cố gắng khắc chế nội tâm ~ Dù sao chỉ hai ngày nữa thôi là được về nhà rồi, ha ha ha.

Vốn là Hoắc Sâm muốn đưa Bao Tử lên trên núi cao rồi ngắm cảnh cho lãng mạn, đáng tiếc là trời lại nắng chang chang, tuy phong cảnh rất đẹp, nhưng hai người lại không thấy thoải mái, không còn cách nào khác là tìm một nơi râm mát giữa sườn núi rồi ngồi xuống nghỉ ngơi, thuận tiện tâm sự với nhau một chút.

Hoắc Sâm: "Còn hai ngày nữa là được về nhà rồi."

Bao Tử: "Ừm"

Hoắc Sâm: "Sao em lại không có chút phần khích gì thế hả?"

Bao Tử: "Sao em lại phải phần khích?"

Hoắc Sâm: "..."

[Chẳng ăn ý chút nào hết QAQ.]

[Vợ à, sao em lại không hiểu tâm tư của anh vậy!]

[Bực bội ینگ~]

Hai người yên lặng nhìn nhau một lúc, bất chợt Bao Tử như mới được thả thông tư tưởng, vỗ đùi cái đét: "Wow, chỉ còn hai ngày nữa thôi!"

Hoắc Sâm: "(☆_☆)"

"Hai ngày nữa là em có thể nghịch điện thoại rồi ha ha ha, em có thể lướt net ha ha ha, em có thể mua hàng online ha ha ha ($\neg \nabla \neg$)."

[Gái đã có chồng nghiện internet thật là đáng sợ!]

Hoắc Sâm: "...(*"^\`*)..." Thật là, điện thoại có gì hay mà thích chứ. [Mị lực của bản ảnh đế còn không bằng một cái điện thoại ($\neg \wedge \neg$)]

[Bản ảnh đế không phục.]

[Bản ảnh đế không vui.]

[Bản ảnh đế khó chịu.]

[Vợ, mau tới dỗ dành anh đi!]

"Ồ này Hoắc Sâm, sao mặt anh tự nhiên tối sầm lại vậy?"

"..."

Cứ thế mãi cho đến tận lúc trở về căn nhà tranh, nét mặt của Hoắc Sâm vẫn thối hoắc như cũ, Bao Tử đi sau lưng hần thì chỉ biết ngơ ngác, cô hoàn toàn không hiểu được suy nghĩ của chồng mình, chả biết là mình đã nói câu gì đắc tội hần nữa.

[Tính tình của Hoắc ảnh để đúng là khó chiều thật đấy!]

Khi tổ quay phim nhìn thấy cảnh này thì hồi hận đến xanh cả ruột, họ luôn nghĩ hai vợ chồng này sẽ rất khó có lúc giận đối nhau, thế mà dịp hiếm hoi này họ lại không ghi lại được, tiếc quá đi mất!

[Không phải đâu các anh ạ, đừng có nghĩ nhiều như vậy.] [Các anh mà đi theo thì cũng sẽ tức chết thôi!]

[Nếu biết nguyên nhân vì sao Hoắc ảnh để đen mặt như vậy, nhất định các anh sẽ phát điên phát điên phát điên đó!]

[Tổ quay phim xin hãy kiên cường, các bạn xem đài cũng nhớ phải kiên cường. Thuyền nhỏ tình bạn nói lật là lật, thuyền lớn tình yêu nói chìm cũng chìm, chỉ có thuyền độc mộc của cậu độc thân là mãi đứng vững không ngã mà thôi (¬_¬).]

Hoắc Sâm cứ giận đối mãi, lòng Bao Tử cứ bối rối không yên, cô chưa biết rõ về cuộc sống ba năm trước khi cô xuyên qua, nhờ mà Hoắc Sâm đòi ly hôn thì cô phải làm sao đây! Sau khi ly hôn chắc sẽ lẻ loi hiu quạnh không nơi nương tựa, buồn lắm đó! Hoắc ảnh để ruộng bỏ người ta thì còn ai thêm lấy người ta nữa đây QAQ.

[Gái đã có chồng nghiện internet bắt đầu vận động não bộ suy nghĩ.]

Cô khẽ kéo ống tay áo của đại thần mặt đen đi đằng trước, đại thần mặt đen Hoắc Sâm dừng bước, quay đầu lại, lập tức nhìn thấy vợ mình đang nước mắt lưng tròng, điềm đậm đáng yêu nhìn mình.

"..." Làm sao bây giờ? Vợ cứ nhìn anh như vậy thì anh lại càng muốn này nọ này nọ này nọ với vợ đó!

"A Sâm, anh đang tức giận cái gì vậy?"

"..." Giận đối một lúc lâu thế rồi mà người ta vẫn chưa biết là tại sao hán giận, đáng ghét!

Hoắc Sâm thở dài, dối lòng nói: "Anh không giận em đâu!"

"Vậy thì giận gì?"

"Chẳng qua anh chỉ đang không vui vì còn phải ở đây những hai ngày nữa thôi, tổ chương trình này làm ăn không hợp lý gì cả!"

Tổ chương trình: Hoắc ảnh để, chúng tôi không thêm chấp anh!

Bao Tử: "Đúng vậy đó, còn tận hai ngày nữa em mới được về nhà nghịch điện thoại, chán chết đi được!"

Hoắc Sâm: "..."

Buổi tối khi đi ngủ, Bao Tử mới đem suy nghĩ của mình nói cho Hoắc Sâm nghe: "A Sâm, hôm nay lúc thấy mặt anh tối sầm lại, em còn nghĩ là anh muốn ly hôn với em đây!"

"..."

"Nếu anh muốn ly hôn thì cũng đừng vội như vậy, chờ em quen với cuộc sống ba năm sau đã nhé."

"..."

"Vội lại, thật khó có cơ hội được ngủ cùng nam thần, em không muốn ly hôn đâu."

"Anh sẽ không ly hôn ^_^. "

[Có thằng ngu mới ly hôn.]

[Thật vất vả mới tìm được người trong lòng, ly hôn là ly hôn thế nào!]

[Không cho phép em suy nghĩ lung tung, em phải ở bên anh đời đời kiếp kiếp.]

Ngày thứ tư, mặt trời ló rạng, trong căn nhà tranh hai vợ chồng Hoắc Sâm đang ôm nhau ngủ, chắc là vì hôm qua đi lại nhiều quá nên hai người ngủ rất ngon. Một ngày mới bắt đầu, tất nhiên sẽ có nhiệm vụ mới, đó là trò chơi hỏi đáp để thử độ ăn ý giữa hai vợ chồng.

Lợi dụng lúc hai vợ chồng mới tỉnh ngủ, đầu óc còn đang mơ màng chưa tỉnh táo, tổ chương trình đã đưa hai vợ chồng ra bên ngoài, đưa cho mỗi người một tấm bảng trắng.

"Nhiệm vụ ngày thứ tư là hỏi đáp thử độ ăn ý của hai vợ chồng, sau đây chúng tôi sẽ hỏi tất cả mười câu hỏi, xin hãy suy nghĩ thật kĩ và đưa ra câu trả lời."

Hoắc Sâm: "(◡‿◡)"

Bao Tử: "(◡‿◡)"

"Câu thứ nhất, lần đầu tiên nhìn thấy đối phương, bạn có suy nghĩ gì?"

Lần đầu tiên Hoắc Sâm gặp Bao Tử cũng chính vào lúc đang quay phim, rõ ràng hắn luôn lạnh lùng thờ ơ với các nữ sinh, thế mà khi thấy Bao Tử xin chữ kí hắn thì hắn lại có phản ứng với cô. Trong biển người mênh mông, may mắn gặp được người gây cho hắn một ấn tượng đặc biệt, hắn đương nhiên là phải lừa về tay mình rồi.

Lần đầu tiên Bao Tử nhìn thấy Hoắc Sâm là khi cùng bạn học đi xem phim của hắn, từ sau khi nhìn thấy hình ảnh nam chính bá đạo lãnh khốc đó, cô liền bắt đầu ảo tưởng về nam thần, đem Hoắc Sâm trở thành một phần trong cuộc sống của mình QAQ.

Kết quả, hai người không một chút do dự viết lên tám bảng mấy chữ: Ngủ với anh ấy/em ấy.

Lúc đáp án được công bố, tổ chương trình: "..."

[Không biết nhìn nhin gì hết, mới lần đầu gặp mà đã nghĩ đến chuyện tồn sức lực như vậy rồi.]

"Câu hai, ai theo đuổi ai trước?"

Hoắc Sâm: "Tôi theo đuổi em ấy." Bánh bao mềm mềm đáng yêu như vậy, đợi vợ theo đuổi mình thì chắc lúc đó mình bạc đầu mất rồi.

Bao Tử: "Tôi theo đuổi anh ấy." Hôm xuyên không đến đây cô đã hỏi rõ ràng rồi, là do mình không biết xấu hổ cường bức anh, nên anh mới phải chịu ảm ức mà cưới mình = v =.

Lúc công bố đáp án, tổ chương trình ngơ ngác: "...". Cả hai người đều theo đuổi nhau à?

...

"Câu cuối cùng, sau khi lấy nhau, bạn đánh giá thế nào về đối phương?"

Hoắc Sâm: "Kẻ ngốc này từ đâu chui ra vậy?"

Bao Tử: "Kẻ ngốc này từ đâu chui ra vậy?"

Tổ chương trình: "...". Chúng tôi muốn xem!!! Hoắc ảnh đế, ngoài đời anh rõ ràng là một người đàn ông đẹp trai phong độ như vậy mà, cả Bao Tử nữa, mọi người không phải đều nói cô là lạnh lùng girl sao?

[Tất cả đều là gạt người.]

[Tai nghe là giả, mắt thấy cũng chưa chắc đã là thật.]

Nhiệm vụ ngày thứ tư kết thúc, tổ chương trình xin dành max điểm cho hai vợ chồng, nhưng đừng vội thở phào, vì nhiệm vụ hôm nay không chỉ có một thôi đâu.

"Chúc mừng hai vợ chồng, độ ăn ý của hai bạn rất tuyệt vời, bây giờ hai bạn có thể vào đánh răng rửa mặt làm bữa sáng rồi, lát nữa sẽ có nhiệm vụ tiếp theo."

Hoắc Sâm: "= v ="

[Đừng đùa, độ ăn ý của chúng tôi tất nhiên là không phải bàn cãi rồi!]

[Còn nhiệm vụ gì thì quăng hết ra đây đi!]

[Tâm trạng của bốn ảnh đế hôm nay rất tốt!]

[Cho mấy người gato chết luôn!]

Bao Tử: "= v ="

[Mai là có thể nghịch điện thoại rồi huhu!]

[Tâm trạng tốt đến khó hiểu luôn!]

[Nhiệm vụ các thứ các thứ.]

[Nhất định sẽ hoàn thành nhanh thôi ◡ ◡.]

Hoắc Sâm: Thật ra nguyên nhân hôm qua anh tức giận là vì em không hiểu anh.

Bao Tử: Có sao?

Hoắc Sâm: Có.

Bao Tử: Ừm, dù gì hiện tại em vẫn chỉ là Bao Tử của ba năm trước thôi, cho nên trên lý thuyết thì chúng ta vẫn chưa quen nhau mà.

Hoắc Sâm:...Đến đây nào, chúng ta làm quen nhau một chút!

Bao Tử: Người ta ngại lắm, cứ thuận theo tự nhiên đi mà.

Hoắc Sâm:...

Bạn đang đọc truyện *Nhật Kí Hôn Nhân Của Tôi Và Thần Tượng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 10

Bao Tử bây giờ cực kỳ tự hào về bản thân, chỉ qua bốn ngày ngắn ngủi thôi mà cô đã nắm trong lòng bàn tay việc sử dụng bếp lò rồi. "Bởi vậy mới thấy, trên thế giới này không có ngọn núi nào mà không thể trèo lên, không có dòng sông nào không thể vượt qua, chỉ có những con người không chịu cố gắng học tập mà thôi = v =."

Sau khi bánh bao nướng nói ra được một câu mang tính triết lý nhân sinh thì cảm thấy rất đắc ý, có thể nói được một câu như vậy, chứng tỏ học thức của mình vô cùng uyên bác. Thế nhưng vẫn có một người nhìn thấu được ý nghĩ thật sự trong nội tâm của cô, mặc dù bình thường Hoắc Sâm yêu chết mất cô vợ bánh bao của mình, nhưng thỉnh thoảng hẳn lại không chút nương tình mà vạch trần nội tâm của cô, có thể nói là một ông chồng rất chuyên nghiệp trong việc hãm hại vợ =w=.

"Bánh bao, lời em vừa nói chắc chắn không phải lời thật lòng." "..."

"Thực ra điều mà em suy nghĩ chính là "Minh đúng là thiên tài, bếp lò khó dùng như vậy mà cũng phải chịu thua mình", đúng không ~?"

"..."

[Tên đáng ghét này, suốt ngày bóc mẽ người ta!]

[Máy quay đang quay đó!]

[Cho người ta giả vờ khiếm tốn một tí thì đã làm sao?!]

Bao Tử tuy trong lòng đang phát điên lên, nhưng ngoài mặt vẫn tỏ ra bình tĩnh thong dong. Bất luận thế nào thì cũng phải giữ gìn chút hình tượng còn sót lại của mình (¬_¬).

Nhưng mà...

"Bánh bao, trước đây em cũng đã nói là một khi em lên con tự sướng thì đến chính bản thân em cũng phải giật mình mà, cho nên không cần giả vờ đâu, cứ sống đúng với bản chất đi."

Anh quay phim run vai nín cười, bạn nướng bánh bao cuối cùng cũng không nhẫn nại được nữa, vừa hay trên tường ngay chỗ bếp lò có treo một con dao, sau đó, người ta nhìn thấy Bao Tử hùng hổ cầm lấy con dao, vừa mài dao xoèn xoẹt vừa nói với chồng mình: "Anh tới đây! Em thề sẽ không chém anh đâu!"

Hoắc Sâm: "Σ (° ▽ °)"

[Vợ à, em đừng kích động!]

[Có câu một ngày vợ chồng trăm ngày ân nghĩa.]

[Cứu tôi với! Vợ tôi mưu sát chồng!]

Tổ chương trình: "... Hai người đủ rồi đấy!

Ăn xong bữa sáng, tinh thần phấn chấn, tiếp theo tổ chương trình bố trí nhiệm vụ mới cho hai vợ chồng: đi đào củ sen cùng các thôn dân.

Hoắc Sâm: "(¬_¬)"

[Nếu không đào được.]

[Sẽ tiếp tục mất fan.]

Bao Tử: "(¬_¬)"

[Cái việc so easy thế này mà tổ chương trình còn không biết xấu hổ dùng nó để làm nhiệm vụ.]

[Vói lại, mấy nhiệm vụ của chương trình này toàn có liên quan đến ăn thôi.]

[Đúng là dân dĩ thực vi thiên(1).]

(1) Câu đầy đủ là "*Quốc dĩ dân vi bản, dân dĩ thực vi thiên*", nghĩa là nước lấy dân làm gốc, dân coi ăn như trời.

[Dù sao thì, là một tín đồ ăn uống, ta đây rất yêu thích những công việc như thế này.]

Nhiệm vụ lần này vẫn là thi đấu, nhưng không phải là hai vợ chồng đấu với nhau, mà sẽ đồng tâm hiệp lực đào sen, sau đó so với hai cặp vợ chồng nông dân xem đôi nào đào được nhiều nhất.

Sau khi biết nội dung thi, Hoắc Sâm càng mất hứng hơn, cái này rõ ràng là lấy trứng chọi đá mà, sao có thể so sánh với những người nông dân chuyên nghiệp được cơ chứ.

Bao Tử vỗ vai Hoắc Sâm: "Đừng lo, coi như chơi đùa một chút thôi mà."

"Cũng đúng."

"Vói lại, còn có em ở đây mà, chồng yên tâm đi (◡‿◡)."

"..." Cũng bởi em dũng mãnh quá mức so với anh, nên anh mới càng thấy không yên lòng đó (¯^¯)๖"

Suy nghĩ đến bệnh sạch sẽ của Hoắc ảnh đế, tổ chương trình đã đặc biệt chuẩn bị cho các tuyển thủ dự thi mỗi người một bộ quần áo lao động để đi xuống bãi bùn.

[Tổ chương trình chúng tôi làm việc cực kỳ có tâm luôn.]

Sau khi thay đồ đi ra ngoài, trong đầu Bao Tử chợt lóe lên một suy nghĩ, à há, lần này về nhà phải lên mạng mua mấy bộ đồ đôi mới được = v =.

Cuộc tranh tài còn chưa bắt đầu, Hoắc Sâm nhìn vũng bùn, trong lòng rất không tình nguyện, nhưng mà hần cũng chỉ hơi nhăn nhó chút thôi ~ Khẽ nhắm mắt lại rồi mở ra, mình làm được mà, làm đàn ông thì không nên để ý mấy chuyện nhỏ nhặt như thế này.

Tinh thần chiến đấu của Bao Tử đang rực cháy mãnh liệt trong cơ thể, cô trực tiếp làm đầu tàu gương mẫu nhảy xuống vũng bùn trước, thuận tiện lôi cả cái người mắc bệnh sạch sẽ đang đứng bên cạnh xuống luôn.

Hoắc Sâm: "..."

Mặc dù trước khi xuống bùn, Bao Tử đã nói với hần sáu yếu tố để đào sen đó là: thời gian, địa điểm, con người, sự việc, nguyên nhân, kết quả (X), nhưng Hoắc Sâm dám lấy thân phận ảnh đế của mình ra đề thề rằng từ đầu đến cuối hần toàn hoàn chẳng hiểu vợ mình nói gì cả.

[Không phải là do Hoắc ảnh đế quá ngốc, mà là phương pháp dạy học của vợ anh có vấn đề.]

Kết quả, cảnh tượng diễn ra dường như cũng chẳng khác gì mấy so với lần trước, bạn ngốc số một (Hoắc Sâm) lè loi hiu quanh một thân một mình chiến đấu, sờ soạng hồi lâu trong đồng bùn mà chẳng đào được thứ gì ngoài bùn đất. Khác biệt với Hoắc Sâm tất nhiên chính là bạn ngốc số hai (Bao Tử), bạn này như thể sinh ra là để làm mấy việc này vậy, chỉ cần bạn ấy ra tay là những củ sen tự động trôi ra khỏi đất, mà lại còn toàn là những củ sen to khủng nữa chứ, cuối cùng không còn cách nào khác, Hoắc Sâm đành đứng sau Bao Tử, Bao Tử đào được củ nào là hần sẽ nhận lấy thành quả lao động của vợ, rửa sạch rồi bỏ vào sọt, ăn ý vô cùng (¯▽¯).

Tổ quay phim: "... Chúng tôi thật sự không có lời nào để phân bác QAQ.

Tuy là Bao Tử làm nhiệm vụ rất tốt, nhưng dù sao vẫn không thể đầu lại được hai cặp vợ chồng kia, vì vợ chồng nhà người ta ai cũng làm việc rất ăn ý và hiệu quả. Vì tham gia với mục đích vui là chính, nên dù hai vợ chồng Hoắc Sâm thua cuộc thì bọn họ vẫn cảm thấy rất vui vẻ.

[Lao động là vinh quang = v =]

...

Buổi tối, tổ chương trình mời riêng từng người ra ngoài để phỏng vấn.

Người đầu tiên chính là Bao Tử ~

Đạo diễn: "Bạn cảm thấy mấy ngày vừa rồi biểu hiện của chồng mình thế nào?"

Bao Tử: "Tôi thấy rất tốt."

Đạo diễn: "Bạn không cảm thấy là anh ấy làm vướng chân bạn trong các nhiệm vụ sao?"

Bao Tử: "Không có đâu, anh ấy chỉ cần chịu trách nhiệm đẹp là được rồi =w=."

Đạo diễn: "... Đừng có thể hiện tình cảm nữa mà TAT.

Sau khi Bao Tử vui vẻ quay trở về thì Hoắc Sâm lại bị gọi ra ngoài ~

Đạo diễn: "Bạn cảm thấy mấy ngày vừa rồi biểu hiện của vợ mình thế nào?"

Hoắc Sâm: "Nói thật, đây là lần đầu tiên tôi phát hiện ra em ấy có nhiều kỹ năng như vậy."

Đạo diễn: "..."

Hoắc Sâm: "Cho một like (¬▽¬)."

Đạo diễn: "Anh có cảm thấy là mình kém hơn vợ không?"

Hoắc Sâm: "Không sao, đằng sau một người đàn ông ưu tú là một người phụ nữ vĩ đại mà."

Tổ đạo diễn: "... Anh có biết xấu hổ không vậy?"

Hoắc Sâm: "Các anh còn trẻ, cũng chưa có gia đình, cho nên không hiểu được đâu (¬▽¬)."

Tổ đạo diễn: "... Mẹ nó chứ, không thể hỏi nổi nữa.

[Chúng tôi còn trẻ và chưa kết hôn thì đó là lỗi của chúng tôi à?]

[Có thể đòi khách mời được không?]

[Trong tổ chúng tôi cũng có người đã kết hôn đấy nhé, Hoắc anh để anh đừng có kiêu ngạo!]

[Còn ngày mai nữa thôi.]

[Sắp đến cuối tuần rồi.]

[Nhưng chúng tôi còn phải đi theo bọn họ ba tuần nữa!] [Thật không thể chịu được!] ---

Hoắc Sâm: Vợ, hôm nay em rất đáng khen = v =!

Bao Tử: Vậy sao? Anh cũng rất đáng khen!

Hoắc Sâm: XOXO

Bao Tử:...

Bạn đang đọc truyện *Nhật Ký Hôn Nhân Của Tôi Và Thần Tượng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 11

Trên thực tế thì ngày ghi hình thứ năm hoàn toàn không có ý nghĩa gì cả, vì hầu như chỉ ghi lại cảnh hai vợ chồng thu dọn hành lý và quét dọn nơi ở mà thôi. Bao Tử giống hệt như ngày đầu đến đây, nhanh nhẹn chăm chỉ dọn dẹp nhà cửa, Hoắc Sâm cũng muốn giúp vợ, nhưng trải qua mấy ngày này, hắn đột nhiên phát hiện ra một điều, rằng ngoài việc có gương mặt đẹp ra thì hắn chẳng làm được một việc gì hết QAQ. Nhưng mà không biết thì có thể học mà, vợ hắn chính là cô giáo giỏi nhất rồi, cứ từ từ học tập, cuối cùng sẽ có một ngày hắn thành công.

Nhìn vợ đang bận rộn làm việc, boy thích sạch sẽ không có kỹ năng sống có phần áy náy, cứ đứng bên cạnh vợ xem vợ có gì cần giúp không.

Kết quả...

"Đừng đứng đây làm vướng chân vướng tay em, anh ra kia ngắm cảnh đi, hôm nay phải về rồi đó." Hoắc Sâm: "... (^ ^) ♫ ..." Bánh bao, em ghét bỏ anh!

Hoắc Sâm để lập tức thay đổi thành vẻ mặt nghiêm túc, tiếp tục im lặng theo sát Bao Tử.

[Đùa à?]

[Em bảo anh ra ngắm cảnh là anh phải ra chắc?]

[Mắt mặt chết đi được!]

[Vội lại người ta vẫn đang quay mà!]

[Anh phải giữ gìn hình ảnh một người đàn ông của gia đình.]

[O, không đúng!]

[Minh vốn là một người chồng tốt yêu thương vợ mà, không cần giả bộ cũng không cần giữ gìn thì vẫn là người chồng tốt thôi.]

[Tôi là một người đàn ông tốt, tôi chính là Hoắc Sâm (●°u°●).]

Bao Tử quay người lại thấy Hoắc Sâm vẫn đứng đó thì sợ hết hồn, suýt nữa thì quăng cả cái giẻ lau vào mặt chồng.

Hoắc Sâm: "Bánh bao, những chuyện nhỏ này anh cũng có thể làm, em có cần anh giúp không?"

Bao Tử: "..."

Hoắc Sâm: "Cùng nhau làm thì sẽ nhanh hơn, làm xong chúng ta sẽ cùng nhau đi ngắm cảnh."

Bao Tử: "Không cần đâu! Em cũng xong việc rồi mà = v =."

Hoắc Sâm: "..."

Sau khi quét dọn và thu thập hành lý, hai vợ chồng chuẩn bị đi hoàn thành công việc leo núi ngắm cảnh đã bị bỏ dở lần trước.

Lần này tổ quay phim quyết tâm phải đi theo cho bằng được vì sợ sẽ bỏ lỡ chuyện hay. [Sợ quái gì chứ?]

[Cùng lắm là gặp tai vạ một lần thôi mà!]

Hoắc Sâm vẫn luôn nắm chặt tay Bao Tử như bình thường, cùng nhau bước từng bước lên núi. Hoắc Sâm mỗi ngày đều tập thể dục, đây cũng là nguyên nhân vì sao hắn lại có body đẹp như vậy, cho nên chuyện leo núi với hắn là quá bình thường.

Tuy nhiên Bao Tử thì lại không như vậy, có thể kỹ năng sống cô được max điểm, nhưng năng lực thiếu thốn nhất đó là vận động, nhớ hồi còn đi học, cô lúc nào cũng đứng trong top 3 từ dưới lên ở môn thể dục. Lúc này càng gần lên đỉnh núi thì Bao Tử càng mệt, hai chân như bị người ta buộc đá vào vậy.

"Giỏi oi là giỏi, mệt quá đi, đúng là nếu không có sự bền bỉ và nỗ lực thì không thể đạt được thành công."

"Đó là bởi em quá yếu thôi."

"..."

"Lúc nào tập luyện cũng như muốn lấy mạng em luôn vậy."

"..."

"Chỉ giỏi nằm nhà lướt net thôi (¬_¬)."

[Em là vợ của anh đấy nhé!]

[Trước mặt người ngoài không thể giữ lại cho em chút hình tượng trẻ trung năng động sao (╯_____╰).]

Bởi có người ngoài ở đây nên Hoắc Sâm phải nói thầm vào tai Bao Tử vấn đề mấu chốt: "Vi thể lực em quá yếu, nên mỗi lần làm chuyện vợ chồng vì phụ đều không hài lòng chút nào."

Sau đó, máy quay quay lại được hình ảnh gương mặt trắng nõn bầu bình của Bao Tử dần dần biến thành một trái cà chua đỏ lựng.

Anh quay phim: "..."

[F*ck, Hoắc ảnh đế, anh vừa nói gì với vợ vậy?]

[Tâm hồn bà tám nóng như lửa đốt.]

Là một tiểu sắc nữ chân chính, Bao Tử sao có thể bị đánh bại dễ dàng như vậy được, cô tỏ vẻ nguyên nhân mình đỏ mặt là vì bị chồng nói xấu trước mặt người ngoài (anh quay phim).

Anh quay phim: Chỉ trách tôi là một cái bóng đèn sáng rực rỡ.

Có thù không báo thì không phải là con gái, Bao Tử lập tức phản kích lại: "Anh cúi đầu xuống, em cũng có lời muốn nói với anh."

Hoắc Sâm vui vẻ cúi thấp đầu, sau đó bên tai truyền đến giọng nói cố tình ra vẻ yếu đuối của Bao Tử: "Em thì thấy là do anh không đủ cố gắng, khiến em không có cảm giác gì mà chỉ muốn ngủ thôi."

Hoắc ảnh đế không có một chút phòng bị, mặt tối sầm lại: "À há." [Bánh bao ngọc đã thành công trong việc tự tìm đường chết.]

Anh quay phim: Trái tim trong sáng của tui khó chịu quá đi, ngứa ngứa quá ngứa ngứa quá, rốt cuộc hai người đang nói cái gì thế hả! Nói to lên xem nào, cứ thăm thẳm thì thì phiền chết đi được!

Hoắc Sâm điều chỉnh lại tâm trạng của mình, bình tĩnh nói: "Thế lần trước tổ quay phim làm thế nào mà "bất cóc" em lên tận đỉnh núi vậy?

"Tổ quay phim người ta tốt hơn anh nhiều, bọn họ chọn cái núi thấp mà (￣▽￣)."

"..."

Cuối cùng, Hoắc Sâm bộc phát năng lực kinh người của đàn ông, cứ một mạch kéo Bao Tử lên đỉnh núi.

Bao Tử cảm thán: "Đúng là hội đương lãng tuyết đỉnh, nhất lãm chúng sơn tiểu(1) (￣▽￣)."

(1) Trích thơ Đỗ Phủ, nghĩa là lên được đỉnh cao chót vót, mới thấy núi non xung quanh thật

nhỏ bé.

"Xi ~"

"(¬_¬)"

Không sai, Hoắc ảnh đế rất không khách khí mà cười nhạo vợ mình.Đứng trên cao ngắm phong cảnh, quả thật khiến cho người ta rất rung động và thỏa mãn, nhưng Hoắc Sâm sẽ không biểu lộ cảm xúc này ra bên ngoài, bởi vì hắn có chuyện quan trọng hơn cần biểu đạt ~

"Bánh bao, phong cảnh đẹp nhỉ!"

"Vâng ạ (≥▽≤)"

"Hôn một cái nhé ◡(●◡●)."

"..."

Hoắc Sâm đưa ra đề nghị nhưng thật ra là thông báo cho Bao Tử mà thôi, trong lúc Bao Tử còn chưa kịp phản ứng thì đã bị chồng ức hiếp rồi.

"Úm." Vẫn còn đang quay mà!

"Em tập trung chút đi!" Tiếp tục hôn.

"..."

Anh quay phim: "..."

[Tui ở đây không hay lắm thì phải.]

[Nhưng mà...]

[Phải quay lại ngay quay lại ngay!]

[Đủ các góc 360 độ luôn.]

[Huhu, muốn lấy vợ quá TAT.]

Sau khi xuống núi thì phải về nhà rồi.

Lúc lên xe, Bao Tử bỗng cảm thấy rất luyến tiếc nơi này, nhưng vừa nghĩ sắp được dùng điện thoại là cảm giác ấy đã bị vứt ra sau gáy luôn. Về phần Hoắc Sâm, giờ trong đầu hẳn chỉ nghĩ đến chuyện trừng trị cô vợ đã tự tìm đường chết lúc ở trên núi thôi (suy nghĩ đen tối).

Nhưng Bao Tử thật không ngờ rằng, lúc xe đi đến nơi có tín hiệu, cô lại phát hiện di động của mình vì quên tắt nguồn nên đã hết pin rồi.

[Lòng đau như cắt!]

[Tim như bị bóp nghẹt!]

Chỉ đành phải đáng thương cầu xin người đàn ông bên cạnh thôi, kết quả...

"Đừng nhìn anh như vậy, di động của anh cũng không tắt nguồn nên cũng hết pin rồi."

"(ㄥ—ㄥ)"

Không thể chơi điện thoại, Bao Tử không còn cách nào khác là ôm lấy cánh tay Hoắc Sâm, tìm một tư thế thoải mái để ngủ.

Trong lòng Hoắc ảnh đế đang suy nghĩ thế này: Ngủ đi ngủ đi ngủ ngon vào vợ, ngủ bây giờ rồi tối không cần ngủ nữa (￣▽￣).

Anh quay phim: "..."

[Sặc, Hoắc ảnh đế à, biểu hiện rạo rức này của anh là sao vậy?]

Hoắc Sâm: Haha Bao Tử, em đang hoài nghi năng lực của anh đúng không?

Bao Tử: Không đâu, anh đừng hiểu lầm, đừng kích động mà!

Hoắc Sâm: Vợ yêu, anh không có kích động!

Bao Tử: Vậy anh đừng cởi quần áo nữa huhu!

Hoắc Sâm: Đi tắm tắt nhiên phải cởi quần áo rồi.

Bao Tử:...

Bạn đang đọc truyện *Nhật Kí Hôn Nhân Của Tôi Và Thần Tượng* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 12

Bao Tử ngủ một mạch cho đến khi về nhà, trên đường đi, Hoắc Sâm aka Sâm thương vợ vì muốn vợ mình được thoải mái một chút, nên đã cực kỳ tàn nhẫn đuổi anh quay phim đang muốn quay nốt những cảnh cuối cùng xuống xe ~ Dở hơi, người ta đang đi về nhà rồi, còn quay cái gì nữa. Người thì to, ngồi trên xe chỉ tỏ chật chỗ mà thôi, tốt nhất là anh ra xe đằng sau mà chen chúc với bọn họ đi, để chỗ cho vợ tôi ngủ!

Anh quay phim: "..."

[Mẹ nhà anh, anh nghĩ tôi muốn ngồi cạnh vợ chồng anh lắm à?!] [Tôi đây không phải dạng cuồng ngược đâu nhé (¯^¯)Σ]

[Thật muốn nhanh nhanh cưới vợ quá!]

[Chờ đến khi tôi cưới được vợ, tôi cũng sẽ đi hành hạ người khác cho xem!]

...

Sau khi anh quay phim đi xuống nhảy lên xe sau, Hoắc Sâm rón rén đỡ lấy Bao Tử đang dựa vào vai mình, để cô gối đầu lên đùi hân ngủ. Hoắc Sâm nghĩ, ngủ thế này hẳn sẽ thoải mái hơn chút = v =.

[Đừng khen tôi!]

[Tôi chính là người biết quan tâm chăm sóc thế đó (°u°).]

Đối mặt với khả năng ngủ tuyệt đỉnh của vợ, nội tâm Hoắc Sâm càng rạo rục hơn ($\geq \leq$) ~ Bây giờ

vợ ngủ nhiều rồi, đến tối chắc sẽ không mệt đâu!

[Mình thông minh quá mà = v =.]

Nói Bao Tử ngủ một mạch đến lúc về nhà thì cũng hơi quá, thực tế thì lúc cách nhà ba mươi mấy phút đi xe thì cô đã tự động tỉnh lại rồi, lúc tỉnh còn thấy nước miếng của mình dính vào quần áo của

chồng nữa chứ (°w°), thừa dịp boy ưa sạch sẽ chưa phát hiện ra, cô phải vội vàng lấy tay lau đi mới được.

[Muốn hủy dấu vết thì phải nhanh, chuẩn, gọn!]

[Mình đúng là girl lạnh trí mà.]

[Cho mình một vụn like đi = v =.]

Bao Tử trong lòng lằng lằng, vẫn thầm khen ngợi sự cơ trí của mình, nhưng không ngờ một loạt hành động của cô đã rơi vào tầm mắt của cái tên đang giả vờ ngủ say kia, Hoắc Sâm vui vẻ, nhếch môi cười một cái.

Hình ảnh đẹp nhất là khi cô ấy đang nghịch ngợm, còn bạn chỉ nhìn và mỉm cười.

Nhưng khung cảnh ấm áp này không kéo dài nổi tới ba phút...

"Chắc, ngủ như heo vậy đó."

Bao Tử: "..."

[Hừm, Hoắc Sâm, lời này của anh bốn bánh bao em không thích nghe đâu nhé!]

[Dáng ngủ của em đẹp hay xấu thì liên quan gì đến anh hả?]

[Em gối lên đùi anh ngủ chắc?]

[Khoan đã...]

[Hình như vừa rồi mình gối lên đùi anh thật QAQ.]

Đã vậy thì, không còn cách nào khác, Bao Tử đành cố gắng tìm một lý do cho việc ngủ của mình:

"Đó là vì tối qua em bị mất ngủ nên bây giờ mới phải ngủ bù thôi (¬_¬)."

"Thế à? Vậy tối qua sao em không đánh thức anh, để anh cùng thức với em luôn?"

"Là một người vợ tốt, em nở lòng nào đánh thức anh dậy khi anh đang ngủ say chứ." Năng lực nói hươu nói vượn của bạn bánh bao quả thật là danh bất hư truyền.

Hoắc Sâm nắm tay Bao Tử, đột nhiên kề sát vào tai cô, giọng nói vô cùng gợi cảm: "Ồ, theo như lời em nói, thì anh đây không phải là một người chồng tốt rồi, bởi vì tối nay anh sẽ không để cho em ngủ đâu."

Bao Tử: "..."

[Huhu, lại bị người ta trêu ghẹo rồi.]

[Đỏ mặt ینگ~]

Về đến nhà, Bao Tử vô cùng cảnh giác tránh xa Hoắc Sâm, sau đó nhiệt tình chu du trong thế giới internet của mình.

Hoắc Sâm: "..."

[Vợ à, em ngây thơ quá đấy!]

[Bây giờ anh không thèm so đo với em.]

[Tối nay chúng ta sẽ tính một lần hết cả nợ mới lẫn nợ cũ.]

Mặc dù đã năm ngày không được sờ đến cái laptop cứng ngắc, nhưng một khi đã sờ vào thì cái cảm giác quen thuộc ấy lập tức trở lại, Bao Tử vô cùng vui vẻ, di chuột bấm bấm bấm bấm bấm bấm điên cuồng trên màn hình.

[Không thể không thừa nhận một điều, rằng ba năm sau khoa học kỹ thuật phát triển nhiều lắm (￣▽￣).]

[Tốc độ truy cập quá nhanh, cho một like = v=.]

"Chồng ơi, anh mau lại đây xem đi, bộ đồ đôi này được không?"

"Xấu hoắc."

"..."

"Sao giá lại rẻ thế? Chắc chắn là đồ vỉa hè!"

"..."

"Anh để thê trong ngăn kéo tủ đầu giường đấy, em cầm lấy mà đi mua quần áo, cứ thoải mái mà quẹt, nuông chiều bản thân một chút, đâu phải anh không thể nuôi nổi em!"

"Ồi ~ đại gia xin hãy bao nuôi em (☆_☆)."

"Chỉ cần tối nay em hầu hạ đại gia cho tốt là được."

"...Đáng ghét!"

"..."

Buổi tối lặng lẽ đến, trong khi Hoắc Sâm đang dốc sức lôi kéo vợ lên giường để bồi dưỡng tình cảm thì bất chợt hần lại nhớ ra một chuyện quan trọng. Trời đất, may là bốn ảnh để đây có trí nhớ tốt, không thì bánh bao, em tưởng cứ giả ngốc là sẽ xong chuyện sao (¬_¬).

"Bánh bao ngốc, anh bỗng nhớ ra một chuyện, đó là em đã từng hứa sau khi về nhà sẽ nhảy cho anh em (￣▽￣)."

"Σ (͡° ͜° ͡°)"

[Trời ạ, Hoắc Sâm ơi sao anh vẫn còn nhớ chuyện này chứ!!]

[Chuyện cũ nhớ lại mà lòng đau như cắt.]

[Cứ để nó trôi đi như một con gió không được sao!]

...

Hai bạn ngồi giăng co trong chốc lát...

Bao Tử chủ động tiến tới, ý đồ dẹp chuyện này sang một bên: "Chồng ơi, hay bọn mình lấn lên giường nhé (°u°)". "Cọ cọ này cọ cọ này ~"

Thế nhưng chuyện này cũng chẳng may khiến Hoắc Sâm do dự: "Không vội, còn cả một đêm dài để lấn lộn cơ mà, ngoan, bây giờ em nhảy cho anh xem đi, nhớ là phải thật khiêu gợi đấy nhé = v =."

"..."

"Nhanh đi mà ~"

"Are you sure?"

"Ừ hừ."

Bất đắc dĩ, Bao Tử đành phải chạy đi thay quần áo, Hoắc Sâm thì tràn ngập mong đợi. Kết quả lại là một cô bánh bao mặc đồ ngủ hoạt hình đi ra ngoài.

Hoắc Sâm: "(¬_¬)"

[Có thật là nhảy sexy không đó!]

[Sao bỗng có linh cảm xấu thế nhỉ!]

Chuẩn bị xong xuôi, Bao Tử mở nhạc lên nhảy, còn rất vui vẻ mà hát theo: "Nhà có ba con gấu, gấu bố, gấu mẹ và gấu con. Gấu bố thì béo mập, gấu mẹ rất thon thả, còn gấu con rất đáng yêu ~"

Hoắc Sâm: "... Mẹ nó, em đang đùa anh đấy à (¬_¬)?"

"Bánh bao, em lại đây."

"Anh muốn làm gì?"

"Nói cho em nghe cái gọi là sự trung thực khi làm người."

"Nhưng em vẫn đang nhảy!"

"Thế cái gọi cảm mà em nói đâu?!"

"Vừa rồi em có lắc hông mà!"

"..."

[Cảm giác bị vợ lừa một vô đau.]

[Nếu nói lắc hông là khiêu gợi.]

[Vậy thì...]

[Ha ha.]

[Giờ này phút này.]

[Bỏ ảnh để chỉ muốn nói là...]

[Bỏ ảnh để không vui! Không vui chút nào!]

Thật ra thì cả hai bạn ngồi nhà này đều không biết gì về nhảy hết, hôm đó bánh bao ngồi cười nhạo Hoắc Sâm, kể ra cũng chỉ là kẻ tám lạng người nửa cân, chó chê mèo lắm lông mà thôi.

Hoắc Sâm tức giận, hậu quả tương đối nghiêm trọng.

Đến nỗi mà suốt cả đêm, bạn học Bao Tử đã bị ép khô thay vì thảo luận về vấn đề trung thực. Tất nhiên, Hoắc Sâm phải tận dụng lần này để chứng minh năng lực của mình rồi ~ ai bảo lúc sáng leo núi vợ hắn dám nói hắn không đủ cố gắng chứ.

[Tôi chính là một kẻ đang mang thù!]

[Đặc biệt là chuyện này làm ảnh hưởng sâu sắc đến lòng tự tôn của nam giới.]

[Bánh bao, em đã tự mình tìm đường chết, vậy anh đành phải thành toàn cho em thôi.]

Bao Tử: "QAQ"

[Cứu với ~]

[Người này không phải chồng tôi đâu!]

[Khoan đã!]

[Wow, body đẹp thật!]

[Wow, anh cũng rất đẹp trai!]

[Ừm, bốn bánh bao ta lại bị đắm chìm rồi...]

[Đúng là sắc đẹp làm hại người màaaa.]

...

[Lăn lộn lăn lộn lăn lộn.]

[Phóng túng phóng túng phóng túng.]

[Hey ya hey ya hey ya.]

[Hừm hà hừm hà hừm hà.]

[Thuyền lướt sóng ra khơi.]

[Bồng bênh ~ Lay động ~]

...

Lắc lư lão đảo cả đêm, sáng hôm sau, tinh thần Hoắc Sâm cực kỳ phấn chấn, còn Bao Tử thì...thật ngại quá, bạn ý vẫn còn đang ngủ.

Hoắc Sâm, cái con người đang cảm thấy vô cùng thỏa mãn, lúc này đi về phòng ngủ chuẩn bị gọi vợ dậy ăn sáng, hậu quả là bị ăn thẳng một cái gối vào giữa mặt.

Hoắc Sâm: "..."

[Trời, vợ mình dạo này dễ nổi cáu thật đó.]

[Được rồi, lỗi tại anh, cứ trách anh này!]

[Có thể nào thì cũng vẫn là cục cưng của mình mà (￣▽￣).]

Bạn đang đọc truyện *Nhật Ký Hôn Nhân Của Tôi Và Thần Tượng* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 13

Bao Tử ngủ thẳng đến giữa trưa, nếu như không vì Hoắc Sâm vén rèm cửa ra cho ánh nắng chiếu vào thì tin chắc Bao Tử còn có thể ngủ thêm mấy tiếng nữa.

[Đó chính là tình yêu của một kẻ lười với chiếc giường lớn của mình.]

Hoắc Sâm thật sự rất muốn mắng bánh bao nhà mình suốt ngày chỉ nằm thôi, nhưng nếu suy nghĩ cẩn thận thì...hình như vợ mình như thế một phần cũng

có liên quan đến mình, nếu hần là người đầu sỏ... vậy tốt nhất là cứ giữ im lặng thôi = v =.

Ánh mặt trời chói chang từ bên ngoài chiếu vào phòng, bé sâu lười đang nằm ngủ cuối cùng cũng có chút phản ứng, đưa tay ra xoa bóp cái lưng mỏi rồi mở mắt ra, đúng lúc nhìn thấy Hoắc Sâm đang cầm điều khiển chỉnh nhiệt độ điều hòa.

Bao Tử kéo chăn mỏng đang đắp ra rồi mặc áo ngủ để ở bên cạnh vào, sau đó vừa ngáp vừa đi đến chỗ Hoắc Sâm. Đây vốn dĩ sẽ là một khung cảnh rất đẹp ~ Nam chính quan tâm nữ chính nên điều chỉnh lại nhiệt độ trong phòng, nữ chính thấy vậy thì lặng lẽ xuống giường, rón rén đi tới phía sau nam chính, sau đó tặng cho hần một cái ôm buổi sáng.

Nhưng mà, cảnh tượng vừa rồi chỉ xuất hiện trong các bộ phim thần tượng mà thôi, còn sự thật là...

Bao Tử chậm chạp đi tới phía sau Hoắc Sâm, vỗ vai hần nói: "Lấy cho em cái điện thoại!"

Hoắc Sâm: "..."

[Tại sao không giống như trong tưởng tượng của mình vậy QAQ.]

[Các bạn đoán không sai!]

[Hình ảnh trong đầu Hoắc ảnh đế cũng trùng khớp với hình ảnh được miêu tả trong phim thần tượng vừa rồi.]

[Nhưng mà...]

[Đây chính là thế giới thực!]

Hoắc Sâm bực bội mặt không đổi sắc đưa di động cho Bao Tử, sau đó nhận về một câu cảm ơn của girl lễ phép: "Cảm ơn nhé người anh em."

Hoắc Sâm: "..."

[Ha ha ~]

[Người anh em ~]

[Đã lâu không gặp, bạn sống thế nào ~]

[Hôm qua còn cùng nhau lăn lộn trên giường, thế mà hôm nay em đã trở mặt rồi (¬_¬).]

Nhận lấy điện thoại, Bao Tử vui vẻ lăn lên giường lớn, lướt blog một tí lướt Taobao một tẹo nào. Mặc dù Hoắc Sâm là nam thần của Bao Tử, nhưng dù gì thì cô cũng được ngủ cùng nam thần rồi, giờ chẳng thấy xúc động gì nữa cả (nam thần đã về tay mình, chính thức hết giá trị). Có câu cái gì chưa có được thì mới thấy khao khát, đối với Bao Tử bây giờ thì cô chỉ chú ý đến quần áo mà thôi, dù sao đó cũng là thiên tính của phụ nữ mà (¬_¬).

Nhưng mà, hôm qua chồng mình đã nói là nếu mua quần áo thì hãy đến trực tiếp cửa hàng, đã vậy thì, Bao Tử quyết định sẽ từ bỏ nghiệp lớn Taobao. Chẳng còn cách nào, ai kêu bọn bánh bao ta đây có một ông chồng giàu có chứ = v =.

Hoắc Sâm tựa vào cửa sổ, yên lặng nhìn biểu hiện của vợ...

[Mẹ nó, ngần này tuổi rồi mà còn không bằng một cái điện thoại.]

[Vợ, từ lúc em tỉnh dậy còn chưa thèm nhìn anh lấy một lần.]

[Mất hứng!]

Hoắc ảnh đế anh sai rồi, lúc này khi vợ anh nhờ anh lấy điện thoại có nhìn anh một cái đấy.

Bị vợ lãng quên, Hoắc Sâm thở dài, lựa chọn nhắm mắt làm ngơ, lạnh lùng liếc (¬_¬) bánh bao đang nằm trên giường lăn lộn vui vẻ một cái rồi đi ra ngoài làm cơm trưa.

Nói thật thì, trừ những lúc ngốc nghếch ra thì Hoắc Sâm vẫn rất ra dáng một nam thần, chỉ tiếc là thời gian ngốc vẫn chiếm đa số, đặc biệt là khi hần phát hiện ra vợ mình cũng giống mình, cái cảm giác xa quê gặp được cố nhân, cầu xin không bằng vô tình gặp được này khiến cho hần càng ngày càng bộc lộ rõ bản chất của mình hơn.

Giờ này phút này, chính là quãng thời gian hiếm hoi hần bộc lộ đáng vẻ của một nam thần, đeo tạp dề màu xanh nhạt, nghiêm túc cắt rau cải trắng.

[Ừm, đàn ông khi tập trung làm việc nhìn cực kỳ quyến rũ luôn.]

Nhưng mà, đẹp trai không quá nổi ba giây.

Bởi vì...

Vợ của hấn lại bắt đầu ngốc nghếch rồi QAQ.

[Vợ chồng cũng như chim sống trong một khu rừng, em ngốc thì anh cũng ngốc, cả hai cùng ngốc.]

Trong khi Hoắc Sâm đang rất điềm đạm đứng thái rau, đáng vẻ cực kỳ hoàn mỹ, thì bỗng Bao Tử hưng phấn cầm di động lao từ phòng ngủ tầng hai xuống phòng bếp tầng một nói: "Ôi má ơi, à nhầm, A Sâm, cái...cái...cái chương trình mà bọn mình tham gia sẽ được phát sóng trên kênh Giang Thành tối

nay đây ($\geq \nabla \leq$)."

"Ừm." Không có phản ứng, tiếp tục thái rau.

"Sao anh lại không kích động chút nào vậy?"

"Chuyện đã sớm biết rồi thì có gì phải kích động nữa chứ ($\neg \neg$)."

"!!!!!"

"Vội lại thì hình như em kích động hơi quá rồi đó."

Bao Tử lắc đầu đáp: "Anh không hiểu được đâu."

"Hmm?"

"Cuối cùng em cũng có thể được chiêm ngưỡng khuôn mặt 360 độ không góc chết của mình trên TV rồi ha ha ha ha ha ha ($\neg \nabla \neg$)."

"..."

Hai bạn ngốc nhìn nhau trong chốc lát, bạn ngốc số một (Hoắc Sâm) vẫn cảm thấy bạn ngốc số hai (Bao Tử) phản ứng hơi quá.

"Dù gì thì em cũng đóng phim nhiều rồi mà, sao lại phấn khích khi được lên TV như vậy chứ?"

"($\neg \neg$)"

"..."

"Hoặc anh để à, em không giống như anh, bất cứ khi nào cũng có thể xuất hiện trên TV, những vai em đóng hầu hết chỉ quay mỗi phần lưng, hoặc một chấm nhỏ ở khoảng cách xa thôi, anh mãi mãi sẽ không hiểu được nỗi bi thương của em đâu, tựa như ban ngày không hiểu đêm đen ý ($\neg \wedge$)S."

"..."

[Nghe vợ mình nói vậy.]

[Thì hình như đúng là mình chưa từng được nhìn thấy vợ trên TV thật.]

[Ngay cả khi em diễn vai phụ thứ mười tám trong phim của anh.]

[Thì khi phim ra rạp, hình như cũng không thấy bóng dáng của em đâu cả QAQ.]

Bao Tử: "Ha ha, lần nào em cũng xem phim để xem mình thế nào, nhưng cuối cùng đều không nhìn thấy mình ở đâu cả."

"..."

Hoắc Sâm chưa từng trải qua nỗi ưu thương của Bao Tử, nhưng nhìn đáng vẻ phấn khích của vợ khi sắp được lên TV, hấn quyết định tối nay sẽ cùng ngồi với vợ để xem chương trình của hai vợ chồng.

[Hừm, mình đúng là một người đàn ông tốt mà = v =.] [Vợ ơi, em mau khen anh đi khen anh đi khen anh đi mà!]

Chương trình "Có em trong đời" vẫn luôn duy trì nguyên tắc khiêm tốn của mình, tiền đã dùng hết để mời nghệ sĩ rồi, còn thừa đâu nữa để mà quảng bá giới thiệu, nhưng tổ chế tác vẫn rất tin tưởng rằng chương trình sẽ được khán giả đón nhận nồng nhiệt.

May là chương trình này mời được ba vị khách quý đang rất nổi hiện nay.

Hai đôi vợ chồng kia trước giờ phát sóng đều đăng blog giới thiệu, sau đó tất nhiên fan của bọn họ sẽ là những khán giả của "Có em trong đời".

Hoặc Sâm thì không làm giống hai đôi vợ chồng kia, đăng mấy tấm ảnh rồi viết status tối nay chín giờ ba mươi tại kênh Giang Thành, không gặp không về này nọ. Hần chỉ đơn giản chụp một tấm ảnh hai vợ chồng đang nắm tay nhau ngồi trên salon rồi đăng lên blog cá nhân thôi.

Diễn viên điện ảnh Hoắc Sâm: Vợ bảo thật khó khăn mới có cơ hội được nhìn thấy rõ mặt em ấy trên TV, đã vậy thì anh sẽ cùng em ngồi xem chương trình này [yêu em][yêu em][yêu em] @Bánh bao thích mua túi

Sau đó, blog của Hoắc Sâm ngay lập tức nổ tung...

#Nhân sinh nếu chỉ như lần đầu gặp gỡ: F*ck, Hoắc Sâm đăng status rồi!!!

#Trà đắng: Tối nay tôi cũng phải xem chương trình mới được, coi cái người phụ nữ kia dùng cách gì mà có thể cướp được chồng tôi [mặt kiêu ngạo]

#Cả mực u buồn: Ha ha ha ha ha, Hoắc ảnh đế, cuối cùng anh cũng chịu đưa cô vợ lạnh lùng cao quý của mình ra trước công chúng rồi hả?

#Quần tụt: Không ngờ là anh đã kết hôn rồi, làm em kinh ngạc đến tụt cả quần luôn QAQ.

#Lạnh lạnh nhạt nhạt: Hiếm hoi lắm mới đọc được status của anh, không ngờ lại là show ân ái, thật muốn nhìn thấy dung mạo của cái người mà anh đang nắm tay kia quá!!

#A a làm loạn: Trai đã có vợ, hẹn gặp lại!

...

Lực lượng fan phải nói là cực kỳ hùng hậu.

[Mặc dù nam thần đã có vợ rồi.]

[Nhưng vẫn không thể ngăn cản được tình yêu của chúng tôi đối với anh ấy.]

[Chúng tôi muốn nhìn xem người đã cướp mất nam thần của chúng tôi có bộ dạng như thế nào!]

Không ít khán giả khác cũng vì Hoắc Sâm nên mới xem chương trình này, nhưng không ngờ cuối cùng xem xong lại trở thành fan của vợ Hoắc Sâm luôn QAQ.

Lúc máy quay quay tới cửa nhà Hoắc Sâm, không ít fan nín thở chờ đợi, chuẩn bị công kích phu nhân của thần tượng một chút.

Cửa vừa mở ra...

Các bạn xem đài: F*ck, hai con người mặt đờ đẫn chưa tỉnh ngủ này là ai vậy Σ (° ▽ °)?

Một lúc sau fan mới kịp phản ứng: Ôi trời ơi, nam thần của chúng ta mặc đồ ngủ kia, tôi chết đây huhu.

Sau đó, ánh mắt của bọn họ mới chuyển tới trên người cô vợ băng sơn mỹ nhân trong truyền thuyết của Hoắc Sâm, sắc, mặt mộc kia, sắc, mắt thâm quầng, f*ck, trên cổ còn có dấu hôn QAQ.

[Bỗng nhiên chột nhận ra.]

[Hoắc ảnh đế, không ngờ tình cảm của vợ chồng anh lại tốt đến vậy!!]

[Sau khi trông thấy sự thật, chúng em chỉ biết khóc thôi!]

Càng xem thì nội tâm khán giả càng bị công kích mạnh mẽ hơn, ơ kìa, sao nam thần của chúng ta lại ngốc ngốc đáng yêu như vậy chứ?!

Các fan của Hoắc Sâm cũng bị năng lực mạnh mẽ của Hoắc phu nhân chinh phục, nhìn Hoắc phu nhân thành thạo bóp cùi, đào mặng bắt cá, bọn họ không hề phòng bị mà bị cô mê hoặc (rõ ràng xem là đề xía xói người phụ nữ đã cướp nam thần một trận, kết quả lại...). Mấu chốt là bọn họ phát hiện Hoắc phu nhân không hề lạnh lùng kiêu ngạo chút nào, ngược lại cũng ngốc nghếch đáng yêu như Hoắc Sâm vậy.

[Hai vợ chồng anh chị thật chẳng giống như lời người ta đồn gì cả.] [Đúng là trời sinh một cặp mà!]

So với kỹ năng kém cỏi của Hoắc tiên sinh thì người xem yêu thích kỹ năng max điểm của vợ anh hơn.

Trừ lần đó ra thì toàn bộ những cảnh còn lại chỉ tập trung ngược FA bằng mấy cảnh tình cảm thôi!

[Tổn thương vô cùng sau khi xem chương trình.]

[Các anh em đừng khóc, chúng ta hãy kiên cường!]

Cảnh của hai vợ chồng Hoắc Sâm dừng lại ở đoạn bắt cá, không ít người gào thét nói là xem chưa đã, sau đó đành phải lên mạng xem lại lần nữa, mặc dù tâm hồn cô đơn bị tổn thương nghiêm trọng, nhưng không sao, chúng tôi chỉ cần xem người ta tình cảm với nhau là đủ rồi.

...

Bao Tử nằm gọn trong lòng Hoắc Sâm, vốn đang hưng phấn chuẩn bị ngắm tư thế oai hùng của mình trên TV, kết quả ngay từ lúc mới bắt đầu, cô đã xấu hổ che mặt chui vào ngực Hoắc Sâm: "Trông ngốc quá đi!"

Hoắc Sâm: "..."

[Đúng là ngốc thật.]

[Hình tượng lạnh lùng bá đạo đập nặn bao lâu nay bị phá hủy hết rồi QAQ.]

"Còn có anh cùng ngốc với em mà."

"Ừ, nhưng mà Hoắc Sâm, em cảm giác là anh sẽ mất fan đó."

"..."

"Bởi vì anh quá ngốc."

"(¬_¬)" Bánh bao em lại đây, anh đảm bảo sẽ không đánh em đâu.

Lúc này, hai con người đang mãi liếc mắt đưa tình không hề biết rằng bọn họ đang là tâm điểm tìm kiếm trên internet, lượng fan follow hai người cũng dần dần được tăng lên nhanh chóng.

[Đó chính là kỹ năng hút fan của hai vợ chồng ngốc nhà chúng ta đấy (¬_¬).]

Bạn đang đọc truyện *Nhật Kí Hôn Nhân Của Tôi Và Thần Tượng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 14

Sau khi xem xong chương trình, Bao Tử thoát nhìn như đang rơi vào trạng thái "Hai vợ chồng mình nhìn ngốc quá", nhìn qua thì có vẻ như cô không hài lòng lắm về biểu hiện của mình trong chương trình, nhưng cũng chỉ là ra vẻ mà thôi, còn thật sự thì trong lòng cô đang cực kỳ phấn khởi đấy (¬_¬).

Mười một giờ rưỡi tối, Bao Tử ngứa ngáy tay chân, muốn lên mạng lướt blog một tí, vừa rồi nằm xem TV với chồng suốt chứ có cảm đến cái di động đâu.

[Thật không thể cứu vãn được con nghiện điện thoại này.]

Nhưng mà tay vừa mới với ra, chưa kịp cầm lấy điện thoại trên bàn trà thì đã bị Hoắc Sâm bế lên QAQ.

Hoắc Sâm: "Về phòng ngủ nào."

Bao Tử: "Huhu, em muốn nghịch điện thoại một tí."

Hoắc Sâm: "Muộn rồi, không chơi nữa."

Bao Tử: "Trước khi ngủ dùng điện thoại một chút sẽ làm tăng chất lượng giấc ngủ đó = v =."

Hoắc Sâm: "Còn dám cầm cái điện thoại nữa thì anh sẽ ăn em cả đêm nay luôn đấy!"

Bao Tử: "...(*"^^*)..."

[Không có nhân quyền!]

[Bỏn bánh bao em không phục!]

[Thanh niên không dùng điện thoại thì không phải thanh niên tốt!]

Cuối cùng Bao Tử cũng biết sợ, co rúm trong ngực Hoắc Sâm không dám nói tiếng nào, để mặc cho anh bế về phòng.Đùa à? Tối hôm qua đã đại chiến 300 hiệp rồi, cho dù có là thanh niên thể lực sung mãn thì cũng phải biết tiết chế chứ TAT.

"VẬY anh cầm điện thoại mang lên luôn cho em đi." Cho dù Bao Tử có sợ hãi thì cũng phải tranh thủ tạo phúc lợi cho bản thân.

"Em yên tâm, nhà không có trộm, mà dù có trộm đi nữa thì nó cũng chả thèm nhìn cái điện thoại cùi bắp của em đâu!"

"(^ ^) ㄟ"

[Mặc dù chỉ kém chồng hai tuổi.]

[Nhưng sự khác biệt giữa đôi ta là điều mà em nghĩ rằng sẽ không thể vượt qua được.]

[Thế giới của những người trẻ chúng ta, "người già" như hần không thể hiểu được đâu.]

[Mình chỉ muốn bây giờ mang điện thoại lên luôn, sau đó sáng mai có thể nằm trên giường chơi ngay khi thức dậy thôi mà.]

Hoắc Sâm như thể nhìn thấu được nội tâm của Bao Tử, nói: "Di động của anh để ở phòng ngủ, sáng mai cho em lấy chơi."

"◡ ◡"

"..." Phụ nữ thật là, thay đổi nhanh đến chóng mặt TAT.

Bao Tử là một girl trung thực không giả dối, cô đã thật sự chứng minh cho Hoắc Sâm một điều rằng: nếu không dùng điện thoại thì cô không ngủ được QAQ.

Lăn qua lộn lại lăn qua lộn lại.

Bao Tử lén lút nhích người ra mép giường, sau đó quay lại nhìn Hoắc Sâm, thấy hai mắt hần nhắm nghiền thì thở phào nhẹ nhõm, chậm rãi với tay về phía cái tủ đầu giường.

[Cố lên cố lên, phải kiên cường!]

[Chỉ một chút nữa thôi là sẽ cầm được cái điện thoại của chồng rồi (▽ ▽).]

Kết quả...

"Huhu ~"

"Bánh bao, nếu em không ngủ được thì anh không ngại làm chút chuyện có ý nghĩa với em đâu."

Có câu kẻ thức thoi mới là trang tuần kiệt, cốt khí này nọ lúc cần vút thì phải vút.Bao Tử lấy vận tốc sét đánh không kịp che tai mà rút tay về, lập tức xoay người dúi đầu vào ngực Hoắc Sâm, thầm thì: "Một chết mắt, đừng nói chuyện nữa, ngủ thôi."

Hoắc Sâm: "..."

[Hơ hơ ~]

[Còn dám trách anh quấy rối giấc ngủ của em nữa cơ đấy!]

[Một ngày nào đó, nhất định anh sẽ khiến em phải từ bỏ thói quen này.]

Thế giới yên tĩnh nhất là vào buổi sáng, khi sắc trời dần sáng lên, cũng là lúc thành phố bắt đầu náo nhiệt trở lại.

Lúc tỉnh dậy Hoắc Sâm nhìn đồng hồ mới có hơn bảy giờ, cho nên hần rất vui vẻ chuẩn bị ôm vợ ngủ nướng thêm chút nữa.

Thế nhưng, trời không toại lòng người, đúng lúc này thì chuông điện thoại của hần vang lên. [Mẹ nó, quấy rầy giấc ngủ của người ta là tội không thể tha thứ!]

Bởi vì sợ đánh thức vợ đang ngủ say, nên Hoắc Sâm không còn cách nào khác là cầm điện thoại đi ra bên ngoài phòng.

"Cố Tử Diễm, tôi nhớ là gần đây không có hoạt động gì mà." Rồi khỏi bánh bao thơm mềm, Hoắc Sâm lập tức trở nên rất ngẫu.

Đầu dây bên kia bình tĩnh hơn nhiều: "Sao anh phải khó chịu vậy? Dục cầu bất mãn à?"

Hoắc Sâm: "... " Cái đồ ngay cả vợ cũng chưa có như anh mà còn không biết xấu hổ nói tôi dục cầu bất mãn à (¬_¬).

"Tôi theo anh nhiều năm như vậy rồi mà còn không phát hiện được tính cách thật của anh đấy, cả vợ anh nữa, hai người đúng là tuyệt phối."

"Hmm?"

"Anh và vợ đang nằm trong top tìm kiếm từ hôm qua đến giờ đấy!" "... "

Sau khi nói chuyện xong, Hoắc Sâm lập tức vào blog, sau đó nhìn thấy ngay từ khóa tìm kiếm nhiều nhất hiện tại chính là: Vợ chồng Hoắc Sâm trong chương trình "Có em trong đời".

Lại xem thêm chút nữa, ôi má ơi, không nhìn thì không biết, vừa nhìn thì giật mình luôn QAQ....

Đặt điện thoại xuống, trong lòng Hoắc Sâm vô cùng rạo rức, à há, mục đích chính của tôi chính là cho mấy người xem vợ chồng tôi âu yếm yêu thương nhau mà (¬_¬).

Sau khi hần trở về phòng ngủ thì Bao Tử đã dậy rồi, Hoắc Sâm phát hiện vợ hần đang mở to đôi mắt đen láy long lanh nhìn mình ~ Trời đất, làm vậy không phải là đang buộc hần phải dục cầu bất mãn sao?

Hoắc Sâm thì cho là Bao Tử đang quyến rũ mình, còn thực tế thì Bao Tử đang lên án hần, vừa mở mắt ra thì thấy cái điện thoại trên tủ đầu giường đã không cánh mà bay, thật không vui chút nào, nên tất nhiên cô phải dùng ánh mắt tức giận để nhìn cái người đầu sỏ kia rồi.

Nhưng không ngờ kết quả lại dẫn tới trong đầu Hoắc Sâm bao ý nghĩ đen tối dâm ô, hần lập tức vứt hết mấy cái chuyện vừa mới biết ra sau đầu, cời áo ngủ ra, từng bước chậm rãi đi tới giường.

Bao Tử: Sao bỗng có linh cảm xấu thế nhỉ (owo)?

[Anh đừng tới đây nữa!!!]

[Anh cũng biết rõ là em chẳng thể kháng cự lại cái cơ ngực của anh mà!!]

[Cứ suốt ngày quyến rũ người ta thôi!]

Kết quả là một trận chiến nóng bỏng nhiệt tình vào sáng sớm tinh mơ.

Xong việc, Bao Tử cuối cùng cũng được cầm cái điện thoại mà mình ngày đêm mong nhớ.

Bao Tử: Để được nghịch điện thoại thật không dễ dàng, phải bán thân đó

(π_π).

Bạn gốc bánh bao, chứ không phải là bạn bị sắc đẹp hấp dẫn à?

Bao Tử: Đừng có bóc mẽ tôi!!!

Kết quả lúc cầm điện thoại đăng nhập vào blog của mình, Bao Tử lập tức sững sờ. "Σ (° Ⅲ)"

Cô há miệng run rẩy xoay người lẫn đến chỗ chồng, giờ điện thoại ra trước mắt anh hỏi: "A Sâm, đây không phải là blog của em đúng không?"

"Của em đó (¬_¬)." "

"Cái quái gì chứ, sao fan của em lại nhiều như vậy được!!! Gì mà hơn bốn trăm vạn người chứ!"

"Ủ, bánh bao nhà anh cũng là người nổi tiếng rồi."

"..."

Bạn gốc bánh bao vẫn không chịu tin vào mắt mình, nên lập tức đăng một cái status.

Bánh bao thích mua bao (túi): Blog này nhiều fan như vậy, chắc chắn không phải blog của tôi đúng không?

#Cá lớn nuốt cá bé: Cái này mà còn phải hỏi nữa, thì ra chị đúng là gốc thật.

Trả lời #Cá lớn nuốt cá bé...

#Nhân sinh nếu chỉ như lần đầu gặp gỡ: Xem xong "Có em trong đời" thì thành fan của chị luôn, năng lực bạn trai mạnh mẽ của chị đâu rồi? Người đăng cái status ngớ ngẩn này có phải Hoắc Sâm không vậy?!

Trả lời #Nhân sinh nếu chỉ như lần đầu gặp gỡ: Không, là mình đăng đấy, mình cũng ngớ ngẩn lắm QAQ.

#Say khướt: Xem chị hỏi cái câu ngu xuẩn gì này, em dám cam đoan rằng đây là blog của chị. Nhưng mà em có thắc mắc, không phải người ta đồn vợ của Hoắc Sâm là một lạnh lùng girl sao?

Trả lời #Say khướt: Người anh em, lời giang hồ đồn đại không đáng tin đâu.

...

Tự nhiên blog có nhiều người theo dõi như vậy, đối với Bao Từ là một việc rất kinh động, cô thậm chí còn cực kỳ nghiêm túc mà trả lời từng cái comment một.

Các fan: Đúng là ngốc thật mà!

Bây giờ bạn bánh bao ngốc vẫn chưa dám vui mừng với việc bỗng dưng nổi tiếng sau một đêm này, hiện tại trong đầu bạn ấy chỉ có một suy nghĩ là: Sau này đi ra ngoài mua đồ ăn sáng không biết có cần đeo khẩu trang không đây QAQ.

[Ghét lắm cơ!]

[Phiền toái quá đi thôi!]

[Mình muốn ẩn sâu công danh thôi mà!]

Cư dân mạng đồng loạt gọi vợ chồng Hoắc Sâm là đôi vợ chồng ngốc, đối với chuyện này, hai vợ chồng chỉ biết che mặt ra vẻ chúng tôi không có lời nào để phản bác.

Rất nhiều người còn muốn cả hai thể hiện tình cảm với nhau trên blog nữa.

[Trời ạ!]

[Thật không ngờ!]

[Ban đầu còn muốn lập hội công kích vợ Hoắc Sâm.]

[Thế mà bây giờ còn đòi người ta show ân ái chứ!]

Hoắc Sâm cũng thật sự muốn khoe khoang tình cảm trên mạng, nhưng ngay lập tức đã bị Bao Từ ngăn lại, cuối cùng hẳn chỉ có thể...

Diễn viên điện ảnh Hoắc Sâm: Nếu muốn xem chúng tôi show ân ái, vậy hẹn mọi người vào chín giờ ba mươi phút bảy tuần sau trong chương trình "Có em trong đời" nhé.

Cư dân mạng: Có thể chân thành một chút được không (¬_¬)?

Bất kể các fan có kêu gào thế nào thì hai vợ chồng lúc này vẫn chỉ tập trung chuẩn bị các thứ cho buổi ghi hình ngày mai mà thôi.

Bao Từ: Điện thoại điện thoại điện thoại (●°u°●)."

Hoắc Sâm: Chỉ hi vọng tổ chương trình sẽ đưa ra cái luật không được dùng điện thoại đi động thôi.

Hoắc Sâm: Chính thức nổ phát súng show ân ái đầu tiên.

Bao Từ: Em vẫn chỉ muốn an phận làm một diễn viên phụ thứ mười tám thôi.

Hoắc Sâm: Không có mong ước lớn hơn sao (?_?)

Bao Từ: Mong ước lớn nhất đời em chính là được gả cho anh đó.

Hoắc Sâm: (▾ ▽ ▾).

Bạn đang đọc truyện *Nhật Ki Hôn Nhân Của Tôi Và Thần Tượng* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 15

Trong lúc các bạn trẻ vẫn còn đang đắm chìm trong sự ngọt ngào đáng yêu của cặp vợ chồng ngọc thì chặng thứ hai của "Có em trong đời" cũng sắp được ghi hình.

Chủ đề lần này không phải là đồng cam cộng khổ như lần trước, mà sẽ là kiếm tiền nuôi gia đình. Trên thực tế thì đối với các nghệ sĩ, việc kiếm tiền của bọn họ tương đối dễ dàng, chỉ quay một bộ phim truyền hình hoặc phim điện ảnh, mở một concert hay ra album cũng có thể khiến họ kiếm được một khoản tiền rất lớn, bó lớn bó nhỏ cứ cuộn cuộn mà đến. Nhưng, nếu như bỏ đi vẻ hào nhoáng bên ngoài, trở thành những người bình thường, làm những công việc bình thường, thì liệu các cặp vợ chồng nổi tiếng sẽ ra sao? Liệu có bởi vì đối phương kiếm được ít tiền mà ghét bỏ nhau hay không?

Ba cặp vợ chồng được đưa đến ba thành phố khác nhau, trải nghiệm những công việc cũng khác nhau luôn.

Hoắc Sâm và Bao Tử có vẻ như được thần ăn uống phù trợ, nên công việc mà bọn họ bốc thăm được lần này là bán hàng ăn vỉa hè, hai vợ chồng một người sẽ làm bánh pancake, một người làm bánh crepe trứng. Hai cặp vợ chồng còn lại chọn được công việc làm tài xế taxi và nhân viên phục vụ trong nhà hàng.

[Cảm thấy tổ chương trình như thể muốn làm cho các ngôi sao nổi tiếng quen sống an nhàn sung sướng phải cực khổ đến chết vậy (¬_¬).]

[Nhưng tổ chương trình giải thích rằng...]

[Bọn họ đã nói ngay từ đầu là lần này sẽ phải trải nghiệm sự khó khăn của cuộc sống rồi.]

Có một điều khiến cho các khách mời rất vui mừng, đó là địa điểm ghi hình lần này không phải là

ở nơi rừng núi hẻo lánh không có tín hiệu nữa!!! Và đương nhiên người hạnh phúc nhất chính là con nghiện internet của chúng ta – Bao Tử.

Bao Tử: Các anh đạo diễn cứ có tâm thế này thì chúng ta có thể trở thành bạn tốt đó = v =.

Nhưng mà, điều khiến cho Bao Tử không ngờ tới chính là cái người bên cạnh mình lại là kẻ tạo phản.

Hoắc Sâm, ông chồng có một tên tịch dịch duy nhất là cái điện thoại di động, đã bí mật gặp riêng một người trong tổ đạo diễn, ra vẻ công tư phân minh nghiêm túc đưa ra quan điểm của mình: "Tôi cảm thấy đã chơi thì phải chơi đến cùng, tất cả mọi người không nên sử dụng điện thoại di động. Trong xã hội hiện đại, điện thoại mang đến cho chúng ta rất nhiều sự tiện lợi, cho nên nếu các anh ghi hình trong tình trạng chúng tôi không được sử dụng di động thì sẽ tạo được ấn tượng tốt hơn."

Tổ chương trình cũng cảm thấy lời đề nghị của Hoắc Sâm để rất hay, phải nhân lúc bọn họ mới bắt đầu ghi hình để thi hành luôn mới được.

Tiếp theo, tất cả điện thoại của khách mời đã bị tịch thu toàn bộ.

Bao Tử: (^ ^)\$

[Tổ chương trình, sao các anh lại có thể làm thế hả?!] [Tôi không hài lòng đâu nhé (*^*^).]

[Làm người đừng nên quá vô tình vô lý như thế chứ!]

Lúc bị bắt giao nộp điện thoại, anh quay phim bị phản ứng của Bao Tử thu hút, lập tức chiếu ống kính về hướng cô, ghi lại hình ảnh Bao Tử lúc đầu có phần lưu luyến không rời, cuối cùng phải nén đau thương bỏ đi thứ mà mình yêu thích.

Sau khi điện thoại di động bị đạo diễn cất vào một cái hộp nhựa đặc biệt... Bao Tử: Đừng mà ~ QAQ [mau dừng tay lại!]

Đối diện với hiện thực phũ phàng, Bao Tử buồn rầu xoa người dúi mặt vào ngực Hoắc Sâm đang đứng đằng sau, hai người có sự chênh lệch về chiều cao, khiến cho cảnh tượng này trở nên cực kỳ đáng yêu và tình cảm.

Tổ đạo diễn và các nhân viên công tác:...

[Chưa kịp chuẩn bị tinh thần thì lại phải xem vợ chồng người ta tình cảm với nhau TAT.]

[Khoảng cách chênh lệch này...]

[Đúng là quá đáng yêu mà ~]

Nhưng mà, lúc đạo diễn mất sáng như sao nhìn thấy Hoắc Sâm nhếch môi cười đều thì ngạc nhiên tròn cả mắt lên, anh ta thấy rõ ràng là Hoắc Sâm tuy vẫn cúi đầu dịu dàng an ủi cô vợ đang buồn vì mất đi điện thoại, nhưng miệng thì vẫn nhếch lên cười đắc ý...

[F*ck, Hoắc ảnh đế, thì ra anh là người thủ đoạn như vậy.]

[Anh nhìn lại mình xem có xứng làm ảnh đế không hả?!]

[Khả năng diễn xuất đúng là quá đỉnh mà!]

[Còn dám lừa cả vợ nữa!]

[Anh liều lĩnh thật đó, chỉ vì muốn nhận được sự chú ý của vợ mà chuyện gì cũng dám làm TAT.]

Sau khi tổng được tên "tình địch" kia đi, tâm trạng của Hoắc ảnh đế phải nói là tốt vô cùng = v = ~ À há, năm ngày ghi hình tiếp theo sẽ rất thoải mái đây.

Cũng may Bao Tử là người rất biết thích nghi với hoàn cảnh, sau mấy tiếng đau buồn thương tâm, cô đã lập tức lấy lại được sức sống mạnh mẽ của mình. Dù sao thì công việc lần này cũng có liên quan đến đồ ăn, phụ nữ khi gặp chuyện buồn chỉ cần ăn và mua sắm là sẽ vui ngay ý mà.

Phương pháp an ủi tâm hồn đau thương của phụ nữ được nhắc tới ở bên trên mặc dù cũng rất thích hợp với Bao Tử, nhưng thật ra cảm giác thật của cô lúc này là cảm giác của một kẻ cuồng ăn gặp được thức ăn ngon (▽).

"A Sâm, anh đã bỏ lỡ một cơ hội khảo nghiệm tình yêu của em đối với anh nhiều bao nhiêu rồi." "Làm thế nào để biết được?"

"Khi ở bên một người, số phần trăm pin điện thoại còn thừa lại sẽ xác định được mức độ yêu thích của mình với người ấy đấy."

"..."

Anh quay phim: "..." Nghe cũng có lý!

Giải quyết xong vấn đề điện thoại, hai vợ chồng ngốc bắt đầu đi vào việc chính, đó là chuẩn bị cái xe nhỏ để bán hàng ở vỉa hè, chuẩn bị nguyên liệu nấu ăn và quan trọng nhất là lập kế hoạch buôn bán sao cho có hiệu quả tốt nhất.

Hoắc Sâm vốn muốn mua hai cái xe bán hàng, kết quả là bị cô vợ cần kiệm ngăn lại ngay lập tức: "Thứ nhất, mua xe đẩy để bán hàng ăn sẽ phải tốn một khoản rất lớn, tổ chương trình thì keo kiệt, cho chúng ta có một chút vốn thôi, cho nên chúng ta phải tiêu pha thật tiết kiệm. Thứ hai, chương trình chỉ quay trong năm ngày, mà anh có định giữ cái xe đẩy đó không? Có tính toán đến chuyện bỏ nghiệp diễn để bán hàng vỉa hè không? Thứ ba, chúng ta không nhất thiết phải mua, mà chúng ta có thể mượn, chỉ có năm ngày thôi ~, đi mượn đồ sẽ tiết kiệm được tiền!"

Hoắc Sâm: "QAQ"

[Vợ, em thật là giỏi!]

[Nhưng em có cần phải tỏ vẻ như thế không?]

[Làm thế người ta nhìn vào sẽ thấy anh rất ngốc đó!]

Anh quay phim: "..." Vốn cho rằng cả hai vợ chồng nhà này đều rất ngốc, nhưng bây giờ nghĩ lại thì thấy Hoắc phu nhân thông minh hơn Hoắc tiên sinh nhiều.

Tiếp theo là vấn đề nguyên liệu nấu ăn...

Bao Tử: "Em thân là một tín đồ ăn uống, cho nên em nhất định phải chịu trách nhiệm mang lại cho quần chúng nhân dân sự hài lòng cao nhất, nguyên liệu phải an toàn sạch sẽ, thông qua chương trình, em cũng muốn mọi người hiểu được tầm quan trọng của việc lựa chọn thực phẩm sạch."

Hoắc Sâm: "Nhưng mà đồ ăn vỉa hè vốn là đồ bẩn mà!!!"

Bao Tử: "..."

[Chồng à, em đang nghiêm túc, anh đừng có phá đám!]

"Nhưng đây là do đích thân chúng ta làm, cho nên cái gì cũng phải sạch, thế thì người ta mới yên tâm được, chi phí mua nguyên liệu tuyệt đối không được tiết kiệm"

"Anh nghe lời em."

"= v ="

Cuối cùng là vấn đề lựa chọn địa điểm làm ăn, về việc này thì hai vợ chồng vô cùng ăn ý, thống nhất bán ở khu vực gần các trường học.

Sau khi lập kế hoạch thì đến thời gian thực hiện, hai vợ chồng ăn mặc vô cùng giản dị, chuẩn bị chia nhau ra hành động, một người đi thuê xe hàng, một người đi mua nguyên liệu.

Trước khi tách ra, Bao Tử dặn đi dặn lại Hoắc Sâm: "Anh nhất định phải tận dụng hết sức đẹp và mị lực của mình ra để mặc cả đấy, tiết kiệm được đồng nào hay đồng ấy."

Hoắc Sâm: "Anh sợ không được đâu QAQ."

"..."

"Mị lực của anh chỉ nở rộ với một mình em thôi (●°u°●)".

"..."

[Mẹ nhà anh, giữa cái lúc cần nghiêm túc thế này mà anh còn đùa được à!]

...

Cuối cùng không còn cách nào khác, Bao ngọc đành phải kéo Hoắc ngọc cùng đi với mình, vì cô không yên tâm để cho cái người không thể tự lo liệu mọi chuyện như Hoắc Sâm hành động một mình được.

Hoắc Sâm: = v =

[Đạt được mục đích, trong lòng khoái trá.]

[Tham gia chương trình này là để khoe khoang tình cảm mà.]

[Tách nhau ra thì còn ý nghĩa gì nữa chứ!]

Hoắc ảnh để cơ trí không tiếc hi sinh hình tượng của bản thân để đổi lấy thời gian được ở cùng vợ. Không sai, hắn luôn làm bộ như mình chẳng làm được cái gì, làm bộ như mình rất vô năng, cuối cùng Bao Tử cũng bị lừa. Hoắc Sâm yên lặng không một tiếng động mỉm cười thắng lợi trước ống kính.

Anh quay phim: "... Không biết đến khi phát sóng phản ứng của người xem sẽ thế nào QAQ, còn hắn thì xem show ân ái đến chết lặng rồi.

Trong lúc thuê xe bán hàng...

Bao Tử: "Ông chủ cứ yên tâm, hai cái xe này tôi đảm bảo sẽ lau sạch sẽ tinh tươm như mới rồi mới trả ông, ông cho chúng tôi mượn thì tất nhiên chúng tôi sẽ có trách nhiệm. Với lại sau này ông có thể bày một trong hai cái xe này ở trước cửa hàng, ghi chủ trên đó đây là cái xe hàng mà anh để Hoắc Sâm đã từng dùng, tôi dám cam đoan là sau này người đến ăn quán của ông có thể quán thành ba vòng trái đất ý chứ, nên là ông xem xem có thể bớt cho chúng tôi chút tiền thuê xe được không?"

Hoắc Sâm: "..."

[Vợ à, thật không ngờ là khả năng đàm phán của em lại tốt đến vậy đấy!]

Nhưng mà ông chủ này, ông sao lại dễ dàng bị thuyết phục như vậy chứ?

Chính xác, cuối cùng ông chủ quán tốt bụng đã cho hai vợ chồng Hoắc Sâm thuê hai xe bán hàng ăn chỉ với 500 đồng trong thời gian năm ngày.

Bao Tử: ◉◉

[Tình yêu thương có ở khắp muôn nơi.]

[Ông chủ, ông đúng là một người tốt!]

Hoắc Sâm: Σ (° ▽ °)

[Càng ngày càng biết thêm được nhiều điều.]

...

Lúc mua nguyên liệu nấu ăn...

Bao Tử: "Cô ơi, chúng cháu mua nhiều thế này, coi như cũng là một khách hàng lớn rồi, cô tính rẻ cho chúng cháu chút nhé."

Cô bán hàng: "..."

Bao Tử: "Nếu cô tính rẻ thì mấy ngày nữa bọn cháu sẽ lại tới đây mua tiếp."

Bla bla bla bla...

Cô bán hàng: Do dự.

Bao Tử: "Hay cô bớt cho bọn cháu chỗ lẻ ra cho tròn tiền cũng được."

Cô bán hàng: Sống vĩ đại, chết vinh quang.

...

OK, mọi thứ đã sẵn sàng, giờ chỉ còn chờ thời cơ thôi, khoảng tầm ba bốn giờ sẽ xuất phát đến phạm vi gần trường học = v =.

Nhưng mà...

"A Sâm."

"Ừ."

"Hình như em quên mất một chuyện quan trọng rồi."

"Chuyện gì cơ?"

"Em không biết cách làm hai loại bánh kia Σ (丌 III)." "..." Σ (丌 III).

Anh quay phim: "... Tôi tha thiết hi vọng tổ hậu kỳ đánh cho tôi vài dòng phụ đề ở đoạn này, ghi là "Các bạn xem đài hãy yên tâm, hai người này vẫn chỉ là hai kẻ ngốc mà thôi".

Hoắc Sâm: Không ngờ vợ anh lại là một người nội trợ giỏi như vậy đấy!

Bao Tử: (●°u°●)?

Hoắc Sâm: Kỹ năng mặc cả quá tuyệt luôn!

Bao Tử: (▮ ▽ ▮).

Hoắc Sâm: Chả trách mà quần áo của em toàn đồ rẻ tiền thôi!

Bao Tử: QAQ.

Tác giả: Hai người ngốc thế đủ rồi đó (phát điên).

Hoắc Sâm và Bao Tử: Bọn tôi như thế này là do cô tạo nên còn gì!

Tác giả:...

Bạn đang đọc truyện *Nhật Ký Hôn Nhân Của Tôi Và Thần Tượng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 16

Bao Tử đột nhiên phát hiện ra rằng để trở thành một chủ quán ăn vỉa hè không phải là chuyện dễ dàng, sau khi chuẩn bị được những thứ quan trọng (xe đẩy nhỏ và nguyên liệu nấu ăn), cô lại lập tức giới một gáo nước lạnh lên đầu mình, quên mất không lên mạng tìm hiểu trước về cách làm bánh rồi QAQ.

[Đạo diễn, có thể cắt hết đoạn này đi được không?]

[Những món ăn cần "kỹ thuật cao" như vậy, tôi chỉ biết ăn thôi.]

[Cảm thấy không vui!]

Dưới tình cảnh không có bất kì sự trợ giúp nào, Bao Tử không thể không nhớ đến "anh nhân tình bé nhỏ" của mình: "A Sâm, em đã báo với anh rồi mà,

điện thoại di động rất quan trọng đó."

Hoắc Sâm: "..."

[Ghét lắm (￣^￣)ㄟ.]

[Lâu thế rồi mà em vẫn chưa quên được tên tiểu yêu di động kia à!] [Anh mới là chồng hợp pháp của em đấy nhé!] ---

Đối với vấn đề không có cách giải quyết này, Bao Tử liền sùng mặt đi gặp đạo diễn để đòi lại điện thoại. Tổ đạo diễn sau khi nhận được cái nháy mắt ra hiệu của Hoắc ảnh để thì lập tức phủ phàng từ chối yêu cầu của Bao Tử, còn nghiêm túc nói chúng tôi rất có nguyên tắc, quy định đưa ra không được dùng điện thoại thì tuyệt đối không thể dùng.

Hoắc Sâm: Được, tổ chương trình làm việc tốt đấy.

Bao Tử: TAT

[Các bạn thân mến, các bạn nghĩ nếu không có điện thoại thì Bao Tử tôi sẽ không làm được đồ ăn sao?]

[Chẳng qua là tôi không muốn buông tha bất cứ cơ hội nào để lấy lại điện thoại mà thôi.]

[Nếu thật sự không lấy được...]

[Thì tôi đành phải tìm cách khác vậy, dù sao con đường nào cũng sẽ dẫn tới đích mà.]

Hoắc Sâm ở bên cạnh nói: "Bánh bao, những chuyện thế này anh nghĩ chúng mình nên tự thực hành, thay vì lên Baidu tìm kiếm cách làm, không bằng thử đi khảo sát các quán ăn xem, nếu vẫn không được thì chúng mình cứ làm thế nào cho vui vẻ nhất thì làm, tạo ra một loại bánh mới, lấy tên là bánh phu thê = v =."

Bao Tử: "..."

Hai người yên lặng nhìn nhau trong chốc lát.

Bao Tử: "Chồng à, bọn mình vẫn nên đi khảo sát thực địa thì hơn ◡(◡)."

Hoắc Sâm: "(￣^￣)ㄟ"

[Tại sao vợ lại không muốn làm một món mới chứ?]

[Đó cũng là một cách để phô diễn tình cảm đấy.]

[Vợ, sao em luôn không hiểu lòng anh như vậy hả?]

Hai vợ chồng ngốc vội vàng chạy đến những quán ăn vỉa hè khác, hai người phân công rất rõ ràng, một người mua bánh rán một người mua bánh crepe, sau đó nhân cơ hội mà lén lút học nghề.

Bánh bột mì rán..

1. Chuẩn bị nguyên liệu: Hỗn hợp bột mì và nước trộn sẵn, trứng gà, thịt hun khói và rau xà lách, trông có vẻ rất dinh dưỡng!
2. Rau xà lách rửa sạch, thịt hun khói cắt thành miếng để một bên.
3. Làm nóng chảo, không cho dầu, trực tiếp cho bột mì vào, để lửa nhỏ.
4. Khi nào hai mặt bánh có màu vàng óng thì lấy ra.
5. Đập trứng gà vào chảo, dùng xẻng phá vỡ lòng đỏ trứng rồi trải đều ra.
6. Trước khi trứng gà chín đông lại thì để bánh lên trứng, dùng xẻng ấn xuống cho trứng và bánh dính với nhau, đợi trứng chín thì lật mặt sau, để vài giây nữa rồi lấy ra.
7. Xếp rau xà lách và thịt hun lên mặt bánh.
8. Bóp một chút sốt cà chua, sốt mayonnaise vào.

Hoắc Sâm: Kỹ năng mới hoàn tất ✓.

[Chắc chắc, bốn ảnh để đúng là thiên tài, nhìn một lần là nhớ (●°u°●)].

Bánh crepe trứng..

1. Đầu tiên trộn bột với nước tạo thành hỗn hợp sền sệt.
2. Múc một muỗng bột đổ vào chảo nóng, dùng dụng cụ dàn mỏng và đều lớp bột ra, tạo thành một hình tròn lớn.
3. Rắc hành hoa băm nhỏ, đập một quả trứng và cho các nguyên liệu khác như thịt và bánh quẩy lên trên mặt bánh rồi đợi một lát.
4. Bánh chín rồi thì cho thêm chút nước sốt, cuộn lại là xong.

Bao Tử: Kỹ năng mới hoàn tất ✓.

[Chắc chắc, chuyện này đối với một người đam mê ăn uống thì quá là so easy luôn (●°u°●)].

Bởi vậy có thể thấy được là, hai vợ chồng gốc nhà này chỉ có cái tự tin là luôn dư thừa mà thôi.

Tuyệt đối đừng nên coi thường những người thích ăn uống, vì bọn họ không chỉ biết ăn thôi đâu, mà còn biết cách làm ra những món ăn ngon nữa. Đối với Hoắc Sâm và Bao Tử, những khi bọn họ rảnh rỗi

ở nhà thì thường làm mấy cái chuyện phải nói là cực kỳ ngược dân FA – Hoắc là em nấu cho anh bữa cơm, không thì anh làm cho em nôi súp.

Khả năng học tập của hai vợ chồng thường xuyên ra vào phòng bếp này là rất tốt, thêm nữa, hai người còn rất kiêu ngạo mà ra vẻ "chúng tôi chính là cặp vợ chồng đã thành công thu phục được cái bếp lò đấy!".

[Đã chiến thì phải chiến đến cùng!]

Điều đáng mừng là tuy Hoắc Sâm và Bao Tử rất tự tin, nhưng cũng không đến nỗi tự tin thái quá, xem ra bọn họ dù gốc nhưng vẫn rất rõ ràng về truyền thống khiêm tốn tốt đẹp của dân tộc mình.

Trước khi chính thức làm đồ ăn để bán, hai người có làm mỗi loại bánh một cái rồi ăn thử trước xem sao.

Wow, delicious = v =.

Tiếp theo lại là tiết mục show ân ái..

Hoắc Sâm: "Nào vợ, em ăn thử bánh rán anh làm đi."

Bao Tử chọn đúng chỗ mà chồng cô mới cắn qua rồi ngọam một miếng thật lớn, hai má phồng lên, không quên giơ ngón cái khen ngợi Hoắc Sâm.

Hoắc Sâm: =w=

Có câu có qua thì phải có lại.

Bao Tử: "Anh ăn thử bánh em làm đi."

Hoắc Sâm cắn một miếng: "Ngon lắm!"

Bao Tử: "Anh cũng biết thưởng thức đấy!"

Tổ đạo diễn: "..."

[Trời ạ, thơm quá đi mất!]

[Sao không làm thêm mấy cái cho chúng tôi ăn thử với (´^`)]\$.

[Hai người có biết là phải yêu thương đồng loại không hả?!]

Bỗng có một tiếng nói chen ngang: "Hoắc Sâm Bao Tử, tuy rằng chúng ta đang tham gia chương trình thực tế, nhưng cũng không cần làm quá như vậy đâu!" Một đạo diễn đang phải chịu đựng sự tổn thương sâu sắc, hẳn thậm chí còn không tiếc xen ngang phá hỏng cảnh quay mà lên tiếng: "Tốt quá hóa dở đó!"

Bao Tử ngơ ngác chả hiểu gì QAQ.

Hoắc Sâm thì vẫn rất bình tĩnh: "Bình thường khi ở nhà chúng tôi cũng như vậy mà, mặc dù tần suất không nhiều, nhưng diễn ra rất đều đặn trong sinh

hoạt hàng ngày."

Đạo diễn: Tôi thà chết còn hơn TAT.

Các nhân viên công tác: "..."

[Đạo diễn à, sao anh phải khổ thế chứ?]

[Tự ngược là khó sống lắm đó.]

[Còn làm liên lụy đến chúng tôi nữa.]

[Nhưng, là một gia đình tương thân tương ái.]

[Chúng tôi sẽ không trách anh đâu đạo diễn.]

[Đạo diễn, đừng khóc!]

[Đạo diễn, hãy mạnh mẽ đứng dậy và bước tiếp nào!]

[Chúng tôi cần anh ㄟ_ㄟ.]

Sau khi nhận được sự đánh giá tốt của đối phương về tay nghề nấu nướng của mình, hai vợ chồng chuẩn bị đầy đủ đồ nghề, đẩy cái xe hàng hùng dũng oai vệ khí phách hiên ngang đi đến khu vực trường học...

[Cười hả hê cười hả hê.]

[Chúng tôi đẩy xe đi kiếm tiền đây.]

Gần trường học có rất nhiều xe bán đồ ăn vặt, xếp thành hàng dài như đuôi rồng vậy, Hoắc Sâm và Bao Tử đứng ở chỗ cách xa bọn họ một chút, nơi ít người qua lại. Hai vợ chồng có nguyên tắc là không được xen vào việc làm ăn của người ta, dù gì thì bọn họ bán hàng cũng không sung sướng gì.

Song cũng bởi vì vậy mà việc buôn bán của bọn họ cực kỳ thê thảm, đằng kia thì náo nhiệt tấp nập, bên này thì... Cuộc sống thật không dễ dàng, kiếm được đồng tiền khó lắm đây!

"Chồng ơi, hết cách rồi, em chỉ còn biết bán anh đi thôi!" "Σ (ㄟ III)"

[Xấu lắm, đã nói là sẽ cùng nhau làm tiểu thiên sứ mà.]

[Vợ, quả nhiên là em không thương anh.]

Một bạn sinh viên lặng lẽ đi lướt qua gian hàng của hai vợ chồng...

Bao Tử: "Em gái xinh đẹp ơi ~"

Bạn sinh viên quay đầu lại hỏi: "Gi thế ạ?" F*ck, có máy quay kia, mình phải lạnh lùng phải lạnh lùng!!!

Hoắc Sâm: "..."

Bao Tử kéo khẩu trang xuống, tràn ngập mong đợi hỏi: "Em có biết chị không?"

Bạn sinh viên mặt không chút thay đổi đáp: "Không biết ạ."

Bao Tử: "... " Xem ra em vẫn chưa xem chương trình của hai vợ chồng chị rồi (¬_¬).

Đã vậy thì cô đành phải ra đòn sát thủ thôi, gạt khẩu trang của Hoắc Sâm xuống, cô hỏi: "Vậy em có biết anh này không?"

Đây thần kinh lạnh lùng hổng rồi, bạn sinh viên lúc này mừng rơi nước mắt: "Hoắc...Hoắc...Hoắc Sâm."

Hoắc Sâm: "Em có muốn ăn một cái bánh rán không?"

Bạn sinh viên: "Muốn muốn muốn muốn muốn."

...

Thành công có được vị khách đầu tiên = v =.

"Ngon không em gái?"

"Ngon lắm ạ ($\geq \nabla \leq$)."

"Ngon thì ăn nhiều vào nhé."

"Mắm mắm."

"Đừng nên kích động, phiền em quay về trường giới thiệu với các bạn quán của bọn chị nhé, xin em đó! A Sâm, chụp với bé fan này một kiểu đi!"

Hoắc Sâm: "..."

"Vi em là vị khách đầu tiên của bọn chị, nên chị sẽ tặng cho em thêm một cái bánh crepe nha = v =."

...

[Vậy mới nói, người nổi tiếng đóng vai trò rất lớn trong việc quảng cáo sản phẩm.]

Rất nhanh, quán của bọn họ đã chật kín người vây quanh, Bao Tử nói: "Các bạn học sinh này, các bạn sẽ được lên TV đó, chú ý hình tượng một chút nha, xếp hàng văn minh nào!"

Các bạn học sinh: Nghe cũng có lý, xếp hàng thôi xếp hàng thôi, phải bảo vệ hình ảnh cho trường chứ ($\neg \nabla \neg$).

...

Rõ ràng đã nói là sẽ không cản trở công việc làm ăn của người ta, thế mà... ($\neg \neg$). [Quản chúng nhân dân lao động, tôi có lỗi với các vị]....

Hiệu ứng ngôi sao quả thật rất mạnh mẽ, biểu tình của Hoắc Sâm và Bao Tử bây giờ là thế này đây $\Sigma (^{\circ} \text{đ}^{\circ} \text{III})$.

[Mẹ nó, cứ phải liên tục rán bánh thôi!]

[Cảm thấy cái tay này sắp bị phế bỏ rồi!]

[Bao giờ mới kết thúc đây!]

Bao Tử: ($\Pi \text{---} \Pi$)

[Vậy mới nói, Hoắc Sâm à, anh làm gì mà có lắm fan thế hà!!!]

Hoắc Sâm: Trách anh sao ($\odot \omega \odot$)?

Bao Tử: Tay hư luôn rồi QAQ.

Hoắc Sâm: Anh rất hiểu.

Bao Tử: Đều tại anh nhiều fan ý.

Hoắc Sâm: Bình tĩnh nào bình tĩnh nào!

Bao Tử: Em không bình tĩnh đây!

Hoắc Sâm: Vợ chồng phải biết đồng cam cộng khổ, đừng kêu than, tiếp tục rán bánh đi.

Bao Tử: ($\Pi \text{---} \Pi$)

Các bạn học sinh: Bánh thơm quá ngon quá đi huhu!

Bạn đang đọc truyện *Nhật Ký Hôn Nhân Của Tôi Và Thần Tượng* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 17

Làm việc từ bốn giờ chiều đến tận chín giờ tối mới xong, hai vợ chồng trong quá trình bán hàng vẫn luôn vui vẻ không ngại gian khổ mà làm bánh, nguyên liệu nấu ăn dần dần ít đi, cả bánh bột mì và bánh crepe đều đắt hàng, hàng dài người xếp hàng dường như không ngắn đi chút nào QAQ.Những khách ăn rồi lại mua tiếp cũng khiến hai vợ chồng sợ hãi không thôi, cứ thế này thì sau năm ngày hai cái tay sẽ không còn là của mình mất.

Thực sự thì đối với một người mới vào nghề như bọn họ thì cường độ công việc cao như thế này là hơi quá sức chịu đựng, nhưng điều đáng khen là hai vợ chồng không vì thế mà dừng lại nghỉ ngơi, dù sao vẫn còn bao nhiêu người đang kêu gào muốn được ăn kia kìa.

[Hai ông bà chủ hàng ăn này thật đáng ngưỡng mộ đấy = v =.] [Thật ra, suy nghĩ thật sự của họ là...]

[Đừng nghỉ! Làm nhanh cho xong đi! Xong sớm thì mới được về sớm, đây mới là chuyện quan trọng nhất!]

Mặc dù mệt không thở nổi, nhưng bạn ngọc Bao Tử vẫn luôn nở nụ cười trên môi, thái độ phục vụ rất tốt, còn Hoắc ảnh để thì...thật ngại quá, bây giờ hần cười không nổi, hần là một người đàn ông cẩn thận chăm chỉ, trong lúc làm việc không được cười đùa.

Mặc dù ngoài mặt hai vợ chồng tỏ ra rất bình thản, nhưng mà...

Nội tâm thì đang đồng loạt diễn cuồng dậy sóng!

[Trời ạ! Sao nhiều người thế không biết!]

[Bạn chết mất thôi bạn chết mất thôi!]

[Tay bị liệt rồi tay bị liệt rồi!]

[Cứu tôi với!!!]

Trừ lần đó ra thì hai vợ chồng cũng rất biết cách tự an ủi mình, chắc chắn, tại bánh của chúng tôi làm quá ngon đây mà (●°u°●)".

[Tuyệt đối đừng nên khen chúng tôi, không chúng tôi sẽ kiêu ngạo đấy = v =.]

[Muốn biết nhà nào có kỹ thuật rán bánh tốt nhất ư?]

[Xin hãy tìm gặp hai vợ chồng ngọc của chương trình "Có em trong đời" nhé.]

Khi hai vợ chồng sắp sụp đổ đến nơi thì cũng là lúc hết nguyên liệu làm bánh, cuối cùng cũng có thể dừng lại rồi, tất nhiên là các thượng đế vẫn còn lưu luyến không rời.

Bao Tử thấy mình được hoan nghênh như vậy (X), lập tức hồi máu sống lại: "Các huynh đệ, nếu có duyên thì chúng ta sẽ gặp lại trên giang hồ."

Hoắc Sâm: "..."

Tổ đạo diễn: "(-_-)"

Hoắc Sâm: Đừng nhìn tôi như vậy, tôi cũng không biết cái người ngọc kia là ai đâu QAQ.

Các bạn học sinh: Vợ của thần tượng mình quả nhiên ngọc ngách đáng yêu quá, ôi ôi ôi, vợ của thần tượng hãy nhảy vào trong chén của bọn em đi, chỉ làm bánh crepe ăn quá ngon luôn ý (☆_☆).

[Một đám hấu ăn cứ như vậy mà bị chinh phục.]

[Đánh dấu ngày trở thành fan của bánh bao ngọc.]

So với Hoắc ảnh để luôn tỏ vẻ lạnh lùng thì các bạn học sinh đương nhiên là thích sự thân thiện dễ gần và đáng yêu của Bao Tử hơn = v =.

[Nếu Hoắc ảnh để đã lạnh lùng với bọn em như vậy.]

[Thì bọn em đành chuyển sang hâm mộ vợ anh thôi.]

...

Hai vợ chồng thắng lợi trở về, cảm giác phải gọi là cực kỳ tuyệt vời luôn = v =.

[Tôi có tiền nè có tiền nè.]

[Biết tiêu cái gì bây giờ đây.]

[Tay trái mua Nokia tay phải mua táo cắn dở 6, 7, 8.]

[Số điện thoại mỗi ngày thay một cái nha ~]

Đối với các cặp vợ chồng nổi tiếng (trừ bánh bao ngốc chỉ là diễn viên phụ thứ mười tám), thì số tiền này thật sự không là gì so với số tiền bình thường bọn họ kiếm được, với lại sau khi trừ đi các khoản phí thì lại càng không thừa ra bao nhiêu. Nhưng bất luận thế nào thì đó cũng là sự hồi đáp sau một ngày lao động vất vả của hai vợ chồng.

[Lao động là vinh quang.]

[Minh buôn bán lời money, thì tất nhiên vẫn rất so happy.]

Trong căn phòng nhỏ mà tổ chương trình sắp xếp cho hai vợ chồng..

Bao Tử: (☆_☆)

[Baby à.]

[Baby oi.]

[Baby của chị.]

Nếu như bạn hỏi từ khi sinh ra mơ ước lớn nhất của bánh bao ngốc là gì, thì cô ấy sẽ không chút do dự mà trả lời bạn rằng: Đương nhiên là kiếm tiền rồi đếm tiền đến mức tay rút gân rồi. Mà lúc này cô đang thực sự được trải qua việc này rồi, mặc dù trong tập tiền có rất ít tờ màu đỏ, hầu như chỉ toàn năm đồng, mười đồng, hai mươi đồng, nhưng tiền lẻ thì cũng vẫn mua được đồ mà (¬_¬).

Hoặc Sâm đột nhiên cảm thấy mình vẫn chưa hiểu rõ về bánh bao nhà mình, vì ít ra thì trước đây hẳn không nghĩ vợ mình lại là một người yêu tiền như vậy QAQ. Mà cũng không đúng, thông qua việc vợ mình chỉ thích mua mấy thứ trên Taobao, thì hình như số tiền chi tiêu trong nhà đã được tiết kiệm đi không ít.

[Từ những việc nhỏ nhặt trong sinh hoạt hàng ngày, ta có thể phát hiện ra bản chất của một con người.]

Hoặc Sâm nói với Bao Tử đang lộ ra vẻ si mê với số tiền kiếm được: "Chú ý một chút, máy quay đang quay em đó thần giữ của ả."

Bao Tử: "Đừng quấy rầy em đếm tiền, quên một cái là phải đếm lại từ đầu đấy (¬_¬)."

Hoặc Sâm: "..."

[Ồ hay cái cô này!]

[Dám ghét bỏ anh à!]

"Bánh bao, thẳng thắn được khoan hồng, kháng cự bị nghiêm trị, thành thật khai báo cho anh, lý do khiến em cưới anh là gì hả?"

"Suýt, 665, 670, 690, 695..."

"..." (¬^¬)☹.

[Mẹ nó, tự nhiên muốn gào lên quá!]

[Nhưng mình là một người rất biết giữ hình tượng!]

[Nên cho dù có bị xem nhẹ đi nữa thì cũng phải giữ vững được phong độ!]

Hoặc Sâm nói: "Đồng chí Bao Tử! Xin hãy trả lời câu hỏi của tôi."

Bao Tử: Minh đếm tới bao nhiêu rồi nhĩ QAQ?

"Bao Tử (*"^(*)"!!!"

"Ồi giật cả mình!"

"Anh quan trọng hay tiền quan trọng hay điện thoại quan trọng? Bây giờ em phải đưa ra thứ tự cho anh!"

Anh quay phim: "..."

[Hình ảnh ngốc nghếch này, tôi thật sự không dám nhìn.]

[Hoặc ảnh để à!]

[Cho phép tôi hỏi anh một câu nhé!]

[Anh ngây thơ như vậy, fan của anh có biết không?]

Bao Tử vỗ vai Hoắc Sâm như hai người anh em với nhau, đáp: "Tất nhiên chồng em vẫn là quan trọng nhất rồi, sau đó đến tiền, cuối cùng mới là điện thoại, vấn đề này thì có gì mà phải thắc mắc chứ hả?"

Hoắc Sâm: = v =

[Bỏ ảnh để lại vui rồi!]

[Bỏ ảnh để vô cùng thỏa mãn!]

Vấn đề này đúng là chẳng việc gì phải hỏi, chúng ta trước tiên tạm thời không truy cứu cái chuyện Bao Tử rốt cuộc có phải yêu Hoắc ảnh để nhất hay không, chỉ biết là lúc nghe Hoắc Sâm yêu cầu sắp xếp mức độ quan trọng, bạn bánh bao ngốc thật sự nghĩ như vậy nè: Đầu tiên cứ phải ôm chân chồng đã, sau đó mới có thể tận dụng tài nguyên mà kiếm ra tiền, cuối cùng còn sợ không mua nổi cái điện thoại sao (▽).

[Ai mà thông minh được như bốn bánh bao ta đây cơ chứ!]

Anh quay phim sau khi quay tới đây thì rất thức thời đi ra khỏi phòng, dù sao đêm cũng đã khuya, hần sao có thể không biết xấu hổ mà ở đây làm bóng đèn di động được cơ chứ QAQ.

Hai vợ chồng tắm rửa sạch sẽ rồi nằm thẳng cẳng như xác chết ~ Đúng là 360 nghề, nghề nào cũng có người tài, không có công việc nào là dễ dàng, đối với Hoắc Sâm mà nói thì việc này cũng một chẳng kém gì khi đi quay phim cả đêm cả.

Thế nhưng đối với Bao Tử, tuy cũng cực kỳ mệt, nhưng chỉ cần ngồi đếm xem mình đã kiếm được bao nhiêu tiền là cảm giác mệt nhọc đã biến mất hoàn toàn rồi, hiện giờ trong lòng cô chỉ còn một cảm giác vô cùng hạnh phúc và tự hào thôi = v =.

"A Sâm, hôm nay chúng mình lãi được 345 đồng đó ~"

Không hưng phấn giống như Bao Tử, Hoắc Sâm vẫn cực kỳ tỉnh táo nói: "Chắc, sao em không nhớ lại xem là bọn mình đã phải rán bao nhiêu cái bánh hủ (▽)."

Bao Tử: "Đúng rồi đấy QAQ."

[Vợ, em mà ngốc như vậy.]

[Thì sau này con của vợ chồng mình làm sao thông minh được đây?]

"..."

"Hu hu, chồng ơi tay em mỏi quá."

"Ừm, dù sao đây cũng là một đôi bàn tay biết kiếm ra tiền mà."

"..."

[Lời này, bốn bánh bao ta rất thích nghe = v =.]

[Hoàn mỹ ~]

Bạn ngốc số hai (Bao Tử) ánh mắt đờ đẫn trong chớp lát, sau đó lăn tròn tiến sát vào người bạn ngốc số một (Hoắc Sâm), bạn ngốc số một từ trước đến nay vẫn không bao giờ cự tuyệt cái ôm của bạn ngốc số hai, liền ôm chặt người ta vào lòng, nói: "Đừng quậy nữa, nghỉ ngơi cho thật tốt đi, ngày mai lại mệt chết đó."

"Ừm, anh ngủ ngon."

"Em ngủ ngon."

...

"A Sâm, em nghĩ ngày mai chúng ta đổi chỗ bán đi, mỗi ngày lại đổi một chỗ khác nhau."

"Tại sao?"

"Chúng mình không thể trong suốt năm ngày đi cản trở việc làm ăn của những chủ quán khác gần trường học được."

"Ừ, nghe lời em."

"Chồng em thật tốt."

"Cảm ơn em, bây giờ thì cho anh ngủ được chưa?"

"Yes, sir XOXO."

"..."

[XOXO gì chứ!]

[Đang tham gia chương trình.]

[Bây giờ mà XOXO thì cũng không thể tiến thêm một bước được (¯^¯)Σ.]

[Ngủ ngủ ngủ!]

[Việc kia để sau khi về nhà rồi tiến hành!]

[Cơ mà cái kiếp rán bánh còn kéo dài tận bốn ngày nữa QAQ.]

[Mới nghĩ đến thôi đã thấy mệt rồi.]

...

Đêm hôm đó, hai vợ chồng ngốc bị ám ảnh đến nỗi ngay cả trong mơ cũng thấy mình đang rán bánh kiếm sống.

Tổ chương trình: Sau khi chương trình tuần này được phát sóng, các bạn xem đài không chừng có thể gọi hai vợ chồng ngốc này là hai vợ chồng bánh rán đây (¬_¬).

[Không, phải là hai vợ chồng bánh rán ngốc nghếch mới đúng.] Hai vợ chồng ngốc: Chúng tôi không vui đâu nha (¯^¯)Σ.

Bạn đang đọc truyện *Nhật Kí Hôn Nhân Của Tôi Và Thần Tượng* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 18

Hoắc Sâm có thể nào cũng không ngờ được rằng cô vợ yêu ngủ như mạng, nguyên "cả đời bầu bạn" với cái giường lại có một ngày dậy sớm hơn cả mình. Ước chừng khoảng bốn rưỡi sáng, Bao Tử đã không yên phận ngo ngoáy trong ngực Hoắc Sâm rồi QAQ.

Bao Tử: ◉_◉

[Ồ ó ó ó ~]

[Trời sáng rồi ~]

[Mau dậy thôi ~]

Xét thấy mỗi lần cô đang ngủ, Hoắc Sâm cũng đều khoan hồng độ lượng bao dung cho cô tiếp tục ngủ nướng, cho nên bây giờ Bao Tử quyết định sẽ không trực tiếp đánh thức chồng dậy bằng những cách thức thô bạo, mà sẽ dùng phương pháp mà cô cho là rất dịu dàng nhưng lại khiến cho hòa khí trong người Hoắc Sâm từ từ dâng cao, chỉ muốn lập tức đè cái bánh bao ngốc nghếch không biết trời cao đất rộng này xuống mà hành quyết tại chỗ thôi.

Trong căn phòng lờ mờ ánh sáng, hai bé sâu (Hoắc Sâm và Bao Tử) nằm ôm chặt nhau, bé sâu đực vẫn còn đang say ngủ, song chỉ cần nhìn vào gương mặt đó cũng đủ khiến cho vô số thiếu nữ say mê mơ mộng, tiếc là bé sâu đực này đã có một bé sâu cái để cùng giường chung gối rồi. Điều này chỉ làm cho người ta ghen tỵ với bé sâu cái lúc này đã thức giấc, nằm chớp chớp đôi mắt to đen láy, linh hoạt liếc ngang liếc dọc, như thể đang suy tính một

chuyện gì đó xấu xa vậy.

Bé sâu hai (Bao Tử) đưa tay sờ vào trong cổ áo ngủ của bé sâu một (Hoắc Sâm), sau đó...sờ soạng sờ soạng.

Hoắc Sâm: (◡w◡)

[Trời ạ, hình như mình đang mơ.]

[Trong mơ vợ mình đang ra sức quyến rũ mình.]

[Nhờ mà mình không chịu nổi thì sao đây?]

[Phải đẩy vợ ra thôi, bây giờ vẫn chưa phải lúc.]

Sau đó, Hoắc Sâm vô cùng tàn nhẫn đẩy cái người đang được hân ôm chặt ra, làm gián đoạn quá trình đánh thức.

Bao Tử: (◡w◡)

[Bị...đẩy ra!]

[Em dịu dàng gọi anh dậy như vậy.]

[Thế mà anh lại ghét bỏ em!]

Bánh bao ngốc bị ngơ ra một lúc, sau đó lại nghĩ chim non dậy sớm mới có sâu ăn, thế là lập tức hóa thân thành dững dĩ...

[Kể cả anh có cự tuyệt em.]

[Thì em cũng không để tâm đâu!]

[Người lớn không thèm chấp trẻ nhỏ.]

[Cùng lắm thì...]

[Làm lại một lần nữa thôi = v =.]

Đây là lần đầu tiên Bao Tử có quyết tâm dậy sớm đến như vậy, mặc dù bây giờ mới có năm giờ kém thôi QAQ. Cô quỳ trên giường, cúi xuống thổi hơi bên tai chồng: "Chồng ơi ~ Dậy nào ~"

Hoắc Sâm: "..."

[Giấc mộng kia dường như đã tan thành mây khói rồi.]

Nhưng mà, xét về vấn đề góc độ, thì tư thế của Bao Tử đã thành công làm lộ hết cảnh xuân trong áo mình, khiến cho Hoắc Sâm được chiêm ngưỡng không xót thứ gì.

[Đám tro tàn lại bùng cháy rồi (☆_☆).]

"Vợ ~"

"A, cuối cùng anh cũng dậy rồi, ông trời đúng là không phụ lòng người mà ~"

"..." Nói như thế anh bị bệnh nan y không thể tỉnh lại vậy QAQ.

Mặc dù mới sáng ra đã bị vợ dựa vào lòng rồi trêu chọc bên tai, nhưng Hoắc Sâm vẫn rất dứt khoát dập tắt ngọn lửa đang thiêu đốt trong người xuống. Mặc dù hân rất muốn nhân lúc ông mặt trời chưa dậy lăn lộn một trận với vợ, nhưng mà...

[Hân tuyệt đối không phải là người có thể động dục mọi nơi mọi lúc.]

[Muốn động dục ấy à...]

[Cũng phải đợi lúc về nhà đóng kín cửa mới có thể nhiệt tình high được (●°u°●)".]

[Tạm thời cứ gió yên biển lặng đã.]

[Nhấn nhẹn là để có những ngày bùng nổ mãnh liệt hơn.]

Hoắc ảnh để anh đủ rồi đó, mặc dù bây giờ anh không có cùng vợ trình diễn mấy chuyện xấu, nhưng suy nghĩ của anh thì lại quá dâm ô rồi...

"Sớm như vậy gọi anh dậy làm gì?"

"Rán bánh á (●°u°●)".

"Σ(͡° ͜° ͡°)"

[Vợ ơi, em nói gì cơ?]

[Nói lại lần nữa cho anh nghe nào.]

[Vừa rồi anh còn đang ngái ngủ nên không nghe rõ.]

"Rán bánh?"

"Ừ hừ = v =."

"Why?"

Thần giữ của Bao Tử, người luôn tính toán tỉ mỉ, coi tiền như mạng sống, thấy tiền là sáng mắt giải thích như sau: "Thứ nhất, chúng mình hoàn toàn có thể lấy bánh rán và bánh crepe làm bữa sáng, đây chính là một cơ hội tốt để làm giàu. Thứ hai, có câu chim non dậy sớm mới có sâu ăn, mình càng mở hàng sớm thì càng có thể bán được nhiều. Thứ ba, làm bánh đến khoảng tám giờ sáng là chúng mình lại có thể đi mua nguyên liệu nấu ăn cho hôm nay rồi."

Hoắc Sâm: "..."

"Vội lại cảm giác làm việc từ hôm qua vẫn còn, nhân lúc còn chưa quên nghề thì phải mau làm lại, như kiểu luyện tập ý."

Hoắc Sâm: "..."

[Nghe lời em.]

Xem ra hai vợ chồng gốc nhà này thật sự muốn có kế hoạch phát triển sự nghiệp rán bánh rồi QAQ.

Chuẩn bị xong xuôi thì cũng chỉ mới năm giờ mười lăm phút, mở cửa phòng ra, thế giới bên ngoài vô cùng yên tĩnh ~ Các anh đạo diễn, quay phim và những nhân viên khác lúc này vẫn còn đang ngáy khò khò trong phòng ngủ của mình.

Bao Tử: "..."

Hoắc Sâm: "(¬_¬)"

[Thấy chưa thấy chưa, tại em dậy sớm quá đấy.]

[Có khách mời nào mà lại dậy sớm hơn cả tổ quay phim không hả?]

[Vợ, em đừng nghiêm túc quá như vậy.]

[Chút tiền kia chúng mình đâu có thiếu chứ.]

Không còn cách nào khác, dưới tình huống này thì hai vợ chồng gốc đàn ông phải quấy rầy giấc ngủ của người ta thôi.Đương nhiên, cái việc mất hình tượng này phải dành cho bạn gốc bánh bao làm rồi.Mặc dù hiện tại anh quay phim vẫn chưa dậy, nhưng trong phòng vẫn có camera tự động, hơn nữa còn không chỉ có một cái thôi đâu.Hoắc Sâm cơ trí quyết định chỉ đứng nhìn xem vợ mình đánh thức người ta dậy bằng cách nào.

Sau một tiếng hét gà bay chó sủa, dường như cả thế giới đã thức tỉnh.

Đạo diễn: "= _ ="

Anh quay phim: "= _ ="

Các nhân viên: "= _ ="

[Bé khổ tâm lắm, nhưng bé không nói ra.]

[Trách ai bây giờ?]

[Khách quý là do mình mời đến.]

[Có muốn khóc thì cũng phải nhẫn nhịn.]

Song điều khiến cho tổ chương trình vui mừng chính là hai vợ chồng gốc "vẫn còn chút lương tâm", bọn họ làm cho mỗi nhân viên mỗi người một cái bánh để ăn sáng, quả nhiên khắp nhân gian vẫn tràn ngập sự ấm áp.

Kết quả chờ bọn họ cảm động rơi nước mắt ăn xong cái bánh thì..

Hoắc Sâm: "Có 25 người tất cả, một cái bánh năm đồng, vậy tổng cộng mấy người phải trả cho chúng tôi 125 đồng.Đừng ngạc nhiên, bỏ tiền ra đi, trên đời không có bữa ăn nào miễn phí đâu."

Bao Tử: "Vì là người quen nên các anh chỉ cần trả 100 đồng là được rồi (●°u°●)".

Tổ quay phim: "..."

[Thật ngại quá, chúng tôi xin thu lại câu "vẫn còn chút lương tâm" vừa rồi.]

Bao Tử: "Các anh cũng biết đó, kiếm được đồng tiền từ tay người ta đâu có dễ dàng gì."

[Đúng vậy, các anh chính là bầy dê đang đợi bị chúng tôi làm thịt đấy = v =.]

...

Sau khi kiếm được một món lời từ sáng sớm, hai vợ chồng gốc tựa như binh sĩ đã lên lưng ngựa, hưng phấn vô cùng.

Khởi đầu tốt đẹp nha khởi đầu tốt đẹp nha.

Sau khi dọn dẹp sạch sẽ, hai vợ chồng bắt đầu đẩy xe đi ra ngoài làm ăn, bọn họ không đi đâu xa mà đứng ngay ở chỗ gần nhà, nơi đây là khu nhà ở có rất nhiều người sinh sống, bán ở đây có thể tiết kiệm được thời gian.

Rất nhanh, quán ăn nhỏ của hai vợ chồng đã đông nghịt khách vây quanh.

Là những người chủ luôn muốn bảo đảm sự sạch sẽ cho món ăn, nên hai tay của bọn họ chỉ dùng để làm bánh chứ không dùng để cầm tiền.Ở đằng trước bọn họ đã đặt một cái hộp không lớn không nhỏ để mọi người bỏ tiền vào đấy, trên cái hộp có ghi "xin tự chuẩn bị tiền lẻ".

Mới sáng sớm mà vô số chủ tịch Mao đã bay về phía mình rồi.

[So happy.]

Đặc biệt nhất là hôm nay hai vợ chồng lại nhận được một đơn hàng rất lớn.

Khách cũ: "Trưa nay tôi muốn đặt 50 bánh rán và 50 bánh crepe cho mọi người trong công ty ăn, bây giờ tôi trả tiền trước luôn, hai bạn trưa nay có thể ship bánh đến số 48 đường Dương Nam không?"

Bao Tử: "\$_ \$"

Hoắc Sâm: "Không thành vấn đề, khoảng 11 rưỡi bọn mình sẽ ship đến đó, lúc ấy bạn xuống nhận nhé."

Khách cũ: "Được, tôi còn có một yêu cầu nữa là chụp với vợ bạn một kiểu ảnh."

Bao Tử: "Ồ! Minh á? Được được được!"

[Đúng là có mắt nhìn người mà (●°u°●)].

Sau đó, hai vợ chồng lại đi mua thêm nguyên liệu rồi tiếp tục sống trong cảnh rán bánh kiếm tiền QAQ.

Đúng 11 rưỡi, hai vợ chồng giao đủ 100 cái bánh đến địa điểm đã hẹn.

[Xin ít like nào!]

[Người bán có tâm]

[Người mua có lòng.]

...

Điều này cũng khiến cho hai vợ chồng ngốc suy ra một điều, đó là bọn họ có thể làm trước thật nhiều bánh mà, không nhất thiết cứ phải đợi có người mua rồi mới làm (▽▽).

[Quá là thông minh luôn.]

Tối hôm đó bọn họ mang theo bốn năm mươi cái bánh đi bán, rất nhanh đã hết veo.

Hôm nay không phải về muộn như hôm qua, mới bảy giờ rưỡi là hai vợ chồng đã về đến nhà rồi, không phải vì hết đồ để bán, cũng không phải vì mệt mỏi cần nghỉ ngơi, mà là vì bị cảnh sát trật tự đuổi.

Sống đến bây giờ, Hoắc Sâm và Bao Tử không ngờ rằng sẽ có ngày bọn họ phải rơi vào cảnh chật vật như vậy, vừa nghe chủ quán khác hô to công an đến là hai vợ chồng sợ đến run cả tay, lập tức đẩy cái xe hàng chạy như bay trước sự che chở bảo vệ của đông đảo quần chúng nhân dân.

[Hình ảnh này thật sự rất đẹp mắt.]

[Xin quý vị tự tưởng tượng.]

Vì hai vợ chồng chỉ có cái xe đẩy nên việc chạy trốn là so easy, nhưng tổ quay phim thì không như vậy, chỉ có thể khiêng từng cái dụng cụ rồi chậm chạp đi theo thôi.

Bên trong phòng...

Bao Tử: "Làm em sợ chết mất."

Hoắc Sâm: "Ừ."

Bao Tử: "Σ (͡° ͜° ͡°)"

Hoắc Sâm: "Về mặt này là sao vậy?"

Bao Tử lo lắng nói: "Chồng ơi, bọn mình sẽ mất fan đó, vừa rồi lúc chạy trốn trông chật vật quá QAQ."

Hoắc Sâm: "...Em đừng nhắc đến nữa, trông ngốc chết được!"

Anh quay phim một mình ngồi xe trở về: "..."

"Chồng này, thật sự phải làm bánh trong một tuần sao?"

"Ừ." Trái tim đau xót không còn lời nào để nói.

"Hu hu ~"

"Chồng à, chúng mình nghĩ cách khác đi!"

"Cách gì?"

"Bạn bè của anh có ai đang quay phim ở đây không? Chúng mình nhận làm bữa trưa cho cả đoàn làm phim của bọn họ cũng được đấy!"

"Ý em là bắt bọn họ bỏ com để ăn bánh crepe à?"

"..."

"Cũng không phải là không thể nhỉ."

"..."

"Vội lại bọn họ kiếm được nhiều tiền như vậy, phải nhân cơ hội mà bóc lột một chút, nâng giá đi!" "Bán sáu đồng một cái được không?"

"Chậc, bánh bao, xem em kìa, ít nhất phải mười đồng (¬_¬)." "Liệu có được không?"

"Bọn họ được ăn món anh làm chỉ với mười đồng, thế là quá lời cho bọn họ rồi." "Cũng đúng."

Anh quay phim: "..."

[Hai người định làm vậy thật đó hả?]

[Lương tâm của người bán hàng đi đâu mất rồi?]

[Bị chó ăn mất rồi sao?]

[Tôi không muốn nghe thêm nữa!]

[Cảm thấy xã hội thật xấu xa QAQ.]

...

Cuối cùng hai vợ chồng thống nhất ý kiến là ngày mai sẽ đến phim trường kiểm tiền (¬▽¬).

[Như vậy các bạn xem đài sẽ không cần lo chúng tôi sẽ bị cảnh sát trật tự đuổi nữa.]

[So happy (●◡●)].

Bạn đang đọc truyện *Nhật Kí Hôn Nhân Của Tôi Và Thần Tượng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 19

Sau ngày hôm qua bị cảnh sát trật tự đuổi, hai vợ chồng ngốc giống như chim sợ nả thun, không dám trắng trợn đẩy xe hàng ra ngoài bán nữa QAQ.

[Không phải vì lá gan của chúng tôi quá nhỏ đâu...]

[Mà là vì...]

[Chúng tôi là những công dân tốt luôn tuân thủ kỷ cương phép nước thôi = v =.]

Thật ra thì sao, nguyên nhân chính khiến hai vợ chồng Hoắc Sâm không mở hàng vỉa hè nữa là... mẹ nó chứ, chuyện mất mặt chỉ cần làm một lần là đủ rồi!! Mà lý do còn lại nữa là...thân là nhân vật của công chúng, bọn họ đương nhiên phải chú trọng hình tượng của bản thân, là một tấm gương tốt trong việc bảo vệ và duy trì văn minh đô thị.

[Đừng làm trò đừng làm trò, nói láo sẽ bị sét đánh đấy!]

Sau một đêm bàn luận về phương pháp kiếm tiền mới, hai vợ chồng ngốc chuẩn bị đi vào thực tiễn.Ừ hứ, nếu một người tài giỏi và biết kiếm tiền, vậy chắc hẳn bạn bè của họ cũng không phải dạng vừa.

Đối với Bao Tử thì...bạn bè của cô chỉ có thể dùng từ thê thảm để hình dung, gần như không có một ai giàu có thành đạt cả, với lại bạn học từ ngày trước đến nay cũng không còn liên lạc với nhau nữa, đây chính là sự cô đơn trống vắng của những trạch nữ trong truyền thuyết đó.

Nói cách khác thì cô vốn là người không thích xã giao nhiều, từ trước đến giờ cũng có những đạo diễn muốn xin số điện thoại của cô, nhưng đã ngay lập tức bị gừi ngay thẳng chính trực là Bao Tử từ chối thẳng thừng.Sau đó nữa thì các cảnh quay ít ỏi của cô khi lên hình đều bị cắt hết QAQ.Đây chính là nguyên nhân vì sao trong suốt ba năm lẫn lộn trong giới giải trí Bao Tử vẫn không có chút khởi sắc nào, những người không có gia thế và sống nguyên tắc thì rất khó thành công trong môi trường này, cho dù có thì cũng rất ít.

Nhưng mà, điều đáng để kiêu ngạo là bánh bao ngốc đã cưới được một anh chồng vừa tốt bụng vừa đẹp trai mà đặc biệt là có rất nhiều bạn bè giàu có, Hoắc ảnh đế.

[Bàn về tầm quan trọng khi cưới được một người tốt = v =.]

Những người Hoắc Sâm quen biết hầu hết đều là doanh nhân, hoặc nếu không phải diễn viên nổi tiếng thì cũng là đạo diễn nổi tiếng, xem đi, đây chính là sự khác nhau giữa vai chính và vai phụ thứ 18 đó.

[Nhanh chóng xác định được khách hàng tiềm năng.]

[Nhanh đến mức chính mình cũng không dám tin.]

[Nếu bọn họ đều là đại gia.]

[Vậy nếu chỉ bán có 10 đồng một cái bánh thì có quá hời cho bọn họ rồi không?]

Vừa nghĩ đến hàng nghìn hàng vạn con dê béo đang chờ bị làm thịt, hai vợ chồng ngốc không ngăn nổi sự vui mừng. Nhưng có những chuyện khiến bọn họ không kịp ứng phó, ví dụ như điện thoại bây giờ không có, sao mà liên hệ được với người ta đây?

[Nỗi bi thương sao đến quá vội vàng.]

[Cảm giác như vừa bị một chậu nước lạnh dội vào người vậy.] Bao Tử: "Σ (° ▽ °)"

[!!]

[Tôi nói rồi mà!!]

[Điện thoại di động vô cùng quan trọng trong cuộc sống này!!] Hoắc Sâm: "Σ (° ▽ °)"

[Tự nhiên thấy tim đau nhói.]

[Chính mình là người yêu cầu người ta tịch thu điện thoại.] [Thật chẳng khác nào tự lấy đá đập vào chân mình QAQ.]

"Chồng à, hay bọn mình trích một phần nhỏ trong số tiền kiếm được rồi lên đi mua một cái điện thoại cùi đi = v =."

[Phải chịu bỏ ra thì mới thu lại được chứ.]

[Không tốn chút tiền nhỏ thì sao kiếm về được nhiều tiền.] "(¬_¬)"

"Có phải em rất thông minh không = v =."

"(¬_¬)"

"Anh nhìn em như vậy là có ý gì hả (¯^¯)Σ?"

"Em cho rằng não của anh dùng để nhớ mấy cái số điện thoại của người ta à?"

"..."

[Đúng rồi.]

[Minh ngốc quá đi!]

[Ngay đến một người cuồng điện thoại như mình mà còn chẳng nhớ nổi số của chính mình nữa là.] "Vậy phải làm sao bây giờ QAQ?"

"Cứ đến phim trường đã, đến đó rồi thì chuyện gì cũng có thể giải quyết dễ dàng thôi." "Có lý."

"Cho nên không có di động thì cũng vẫn sống được thôi." "... Có chết cũng không bao giờ đồng ý quan điểm này. ---

Khoảng cách từ nhà đến phim trường không phải là ngắn, nhưng hai vợ chồng Hoắc Sâm hoàn toàn không lo lắng chút nào, vì bọn họ đã có cái xe nhỏ = v =.

[Chủ quán ăn vỉa hè cũng rất lợi hại đấy!]

[Trong cái thời đại cần phải có nhà có xe này.]

[Thì bọn họ đã có một chiếc xe vừa để kiếm tiền vừa để đi đường dài rồi.]

[Có xe trong tay là có cả thiên hạ (●°u°●)].

Mặc dù cái xe này quá là thấp, nhưng khi Hoắc Sâm ngồi vào thì lại tạo nên một cảm giác cao lớn khó nói thành lời.

[Chắc, đó chính là tầm quan trọng của nhan sắc đó.]

Hai người ngồi trên xe rong ruổi hai ba vòng trước khi đến phim trường, cảnh tượng cực kỳ cool ngầu.

Cảnh này phải nên lồng một bài nhạc...

[Ở trong tâm hồn anh, em tự do bay lượn.]

[Cùng vô tư rong chơi dưới bầu trời sao lấp lánh.]

[Chiếu sáng tâm hồn em suốt cả chặng đường dài.]

[Anh cùng em chung bước, đi tới những miền xa.]

(Những câu hát trong bài "Tự do bay lượn" của Phụng Hoàng Truyền Kỳ, các bạn nên nghe rồi liên tưởng đến đoạn này, max hài:v)

Phim trường là một nơi phải nói là quen thuộc đến không thể quen thuộc hơn của hai vợ chồng ngọc, nhưng có một bất đồng giữa hai người, đó là một người thì hoàn toàn có thể ở đây "ngang ngược hoành hành", còn một người thì chỉ có thể ở đây "mặc cho số phận" (ㄇ____ㄇ).

Không sai, Bao Tử người "mặc cho số phận" nói dễ nghe thì là diễn viên phụ thứ 18, còn nói khó nghe thì chính là vai quần chúng, cũng là bởi cô không muốn dựa vào đại gia để tiến thân, cho nên muốn đòi chỉ có thể ở nơi này đóng vai xác chết mà thôi.

"A Sâm, em đã từng nhiều lần ở nơi này đóng cùng một vai rồi."

"Vai gì?"

"Người chết bị đập vãi trắng lên á."

"..."

Anh quay phim: "..."

"Em chỉ cần nằm yên không nhúc nhích khoảng một tiếng là nhận được 50 đồng rồi (●°u°●)".

Hoắc Sâm: "...Sặc, nhìn nét mặt của em kia, có vẻ như em rất thích đóng vai người chết nhỉ."

"Tất nhiên rồi, những công việc chỉ cần ngủ là kiếm được tiền hiếm lắm đó = v =."

Hoắc Sâm: "..."

[Thật ra thì..vợ à!]

[Thứ sáu khi về nhà...]

[Nhớ tắm rửa sạch sẽ rồi nằm trên giường chờ anh!]

[Ngay lập tức cả tiền lẫn thân thể của anh đều sẽ thuộc về em!]

Nếu Hoắc Sâm nhớ không nhầm thì Cố Tử Diễm đã từng nói với hắn là bạn gái của anh ta đang quay phim ở đây. Chắc, bạn gái của quản lý, không bóc lột thì còn biết bóc lột ai đây? Với lại, dù sao hắn và quản lý cũng là bạn nói khó, nên có hăm hại một chút thì cũng không có vấn đề gì =w=.

[Đừng khen!]

[Tôi chính là người không biết xấu hổ như vậy đấy!]

...

Khi hai vợ chồng Hoắc ảnh để tìm được đối tượng coi tiền như rác đầu tiên... Bao Tử: (☆_☆)

Hoắc Sâm: "..."

Hoắc ảnh để bỗng thấy hơi hối hận, vì hắn cảm nhận được sự kích động chưa từng có của vợ mình từ trước đến nay.

"Huhu chồng ơi, chị Mạc Á Y kia aaaa!!!"

"Ừ."

"Thần tượng của em đóooo!!!"

"Thần tượng của em không phải là anh sao (¬_¬)?" [Bỏ ảnh để không vui rồi đấy!]

[Một người phụ nữ xa lạ còn quan trọng hơn cả mình à?] "Anh là người đàn ông của em (¬_¬)." "= v =" Thỏa mãn ینگ ~

Đang đi tới là một người phụ nữ mặc đồ cổ trang, nhìn vô cùng khí chất, cô ấy càng đến gần thì

Bao Tử càng kích động hơn ($\geq \nabla \leq$).

[Thần thái quá chuẩn luôn!]

[Nữ thần, xin hãy nhận của em một lạy!]

[Muốn xin chữ kí muốn xin chữ kí!]

"Ồi Hoắc ảnh đế, thật khó có lúc cậu đến tìm tôi thế này." "Có chuyện làm ăn muốn bàn bạc với cậu."

"Cậu nói đi!" Mạc Á Y luôn rất thoải mái với bạn bè.

"Hôm nay bữa trưa của cả đoàn sẽ do chúng mình chịu trách nhiệm, tất nhiên là cậu trả tiền." Mạc Á Y: "..."

Bao Tử: "Tình cảm vẫn quan trọng hơn tiền bạc, khỏi cần mua, em sẽ tặng cho chị (☆_☆)."

Hoắc Sâm: "..."

[Cái đồ tán gia bại sản nhà em (〰^〰)S]

"Tất nhiên là em chỉ miễn phí cho một mình chị thôi, vì chị là nữ thần của em mà, còn những người khác thì vẫn phải trả tiền ạ = v =."

[Ủ hử, tôi không ngốc đâu nhé!]

[Tôi chỉ mời nữ thần của tôi thôi (〰▽〰).]

[Đây là giới hạn của tôi rồi đó!]

Hoắc Sâm: "..."

[Đúng là anh không nên tin là em sẽ hào phóng như vậy.] [Thần giữ của như em ấy à!]

[Sẽ không bao giờ... làm voi tiền trong nhà đi = v =.]

"Vợ của cậu đáng yêu thế này, sao trước đây cậu không giới thiệu cho tôi biết?" Bao Tử: (●°u°●)"

[Nữ thần muốn làm quen với mình kia.]

[Xúc động quá trời oiii!]

[Bối rối quá bối rối quá!]

[Xin hãy yên lặng! Tôi cần ổn định lại tâm trạng một chút!] Hoắc Sâm: "..."

[Trước đây là vì vợ tôi quá lạnh lùng, lo mấy người sợ.]

[Còn bây giờ vợ tôi lại quá mức hoạt bát đáng yêu, tôi sợ bị mấy người cướp đi mất.] [Quá bức bối mà!!]

"Cậu nói đi, bao nhiêu tiền?"

Bao Tử: "\$_ \$"

[Thần tượng của mình khí phách như vậy đấy ~]

[Thần tượng của mình hào phóng như vậy đấy ~]

[Mình thích = v =!]

Hoắc Sâm thừa nước đục thả câu: "Đương nhiên là càng nhiều càng tốt, chắc giá 5000."

"Đồng ý, có thể được ăn bánh do chính Hoắc ảnh đế làm cũng không hề dễ dàng, tiền tôi sẽ gửi cho quản lý của cậu nhé."

Bao Tử: "Ồ! Tại sao ạ?"

Hoắc Sâm ra cái giọng khuyên nhủ: "Người ta là hoa đã có chủ rồi, em tốt nhất đừng nên hâm mộ nữa."

Bao Tử: "(☆_☆)"

[Nữ thần của em tất nhiên phải có bạch mã hoàng tử rồi!] Hoắc Sâm: "(〰_〰)"

[Vợ, sao nét mặt của em vẫn như vậy?]

"Nữ thần chị biết không? Hồi trước chị có đóng cùng A Sâm trong một bộ phim á, trong phim đó em thích vai nữ cường của chị còn hơn cả vai ảo lả của anh ấy nữa, đáng về của chị phải nói là cực ngầu luôn, làm em mê mẩn suốt!"

Mạc Á Y: "Em đúng là có mắt nhìn người đấy."

Hoắc Sâm: "..."

[Ểo lả...Ha ha.]

[Bánh bao ngọc này, mới ba ngày không dạy dỗ mà em đã dám nhảy lên đầu anh ngồi rồi!]

[Là em tự tìm đường chết đấy nhé!!]

"Anh shipper, buổi trưa tôi chờ bánh của anh."

"..."

"À, cả buổi tối nữa, cò lên nhé."

"..."

"Bao Tử, rất hân hạnh được quen biết em."

Bánh bao ngọc: " $(\geq \nabla \leq)$ "

Hoắc Sâm: " $(\ast \wedge \ast)$ "

Anh quay phim: "..."

[Hình ảnh này cứ kì lạ làm sao ấy!]

[Hoắc ảnh đế, anh làm sao vậy hả?]

[Lại đi ghen với cả phụ nữ là thế nào!!]

[Tôi biết rồi!]

[Có yêu thì mới có ghen đúng không?!]

[Vậy mời anh dùng cái tình yêu đó để đi làm bánh cho người ta đi!]

Hoắc Sâm: Vợ gặp được nữ thần của cô ấy, tôi không vui!

Bao Tử: = v =.

Hoắc Sâm: Nữ thần của em đã có bạn trai rồi!

Bao Tử: Hoàn toàn không ảnh hưởng đến chuyện em thích chị ấy.

Bạn đang đọc truyện *Nhật Kí Hôn Nhân Của Tôi Và Thần Tượng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 20

Hai vợ chồng ngọc sau khi thu về một mối làm ăn lớn thì lập tức đeo khẩu trang che kín mặt, liều hết mức để duy trì hình tượng của mình. Trước khi chia tay, Bao Tử cực kỳ xúc động vẫy tay chào Mạc

Á Y, hình ảnh lưu luyến không rời khiến người ta cảm động. Cuối cùng Hoắc Sâm aka Sâm ăn dấm với cả phụ nữ thật sự nhìn không nổi nữa, lạnh lùng

đứt khoát kéo bánh bao ngốc rời đi.

[Hoặc ảnh đế đang rất tức giận, hậu quả tương đối nghiêm trọng (*^/*).]

[Sao bảo cùng đấu đầy nhau trái đấu mới hút nhau hả?!]

[Đến sách vở cũng không thể tin được!]

[Thế giới này ở đâu cũng chỉ toàn dối trá thôi!]

Sau khi Bao Tử bị thùng dấm họ Hoặc kéo tới nơi không nhìn thấy Mạc Á Y nữa thì lúc đó đầu óc cô mới kịp có phản ứng...

Bao Tử: "Σ (͡° ͜ʖ ͡°)"

[Oh my god!]

[Chỉ mới chốc lát không để ý đến chồng thôi...]

[Thế mà bây giờ nhìn lại đã thấy mặt chồng mình đen thui như Bao Công rồi QAQ.]

Mặc dù hoàn toàn không biết là mình đã làm gì khiến Hoặc Sâm giận, nhưng cách ứng xử tốt nhất giữa hai vợ chồng chính là: anh đã như vậy thì em đây không thể làm gì khác hơn là nhận lấy sai lầm.

"A Sâm, dù có đeo khẩu trang thì cũng không thể che giấu đi gương mặt đẹp trai nhưng đen thui của anh, là do em làm gì sai nên anh tức giận sao?"

Hoặc Sâm lạnh nhạt liếc Bao Tử người "biết sai mà không thay đổi": "Phiền Hoặc phu nhân hãy đứng đắn một chút, em là người đã có gia đình rồi, đừng tùy tiện si mê một người xa lạ nữa."

Anh quay phim: "..."

[Chắc chắn, tôi xin chấm cho con ghen ngập trời của Hoặc ảnh đế max điểm.]

Não của bạn bánh bao hình như vẫn chưa quay về: "Nhưng nữ thần cũng là bạn của anh mà!" "Thật ngại quá, anh và cô ta không có quen biết gì nhau hết (͡° ^ ͡°)Σ."

"..."

Đến nước này rồi mà Bao Tử còn không hiểu nữa thì mới là lạ.

[Trời đất ơi, thì ra là anh chồng nam thần của mình đang ghen = v =.]

[Cảm thấy đời này quá viên mãn rồi.]

Sau khi biết được nguyên nhân, Bao Tử lập tức cảm thấy vui vẻ lạ thường, hơn nữa trí thông minh của cô còn tới bất chợt nữa, hiện tại cô biết rõ là phải làm thế nào để dỗ dành anh chồng nam thần ngạo kiều đang ghen tuông này rồi!

Phương pháp dỗ dành của Bao Tử rất đơn giản thôi, đó là giả bộ ghen tuông ngược lại.

"Em còn chưa nói anh đâu nhé, lúc anh đóng phim cùng nữ thần, hai người cũng quay cảnh giường chiếu còn gì?!"

"..."

[O! Vợ à, em đang ghen sao?]

[Vi phu cảm thấy rất vui (●°u°●)].

[Nhưng xin em hãy tin tưởng anh!]

[Vi phu là một thanh niên tốt luôn giữ mình trong sạch!]

Anh quay phim: "... " Thế giới của hai người, cực cung thật sự không thể hiểu được QAQ.

"Chắc, anh luôn biết giữ chừng mực, em lại gần đây, chuyện này không thể để cho người khác nghe được."

Anh quay phim: "... " Tâm hồn bà tám lại trở dậy, nhưng không thể nghe thấy cái gì QAQ.

Bạn bánh bao quả nhiên cảm thấy hiếu kỳ, lập tức đi tới bên cạnh thùng dấm Hoặc, kiễng chân lên, vểnh tai lắng nghe, hai vợ chồng cứ thế không coi ai ra gì mà thầm thì to nhỏ: "Tất cả những cảnh anh đóng đều cực kỳ trong sáng, còn cảnh giường chiếu ấy à, vì body của anh và Cố Tử Diễm không khác gì

nhau mấy, nên anh ta diễn thay anh."

"F*ck! Làm vậy cũng được sao Σ (° ▽ III)."

"Đừng kích động, em ghé tai vào đây."

"Đây đây, anh nói tiếp đi!"

"Tất cả các cảnh thân mật trong phim đó đều là Cố Từ Diễm diễn thay anh, trong làng giải trí, chỉ cần em có tiền có quyền là không ai dám làm gì em cả, em muốn làm gì cũng được hết."

"Nói vậy thì quản lý của anh là người có gia thế tốt sao?"

"Đúng vậy, anh ta vì muốn theo đuổi Mạc Á Y nên mới làm quản lý của anh, anh ta nói làm vậy thì mới có thể rút ngắn khoảng cách với người ta, giúp anh ta nhanh chóng có được Mạc Á Y, sau đó thì anh ta thật sự thành công rồi."

"Giờ tay xin phép hỏi, vậy hai người họ yêu nhau lâu hơn anh và em yêu nhau sao?"

"Ừ, bọn họ cứ chậm rãi hưởng thụ tình yêu thôi, nhưng anh thì không giống vậy, không thể để vợ mình cứ không danh không phận mà yêu mình mãi được (▽ ▽)."

"..."

[Lại bị trêu rồi (//▽//).]

[Xấu hổ đã mạn xấu hổ đã mạn xấu hổ đã mạn!!!]

Anh quay phim: "... Hai người cứ thầm thì làm tôi mệt tim quá đi QAQ! Có để yên cho tôi quay phim không đây!

Hai vợ chồng cứ ghé tai nhau nói đủ thứ chuyện về người ta, thế rồi nhắc Tào Tháo là Tào Tháo tới, tất nhiên không phải người tới mà là gọi điện thoại tới.

Tổ chương trình cực kỳ nghiêm khắc với Bao Tử, nhưng lại rất rộng lượng với Hoắc Sâm.

"Anh Hoắc, quản lý của anh gọi điện tới nói là có chuyện quan trọng cần nói với anh." Bao Tử: "(^ ^)\$ " Khinh tôi vì không có ai gọi điện cho tôi đúng không?

...

Hoắc Sâm dỗ dành cô vợ đang giận dỗi một chút rồi mới cầm lấy điện thoại, đi ra chỗ khác nói chuyện.

"Ồ, tốc độ nhanh thật đó, nhớ đưa đủ năm ngàn cho tôi, tiền mặt nhé, cảm ơn."

Cố Từ Diễm: "Tiền sẽ đưa cho cậu, nhưng mấy thứ đồ via hè thì đừng cho Á Y ăn."

Hoắc Sâm: "..."

"Tôi sợ đồ cậu làm ăn vào sẽ bị ngộ độc."

"..."

[Mẹ nó chứ, có cậu mới độc ý!]

[Cả cậu và bạn gái cậu đều có độc!]

[Hừ, chưa cưới được người ta mà còn không biết xấu hổ show ân ái trước mặt tôi!]

"Cố Từ Diễm, quán của bọn tôi rất sạch sẽ an toàn, già trẻ ăn được tốt, với lại vị kia nhà cậu cũng không có yếu ớt đến vậy đâu."

Cố Từ Diễm: "..."

Nói chuyện được vài phút thì Hoắc Sâm dứt khoát tắt máy, hừ, không làm vậy thì việc làm ăn sẽ thất bại mất.

[Mẹ nó, tham gia chương trình thực tế đúng là không dễ dàng mà!]

Hai vợ chồng đồng tâm hiệp lực làm 180 cái bánh crepe và bánh rán, sau đó cực kỳ nhiệt tình giao hàng tận nơi cho đoàn làm phim (￣▽￣).

[Phục vụ quá sức chu đáo luôn!]

Nhưng mà...

[Trên đời sẽ luôn gặp phải những loại người luôn xem thường người khác.]

[Huống hồ là ở cái giới showbiz này.]

[Huống hồ hai vợ chồng Hoắc Sâm vẫn còn đang đội mũ lưỡi trai bịt khẩu trang.]

Lúc Mạc Á Y bảo nhân viên phát bánh cho mọi người thì bỗng một người phụ nữ đóng vai phụ thứ tư nói: "O chị Mạc, chị mời khách thể này thì cũng quá khó coi rồi, mấy đồ này toàn đồ via hè, sao mà ăn được chứ."

Bao Tử: "..."

Mạc Á Y trong giới này cũng nổi tiếng là một người thẳng thắn và sắc sảo: "Hừ, tôi mời cô là coi như đã nể mặt cô rồi đấy, đừng nghĩ một đứa con gái chỉ dựa vào quy tắc ngầm để tiến thân như cô thì có thể ở đây vung tay múa chân trước mặt tôi, nếu cô không muốn ăn thì để cho người khác ăn."

Bao Tử: "(☆_☆)" Ngầu quá đi!

Vai phụ thứ tư: "Chị đừng nghĩ là bậc tiền bối thì có thể bắt nạt người khác!"

Mạc Á Y nhướn mày: "Bắt nạt cô? Bắt nạt thể nào?"

Hoắc Sâm: "Cắt sạch mấy cảnh của cô ta đi là xong!"

Vai phụ thứ tư: "Anh là cái thá gì mà dám nói!"

Bao Tử: "Là cái thá gì thì cũng còn tốt hơn cô!"

[Ôi trời ôi trời!!]

[Cô chê bánh của tôi thì không sao.]

[Nhưng mà dám động đến chồng tôi thì tôi không vui đâu nhé!] Mạc Á Y: "..."

[Hoắc Sâm, vợ của cậu thật lạnh trí (¬_¬).]

[Tôi thích!]

Hoắc Sâm: "..."

[Ừ hừ, vợ bảo vệ mình kìa!]

[Vui quá vui quá (≧▽≦).]

Cuối cùng kẻ địch của chúng ta dưới tình thế khó xử thì chỉ biết cắn môi rồi lắc lắc cái eo thon rồi đi.

"Hừ, với tính tình của cậu mà có thể để cho cô ta ở trong đoàn làm phim được à?" "Loại tôm tép nhãi nhép thôi, chẳng được bao lâu đâu."

"Nữ thần Mạc, chị vừa mới nói là cô ta dùng quy tắc ngầm sao?" "Ừ, với một doanh nhân hơn 50 tuổi rồi, cả đoàn ai cũng biết hết."

Bao Tử: "Hiện tại đoán chừng tất cả người trên trái đất cũng biết hết rồi (￣▽￣)."

Tổ quay phim "Có em trong đời": "..."

Bánh bao ngọc: "Nữ thần, chị ngầu lắm á!"

Mạc Á Y: "Gọi chị là Á Y được rồi = v =."

[Tôi là diễn viên]

[Tôi thích ý thế hoành hành đó!]

...

Mặc dù lần đầu tiên được gặp người thật, nhưng sau khi nói chuyện với chồng, Bao Tử càng thêm tò mò về nữ thần và bạn trai của nữ thần hơn. Mặc dù biết là không lịch sự cho lắm, nhưng cô vẫn không sợ chết mà nói tính tò mò: "Bao giờ chị kết hôn?"

Mạc Á Y: "Sắp rồi."

"Tại sao chị lại yêu anh ấy?"

"Có lẽ là vì...người khác vẫn nghĩ chị là một nữ hán tử mạnh mẽ độc lập, nhưng chỉ có anh ấy thì luôn cho rằng chị là một người phụ nữ cần được yêu thương che chở mà thôi."

Bao Tử: "Ám áp quá đi (☆_☆)!"

Hoắc Sâm: "Anh cũng vậy mà."

Bao Tử: "Có thật không chồng?"

Hoắc Sâm: "Anh vẫn thường xuyên làm ấm giường cho em đấy thôi."

Bao Tử: "..."

[Đáng ghét (◡‿◡)]

Vốn đoàn làm phim muốn bữa tối nay sẽ giao cho hai vợ chồng Hoắc Sâm luôn, nhưng cuối cùng lại không thực hiện được, vì mặc dù bánh ăn rất ngon và thơm, nhưng ăn liền hai bữa thì ngán lắm.

Sự thật thì đại gia Cố Tử Diễm vừa gọi điện thoại đến nói: "Tiền tôi trả, không được để vợ tôi ăn nhiều cái đó nữa."

Hoắc Sâm đương nhiên rất thoải mái đồng ý rồi, nhưng vẫn không quên châm biếm một câu: "Giấy đăng kí kết hôn còn chưa có mà đã gọi người ta là vợ rồi, quá đáng thật đấy!"

Cố Tử Diễm "..."

[Hừ, nói cũng đúng!]

[Phải mau tìm ngày đẹp rồi cưới Á Y thôi!]

...

Buổi tối sau khi trở lại căn phòng nhỏ...

Bao Tử vẫn cảm thấy nhộn nhạo trong lòng vì tình yêu của nữ thần, bị Hoắc Sâm vỗ một cái vào đầu: "Em đủ rồi đó."

Bánh bao ngốc: "(^_^)S"

...

Trước khi đi ngủ, Bao Tử trần trọc trở mình: "Chồng ơi, anh thử nói xem cái cô nữ phụ dám xúc phạm nữ thần đó sẽ có kết cục thế nào?"

"Mạc Á Y chắc không thêm so đo với loại thấp bé như cô ta đâu, nhưng Cố Tử Diễm thì nhất định sẽ tính toán đủ với cô ta, đoán chừng trong ngày mai các scandal của cô ta sẽ bị phát tán ra bên ngoài. Cô ta cậy mình có đại gia chống lưng, nhưng lại không thử nghĩ xem người đứng sau Mạc Á Y có bối cảnh thế nào, ngực to không nỡ, người ta nói quả không sai mà."

"Anh giỏi lắm Hoắc Sâm, dám nhìn ngực người ta à!"

"..." Vợ à, sao em toàn quan tâm không đúng chỗ thế hả?!

Anh quay phim: "..."

[Theo như tôi đoán thì...]

[Giờ này phút này, trong lòng Hoắc Sâm ảnh đế thật sự rất...] "Đấy là anh đang lấy ví dụ thôi mà." "Em cũng chỉ trêu anh một chút thôi."

Anh quay phim: "..."

"A Sâm, ngày mai chúng mình làm gì đây?"

"Để mai tính, anh quay phim, anh ra ngoài được rồi đấy, chúng tôi phải đi ngủ."

"..."

Hoắc Sâm: Hôm nay chẳng có chuyện gì về anh cả.

Bao Tử: Hôm nay tiêu điểm là nữ thần của em thôi.

Hoắc Sâm: "(^ ^)"Σ"

Bạn đang đọc truyện *Nhật Ki Hôn Nhân Của Tôi Và Thần Tượng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 21

Tâm trạng của Hoắc Sâm hôm nay thoát nhìn có phần high hơn bình thường, không, phải nói là cực kỳ high mới đúng, điều này khiến cho các nhân viên đều cảm thấy khó hiểu, thái độ tươi cười phấn khởi này của Hoắc Sâm hình như là lần đầu tiên họ được trông thấy. Mà anh quay phim người luôn thường xuyên ở bên cạnh hai vợ chồng đương nhiên là biết nguyên nhân rồi, chắc chắn, hôm nay đã là ngày ghi hình thứ tư rồi, nghĩa là ngày mai có thể về nhà đó $(^ \wedge ^) _ { \cdot }$.

Thật sự đúng như điều anh quay phim phỏng đoán, Hoắc Sâm vui chính vì sắp được về nhà, chắc chắn, Hoắc ảnh để thật dễ thỏa mãn nhĩ.

[Đã suốt một tuần lễ.]

[Lại còn là một người đàn ông tình lực dư thừa mới kết hôn hơn một năm.]

[Mà vợ còn thời thời khắc khắc ở bên cạnh mình nữa.]

[Bảo tôi chịu làm sao được hả?!]

Ngày ghi hình thứ tư có một vị khách không mời mà đến, chính là Cố Tử Diễm, người quản lý nuôi thả Hoắc Sâm. Cố Tử Diễm từ trước đến giờ đã nói là làm, cho nên hôm nay anh ta tới mục đích là để thanh toán tiền bánh via hè mà bạn gái mình đã đặt. Giao dịch xong, anh ta cũng chẳng nói một câu nào mà đi luôn, thoáng qua như một đám mây vậy.

Bao Tử trong suốt quá trình đều chỉ biết trợn mắt há hốc mồm, chep, thật không hổ danh là người đàn ông của nữ thần, giá trị nhan sắc rất cao $\langle (\sim \sim) \rangle$. Chep, thật không hổ danh là người đàn ông của nữ thần, ra tay cũng thật hào phóng $\sim (\sim \sim) \sim$.

Cầm trong tay một xấp chủ tịch Mao đỏ rực, Bao Tử cảm thấy vô cùng ngưỡng mộ người quản lý của chồng mình, trước đây cô có nghe một câu thế này: Sự tin tưởng lớn nhất mà một người phụ nữ dành cho một người đàn ông, nằm ở việc cô ấy không cần mang theo ví tiền khi đi cùng người đàn ông đó. Mà giờ phút này, Bao Tử cảm thấy nữ thần và bạn trai cũng như vậy, mặc dù không đi cùng nhau thì nữ thần cũng không cần mang theo tiền, cùng lắm thì ghi nợ trước, sau đó chờ bạn trai mình tới trả hộ thôi.

Bao Tử trong lòng suy nghĩ rất nhiều, cuối cùng hoàn toàn yên tâm với hạnh phúc của nữ thần. [Qua đó có thể thấy được, bạn bánh bao tuyệt đối là một fan chân chính!]

Thế nhưng đáng về ngăn ngại của Bao Tử khi nhìn chăm chăm Cố Tử Diễm lại khiến lòng Hoắc Sâm nhói đau, không sai, thùng dấm lại xuất hiện rồi.

"Bánh bao, hần có đẹp trai bằng anh không?"

"Cũng sần sần như nhau, còn phong cách thì không giống." "(_ _)#"

[Còn có thể nói chuyện tử tế không đây!]

[Đáng lẽ vợ phải không chút do dự mà nói chồng em đẹp trai nhất chứ!]

Bao Tử lại một lần nữa nhận thấy sự khác thường, liền mất bò mới lo làm chuồng nói: "Em chỉ đang suy nghĩ một chuyện thôi, quản lý của anh quang minh chính đại xuất hiện ở đây như vậy liệu có ổn không?"

"Em suốt ngày ôm cái điện thoại làm gì hả? Hai người họ công khai lâu rồi, mọi người cũng biết hết rồi."

"..."

[Thật ngại quá!]

[Tại em đến từ ba năm trước mà!]

[Nên có hơi lạc hậu tí thôi!]

Tiếp theo hai vợ chồng ngốc lại bắt đầu suy nghĩ xem hôm nay nên buôn bán thế nào, nhưng ngay trong lúc bọn họ đang than thở thì một tin tốt bỗng từ trên trời rơi xuống, khiến cho đầu óc của hai người choáng váng.

Đạo diễn: "Hôm nay hai bạn hãy trả lại xe hàng cho người ta, sau đó dùng số tiền mà mình đã kiếm được trong ba ngày vừa rồi để tạo nên một cuộc hẹn hò hoàn mỹ, chúng tôi sẽ cho hai bạn có cơ hội được hẹn hò như những cặp đôi bình thường, không phải cãi tranh lén lút như những cặp vợ chồng nổi tiếng hay làm đề đi dạo phố, sẽ chỉ có những người chúng tôi đi theo thôi, vậy nên đừng có nói chúng tôi không có nhân tính nữa nhé."

Hoắc Sâm: "Thật ra thì các anh không cần đi theo đâu ٭ (͡° ͜ʖ ͡°) ٭."

Tổ quay phim: "..."

[Hoắc ảnh đế, anh nghĩ hay quá nhỉ!]

[Nghĩ chúng tôi dễ bắt nạt lắm à?!]

Hoắc Sâm cực kỳ hài lòng với tiết mục hẹn hò mà tổ chương trình sắp xếp, nói thật, kết hôn hơn một năm rồi mà hắn chưa từng một lần nắm tay vợ đi dạo phố, chỉ trách thường ngày hắn quá bận rộn, không có thời gian quan tâm đến bánh bao, phụ nữ hắn ai cũng thích đi dạo phố hết.

Nhưng cũng không phải, vì bạn bánh bao tỏ vẻ mình không muốn đi bộ, chỉ muốn ngồi yên một chỗ thôi, tốt nhất là có cái điện thoại trong tay nữa < (͡° ͜ʖ ͡°) >.

[Cho nên là, đừng nên đoán tâm tư phụ nữ.]

[Vi đoán tới đoán lui cũng không đoán đúng đâu.]

...

Bao Tử: "Nguyên cả ngày hôm nay đều chỉ ở ngoài đường đi dạo thôi sao?"

Đạo diễn: "Đúng vậy."

Bao Tử: "Σ(° △ °|||)٭ " ٭

Hoắc Sâm: "Này, em không muốn đi chơi với anh à?"

Bao Tử: "Không phải, em chỉ nghĩ nếu đi nhiều thế thì chân sẽ mỏi lắm."

Hoắc Sâm: "Có anh đây rồi, em còn sợ cái gì."

Bao Tử: "= v ="

Các nhân viên trong đoàn: "..."

[Mẹ nó, lại tình cảm rồi!]

[Thật sự không thể chịu nổi nữa!]

[Đạo diễn à, sao anh lại đi nghĩ ra cái chương trình này cơ chứ!!]

Sau khi trả lại cái xe hàng đã thuê, Hoắc Sâm lập tức biến thành đáng vẻ tổng tài bá đạo: "Anh đây có tiền, vợ muốn mua gì thì chúng ta sẽ mua cái đó."

Bao Tử: "Cần cù tiết kiệm là truyền thống tốt đẹp của dân tộc Trung Hoa chúng ta, với lại anh đã quên là chúng ta phải vất vả thế nào mới kiếm ra được số tiền này à?"

Trong nháy mắt, nhiệt huyết của Hoắc ảnh đế đã bị bánh bao ngốc dập tắt. [Em mà cứ sát phong cảnh như vậy thì sớm muộn em sẽ mất anh đấy (͡° ͜ʖ ͡°).]

[Cho nên hãy mau mau chạy tới bám lấy anh đi.]

"Kiếm tiền là để tiêu mà, anh thích em tiêu tiền."

Bao Tử: "Cũng đúng, nhà mình hình như cũng không thiếu tiền nhỉ, thật ngại quá, tại trước đây em sống nghèo khổ quen rồi."

Hoắc Sâm: "..."

[Vợ, anh xin lỗi vì đã xuất hiện quá muộn.]

[Để em phải chịu khổ.]

[Sau này em cứ thoải mái ở bên anh mà hưởng phúc đi.]

Anh quay phim: "... Mẹ nó, hai người đủ rồi đấy!

...

Vốn Hoắc Sâm muốn dẫn bánh bao nhà mình đến trung tâm thương mại mua quần áo, trước khi kết hôn với Bao Tử thì hắn chưa từng có mối tình nào khác cả, nói cách khác thì bánh bao nhà hắn chính là mối tình đầu của hắn, cho nên Hoắc Sâm thật sự không biết lúc hẹn hò thì phải làm gì. Nhưng cũng may là hắn đã đóng phim nhiều, với lại không ăn thịt heo thì cũng đã nhìn thấy heo chạy, hắn hiểu phụ nữ là những người luôn cảm thấy không có đủ quần áo để mặc, không có sức chống cự với những bộ quần áo đẹp. Thế là Hoắc Sâm liền dựa vào chút kiến thức này để đưa ra quyết định đưa vợ đi mua quần áo.

Kết quả lại bị bánh bao ngốc tàn nhẫn cự tuyệt.

Hoắc Sâm: "ㄟ(ˊ^ˋ)ㄏ "

[Em lại từ chối anh!]

[Anh rất không vui!]

[Anh bức rồi đấy nhé!]

"Chồng à, quần áo trong nhà đã đủ nhiều rồi, em nghĩ là chúng mình nên đi tới một khu phố bán nhiều đồ ăn ngon ý (⇒)."

Anh quay phim: "..."

[F*ck, Hoắc phu nhân, cô lại từ chối đi mua quần áo đẹp sao?!]

[Cô có ngốc không vậy?!]

[Nhưng mà...]

[Thân là một người đàn ông không kiếm được nhiều tiền cho lắm...]

[Tôi chỉ muốn nói với các bạn nam là...]

[Nếu bạn gặp được một cô gái không cho bạn đi mua quần áo cho cô ấy, thì bạn hãy cưới cô ấy ngay đi!]

Bao Tử tham ăn cuối cùng cũng nhận được sự đồng ý của một đồng minh cũng tham ăn giống mình, Hoắc Sâm = v =.

Hai kẻ háu ăn bùng bùng khí thế hiên ngang đi tới khu phố ẩm thực ~ Thức ăn ngon, mau vào trong chén của ta nào =w=.

Hai vợ chồng ngốc sau ba ngày kiếm được rất nhiều tiền, lúc đến phố ẩm thực thì cảm giác như đang ở thiên đường, lao vào từng hàng ăn thoải mái, mình có tiền mà!

Chỉ khổ tổ quay phim, đã phải nhìn hai người tình cảm với nhau thì thôi đi, giờ lại phải nhìn họ đắm chìm trong thế giới đồ ăn nữa, thật không thể chịu được.

Những nhân viên khác thì tương đối thoải mái, vì bọn họ nếu thích thì có thể tự mình bỏ tiền ra mà ăn, làm sao khổ như tổ quay phim chứ, lúc nào cũng phải vác cái máy quay, bận rộn quay hai cái kẻ tham ăn kia, trừ việc mở to mắt nhìn hai người họ vui vẻ ăn uống thì cũng chỉ còn biết nuốt nước miếng thôi. Càng tức giận hơn là qua ống kính, hình ảnh son hào hải vị nhìn càng thêm phần rõ nét và sống động hơn.

[Nỗi bi thương không thể nói thành lời.]

Hai vợ chồng ngốc lúc này còn hơi đầu mà để ý đến cảm thụ của người khác cơ chứ, hiện giờ bọn họ đang hạnh phúc cực kỳ luôn = v =. Tất nhiên, lúc

vui chơi vẫn không quên show ân ái.

"Bánh bao, em ăn chậm thôi, cẩn thận không nóng."

"Ừm ừm ừm, em biết rồi, anh đừng quấy rầy em ăn."

"..."

...

"Chồng ơi, em muốn ăn đầu vịt (≡)."

"Cái bụng nhỏ của em còn chứa được không đó (¬_¬)?"

Bánh bao ngốc vỗ cái bụng tròn trịa của mình: "Đừng coi thường em."

"Không cho ăn nữa, sẽ bị đau bụng đấy."

"QAQ"

"Vội lại nói thế nào thì em cũng là người của công chúng, phải chú ý giữ gìn vóc dáng của mình, nếu cứ ăn vô tội vạ như vậy thì sẽ biến thành một trái bóng chỉ biết lăn thôi đó."

"Em biến thành bóng rồi thì anh còn yêu em nữa không?"

"Không yêu."

"(͡_ ͡)#"

"Mới là lạ đấy."

Sau khi ra khỏi khu phố ẩm thực, Hoắc Sâm thì vẫn ổn, chỉ có Bao Tử là phải đỡ thắt lưng mới có thể đi được.

Hoắc Sâm trêu chọc: "Em thế này cũng coi như đang trải nghiệm cuộc sống khi mang thai đấy."

Bao Tử: "..."

Không còn cách nào, hai vợ chồng ăn quá no nên phải đi dạo cho tiêu cơm. Cuộc hẹn hò hoàn mỹ của bọn họ tóm lại chỉ có ăn và ăn, đi rồi đi, nói chuyện mấy câu và show ân ái.

Thật khó khăn mới làm cho cái bụng thoải mái hơn, hai vợ chồng trẻ lại tiếp tục đi tới sân trượt băng.

Hoắc Sâm rất thành thạo trò này, nhưng Bao Tử thì không biết gì hết, lúc bắt đầu, bạn bánh bao ngốc cứ bám lấy cái thanh vịn, sống chết không chịu đi vào, bởi vì cô biết một khi mà cô vào đó thì nhất định sẽ bị ngã. Nhưng, Hoắc Sâm để người chuyên gia hướng dẫn vợ lại rất nghiêm túc thề là mình sẽ bảo vệ cô thật tốt. Kết quả...

[Vận mệnh tạo cho người ta biết bao cơ hội.]

[Vận mệnh khiến cho người ta không thể phản bác.]

[Vận mệnh lúc nào cũng lừa dối ta.]

[Khiến ta rơi nước mắt.]

Bánh bao ngốc ngã chổng vó không biết bao nhiêu lần, làm cho anh quay phim cười không ngừng, máy quay cứ rung bần bật.

Mẫu chốt là anh chồng Hoắc Sâm không hề giữ lời gì cả, thấy Bao Tử ngã thì lại cười ha ha trêu chọc cô.

Bao Tử: "Π—Π..."

[Mình không được tin lời đàn ông nói nữa.]

[Hoắc Sâm, anh đã mất em rồi.]

Bánh bao ngốc cuối cùng cũng phát hỏa sau khi bị người ta đẩy ngã n lần, cô nằm sấp ra sân trượt băng không nói câu nào, hiện tại cô cực kỳ khó chịu, không muốn nói chuyện với ai hết. Mà lúc này Hoắc Sâm dường như cũng ý thức được là mình đã đùa hơi quá rồi, nhưng hấn cũng không để tâm lắm.

Kết quả là từ sau đó bạn bánh bao vẫn luôn yên lặng, bất luận Hoắc Sâm có nói gì thì cô cũng không đáp lại, cứ một mình nhìn ngắm phố phường.

[Cái này người ta gọi là nếu không muốn chết thì đừng có làm.]

[Đã làm thì rất khó sống đó.]

Hoắc Sâm cứ thấp thỏm không yên, vì vợ hắn đã nửa tiếng không nói chuyện với hắn rồi.

Chỉ có duy nhất một câu từ nửa tiếng trước là: "Hoắc Sâm, em sẽ không bao giờ ra ngoài đi chơi với anh nữa đâu."

Hoắc Sâm: QAQ

Ngày hẹn hò vốn đang vui vẻ lúc ban đầu, ai ngờ lại kết thúc trong bi kịch.

Thêm nữa là, Hoắc Sâm bỗng có một dự cảm xấu, đó là ngày mai khi về nhà sẽ không được hưởng cái hạnh phúc vợ chồng vào buổi tối nữa (T_T---T_T).

[Hoắc Sâm, anh muốn biết sự thật không?!]

[Hiện giờ bánh bao nhà anh đang nghĩ là...]

[Cuối tuần nhất định phải chia phòng ngủ!!!]

[Cho nên nếu muốn hạnh phúc...]

[Thì phải cùng bánh bao nhà anh biến chiến tranh thành tơ lụa đi.]

[You can do it!]

Hoắc Sâm: Vợ giận thì phải làm sao?

Tác giả: Tôi đâu phải vợ cậu.

Hoắc Sâm: Bánh bao, anh sai rồi.

Bao Tử: Không, anh không sai, là em sai.

Hoắc Sâm:...

Bao Tử: Em sai vì đã quá tin tưởng anh.

Hoắc Sâm: QAQ

Bạn đang đọc truyện *Nhật Ký Hôn Nhân Của Tôi Và Thần Tượng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 22

Bao Tử tuy chỉ là một diễn viên phụ thứ 18 không được công chúng biết đến, nhưng cô cũng biết tức giận đây có biết không? Ngay trước ống kính của mấy anh quay phim, tất cả 360 góc độ té ngã của cô đều đã bị quay lại hết, lại còn đủ các tư thế bị thảm nhất nữa, thật chẳng khác nào làm trò cười cho thiên hạ QAQ.Đương nhiên chuyện đó chưa phải lý do chính khiến cô không vui, sau khi đi lướt qua ông chồng đang vô tình cười nhạo mình, trái tim cứng rắn của cô lập tức vỡ ra thành trăm mảnh, tan nát cõi lòng.

Tổ quay phim nhạy cảm cũng đã nhận ra không khí giữa hai vợ chồng có phần khác lạ, vội vàng giờ máy lên quay, xem xem Hoắc Sâm để làm thế nào để dỗ vợ = v =.

Mãi cho đến khi hai người quay về căn phòng nhỏ, Bao Tử vẫn sa sầm mặt như cũ. Hoắc Sâm: Σ (° Ⅱ °)

[Các anh em hãy cứu tôi!!]

[Xin hỏi...]

[Nếu chọc cho vợ giận thì phải làm sao?]

Đáng tiếc lúc này Hoắc ảnh để không có điện thoại, cũng chẳng có máy tính nên không thể lên mạng ẩn danh tìm sự trợ giúp của cư dân mạng được.

[Đây mới thật sự là một câu chuyện xưa đau buồn này.]

[Hoắc ảnh để, xin hãy nén bi thương.]

[Chuyện đã đến nước này, anh chỉ còn cách tự làm tự chịu thôi.]

"Vợ ơi, anh sai rồi." Hoắc Sâm sử dụng chiêu thứ nhất – chủ động nhận sai, mong nhận được khoan hồng.

Kết quả...

"Anh không sai, là em sai. Em không nên dành hết sự tin tưởng của mình cho anh như vậy, chuyện này cũng giống như việc đầu tư đó, tuyệt đối không được để toàn bộ số trứng gà vào trong cùng một cái giỏ."

Hoắc Sâm: QAQ

Anh quay phim: "... Tôi không nói gì hết, tôi sẽ yên lặng mà quay thôi."

"Vợ ơi, anh chỉ muốn đùa với em thôi mà = v =." Chiêu thứ hai – Ra vẻ đùa giỡn, lấp liếm mọi chuyện.

Kết quả...

"Ồ, chẳng trách mà trước đây không ai thèm yêu anh (¬_¬)."

Hoắc Sâm: TAT

[Vợ, oan cho anh lắm!]

[Là anh muốn giữ mình trong sạch mà!]

[Bánh bao, sao em có thể dễ dàng giận anh như vậy?]

[Anh không phục chút nào hết!]

"Vợ ơi, đừng chiến tranh lạnh nữa mà, sẽ làm ảnh hưởng nghiêm trọng đến tình cảm vợ chồng đó ~" Chiêu thứ ba – Mặt dày làm nũng.

Kết quả...

"Ai bảo anh là em đang chiến tranh lạnh? Em chỉ muốn có một không gian riêng để tự liếm đi vết thương của mình, nhân tiện suy nghĩ về cuộc đời mà thôi."

Hoắc Sâm: "..."

[Game over!]

Anh quay phim trước khi rời khỏi phòng thì thật sự không nhìn nổi nữa, thân là đàn ông thì nên giúp đỡ nhau một chút, bởi vì anh ta cảm thấy có thể tương lai mình cũng sẽ rơi vào tình cảnh này, nên lên nói với Hoắc Sâm: "Anh Hoắc, nói gì thì nói, hai vợ chồng đều là đầu giường gây lộn cuối giường làm lành thôi mà."

Sau khi nói xong ý kiến của mình, anh quay phim liền âm thầm lặng lẽ đi ra.

Hoắc Sâm: "..."

[Quả thật thì đó chính là biện pháp tốt nhất rồi.]

[Nhưng...]

[Đang ở bên ngoài mà...]

[Ngại lắm ngại lắm ngại lắm (//▽//).]

Buổi tối lúc đi ngủ Bao Tử không còn tự động chui vào lòng Hoắc Sâm như mọi ngày nữa, mà nằm quay lưng lại với Hoắc Sâm.

Lúc này Hoắc Sâm chẳng quan tâm mình đang ở đâu nữa, làm lành với vợ mới là chính sự. Hắn cởi cúc áo ra, từ từ tiến sát vào người vợ, sau đó bắt đầu động tay động chân.

Ngang hông bỗng nhiên có một bàn tay không an phận mò đến, Bao Tử không nhịn nổi mà có phản ứng, giật mình trợn mắt quay đầu nhìn cái người gây họa kia.

Bao Tử: "(☆_☆)"

[Trời đất ơi! Dáng vẻ tui thân của chồng mình nhìn quấy rũ quá đi!]

[Trời đất ơi, chồng mình coi đồ ngủ ra nhìn còn quấy rũ hơn nữa!!!]

[Trời đất ơi, chồng mình...]

[Đội đã!]

[Lại bị sắc dụ rồi QAQ.]

Lúc này không tấn công thì còn đợi đến bao giờ?

Lợi dụng lúc vợ còn đang ngơ ngác, Hoắc Sâm liền nâng người cô lên rồi cúi xuống hôn.

Trong bóng đêm, căn phòng rất yên tĩnh, chỉ nghe thấy tiếng môi lưỡi quấn quýt của hai vợ chồng, hôn càng lúc càng sâu, dường như cả hai đều không để ý đến địa điểm. Nhưng lúc tiến thêm một bước, Bao Tử mới giật mình: "Úm. Đừng! Đang ở bên ngoài mà!"

Hoắc Sâm: "...". Cảm xúc đang bùng cháy dữ dội trong lòng lập tức bị dập tắt hoàn toàn. [Không chịu đâu (￣^￣)Σ]

[Quần cũng cởi được một nửa rồi, thế mà em lại bắt anh dừng lại.]

Rốt cuộc thì lý trí vẫn chiến thắng, hai vợ chồng ôm nhau ngủ, chiến tranh lạnh cũng theo đó mà kết thúc. Mà từ đó Hoắc Sâm đã mang về cho mình một bài học, đó là khi nào chọc cho vợ giận thì cùng lắm cứ bán thân xin tha thứ là xong, dù sao thì vợ mình cũng là người rất dễ bị sắc đẹp của mình hấp dẫn mà (￣▽￣).

Sáng sớm, các nhân viên thấy hai vợ chồng Hoắc Sâm lại hòa thuận như ban đầu rồi, tâm trạng của cả hai lại rất tốt nữa chứ. Ôi chao, thật sự không hiểu đã có chuyện gì xảy ra nữa, chỉ có mỗi anh quay phim là biết thôi, có lẽ lời khuyên của anh ta có tác dụng rồi.

Vẫn như cũ, ngày ghi hình thứ năm không có chủ đề gì đặc biệt, chỉ đơn giản là dọn dẹp chỗ ở của mình thôi, sau đó từng người sẽ chia sẻ cảm xúc của mình về trải nghiệm lần này.

Hai vợ chồng ngốc chỉ tóm tắt về hành trình tuần này của mình bằng một chữ - Mệt!

Còn về phần nhận xét đối phương thì...

Hoắc Sâm: "Vợ tôi giỏi nhất! (●°u°●)".

Bao Tử: "Ba ngày đầu thì không sao, còn ngày thứ tư, tôi muốn cảm ơn tổ chương trình vì đã cho tôi nhận ra được một điều, đó là sau này nhất định phải ít đi ra ngoài chơi với Hoắc Sâm thôi, nếu không ngay cả lý do tại sao mình chết cũng không biết luôn mất!"

Hoắc Sâm: "ㄗ_ㄗ"

[Vợ, tại anh không có kinh nghiệm mà!]

[Em phải cho anh cơ hội thay đổi chứ!]

Tổ chương trình: "Bạn có cảm thấy là chồng bạn đã sai khi không đỡ bạn dậy khi thấy bạn ngã hay không?"

Bao Tử: "Cũng không hẳn, thật ra đôi khi đó cũng là thú vui giữa hai vợ chồng, tôi chỉ cảm thấy khó chịu khi nghe anh ấy cười trêu tôi thôi, với lại ngã nhiều quá làm tôi thấy rất mất mặt, cho nên mới thẹn quá hóa giận như vậy!"

Hoắc Sâm: "..."

Tổ chương trình: "...". Thật không thể hiểu nổi hai người này!

...

Phòng vấn xong, tổ chương trình lại nói trước về chủ đề của tuần tới: "Không biết trong tay hai bạn còn dư lại bao nhiêu tiền? Tuần tiếp theo chúng ta sẽ đi Tiệp Khắc, chi phí cho chuyến đi chính là số tiền mà các bạn đã kiếm được tuần này."

Hoắc Sâm: "..."

Bao Tử: "..."

[F*ck, các anh đúng là quá âm hiểm!]

[Hôm qua còn bảo chúng tôi đi hẹn hò nữa chứ!]

[May là chúng tôi đủ thông minh, chỉ tiêu tiền cho việc ăn và trượt băng thôi ($\neg \nabla$).]

Tổ chương trình: "Bây giờ mời hai bạn hãy đưa tiền trước cho chúng tôi."

Bao Tử: "Chúng tôi còn tận 5685 đồng cơ ($\geq \nabla \leq$)."

Biết được nội dung tuần tiếp theo, bánh bao gốc cảm thấy hưng phấn lạ thường, sự hưng phấn này kéo dài mãi đến khi về nhà vẫn chưa hết. Hoắc Sâm không hiểu sao vợ mình lại vui thế, chẳng lẽ trăng bên nước ngoài tròn hơn trăng ở đây à?

"Đừng nhảy nhót nữa, lại đây ngồi đi, anh chẳng hiểu em đang vui cái gì nữa!" Hoắc Sâm ngồi trên salon, giọng điệu có phần bất đắc dĩ.

"Lần đầu tiên em được ra nước ngoài đó, sao không kích động được cơ chứ!"

"..."

"Bánh bao."

"Dạ."

"Chúng mình đã đi Paris hưởng tuần trăng mật đấy."

"Trời!!!"

Bao Tử rất bị thương, vì cô đến từ ba năm trước nên không biết chuyện này QAQ. Cuối cùng, Bao Tử cực kỳ quyến rũ (X) uốn éo cái mông (X) đi tới trước mặt Hoắc Sâm, đặt chân ngồi trên đùi hắn, kê sát vào tai hắn, hà hơi một cái, cố tình làm bộ nũng nịu: "Anh dẫn người ta đi hưởng tuần trăng mật một lần nữa đi mà ~"

Hoắc Sâm chấn động, sau đó cởi cúc áo sơ mi của mình ra, để Bao Tử đứng lên rồi bế bổng cô đi vào phòng ngủ.

"A Sâm, anh muốn làm gì?"

"Trải nghiệm cụ thể những hạng mục công việc cần làm khi đi hưởng tuần trăng mật."

"..."

Hai tiếng sau...

"Aaaa, cứu tôi với ~"

"Hừ, em có hét rách họng thì cũng không có ai đến cứu đâu!"

"Rách họng, rách họng."

"..."

"Anh sẽ thu xếp thời gian để đưa em đi hưởng tuần trăng mật một lần nữa."

Bao Tử nhìn Hoắc Sâm đang lại chuẩn bị muốn nuốt cô vào trong bụng, sợ hãi lác đầu: "Không không không, em không muốn làm phiền anh."

"Không phiền chút nào hết."

"..."

[Tiếp tục lẩn lộn lẩn lộn...]

Đàn ông khỏe mạnh thật đáng sợ.

Lúc Bao Tử tỉnh lại thì thấy bên cạnh không có ai, trời cũng đã tối, bụng đói kêu ọc ọc.

Mau dậy ăn cơm nào = v =.

Được một lát thì đã thấy Hoắc Sâm bưng đồ ăn từ trong phòng bếp đi ra, bánh bao ngốc có tư tưởng là ai mà có đồ ăn ngon thì sẽ coi người đó như cha mẹ, nên là cô lập tức chạy ào đến trước bàn ăn, sau đó tặng cho Hoắc Sâm một nụ hôn lấy lòng: "Chồng, anh thật là giỏi =w=."

Hoắc Sâm hồ hững liếc mắt nhìn vợ, kiêu ngạo nói: "Vừa rồi ở trên giường có thấy em nói vậy đâu."

Bao Tử: "..."

[Được tiện nghi còn khoe mẽ.]

[Nếu anh mà không làm cơm tối cho em...]

[Thì anh nghĩ là em sẽ khen anh chắc (¬_¬)?]

"Vợ, ngày mai anh dẫn em đi chơi."

"Không thèm!"

"..."

"Em không dám đi chơi với anh đâu, anh không biết ra dáng bạn trai gì cả!"

"..."

[Buồn quá đi...]

[Làm lỡ một lần, cả đời tiếc nuối.]

[Vợ ơi, hãy tin anh đi mà!!!]

"Vợ ơi em biết không, thế nào là một người đàn ông thuộc về mình? Đó là anh ta giao cả trái tim cho em, giao nhà cửa cho em, tất nhiên còn giao cả tiền cho em nữa. Còn thế nào là một người phụ nữ thuộc về mình? Đó là cô ấy giao cả trái tim cho anh, giao thân thể của mình cho anh, đem hết thảy những hờn ghen yêu ghét giao cho anh nữa. Một người đàn ông có thể trao cho người phụ nữ mọi thứ, mà người phụ nữ có thể trao cả tâm hồn cho người đàn ông, cộng thêm sự tin tưởng lẫn nhau, đó chính là tình yêu đầy = v =."

"Ồ."

"Vậy bây giờ em phải đặt niềm tin lên nơi anh chứ."

"...Thôi được rồi, thế ngày mai đi đâu chơi?"

"Đi gặp ba mẹ anh = v =."

"..."

[Cái này gọi là đi chơi à?]

[Quả nhiên em không nên tin anh.]

[Đi gặp cha mẹ chồng.]

[Căng thẳng quá căng thẳng quá căng thẳng quá!!!]

"Em đừng căng thẳng, cũng đâu phải là lần đầu tiên em gặp ba mẹ anh, ba mẹ anh yêu thương em lắm đó."

"Thật không?"

"Thật mà, dù sao ba mẹ cũng không có yêu cầu gì cao cả, chỉ cần con dâu là nữ thôi, thế là được rồi."

"..."

Bạn đang đọc truyện *Nhật Kí Hôn Nhân Của Tôi Và Thần Tượng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 23

Mặc dù trên thực tế Bao Tử đã gặp bố mẹ chồng nhiều lần, nhưng là Bao Tử của ba năm sau cơ QAQ, còn hiện tại tâm hồn của cô chỉ là một cô gái trẻ trung 22 tuổi thôi, cho nên khi biết rằng mình sẽ đến gặp bố mẹ Hoắc Sâm, cô thật sự chỉ biết im lặng mà gào thét trong lòng..

[Tôi còn trẻ mà!]

[Nhiều chuyện tôi còn chưa hiểu lắm!]

[Phải mua cái gì đến biếu hai bố mẹ chồng đây?!]

Thế là vì quá căng thẳng nên bánh bao ngốc bị mất ngủ, cứ nằm trên giường trần trọc mãi không thôi, trong đầu tự hỏi ngày mai mình phải làm gì (o_o), cứ nghĩ tới nghĩ lui, cuối cùng lạc đề nghiêm trọng, chắc đến chín cái đầu bò cũng không kéo cô lại được.

[Minh với Hoắc Sâm không môn đăng hộ đối, liệu có xảy ra một màn ngược luyến hào môn không đây?]

[Mẹ chồng độc ác.]

[Mẹ chồng ngăn cấm đôi uyên ương.]

[Nếu em và mẹ anh đều rơi xuống sông thì anh sẽ cứu ai trước?]

Vì suy nghĩ quá nhiều nên bánh bao ngốc hiển nhiên đã quên mất chuyện Hoắc Sâm nói lúc ăn tối rồi (¬_¬).

Dù gì cũng nằm chung giường nên Hoắc Sâm tất nhiên có thể cảm nhận được sự bất an của vợ mình, hấn ôm Bao Tử vào lòng, cầm tựa lên đỉnh đầu cô, thỉnh thoảng còn cúi đầu ngửi mùi dầu gội thơm nức trên tóc vợ.Hai vợ chồng dùng chung cả sữa tắm lẫn dầu gội, biểu thị sự thân mật gắn bó giữa hai người.

"Anh đã nói với em là đừng có lo lắng mà!"

"Ừm, nhưng em vẫn căng thẳng lắm."

"Cũng đâu phải lần đầu, có gì mà phải căng thẳng chứ."

"Nhưng đối với em thì đây là lần đầu mà!"

"..."

[Đợi đã, hai vị ở trên kia!]

[Chẳng lẽ hai vị không cảm thấy là...]

[Đoạn đối thoại này có phần mờ ám sao?]

Ngửi mùi hương dễ chịu trên người chồng, bánh bao ngốc cảm thấy tỉnh táo hơn rất nhiều, sau đó cô lại đột nhiên nhớ đến câu nói hồi tối của Hoắc Sâm – Ba mẹ anh không có yêu cầu gì cao với con dâu cả, chỉ cần là nữ thôi.

Bao Tử: "(¬_¬)"

[Không lẽ...]

[Chồng mình...]

[Là gay Σ (°Д°)]?

[Oh my god!]

Chân tướng luôn nằm trong tay những con người dám mạo hiểm cả tính mạng của mình để thăm dò thực tế, bánh bao ngốc rụt rè ngẩng đầu nhìn gương mặt đẹp trai của người chồng chung chăn chung gối với mình, trong lòng bỗng cảm thấy đau đớn.Sau đó bánh bao ngốc rất anh dũng mà lên tiếng: "Yêu cầu của bố mẹ chồng thấp như vậy, có phải vì anh thích con trai không?"

Hoắc Sâm: "..."

[Ha ha.]

[Thật không ngờ vợ lại nghĩ về anh như vậy đấy!]

[Xem ra hồi chiều anh vẫn chưa đủ cố gắng rồi!]

"Chồng, em không kì thị gay, chỉ là nó xảy ra trên người anh nên em nhất thời không kịp ứng phó thôi, dù sao anh cũng là chồng em mà QAQ."

[Bánh bao ngốc tự tìm đường chết như vậy đó!]

"Bánh bao, đằng nào thì em cũng không ngủ được, có cần anh xác nhận lại giới tính cho em biết không?" Hoắc Sâm sa sầm mặt, nghiêng răng nghiêng lợi nói.

Bao Tử: "(◡‿◡)"

Lúc này bánh bao ngốc mới yên phận trở lại.

[Nếu còn muốn khỏe mạnh bình an sống sót.]

[Vậy thì không được nói nữa, nhịn xuống thôi.]

[Nhưng mà...]

[Em là vợ của anh.]

[Nên em vẫn còn một vấn đề nữa cần giải đáp.]

"Vậy...anh có thích Cố Tử Diễm không?"

Hoắc Sâm: "..."

[Bánh bao ngốc đã muốn chết thì có thánh cũng không cứu được!]

[Hình ảnh tiếp theo cảm trẻ nhỏ, xin quý vị hãy tự tưởng tượng.]

[Chỉ biết là Bao Tử cứ gào khóc thôi QAQ.]

[Chỉ biết là Bao Tử cả đêm đều liên tục nói với chồng em sai rồi.]

[Chỉ biết là Bao Tử có cảm giác là ngày mai sẽ không còn sức lực để đi gặp bố mẹ chồng nữa.]

Thật vất vả Hoắc Sâm mới bỏ qua cho cô, vậy mà cô lại không biết sống chết mà nói thêm một câu: "Em nghĩ sai rồi, bạn trai của nữ thần sao có thể thích anh được chứ."

Sau đó...

[Bánh bao ngốc, bảo trọng nhé!]

[Bánh bao ngốc, sống chết có số, phú quý tại trời.]

[Bánh bao ngốc, chúc bạn "thượng lộ bình an".]

Sau khi Bao Tử mơ mơ màng màng mở đôi mắt gấu mèo 0.0 của mình thì thấy Hoắc Sâm đang ngồi cạnh giường nhìn mình cười, lập tức con sâu ngủ trong người như bị thuốc diệt côn trùng xịt vào, chết hết sạch luôn.

Bánh bao ngốc kéo chăn ra, nhìn thân thể lỏa lồ của mình, thấy đầy những vết xanh xanh tím tím thì vội vàng lấy tốc độ sét đánh không kịp che tai cầm chăn bọc kín người lại, nhích người qua một vị trí an toàn, gương mặt cảnh giác nhìn Hoắc Sâm (¬_¬).

[Cái tên súc sinh nhà anh!]

[Nếu anh còn dám đến đây thì em sẽ cùng anh "đồng quy vu tận".]

"Hoắc phu nhân sao rồi? Còn dám hoài nghi giới tính của chồng em nữa không?"

Bánh bao ngốc: "ಠ_ಠ"

[Không nghỉ ngơi không nghỉ ngơi!]

[Tuyệt đối không bao giờ nghỉ ngơi nữa!]

[Hãy nhìn ánh mắt chân thành tha thiết của em này!]

[Nhìn cái đầu lắc như trống của em đi!]

"Dậy thôi, bữa sáng anh đã làm xong rồi, ăn xong chúng mình lên đường."

Bao Tử: "Dậy không nổi (π__π)." "

"Vậy để anh gọi cho mẹ nói là hôm nay không qua được."

"Hả! Như vậy không hay đâu!"

"Không sao, mình có lý do mà."

"Lý do gì?"

"Tuổi trẻ sung sức, ham muốn quá độ, cần nghỉ ngơi ^ _ ^."

"..."

[Đừng nói nữa, em chọn cách đấu tranh với thần ngủ, chẳng qua chỉ là rời khỏi cái ổ ấm áp thôi mà, thanh xuân không nên lãng phí ở trên giường.]

Hiện giờ bánh bao ngốc cũng không có hơi sức mà căng thẳng nữa, bây giờ cô chỉ thấy đau thắt lưng thôi.

Nhưng dù có vậy thì cô vẫn phải cố gắng tỏ ra vui vẻ trước mặt người lớn, quan trọng nhất là hình tượng bên ngoài, chủ yếu là ở phương diện ăn mặc. Bao Tử chọn một cái váy liền ngắn cho thực nữ một chút = v =.

Tiếp đó, bánh bao ngốc lại ngồi trang điểm tỉ mỉ, thế nhưng từ đầu đến cuối cô lại không hề chú ý đến mấy cái dấu hôn trên cổ, còn Hoắc Sâm tuy nhìn thấy nhưng lại cố tình không nói cho vợ biết (▽).

...

Nhà bố mẹ Hoắc Sâm cách nhà bọn họ khoảng một tiếng đi xe, Bao Tử tận dụng từng giây từng phút, vừa lên xe là ngủ luôn, kem nền bb hay kem che khuyết điểm gì thì cũng không che nổi quầng thâm dưới mắt cô.

...

Xe chậm rãi đi vào trong sân nhà họ Hoắc, bánh bao ngốc đang ngủ cũng từ từ mở mắt, ngầy dại hỏi: "Đến nơi chưa anh?"

"Đến rồi."

"(◡‿◡)"

[Trời đất, sao nhanh vậy?]

[Em mới tỉnh ngủ, còn chưa chuẩn bị tinh thần mà!]

[Ngồi ngay ngắn lại nào, phải ra dáng một cô con dâu dịu dàng chứ.]

[Sao tay run thế này?!]

[Bình tĩnh nào bình tĩnh nào!!]

"Xi, đúng là một cái bánh bao hay sợ hãi."

Bánh bao hay sợ hãi: "(^ ^)Σ"

[Anh đâu phải là em, sao biết em đang sợ!]

Kết quả...

Đúng là Bao Tử nhàn rồi không có việc gì làm nên suy nghĩ quá nhiều rồi, vì ở nhà họ Hoắc, có thể thấy rõ là cô con dâu Bao Tử được yêu mến hơn anh con ruột Hoắc Sâm nhiều (▽).

Hai vợ chồng Hoắc Sâm vừa xuống xe cái là mẹ Hoắc Sâm tên Lâm Thực Viện đứng từ xa đã dùng thị lực siêu tốt của mình soi được mấy cái dấu hôn trên cổ con dâu rồi.

[Chắc chắn chắc, tình cảm của đôi vợ chồng trẻ tốt thật đấy.]

[Mẹ rất vui!]

[Cuối cùng cũng không phải lo lắng về vấn đề giới tính của con trai rồi!]

[Đội đã!]

[Với cái đà này thì chắc mình sắp có cháu nội đáng yêu bự bẫm đẻ bé rồi!]

[Nghĩ thôi đã thấy sướng quá đi (≥▽≤).]

Ngồi trên salon phòng khách, Bao Tử có chút mất tự nhiên, bố chồng thì không sao, lúc tới ông chỉ nói chuyện với cô mấy câu rồi gọi Hoắc Sâm đánh cờ với mình. Thế là Hoắc Sâm cứ thế để cô lại một mình đối phó với mẹ chồng đang nhìn cô cười nham hiểm QAQ.

Theo ánh mắt của mẹ chồng, bánh bao ngọc cúi đầu nhìn, gương mặt trắng nõn lập tức biến thành một trái cà chua chín.

[Mẹ à, xin hãy nghe con giải thích ~]

[Cái vết này là do bị muỗi cắn thôi ạ.]

[Nói thế đến mình còn chả tin được.]

[Xấu hổ quá (//▽//).]

[Có cái hồ nào cho tôi chui xuống không!!]

"Bao Tử à, mẹ là người từng trải nên hiểu mà ~"

Bao Tử: "..."

"A Sâm cũng thật là, rõ ràng đã đồng ý hôm nay đưa con về nhà thăm bố mẹ, thế mà còn không thông cảm cho con gì cả."

"(//▽//)."

[Mẹ ơi, mẹ mà cứ coi mở như vậy thì con không chịu nổi đâu!]

Bánh bao ngọc xấu hổ không có đất dung thân rất thông minh chuyển chủ đề: "Mẹ, mẹ có xem con và A Sâm trong "Có em trong đời" không ạ?"

Thế mà...

"Tất nhiên mẹ phải xem rồi, cái tập đầu tiên tuần trước đó, hai con vừa mở cửa ra là mẹ nhìn thấy ngay mấy dấu đỏ trên cổ con rồi."

"QAQ"

[Xin mẹ đừng nhắc nữa mà!]

[Sao cứ làm khó con vậy?]

"Nhưng mà Bao Tử này, mẹ nhớ trước đây con không như thế này đâu, chẳng lẽ ở cùng A Sâm lâu quá nên bị lây bệnh ngứa của nó luôn rồi?"

"Thật ra thì mẹ à, đây là tính cách thật của con đấy."

"..."

[Chà trách mà lại như thế!]

[Vốn còn thắc mắc tại sao con trai mình lại thích dạng phụ nữ lạnh lùng như Bao Tử.]

[Bây giờ nhìn lại...]

[Hóa ra con trai mình thích những cô gái giống như mình (ngốc nghếch như mình).]

Mẹ chồng là người rất dễ gần nên Bao Tử cũng thoải mái hơn rất nhiều, hai người phụ nữ ngồi nói hết chuyện nọ đến chuyện kia, từ chuyện các nghệ sĩ nam ngoại tình đến chuyện các nghệ sĩ nữ trang điểm có đẹp hay không, cuối cùng lại chuyển đến vấn đề giới tính của Hoắc Sâm QAQ.

"Mẹ, mẹ không có ý kiến gì về xuất thân của con sao?"

"Không có, giờ là thời đại nào rồi chứ, mẹ chỉ cần con dâu mẹ có giới tính nữ là vui lắm rồi."

"Không lẽ A Sâm, anh ấy..."

"A Sâm ấy à, từ nhỏ đến lớn nó cực kỳ ghét con gái đụng chạm vào nó, cũng không muốn kết bạn với con gái luôn."

"..."

"Cho nên bố mẹ mới cho nó làm trong giới giải trí, vì nghĩ lúc đóng phim thể nào nó cũng phải tiếp xúc với diễn viên nữ, thế mà diễn cảnh hôn thì nó mượn góc độ, diễn cảnh nóng thì tìm người đóng thế."

"..."

"Bố mẹ còn nghĩ là cả đời này nó sẽ không lập gia đình hoặc là mang con dâu nam về nhà ý chứ, nhưng cuối cùng con cũng xuất hiện, làm bố mẹ thờ phảo nhẹ nhõm. Với lại nhìn qua thì có thể thấy A Sâm rất thích thân mật với con nha ~"

Bao Tử: "..."

[Cho nên chồng à, hôm qua anh bắt nạt em như vậy là không đúng chút nào.]

[Anh xem đi, ngay cả bố mẹ anh cũng cho rằng anh là...]

[Nhưng mà, tối qua em đã nhận được một bài học rồi, sẽ không hoài nghi anh nữa đâu.]

[Chồng ơi, em xin cam đoan anh là trai thẳng!!!]

Nếu lúc này Hoắc Sâm mà biết mẹ và vợ mình đang nói gì thì nhất định sẽ oan uổng kêu la cho xem.

[Chỉ là con có bệnh sạch sẽ thôi mà!]

[Chỉ là con không có hứng thú với những cô gái khác thôi mà!]

[Chỉ là con chỉ có phản ứng với mỗi bánh bao ngốc thôi mà!]

[Đến mẹ còn nghi ngờ con nữa!]

[Con biết phải làm sao QAQ?]

Bạn đang đọc truyện *Nhật Kí Hôn Nhân Của Tôi Và Thần Tượng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 24

Nguyên nhân mẹ Hoắc thích cô con dâu nhà mình tất nhiên không chỉ vì cô là nữ, bà đâu phải là một người mẹ chồng suy nghĩ nông cạn như vậy chứ. Trong thời đại khắp nơi tràn ngập dầu mỡ lấy từ cống rãnh, tràn ngập melamine trong thức ăn, thì vấn đề an toàn thực phẩm đã trở thành một vấn đề đang rất được quan tâm và suy nghĩ. Mặc dù việc đó không có quan hệ trực tiếp đến việc bà yêu quý Bao Tử, nhưng lại có ảnh hưởng gián tiếp.

Lâm Thực Viện tự cảm thấy vô cùng xấu hổ, sống đến từng này tuổi rồi mà bà vẫn là một sát thủ có lực sát thương cực kỳ cường đại đối với phòng bếp, cũng may là nhà họ Hoắc có tiền thuê người giúp việc, bằng không nếu là ba mươi mấy năm về trước thì e là bà còn lâu mới có cửa bước chân vào nhà họ Hoắc, vì khi đó người ta vẫn có suy nghĩ là cơm không biết nấu, sao chăm sóc tốt cho chồng cho con được (¬_¬)?

Mà bây giờ đây, bà phát hiện tài nấu nướng của con dâu cực kỳ tốt, cho nên càng thêm yêu quý Bao Tử hơn, trong lòng cảm thấy rất hạnh diện, tội nấu cơm khó ăn là bởi vì tôi đã truyền hết tài nấu nướng của mình cho con dâu rồi!

[Bàn về một bà mẹ chồng tinh nghịch không biết xấu hổ.]

[Thì ra cái tính này có thể di truyền à?!]

[Thật ra thì, cả hai chuyện không biết xấu hổ lẫn ham ăn đều có thể di truyền đó.]

[Từ Hoắc ba ba và Hoắc ca ca ra thì cả nhà này đều ham ăn hết!] [Đúng là một gia đình kỳ lạ (￣▽￣).]

Đến bữa trưa, nhân lúc người giúp việc đang ở trong bếp múc canh, Lâm Thực Viện nhận xét là com không ngon lắm, sau đó lập tức bị ba Hoắc nhìn với ánh mắt khinh bỉ (¬_¬), có giỏi thì bà vào bếp làm một bữa đi xem nào.

Bao Tử âm thầm ghi nhớ câu này của mẹ chồng, được bố mẹ chồng đối xử ân cần dịu dàng, nên bánh bao ngọt tất nhiên cũng sẽ hiểu thảo với hai người. Hai vợ chồng khó khăn lắm mới có dịp đi thăm bố mẹ, tối nay cũng không cần về sớm làm gì, Bao Tử nói: "Mẹ, vậy bữa tối nay mẹ nếm thử món con làm nha."

Lâm Thực Viện: "= v ="

[Con dâu giỏi quá!]

[Hiểu ý của mẹ ngay được!]

[Mẹ chờ câu này của con lâu lắm rồi đó.]

Nhưng mà, ngoài mặt vẫn phải ra vẻ khách sáo chút ~

"Bao Tử à con không cần quan tâm chuyện này đâu, ai cần con làm chứ? Chỉ là tay nghề của người giúp việc không tốt lắm, cần học tập thêm thôi."

Cô giúp việc đang bưng bát canh ra: "..."

[Oan uổng quá đi!]

"Không có gì đâu mẹ, con nấu ăn giỏi lắm nha, ở nhà com đều do con nấu mà."

Lâm nữ sĩ: "(¬_¬)"

[F*ck, con trai, không ngờ con lại có lộc ăn như vậy đấy!]

[Mẹ không phục!]

[Mẹ dọn đến ở với các con được không?]

Hoắc Sâm: "(¬_¬)"

[Bánh bao ngọt, em giỏi lắm, dám nói dối một cách trắng trợn như vậy à?!]

[Rõ ràng bữa sáng hôm nay là do anh nấu mà?!]

[Với lại em còn chưa nhận ra là em đã rơi vào bẫy của mẹ anh à?!]

Bao Tử tất nhiên đã nhận ra, cô đâu có ngọt chứ, chẳng qua là cô giả bộ không hiểu thôi ~ Girl thông minh người ta lấy lòng mẹ chồng như vậy đó = v =.

Bữa trưa Lâm Thực Viện chỉ ăn non nửa bát com, bà biết rõ là tối nay mình sẽ ăn rất nhiều, nên bây giờ mới cố tình ăn ít để dành bụng tối ăn.

Nhưng mà, từ giờ đến lúc ăn tối còn lâu lắm ~ Đây đúng là một câu chuyện xưa đau buồn QAQ.

Thế mà đúng lúc này con trai nhà mình lại..

"Mẹ, tối nay mẹ muốn ăn gì? Con và Bao Tử sẽ đi siêu thị mua đồ."

Mẹ Hoắc: "..."

[Xin đừng có nhắc đến từ "Ăn" nữa mà QAQ.]

"Bao Tử có nhiều món sở trường lắm mẹ ạ, cá kho thịt này, trứng xào cà chua này, thịt xào xả ớt nữa."

Mẹ Hoắc: "..."

[Nước miếng chảy dài ba ngàn thước.]

"Đứng rồi mẹ, bây giờ bọn con đi siêu thị luôn, lúc về sẽ nấu gà hầm nấm, đợi đến giờ cơm tối là có thể ăn rồi."

Mẹ Hoắc: "TAT"

[Không cần đưa con trai này nữa.]

[Phiền chết đi được!]

...

Bao Tử vốn không muốn cho Hoắc Sâm đi siêu thị cùng mình, vì mặc dù anh có đeo khẩu trang, chỉ hở hai con mắt, nhưng mà cô vẫn thấy nổi bật thế nào ý.

"Vợ, cái này người ta gọi là vàng đi đến đâu cũng sẽ tỏa sáng đó = v =." Bao Tử: "(¬_¬)" Anh có biết xấu hổ không hả?

Bánh bao ngốc cứ cho rằng lúc Hoắc Sâm đi dạo siêu thị cùng cô thì sẽ dáo dác nhìn đông nhìn tây, nhưng không, hần có phần thông dong bình tĩnh hơn cô nhiều, luôn một tay nắm tay cô một tay đẩy xe hàng, thỉnh thoảng cúi đầu hỏi cô muốn mua gì.

"Anh không để ý xem xung quanh có fan không à?"

"Ừ."

"Tại sao?"

"Anh muốn ngày mai báo sẽ đăng tin là: Hoắc Sâm cùng vợ đi siêu thị, suốt quá trình luôn nắm tay vợ khiến mọi người ngưỡng mộ (●°u°●)".

"..."

Thấy gương mặt đẹp trai của Hoắc Sâm đã bị khẩu trang che kín, Bao Tử lắc đầu: "Chắc chắn, đúng là người sợ nổi tiếng heo sợ mập, nổi tiếng quá muốn đi ra khỏi nhà cũng phiền."

Vừa dứt lời thì bỗng có hai cô bé đi bên cạnh nói: "Xin hỏi chị có phải Bao Tử không ạ? Bọn em xem "Có em trong đời" xong thì thích chị lắm ạ!"

Bao Tử: "(◡‿◡)" Cảm giác như cô vừa tự làm mình mất mặt rồi.

Hoắc Sâm đầu tiên là gật đầu với hai cô bé, sau đó khẽ sát vào tai Bao Tử nói: "Con heo mập." "..."

Sau khi thân thiện gần gũi chụp ảnh với hai cô bé, Bao Tử quyết định tốc chiến tốc thắng, không hưởng thụ thời gian đi siêu thị nữa, dù gì bây giờ cô cũng thành con heo mập rồi QAQ.

Sau khi may mắn được gặp người nổi tiếng, hai cô bé tất nhiên phải đăng ảnh lên blog để khoe rồi

~

Con rồi sau sân khấu: Hôm nay vô tình được gặp hai vợ chồng ngốc ở một siêu thị, cực đã mắt luôn (☆_☆). @Diễn viên điện ảnh Hoắc Sâm @Bánh bao thích mua túi

Nhiệm nhiệm đăng lên hậu duệ: Gào khóc ینگ ~ Bao Tử đáng yêu lắm ý, đi ra ngoài mà không đeo khẩu trang, còn nói Hoắc ảnh đế là người sợ nổi tiếng heo sợ mập nữa chứ, lúc nghe thấy bọn mình gọi

tên thì chị ý ngơ luôn ha ha ha ha ha (≥▽≤). @Diễn viên điện ảnh Hoắc Sâm @Bánh bao thích mua túi

Và thế là, blog của hai cô bé lập tức bùng nổ.

Hai cô bé...

[Trời ơi! Lần đầu tiên status của mình có nhiều like như vậy đó!]

[Nói cho tui biết đây không phải sự thật đi!] [Chuyện này là do chúng tôi may mắn đó (¬▽¬).]

Mua xong đồ nấu cơm tối, hai vợ chồng lập tức lên xe đi về nhà.

"Con heo mập ơi con heo mập, có cần anh giúp em làm com tối không?"

"Không cần, hôm nay phòng bếp sẽ là vũ đài của riêng em, với cả đừng có gọi em là heo mập nữa, bạn học nổi tiếng nghe rõ chưa hả?"

"Vợ anh giỏi lắm, đoán chừng tối nay mẹ sẽ kéo em ngồi xem "Có em trong đời" đấy!"

"Chồng cũng xem cùng em đi = v =."

"Không."

"Tại sao?!"

"Nhìn ngốc lắm, không muốn xem."

"..."

[Nghe chồng nói mới nhớ...]

[Hình như đúng là thế thật.]

[Mình cũng không muốn xem đâu QAQ.]

...

Vừa về tới nhà, Bao Tử lập tức đi vào phòng bếp bắt tay vào làm món gà hầm nấm, vì món này cần phải nấu trong một thời gian tương đối dài. Mẹ Hoắc cũng muốn vào giúp, kết quả bị ba Hoắc ngăn lại: "Bà vào chỉ tổ làm loạn thêm thôi, Hoắc Sâm, vào giúp vợ con đi."

Mẹ Hoắc: "(^ ^) ♡"

Nửa tiếng sau, trong phòng khách đã tràn ngập hương thơm của món gà hầm nấm.

Sau đó, ba Hoắc dù có dùng hết sức lực thì cũng không thể khống chế được mẹ Hoắc đang kêu gào đòi ăn TAT.

[Khi một người thích ăn bị đói bụng sẽ kinh khủng như vậy đó!]

May là còn có cô con dâu cứu khổ cứu nạn, Bao Tử múc một bát canh gà rồi bung ra ngoài cho mẹ lót dạ trước, lúc này mẹ Hoắc mới bình tĩnh trở lại, còn khiêu khích bảo ba Hoắc không có canh uống.

Ba Hoắc: "..."

[Cả đồng tuổi rồi mà vẫn ngây thơ như vậy!]

Bánh bao ngốc tự cảm thấy mình quá tuyệt vời, làm vèo một hơi mười món ngon, lúc bê từng món ra bàn, cô bỗng có một cảm giác thành tựu mà trước nay chưa từng có.

[Muốn biết kỹ năng nấu nướng nhà ai tuyệt nhất ư? Đến tìm nữ phụ thứ mười tám Bao Tử nhé (●°u°●)].

Bao Tử nhanh nhẹn chụp hình rồi đăng status.

Bánh bao thích mua túi: Ra được phòng khách vào được phòng bếp.

#Xem một phim Hàn đổi một anh chồng: @Diễn viên điện ảnh Hoắc Sâm - Xin hỏi anh có thượng được giường không vậy?

#Nhân sinh nếu chỉ như lần đầu gặp gỡ: @ Diễn viên điện ảnh Hoắc Sâm - Xin hỏi anh có thượng được giường không vậy?

#Chỉ có thức ăn ngon là không thể phụ: Muốn ăn quá ~...

Mặc dù đây không phải lần đầu được ăn món con dâu nấu, nhưng không thể không nói rằng lần nào ăn bà cũng cực kỳ hưởng thụ. Lâm Thục Viện thật sự rất muốn lừa Bao Tử chuyển đến nhà này ở, nhưng vừa nghĩ đến chuyện hai vợ chồng trẻ ở riêng thì sẽ nhanh có cháu cho bà bế thì bà lại từ bỏ suy nghĩ này. Dù sao thì com người giúp việc nấu cũng đủ làm no bụng, ăn đỡ vậy, với lại con dâu cưới về đâu phải là để nấu com cho mình chứ = v =.

[Nhưng mà...thật sự không nỡ ㄟ_ㄟ.]

"Con phải thường xuyên đến thăm mẹ đó nhớ chưa?"

"Dạ = v =."

"Khi nào Hoắc Sâm ra ngoài quay phim thì con có thể qua đây ở, tâm sự với mẹ cho đỡ buồn."

"Vâng ạ."

"Tối nay có ngồi cùng xem "Có em trong đời" với mẹ không?"

Bao Tử vừa định trả lời là có thì lại bị Hoắc Sâm ngăn lại: "Không được đâu mẹ, mẹ ngồi xem với bố đi, bọn con phải đi ngủ sớm để mai còn về sớm sửa soạn đồ để ngày kia đi Tiệp."

"Cũng đâu cần gấp như vậy chứ."

"Sửa soạn hành lý xong bọn con còn muốn hưởng thụ thế giới riêng của hai người."

[Đủ rồi đó mẹ!]

[Con nói rõ ràng lắm rồi đấy!]

[Bọn con phải ngủ sớm một chút.]

[Nghỉ ngơi dưỡng sức.]

Mẹ Hoắc nghe vậy thì hiểu ngay: "Vậy các con ngủ sớm dậy sớm nhé, mẹ không giữ các con nữa. Hoắc Mục Yến, tối ông phải xem cùng tôi đây!"

Ba Hoắc: "..."

Tối thứ sáu, hàng ngàn người muốn tự ngược ngồi canh ở trước TV từ sớm, chờ đợi tập tiếp theo của "Có em trong đời". Trên mạng xã hội cũng đang náo nhiệt rầm trời, tất cả mọi người đều đang suy đoán không biết hai vợ chồng gốc nhà này sẽ còn làm ra những trò ngốc nghếch gì nữa đây.

Bao Tử like cái status của hai cô bé hồi chiều mới gặp ở siêu thị, sau đó không quan tâm náo nhiệt nữa, chỉ vui vẻ lên baidu tìm kiếm những thắng cảnh đẹp ở Tiệp Khắc, trước khi đi du lịch phải chuẩn bị đầy đủ kiến thức mới được, không đến lúc đấy lại choáng váng như bị ruồi bay đầy đầu thì mất mặt lắm.

Đặt cuốn sách xuống, Hoắc Sâm nhìn cô vợ đang nằm bên cạnh, môi khẽ nhếch lên cười.

"Đắp kín chăn vào."

"Dạ."

"Đừng xem điện thoại nữa, hổng mắt bây giờ!"

"Dạ."

Trong cuộc sống ai rồi cũng sẽ gặp một người có khả năng phá vỡ nguyên tắc của bạn, thay đổi thói quen của bạn, trở thành trường hợp ngoại lệ trong tư tưởng của bạn. Bạn thấy đó, ít nhất thì bây giờ Hoắc Sâm đã thay đổi được thói quen của Bao Tử rồi (▽▽).

[Không hề nhé, chẳng qua là bánh bao ngốc không muốn bị cận thị mà thôi!]

Bạn đang đọc truyện *Nhật Kí Hôn Nhân Của Tôi Và Thần Tượng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 25

Sáng sớm chủ nhật, Hoắc Sâm đã vội vàng đưa vợ về nhà riêng của hai người, nhưng cho dù hắn có hành động nhanh nhẹn đến đâu, cho dù hắn có giành giật từng giây phút về nhà thì ước nguyện hưởng thụ hạnh phúc giữa hai vợ chồng cũng không được thực hiện. Nguyên nhân là vì mỗi tháng Bao Tử đều bắt chấp gió mưa đến thăm họ hàng, chính là "người đi cà" luôn tới đúng hẹn.

Thế là cái chuyện lẩn lộn kia không làm được rồi.

Mặc dù biết đây là hiện tượng sinh lý bình thường của con gái, nhưng Hoắc Sâm vẫn cảm thấy họ hàng nhà vợ đến không đúng lúc tí nào, thật không có mặt lượm hoàn cảnh gì cả (▽^▽)Σ.

Bao Tử và Hoắc Sâm nếu bàn về độ ảm ý thì không có gì phải bàn cãi. Trong khi Hoắc Sâm đang bị tổn thương tinh thần nghiêm trọng vì không thể tận dụng thời gian trước khi ghi hình mà lẩn lộn với vợ một trận, thì bên kia tâm trạng của Bao Tử cũng không vui chút nào. Thứ nhất, con gái cứ đến ngày là cảm xúc sẽ rất thất thường, điều này là không thể nghi ngờ. Thứ hai, ngày mai cả đoàn "Có em trong đời" sẽ đi du lịch nước ngoài, nhưng phải mang theo "đi cả" đi cùng thì làm sao mà chơi đùa thoải mái được đây (¬_¬). Thứ ba, buổi sáng còn chưa tỉnh ngủ thì đã bị chồng mình lôi về nhà rồi, nếu không phải có "đi cả" bảo vệ thì e là lúc này...

Hai vợ chồng vì những nguyên nhân khác nhau mà vô cùng buồn bực, không còn cách nào khác là nằm ỏ trên giường, ôm cái laptop cứng nhắc xem lại tập "Có em trong đời" chiếu tối hôm qua.

[Rõ ràng không hề muốn nhìn đáng về góc ghếch của mình tí nào.]

[Nhưng mà...]

[Ai bảo mình rảnh quá chứ!]

[Phải xem xem mình góc thế nào thì sau mới biết mà thay đổi được.]

Thoạt nhìn thì thấy hai vợ chồng đang có chung một suy nghĩ là: Đẳng nào thì tâm trạng của ông đây/bà đây cũng không được tốt, ngồi xem mấy trò ngổ cho thoải mái chút vậy.

Kết quả...

[Thật không ngờ mấy người lại chiều kiểu này đây (¬_¬).]

[Còn lòng chẳng chịt cả đồng bình luận vào nữa!]

[Hại bọn tôi bây giờ còn chẳng nhìn thấy cả mặt mình luôn rồi!]

[Không ngờ là lại nổi tiếng đến mức độ này cơ đấy!]

Bao Tử nghiêng đầu, hoang mang nhìn Hoắc Sâm đang nằm bên cạnh: "Em nhìn thấy trong màn chữ có người nói độ góc của chúng mình đã vượt ra cả không gian rồi QAQ."

"Bọn họ không có mắt nhìn nên mới không nhận ra đó là kỹ năng show ân ái của chúng ta (¯^¯)Σ."

"Há! Bọn mình tham gia chương trình này không phải là để trải nghiệm một cuộc sống khác sao?"

"..."

[Vợ à, anh phải lấy cái gì để cứu vớt sự thông minh của em bây giờ đây?!]

[Tham gia chương trình này là để thể hiện tình cảm vợ chồng chứ trải nghiệm cuộc sống cái khi gì!!!]

[Chúng ta phải tìm cách ngược "người bạn trung thành nhất của con người" (*ý nói loài chó, ám chỉ dân FA là cầu độc thân*), thuận tiện gia tăng lượng fan cho mình (¬_¬).]

[Bánh bao, em còn trẻ lắm.]

[Không hiểu được mấy chiêu trò trong giới giải trí của bọn anh đâu!]

Sau khi tắt màn chữ che trên màn hình đi, bánh bao góc tựa vào vai Hoắc Sâm, hai người yên lặng ngồi xem tiếp, sau đó...

"A Sâm, chúng mình hiểu lầm người ta rồi, người ta đâu có nói sai, nhìn vợ chồng mình góc thật ý."

"..."

[Vợ đừng nói nữa.]

[Ngâm hiểu trong lòng là được rồi.]

Lúc này đây Bao Tử lại không hề cảm giác được là chồng mình đang rất không muốn đối diện với hai chữ góc ghếch, sự ảm ý giữa hai vợ chồng đã sụp đổ trong nháy mắt. Trong lúc Hoắc Sâm đang ôm trán buồn phiền vì hình tượng nam thần lạnh lùng của mình đã không còn, Bao Tử lại cảm di động chụp màn hình bình luận lại, sau đó...

Bánh bao thích mua túi: Thật ra ban đầu tôi vẫn không tin tưởng lắm về lời nhận xét của các bạn dành cho chúng tôi đâu, nhưng sau khi nghiêm túc ngồi xem lại chương trình, tôi mới hiểu ra một chân lý, đó là mắt nhìn của quần chúng đúng là sáng như tuyết!

#Bầu trời bay tới năm chữ: Chị dám nhìn thẳng vào nội tâm của mình như vậy là tốt rồi ◡(◡)◡.

#Một khúc sông chảy về hướng đông: Ngốc nghếch mới đáng yêu, hai anh chị tặng cho em một tá thức ăn cho cầu ròi đó @Diễn viên điện ảnh Hoắc Sâm

#Bao Thanh Thiên: Em có điều thắc mắc, trí thông minh của chồng chị như thế thì làm sao trụ được trong giới giải trí vậy?

...

Hoắc Sâm lúc nhìn thấy cái status của vợ thì đã quá muộn, tốc độ vợ hán đăng status còn nhanh hơn cả tên lửa ý, nhưng là một người chồng tốt thì hán vẫn phải like và share thôi.

[Ngốc thì ngốc sợ quái gì!]

[Dù gì cũng có vợ ở bên mà = v =.]

[Hán không sợ.]

[Cũng không thấy cô đơn.]

Diễn viên điện ảnh Hoắc Sâm reply Bao Thanh Thiên: Chỉ cần có vợ ở bên, thì tôi tình nguyện được ngốc nghếch cùng cô ấy.

[Hừ, ngược chết mấy người đi!]

Sáng sớm thứ hai, mấy người trong tổ chương trình "Có em trong đời" lại tới nhà gõ cửa. Lần này hai vợ chồng ngốc đã dậy sớm sửa soạn rồi, không còn đầu bù tóc rối mặc đồ ngủ nữa, áo mũ chỉnh tề rất tự tin đứng đối diện với ống kính.

[Dù sao thì tới hôm qua cũng không làm được gì cả.] [Cho nên mới dậy sớm được.]

Đạo diễn: "Tuần trước khi kết thúc ngày ghi hình cuối cùng tôi đã nói trước là tuần này sẽ đi Tiệp Khắc, chủ đề lần này của chúng ta sẽ là "Luôn ở bên nhau"."

Diễn viên là một nghề vô cùng đặc thù, bọn họ thường xuyên phải ra ngoài quay phim, mỗi lần quay có thể sẽ phải ở bên ngoài ba bốn tháng, cho nên thời gian bọn họ ở bên gia đình là rất ít. Nhiều người nói rằng nếu kết hôn với nghệ sĩ thì bạn sẽ phải quen với cảnh họ thường xuyên vắng nhà, để lại bạn ở nhà một mình cô đơn. Qua chuyện đó, tổ chương trình quyết định đặt ra chủ đề này, để hai vợ chồng phải luôn đi cùng nhau như hình với bóng trong suốt chuyến du lịch.

Đạo diễn: "Ngay từ bây giờ hai bạn sẽ bị ràng buộc bởi sợi dây đồng tâm này, phải luôn đeo trên cổ tay nhau, trong năm ngày tới không được tháo ra."

Đối với quy định này, Hoắc ảnh để tỏ vẻ...

[Chắc chắn, tổ chương trình đúng là càng ngày càng hiểu lòng trăm = v =.]

[Dây có ngắn hơn nữa cũng không sao đâu.]

Mà nội tâm của Bao Tử thì...

[Đùa nhau à?!]

[Cứ bị trôi tay vào nhau thế này thì không tiện đâu!]

[Nếu hai người đi hai hướng khác nhau thì sao chứ!]

[Tổ chương trình, rốt cuộc thì mấy người đang nghĩ cái quái gì vậy?!]

Bao Tử: "Lúc đi vệ sinh thì sao?"

Đạo diễn: "Cũng không được tách ra."

Bao Tử: "Σ (͡° ͜ʖ ͡°)"

Hoắc Sâm: "(☆_☆)"

Đạo diễn: "Dù sao các bạn cũng là vợ chồng mà, không làm sao hết."

Hoắc Sâm: "Đạo diễn, anh nói rất đúng."

Bao Tử: "..."

[Anh có hiểu cho cảm giác của một đứa đang bị di cã ghé thăm không hả?]

[Ô, đúng rồi!]

[Chuyện này trừ Hoắc Sâm ra thì không ai biết cả!]

[Phải làm sao đây!!!]

Bánh bao ngọc có hơi hơi ghét bỏ cái sợi dây đang trói buộc cô với Hoắc ảnh đế kia (¬_¬)...

Rõ ràng đã bàn bạc với nhau là lần ghi hình này cả hai sẽ tỏ ra lạnh lùng cool ngầu mà, thế mà đây, chỉ một sợi dây đỏ thôi cũng đủ khiến cho bạn hiện nguyên hình rồi.

[Chồng à anh làm phản rồi!]

[Anh như thế thì bảo em phải lạnh như thế nào? Lùng như thế nào hả?]

"Vợ ơi, đây chính là dây tơ hồng của nguyệt lão đây = v =."

"Ý anh đạo diễn là nguyệt lão hả?"

Đạo diễn: "...". Mẹ nó, bỗng dưng lại tự chuốc khổ vào người, lần nào gài bẫy hai vợ chồng này xong đều bị bọn họ làm tổn thương thôi QAQ. Còn nữa, hai người đã từng gặp nguyệt lão nào mà đẹp trai như tôi chưa hả?

"Bánh bao này."

"Dạ."

"Xét về diện tích gương mặt của đạo diễn thì anh thấy anh ta nhìn giống cái bánh trung thu hơn."

"..."

[Lén lút liếc một cái.]

[Hửm?]

[Chứ không phải là cái chậu rửa mặt hả?]

Đạo diễn: "...". Tôi quyết định sẽ rời khỏi cái thế giới hỗn loạn này, cho tôi đi theo hai cặp vợ chồng kia được không?

[Đạo diễn anh đừng khóc, đừng cảm lên nào!]

Thật ra thì sợi dây trói buộc kia không có tác dụng gì lắm với hai vợ chồng ngọc, vì hầu như bình thường bọn họ đi đâu cũng luôn nắm tay nhau. Sau hai tập "Có em trong đời" được phát sóng, thì chuyện hai vợ chồng họ Hoắc luôn nắm tay nhau cũng trở thành một chủ đề được mọi người vô cùng quan tâm

[Hoắc ảnh đế, xin anh hãy buông tay.]

[Cái cô bánh bao ngọc nhà anh có được thả ra thì cũng chẳng ai thèm đâu (¬_¬).]

Đạo diễn đi đằng sau yên lặng nhìn mười ngón tay đan chặt nhau của hai vợ chồng ngọc, đột nhiên cảm thấy cái sợi dây đỏ kia rất là dư thừa QAQ.

Lúc ngồi trên xe đi đến sân bay, bởi vì có anh quay phim với người lái xe ở đó nên Bao Tử chỉ dám ra sức nháy mắt với Hoắc Sâm, cô tin chắc rằng chồng mình sẽ hiểu được ý nghĩ mà cô muốn biểu đạt, nhưng kết quả lại...

"Em sao vậy? Mắt bị co giật à?"

"..." (^ ^)Σ.

Suy nghĩ hồi lâu, Bao Tử quyết định sẽ nói thầm với chồng, nhưng anh quay phim lại cực kỳ phũ phàng mà nói chen vào: "Đạo diễn đã quan sát biểu hiện của anh chị ở những tuần trước, sau đó anh ấy nói là từ bây giờ hai anh chị không được nói thầm với nhau nữa."

Bao Tử: "..."

[Tổ đạo diễn, các anh đứng là điền rồi!]

[Tôi xin bái phục!]

"A Sâm, nếu ngay cả khi đi vệ sinh mà cũng đeo cái dây này thì bất tiện lắm." "Bánh bao, phải nghe theo quy tắc mà chương trình đề ra chứ (▽)."

"Anh là đàn ông đó, đi vào nhà vệ sinh nữ không thấy xấu hổ sao?" "Vì hiệu quả của chương trình, anh sẵn lòng."

"..."

Nói không lại được chổng nên bánh bao ngốc giận đến mức quên luôn là trên xe có người ngoài:

"Anh! Em chỉ có một tay thôi, nên anh phải cời quần cho em đấy (*^*)."

Hoắc Sâm: "Cũng đâu phải chưa từng cời bao giờ đâu (▽)."

Bao Tử: "..."

[Tôi chết rồi, đốt tiền cho tôi nhé!]

[Đúng là em đã đánh giá quá thấp trình độ mặt dày của anh rồi!] Anh quay phớt "..."

[Sớm biết bọn họ nói chuyện thô thiển như vậy...]

[Thì mình đã ngăn lại yêu cầu của đạo diễn rồi.]

[Tự mình ngược mình thì thôi đi!]

[Nhưng người xem bị ô nhiễm theo họ thì phải làm sao?] [Chương trình này là chương trình cực kỳ văn minh mà!]

Bạn đang đọc truyện *Nhật Kí Hôn Nhân Của Tôi Và Thần Tượng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 26

Bao Tử vì một phút lầm lỡ do bị Hoắc Sâm trêu ghẹo mà cuối cùng phải nhận về một bàn thua thảm khốc, hơn nữa nội dung nói chuyện còn có vẻ hơi dâm tà (▽), không phải chỉ có lúc lẫn lộn trên giường thì mới có chuyện cời quần sao?

Mà toàn bộ cảnh này đều đã bị thu hết vào ống kính rồi, mặc dù "Có em trong đời" là một chương trình văn minh, nhưng đây là xã hội hiện đại, tốt xấu gì cũng nên phớt ra hết thì mới chân thực. Cho nên đạo diễn tuyệt đối sẽ không cắt đoạn này đi đâu, vì chắc chắn đây sẽ là một cảnh đắt giá để làm tăng tỷ suất người xem (▽).

[Vị tiền, anh ta sẵn sàng bán đứng nhân cách chính trực của mình.]

Sau cuộc nói chuyện thô bỉ vừa rồi, Bao Tử không hề lên tiếng nữa...

[Xấu hổ chết được, một lần là đủ rồi.]

[Cứ lẳng lẳng mà quên tôi đi ~]

[Vội cả, quan trọng là...]

[Đây rõ ràng không phải lỗi của tôi mà.]

[Tất cả là tại Hoắc Sâm!]

Mãi đến tận lúc lên máy bay, bánh bao ngốc vẫn im lặng không nói, làm Hoắc Sâm sợ hãi vì cho rằng mình lại chọc giận vợ rồi Σ (ㄟⅢⅢ).

"Vợ ơi, sao em không nói gì thế?"

Cũng may là trên máy bay không được phép quay chụp nên Bao Tử mới dám nói: "Anh có biết là lúc trên xe anh nói cái chuyện cời quần làm em xấu hổ thế nào không?"

"Chuyện đó đối với hai vợ chồng là bình thường mà, khán giả xem đài cũng sẽ hiểu thôi (▽)."

"..."

[Mặc dù nói vậy không có gì sai...]

[Nhưng có ai lại đi nói toẹt ra bên ngoài như vậy chứ!]

[Người của công chúng mà không biết giữ hình tượng gì cả!]

[Show ân ái cũng được thôi!]

[Nhưng không phải bằng cách đó!]

Cũng may là trong kì kinh nguyệt Bao Tử không bị buồn đi tiểu vô số lần giống những bạn nữ khác, nhưng không đi nhiều không có nghĩa là không buồn đi (ㄥ____ㄥ).

Bởi vì không được gỡ dây ra, mà đi vệ sinh lại phải cùng nhau đi, máy bay lại là nơi công cộng, để người khác trông thấy cảnh một nam một nữ cùng nhau đi vào toilet thì còn ra thể thống gì nữa. Nghĩ vậy, Bao Tử liền nhắm mắt lại, quyết định sẽ nhịn tiểu.

...

[Không được rồi!]

[Không thể chịu nổi nữa!]

[Sắp tiểu ra quần luôn rồi!!]

"A Sâm, em muốn đi vệ sinh QAQ."

"..."

[Mặc dù ban đầu cảm thấy rất hưng phấn.]

[Nhưng đến khi hành động thực tế...]

[Thì hần lại thấy hơi ngại.]

"Cái thứ phải thay ra kia em có cầm theo không?"

"Có, em nhét trong túi áo rồi."

"Đi thôi."

...

Nhìn hai vợ chồng ngốc nắm tay nhau đi vào nhà vệ sinh, các nhân viên công tác đều phấn khích bùm miệng...

[Dù biết chắc chắn sẽ không xảy ra chuyện gì.]

[Nhưng không hiểu sao trong đầu lại cứ nghĩ đến mấy chuyện mờ ám kia ý.] [Trời ạ, chúng tôi thật sự không trong sáng chút nào cả.] Trong toilet...

"Anh có thể tự giác quay đầu đi chỗ khác không hả?" "Vợ chồng già rồi, có gì mà phải xấu hổ chứ (●°u°●)". "..."

Trong không gian nhỏ hẹp chỉ có mỗi hai vợ chồng, chỉ cần anh không nói em không nói, có làm những chuyện khác thì tuyệt đối cũng không có ai biết cả. Đừng hiểu lầm, bọn họ chỉ cời cái sợi dây đỏ đang trói tay nhau ra mà thôi (◡_◡).

[Thần không biết quỷ không hay.]

[Chuyện này chỉ có trời biết đất biết anh biết em biết mà thôi.]

Hoặc Sâm bị vợ bắt phải úp mặt vào tường, không cho quay đầu lại, lúc ấy Bao Tử mới thoải mái mà đi tiểu được (ㄥ____ㄥ).

"Anh có mang theo một gói đường đỏ cho em đây, anh sợ ở Tiệp không mua được." [Vợ à, mau khen anh đi = v =.]

[Có đốt đèn lồng cũng không tìm được một người chồng biết quan tâm vợ như anh đâu =w=.]

"Thế à, cảm ơn anh nhé."

"..."

[F*ck]

[Không còn lời nào khác sao?]

[Cũng không XOXO?]

[Mất hứng (¯^¯)Σ]

...

Giải quyết xong chuyện đại sự của đời người, hai người lại luống cuống buộc cái dây lại, nhưng mà...tháo ra thì dễ, buộc vào lại khó cực kỳ (T_T)

"Chồng à, lúc nào đi tắm hay thay quần áo thì chúng mình có thể tháo cái dây này ra đó (●°u°●)"

."

"Em không thấy là rất khó để buộc lại à →_→?"

"Nhưng nếu không gỡ ra thì làm sao cởi quần áo mặc quần áo được →_→?"

"..."

"Chỉ là chút khó khăn thôi mà, chồng à, phải nếm trải qua đau khổ thì mới là con người, biết chưa?"

"..."

[Phu nhân dạy rất đúng.]

[Là trầm ngư.]

Đội đến khi hai vợ chồng vất vả buộc lại cái dây rồi đi ra ngoài thì...chắc chắn, mọi người trên máy bay đều đang nhìn họ với một ánh mắt...khinh bỉ, gian tà kiểu ý nói ái chà chà, không tệ nha.

Hoắc Sâm: "..."

[Máy người này thật là, tư tưởng quá đen tối!]

[Đầu óc đang nghĩ cái quái gì thế hả?!]

Bao Tử: "..."

[Cảm giác như mình là động vật quý hiếm được mọi người vây xem ý.]

[Nhất định là cảm giác của mình không đúng rồi!]

Tổ đạo diễn: "..."

[Tại sao không được quay phim tại sao không được quay phim chứ!!!]

[Chỉ trách đây là một chuyến bay đề cao sự an toàn mà thôi!]

[Đã vậy thì...]

[Đành phải nhờ đến tổ phụ đề hỗ trợ thôi!]

Lúc máy bay hạ cánh, đạo diễn có để lại một tấm bản đồ, bên trên ghi rõ nơi ở của hai vợ chồng tối nay, sau đó chỉ cho một anh quay phim duy nhất ở lại, còn tổ đạo diễn và các nhân viên khác thì lập tức đi lên xe buýt rồi nhanh chóng rời đi.

Ý muốn nói là, ngay khi xuống máy bay, hai vợ chồng phải tự mình đi tìm chỗ ở. Hoắc Sâm: "(¬_¬)"

[Mẹ nó, có biết là cơ thể vợ tôi đang không thoải mái không hả?!]

Bao Tử: "(¬_¬)"

[Mẹ nó, có biết là cơ thể tôi đang không thoải mái không hả?!]

Đối với chuyện này, tổ đạo diễn tỏ vẻ tất nhiên là chúng tôi không biết rồi.

Đạo diễn khổ sở vứt bỏ Hoắc Sâm ở đây đương nhiên là để trả thù rồi, mà Hoắc Sâm biết nhưng vẫn giả bộ ngốc, nhưng hiện tại thì...ha ha!

"Bánh bao, nơi chúng mình đang đứng là cộng hòa Séc chứ đâu phải Tiệp Khắc, Tiệp Khắc đã sớm giải thể rồi, kiến thức của đạo diễn đúng là quá nông cạn."

"Em cũng biết mà, chẳng qua lúc đạo diễn nói em thấy anh ta high quá nên mới không nhận tâm cắt lời thôi."

Anh quay phim: "..."

[Quá hiếm!]

[Đây tuyệt đối là một đôi vợ chồng có thù tất báo.]

[Đạo diễn, anh mà nhìn cảnh này thì nhất định sẽ khóc ngất ở nhà cho xem QAQ.]

Tiếp theo, hai vợ chồng bắt đầu nghiêm túc nghiên cứu tấm bản đồ.

...

Hoắc Sâm: "(◡‿◡)"

Bao Tử: "(◡‿◡)"

[Cái đồng đường kẻ kéo dài bất tận này...]

Hai vợ chồng liếc nhau một cái, đồng loạt thở dài, sau đó nắm tay nhau tiến về phía trước.

Anh quay phim đi đằng sau, nhìn bóng lưng đang khuất xa của hai người, đột nhiên cảm thấy cảnh này phải nên lồng một đoạn nhạc...

[Đệ gánh hành lý, huynh dắt ngựa.]

[Đón ánh bình minh, tiễn rặng chiều.]

[Bước qua gập ghềnh, đường dài rộng.]

(Editor: Những câu hát trong bài "Xin hỏi đường ở phương nào?", nhạc phim Tây du ký.)

"Hoắc tiên sinh thân mến, bánh bao tiểu thư vợ ngài tức tôi đây xin nương tựa vào ngài trong suốt năm ngày ở Séc này, mong ngài hãy chăm sóc cho tôi thật tốt, mặc dù giữa hai ta đã bị trời buộc bởi một sợi dây, nhưng tôi vẫn muốn nói rằng, ngài tuyệt đối đừng vứt bỏ tôi nhé (´ 3 `)."

Hoắc Sâm: "..."

[Vợ à, em bị trúng gió gì vậy?]

[Gió Siberia hay là gió thái bình dương thế?]

"Bà Hoắc nghĩ quá rồi, tôi còn phải bám chặt chân bà mà đi ấy chứ, dù gì thì kỹ năng sống của bà cũng đạt max điểm mà."

Anh quay phim: "..."

[Hai người đủ rồi đó!]

Bao Tử liếc xéo chồng (¬_¬): "Ý của em là, ở nơi đất khách quê người, hai chúng ta phải biết phối hợp ăn ý với nhau."

Lời này trong nháy mắt đã đã thông hai mạch nhâm đốc của Hoắc Sâm, nhưng không phải ai cũng có thể hiểu được hàm nghĩa của nó, ví như cái vị đang cầm máy quay phim kia, anh ta chỉ đơn giản cho là Bao Tử tiểu thư đang nói linh tinh thôi. Cũng may là Hoắc Sâm - người chuyên gia hăm hại vợ, tuy đã hiểu ý vợ rồi nhưng hấn vẫn giả bộ không hiểu: "Hoắc phu nhân, xin hãy nói tiếng người, cảm ơn."

Bao Tử: "..."

[Nhất định phải bức bách em như vậy sao?]

[Tình cảm vợ chồng đi đâu hết rồi?]

[Bị câu độc thân ăn hết rồi sao?]

[Chuyện mất mặt như vậy em không thể nói ra được ㄟ(ㄒ ^ ㄒ) ㄏ .]

Bánh bao ngốc hung hăng trừng mắt nhìn Hoắc Sâm đang cười đều, không cam lòng nói: "Là một người theo chủ nghĩa yêu nước, nên em chỉ tinh thông tiếng Trung Quốc thôi, hiểu chưa? Ngu ngốc!"

Hoắc Sâm: "..."

Séc là một đất nước xinh đẹp với rất nhiều công trình kiến trúc đặc sắc. Hai vợ chồng ngốc dần dần bị đắm chìm vào cảnh đẹp nơi đây, hoàn toàn quên mất chuyện phải đi tìm nhà ở, chắc là hai người đang nghĩ thế này: Không cần vội! Nhà nó vẫn ở nguyên đó thôi, có chạy được đâu mà sợ!

[Tuyệt đối không nên vì mục đích cuối cùng mà bỏ lỡ cảnh đẹp trên đường.] [Chúng tôi rất có mắt thẩm mỹ mà = v =.]...

Và thế là hai vợ chồng ngốc với mắt thẩm mỹ của mình cứ chậm chạp mãi không đến nơi ở trong năm ngày tới của mình.

Hại cả tổ đạo diễn với các nhân viên đến sớm phải đau khổ chờ đợi QAQ.

[Đúng là một câu chuyện xưa đau buồn.]

[Đạo diễn chỉ biết khóc ròng.]

[Rõ ràng kịch bản không phải thế này mà!]

[Nhưng mà đạo diễn à, anh đừng quên là chính anh đã bỏ rơi hai vợ chồng họ đấy.]

[Nên là tự mình đi chết đi, đừng quên tự mua quan tài cho mình nhé!]...

Lúc này đây, hai vợ chồng ngốc đang hưởng thụ quãng thời gian vô cùng lãng mạn, Hoắc Sâm rất ra dáng một người chồng, dưới ánh hoàng hôn, hân nắm tay vợ mình đi dạo quảng trường Prague, cảnh tượng đẹp tuyệt vời.

"Chồng ơi, có phải bọn mình đã quên mất chuyện gì rồi không?"

"Đâu có."

"Nhưng em lại nhớ là đạo diễn bảo chúng mình trước ba giờ phải tìm được nhà ở mà."

"Hình như thế, bây giờ mấy giờ rồi?"

"Bốn rưỡi."

"Thế thì đằng nào cũng muộn rồi, cứ chơi thêm lúc nữa đi." "Đồng ý <(͡° ͜°)/."

Anh quay phim: "..."

[Hai người làm thế mà được à?]

[Đạo diễn đã cố tình chuẩn bị cho hai người một sợi dây dài, để hai người vẫn có thể ôm có thể cõng có thể... được.]

[Vậy mà...]

[Hai người lại đối xử tuyệt tình với đạo diễn như vậy sao?]

Bạn đang đọc truyện *Nhật Kí Hôn Nhân Của Tôi Và Thần Tượng* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 27

Hai vợ chồng Hoắc Sâm, khách mời của chương trình, chỉ vì bị tổ đạo diễn bỏ rơi lúc mới xuống sân bay mà quyết định tự thay đổi kịch bản, từ chương trình thực tế biến thành phim tài liệu quay lại cảnh hai vợ chồng nắm tay nhau đi du lịch QAA.

Nếu không có anh quay phim lên tiếng nhắc nhở thì sợ là hai người này vẫn còn muốn đi thưởng thức hết những cảnh đẹp ở nơi đây mất. Thật ra thì anh quay phim đã mệt đến nỗi không đi nổi nữa nên mới phải bắt đầu đi lên tiếng như vậy...

[Tôi không có một thân thể cường tráng khỏe mạnh đâu.]

[Tôi chỉ có cái bụng bự thôi.]

[Trên lưng tôi không có vợ hay người đẹp.]

[Chỉ có cái máy quay nặng trĩu thôi!]

[Nên là mệt chết đi được!]

[Hai người mau đi tìm nơi ở mà tổ chương trình đã an bài đi (^ ^)].

Lúc này Hoắc Sâm cũng vì sức khỏe của vợ nên mới đồng ý đi tìm cái chỗ ở mà đến tận bây giờ vẫn không biết là nó ở đâu.

Quanh đi quẩn lại, tìm tìm kiếm kiếm, cuối cùng thì ông trời cũng không phụ lòng người, căn nhà của họ đã ở ngay trước mắt rồi, là một căn biệt thự nhỏ, giản dị mà không mất đi sự trang nhã.

Nhưng khi hai vợ chồng ngóc bước chân vào cửa nhà thì lập tức phát hiện bầu không khí có phần không bình thường.

Hai người ngẩng đầu nhìn lên, sự ăn ý giữa cả hai đồng thời tăng vọt, lúc này trong nội tâm họ đều đang liên tưởng về trạng thái của đạo diễn như thế này...

[Ở Séc có Bao Thanh Thiên.]

[Thiết diện vô tư rõ ngay gian.]

Đạo diễn rất tức giận, hậu quả vô cùng nghiêm trọng.

Cách tốt nhất để xử lý một kẻ ham ăn chính là bắt bọn họ phải nhịn, mặc dù có hơi tàn nhẫn, nhưng xét thấy hai vợ chồng Hoắc Sâm hoàn toàn không tuân theo quy tắc của trò chơi, trễ tận ba tiếng mới đến đây, không cho bọn họ ăn cơm tối đã là lựa chọn tốt nhất rồi.

"Bởi vì hai bạn đã làm lãng phí quá nhiều thời gian, nên tối nay hai bạn sẽ bị cắt cơm."

Hoắc Sâm: "..."

Bao Tử: "QAQ"

Có thù không báo thì không phải là quân tử, đạo diễn vì phải chờ đợi quá lâu nên không còn nể nang gì hết cả. Sau khi tuyên bố hai vợ chồng Hoắc Sâm không được ăn cơm tối, anh ta lại lập tức lấy đồ ăn ngon mà tổ chương trình đã chuẩn bị sẵn cho bọn họ ra, sau đó cả đám người cứ thế ăn nhồm nhoàm ngon lành trước mắt hai vợ chồng Hoắc Sâm.

[Bàn về trình độ ngâm thơ của tổ đạo diễn.]

Đáng tiếc anh ta coi như đoán được mở đầu, nhưng lại không lường trước được kết cục. Không thể không nói là chiều này quả thật quá là tra tấn những kẻ tham ăn, nhưng mà...

[Đạo diễn à, anh nghĩ gì vậy?]

[Anh cho rằng hai vợ chồng họ phải khổ sở chật vật đi tới đi lui để tìm được đến đây sao?]

[Anh nhầm rồi.]

[Trong lúc anh không biết.]

[Hai người họ đã du ngoạn đến mấy danh thắng cổ kính của Séc rồi đấy.]

[Trên đường đi cũng đã ăn cơm rồi.]

[Cho nên anh có tức giận thì cũng phải nhìn xem người ta bây giờ đang no hay đói chứ?]

[Xin đốt một ngọn nến cho sự thông minh của đạo diễn.]

Anh quay phim hoàn toàn bó tay với trí thông minh của tổ đạo diễn, không quên cầm máy quay chuyển hướng đến hai vợ chồng Hoắc Sâm, kết quả lại khiến anh ta ngơ ra, môi mím chặt lại, có nên khen hai người này thời thời khắc khắc vẫn không quên mình là diễn viên hay không đây?

Bao Tử sau khi nghe đạo diễn nói là không được ăn cơm tối thì cảm thấy không vui chút nào, thân là một tín đồ ăn uống, cô cảm thấy sự trừng phạt này thật sự là không có nhân quyền. Sau đó hết thấy đều phát sinh một cách rất tự nhiên, trí thông minh của Bao Tử chủ động logout sau khi nghe tin mình không được ăn tối, về mặt bị phần và cam chịu, sau khi thấy mọi chuyện không thể thay đổi được thì liền xoay người chui vào lòng chồng, tìm kiếm sự an ủi.

Cũng may ở thời điểm mấu chốt Hoắc Sâm vẫn giữ được sự tỉnh táo, hẳn biết tính vợ mình, cũng biết hiện giờ vợ mình đang nghĩ tới điều gì, nên chỉ cúi đầu cười, nhẹ nhàng nói với cô vợ đang rúc trong ngực: "Bánh bao, chúng mình vừa mới ăn xong cơm tối rồi mà, đầu óc em đề đi đâu vậy?"

Bao Tử: "..."

[Ồ nhĩ QAQ.]

[Mình ăn rồi mà.]

[Sao còn phải kích động như vậy chứ?]

[Ngốc chết đi được!]

Đạo diễn và các nhân viên vẫn ngồi ăn cơm trong tâm trạng cực kỳ đặc ý, chỉ có anh quay phim, người biết rõ chân tướng là không ngừng lắc đầu ngoay ngoay.

Kết thúc một ngày ghi hình, mặc dù không có làm gì cả, nhưng hai vợ chồng vẫn cảm thấy rất mệt mỏi. Cái dây trói hai cổ tay khiến cho hai người làm gì cũng bất tiện. Vốn cho là khi về phòng có thể cởi dây ra, kết quả... chắc chắn, cái chương trình này vì rating cao nên chắc kiếm được nhiều tiền đây, bây giờ còn gắn cả camera trong phòng rồi, người đi đâu thì nó tự động di chuyển theo đấy, bám sát 360 độ không góc chết luôn.

Bao Tử: "..."

[Tô chương trình, một chương trình văn minh thế này mà lại để cho chúng tôi cùng nhau đi vệ sinh cùng nhau đi tắm thế này à?]

Hoắc Sâm: "= v ="

[Bây giờ trầm rất vui.]

[Trầm không mệt chút nào.]

[Ái phi, theo trầm đi tắm thôi ~]

Ngày ghi hình thứ hai, tâm trạng của Hoắc Sâm vô cùng tốt, nguyên nhân cụ thể chỉ có một, mặc dù không thỏa mãn lắm, nhưng dù sao cũng ăn được chút đậu hũ của vợ rồi ☺☺.

[Đúng là một ảnh đế không có tiền đồ.]

[Chẳng qua chỉ là theo chân vợ vào phòng tắm mà thôi.]

[Chứ có làm được cái gì đâu →_→.]

...

Đạo diễn: "Chúng tôi biết hai tuần trước các bạn đã cực khổ rồi, nhưng xin hãy tin tưởng chúng tôi, chúng tôi cực kỳ nhân từ, tuần này và tuần tiếp theo hai bạn sẽ được tận hưởng cuộc sống một cách trọn vẹn, thời kỳ gian khổ đã qua, giây phút an nhàn đã tới. Tôi đã xem lại những cảnh quay hôm qua thì thấy hai bạn chơi rất vui vẻ, cho nên hôm nay tôi sẽ cho hai bạn càng thêm vui hơn nữa. Hôm nay hai bạn sẽ được tháo dây, trả lại sự tự do. Lát nữa sẽ có một cô gái xinh đẹp và một anh chàng đẹp trai người Séc đến đây, chúng tôi muốn xem xem khi hai bạn đi chơi với những người bạn khác giới khác thì sẽ như thế nào."

Hai vợ chồng ngốc: "..."

Không sai, đạo diễn tôi đây cứ tùy hứng như vậy đấy. Hai người muốn show ân ái chứ gì? Để tôi xem khi có những mỹ nữ soái ca khác ở đây thì hai người còn yêu thương nhau được nữa không, nhất định sẽ là một màn ghen tuông cho xem.

Người đầu tiên bước ra chính là mỹ nữ người Séc với bộ trang phục vô cùng nóng bỏng.

Hoắc Sâm cau mày, mới sáng ra đã mắt húng ròi, đáng ghét!

[Đạo diễn, anh mà chia cách đôi uyên ương là sẽ bị sét đánh đấy (^ ^)Σ.]

Tiếp theo là một anh chàng người Séc đẹp trai với body cực kỳ cường tráng.

Lúc này Hoắc Sâm để cảm thấy hơi nguy hiểm..

[Lấy tính cách gấp sắc quên nghĩa của vợ mà nói.]

[Thì rất có khả năng là hần sẽ mất vợ TAT.]

[Tổ chương trình...]

[Mối hận đoạt vợ này, tôi thề không đội trời chung với mấy người.]

Hoắc Sâm đang đắm chìm trong thế giới sắp mất đi vợ, vội vàng liếc nhìn Bao Tử đang đứng bên cạnh, kết quả...

Bao Tử: "QAQ"

Hoắc Sâm: "..."

[O, mình đã đoán sai sao?]

[Vợ mình đáng lẽ không nên tỏ ra thế kia mới phải chứ!]

[Vợ ơi, quả nhiên là vợ vẫn yêu chồng nhất = v =.]

Bánh bao ngốc: "Tổ chương trình xấu lắm."

Hoắc Sâm: "Anh cũng thấy vậy." Dám chia rẽ mình và bánh bao.

Bánh bao ngốc: "Muốn mời thì cũng phải mời người Trung Quốc chứ, mời cái người đẹp trai nhưng bất đồng ngôn ngữ thế này thì có ích gì?"

Hoắc Sâm: "TAT"

[Đau đốn cõi lòng.]

Hai cặp sẽ chia ra đi hai hướng khác nhau, boy ưa sạch sẽ Hoắc Sâm tuy vẫn giữ lịch sự nhưng lại tỏ ra chán ghét không muốn nắm tay cô gái ngoại quốc nhiệt tình phóng khoáng kia (^ _ ^).

[Đùa cái gì vậy?]

[Cô đâu phải vợ tôi.]

[Sao tôi phải nắm tay cô chứ?!]

Về phần Bao Tử, mặc dù anh chàng ngoại quốc kia rất quyến rũ, nhưng bánh bao ngốc rất có ý thức mình là gái đã có chồng, tuyệt đối không được "hồng hạnh vượt tường", huống hồ cô lại không thể giao tiếp được với anh chàng này, nên trừ việc cười ra thì chẳng có hành động nào khác cả.

Hai vợ chồng ngốc lần đầu tiên tỏ ra lúng túng trước ống kính.

Đối mặt với cảnh tượng này, đạo diễn chỉ còn biết hối hận đến xanh cả ruột, cứ tiếp tục như vậy thì còn quay cái gì nữa đây!!

Sau khi Hoắc Sâm rời khỏi Bao Tử thì lập tức trở nên cao lãnh, trong ánh mắt cũng không nhìn ra chút ngây thơ ngốc nghếch nào nữa. Mà Bao Tử khi không ở bên Hoắc Sâm, tuy vẫn đáng yêu như cũ, nhưng vì chưa quen với hoàn cảnh nên vẫn luôn giữ yên lặng, toàn bộ mọi chuyện đều để cho anh chàng người Séc kia an bài.

[Lúng túng ینگ ~]

Đạo diễn: "..."

[Tại sao lại thành ra như vậy?!]

[Tại sao phản ứng của bọn họ luôn không giống như trong tưởng tượng của mình vậy?!]

[Đạo diễn hãy mạnh mẽ lên, đừng khóc đừng khóc!]

...

Một ngày trôi qua, mọi người cuối cùng cũng hiểu ra một chuyện, rằng chỉ khi hai vợ chồng ngốc ở bên nhau thì họ mới trở về đúng với con người thật của mình, điều này cũng giống với câu "người đang yêu giống như những đứa trẻ chưa lớn, còn người không yêu thì luôn trưởng thành sớm hơn".

Buổi tối lúc trở lại, nét mặt của Hoắc Sâm và Bao Tử vẫn không chút thay đổi, một người thì vì không muốn đi cùng với một cô gái không quen biết, còn một người thì vì không thể giao tiếp được với anh chàng đẹp trai kia.

Lúc đoàn tụ, hai vợ chồng cảm thấy như thể một ngày không gặp mà tựa như xa cách ba năm, nếu không có đối phương ở bên, thì phong cảnh xung quanh cũng không còn đẹp nữa.

Buổi tối, vì để đền bù cho sự lúng túng suốt một ngày, đạo diễn đã cho thêm phần thổ lộ vào, nếu hai vợ chồng có thể thường xuyên bày tỏ tình cảm bằng lời nói thì tình yêu sẽ càng thêm nồng nàn.

Hoắc Sâm khá hài lòng với phần này, chắc chắn, vợ chồng già rồi, đúng là không quen nói mấy câu buồn nôn cho lắm = v =.

Vòng một, Bao Tử là người thổ lộ, Hoắc Sâm là người được thổ lộ ~

Bao Tử: "Chồng à, anh chính là thanh xuân của em."

Hoắc Sâm: "=w="

[Thanh xuân của em.]

[Vợ à, ý của em là...]

[Em đã yêu anh từ lâu rồi đúng không?]

[Thích quá đi thích quá đi thích quá đi ($\geq \nabla \leq$).]

Vòng hai, Hoắc Sâm là người thổ lộ, Bao Tử là người được thổ lộ ~

Hoắc Sâm: "Anh không có mong ước gì cao sang cả, chỉ muốn ngày ba bữa đều được ăn cơm em nấu, mỗi ngày được nghe em nói câu chào buổi sáng và chúc ngủ ngon."

Bao Tử: "=w="

...

Sau mười vòng, đạo diễn chính thức ngã gục.

Toàn thể các nhân viên trong đoàn giờ phút này cũng đang ôm chặt nhau, ngược tâm người ta thì không nói làm gì, đằng này lại còn buồn nôn nữa chứ QAQ.

[Đạo diễn ơi là đạo diễn ~]

[Tại sao anh lại muốn cho thêm cái phần này vào làm gì thế hả?!]

[Có hiệp hội bảo vệ cầu độc thân trên toàn thế giới không?!]

Bạn đang đọc truyện *Nhật Ký Hôn Nhân Của Tôi Và Thần Tượng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 28

Trong khi hai vợ chồng ngốc đang hùng hực khí thế ghi hình "Có em trong đời" ở Séc thì các báo mạng trong nước đang nổi lên một đợt sóng to gió lớn, có một nữ diễn viên trong một cuộc phỏng vấn đã đưa ra một lời nhận xét với Bao Tử, người đang nổi lên nhờ chương trình thực tế...

...

MC: Xin hỏi bạn nghĩ thế nào về vợ của anh để Hoắc Sâm, người có khả năng sẽ rất nổi tiếng trong tương lai?

Nếu là người khác thì khi bị hỏi câu này sẽ chỉ cười nói mấy câu lịch sự cho qua, nhưng hiển nhiên là cô diễn viên này không phải là người có đầu óc, trong giới giải trí hầu như các nghệ sĩ đều biết cách xã giao và cư xử đúng mực với mọi người, nhưng tất nhiên mọi việc đều có ngoại lệ, vẫn sẽ có những người ngu dốt như cô ta. Đúng vậy, cô ta chính là người đã từng gây gổ với Mạc Á Y lần trước, duyên phận luôn kỳ diệu như vậy đấy.

Cô diễn viên đó trả lời thế này: "Trước giờ tôi chưa từng nghe đến cái tên Bao Tử, chắc cô ấy phải tốn rất nhiều tâm tư thì mới có thể cưới được anh Hoắc Sâm."

Câu trả lời này lập tức dấy lên một làn sóng phản nộ, khiến cho không chỉ fan của Bao Tử không phục, mà ngay cả fan của Hoắc Sâm cũng không thể chấp nhận được.

[Ôi trời ôi trời, nhìn cái mặt của con mụ này mà không ưa nổi!] [Nghĩ gì mà dám nói bánh bao gốc nhà bọn tôi có tâm cơ hả?!] [Ý của cô là đang ám chỉ nam thần ngu ngốc để bị người ta lừa à?!] [Mặc dù thì...đúng là nam thần nhà chúng tôi ngốc thật (¬_¬).]...

Các fan của Hoắc Sâm ồ ạt lao vào mắng chửi cô diễn viên kia như chó, cô ta không chịu nổi, muốn tìm người chống lưng đằng sau để tìm cách giải quyết, kết quả dựa núi núi cũng đổ, dựa người người cũng chạy...

[Oh my god!]

[Why?]

[Không cần mình nữa sao QAQ?]

Hoắc Sâm không động tay một chút nào vào việc này, hiện giờ hắn còn đang vì vụ với vợ ở Séc, hơi đâu mà quản mấy chuyện phiền phức này chứ (￣▽￣). Chỉ trách là lời của cô ta đã bị Mạc Á Y nghe được, sau đó...

Mạc Á Y: "Chắc, vốn không muốn so đo với loại tôm tép nhãi nhép này, nhưng bây giờ thì không làm không được."

Cố Tử Diễm: "Ai cơ?"

Mạc Á Y: "Này, anh tự xem đi, em cũng không biết tên cô ta là gì đâu."

Cố Tử Diễm: "..."

...

Sau đó, quá trình rất đơn giản, kết thúc lại thô bạo, cho dù không bới ra chuyện cô ta dùng quy tắc ngầm, nhưng cô ta cũng đã mất đi chỗ dựa rồi, giờ hoàn toàn không thể chống đỡ được với một lực lượng fan hùng hậu.

[Khi các fan phản nộ sẽ kinh khủng như vậy đấy!]

Cô diễn viên: QAQ

[Tôi không dám nói năng lung tung nữa đâu!]

[Đáng sợ quá!]

Một cuộc chiến đầy mùi khói súng khai hỏa một cách bất ngờ và kết thúc trong yên lặng, mà thân là nhân vật chính trong cuộc chiến, hai vợ chồng ngốc lại hoàn toàn không biết gì cả.

[Cảm giác như hai người này đang bay lên trời rồi.]

[Chẳng biết cái gì hết.]

[Cũng không thêm quan tâm.]

[Nhưng mà...]

[Cũng không thể trách bọn họ được.]

[Dù sao bọn họ cũng đang ở nước Séc xa xôi, trong tay lại không có điện thoại di động nữa.]

...

Trải qua một ngày đầy lúng túng, đạo diễn đã rút ra được một kinh nghiệm xương máu, đó là chỉ khi hai vợ chồng họ ở cùng nhau thì mới triệu hồi được sức mạnh, mới có thể tự động thể hiện ra sự ngốc nghếch hồn nhiên được, mấy cảnh hường phần cũng sẽ không ngừng được tuôn ra. Nhưng nói thật thì điều này cũng khiến cho cả đoàn quay phim chúng tôi bị ngược đến phát điên mất QAQ.

[Thật ra nếu nghĩ kĩ thì...]

[Đây mới là sự bảo đảm cho tỷ suất người xem.]

[Cho nên vì rating...]

[Chút đau đốn này có là cái gì.]

[Chỉ cần lau khô nước mắt rồi tiếp tục quay là được thôi.]

Một lần làm lờ không đáng sợ, muôn đời làm lờ mới thực sự đáng sợ, hiện tại đạo diễn đã nghĩ ra một ý kiến hay để kéo lại tỷ suất người xem. Các bạn thấy cảnh hường phần của hai vợ chồng quá ít sao? Vậy thì tôi sẽ cho mấy bạn tràn ngập trong sắc hồng luôn!

[Tôi là một đạo diễn biết sai là sửa mà.]

[Đừng khen tôi.]

[Tôi ngại lắm.]

Cái gì gọi là tràn ngập trong sắc hồng?

Đạo diễn nói: "Nếu đã ở nước ngoài rồi thì chúng ta nên học tập chút gì đó của người nước ngoài, cho nên nhiệm vụ ngày hôm nay sẽ là học khiêu vũ, buổi tối sẽ biểu diễn thành quả học tập của mình."

Thí sinh khiêu vũ dờ số một Hoắc Sâm: "..."

Thí sinh khiêu vũ dờ số hai Bao Tử: "..."

[F*ck! *Giờ ngón giữa*]

[Muốn làm chúng tôi bề mặt trước người xem à?!]

[Đạo diễn anh tởm đây, chúng tôi bảo đảm sẽ không đánh anh đâu!]

Đạo diễn làm như không nhìn thấy ánh mắt u oán của bọn họ, tiếp tục nói: "Trên thế giới có rất nhiều điệu nhảy nhiệt tình phóng khoáng, hôm nay hai bạn sẽ học điệu Latin, mặc dù nó không phải là điệu nhảy phổ biến của quốc gia này, nhưng nhảy múa là không biên giới, tôi tin các bạn sẽ thành công."

Hoắc Sâm: "(☆_☆)"

[Điệu Latin nhiệt tình phóng khoáng, mình thích!]

[Mặc dù không biết nhảy.]

[Nhưng đã là dùng sĩ...]

[Thì phải dám đối mặt với mọi chuyện.]

[Vội lại, quan trọng là...]

[Mình có thể quang minh chính đại ăn đậu hũ của vợ, vui lắm luôn = v =.]

Bao Tử lúc phát hiện chồng mình đang từ hồ hững chuyển thành phần khích thì chỉ biết (¬_¬).

[Đã nói sẽ cùng nhau làm tiểu thiên sứ mà.]

[Đã nói sẽ cùng nhau đứng lên lật đổ ông hoàng khiêu vũ mà.]

[Anh phản bội em!]

[Tháp ăn ý nói sập là sập!]

Đến khi vào phòng tập nhảy, thấy hai giáo viên chuyên nghiệp nhiệt tình làm mẫu, Bao Từ mới hiểu được nguyên do vì sao mà chồng mình lại hưng phấn đến vậy.

[Tôi không nghĩ cái gì đen tối đâu nha *che mặt*.]

Lúc trông thấy Hoắc Sâm mặc đồ nhảy Latin đi ra, Bao Từ liền...

[Đẹp quá...]

[Mẹ nó, sắp chảy máu mũi rồi.]

[Bình tĩnh nào bình tĩnh nào!]

[Máy quay vẫn đang quay đó!]

[Tuyệt đối không thể tỏ ra quá háo sắc được!]

[Nhưng mà...]

[Cứ bị nghĩ đến nó thì biết phải làm sao QAQ?]

Ngược lại với Bao Từ đang lên cơn mê trai, phản ứng của Hoắc Sâm lại hoàn toàn bất đồng.

[Chương trình này sẽ chiếu trên TV đó.]

[Tí nữa nhất định phải cho vợ tôi ăn mặc hở hang thế này sao?] [Tôi không đồng ý đâu (¯^¯)Σ.]

...

Sau khi thay trang phục, hai vợ chồng chính thức bắt đầu học nhảy Latin.

Toàn bộ quá trình bánh bao ngọc đều xấu hổ không thôi, cúi đầu không dám nhìn Hoắc Sâm đang ôm mình, vì cô rất sợ nếu mình nhìn rồi thì sẽ không thể không chế được sự phấn khích đang kìm nén

trong người, sau đó trực tiếp đè chồng xuống sàn ngay trước mặt công chúng thì chết (▽).

[Cô có thể chống đỡ được tất cả.]

[Chỉ không chống đỡ được cái body quyến rũ của chồng thôi.]

Còn Hoắc Sâm thì sao, tâm tư của hắn cũng không đặt vào chuyện khiêu vũ, chỉ đang cố gắng làm thế nào để vợ mình không bị vào ống kính thôi, đồng thời cũng cảm thấy như đang bị giày vò tra tấn vậy, bởi vì hắn rất cao, nên chỉ cần cúi đầu là có thể nhìn thấy toàn bộ vóc dáng chết người của vợ mình.

[À há, phúc lợi tốt quá!]

[Nhưng mà sao ở đây có lắm người không liên quan vậy, mất hứng!]

Những người không liên quan: "..."

[Hai người có thể nghiêm túc học nhảy không hả?]

[Cứ này nọ này nọ thế thì còn ra thể thống gì nữa!]

Khó khăn lắm hai vợ chồng mới tập trung học nhảy được, kết quả làm cho đạo diễn, các nhân viên và giáo viên đều đồng loạt tròn tròn mắt.

Đạo diễn và các nhân viên:

[Mặc dù tuần đầu tiên đã được chứng kiến khả năng nhảy của Hoắc ảnh đế rồi.]

[Nhưng bây giờ nhìn lại vẫn khiến cho người ta không thể tin nổi.]

[Chỉ muốn chân thành hỏi một câu.]

[Hoắc ảnh đế à, trước kia anh làm sao mà qua được môn tạo dáng hình thể vậy?]

Hoắc Sâm: Cứ đẹp là được thôi = v =.

[Còn nữa, chồng nào vợ này.]

[Bao Tử à, kỹ năng của cô chúng tôi thật sự không dám khen ngợi.]

[Xin hỏi cô một câu tương tự.]

[Cô làm sao mà qua được môn tạo dáng hình thể vậy?]

Bao Tử: Tôi chưa tốt nghiệp, chỉ làm sinh viên dự thính thôi, đến giờ vẫn làm diễn viên phụ thứ 18, xin cảm ơn =w=.

Hai giáo viên dạy nhảy:

[Oh my god!]

[Unbelievable!]

Hai vợ chồng ngốc:

[Người thông minh không cần dạy nhiều.]

[Tinh túy của điệu Latin chính là...]

[Ta vắn vẹo a vắn vẹo a vắn vẹo a vắn vẹo a vắn vẹo a vắn vẹo a vắn vẹo a.]

Đối với hai vợ chồng ngốc không có khiếu nhảy nhót mà nói thì hiện giờ kỹ năng của bọn họ đã có sự tăng vọt về chất, nhìn như mấy ông bà già nhảy disco ngày xưa vậy. Nhưng dù thế nào thì hai bạn ngốc vẫn tự cảm thấy là mình nhảy rất tốt, hoàn toàn không biết rằng những người xung quanh đều đang nín cười đến nghẹn thở luôn rồi.

Hình ảnh này thật sự quá trù tượng, xin quý vị hãy tự tưởng tượng.

...

Học mãi học mãi mà kết quả vẫn như cũ, giáo viên cũng tuyệt vọng rồi, các anh có cho chúng tôi nhiều tiền hơn thì chúng tôi cũng không dạy nữa đâu TAT.

...

Màn biểu diễn trả bài cũng đã bị đạo diễn cho vào quá khứ rồi, anh ta nói: "Tối rồi, tôi nghĩ hai bạn không nên ra ngoài dọa người ta sợ."

Hoắc Sâm: "..."

Bao Tử: "..."

[Xi, người bình thường sao có thể nhìn ra được sự tuyệt vời trong điệu nhảy tự chế của chúng tôi chứ (¬_¬).]

Nói gì thì nói, hôm nay vẫn là ngày ghi hình khiến cho tổ nhân viên kinh hãi nhất, tin chắc lúc phát sóng các bạn xem đài cũng sẽ như chúng tôi thôi (¬_¬).

Kết thúc một ngày quay chụp, tuy không như tổ chương trình, nhưng hai vợ chồng cũng tương đối mệt mỏi, sau ngày hôm nay đừng ai bảo bọn tôi là không biết nhảy nữa nhé.

"Chồng ơi, hôm nay anh mặc đồ nhảy nhìn gọi cảm cực kỳ ý!"

"Em cũng thế."

"Hay là chúng mình mua một bộ mạng về nhà đi, khi nào rảnh thì mặc vào tập nhảy."

"Ý kiến hay!"

[Cảm tạ hai người vì chỉ nhảy trong nhà thôi.]

[Cảm tạ hai người vì đã không làm hỏng mắt người khác.]

Hai vợ chồng ngốc: Đây người ta gọi là tình thú, mấy người hiểu không hả =w=.

Bạn đang đọc truyện *Nhật Ki Hôn Nhân Của Tôi Và Thân Tượng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 29

Hầu như mỗi người trong chúng ta đều sẽ như thế này, khi đối mặt với một điều gì mới, bạn sẽ luôn tỏ ra kiên nhẫn học tập vì cảm thấy mới mẻ, cho nên đạo diễn – người tự nhận là có IQ cao suy đoán rằng sau khi nghe tin buổi biểu diễn sẽ bị hủy bỏ, hai vợ chồng Hoắc Sâm chắc chắn sẽ tự biểu diễn trong phòng cho mà xem. Trong phòng hai người có gắn camera, đạo diễn nghĩ nếu hôm nay mà còn phải quay tiếp những bước nhảy ma quỷ của bọn họ thì anh ta sẽ phát điên mất, cho nên liền lợi dụng lúc hai người họ chưa về phòng mà tắt camera đi, tiết kiệm điện và thẻ nhớ ^_^.

Đạo diễn tự cảm thấy mình rất thông minh, nhưng lại không hề nghĩ đến một câu nói, đó là thông minh quá sẽ bị thông minh hại.

Hoắc Sâm và Bao Tử mặc dù vô cùng hứng thú với điệu nhảy Latin gọi cảm nóng bỏng, nhưng nhảy cả ngày cũng đủ mệt rồi, hơi đâu mà về nhà nhảy tiếp nữa, với lại bọn họ vốn không có khiếu nhảy nhót, cho nên cũng không muốn kiên trì tập luyện làm gì.

[Huống hồ, nói thật thì...]

[Điều khiến bọn họ hứng thú không phải là những bước nhảy Latin.]

[Mà là cái bộ đồ dùng để nhảy Latin ý.]

Suy nghĩ của hai vợ chồng đến tối nhà này không bao giờ giống như người bình thường được ←_←.

Và thế là tổ đạo diễn lần này bị tổn thất trầm trọng, bọn họ không chỉ bỏ lỡ mất nội dung cuộc nói chuyện buổi tối của hai vợ chồng, mà còn bỏ lỡ cả cảnh hai người kiss nhau nữa.

Về việc tại sao muốn kiss thì...

[Cô nam quả nữ, ở chung một phòng.]

[Bốn bề vắng lặng, camera lại tắt.]

[Ban ngày tiếp xúc cơ thể nhiều, đầu óc cứ nghĩ vẩn vơ cả ngày.]

[Cho nên mới không kim lòng được mà =3= một cái thôi.]

Ngày ghi hình thứ tư, ánh mặt trời đã sớm chiếu vào từ cửa sổ, tổ nhân viên đều đã thức dậy, nhưng hai nhân vật chính vẫn lè mề không chịu tỉnh, ngọt ngào ôm nhau ngủ ngon lành.

Đạo diễn: Tôi chỉ cho hai người đứng một phút nữa thôi!

[Hừ, tôi đây tính khí nóng này.]

[Không chờ nổi nữa!]

[Phá cửa phá cửa!]

...

Đạo diễn: "Hai bạn ngủ ngon không?"

Hoắc Sâm: "Ngủ ngon."

Bao Tử: "Hả? Thật tốt á?"

Bởi vì mới ngủ dậy nên bánh bao góc không nghe rõ, hai mắt đờ đẫn không hiểu gì, Hoắc Sâm để nhìn thấy thì chỉ biết câm nín.

Đạo diễn: "Chương trình này mặc dù rất thoải mái, nhưng cũng phải có mức độ thôi, hai bạn sao có thể ngủ đến tận khi mặt trời lên cao như vậy chứ?"

Bao Tử: "Tại tối qua cứ lẩn qua lẩn lại mãi nên mệt quá."

Hoắc Sâm: "(¬_¬)"

[Vợ à, em suy nghĩ kĩ trước khi nói được không hả?]

[Bọn họ sẽ hiểu lầm đấy.]

[Xấu hổ chết đi được.]

Đạo diễn: "... " Muốn biết chuyện gì đã xảy ra quá.

Bánh bao ngọc bây giờ mới cẩn thận nghĩ lại lời mình vừa nói, lập tức mặt đỏ lên: "Tôi... Ý của tôi là hôm qua hai vợ chồng nói chuyện mãi rồi mới đi ngủ."

Đạo diễn: "À."

[Giải thích chính là che giấu, che giấu chính là sự thật, không giải thích chính là cam chịu, đạo lý này tôi hiểu rất rõ nhé ^ _ ^.]

[Tôi không vạch trần lời nói dối của cô đâu!]

[Vi các bạn xem đài cũng sẽ tự động hiểu thôi.]

[Chẳng qua chương trình này hình như đang trở thành chương trình 18+ rồi.]

Bánh bao ngọc: "... " Đột nhiên muốn nhảy xuống sông quá!

[Đừng nhảy! Cô có nhảy xuống sông Hoàng Hà cũng không rửa sạch được đâu!]

Nháy mắt đã đến ngày thứ tư ở Séc, nhiệm vụ ngày hôm nay có thể nói là một phúc lợi cực lớn dành cho người chồng, đó là buổi sáng người vợ sẽ phải lấy thân phận hầu gái để hầu hạ chồng, chồng nói gì vợ cũng phải làm theo, đến xế chiều thì đổi lại vị trí, chồng sẽ hầu hạ vợ và vợ sẽ được chồng hầu hạ.

Nghe xong nhiệm vụ, Hoắc Sâm lập tức biến thành em bé ba tuổi, quả thực high đến không thể high hơn, lần đầu tiên hắn cảm nhận được sự tuyệt vời khi tham gia chương trình này, bởi vì khi về nhà hắn có thể nhảy Latin cùng vợ này, có thể cho vợ hóa trang thành cô hầu gái này, có thể cho vợ cảm thụ một chút xem rốt cuộc thân của hắn có tốt hay không này (▽ ▽ ▽).

Bánh bao ngọc: "(π _ _ π)"

[Tại sao người chịu khổ luôn là tôi.]

[Tổ đạo diễn, các anh quá ngây thơ rồi đó!]

...

Nhăn nhó mãi trong phòng thay đồ hồi lâu, Bao Tử mới hít sâu một hơi, sau đó tìm lại cảm giác diễn vai nha hoàn ngày xưa rồi chậm rãi bước ra. Hoắc Sâm ở bên ngoài chờ lâu ời là lâu, mãi mới thấy vợ hắn đi ra.

[Chặc chặc chặc.]

[Cô hầu gái nhỏ của mình đây rồi = v =.]

"Xin hỏi Hoắc tiên sinh có gì cần phân phó không ạ?" Bao Tử mỉm cười hỏi.

"Quay một vòng cho tôi xem nào!" Hoắc Sâm nhướn mày nói.

"..."

"Còn nữa, phải gọi tôi là chủ nhân, biết chưa?"

"..."

"Nào, gọi một tiếng cho tôi nghe xem"

"...Trư (chủ) nhân."

Hoắc Sâm: "..."

Anh quay phim: "... " Hai người này hơi lố rồi đấy.

Cả buổi sáng hôm nay Hoắc ảnh để vô cùng thoải mái, hắn nhập vai rất nhanh, sai bảo Bao Tử không nề nang một chút nào.

"Nữ bộc, tôi muốn uống trà."

"Nữ bộc, sao trà nóng thế!"

"Chắc, mỗi lưng quá, nữ bộc, lại đây xoa bóp cho chủ nhân mau!"

"Nữ bộc, nắng chói mắt quá, che dù cho tôi!"

...

"Cô hầu gái bé nhỏ của tôi thật xinh đẹp, tới đây, cho chủ nhân hôn một cái nào."

[Hoắc Sâm lưu manh login.]

[Cô hầu Bao Từ mời tiếp chiêu.]

Bao Từ nghe vậy thì chỉ biết nghiêng răng nghiêng lợi nói: "Thật ngại quá chủ nhân, tôi không phải là loại con gái như vậy, cảm ơn."

Không nhận được nụ hôn từ bánh bao ngọc, Hoắc ảnh để không vui chút nào, tiếp theo liền bắt vợ phải hầu hạ gấp đôi vừa rồi.

Bánh bao ngọc: "..."

[Tôi tuy là bánh bao.]

[Nhưng không đến nỗi yếu ớt để bị người ta bắt nạt đâu nhé!]

[Con thỏ khi tức giận cũng sẽ biết cắn người nha!]

[Nhưng khi tôi tức giận thì...]

[Vẫn cứ ngọc ngém như vậy thôi.]

Bao Từ bắt đầu thẩm nhuận một cách sâu sắc câu nói "Nơi nào có áp bách nơi đó có phản kháng", quên luôn cả việc bên cạnh vẫn còn có người ngoài, nói: "Coi như em đã hiểu một điều, khi một người đàn ông yêu bạn, trừ buổi tối ra anh ấy sẽ coi bạn như con gái mình mà đối đãi, nhưng một người đàn ông không yêu bạn, trừ buổi tối ra anh ấy sẽ coi bạn không khác gì mẹ mình cả."

Anh quay phim: "..."

[Hoắc ảnh để đang lườm kìa.]

[Tôi sẽ coi như là mình nghe không hiểu.]

[Nhưng các bạn xem đài nhất định sẽ hiểu thôi.]

"Vợ ơi, chú ý chút đi, vẫn đang quay mà = v =."

Bánh bao ngọc: "QAQ"

[Có thể cắt đoạn vừa rồi đi được không?]

[Tôi lỡ nói mấy câu trẻ nhỏ không nên nghe rồi.]

[Người đó không phải tôi đâu, thật sự không phải tôi đâu, không phải tôi đâu!]

[Chuyện quan trọng phải nói ba lần.]

"Vội lại anh làm gì có đứa con gái nào lớn như vậy chứ, nhưng mà nếu em muốn sinh thì...chúng mình về nhà sinh đi."

"..."

[Cả hai vợ chồng đều đen tối như nhau.]

Bởi vì sắp phải rời khỏi đất nước xinh đẹp này, nên xé chiều bọn họ muốn ra ngoài đi dạo một vòng. Bao Từ khí phách mười phần trở thành "đại trượng phu", còn Hoắc Sâm thì tỏ ra thẹn thùng sắm vai "cô vợ nhỏ".

Bánh bao ngốc: "(◡‿◡)"

[Người nông dân vùng lên khởi nghĩa là lá la.]

[Buổi sáng anh bắt nạt em trăm ngàn lần.]

[Thì bây giờ em sẽ tàn bạo lại anh ngàn vạn lần.]

[Quân tử báo thù mười năm chưa muộn!]

Bao Tử: "Vợ ơi, chồng em đau lưng quá."

Hoắc Sâm: "Đúng là quá kém mà."

Bao Tử: "..."

Hoắc Sâm: "Đã đến lúc phải suy nghĩ đến việc "tái giá" rồi."

Một ngụm máu tươi nghẹn trong cổ họng Bao Tử.

Bởi vì Bao Tử đóng vai chồng, cho nên lúc đi dạo cô nhất định phải gánh vác trọng trách của một người đàn ông, ví dụ như việc xách đồ cho vợ.

[Kế hoạch báo thù chưa kịp bắt đầu thì đã kết thúc rồi.] [Bánh bao ngốc khóc không ra nước mắt luôn QAQ.]

Nhưng mà cô cũng là người có sức mạnh mà, lăn lộn mãi trong nghề diễn viên quần chúng, có việc gì cực nhọc mà cô chưa từng làm qua đâu. Nhớ có lần diễn vai ni cô, cô còn phải gánh nước từ dưới chân núi lên đến đỉnh núi ý chứ (¬_¬).

[Ha ha.]

[Chị đây không phải người bình thường đâu nhé!]

Bánh bao đại lực sĩ đăng nhập thành công.

Bà xã Hoắc: "Cái này nhìn đẹp quá."

Ông xã Bao: "Mua!"

Bà xã Hoắc: "Cái này nhìn cũng đẹp nữa."

Ông xã Bao: "Mua!"

...

Đi dạo phố xong, hai tay Bao Tử xách đầy đồ, nhưng cô vẫn tỏ ra thoải mái, Hoắc Sâm thì không nhìn nổi nữa, không tiếc phá bỏ quy tắc của chương trình để giúp vợ, kết quả...

Bao Tử: "Vợ à, chớ xem thường chồng em (¬_¬)."

Hoắc Sâm: "..."

Anh quay phim: "..."

[Năng lực bạn trai mạnh mẽ quá!]

[Nhìn cứ thấy sai sai!]

Một buổi chiều, "anh chồng" Bao Tử rất nỗ lực, "cô vợ" Hoắc Sâm rất đau lòng.

[Tô đạo diễn, mấy người hài lòng chưa hả?!]

Thật ra thì ngày hôm nay Bao Tử nói không một thì là nói dối, nhưng vì đang ghi hình nên cô vẫn phải cố tỏ ra vui vẻ, với lại nhìn thấy dáng vẻ của Hoắc Sâm khi nhập vai cô vợ nhỏ thấy sướng lắm luôn.

Bao Tử cảm thấy bất kể lúc nào cũng không nên làm gánh nặng cho đối phương. Yêu một người, chính là tình nguyện dành mọi thứ tốt nhất cho người ấy, chứ không phải đòi hỏi người ấy làm cái gì cho mình; là biết lắng nghe người ấy muốn gì, chứ không phải chỉ biết nghĩ cho nhu cầu của bản thân. Cách tốt nhất để chứng minh tình yêu của mình, chính là việc bạn phải nỗ lực hết sức để trở thành một người ưu tú hơn, một người xứng đáng để đứng cùng đối

phương.

Bao Tử cũng đang cố gắng từng ngày để trở nên tài giỏi hơn, đôi lúc tỏ ra ngốc nghếch không phải vì cố tình, mà là vì khi ở bên người ấy, cô có thể thoải mái thể hiện ra tính cách thật của mình. Còn việc thể hiện sức mạnh bạn trai kia thì... mẹ nó chứ, em cố tình làm thế là để cho anh thấy áy náy vì hồi sáng đã sai bảo em làm hết cái nọ đến cái kia đấy!

Mà đúng là bây giờ Hoắc ảnh để đang rơi vào trạng thái áy náy không tự thoát ra được, hẳn muốn thu hồi lại mấy cái lời khen mà hắn đã dành cho chương trình hồi sáng nay quá (¬_¬).

[Thế mới nói, Bao Tử cũng là một người phụ nữ có tâm cơ đấy!]

Bạn đang đọc truyện *Nhật Kí Hôn Nhân Của Tôi Và Thần Tượng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 30

Mặc dù chỉ ở Séc trong bốn ngày ngắn ngủi, nhưng đất nước này đã lưu lại cho tất cả mọi người trong tổ chương trình "Có em trong đời" một ấn tượng sâu sắc. Cho nên có thể nói là những người làm việc thầm lặng đôi khi cũng rất hạnh phúc, ít nhất là họ không cần trả tiền mà vẫn được đi du lịch miễn phí, hơn nữa quan trọng nhất là có tiền lương cảm về. Nhưng những cảnh đẹp rồi cũng sẽ trở thành hồi ức, thời khắc chia tay đã đến rồi.

Trước khi ra về, tổ chương trình vẫn muốn phỏng vấn hai vợ chồng Hoắc Sâm vài câu như thường lệ.

Hỏi Hoắc Sâm: "Bạn cảm thấy chuyến đi du lịch lần này thế nào?"

Boy thẳng thắn trả lời: "Tôi thấy không vui lắm."

Đạo diễn hít sâu một hơi, hỏi tiếp: "Tại sao bạn lại thấy vậy?"

[Nhấn nhin nhấn nhin, phải nhấn nhin!]

[Thế giới tươi đẹp như vậy, mình không được nóng nảy!]

Hoắc Sâm: "Thứ nhất, vừa mới xuống máy bay thì đã bị các anh vứt bỏ một cách vô tình; thứ hai, cố tình gài người nước ngoài vào để chia rẽ vợ chồng tôi, cầm gậy đánh uyên ương; thứ ba, biết rõ chúng tôi không biết khiêu vũ mà vẫn bắt chúng tôi học, mặc dù điệu nhảy này không khó lắm, chúng tôi có thể làm được; thứ tư, tôi còn chưa tính sổ các anh chuyện ngày hôm qua cố tình chơi tôi, để vợ tôi thù tôi đâu đấy."

Đạo diễn: "..."

[Hơ hơ.]

[Có hai trong bốn điều trên là chúng tôi bị oan, chúng tôi cương quyết không đồng ý đâu!]

[Đừng cho là chúng tôi mất mặt mù nhé, hai người khiêu vũ high như vậy, có chỗ nào là thấy không hài lòng đâu, còn việc không biết khiêu vũ thì là chuyện của hai người chứ!]

[Còn nữa, chính anh tự đi hành hạ vợ anh chứ chúng tôi xen vào chặc!]

[Mười mấy triệu người xem xin hãy làm chứng cho chúng tôi!!]

...

Hỏi Bao Tử: "Tuần tới là tuần ghi hình cuối cùng của chương trình rồi, bạn có ý kiến gì không?"

Thi sĩ thuộc trường phái trừ tình Bao Tử: "Ồi, tốt quá rồi (¬_¬)."

Đạo diễn: "..."

[Gặp cái đôi vợ chồng thẳng thắn này, tôi thật sự là *bíp bíp*.]

[Xin hãy nói cho tôi biết nguyên nhân, để cho tôi xem rốt cuộc thì mình đã làm sai điều gì?]

Bánh bao ngốc: "Cuối cùng cũng được dùng điện thoại rồi ha ha ha ha = v =."

Đạo diễn: "TAT"

[Được lắm.]

[Thì ra chương trình của tôi còn không bằng một cái điện thoại.]...

Sau khi kết thúc phỏng vấn, trái tim của đạo diễn đã vỡ tan thành trăm mảnh, sự lạc quan kiên cường không còn nữa rồi QAQ.

Sau khi đi ra căn phòng nhỏ dùng để phỏng vấn, đạo diễn mệt mỏi vô cùng, mặt không thay đổi nhìn Hoắc Sâm, bất thành linh hỏi một câu: "Hoắc ảnh đế, ở nhà anh quan trọng hơn hay điện thoại quan trọng hơn?"

Hoắc Sâm: "..."

[Xin anh đừng có động đến nỗi đau của tôi TAT.]

"Đương nhiên là tôi quan trọng hơn rồi, cái này còn phải hỏi à?"

Đạo diễn: "...". Hơ hơ, có bị đánh chết thì tôi cũng không tin đâu.

Không biết là ai tiết lộ thông tin ra bên ngoài, hay là do những phóng viên có khả năng tìm hiểu thông tin cao, mà khi tổ chức chương trình về nước đã thấy đầy các phóng viên và fan hâm mộ đứng ở sân bay đón thần tượng của họ trở về. Còn về phần các chó săn thì... mục đích của bọn họ là muốn đào sâu thêm về câu nói của cô diễn viên hôm trước, xem xem rốt cuộc thì Bao Tử đã dùng cách nào mà có thể quyến rũ được Hoắc Sâm, thành công được Hoắc ảnh đế cưới về làm vợ.

[Lửa bát quái có thể cháy lan ra cả đồng cỏ.]

"Xin hỏi cô Hoắc một chút ạ, cô và Hoắc Sâm quen nhau như thế nào? Làm thế nào mà Hoắc Sâm lại muốn cưới cô?"

Đột nhiên bị cả đồng người vây quanh, bánh bao ngốc ngơ ngác ngác không nghĩ được gì, quay đầu hỏi: "Đúng rồi A Sâm, sao chúng mình lại quen nhau?"

Các phóng viên: "..."

[Xin đừng nghĩ rằng bánh bao ngốc đang giả ngu với các người.]

[Mà thật sự là cô ấy cũng không biết là mình đã quen với chồng mình như thế nào đâu.]

"Bạn fan Bao Tử, bạn có được tôi rồi là bạn vứt bỏ tôi như cái giày rách thế hả? Ban đầu bạn đến tìm gặp tôi rồi xin chữ ký, ký ký xong rồi thành ra đây đưa đến bây giờ luôn."

Tất cả mọi người: "..."

[Trời ơi chết mất chết mất, tình cảm chết đi được = v =.]

[Bàn về tầm quan trọng của việc fan đi xin chữ kí thần tượng.]

[Nhờ đâu ký xong lại kéo được người ta về nhà thì sao = v =.]

Khó khăn lắm mới gặp được hai vợ chồng, các phóng viên tất nhiên sẽ không dễ dàng bỏ qua, cho dù có bị show ân ái đập đến thương tích đầy mình thì cũng mặc kệ TAT.

[Chúng tôi rất kiên cường.]

[Chúng tôi có tinh thần nghề nghiệp vô cùng vĩ đại.]

Một cô diễn viên phụ thứ mười tám mới vào nghề, không có nhiều kinh nghiệm, vậy mà lại kết hôn với một ngôi sao lớn, trong chuyện này nhất định có một bí mật không thể nói cho ai biết, cho nên có người lên tiếng hỏi: "Xin hỏi có phải hai anh chị vì có con nên mới kết hôn đúng không ạ?"

Hoắc Sâm: "..."

Bao Tử: "..."

[Mẹ nó, đang trên bụng tôi à =_=.]

[Chúng tôi chỉ khi đã có danh phận hợp pháp thì mới lăn lên giường đẩy nhá (●°u°●)].

Mọi người xung quanh nghe xong vẫn im lặng như trước.

"Trước mắt chúng tôi vẫn chưa lên chức bố mẹ, cảm ơn."

"Vậy Hoắc Sâm, anh định bao giờ sẽ có con?"

"Cứ thuận theo tự nhiên thôi."

[Hơ hơ.]

[Tôi mới kết hôn được hơn một năm thôi nhé!]

[Đang thời kì tân hôn vui vẻ, tình chàng ý thiếp.]

[Không cần một bé củ cải chui ra rồi chiếm đoạt vợ tôi đâu (￣^￣)ゞ]

Cuối cùng cũng giải quyết xong các câu hỏi của phóng viên, hai vợ chồng Hoắc Sâm thành công ngồi lên xe đi về nhà dưới sự hộ tống của các vệ sĩ. Chẳng qua trên đường về nhà, bánh bao ngọt vẫn có đầy một bụng nghi vấn, bây giờ cô vì đang quá vui sướng vì tự nhiên được làm vợ của Hoắc Sâm, nên đã quên mất không hỏi là tại sao hai người lại quen biết nhau.

Trên xe, Bao Tử nóng lòng muốn hỏi, nhưng bên cạnh còn có người ngoài nên cô đành cắn răng chịu đựng đem thắc mắc của mình nuốt vào trong.

Sau khi về nhà, chỉ có hai người bọn họ...

"Nào, thành thật khai báo cho em, rốt cuộc thì em đã dùng thủ đoạn gì mà có thể ôm được trai đẹp về nhà vậy?"

Hoắc Sâm: "..."

"Chồng ơi, anh nói cho em biết đi mà ~"

"Chuyện này nói ra thì dài lắm."

"Không sao, bọn mình còn cả một đêm dài mà."

"Thật ngại quá, buổi tối không thích hợp để kể chuyện, chỉ thích hợp để phóng túng thôi = v =."

"..."

Chuyện xưa kể ngắn gọn thì là thế này...

Hoắc Sâm có một cái bệnh là cho dù nhìn thấy một cô gái khỏa thân nằm trước mặt đi nữa thì hắn cũng chỉ nói một câu "Thi thể từ đâu đến, mau ném đi chôn (￣^￣)ゞ". Không phải là hắn ghét con gái, mà là hắn không có phản ứng với bất kì loại con gái nào. Hồi niên thiếu hắn luôn cố gắng giữ khoảng cách với con gái, nên bố mẹ hắn đã không tiếc gì mà ném hắn vào giới giải trí, mục đích là để cho hắn tiếp xúc nhiều với các diễn viên nữ, hi vọng sẽ khiến hắn dần dần có phản ứng. Người nhà họ Hoắc thà rằng Hoắc Sâm là một công tử đào hoa, còn hơn để hắn làm một hòa thượng thanh tâm quả dục. Nhưng cuối cùng thì mong đợi của họ cũng không được thực hiện, Hoắc Sâm vẫn như cũ không hề thay đổi.

Mãi cho đến khi gặp Bao Tử, cô gái chật vật nhiều năm ở nghiệp diễn mà vẫn chỉ là một diễn viên phụ nhỏ bé thì mọi chuyện mới khác. Khi hắn gặp cô lần đầu, lúc đó cô tạo cho mình một vỏ bọc lạnh lẽo, như thể băng sơn mỹ nhân vậy.

Nhưng cho dù có lạnh lùng đến đâu thì khi gặp được thần tượng, nội tâm của cô vẫn hừng hực bốc cháy như cũ, hướng hồ là cô chỉ giả vờ lạnh lùng mà thôi. Khi đóng vai quần chúng cho phim của Hoắc Sâm, ngày nào cô cũng vắt óc nghĩ cách để xin được chữ ký của thần tượng.

Kết quả, chỉ sau một lần ký tên mà dẫn tới một cuộc tình, cuối cùng là hôn nhân.

Lúc Bao Tử tìm hắn xin chữ ký thì mặt cô đang lấm lem bùn đất, phim này là phim về đề tài chiến tranh, mà Bao Tử lại là diễn viên quần chúng, nên cô phải diễn vai thi thể nằm trên chiến trường đầy bom đạn, mà còn phải nằm sấp nữa, đến cái mặt cũng chẳng được lên hình. Nhưng chỉ cần có thể được đóng cùng phim với thần tượng, thì dù có phải nằm sấp ăn đất cô cũng không thấy khổ.

[Bàn về quyết tâm của một fan chân chính.]

Bao Tử quyết định lợi dụng lúc không có ai bên cạnh Hoắc Sâm để ra tay, một thân bụi đất lấm lút đi đến chỗ Hoắc Sâm, lấy một quyển sổ nhỏ và một cây bút từ trong ống tay áo ra, nhìn xung quanh một lượt rồi nói: "Hoắc ảnh đế, em hâm mộ anh từ rất lâu rồi, anh cho em xin chữ kí được không ạ?"

Hoắc Sâm: "..."

Hắn thành thạo kí tên của mình vào cuốn sổ, nhưng không ngờ cô gái này lại nói tiếp: "Có thể kí thêm một chữ nữa không ạ?"

"Xin cho bạn em à?"

"Không phải ạ."

Hoắc Sâm gật đầu, cảm giác cô bé fan này không tệ, xin tận hai chữ kí để lưu giữ. Ai ngờ hấn lại nhận về một câu nói kinh người, làm miệng hấn co giật luôn.

"Một bản em giữ lại, còn một bản đem đi bán, thế là em sẽ có tiền mua Iphone rồi hihi."

"..."

"Sau đó thì sao? Sau đó thì sao ạ?" Bánh bao ngốc nằm trong ngực Hoắc Sâm, vui vẻ nghe hấn kể chuyện.

Hoắc Sâm không chút nể nang chặn đà hưng phấn của vợ: "Muốn biết về sau thế nào, xin đợi hồi sau sẽ rõ."

"(^ ^) ♪"

"Vợ à, đêm đã khuya rồi."

"Thì sao?"

"Phóng túng phóng túng nào = v =."

"Em từ chối!" Ai bảo anh chỉ kể có một nửa rồi thôi.

"..."

Trần trọc trở mình một lúc, Bao Tử vẫn thấy ngứa ngáy trong lòng, cho nên... "Chồng này, sau đó em có đem bán cái chữ kí mà anh cho em không?"

"Có, em bán cả hai luôn, sau khi kết hôn em vẫn thường xuyên bảo anh kí tên, bán được rất nhiều đấy."

"..."

[Tại sao mình lại là người như vậy chứ!]

"Lừa em đấy."

"QAQ"

[Vốn đang cảm thấy áy náy, muốn bù đắp cho anh một chút.]

[Đồng ý triền miên ân ái với anh suốt đêm nay.]

[Nhưng mà bây giờ em chỉ có thể bảo anh đi ngủ sớm thôi!]

Khi ở bên một người, nếu như người ấy có thể truyền cho bạn năng lượng để thức dậy mỗi sáng, đêm đêm có thể an tâm đi ngủ, làm việc gì cũng cảm thấy tràn đầy động lực, luôn mong đợi về tương lai, thì chứng tỏ bạn không yêu nhầm người. Tình cảm chân thành nhất không phải là việc lấy danh nghĩa tình yêu ra để giầy vò nhau, mà là phải coi nhau như những người bạn thân, trở thành ánh sáng của đời nhau.

"Vợ, ngày mai anh có hẹn phỏng vấn."

"Em biết rồi, hai bọn mình đi ngủ sớm thôi."

"Em đi cùng anh nhé." Ngủ muộn một chút cũng không vấn đề gì, đằng nào cũng có lẫn lộn đâu QAQ.

"Em đi theo anh làm gì?"

"Ồ bên cạnh anh."

"Để em suy nghĩ đã."

"Ừ, chúc em ngủ ngon =3=."

"Anh ngủ ngon."

Chương 31

Hoắc Sâm vì tối hôm qua không được gần gũi da thịt với vợ, nên buổi sáng nơi nào đó đã không kìm chế được mà rục rịch ngóc đầu dậy, giờ tay bấm bấm tính tính một chút, đã gần một tuần không được lăn lộn với vợ rồi (●°u°●)".

Đối với một người trước giờ chưa từng có phản ứng với con gái (tất nhiên là cả với con trai) như Hoắc Sâm mà nói, thì việc gặp được một người có thể kích thích được hẳn là một điều không hề dễ dàng, cho nên sau khi cưới hẳn liền bắt đầu chìm đắm trong thế giới xuân sắc, thêm nữa hẳn cũng biết rằng vợ hẳn luôn không chịu nổi mỗi khi hẳn dùng sắc dụ, vậy nên lúc cần thiết hẳn phải lợi dụng ngay nhược điểm này của Bao Tử thì mới có thể khống chế được cô.

Không giống với Hoắc Sâm mới tỉnh dậy đã muốn làm chuyện xấu, Bao Tử lúc này vẫn còn đang ngủ rất say sưa.

...

Bánh bao tuy luôn ngủ đến mức sét đánh cũng không biết, nhưng bạn đã đọc truyện công chúa Bạch Tuyết chưa →_→? Công chúa Bạch Tuyết phải cần có hoàng tử đánh thức thì mới dậy được, cho nên muốn Bao Tử tỉnh lại đương nhiên phải cần có morning kiss của Hoắc hoàng tử rồi.

[Cũng không phải như vậy.]

[Bao Tử tỏ vẻ kiêu ngạo.]

[Nếu như không bị tên Hoắc Sâm kia sờ soạng.]

[Thì cô còn lâu mới tỉnh nhé (¬_¬)Σ.]

Chuyện này cũng không thể trách Hoắc Sâm được, ai bảo vợ mình để lộ bờ vai trần nằm bên cạnh

mình chứ, nếu không làm cái gì thì thật có lỗi với cái giấy chứng nhận kết hôn có giá chín đồng quá (¬_¬).

Bao Tử cực kỳ nóng nảy khi bị quấy rầy đến giấc ngủ: "Hoắc Sâm, em sắp mơ đến đoạn mình được hưởng cuộc sống hạnh phúc rồi đó!"

"Ừm, ngay bây giờ anh sẽ cho em hưởng thụ "tình phúc" giữa hai vợ chồng luôn đây."

"..."

Lúc hai người rời khỏi được cái giường thì đã gần mười một rưỡi trưa rồi, sự trả giá cho cái gọi là hạnh phúc vợ chồng chính là...không thể ăn bữa sáng QAQ.

Bánh bao, cô vợ nhỏ đáng thương bị chồng hành hạ thể thảm, đương nhiên là phải tố cáo tội ác của anh chồng nhà mình một chút.

Bánh bao thích mua túi: Không được ăn sáng không được ăn sáng không được ăn sáng, chuyện quan trọng phải nói ba lần!!!

#Lộc nhưng nhân sinh: Em cũng chưa ăn sáng, dậy muộn quá [mặt cười].

#Đứng dưới ánh trăng: Em thật muốn biết cái bí mật không thể nói ra này quá @Diễn viên điện ảnh

Hoắc Sâm, tụt quần hô: Hoắc ảnh đế, anh đã làm gì Bao Tử vậy hả?!!!

#Khâu khâu vá vá: He he he, đọc xong cái status này là đầu em lập tức suy nghĩ đen tối ngay!!...

Thế là chuyện lên án chồng không cho mình ăn sáng không chỉ thất bại mà còn làm cho các fan đoán ra được nguyên nhân cụ thể dẫn đến việc này, bánh bao ngốc bây giờ đang khóc ngất trong toilet, bây giờ xóa status đi còn kịp không QAQ?

"Chồng ơi, em đã làm sai một chuyện, xin lãnh đạo hãy khoan hồng." Bánh bao ngốc tội lỗi cúi đầu đi vào bếp, chủ động thừa nhận sai lầm.

Hoắc Sâm đặt con dao xuống, quay người hỏi: "Chuyện gì vậy?"

"Anh tự xem đi." Hai tay rụt rè đưa điện thoại tới.

Kết quả...

"Ừm, màn show ân ái này anh cho max điểm."

Bao Tử: "..."

"Anh phải dành một lời khen cho các bạn đã đoán ra nguyên nhân mới được."

"..."

Ăn cơm trưa xong, hai người vẫn nhàn rỗi không có việc gì làm, co chân ngồi trên salon không nhúc nhích làm trạch phu trạch thê, một người vì là diễn viên quần chúng, nên nếu không tự đi tìm vai diễn thì chỉ còn nước ngồi nhà thôi, bởi vì các đạo diễn tuyệt đối sẽ không chủ động tìm đến cô đâu. Còn một người thì mặc dù hôm nay có việc, nhưng vì chưa đến giờ nên...

"Không phải anh nói là hôm nay có hẹn trả lời phỏng vấn à?"

"Ừ."

"Vậy anh mau chuẩn bị đi, thay quần áo các thứ."

"Không vội, tối mới quay cơ mà."

"..."

Ngồi yên một lát, bánh bao ngốc nói: "Đề em đi chọn quần áo cho anh."

"Thế em có đi cùng anh không?"

"Anh yêu, em sẽ ở nhà xem trực tiếp nhé =3=."

"..."

[Bên ngoài nhiều kẻ xấu lắm, vợ nữ yên tâm để anh đi một mình sao?]

"Tôi qua em đã nói sẽ đi theo anh mà!"

"Có à? Em không nhớ rõ."

"..."

Nghe thấy vợ nói là sẽ không đi cùng mình đến địa điểm quay, bé Hoắc ba tuổi đăng nhập thành công...

Bao Tử chọn cho chồng một cái sơ mi trắng, đáng đẹp thì mặc gì cũng đẹp hết. Bánh bao ngốc tự chặc lưỡi khen ngợi chồng mình, mặc cái sơ mi trắng này vào thì nam thần của mình trông sẽ thuần khiết lắm đây (▽).

Thế nhưng Hoắc ba tuổi lại không muốn thuần khiết, hắn quyết định cời hai cái cúc trên cùng ra, để lộ dấu hôn mà bánh bao ngốc lưu lại trên ngực hắn sáng nay.

Bao Tử: "...Cài cúc áo vào mau!"

Hoắc ba tuổi: "Không thích!"

Bao Tử: "..."

Cố Tử Diễm chịu trách nhiệm là người đại diện, nên khi nghệ sĩ của mình có lịch phỏng vấn thì hắn đương nhiên phải đích thân đến đón đi. Kết quả vừa đến nhà Hoắc Sâm thì thấy hai vợ chồng nhà này đang vì mỗi cái chuyện cài cúc áo nhằm chán mà lằng nhằng mãi không thôi, như thể đang show ân ái trá hình vậy.

...

Trên đường đến nơi phỏng vấn, vì không có Bao Tử bên cạnh, nên Hoắc Sâm không còn hoạt bát như tính cách vốn có, toàn bộ quá trình đều chỉ duy trì nét mặt lạnh lùng.

"Chắc, đúng là phân biệt đối xử."

"Xi, lúc cậu ở cạnh Mạc Á Y với lúc ở cạnh tôi thì không phân biệt đối xử chắc?"

"..."

"À phải rồi, cảm ơn cậu vì đã xử lý giúp tôi chuyện kia lúc tôi với bánh bao đang ở nước ngoài."

"Chẳng qua tiện thì làm thôi, chủ yếu là vì Á Y thấy khó chịu."

"..."

[Bàn về cuộc chiến giữa hai người đàn ông.]

[Xem rốt cuộc thì ai có màn show ân ái xuất sắc hơn.]

Cuộc phỏng vấn này là Cố Từ Diễm nhận cho Hoắc Sâm, chủ đề là nói về những chuyện trong quá khứ, con đường dẫn đến thành công vân vân.

Mà chương trình này lại được chiếu trực tiếp, làm cho các fan phiền não vô cùng vì phải đưa ra một lựa chọn khó khăn, đó là nên xem "Có em trong đời" hay là xem chương trình talkshow của Hoắc Sâm đây?

Có những người sẽ không cần phải cân nhắc lựa chọn, điển hình là Bao Tử, cô nhất định sẽ xem chương trình trực tiếp của chồng, giám sát xem hán có tự tiện cởi hai cái cúc áo sơ mi ra hay không →_→.

Vốn chỉ là một talkshow bình thường, ban đầu vẫn không có gì đặc biệt cả, thế mà đến cuối cùng, Hoắc Sâm khéo léo thay đổi kịch bản của MC, trực tiếp trêu chọc vợ mình qua màn hình TV, show ân ái đã đạt đến cảnh giới thần sầu.

MC: "..."

[Ai có thể nói cho tôi biết là phải làm thế nào không?]

[Coi như xong.]

[Đâm lao thì phải theo lao thôi.]

"Anh có yêu vợ mình không?"

"Yêu."

"Vậy anh nghĩ như thế nào thì được gọi là yêu?"

Đinh, Hoắc Sâm dậm tà đăng nhập thành công: "Đối với tôi, thích một người là sẽ muốn nhào vào đè ngã người ấy, còn yêu một người là sẽ liên tục muốn được đè ngã người ấy suốt ngày không chán."

MC: "..."

[Không ngờ người có tài ăn nói như tôi mà cũng có ngày im lặng không phản bác được QAQ.] [Các bạn xem đài, chương trình của chúng tôi là một chương trình rất văn minh nhé.] [Chẳng qua là khách mời lần này ăn nói hơi đen tối chút thôi.]

Cố Từ Diễm đứng một bên theo dõi cũng gật đầu đồng ý với Hoắc Sâm.

Còn các bạn xem đài thì...

[Trời ơi, thật không dám nhìn thẳng.]

[Fan chúng em có nhiều người tuổi còn nhỏ lắm.] [Sao anh có thể nói thẳng ra như vậy chứ *che mặt*.]

Bao Tử vẫn luôn nghiêm túc theo dõi chồng mình, đúng lúc Hoắc Sâm nói cái câu kia thì cô đang uống nước, thế là...phụt!

Nước phun đầy ra bàn trà.

[Chồng ơi, đúng là anh đã bị em dạy hư mất rồi.]

[Bình thường mấy lời dâm tà này không phải là em nói đấy sao?] [Còn nữa...]

[Đang truyền hình trực tiếp đó!!]

[Anh muốn cho cả nước biết là em thường xuyên bị anh bỏ nhào vào đấy à QAQ?] Tại nhà họ Hoắc...

Ba Hoắc: Thật không muốn thừa nhận đây là con trai mình.

Anh trai Hoắc: Thật không muốn thừa nhận đây là em trai mình.

Mẹ Hoắc: Thật không hổ là con trai mẹ!

Ba Hoắc và anh trai Hoắc: →_→

Đương nhiên, Hoắc Sâm vẫn cảm thấy chưa đủ, hẩn nhìn ống kính rồi cười một cái, sau đó cực kỳ bình tĩnh cực kỳ tự nhiên cởi hai cái cúc áo sơ mi của mình ra.

Các fan đang ngồi trước TV...

[Trời ơi trời ơi, chảy máu mũi rồi.]

[Đội đầ!]

[Hình như mình nhìn thấy dấu ô mai trên cổ nam thần!] [→_→]

[Chúng tôi lại phải nhìn người ta khoe khoang tình cảm đấy à?!?!]

Bánh bao ngọc ngồi nhà đang há hốc mồm nhìn TV, QAQ, Hoắc Sâm! Anh không biết xấu hổ thì kệ anh, nhưng vợ anh thì xấu hổ lắm đó!

Cùng lúc này có rất nhiều fan đang hỏi Bao Tử trên blog là: Ngày hôm nay chị có hạnh phúc không ^_^?

Bánh bao ngọc:...

Lúc Hoắc Sâm về nhà thì thấy trong nhà rất yên ắng, trong phòng ngủ chính cũng không thấy bóng dáng vợ đâu cả, chỉ thấy một mảnh giấy nhỏ để trên tủ đầu giường, trên đó ghi thế này: Anh Hoắc thân mến, khoảng cách tạo nên cái đẹp, yêu là phải biết kìm chế, cho nên tối nay em sẽ ngủ ở phòng cho khách, anh ngủ một mình ở phòng chính đi nhé. Ps: Chúc anh ngủ ngon!

Hoắc ba tuổi: "..."

[Một mình thì ngủ ngon thế nào được chứ!]

Hoắc Sâm tối sầm mặt, dứt khoát đi tới phòng cho khách.

Bánh bao ngọc tự cảm thấy mình thông minh đến không thể thông minh hơn được nữa, có đôi lúc phải dùng tới chiến tranh lạnh để xử lý chồng mình. Thật kì quái đi! Tự nhiên lại lòi cô vào chuyện này! Bây giờ mọi người còn đang ồ ạt nhắn tin hỏi cô cảm giác bị dè ngă như thế nào nữa chứ, chắc chắn, mấy người có thể trong sáng chút không hả?

...

Bao Tử khóa cửa phòng lại, chuẩn bị yên ổn đi ngủ, kết quả cách một cái, cửa đã bị mở ra. Bánh bao ngọc: "Σ (° Ⅲ)"

Hoắc Sâm ranh mãnh tựa vào cánh cửa, vuốt ve cái chìa khóa trong tay, hời hợt cười nói: "Bánh bao ngọc, em cho rằng khóa cửa lại là có thể bình an vô sự sao? Không biết là nhà mình có chìa khóa dự phòng à?"

Bánh bao ngọc: "..."

[Tráng sĩ, có gì từ từ nói!]

[Đừng kích động mà!]

...

Hoắc Sâm đang muốn lấy danh nghĩa tình yêu ra để dè ngă vợ một lần nữa, kết quả...

"Chồng ơi, buổi sáng đã lẫn lộn rồi mà, buổi tối nghỉ ngơi lấy lại sức nha = v =."

"Em nghỉ nhiều rồi, anh chỉ muốn bế em về phòng chính ngủ thôi, em mà không được anh ôm ngủ là sẽ không cảm thấy an toàn đâu."

"..." Sự tự tin của anh từ đâu mà có vậy?

Bạn đang đọc truyện *Nhật Kí Hôn Nhân Của Tôi Và Thần Tượng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 32

Sáng chủ nhật, Hoắc Sâm vốn cho rằng vợ mình sẽ nổi trận lôi đình, cuồng phong bạo vũ, sấm sét vang dội với mình vì cuộc phỏng vấn ngày hôm qua, thế nhưng tình huống này đã không xảy ra, thậm chí buổi sáng ngủ dậy bánh bao ngốc nhà hắn còn tặng cho hắn hai cái hôn nữa.

[Thật sự là...]

[Hạnh phúc tới quá bất ngờ.]

[Hoàn toàn không có một chút phòng bị nào = v =.]

Mặc dù thế giới nội tâm đang nhộn nhạo quay cuồng, nhưng đại não của Hoắc Sâm vẫn rất tỉnh táo, nghĩ rằng chuyện không thể phát triển theo hướng này được, bởi vì bánh bao ngốc chắc chắn phải rất tức giận vì hôm qua hắn đã tự tiện cởi cúc áo trên sóng truyền hình mới đúng. Cho nên suy ra là, nguyên nhân bánh bao happy như vậy là vì muốn dành cho hắn một sự yêu thương cuối cùng "trước khi chết", hoặc là hôm qua khi hắn đang ngủ đã có ai nói chuyện gì đó làm bánh bao vui vẻ. Nếu đúng là nguyên nhân thứ hai thì... chứng tỏ lợi dụng khi hắn đang ngủ say, cái bánh bao không biết trời cao đất rộng kia đã lén lút dùng điện thoại di động → _ →.

[Ha ha.]

[Rõ ràng có một mỹ nam đẹp như hoa nằm bên cạnh em.]

[Thế mà lực chú ý của em lại chỉ đặt vào tên tiểu yêu di động kia.]

[Trầm mất hứng, trầm khó chịu!]

Bánh bao ngốc không có thời gian quan tâm đến nội tâm của anh chồng trẻ con, bởi vì hiện giờ cô đang rất là vui (●°u°●)".

Khoảng 12 giờ đêm qua, sau khi thấy chồng đã ngủ say, cô tự nhận thấy lá gan của mình càng ngày càng lớn, lén lút cầm lấy điện thoại, chỉnh ánh sáng về mức tối nhất, lướt lờ blog và Taobao một chút, tiếp theo đang định đọc truyện thì định một cái, có người nhắn tin cho cô.

Nhìn vào người gửi thì... "(☆_☆)"

[Oh my baby.]

[Nữ thần nhắn tin cho mình.]

[Cuộc đời này không còn gì để tiếc nuối nữa ◡(◡)]

Diễn viên điện ảnh Mạc Á Y: Bao Tử, em có đó không?

Bánh bao thích mua túi: Khắp nơi đều có mặt ạ, nữ thần tìm em có việc gì vậy?

Diễn viên điện ảnh Mạc Á Y: Chị muốn hợp tác với em cùng quay một quảng cáo.

Bánh bao thích mua túi: Vâng ạ vâng ạ vâng ạ.

Diễn viên điện ảnh Mạc Á Y:...Em không sợ bị chị bán đứng à?

Bánh bao thích mua túi: Giữa người với người cần có sự tin tưởng lẫn nhau, huống hồ em cũng chả đáng bao nhiêu tiền.

...

Nói chuyện thêm vài câu, cuối cùng bánh bao ngốc đã nhận được cơ hội quay quảng cáo cùng với nữ thần, còn trao đổi số điện thoại của nhau nữa.

Ngày hôm sau, tâm trạng của Bao Tử vô cùng tốt, cứ vui vẻ hát vang mấy bài hát dân ca.

Hoắc Sâm: → _ →

[Vợ chồng chung gối đã trăm năm.]

[Vợ, em có chuyện gì vui vậy? Kể cho anh nghe đi!]

Làm một cái bánh bao nhân thịt không giấu được trong bụng, lúc Bao Tử hưng phấn là chắc chắn không kìm chế được trong lòng, cho nên chưa cần Hoắc Sâm hỏi thì Bao Tử cũng đã thật thà khai báo hết rồi.

"Quảng cáo gì?"

"Khoai tây chiên á."

"→_→"

"Em cũng muốn kiếm được nhiều tiền cho gia đình giống anh."

" Bao nhiêu tiền?"

"Năm vạn đó (͡ ▽ ͡)."

"→_→"

Tuy nhận về ánh mắt khinh bỉ của chồng nhưng Bao Tử vì đang vui nên không thèm chấp nhặt làm gì, vẫn vui vẻ cười ha ha.

"Từ ánh mắt của anh, em có thể nhận thấy sự khinh bỉ.Sao hả? Chê em kiếm được ít tiền à? Em nói cho anh biết nhé, năm vạn có thể mua được rất nhiều Iphone đấy!!!"

"..."

Hoắc Sâm quyết định từ bỏ khi không thể cứu vớt được đường về của não vợ, ánh mắt hần mặc dù có vẻ như muốn nói "Em đúng là đồ ngốc", nhưng phần nhiều chính là muốn biểu đạt rằng "Anh thật sự không thể hiểu nổi là trong đầu em đang nghĩ gì.", chỉ một cái quảng cáo khoai tây chiên giá năm vạn mà đã khiến em kích động như vậy rồi, đúng là không có tiền đồ.

Bao Tử: "(͡ ▽ ͡)"

Đối với Bao Tử 22 tuổi mà nói thì năm vạn quả thực là một số tiền rất lớn, bạn phải biết rằng khi Bao Tử đóng vai thi thê thì chỉ nhận được có bảy tám chục đồng mà thôi, cho nên cái người họ Hoắc kia không biết gì thì đừng có nói lung tung.

"Em không quan tâm tiền ít hay nhiều, cái mà em quan tâm chính là em đã có số điện thoại của nữ thần rồi, còn được một lần hợp tác với chị ý nữa chứ, thật đáng để kiêu ngạo = v =."

"Xi, anh là chồng của em, điều này mới đáng để cho em kiêu ngạo đấy →_→."

"..."

[Chồng mình lại đang ngâm trong bình dấm chua rồi.]

[Phải đồ dành thôi đồ dành thôi=3=.]

Bên này hai vợ chồng trẻ đang đồ nhau ngọt sớt, bên kia cũng có một đôi tình nhân đang ngược cẩu một cách tàn bạo...

"Em tìm vợ Hoắc Sâm để quay quảng cáo cùng à?"

"Vâng, em rất thích Bao Tử, bánh crepe em ý làm ăn ngon lắm luôn."

"Em vui là được rồi, thế chừng nào thì em mới đồng ý lấy anh?"

"..."

"Hồi trẻ anh thừa nhận mình đã sai khi đã từ chối em nhiều lần, nhưng sau này không phải em cũng nhả nhận từ chối anh rất nhiều sao? Cho nên chúng mình huê nhau."

"..."

"Vội lại Hoắc Sâm nói rất đúng, yêu một người chính là liên tục muốn được đề ngã người ấy, anh hi vọng được thêm chữ "một cách hợp pháp" vào cuối câu này."

Mạc Á Y ngẩng đầu nhìn Cố Tử Diễm "Khiếp, em nổi hết cả da gà rồi đây này, nhờ đâu sau khi kết hôn anh lại nói là chúng mình không hợp thì sao? Nếu ly hôn thì em lại trở thành người đã qua một đời chồng à?"

Cố Từ Diễm "..."

[Em nhất định phải nhớ dai chuyện cũ như vậy sao?]

"Cố Từ Diễm"

"Gì em?"

"Lần sau mà muốn em đồng ý cưới anh thì nhớ phải chuẩn bị nhẫn và hoa hồng đấy."

"Được."

Tuần ghi hình cuối cùng sẽ chỉ tập trung quay lại những cảnh đời thường của hai vợ chồng thôi, cho nên sẽ không có đạo diễn đi theo, thay vào đó thì phòng khách phòng bếp nhà bọn họ sẽ được gắn camera.

[Chúng tôi phóng khoáng như vậy đó.]

[Thật ra thì không phải đâu.]

[Chỉ là chúng tôi không muốn bị ngược nữa thôi.]

Xế chiều chủ nhật, hai vợ chồng tranh thủ đi siêu thị mua đồ trước ngày ghi hình, không sai, bọn họ đúng là đang có ý định sẽ cắm rễ ở nhà một tuần làm trách phu trách thê. Bởi chẳng nào khi quay xong chương trình này thì Hoắc Sâm cũng phải ra ngoài đóng phim, có khi mười ngày nửa tháng cũng không về nhà.

...

Trong siêu thị, hai người sống vai đi bên nhau, bánh bao ngọt cũng phải đeo khẩu trang, vốn định sẽ chỉ làm một diễn viên quần chúng nhỏ bé không ai biết đến, kết quả lại tham gia chương trình thực tế cùng chồng, từ đó đến nay liền đi trên con đường ngập ánh hào quang, bây giờ khi đi trên đường sẽ có người chỉ cô rồi nói: "Ôi trời ôi trời ôi trời, kia có phải Bao Từ gốc không?" Cho nên để tránh bị người ta nhận ra, cô liền nghe theo đề nghị của người đã có thâm niên trong nghề, che chắn cẩn thận rồi mới ra cửa.

Nhưng mà, điều khiến bọn họ không thể ngờ tới chính là, dù đã bọc kín người lại như cái bánh ú thì cũng không thể ngăn cản được cái mũi thính của đám chó săn.

Và thế là hai vợ chồng gốc lại được lên trang nhất.

Chuyện là như thế này...

Mua xong đồ cần thiết, hai vợ chồng đang xếp hàng đợi thanh toán, Hoắc Sâm nhìn sang thì thấy trên kệ chỗ quầy thu ngân có bán bao cao su Durex, thế là hần nghĩ lại hình như trong nhà sắp hết rồi, cho nên vì sự nghiệp dè dặt người bên gối, hần tất nhiên phải chuẩn bị nhiều cái này một chút.

Sau đó, ban ngày ban mặt, Hoắc Sâm cầm lấy mấy hộp Durex lên, về mặt nghiêm túc nghiên cứu xem nên mua loại nào, thậm chí còn gờ ra cho bánh bao nhìn, dù sao vợ hần cũng có quyền được lựa chọn cái này mà →_→.

Sau đó nữa, hai vợ chồng gốc cùng cúi đầu nghiên cứu xem nên mua loại nào, và thế là hình ảnh này đã được đám chó săn căn góc rất khéo léo rồi chụp lại.

Tiêu điểm trang nhất: Hoắc ảnh đế cùng vợ đi siêu thị, có vẻ trước mắt vẫn chưa muốn có con.

Một tấn thức ăn cho chó đột nhiên ập tới khiến các fan không kịp ứng phó, Hoắc ảnh đế à, hình tượng chính trực của anh đã tan vỡ rồi.

Thậm chí có không ít người còn nhấn tin giới thiệu cho họ về mấy loại bao cao su để sử dụng, có chất lượng tốt vân vân, tóm lại là một đám fan đen tối đang không ngừng tấn công vào blog của hai vợ chồng.

Buổi tối Bao Từ ngồi nghịch điện thoại thì mới biết được tin tức nóng hổi mà cô làm nhân vật chính này.

[Trời ơi, sao lại thành ra thế này?!]

[Dù sao cũng che mặt rồi, có đánh chết mình cũng không thừa nhận đâu = v =.]

"Chồng ơi."

"Ừ."

"Hình tượng của chúng mình bị phá hủy rồi."

"Tại sao?"

"Anh tự xem đi."

Cầm lấy cái điện thoại mà vợ đưa tới, Hoắc Sâm "..."

[(◡‿◡)]

[Hình tượng đã một đi không trở lại.]

Đọc tin tức xong, các fan đều bùm mặt tỏ vẻ: Thứ nhất, bọn họ lại bị hai vợ chồng này làm cho gato rồi. Thứ hai, nhìn cái thứ mà Hoắc Sâm đang cầm trong tay kia, chắc chắn, hình ảnh Bao Tử bị Hoắc Sâm bỏ nhào vào tự động hiện lên trong đầu. Thứ ba, giống như tiêu đề đã ghi, chắc chắn chắc,

Hoắc ảnh để bụng dạ khó lường, hiện giờ chưa muốn có con, chỉ muốn cùng vợ hưởng thụ thể giới hai người thôi.

...

Các fan quả thực đã bị hai vợ chồng nhà này làm cho chết lặng.

Trừ những tin nhắn an ủi nhiệt tình của các fan trên blog ra thì Hoắc Sâm còn nhận được điện thoại của mẹ mình...

"Các con dùng cách đó để ngăn không cho mẹ gặp cháu nội tương lai đấy à?" Hoắc Sâm: "...Anh con cũng đã sinh cháu nội cho mẹ đâu?!" Mẹ Hoắc: "... Hình như cũng có lý.

[Đinh, Hoắc ảnh để thành công thay đổi cục diện.]

[Đại ca, bảo trọng nhé!]

Sau đó là điện thoại của Cố Tử Diễm...

"Chắc chắn chắc, thật không ngờ đó."

"Ồ, người chưa có vợ như cậu không hiểu được đâu." "..."

[Thằng nhóc kia, cậu đừng có quá đáng!]

[Tôi sẽ có vợ nhanh thôi!]

[Hơ hơ.]

[Tưởng kết hôn sớm hơn tôi mà ngon à?]

[Sau này con của tôi sẽ ra đời sớm hơn con cậu là cái chắc!]

Bạn đang đọc truyện *Nhật Ký Hôn Nhân Của Tôi Và Thần Tượng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 33

Tối hôm đó, sau khi nhận mấy cuộc điện thoại hỏi thăm (trêu chọc) của mọi người, hai vợ chồng trở lại phòng ngủ, nhìn mấy cái hộp nhỏ trong ngăn kéo tủ đầu giường – kẻ gây họa làm mất hình tượng hoàn mỹ của vợ chồng người ta.

Xin hỏi hai vị lâu trên, hai vị làm gì có hình tượng mà bảo mất hả?

Bao Tử sau khi nói chuyện với mẹ ruột và mẹ chồng xong thì chỉ biết nhìn mấy cái hộp với ánh mắt đầy thù hận, cô thậm chí còn tức giận trừng mắt nhìn Hoắc Sâm mấy lần, đại khái có ý là "anh nhìn xem mình đã làm ra việc tốt gì này". Hoắc Sâm tất nhiên biết là vợ mình đang xấu hổ và giận dữ, nhưng ngược lại với vợ, hắn vẫn rất hồ hững và bình thản.

"Bánh bao, em đừng nhìn anh như vậy, lúc đó không phải em cũng đứng nghiên cứu rất chuyên tâm đó sao?"

Bánh bao ngốc: "... Một ngụm máu ghen trong ngực, muốn phun mà phun không được, dù sao thì lời chồng nói là thật, không thể phản bác được QAQ.

Bây giờ khắp các trang báo đều đã đăng tin này rồi, còn có cách nào để giải quyết đây? Điều duy nhất khiến Bao Tử cảm thán chính là tốc độ truyền tin trên mạng đúng là quá nhanh. Cô thì vừa mới lên mạng, chưa kịp đọc báo thì đã nhận được điện thoại của cha mẹ hai bên, trách mắng là hai vợ chồng các con nghiêm túc suy nghĩ đi, các con đã làm tổn thất bao nhiêu đứa cháu của bố mẹ rồi, giọng nói rất oán giận, làm cho hai vợ chồng đều run rẩy sợ hãi. Đương nhiên, cuối cùng vẫn là Hoắc Sâm nói mấy câu lấy lệ cho qua.

[Vây mới nói...]

[Làm người của công chúng thật đáng sợ.]

[Chuyện gì cũng bị người ta biết được.]

"Bây giờ em chẳng dám lên blog nữa, bức quá đi!"

"Bánh bao, em phải giữ vững tâm thế, nên biết rằng trong họa có phúc."

"Ồ, vậy anh thử nói cho em nghe cái gì gọi là phúc đi!"

"Thứ nhất, ba mẹ biết hai vợ chồng mình đang rất hạnh phúc, tạm thời chưa muốn có con, như vậy ba mẹ sẽ không thúc dục chúng mình nữa. Thứ hai, anh đoán chắc là lượng fan trên blog của em đang tăng mạnh, bánh bao nhà anh bây giờ cũng trở thành người nổi tiếng rồi."

Bánh bao "nổi tiếng": "..."

"Cuối cùng, cũng là điều quan trọng nhất, đoán chừng không bao lâu sau hai vợ chồng mình sẽ cùng quay quảng cáo, em lại có thể kiếm được nhiều tiền rồi."

"Thật không? Quảng cáo gì (☆_☆)?"

"Durex."

"..."

[Hơ hơ.]

[Hoắc Sâm, anh lại trêu chọc em!]

[Em tuy chỉ là diễn viên phụ thứ 18.]

[Nhưng không đến mức quảng cáo nào cũng nhận đâu nhé!]

"A Sâm, có giỏi thì anh đi đóng quảng cáo băng vệ sinh đi →_→."

Hoắc Sâm: "..."

Nếu như trời cao cho Bao Tử thêm một cơ hội nữa, thì ngày hôm qua lúc ở siêu thị cô tuyệt đối sẽ không thông đồng làm bậy đứng nghiên cứu mấy cái hộp kia với Hoắc Sâm nữa. Bánh bao gốc cốt lõi mong đợi sau khi ngủ một giấc tỉnh lại thì mọi chuyện sẽ bình yên như trước, kết quả ngày hôm sau sờ đến cái điện thoại vẫn không thấy khác hơn chút nào.

[Nỗi bi thương sao quá lớn.]

Mà điều khiến cho Bao Tử càng muốn đào hố để chui xuống chính là...

Thứ hai, tổ chương trình "Có em trong đời" đến nhà bọn họ để lắp camera. Vì đều là người quen cả, nên bánh bao gốc muốn đối đãi với bọn họ tốt một chút, ví dụ như pha trà này nọ, dù sao thì mấy tuần vừa rồi hai vợ chồng cô cũng làm khổ người ta nhiều lắm.

Trước khi cả đoàn đến, trong đầu cô đều tưởng tượng ra những hình ảnh vô cùng tốt đẹp. Nhưng thực tế thì không bao giờ được như vậy...

Lúc tổ chương trình đến, Bao Tử đi mở cửa, đang chuẩn bị hô một câu chào mừng thì lại bị đạo diễn chặn lời: "Hai vợ chồng cô kể cả lúc không ghi hình thì cũng làm cho chúng tôi ghen tị muốn chết."

"Hmm?"

"Tin tức ngày hôm qua đó, cô hiểu mà."

"..."

[Tôi không muốn hiểu.]

[Xin mấy người hãy bỏ qua đi mà.]

[Đạo diễn, thật không ngờ là anh lại thích xem tin tức đấy.]

Trong lúc bánh bao ngốc đang quần bách thì Hoắc Sâm đã ra cứu trợ ngay: "Đây là chuyện riêng giữa hai vợ chồng, đạo diễn à, chờ anh kết hôn rồi thì sẽ hiểu thôi."

[Muốn quan tâm chuyện của chúng tôi à?!]

[Tốt nhất là anh tự lo cho mình trước đi!]

[Dám bắt nạt cô vợ hay xấu hổ của tôi!]

[Anh không coi tôi ra gì có phải không?!]

Đạo diễn: "..."

Tổ chương trình vốn chỉ định gắn camera trong phòng khách, phòng bếp và ban công thôi, nhưng mà bây giờ →_→, mặc dù làm như vậy thì có hơi xâm phạm vào riêng tư của người ta, nhưng đạo diễn vì muốn nâng cao tỷ suất người xem và tạo phúc lợi cho các bạn fan nên đã đưa ra ý kiến: "Tôi

có thể gắn một cái trong phòng ngủ không?"

Hoắc Sâm: "Anh nghĩ sao →_→?"

Đạo diễn: "Tôi thấy được."

Hoắc Sâm: "Hơ hơ."

[Đùa à?!]

[Chuyện trong phòng ngủ nhà người ta mà các anh cũng quan tâm là sao?!]

Đạo diễn cũng tự biết là yêu cầu này có hơi mất lịch sự, mặc dù trong lòng rất muốn, nhưng chủ nhà người ta không đồng ý thì đành chịu thôi.

Thế mà lúc này đột nhiên lại nhảy ra một kẻ phá đám: "Chồng ời, sao trong phòng ngủ lại không thể gắn camera?"

Hoắc Sâm: "..."

[Vợ à, em bị gì vậy hả?!]

"Bánh bao, em sẽ phải hối hận đấy."

"Hối hận cái gì?"

"Hối hận vì đã để người ta xâm phạm vào nơi riêng tư cuối cùng trong nhà."

"Không phải vẫn còn toilet sao?"

"..."

[Mẹ nó, lại không phản bác được rồi!]

[Thôi, em vui là được!]

[Nhưng mà, sao mình lại có một dự cảm không lành thế nhỉ QAQ.]

Đạo diễn: "→_→"

[Mặc dù hai người không lúc nào là không show ân ái trước mặt chúng tôi cả.]

[Nhưng tôi là cầu độc thân đại nhân đại lượng, không thèm chấp hai người.]

[Thậm chí còn muốn khen ngợi tiểu thư Bao Tử, cảm ơn vì đã ủng hộ chúng tôi nhé!]

Bánh bao ngốc làm vậy thật ra là có nguyên nhân, nếu trong phòng ngủ có gắn camera thì một tuần này cô không phải sợ sẽ bị Hoắc Sâm đề ra làm chuyện xấu rồi.

[Ai thông minh như tôi!]

[Tự cảm thấy mình quá tuyệt luôn = v =.]

Tổ đạo diễn vốn định để lại một anh quay phim rồi tung tay áo rời đi, kết quả anh quay phim đã bị đuổi ra ngoài với lý do được anh ta tiết lộ là: Hoắc Sâm nói, khi nào chúng tôi đi chơi bên ngoài thì anh có thể quay, nhưng khi ở nhà thì không cần anh ở đây làm bóng đèn đâu.

Mọi người: "..."

Đều nói giác quan thứ sáu của phụ nữ rất chuẩn, nhưng đôi khi trực giác của đàn ông cũng rất đúng.

Hoắc Sâm hiểu rất rõ vợ mình, vừa ngốc nghếch lại cầu thả, lúc nào cũng quên cái này quên cái kia. Cho nên hắn cam đoan rằng đến tối vợ hắn sẽ quên mất là trong phòng ngủ có gắn camera, và đương nhiên, để trả thù việc bánh bao hôm nay không đứng cùng chiến tuyến với hắn, Hoắc Sâm quyết định sẽ giữ yên lặng để cho vợ mình phạm sai lầm.

[Đằng nào cũng mất hình tượng rồi, cố nín kẻo làm gì nữa.]

[Tiết tháo có rơi xuống đất tôi cũng chẳng muốn nhặt, dù sao cũng bẩn rồi.]

Thật ra thì khi hai vợ chồng ở cùng nhau, họ đâu thêm lo lắng đến cái camera nữa, có khi đến cái camera còn phải sợ hai vợ chồng nhà này ấy chứ →_→.

...

Sự kiện hai vợ chồng đi siêu thị mua bao cao su ngày càng trở nên hot, đối với chuyện này, bánh bao ngốc cảm thấy rất may mắn vì không phải đi ra ngoài, cứ ở nhà mà trốn bão thôi = v =.

Buổi tối, Bao Tử nằm dạng tứ chi trên giường lướt blog..

#Tự cô hồng lam xuất cp: Sau khi xem "Có em trong đời" em rất thích chị, cảm thấy chị rất men, trong chương trình em cũng thấy được sự ngốc nghếch của hai vợ chồng, và đến tối qua thì...em lại phát hiện thêm được một tính cách của chị rồi.

#Nếu như yêu: Một đoàn xe lửa ô ô ô ~

#Nhân sinh nếu chỉ như lần đầu gặp gỡ: Hai đoàn xe lửa ô ô ô ô ô ô ô ~

#Đại khái là yêu: Em xin thắp nến, cuối cùng thì hai anh chị chọn loại nào vậy? Review cho em đi ^_^.

...

#Diễn viên điện ảnh Mạc Á Y: →_→

Bao Tử: "..."

Đúng như Hoắc Sâm dự đoán, vì bị cái hộp nhỏ kia "ép điện", Bao Tử đã quên mất là trong phòng ngủ có gắn camera, chỉ thấy cô quán chần lẩn đến mép giường, với tay mở ngăn kéo ra, lấy cái hộp bao cao su – thủ phạm đã đưa bọn họ vào cảnh nước sôi lửa bỏng, sau đó lại lẩn đến bên cạnh Hoắc Sâm, cầm cái hộp quơ quơ trước mặt hắn.

"Hiện giờ em với nó có "thâm cừ đại hận", em vứt nó đi nhé?"

"Không được lãng phí."

"..."

"Với lại bánh bao à, camera đang quay đó, em chú ý chút đi = v =."

"...Aaaaa!!!"

Bánh bao ngốc hét lên thảm thiết sau khi ý thức được là mình vừa làm ra một hành động ngu xuẩn, vội vàng vứt củ khoai nóng bỏng trên tay đi, sau đó chui người vào trong chăn, che kín hoàn toàn từ đầu đến chân.

Hoắc Sâm hoàn toàn không biết xấu hổ, vẫn bình thản như cũ, hắn đứng dậy cầm lấy cái hộp nhỏ bị vợ ném xuống đất kia lên rồi bỏ lại vào ngăn kéo, sau đó trở về giường, ý đồ lôi cái con rùa rụt cổ kia ra ngoài.

"Bánh bao, mau ra đây nào, đắp kín thế khó thở lắm."

"Em chết rồi, có gì thấp hương cho em nhé."

"Mau ra đây đi, anh không muốn ngủ cùng một cái bánh bao bị luộc chín đâu."

"Ồ, thế để em ra phòng khách ngủ."

"..."

Bánh bao ngốc hình như nghĩ tới điều gì, liền thò đầu ra từ trong chăn: "Đợi chút, chồng ơi, ở phòng cho khách không có gắn camera, chúng mình qua đó ngủ đi."

"Ừ."

...

Đêm dài đằng đẵng, trừ cảnh vừa rồi ra thì khẳng định cái máy quay trong phòng ngủ kia sẽ không thể quay thêm được bất kì cái gì trong một tuần này nữa, bởi vì hai vợ chồng đã quyết định sẽ ngủ ở phòng cho khách trong suốt một tuần này luôn rồi.

Trong phòng..

"Anh đã nói là không được gắn camera ở phòng ngủ rồi mà, sao em lại không nghe lời hả?"

"Chồng, em biết sai rồi."

"Xi~"

"Em không nên làm trái lời người lớn nói, quả nhiên là chịu thiệt rồi."

Hoắc Sâm: "..."

[Hơ hơ.]

[Người lớn, ý em là...]

[Sặc!]

"Chồng ơi, đoạn kia mà bị chiếu lên TV thì còn mặt mũi đâu mà gặp người nữa đây."

"Tự làm tự chịu, trách ai chứ?"

"QAQ"

[Mẹ nó, em đâu có cố ý.]

[Bây giờ trên blog em người ta toàn nói về chủ đề này thôi.]

[Cho nên em mới nóng vội muốn xử lý sạch sẽ mấy cái hộp kia thôi mà.]

[Và rồi thì...]

[Em không muốn nói chuyện nữa, em muốn yên tĩnh.]

[Bye bye mọi người, tôi quay về thế giới ngu ngốc của mình đây.]

Bạn đang đọc truyện *Nhật Kí Hôn Nhân Của Tôi Và Thần Tượng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 34

Mặc dù khi chuyển đến phòng cho khách thì sẽ không sợ bị camera quay lại nữa, nhưng ngay sau đó Bao Tử lại muốn uống một viên thuốc hồi hận.

Thật ra thì tính cách của hai vợ chồng đã bị mọi người biết hết rồi, cho nên cô cần quái gì phải che giấu nữa → _ →.

Tại sao mà bánh bao ngốc lại có suy nghĩ như vậy? Nếu cẩn thận dùng đầu ngón chân mà suy nghĩ thì sẽ biết đây lại là chuyện tốt mà Hoắc Sâm gây ra, dưới sự tự do khi không có camera quay lại, tên Hoắc Sâm dám tà kia lại bắt đầu có ý đồ động tay động chân với bánh bao rồi = v =.

Đêm trăng gió lớn (thích hợp làm chuyện xấu), có giai nhân nằm bên cạnh, Hoắc Sâm suy nghĩ hôm nay nhất định sẽ thật hạnh phúc đây, ai ngờ lúc hắn đang chuẩn bị tiến thêm một bước với vợ thì..

"Aaa! Bánh bao ngốc, em muốn muu sát chồng đấy à?"

"Không phải mà, em chỉ đang luyện tập cách tự vệ phòng thân của phụ nữ thôi."

"..."

Không sai, cái cô gái đã từng học qua một khóa võ tự vệ kia đã không một chút nương tình mà đập người chồng chung giường chung gối hợp pháp của mình xuống giường → _ →.

Hoắc Sâm cảm thấy quá thất bại, không ngờ được là vợ mình lại vận dụng võ tự vệ trên người hắn. Thật ra thì Hoắc Sâm cũng không hẳn là muốn phóng túng lẫn lộn với vợ, dù sao hiện tại cũng đang trong thời gian ghi hình mà. Mặc dù trong phòng này không có camera, nhưng hai người họ khi ở nhà luôn ăn mặc rất tùy tiện, nhờ ngày mai đi lại trong phòng khách lại bị máy quay soi vào mấy dấu hôn trên cổ thì mệt lắm. Đạo gần đây hắn và bánh bao luôn bị ống kính soi được mấy dấu hôn sau khi ân ái, tuy trong đó có cả vô tình lẫn cố ý, nhưng chung quy thì dấu hôn là thứ không nên để cho người ngoài nhìn thấy. Hoắc Sâm chỉ muốn ôm vợ hôn hôn sờ sờ mấy cái mà thôi, tuyệt đối không có ý nghĩ gì đen tối khác, thế mà không ngờ lại bị bánh bao nhà mình đá xuống giường.

[Thật sự là...quá mất thể diện!]

[Giường lớn ân ái nói sập là sập!]

[May là ở trong phòng này đây.]

[Chuyện này chỉ có trời biết đất biết vợ biết tôi biết mà thôi.]

Bạn Hoắc ba tuổi bị tổn thương lòng tự trọng, chậm chạp bò lên giường, nằm quay lưng về phía bánh bao ngốc, hắn cần yên tĩnh một chút, một mình gặm nhấm vết thương.

"Chồng ơi ~"

"Hừ."

"Quay lại đây em ôm nào."

"Không cần, cảm ơn."

[Ban đầu là chính em muốn tách ra.]

[Bây giờ lại dùng cái ôm để dỗ anh quay lại à.]

[Trăm là người dễ dụ như vậy sao?]

[Đừng đùa chứ (^ ^)Σ.]

"..."

Trong lúc Bao Tử đang không tiếc dùng chút nhan sắc của mình để dụ dỗ anh chồng trẻ con thì trên blog lại một lần nữa nổ tung..

Tổ chương trình "Có em trong đời": Tuần ghi hình này sẽ chỉ thực hiện trong phạm vi nhà của hai vợ chồng, các bạn có mong đợi được nhìn thấy cuộc sống hàng ngày của các cặp vợ chồng không nào?!!

Chắc chắn chắc, vừa mới đăng status kia lên thì các fan đã bắt đầu suy nghĩ miên man rồi..

Bạn fan số 1: Em chỉ muốn hỏi một câu thôi, liệu hai vợ chồng ngốc kia khi ở nhà liệu có quên mất sự tồn tại của máy quay, sau đó...he he he he he he, các bạn hiểu ý tôi đúng hơn~

Bạn fan số 2: Tôi rất trong sáng, cho nên tôi sẽ không xem hai vợ chồng ngốc kia đâu, chỉ xem hai cặp vợ chồng còn lại thôi [mặt cười].

Bạn fan số 3: Không lẽ chỉ có mình tôi là muốn biết nhãn hiệu cụ thể của mấy cái hộp bao mà họ chọn à → _ →?

Và bình luận của bạn số 3 đã nhận được rất nhiều like.

...

Bạn fan thứ n: Chắc chắn chắc, hai vợ chồng nhà này tương tượng ra đã thấy đen tối rồi, tôi thật không dám nghĩ. Chỉ muốn hỏi tổ đạo diễn có đặt máy quay trong phòng ngủ của bọn họ không? Liệu có quay phải cái gì cấm trẻ em không đây ha ha ha.

...

"A Sâm, em không muốn rời giường."

"Vậy em nằm thêm đi, để anh đi làm bữa sáng."

"Không không không, có máy quay ở đó, sao em có thể để anh vào bếp được, chỉ là không biết phải biểu hiện thế nào thôi."

"Em cứ làm như bình thường là được mà."

"Dạ, mỗi sáng khi tỉnh dậy em đều sẽ thăm động viên mình rằng: Ngay cả việc thức dậy khó khăn thế mà mày cũng làm được, vậy thì còn chuyện gì có thể làm khó mày được nữa chứ!"

"..."

Mặc dù tài nấu nướng của Bao Tử phải nói là tỏa sáng như những ngôi sao, nhưng mà bình thường cô lại không hay nấu ăn, đặc biệt là khi có Hoắc Sâm ở nhà. Cho dù đã từng nói với chồng là "Com anh ăn để em nấu", nhưng lời nói và hành động thường không đi đôi với nhau. Cũng may là Hoắc Sâm không thêm so đo với cô mấy chuyện vặt này, mà hắn cũng rất thích được nấu cơm cho vợ ăn.

Nhưng một tuần này, Bao Tử quyết tâm sẽ độc chiếm phòng bếp, cô sợ nếu các fan mà biết nam thần của họ phải nấu ăn "hầu hạ" cô thì bọn họ sẽ công kích cô mất. Nghe nói khi các fan nổi giận sẽ rất kinh khủng, cô vẫn nên cẩn thận thì hơn.

[Rất hiển nhiên...]

[Bao Tử đã suy nghĩ quá nhiều.]

[Các fan nhiệt tình tỏ vẻ...]

[Chúng em muốn nhìn thấy dáng vẻ cô vợ nhỏ của Hoắc Sâm cơ = v =.]

"Có cần anh giúp không?"

"Không cần, anh ra phòng khách chơi đi, tuần này phòng bếp sẽ do em nhận thầu."

"..."

Trong bếp, nữ đầu bếp Bao Tử đang xào nấu thức ăn, bên ngoài Hoắc Sâm để chỉ biết trề môi vì quá nhàn rồi không có chuyện gì làm, đành phải cầm đi động lướt blog, kết quả phát hiện chủ đề hot nhất trên mạng bây giờ vẫn là mấy cái hộp bao cao su mà hai vợ chồng hắn mua khi đi siêu thị.

[Mẹ nó chứ.]

[Lại dẫn đầu hot search rồi.]

[Không phải chỉ là mấy cái hộp bao thôi sao?]

[Cần dùng thì phải tự đi mua chứ còn gì nữa!]

[Sao phải nhìn ngó chuyện nhà người ta như thế hả?!]

Thật ra thì các cặp vợ chồng đều cảm thấy lần ghi hình cuối cùng này không hợp lý lắm, vì kể cả có là vợ chồng nghệ sĩ đi nữa thì khi ở nhà cũng đâu có việc gì làm, căn bản là không thể quay được điều gì thú vị cả.

Lúc mới đầu, bánh bao ngọc còn định cầm chổi chuẩn bị quét dọn nhà cửa, kết quả...

"Vợ à, xin em đừng có làm trò nữa."

"..."

"Em mà cứ tỏ ra hiền lành như vậy là anh sẽ nghĩ mình cưới nhầm người đấy."

"→ _ →"

[Phải kìm chế!]

[Nếu chém chết chồng thì mình sẽ trở thành quả phụ đó!]

Vì bị vạch trần rồi nên Bao Tử đành lộ nguyên hình thôi, hiện giờ cô đang rất vui vẻ, ở nhà là tốt nhất, có điện thoại di động này, có máy tính này, có mạng nữa nha = v =.

Thế là, bánh bao ngốc cứ thế cầm Iphone nằm trên salon lướt lướt lướt.

[Từ bây giờ chồng đã biến thành người qua đường.]

Hoắc Sâm: "..."

[Vừa rồi có phải mình đã làm sai điều gì không?]

[Nếu sớm biết sẽ như vậy.]

[Thì ban đầu đã kệ cho vợ thích làm gì thì làm rồi.]

Có một kiểu trả thù mang tên "Em với anh cùng làm một chuyện", Hoắc Sâm trong lòng nghĩ thế này, nếu bánh bao ngốc em đã lựa chọn yêu điện thoại không yêu chồng, thì anh đây sẽ cho em nếm thử cảm giác này một lần, gây ông đập lưng ông, anh thật sự rất muốn nhìn xem, từ nay về sau em còn có thể vì điện thoại mà vứt bỏ anh nữa hay không.

...

Không gian tĩnh lặng, hai vợ chồng đều cầm điện thoại chơi, chỉ khác là một người thì rất chuyên tâm, còn một người thì lại nhấp nhồm không yên. Tình trạng này kéo dài rất lâu, lâu đến mức camera sắp tự động đóng máy rồi.

Cũng may là bánh bao ngốc đã kịp thời dứt ra khỏi thế giới điện thoại, lúc ngẩng đầu nhìn chồng thì thấy hắn cũng đang cầm điện thoại chơi game, hình ảnh này lại một lần nữa khơi dậy bệnh mê trai của Bao Tử...

[Con mẹ nó!]

[Chồng mình lúc này nhìn đẹp trai quá!]

[Mình muốn dè ngu chồng thì phải làm sao QAQ.]

[Đội đã...]

[Chồng mình vốn lúc nào cũng đẹp trai mà!]

Mà Hoắc Sâm thì sao, ngay từ lúc Bao Tử nhìn hắn thì hắn đã chẳng còn tâm tư đâu mà chơi game nữa rồi, nội tâm cứ nhộn nhạo không thôi, nhưng dù có kích động thế nào thì hắn vẫn giả bộ lạnh lùng như trước...

[Vợ ơi hãy nhìn anh nữa đi!]

[Nhìn đi nhìn đi!]

[Xin em đừng hờ hững ~]

[Anh đáng yêu lắm mà ~]

Mọi người ai cũng biết là Bao Tử luôn không thể chống cự được ba điều sau: Một là điện thoại di động, hai là thức ăn ngon, và ba là sắc đẹp của chồng. Mặc dù sâu trong nội tâm cô vẫn luôn thầm nói là không được kích động không được kích động, camera đang quay đó, phải kìm chế phải kìm chế, chồng mình thì mình muốn dè lúc nào mà chẳng được, việc gì mà phải vội chứ!

Nhưng mà cuối cùng thì vẫn không thể kìm chế được QAQ.

Bánh bao ngốc bộc phát bản năng trong cơ thể, lao người tới gần anh chồng đang chơi game, muốn hôn hắn một cái thôi, ai ngờ vì không bỏ nhào đúng cự ly, không điều chỉnh được độ mạnh yếu và phương hướng, cho nên không chỉ không hôn được chồng mà còn làm cho cái trò chơi mà chồng đang chơi chuyển sang chữ "Game over."

Bao Tử: "Σ(͡° ͜ʖ ͡°)"

Gây họa rồi, mau chạy thôi!

Nếu không sẽ bị treo ngược lên đánh mất!

Tuy nhiên đôi chân ngắn của cô không đủ bản lĩnh để chạy trốn được, bị thương bị người ta chặn lại, lúc này cô cảm thấy mình chết chắc rồi, kết quả...

"Chạy cái gì mà chạy, em còn chưa hôn được mà."

"..."

Và thế là → _ →

Hai người chỉ hôn nhẹ nhàng kiểu chuồn chuồn lướt nước thôi, dù sao cũng có máy quay ở đây, lúc hôn vẫn phải nhớ giữ chừng mực.

Nếu như cái camera mà biết nói chuyện, thì lúc này đây nó nhất định sẽ nói rằng: Tôi thà chết đi còn hơn.

Buổi tối Hoắc Sâm nhận được một cuộc điện thoại, hắn đi ra ban công nói chuyện mấy phút rồi quay trở lại phòng, nói cho bánh bao nghe một tin xấu.

"Vợ, anh phải ra ngoài quay phim rồi." [mặt nghiêm trọng]

"Hả! Bao giờ?" [mặt ngơ ngác]

"Sáng sớm mai phải đi luôn."

"Vậy còn chương trình thì sao QAQ?"

"Đành phải để em tự ngốc nghếch trước máy quay thôi."

"..."

[Anh nở để em lại một mình đối mặt với đồng camera sao?]

[Nhưng mà xét thấy anh phải đi làm kiếm tiền.]

[Nên em tha thứ cho anh đây.]

Bởi vì sáng mai chồng đi rồi, cho nên buổi tối cô vợ bánh bao cứ luôn ở bên cạnh chồng không rời, cảm giác như muốn dính chặt vào hắn luôn vậy.

Hoắc Sâm: "(͡° ▽ ͡°)"

Bạn đang đọc truyện *Nhật Ký Hôn Nhân Của Tôi Và Thần Tượng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 35

Lúc Bao Tử tỉnh lại thì bên cạnh đã không còn ai, vén chăn lên ngồi dậy, ngẩn người trong chốc lát, cô mới đột nhiên ý thức được trạng thái của mình lúc này, cúi xuống nhìn quần áo xốc xếch, cô vội vội vàng vàng lấy chăn gói chặt mình lại, mẹ nhà anh, dám lợi dụng lúc em đang ngủ say rồi sàm sỡ em.

Từ giữa giường lăn đến mép giường, Bao Tử với tay cầm lấy cái điện thoại trên tủ đầu giường, chuẩn bị khỏi bình vãn tội. Kết quả mở ra thì thấy ngay tin nhắn của Hoắc Sâm: Bữa sáng anh đã làm xong rồi, em dậy thì ăn ngay nhé, chắc là em sẽ dậy muộn, nên nếu thấy đồ ăn nguội thì hâm nóng trước rồi hẵng ăn.

[Ấm áp quá đi!]

[Bánh bao ngốc đang tức giận cũng phải mềm lòng rồi.]

Vốn đang chuẩn bị mài dao xòen xọt giờ ra trước mặt chồng, thế mà vì một bữa sáng mà bánh bao ngốc quyết định sẽ buông dao. Phụ nữ ấy mà, là sinh vật khó hiểu nhất hành tinh, sắc mặt thay đổi một cách chóng mặt luôn.

Thậm chí...

Bánh bao ngốc còn nhắn tin lại cho Hoắc ảnh đế là: Anh ở bên ngoài quay phim phải nhớ chăm sóc tốt cho bản thân nha, moah moah =3=.

[Chắc chắn chắc, tiết tháo này nọ quả nhiên nói rớt là rớt ngay được.]...

Hầu như ai trong chúng ta cũng đều như thế này, lúc người ta ở bên cạnh thì không biết quý trọng, lúc người ta đi rồi thì mới hiểu được là người ta quan trọng với mình thế nào (tại sao lại có cảm giác như đang nói về người đã khuất vậy nhỉ, nhất định là ảo giác rồi). Bánh bao ngốc hiện tại cũng đang bị vậy trong cảm giác này, không thể tự thoát ra được, bình thường cô toàn ôm lấy cái điện thoại để giết thời gian, nhưng bây giờ cô lại cảm thấy cái điện thoại thật ra cũng chẳng có gì hay cả, căn bản là vì không có mạng. Rõ ràng Hoắc Sâm mới chỉ rời nhà có mấy tiếng thôi mà Bao Tử đã nhớ nhung đến mức này rồi.

[Nhớ nhung là một loại bệnh.]

[Mà hiện giờ bánh bao đang bị bệnh không hề nhẹ.]

Nguyên nhân chủ yếu khiến cho bánh bao ngốc mắc bệnh tương tự đó là: Một, từ khi xuyên không đến đây, cô chưa từng rời xa Hoắc Sâm bao giờ. Hai, trước khi Hoắc Sâm rời đi đã đổi mật khẩu wifi, cho nên hiện giờ cái điện thoại không hề có đất dụng võ (vì để cho vợ mình nhớ mình, nên Hoắc ảnh đế mới ra tay độc ác như vậy đấy). Ba, sống một mình chán chết đi được, cô chẳng còn hứng thú làm cái gì nữa cả.

Vì buồn chán cực độ, bánh bao ngốc quyết định sẽ tiến hành công cuộc dọn dẹp nhà cửa mà hôm qua không làm được, từ phòng ngủ đến thư phòng, từ thư phòng đến phòng khách, từ phòng khách đến phòng bếp, cứ chỗ nào không sạch thì cô sẽ quét chỗ đó. Cho nên có thể nói rằng, trên thế giới này không có ai là không có việc để làm, chỉ có những người không muốn làm mà thôi → _ →.

Đứng trước ống kính, Bao Tử phụng phịu nói: "Hừm, các bạn xem đài, chương trình tuần này đến đây là hết rồi, không có Hoắc Sâm bên cạnh, chỉ một mình tôi thì không thể gọi là show truyền hình của hai vợ chồng được. Phải rồi, ngay lúc này đây, từ tận sâu đáy lòng, tôi muốn nói với chồng tôi một câu rằng.. Chồng à, anh quan trọng hơn điện thoại rất nhiều. Nếu bây giờ bảo em hát một câu, thì em nhất định sẽ hát rằng.. về nhà, về nhà, về nhà là món quà tuyệt vời nhất."

Không bao lâu sau khi thổ lộ tâm tình, chuông điện thoại của Bao Tử vang lên.

Bánh bao ngốc: "= v ="

[Nhất định là chồng gọi điện cho mình rồi.]

[Chúng mình quả nhiên tâm ý tương thông.]

Kết quả, trên màn hình lại hiện lên ba chữ: Nữ thần Mạc.

"Alo, nữ thần ạ ~"

"Bao Tử, chiều nay chị em mình phải bay đến Đế Đô quay quảng cáo đó ~"

"Sao cơ ạ?!"

"Em quên rồi sao? Ngày 26 sẽ quay, hôm nay 25 rồi, chị em mình phải đến đó trước chứ. Em đang bận ghi hình với Hoắc Sâm à?"

"Không ạ không ạ, chiều chị em mình cùng đi nha."

"OK!"

...

Cúp máy, bánh bao ngốc cuối cùng đã sống lại, ôi má ơi, không phải ở nhà một mình cô đơn nhàm chán nữa rồi là lá la.

[Chuẩn bị tinh thần nào!]

[Kiểm tiền mua Iphone 7, 8, 9 hihi = v =.]

Tất nhiên, dù có đi quay quảng cáo thì chương trình "Có em trong đời" vẫn phải tiếp tục quay, chồng mình thì đã ra ngoài quay phim, giờ chỉ còn mỗi mình cô thôi, dù sao thì tổ chương trình cũng có người quay phim chuyên đi theo mà. Bao Tử lập tức gọi điện trình bày rõ cho tổ đạo diễn nghe, đạo diễn tuy ngờ ngác nhưng vẫn đồng ý với yêu cầu của Bao Tử, không thể gây khó dễ cho khách mời được.

"Anh Hoắc, anh có biết chuyện vợ mình phải đi Đế Đô quay quảng cáo không?"

Đang chọn váy cưới cho Bao Tử, Hoắc Sâm lập tức dừng lại, nhủ thầm nói: "Quay quảng cáo?" Chuyện này hẳn đương nhiên biết, chỉ không ngờ là lại vào thời điểm này.

"Vâng, cô ấy nói là sẽ cùng Mạc Á Y quay quảng cáo khoai tây chiên." "..."

Thật ra chuyện Hoắc Sâm đi ra ngoài quay phim là do tổ chương trình sắp xếp, trong thời gian vắng nhà này, Hoắc Sâm phải chuẩn bị một hôn lễ bí mật dành tặng vợ mình, lấy đó để kết thúc toàn bộ chương trình "Có em trong đời."

Nghĩ lại thì hồi đó hai người khá kín đáo trong chuyện kết hôn, nói trắng ra thì là lén lút lút lút mà lấy nhau. Quen nhau một năm thì Hoắc Sâm tiến hành theo đuổi Bao Tử trong một tháng, cuối cùng lợi dụng sắc đẹp của mình để cô đồng ý làm bạn gái hắn. Yêu nhau tám tháng, n lần súng đã lên nòng, Hoắc Sâm chịu không nổi nữa, lập tức dẫn Bao Tử về nhà ra mắt ba mẹ, sau đó lại mặt dày đi theo Bao Tử về gặp bố mẹ vợ tương lai.

Sau khi xác nhận quan hệ với gia đình hai bên, chỉ bằng một câu "không lấy kết hôn làm mục đích yêu đương thì đó là thẳng đều" của hắn mà đã khiến hắn thành công cưới được Bao Tử về nhà, hai người bận rộn đi đăng ký kết hôn. Đăng ký xong thì hai người bay thẳng đến Paris hưởng tuần trăng mật luôn mà không có tiệc rượu này nọ gì hết. Sau khi về thì mấy người bạn thân của Hoắc Sâm mới biết là hắn đã bước chân vào nắm mỏ của tình yêu rồi.

Cho nên tóm lại là, đến bây giờ Hoắc Sâm vẫn còn nợ Bao Tử một hôn lễ, tối qua sau khi tổ chương trình gọi điện cho hắn nói về ý tưởng này thì hắn đã đồng ý luôn. Vậy mà nào ngờ... sấm sét giữa trời quang, bánh bao ngốc lại phải đi quay quảng cáo rồi, khả năng sẽ mất khoảng ba ngày QAQ.

[Nổi bĩ thương tới quá đột ngột.]

[Vợ lại phải đi đến thành phố khác rồi.]

[Thế thì làm sao hắn được ngắm vợ mặc váy cưới nữa đây.]

Bánh bao ngốc nhận được điện thoại hỏi thăm của chồng..

"Em phải đi Đê Đô quay quảng cáo khoai tây chiên à?"

"Sao anh biết?"

"..."

"Chồng à, anh chăm chỉ quay phim cho tốt nha, em cũng phải đi làm việc đây."

"..."

Trò chuyện chưa được mấy phút đồng hồ thì đã cúp máy, hơn nữa người cúp máy còn là bánh bao ngốc nữa chứ. Hoắc Sâm không thoải mái chút nào, nói chuyện điện thoại với anh mà em muốn thôi là thôi luôn được.

Bây giờ Bao Tử đang rất bận rộn, cô phải mau chóng thu dọn hành lý để chiều còn đi quay phim với chị Mạc = v =.

...

Buổi chiều lúc Mạc Á Y đến nhà đón Bao Tử thì thấy Bao Tử đã chuẩn bị sẵn sàng rồi, đáng vẻ đứng đợi đúng kiểu cô vợ nhỏ đợi chồng trở về ý = v =.

Mạc Á Y: "..."

[Hoắc Sâm, nhìn vợ cậu thế này làm tôi muốn ôm em ấy về nhà quá, cậu có đồng ý không?]

[Hoắc Sâm, tôi thấy cậu với Cố Tử Diễm sống chung với nhau cũng được đấy, vợ của cậu cứ giao cho tôi.]

Vịt đã luộc chín cũng bay mất, vợ đưa đến miệng cũng bay đi, rõ ràng hôm sau là có thể mang tới cho vợ một bát ngò rồi, thế mà...

[Đừng nói nữa, có chăng cũng chỉ là nước mắt thôi *che mặt*.]

[Vợ gửi tin nhắn cho tôi.]

[Nói là...]

[Em ấy sẽ ký hợp đồng đóng quảng cáo tất cả các loại đồ ăn.]

[Từ khoai tây chiên cho đến mì ăn liền, rồi còn cả KFC McDonald nữa...]

Trước khi lên máy bay, Bao Tử đã nhắn tin cho Hoắc Sâm thế này: Chị Mạc nói là phụ nữ phải luôn tự mình cố gắng, có kinh tế độc lập thì mới không sợ bị đàn ông vứt bỏ. Mặc dù em cảm thấy rằng anh sẽ không vứt bỏ em, nhưng có chuẩn bị vẫn hơn, em muốn trở thành một hình mẫu phụ nữ như chị Mạc, bước đi đầu tiên chính là chinh phục được ngành quảng cáo thực phẩm.

Nhận được tin nhắn, Hoắc Sâm nghiêng răng nghiêng lợi: "Mạc Á Y, cô rảnh rồi quá nhỉ? Sao lại chọn đúng lúc này để đưa vợ tôi đi quay quảng cáo hả??? Còn nữa, bánh bao ngọc, sao em lại muốn lấy loại người này ra để làm hình mẫu học tập cơ chứ??"

...

Trên máy bay...

Mạc Á Y: "Sau này cứ đi theo chị là sẽ có thịt ăn."

Bao Tử: "Em thích ăn thịt bò ạ = v =."

Mạc Á Y: "..."

Bao Tử: "Hoắc Sâm cứ lo là chị sẽ bán đứng em."

Mạc Á Y: "Đó là vì cậu ta quan tâm em quá thôi."

Bao Tử: "= v ="

Mạc Á Y: "..."

[Rõ ràng mình không phải cầu độc thân.]

[Nhưng thế quái nào vẫn bị gato là sao nhi QAQ.]

[Những lúc thế này thì người yêu đang ở nơi đâu?]

"À chị Mạc này."

"Gọi Á Y là được rồi."

"Á Y, ngày mai phải diễn thế nào ạ?"

"Cứ ăn thế nào cho thật đẹp là được."

"..."

[Cái loại ăn thùng uống vại như mình liệu có thể làm được không đây?]

"Chị nghe nói là còn được tặng mấy thùng khoai tây chiên nữa đây →_→."

"Thế thì hay quá."

"..."

Mạc Á Y xin lấy cả mạng sống ra để thề rằng, đây là cái quảng cáo thấp nhất mà cô nhận từ khi lên đóng vai nữ phụ thứ 2 cho đến bây giờ, về phần tại sao cô lại chọn quay quảng cáo này thì...

Hoắc Sâm giờ phút này đang trôi dạt trong đại dương hối hận.

Từ khi nhận quay show "Có em trong đời", Hoắc Sâm cũng đã dự liệu là vợ mình sẽ nổi tiếng, hẳn cũng nghĩ là sẽ thuận nước đẩy thuyền, để cho vợ thăng tiến trong giới showbiz, sau đó hai vợ chồng sẽ hợp tác quay chung phim với nhau →_→.

[Cái tình thú của Hoắc ảnh đế chúng ta không hiểu được đâu.]

Thế là hắn đi gặp Mạc Á Y, hi vọng cô ấy có thể giúp đỡ vợ mình, mà điểm xuất phát không được quá cao, cho nên Mạc Á Y đã lựa chọn quảng cáo khoai tây chiên, vì cô cảm thấy cái quảng cáo này rất phù hợp với Bao Tử.

Trong quảng cáo khoai tây chiên mà có sự tham gia của Mạc Á Y thì hiệu quả nhất định sẽ khác, lại có thêm cả bà xã của Hoắc Sâm gần đây đang rất nổi nữa, nên công ty khoai tây chiên lần này quả thực là vui mừng phát khóc luôn.

Hoắc Sâm coi như tự lấy đá đập vào chân mình rồi, giờ chỉ còn cách đem cái bất ngờ chuyển đến Đế Đô thôi.

[Mẹ nó.]

[Sớm biết vậy thì đã không giao vợ cho Mạc Á Y rồi.]

[Sớm biết vậy thì hẳn đã tự mình nâng đỡ vợ rồi.]

[Cho dù chỉ là quay quảng cáo bao cao su thôi cũng được.]

Suy cho cùng thì đến bây giờ Hoắc ảnh đế vẫn còn để bụng cái tin nhắn kia của vợ, nếu để bánh bao phát triển theo hướng phụ nữ hiện đại thì làm gì còn thời gian ở bên hân nữa đây.

[Vợ, em hãy cứ yên ổn làm một diễn viên phụ thứ 18 đi mà.]

[Hay là...]

[Rời khỏi giới showbiz cũng được, sau đó làm cô trợ lý nhỏ của đời anh = v =.]

Thế nhưng, mũi tên một khi đã bắn ra thì sẽ không thể quay lại được, cứ sai từng bước từng bước, đến bây giờ thì Hoắc Sâm không thể kéo vợ về được nữa rồi. Mà bánh bao ngốc thì lại đang bùng bùng nhiệt huyết, thế với lòng mình là sẽ cố gắng phấn đấu để đạt được chút thành công, ít nhất là sẽ không phải làm nền trong các cảnh quay nữa → _ →.

[A ~]

[Minh đúng là người có chí hướng vĩ đại mà!]

Bạn đang đọc truyện *Nhật Kí Hôn Nhân Của Tôi Và Thần Tượng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 36

Đế Đô phồn hoa quả thực khiến cho gái quê Bao Tử phải trầm trồ cảm thán, mặc dù trước đây cô đã từng cùng bạn cùng phòng đến đây chơi rồi, nhưng xã hội không ngừng phát triển, ba năm trước so với ba năm sau đã có rất nhiều thay đổi.

Mặc dù nội tâm đang dậy sóng mãnh liệt, nhưng ngoài mặt cô vẫn luôn tỏ ra bình tĩnh thong dong, dù sao cũng có chị Mạc bên cạnh mà, có gì không hiểu thì hỏi thôi, chứ cái kiểu nhà quê lên tỉnh thì không nên giả bộ hiểu biết làm gì, vì càng thể hiện thì càng hỏng chuyện. Nhưng mà anh quay phim cho chương trình "Có em trong đời" lại đang ở bên cạnh, cho nên bánh bao ngốc vẫn cho rằng mình nên giả bộ trước ống kính một chút, không thể lưu lại trong lòng người xem hình ảnh một cái bánh bao quê mùa được, cuối cùng lại còn làm xấu mặt chồng nữa.

Vì vậy, Bao Tử quyết định sẽ giữ im lặng, có điều gì ngạc nhiên thì sẽ chỉ thầm than trong lòng thôi.

[Xin dành lời khen cho bánh bao ngốc vì đã nghĩ cho chồng.]

[Ra bên ngoài, nhất định phải giữ thể diện cho người đàn ông của mình nhé.]

"Có Tử Diễm ở đây, hôm nay chị sẽ đến chỗ anh ấy, Bao Tử em cũng về nhà ngủ đi, ngày mai chị tới đón em."

"QAQ"

[Nhà nào cơ?]

[Vừa mới ngồi máy bay 2 tiếng.]

[Giờ chẳng lẽ lại ngồi máy bay đi về sao?]

Mạc Á Y phát tay áo rồi lướt đi như một con gió, để lại Bao Tử và anh quay phim ngơ ngác nhìn nhau.

Cũng may là trong thời khắc mấu chốt, Hoắc Sâm gọi điện tới.

Bao Tử đột nhiên cảm thấy rằng chỉ có người đàn ông của mình mới là người đáng tin cậy nhất trên đời này thôi.

"Vâng, A Sâm"

"Tôi nay em ở lại đó à?"

"Chị Á Y bảo em về nhà ngủ, thế thì em lại phải mua vé máy bay bay về, nên em quyết định sẽ ở khách sạn."

"..."

Rất hiển nhiên, đầu dây bên kia im lặng một chút, cảm giác như đối phương đang không còn gì để nói.

"Bánh bao, em cho rằng anh nghèo đến mức không mua nổi một căn nhà ở Đé Đô à?"

"Cái gì cơ?!!!"

"Nhà số 2801 khu biệt thự Từ Uyển đường Minh Nham, anh biết em không mang chìa khóa, nhưng

ở đó có thể mở cửa bằng vân tay.À còn nữa, bảo cái tên quay phim đi cùng em tự thuê phòng khách sạn mà ở nhé."

"Em biết rồi."

Sau đó hai người lại nói chuyện trên trời dưới biển, nghe mà sồn hết cả da gà, anh quay phim nhờ vậy mà lại phát hiện thêm một điều, đó là kể cả khi hai vợ chồng nhà này không ở cùng nhau, thì anh vẫn sẽ là một bóng đèn sáng long lanh như cũ →_→.

[Tôi là bóng đèn tôi kiêu ngạo, tôi tiết kiệm điện cho quốc gia = v =.]

Cuối cùng đợi hai vợ chồng nói chuyện điện thoại xong thì anh quay phim đã lập tức bị khuyên đi nghỉ ngơi sớm thế này: Anh tự đi tìm khách sạn mà ngủ lại qua đêm đi, sáng mai tám giờ hẹn nhau ở trước nhà thờ đường Tùng Dương.

[Bóng đèn cứ như vậy mà bị dập tắt.]

Sau khi cúp máy, lòng của Hoắc Sâm đã sớm bay đến Đé Đô rồi, hấn lo lắng cô vợ ngọc của hấn sẽ không tìm được đường đến nhà QAQ.

"Ồ Đé Đô cũng có công ty của các cô đứng không?"

Nhân viên cửa hàng đáp: "Đúng vậy thưa anh Hoắc, tổng công ty của chúng tôi được đặt tại Đé Đô."

"Tốt, chuyển giao kế hoạch sang cho bên tổng công ty giúp tôi, hôn lễ của tôi nhất định phải thật hoàn mỹ."

Nhân viên cửa hàng: "Dạ vâng."

Thật hoàn mỹ... Tổ đạo diễn "Có em trong đời" nghe xong chỉ cảm thấy đau cả trứng..Chúng tôi nghèo lắm, kinh phí không đáp ứng nổi nhu cầu của anh đầu Hoắc ảnh đế!

Đạo diễn: "Hoắc Sâm, tổ chương trình chúng tôi không có nhiều tiền để làm lớn như vậy đâu."

"Tôi cần tiền của các anh đấy à?"

[Đùa chứ!]

[Tạo bất ngờ cho vợ tôi mà còn cần các anh chi tiền à?]

[Thế thì làm sao mà thể hiện thành ý của tôi được?!]

"..." Anh kiêu ngạo quá rồi đó!

An bài xong hết thấy, Hoắc Sâm lập tức đi đến sân bay, thật là tùy hứng, nói đi là đi luôn!

Đạo diễn: "Sao phải gấp như vậy?"

"Sang đó còn một số việc cần thu xếp, tôi hi vọng từng chi tiết nhỏ đều phải được chuẩn bị thật tốt."

Đạo diễn: "Sau mấy tuần ghi hình, anh đã gây cho tôi một ấn tượng khác xa trong suy nghĩ của mình, vốn cho rằng anh rất lạnh lùng bá đạo, ai ngờ chẳng khác gì tên ngọc."

"Tôi chỉ lạnh lùng bá đạo với người ngoài thôi, còn khi ở với vợ thì tôi sẽ khác, chỉ khi ở bên người đặc biệt của đời mình thì người ta mới sẵn sàng thể hiện ra những mặt mà họ không bao giờ thể hiện ra trước mặt người khác mà thôi."

Đạo diễn: "..."

[Sao mình phải thắc mắc lắm điều như vậy chứ!]

[Tự tạo nghiệt không thể sống mà.]

Sáng hôm sau bánh bao ngọc đi theo Mạc Á Y đến chỗ quay, căng thẳng đến mức lúc đi còn bước cùng tay cùng chân, đương nhiên phần nhiều hơn là sự phấn khích.

Bao nhiêu nữ diễn viên như hoa như ngọc tranh cướp nhau để được hợp tác cùng Mạc Á Y, thế mà lại bị bánh bao ngọc cô đây cướp mất cơ hội rồi = v =.

"Em đừng căng thẳng, lát nữa em chỉ cần chậm rãi ăn một miếng khoai tây chiên, sau đó làm ra vẻ như nó rất ngon là được."

"Ok ạ."

Rất hiển nhiên, sự lo lắng và an ủi của Mạc Á Y là hoàn toàn dư thừa, bởi vì đối với một tín đồ ăn uống như Bao Tử mà nói, thì việc quảng cáo cho đồ ăn phải nói là như cá gặp nước, ăn xong vài miếng, cô còn không quên là lưỡi liếm môi rồi lại chẹp chẹp mấy cái, đáng vẻ như thể vẫn còn chưa ăn đủ.

Đạo diễn quảng cáo: Rất tự nhiên, rất hoàn mỹ ~

Bánh bao ngọc: = v =

[So với quay phim thì đơn giản hơn nhiều.]

[Không cần làm thi thể.]

[Lại còn có cái ăn.]

Mạc Á Y lại đóng vai một người không có hứng thú ăn uống cho lắm, rõ ràng ban đầu rất cao lãnh cự tuyệt ăn mấy thứ này, nhưng cuối cùng vẫn không nhịn được mà lén cầm một miếng, hai miếng, cuối cùng là n miếng.

...

Quay xong, bánh bao ngọc cũng không có xem lại xem mình đã diễn thế nào, bởi hiện tại cô còn đang hết sức chuyên tâm ăn nốt đồng khoai chiên còn dư, lãng phí không phải là một thói quen tốt, hơn nữa khoai tây chiên lại rất ngon, gói của cô là vị chanh = v =.

[Nhưng mà...cảm giác vị dưa chuột của chị Á Y cũng ngon lắm huhu.] [Đắm chìm trong thế giới khoai tây chiên không thể thoát ra được.]

Sau khi Mạc Á Y xem lại các cảnh quay thì khẽ nhủ mày, bởi vì cô có cảm giác là khi Hoắc Sâm xem xong quảng cáo này thì sẽ có phản ứng rất khác.

Không thể không nói rằng giác quan thứ sáu của phụ nữ luôn luôn đúng..

Sau này khi Hoắc Sâm xem quảng cáo của vợ mình trên TV, nhìn vợ liếm môi chẹp miếng này nọ, ừm, anh chồng dâm tà login thành công, sau đó khi nào bánh bao nhân rồi không có chuyện gì làm, vừa ngồi ăn khoai chiên vừa lướt blog thì Hoắc Sâm cũng sẽ xán lại ngồi cùng vợ. Bản thân Hoắc Sâm thì không thích ăn mấy cái đồ này, nhưng mà...chuyện này cũng không có ảnh hưởng gì đến việc hân hôn vợ hân cả.

Từ đó về sau trong đầu Bao Tử vẫn luôn có một thắc mắc là: tại sao cô cứ ăn được một miếng khoai chiên là chồng lại hôn cô một cái thế?

Lúc Mạc Á Y nhận được điện thoại của Hoắc Sâm thì Bao Tử vẫn đang ngồi nhai rau rầu, đáng vẻ hạnh phúc khôn tả. Vậy mới nói quảng cáo đồ ăn là sướng nhất mà, vừa được ăn miễn phí, uống miễn phí, lại còn được mang về nữa. Xem ra bữa sáng quên ăn là do trời định rồi, bởi vì bụng đã sớm cảm nhận được là hôm nay sẽ được ăn khoai tây chiên vị chanh và vị dưa chuột.

"Chắc, Hoắc Sâm, nếu đã lo lắng sợ tôi đem vợ cậu bán đi mất thì ban đầu đừng có giao vợ cho tôi chứ." Mạc Á Y nghe theo Hoắc Sâm, cố tình tránh xa Bao Tử ra một chút, nghe nói là hân có chuyện bí mật muốn nói cho cô biết.

"Tôi chân thành mời cô đến uống rượu mừng của tôi."

"Hmm?"

"Sáng mai chín giờ, phiền cô dẫn vợ tôi đến trang viên Eden, tôi còn thiếu nợ em ấy một hôn lễ."

"..."

[Mẹ nó!]

[Lại bị gato rồi!]

"Cậu muốn gây bất ngờ hả? Bao Tử không biết gì sao?"

"Ừ."

"Chắc chắn chắc, hiểu rồi, tôi nhất định sẽ hoàn thành tốt nhiệm vụ mà Hoắc ảnh đế đã giao phó."

"Phiền cô nhé, còn nữa, đừng để cho em ấy biết."

"..."

Khỏe miệng co giật cúp máy, Mạc Á Y quay ra nhìn Bao Tử từ phía xa, cô vừa mới giải quyết xong hai gói khoai chiên, bây giờ đang hấp tấp chạy đi xem lại thành quả diễn xuất của mình → →, ừm, hai người này ở chung với nhau thì đáng yêu lắm đây, nếu cô nhớ không lầm thì Hoắc Sâm cũng ham ăn ham uống chả kém gì Bao Tử.

Bạn tốt Mạc Á Y ngao kiêu login thành công, cô gửi tin nhắn cho Cố Tử Diễm: Anh có biết là Hoắc Sâm đã tự chuẩn bị một hôn lễ bổ sung cho vợ không?

Cố Tử Diễm: Em đang cầu hôn anh đấy à?

Mạc Á Y:...

[Não của anh bị gì vậy?!]

Cố Tử Diễm: Hôn lễ của chúng mình nhất định sẽ rất hoành tráng, nên là em định bao giờ thì đi đăng kí kết hôn với anh đây?

Mạc Á Y:...

...

"Bao Tử, ngày mai cùng chị đi tới một chỗ nhé."

"Vâng ạ."

"Em không hỏi là đi đâu à?"

"Không cần hỏi ạ, dù sao chị cũng không bán được em đâu = v =."

"..."

Quay xong quảng cáo, hai người nhận được hai thùng khoai tây chiên, đúng lúc này thì trợ lý của Mạc Á Y lại không ở đây, cho nên thời khắc để Bao Tử thể hiện năng lực bạn trai đã đến, cô mặt không đỏ thờ không gấp bê hai cái thùng lớn lên xe, trên đường đi vẫn không quên cười nói: "Chị Á Y, chúng ta đi thôi."

Mạc Á Y: "..."

[Mặc dù bên trong chỉ là khoai tây chiên.]

[Mặc dù nói cái thùng cũng không nặng lắm.]

[Nhưng mà nó rất to đấy!]

[Lại còn hai thùng chồng lên nhau...]

[Che hết cả mặt luôn rồi.]

[Bao Tử à, em không cần hình tượng nữa sao?]

Quay đầu nhìn anh quay phim, lại thấy bộ dạng của anh ta như kiểu nhìn mãi thành quen rồi → →.

"..."

[Thì ra là vậy...]

[Bao Tử, đây là cái cách mà em ra mắt công chúng đấy à?]

Chương 37

Rõ ràng vừa mới sáng khoái đồng ý với Hoắc Sâm là sáng mai chín giờ sẽ dẫn vợ hấn đến trang viên Eden, nhưng lúc này Mạc Á Y lại bất chợt đổi ý... một cái bánh bao vừa ngốc nghếch đáng yêu lại vừa có năng lực bạn trai mạnh mẽ như vậy, cô muốn cướp về nuôi thì phải làm sao đây?

Với lại, quan trọng hơn là →_→

Bao Tử chẳng qua chỉ là phản ứng hơi chậm xịu thôi, chứ cái này không thể hiện được là người ta ngốc nghếch à nha.

Mạc Á Y thật sự hận là mình đã đồng ý quá nhanh, lờ Bao Tử đến trang viên Eden thì dễ thôi, nhưng lấy lý do quái gì để em ấy mặc váy cưới bây giờ?

Lý do một...

[Chụp ảnh theo chủ đề bạn thân?]

[Hơ hơ, Hoắc Sâm cưới vợ lâu thế rồi mà mình mới chỉ gặp Bao Tử có ba bốn lần, sao có thể nhanh như thế đã gọi người ta là bạn thân chứ?]

[Ừm, nhưng cũng có những kiểu bạn bè hận không thể gặp nhau sớm hơn mà.]

Lý do hai...

[Quay quảng cáo?]

[Có một cửa hàng váy cưới mời chị quay quảng cáo cho họ, nhưng chị không tiện quay nên đã đề cử em, nước phù sa không chảy ruộng ngoài mà.]

...

Mạc Á Y vắt óc suy nghĩ hết cách này đến cách khác mà cuối cùng vẫn không chốt được là nên dùng lý do gì, thế là cô quyết định sẽ mặc kệ, được bước nào hay bước ấy, cùng lắm thì trực tiếp bán đứng Hoắc Sâm là xong →_→.

[Đừng nói tôi là người không biết giữ lời hứa.]

[Do nhiệm vụ mà Hoắc Sâm giao cho tôi có sơ hở mà thôi.]

Mạc Á Y thì vẫn đang đau đầu nhức óc, còn bánh bao ngốc thì lại hưng phấn không thôi, bởi vì cô không chỉ nhận được một số tiền mà đối với cô là rất lớn, mà còn được tặng thêm cả đồng đồ ăn vặt nữa, quan trọng hơn là, quả nhiên đi theo chị Á Y sẽ có thịt ăn, chị ý đã tặng thùng đồ ăn của chị ý cho cô rồi, có nghĩa là bây giờ cô có tận hai thùng đồ ăn vặt đây = v =.

[Niềm hạnh phúc của một kẻ tham ăn chính là... có thật nhiều đồ ăn ngon, tất cả đều là của mình, của mình, của mình!!!]

Bao Tử một mình bê hai cái thùng to về biệt thự mà không cần bất kì ai giúp đỡ, mặc dù ở một mình trong căn biệt thự lớn này thì có hơi cô đơn, nhưng đó cũng chỉ là bề ngoài thấy vậy mà thôi.

Điều quan trọng nhất bây giờ là phải mở thùng quà ra xem có những gì đã.

"(☆_☆)"

Đồng đồ ăn vặt trừ khoai tây chiên mà cô đóng quảng cáo ra thì còn có mì trẻ em, bánh que socola, quả mứt ca, thạch rau câu, bánh bao nhỏ v.v.

[Không cần nói nhiều, đây đúng là điều hạnh phúc nhất trong đời những tín đồ ăn uống rồi.]

Bao Tử cầm điện thoại chụp lại thành quả lao động của mình rồi gửi cho Hoắc Sâm xem, kết quả lại không nhận được bất kì phản hồi nào.

Hoắc Sâm bây giờ nào còn hơi sức đâu để chia sẻ niềm hạnh phúc với bánh bao ngốc tham ăn nữa, hấn đang bận đến sát đầu mề trán đây. Thân là người tổ chức hôn lễ kiêm chú rể ngày mai, hấn còn đang chỉ đạo mãi chưa xong. Vì muốn có một hôn lễ hoàn hảo nhất, hấn không tiếc xâm nhập vào những chi tiết nhỏ nhất, nhắc nhở nhân viên sửa sang lại cả những thứ vặt vãnh không đáng kể. Cho nên, có thể nói là hấn cực kỳ coi trọng cái đám cưới muộn này.

Đạo diễn "Có em trong đời" thấy vậy thì không thể không lắc đầu: "Chắc chắc chắc, tốn kém thật đấy."

Nhân viên 1: "Có bỏ ra thì mới nhận về được chứ, bảo sao mà đến bây giờ anh vẫn còn độc thân." Đạo diễn: "...". Minh lại chỉ bởi một câu nói kia mà không phản bác được....

Đối với việc chồng mình không để ý đến chiến lợi phẩm của mình, bánh bao ngọc cũng không suy nghĩ gì cả, dù sao cũng là ảnh đế mà, lúc đóng phim phải thật tập trung và nghiêm túc, mà mình là người phụ nữ của ảnh đế, sao có thể quấy rầy chồng những lúc thế này được.

Thế là cô bèn đăng hình lên blog..

Bánh bao thích mua túi: Một mình hưởng thụ đồng đồ ăn vặt này = v =.

#Hương thơm ngày xưa: @Diễn viên điện ảnh Hoắc Sâm, anh hãy quản lý vợ anh đi, đêm hôm lấy đồ ăn ra mê hoặc người ta.

#Quản tut: Bao Tử ơi, cho dù có là diễn viên quần chúng thì cũng vẫn là diễn viên, chị phải chú ý kiểm soát cân nặng của mình đó, cơ mà nếu chị mập hơn chút thì chồng chị @Diễn viên điện ảnh Hoắc Sâm có khi lại càng thích hơn ý.

...

#Diễn viên điện ảnh Mạc Á Y: Mau cảm ơn chị đi → _ →

Bánh bao thích mua túi trả lời Diễn viên điện ảnh Mạc Á Y: Nô ti tạ chủ long ân.

Sau đó, kể cả là fan hay không là fan của Bao Tử thì đều sẽ hiểu ra một điều, thì ra một điểm tốt của việc kết hôn với ảnh đế đó là sẽ được quen biết với những nghệ sĩ nổi tiếng khác nữa, quá là lợi mà =w=.

Buổi tối không ngủ được, Bao Tử vừa nằm xem phim Hàn vừa ăn vặt, thuận tiện còn trả lời comment của fan, thành ra sáng hôm sau bánh bao ngọc đã tự biến mình thành gấu panda, vì da trắng nên hai quầng thâm trên mắt nhìn càng rõ hơn. Lúc Mạc Á Y nhìn thấy cô thì không khỏi kinh ngạc đến đơ cả người..

[→ _ →]

[Cái dáng về sống dờ chết dờ này.]

[Có thích hợp để làm một cô dâu xinh đẹp không đây?]

"Hôm qua em đi cướp đây à?"

"Không ạ, chỉ là em xem phim Hàn đến đoạn nam nữ chính chia tay nên khóc nhiều quá thôi."

"..."

"Đau khổ quá, bây giờ mí mắt trên với mí mắt dưới của em đang ở trong thời kì yêu đương nồng nhiệt, có cảm giác cũng không thể tách chúng nó ra được, mệt thật đấy!"

"..."

Mạc Á Y cảm thấy đây đúng là cơ hội trời ban, có thể dễ dàng lừa gạt trong lúc Bao Tử đang nửa mê nửa tỉnh: "Bao Tử, thật ra hôm nay chị có một cảnh phim muốn mời em đóng thế, em cũng biết là vóc dáng của em cũng khá giống chị mà."

Anh quay phim: "..."

Bao Tử hé mắt, giọng nói có chút sợ hãi: "Chị đừng làm em sợ, chị cao 1m70 cơ mà, em chỉ có 1m63 thôi, có chỗ nào giống chứ."

"..."

[Không nói dối được rồi.]

[Chỉ mới ba giây thôi mà đã bị vạch trần.]

"Vóc dáng không thành vấn đề, hậu kỳ có thể biên tập được mà, mấu chốt là vai chị đóng sẽ kết hôn với chồng em, em hiểu chưa?"

"Chị đừng đùa, nếu chị quay phim với chồng em thì tại sao mấy hôm nay chị lại ở cùng em chứ, trong đoàn làm phim thiếu chị mà được sao?"

"..."

[Lúc này hẳn là nền lòng một đoạn nhạc thám tử lừng danh Conan vào.]

[Hoặc là nhạc phim thám tử Sherlock Holmes.]

[Ngốc cũng tùy lúc thôi.]

[Lúc này chỉ số thông minh lại đột nhiên bộc phát.]

[Không phải, là do mình không biết nói dối.]

Mạc Á Y đầu hàng, dứt khoát thành thật khai báo toàn bộ sự việc, nghe xong đến cả anh quay phim cũng phải sợ ngây người QAQ, trời đất, tâm huyết của Hoắc Sâm để coi như là nước chảy về biển đông rồi.

"Bao Tử, chị không muốn đưa em đến đó đâu."

"Tại sao ạ?"

"Chị rất thích những người thông minh nhưng lại có vẻ ngoài ngốc nghếch đáng yêu như em."

"= v ="

[Ôi chào ôi chào, phải khiêm tốn phải khiêm tốn!]

[Nữ thần khen mình kìa, xấu hổ quá đi!]

"Em định sẽ làm gì?"

"Làm gì là làm gì ạ? Đến đó rồi biến thành cô dâu xinh đẹp thôi, dù sao anh ý cũng nợ em một hôn lễ mà."

"..."

[Đúng là một cái bánh bao có thể tự do thay đổi nhân bánh bên trong, hiện giờ hình như là bánh bao mè đen.]

Hoắc Sâm đang rất vui vẻ mà không hề biết rằng sự chuẩn bị tỉ mỉ của mình đã bị vợ biết hết, chỉ trách hắn đã đánh giá quá thấp sự thông minh của vợ, hoặc cũng có thể nói rằng, hắn đã đánh giá quá cao sự thông minh của mình → _→.

Rất nhiều người nói rằng cuộc đời giống như một bộ phim, một bộ phim cũng giống như cuộc đời của mỗi người, mà điều đáng quý nhất chính là có một người nguyện ý diễn kịch cùng bạn. Ngồi trong phòng hóa trang, Bao Tử rất nghiêm túc nghe lời các nhân viên nói, người ta bảo cô nhắm mắt là cô nhắm mắt, bảo cô ngẩng đầu thì cô ngẩng đầu, chỉ có lúc mặc váy cưới thì xảy ra chút vấn đề QAQ... Hoắc Sâm đáng ghét! Ngày nào cũng ngủ cùng bốn bánh bao em, thế mà lại không nắm được số đo của em là thế nào hả?

[Tí nữa thì làm rách váy rồi, hít sâu hít sâu, hóp bụng hóp bụng, nâng mông nâng mông.] [Không lẽ dạo gần đây mình đã ăn nhiều quá rồi?]

Có câu người đẹp vì lụa, mặc dù bình thường Bao Tử cũng rất xinh xắn, nhưng phụ nữ khi trang điểm rồi mặc váy cưới thì quả thật là càng xinh đẹp hơn.

...

Lúc Bao Tử mặc váy cưới thì Hoắc Sâm cũng ý thức được là chuyện mình làm đã bị lộ rồi, mọi sự bất ngờ vợ đều đã biết hết, hắn nghĩ Mạc Á Y chắc chắn là không thể tìm được một lý do thích hợp để lừa vợ hắn mặc váy cưới, trừ phi là nói thật mọi chuyện.

[Tỉ mỉ chuẩn bị lâu như vậy rồi.]

[Thế mà lại thành công dã tràng.]

Trang viên Eden vô cùng rộng lớn và xinh đẹp, trời xanh mây trắng, khung cảnh xung quanh đều được chuẩn bị riêng cho hôn lễ, chỉ có điều người tới tham dự lại cực kỳ ít ỏi, trừ Mạc Á Y người đưa cô dâu đến thì còn lại chỉ có mọi người trong đoàn quay phim "Có em trong đời" mà thôi.

Đạo diễn: "Không mở tiệc mời khách sao?"

"Không cần, đây là hôn lễ của riêng hai chúng tôi thôi."

"..."

Nhưng mà...

Lúc này người ngu xuẩn không phải là Hoắc Sâm, mà chính là cô vợ của hắn kia. Lúc hắn nhìn thấy vợ mình mặc váy cưới bước ra, còn chưa kịp cẩn thận nhìn ngắm vợ thì đã thấy bánh bao nhà hắn nhấc váy lên, như con thiêu thân lao đầu vào lửa nhào vào ngực hắn, kèm theo đó là một tiếng kết --.

Hoắc Sâm: "..."

Mạc Á Y: "..."

Các nhân viên: "..."

Bao Tử: "QAQ"

"Chồng ơi, em có lỗi với anh, hai ngày này em ăn uống quá độ nên bụng đã tăng thêm chút thịt, cái tiếng vừa rồi hẳn là do áo bị căng quá mức rồi, sao anh lại đặt áo cưới nhỏ như vậy chứ!"

"...Anh đã bảo em ăn ít mấy cái đồ ăn vặt đi rồi mà."

"Em không nhịn được, em rất yêu chúng nó."

"..."

Hôn lễ bắt đầu trong sự thần bí, lãng mạn trong quá trình và kết thúc một cách rất khôi hài.

Trong biệt thự...

"Chắc chắn chắc, một mình em ăn hết nửa cái thùng to này trong một buổi tối đấy hả?"

"= v ="

"Chà trách mà mặc cái váy chật cứng ra."

"Tại anh đặt váy nhỏ quá ý QAQ."

"..."

[Ai bảo anh cứ tưởng tượng đến vóc dáng mềm mại thướt tha của em cơ chứ?]

[Nào ngờ lại có kết cục như vậy.]

...

"Có em trong đời" kết thúc trong một tràng cười thật lớn, mà lúc này trong cái gọi là "đêm tân hôn", Hoắc Sâm tất nhiên sẽ không bỏ qua cho Bao Tử rồi, huống hồ hai người đã ba ngày không gặp, tiểu biệt thắng tân hôn.

[Phóng túng phóng túng thôi ~]

"Ừm, vợ ơi, hay là đừng giảm cân nữa, chỗ này sờ thích quá đi."

"...Không...Em muốn...Giảm cân."

"Đâu có mập đâu, chỉ là hơi có chút thịt mà thôi."

"Chồng à, anh biết tăng lên nửa cân là thế nào không? Anh thử ra chợ mua nửa cân thịt heo đi, xem xem nhiều hay ít, sau đó lại tưởng tượng cái đồng thịt đó sẽ ở trong người mình mà xem, huhu QAQ."

"→ _ →"

[Anh không còn lời nào để phản bác.]

[Nửa cân thịt đúng là nhiều thật.]

[Bỗng nhiên hiểu được nỗi bi thương của vợ sau khi tăng cân rồi.]

Bạn đang đọc truyện *Nhật Kí Hôn Nhân Của Tôi Và Thần Tượng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 38

Bao Tử đã lên quyết tâm giảm cân sau khi cảm nhận được nửa kí thịt heo đang treo trên người mình, là một tân binh rất có triển vọng trong giới quảng cáo, sao có thể để cho chút thịt thừa cản trở con đường phát triển sự nghiệp của mình chứ ㄟ (▽) ㄟ.

Nhưng mà, là một tiểu trạch nữ, cô thật sự rất muốn hỏi rằng: Liệu có phương pháp nào mà không cần ra ngoài vận động cũng có thể giảm cân cấp tốc hay không?

[Nghĩa là để cho thịt tự bốc hơi đi ý.]

Đối với suy nghĩ quái đản của vợ, Hoắc Sâm liền đáp: "Đương nhiên là có rồi." "Thật á (☆_☆)?"

Tiếp theo bánh bao ngốc liền nhìn thấy chồng mình đang nhẹ nhàng đưa mắt liếc nhìn lên phòng ngủ tầng hai.

"..."

[Đừng nghĩ là mấy ngày này rảnh rỗi thì anh có thể thích làm gì thì làm nhé.]

[Cho dù tuổi còn trẻ thì cũng phải biết giữ gìn chứ.]

[Ôi má ơi, đến giờ mà thắt lưng vẫn còn đau nhức đây này.]

"Sao mà phải giảm cân, em có mập đâu mà."

"Anh không hiểu được đâu, cái tiếng kệt - - đó đã để lại một vết thương không thể xóa nhòa trong lòng em rồi."

"...Đó là vì cái váy cưới quá nhỏ thôi."

"Anh đang tự lừa dối bản thân đấy à?"

"..." Hoắc Sâm đưa tay sờ nhẹ sống mũi, không nói lại được câu nào, trong lòng suy nghĩ vì vợ tăng thêm chút thịt nên lúc ôm rất thoải mái.

Vì giảm cân nên Bao Tử đành phải nói lời tạm biệt với đồng đồ ăn vặt còn thừa, lúc Hoắc Sâm đem đồng đồ ăn tặng cho người khác, bánh bao ngốc thậm chí còn thể hiện ra dáng vẻ "Anh đang muốn chặt đứt sinh mạng của em sao?". Nhưng việc giảm cân là do tự cô muốn làm mà, trách ai bây giờ chứ? Từ lần đó ra thì bánh bao ngốc cũng không có những yêu cầu gì quá đáng cả, hầu như Hoắc Sâm đều đồng ý, ví dụ như Bao Tử cảm thấy nếu chỉ giảm cân một mình thì sẽ không thể kiên trì được, cho nên Hoắc Sâm tất nhiên sẽ tập luyện cùng cô, coi như rèn luyện sức khỏe bình thường thôi mà.

Trong biệt thự có một nơi chuyên dùng để Hoắc Sâm tập luyện, có đầy đủ các loại máy tập, cho nên có thể nói rằng để có được một thân hình đẹp thì phải kiên trì rèn luyện thì mới có được.

Mặc dù có người cùng làm với mình thì thích thật, nhưng giờ phút này nội tâm của bánh bao ngốc đang cuồng nhiệt gào thét ---

[F*ck!]

[Hoắc Sâm, anh có tập tành gì thì tập trung tập cho em.]

[Sao còn phải còi áo là thế nào?]

[Lại còn chảy mồ hôi nữa.]

[Mẹ nó chứ, đẹp trai quyến rũ quá đi mất →_→.]

Thật ra Hoắc Sâm chỉ tập luyện như thường ngày mà thôi, nhưng bánh bao ngốc thì lười biếng nên trước giờ chưa từng bước chân vào phòng tập, cho nên bây giờ bỗng nhiên nhìn thấy cảnh tượng này, bánh bao ngốc đen tối đã lập tức bị chồng mình mê hoặc rồi.

Bao Tử mặt mày chạy bộ trên máy, sự dày vò cả về thể xác lẫn tinh thần này liệu ai có thấu?

[Mình đúng là không có tiền đồ.]

[Chỉ cần thấy chồng còi áo thôi là bản bánh bao đã mất hồn rồi.]

[Tưởng tượng nếu chồng mình mà có bụng bìa thì sao nhỉ →_→.]

[Hình ảnh quá đẹp, thật không dám nghĩ, vẫn nên chạy tiếp thôi.]

Nhân lúc mấy ngày này không có việc làm (chủ yếu là Hoắc Sâm), hai vợ chồng liền cùng nhau thực hiện việc giảm cân, có nhiều lần bánh bao ngốc suýt thì không kìm chế được mà muốn đè ngã anh chồng nhà mình, sau đó thì... Ừm... Lý trí cuối cùng vẫn chiến thắng = v =.

Tuy nói Bao Tử dựa vào sự ngốc nghếch đáng yêu cùng khí chất của mình mà thu hút được rất nhiều fan, nhưng khi người ta bỗng nhiên có chút danh tiếng thì sẽ tự động có cả antifan nữa.

Trên diễn đàn xuất hiện một bài đăng – Nữ diễn viên đóng vai phụ thứ 18 vừa không có kỹ năng diễn xuất lại vừa không có vóc dáng đẹp, rốt cuộc vì sao cô ta lại quyền rũ được ảnh đế?

Chủ thớt viết thế này: Gần một tháng nay, có một nam diễn viên nổi tiếng cùng vợ mình tham gia một show truyền hình dành cho các cặp vợ chồng, đưa độ hot của hai vợ chồng, nhất là cô vợ lên cao. Haizz, thật là, chẳng qua là dựa vào đàn ông mà thôi, chả hiểu có cái gì tốt nữa, không có kỹ năng diễn xuất, dáng không đủ cao, lại không thông minh, rốt cuộc thì anh diễn viên kia nghĩ gì vậy? Trước khi tìm vợ thì phải gội sạch mắt đi đã chứ, phụ nữ tốt còn nhiều lắm mà!

Mặc dù không chỉ mặt gọi tên, nhưng người nào sáng suốt thì nhìn vào thôi là đã biết ngay người này đang ám chỉ ai rồi.

Lầu một: Chủ thớt này, tôi không thích nghe lời này của cô đâu nhé, tôi có thể kết luận cô chính là fan cuồng của Hoắc Sâm, à không, phải gọi là fan nào tàn mới đúng. Phiền cô hãy đến gần các tác phẩm của thần tượng hơn và tránh xa cuộc sống riêng tư của người ta một chút nhé! Nói khó nghe hơn thì người ta cười ai còn cần cô đánh rắm can thiệp vào à? Đừng có suốt ngày ăn mận lại đi quan tâm đến củ cải thanh đạm chứ!

Lầu hai: Tôi cảm thấy biết lợi dụng người nhà cũng rất tốt đó chứ, có thể tiếp cận giới showbiz mà không cần dùng đến quy tắc ngầm, với lại lúc ghi hình người ta còn dễ mặt mộc đấy nhé, xin hỏi chủ thớt có dám gột lớp trang điểm trên mặt xuống không?

Lầu ba: Đừng có rảnh rỗi không có việc gì làm lại đi mò mẫm nói xấu cuộc sống gia đình nhà người ta, chủ thớt quan hơi nhiều rồi đấy!

Lầu bốn: Tôi cảm thấy chủ thớt nói cũng có lý.

Lầu năm: Ý chủ thớt đang ám chỉ "phụ nữ tốt" chính là chủ thớt đấy à? Không biết xấu hổ ư!!!

...

Lầu n: Qua chương trình có thể thấy được là hai vợ chồng họ rất hạnh phúc, trong đời chuyện đáng quý nhất chính là gặp được người có thể nắm tay bạn cả đời. Nhìn cái kiểu hận đời của chủ thớt kia, buồn cười quá đi mất, thật đáng thương!

Chủ đề này hiện đang rất hot, mặc dù ý kiến của mọi người bất đồng, nhưng đa phần là phản đối ý kiến của chủ thớt.

Lúc hai vợ chồng nhìn thấy chủ đề này, Hoắc Sâm lập tức tối sầm mặt.

Bánh bao ngốc là người trong cuộc nhưng vẫn rất bình tĩnh, hoặc có thể nói là cô quan tâm không đúng chỗ: "Anh nhìn đi! Các bạn ý cũng thấy là đáng của em không đẹp này!"

Hoắc Sâm: "..."

[Lừa giận ngút trời trong nháy mắt đã bị đè xuống.]

[Vợ à, phiền em hãy chú ý đúng trọng tâm đi.]

[Em nghĩ là người ta đang bàn luận về vóc dáng của em đấy à?!]

Lướt chuột nhìn tiếp bên dưới, Bao Tử lại nói: "Thật không ngờ là người ủng hộ em lại nhiều đến vậy = v =."

[Đúng là khắp nhân gian đều có chân tình.]

"Bánh bao, em không tức giận sao?"

"Sao em lại phải tức giận với những người không quen biết chứ."

"..."

[Vợ mình không ngờ lại là thánh mẫu trong truyền thuyết.]

[(◡w◡)]

"Nhưng không có nghĩa là em sẽ không phản kích."

"..."

Bánh bao gốc đúng là nghĩ như vậy, không nên để tâm vào lời đánh giá của một người xa lạ dành cho mình, bởi vì người ta đâu có biết bạn, cho nên lời của họ hoàn toàn chỉ là những lời nói suông không có căn cứ, thật sự không nên vì một người xa lạ mà làm ảnh hưởng đến tâm trạng của mình, với lại hiện giờ cô còn đang rạo rực trong lòng vì nghĩ mãi đến hình ảnh quyến rũ của chồng trong phòng tập đây này.

Nhưng mà, cô lại cảm thấy oan uổng quá – chẳng lẽ đóng vai quần chúng là lỗi của cô sao?

Kết quả Bao Tử quyết định thức trắng đêm để tạo cho mình một đòn phản kích có căn cứ chính xác, đó là tìm kiếm các hình ảnh mà cô đã đóng trong các phim truyền hình, cụ thể là những vai thi thể hoặc làm phông nền này nọ.

Sau đó cô đem những hình ảnh này cắt ghép biên tập lại thành một đoạn video, kết hợp với một bản nhạc vui tươi, cuối cùng đăng lên blog.

Bánh bao thích mua tui: Tôi còn biết về "hệ thống Stanislavski"(1) đấy nhé, còn bạn thì...chắc "chết" quá sớm nên không có cơ hội được thể hiện hệ thống của ông ấy rồi. [mặt kiêu ngạo]

(1) Constantin Stanislavski (1863), nam diễn viên sân khấu người Nga, là bậc thầy về ngành diễn xuất, đồng thời với công việc diễn xuất và dàn dựng các vở kịch, ông luôn luôn chăm chỉ ghi chép những nhận xét và cảm nghĩ của ông về vấn đề diễn xuất. Những ghi nhận này về sau được đúc kết thành sách để truyền lại cho những thế hệ sau các bí quyết về diễn xuất, gọi là "Hệ Thống Stanislavski."

Mở đoạn clip ra thì có thể thấy bánh bao gốc chính là một thi thể chuyên nghiệp, từ bãi tha ma, chiến trường, nhà xác, hiện trường phá án v.v, chỗ nào có thi thể thì chỗ đó có Bao Tử. Còn những vai làm nền thì có nha hoàn đun nước, cung nữ của Hoán Y Cục v.v.

#Ánh mặt trời ám áp: Ha ha ha ha ha ha ha ha ha, trong cả đám thi thể kia, ai mà ngờ chị lại là một trong số đó.

#Nhân sinh nếu chỉ như lần đầu gặp gỡ: Ôi má ơi, cuối cùng thì em đã thấy người đóng vai thi thể giỏi nhất rồi ha ha.

#Chậm rãi lăn tròn: Chết cười mất thôi, Bao Tử ơi, không ngờ là chị lại đóng nhiều phim như vậy đó.

...

#Quần tụt: Trời ơi Bao Tử, chị xấu quá nha, cái hình ảnh chị bị vạ mũi tên đâm vào người rồi chết đi làm em sợ muốn chết ha ha ha ha ha.

Hoắc Sâm vốn muốn thức đêm cùng vợ nhưng đã bị bánh bao gốc cự tuyệt, cô nói có gì thì ngày mai anh cười em cũng được, sáng sớm mai hoan nghênh anh vào xem blog của em.

Thế là, sáng hôm sau, Hoắc Sâm liếc nhìn cô vợ vẫn còn đang ngủ say, dứt khoát cầm di động lướt blog, sau khi đeo tai nghe xem xong đoạn clip kia...

[Không thể nhìn được.]

[Phụt, ha ha ha ha ha ha.]

[Vợ à, thật không ngờ là...]

[Tất cả các phương thức chết đều đã được em nhận thấu hết rồi.]

Nào thì quân giải phóng chết trận, nha hoàn bị mưu sát, rồi đến các hình thức tự sát như treo cổ, nhảy sông, cắt cổ tay chờ chết, tiếp đó là bị ép uống hạc đỉnh hồng, bị xe đụng chết, bị bệnh chết, tóm lại là đầy đủ 1000 kiểu chết khác nhau → _ →.

Mặc dù không có tâm cho lắm, nhưng Hoắc Sâm cảm thấy hiện tại hẳn thật sự sắp chết vì cười rồi. Share clip của bánh bao gốc nào ~

Diễn viên điện ảnh Hoắc Sâm: Cảm tạ trời xanh đã cho anh gặp em lúc em còn sống, còn nữa, đáng của em đẹp lắm ý = v =.

#Com đầu đỏ: Có ai lại đi trêu chọc vợ như anh chứ!

#Áp căn nhi: Chắc chắc chắc, lại show ân ái rồi.

#Thiên đường có lối đi: Hoắc anh để, vợ của anh có điểm nào tốt thì bọn em đều nhìn ra hết rồi ha ha ha, body của cả hai vợ chồng nhà anh đều rất chuẩn!

#Bao nhiêu năm về sau: Ha ha ha ha ha, hai vợ chồng nhà anh đều thuộc phái thực lực, đặc biệt là vợ anh, đóng cảnh chết đi rất nhập tâm luôn ha ha ha.

#Nguyệt thực nhật thực: Thích nhất đoạn vợ anh bị một mũi tên bắn lên rồi học máu bỏ mạng, diễn quá đỉnh luôn, kiểu như đang muốn nói thế này này: "Ta chỉ là người qua đường thôi, tên kia nguoi có thể đeo kính lão vào lúc bắn tên hay không? Người đang lạm sát người vô tội đó!" Ha ha ha ha!

...

#Người đại diện Cố Từ Diễm: Kỹ năng diễn xuất không tồi, bảo vợ cậu kí hợp đồng với tôi đi.

Diễn viên điện ảnh Hoắc Sâm reply Người đại diện Cố Từ Diễm: Có thể suy nghĩ.

...

Khoảng 11 giờ trưa Bao Tử mới dậy, cô mở di động lên rồi lướt blog..

[Minh đã "chết" thảm như vậy rồi.]

[Thế mà còn cười được sao?]

[TAT]

Sau cái status này, bánh bao ngọc đã được các fan bầu là nữ diễn viên "biết...chết nhất", mà cái chủ đề kia cũng lập tức có hiện tượng nghiêng về một phía, cuối cùng chủ thớt ngay cả dùng khí hự một tiếng cũng không có.

[Bàn về sự vĩ đại của cư dân mạng.]

Nhưng mà giải quyết xong chuyện này Bao Tử cũng không mấy vui vẻ, bởi vì chồng cô còn bảo cô diễn cảnh chết một lần cho anh xem nữa chứ QAQ.

Và sau khi chứng minh khả năng diễn xuất của mình thì lại nhận được một tràng cười vui vẻ của Hoắc Sâm.

"Ha ha ha, cứ xem cái clip của em là anh lại cười không dừng được."

"..."

[Biết thế đã không phản kích nữa.]

[Cứ yên lặng làm thánh mẫu cho rồi!!]

[A Sâm khôn kiếp! Anh đừng có cười nữa mà (^ ^)\$!]

Bạn đang đọc truyện *Nhật Kí Hôn Nhân Của Tôi Và Thần Tượng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 39

Phương thức phản pháo khác người của Bao Tử đã khiến cho rất nhiều người xem phải trở mắt kinh ngạc, dù sao thì chuyện bị antifan công kích đối với một nữ diễn viên mới nổi (cho dù có là diễn viên quần chúng) có thể nói là một chuyện rất đáng lo ngại, thế mà giờ sao, chỉ bằng một đoạn clip "108 chiêu từ vong" của chính chủ đăng lên mà đã khiến cho chuyện này phát triển theo khuynh hướng lệch lạc rồi.

[Rõ ràng là một cái bánh bao âm hiểm đen tối.]

[Nhưng Bao Tử vẫn giữ vững tư tưởng gần bùn mà chẳng hôi tanh mùi bùn.]

[Kiên trì khẳng định sự tồn tại của mình.]

Có thể nói là không một ai ngờ được rằng chuyện lại phát triển theo hướng này, trước đó người ta biết đến Bao Tử vì cô là vợ của Hoắc Sâm, bây giờ thì người ta lại xưng cô làm "tử thần" luôn rồi, quả thật là có rất nhiều kiểu chết khác nhau - - đừng hỏi tôi "chết" như thế nào, lúc "chết" ngay cả chính tôi cũng phải sợ hãi cơ mà.

Hiện tại bánh bao ngọc đang vô cùng hot, lượng fan cũng theo đó mà tăng lên vùn vụt.

"(◡◡)"

"Sặc, mặt của em thế kia là sao vậy?"

"Em đang nghiêm túc suy nghĩ một vấn đề, đó là rốt cuộc dựa vào đâu mà em lại có nhiều fan như thế chứ?"

"Dựa vào anh."

"→ _ →"

[Hoắc ảnh đế mặt dày thật đấy.]

[Bao Tử người ta rõ ràng là dựa vào "tư thế chết" của mình để nổi tiếng mà.]

May mắn cứ đua nhau kéo đến, buổi tối sau khi tập mới của "Có em trong đời" được phát sóng, hai vợ chồng ngốc lại tiếp tục nhận được rất nhiều lời khen, đúng vậy, tổ chương trình mặc dù đã không cắt mất đoạn cô diễn viên kia châm chọc Mạc Á Y và đoạn hai vợ chồng ngốc vỗ trảng đầy đủ đứng rần bánh, nhưng lại rất có tình người làm mờ toàn thân cô diễn viên kiều ngạo, cuối cùng là câu nói "Là cái thà gì thì cũng còn tốt hơn cô!" của Bao Tử đã làm cho các bạn xem đài phải vui sướng vỗ tay rầm rầm.

[Ôi má ơi, Hoắc ảnh đế của tôi chỉ cần yên lặng làm một cô vợ nhỏ đáng yêu là được rồi ~] [Dù gì cũng đã có "anh chồng" Bao Tử bảo vệ che chở rồi mà ha ha.]....

Lưu Giai Âm là fan ruột của Hoắc Sâm, năm nay 21 tuổi, đã thích Hoắc Sâm được bốn năm rồi. Nhớ cái ngày nghe tin thần tượng của mình đã kết hôn, hơn nữa vợ anh lại chỉ là một cô gái không có danh tiếng gì, nội tâm của cô vì thế mà cực kỳ bài xích chuyện này.

Nhưng mà, đây là chuyện của quá khứ rồi, còn bây giờ ấy à, nói thật thì hồi mới xem "Có em trong đời" cô chỉ tập trung để ý Hoắc Sâm thôi, còn vợ anh thì cô mặc kệ. Nhưng dần dần cô lại nhận thấy là tính cách Hoắc Sâm ngốc đến độ khó có thể hình dung được, hình tượng nam thần trong tưởng tượng đã vỡ tan trong phút chốc. Tuy là vợ anh tính tình cũng không khác anh là bao, nhưng dù sao người ta cũng là con gái, ngốc ngốc chút cũng không vấn đề gì, với lại Bao Tử chỉ ngốc tùy từng lúc mà thôi. Thế là nội tâm của Lưu Giai Âm bắt đầu lung lay, cho đến khi xem đoạn clip Bao Tử đăng lên, cô đã hoàn toàn chịu khuất phục mà trở thành fan của Bao Tử rồi.

[Đừng hỏi cô vì sao lại gia nhập hội fan của Bao Tử nhanh như vậy.] [Ai bảo hình ảnh Bao Tử "chết" nhìn quá soái cơ chứ!] [Dáng vẻ anh dũng khôi phải bàn luôn aaaa!]

Mà sau khi xem xong tập "Có em trong đời" tối nay, Lưu Giai Âm lại càng thêm kiên định với lựa chọn chuyển sang làm fan của Bao Tử → _ →, coi như cô đã nhìn ra được, Bao Tử trừ có nét đáng yêu dễ thương bên ngoài ra thì còn có năng lực bạn trai kinh người nữa ~, bảo vệ chồng ghê luôn! Đây mới đúng là thần tượng, bình dị gần gũi, với cả nghe nói nếu comment hay inbox cho Bao Tử thì nhất định sẽ nhận được phản hồi của chị ấy, wow, thế thì cô cũng phải nhấn một cái tin cho Bao Tử mới được.

#Giai bắt Âm: Trước kia em rất thích chồng chị, còn bây giờ em lại thấy thích chị rồi! ^ _ ^

...

Bánh bao thích mua túi reply Giai bắt Âm: Tương lai sẽ thích cả Tiểu Bao Tử nữa ^ _ ^.

Lưu Giai Âm "(●°u°●)""

[Dụi mắt dụi mắt dụi mắt.]

[Thật sự nhận được phản hồi sao?!]

[Đợi đã!]

[Tiểu Bao Tử á, có phải đúng như mình đang nghĩ không?]

Và thế là hiểu lầm cứ như vậy mà tạo thành.

Điều khiến cho Hoắc Sâm không ngờ tới chính là tên Cố Tử Diễm kia lại thật sự gọi điện tới bàn chuyện kí hợp đồng với bánh bao ngốc nhà hắn → _ →. Hoắc ảnh đế cứ cho rằng đó chỉ là lời nói đùa thôi, chắc tên Cố Tử Diễm này xem xong cái clip kia của vợ hắn thì giờ trò trêu chọc ý mà, ai ngờ...

"Cậu không đùa đấy chứ?"

"Tôi không rảnh như cậu mà đi đùa giỡn người khác nhé, tôi nhận thấy vợ cậu rất có triển vọng, hợp tác với em ấy nhất định sẽ rất có lợi."

"Vợ tôi tất nhiên là có triển vọng rồi = v =."

"..."

[Hắn thế mà lại không phản bác được sự tự kỷ của cậu ta.]

[Suốt ngày khoe mẽ tình cảm thôi!]

Việc Cố Tử Diễm muốn hợp tác với Bao Tử đương nhiên là đã có cân nhắc cẩn thận. Thứ nhất là dưới tay hắn hiện chỉ có hai nghệ sĩ là Hoắc Sâm và

Mạc Á Y thôi. Mà Á Y ấy à, hẳn quyết định sau khi kết hôn thì sẽ giảm bớt lượng công việc cho em ấy, như vậy thì hai vợ chồng hẳn mới có nhiều thời gian để tạo em bé được.

Suy nghĩ của hẳn và Hoắc Sâm hoàn toàn khác nhau, Hoắc Sâm thì cho rằng nếu có con bây giờ thì sẽ làm ảnh hưởng nghiêm trọng đến thể giới riêng tư của hẳn và Bao Tử, nhưng Cố Tử Diễm lại muốn có con để chặn lại con cuồng công việc của Mạc Á Y, với lại một nhà ba người nhất định sẽ rất hạnh phúc.

Thứ hai là gần đây Bao Tử nổi lên như điều gặp gió, mặc dù không rõ là cô ấy rốt cuộc nổi tiếng vì cái gì, nhưng nếu biết tận dụng cơ hội này rồi bồi dưỡng thêm thì nhất định cô ấy sẽ trở thành một ngôi sao lớn, với lại cô còn là vợ của Hoắc Sâm nữa.

Thứ ba là cái clip "Chết" của Bao Tử thật sự là đi quá sâu vào lòng người, hẳn cảm thấy cô rất có thiên phú trở thành nghệ sĩ hài, quan trọng là nếu kí hợp đồng với cả hai vợ chồng được thì tốt quá, bọn họ sẽ tự quản lý nhau, không cần hẳn phải trông nom quá nhiều → _ →.

"Anh nói sao cơ? Người đại diện của anh muốn kí hợp đồng với em á?"

"Ừ hừ."

Bánh bao ngốc tràn đầy hoài nghi nhìn Hoắc Sâm: "Người như em ý, không chịu nổi nhất chính là bị đùa giỡn, đã quen làm cô hồn dã quỷ rồi, bây giờ đột nhiên nghe tin có người muốn nhận em, em thật sự không thể tin được."

"..."

Phải nói mãi thì Bao Tử mới chịu tin là thật, sau đó Bao Tử giống như một cái bánh bao bị người ta bỏ vào nồi nấu chín vậy...

[Trên thế gian này cuối cùng cũng gặp được một người có con mắt tinh tường.]

[Mẹ ơi, mẹ không phải lo là con sẽ đóng vai thi thể nữa rồi = v =.]

[So happy.]

...

Nhưng mà, chuyện này cũng không hoàn hảo đến vậy.

Lúc kí hợp đồng, Cố Tử Diễm nói trước với cô: "Mặc dù hiện tại em đang rất hot, nhưng điều anh cần là một diễn viên có đầy đủ các tố chất diễn xuất, cho nên mới đầu có thể em sẽ vẫn phải đóng vai quần chúng, tuy nhiên thời lượng lên hình sẽ được lâu hơn một chút."

Bao Tử: "..."

Hoắc Sâm: "(^ ^)"☹

[Không vui rồi đấy!]

[Thế này thì tôi phải đợi đến năm nào tháng nào thì mới được đóng cặp với vợ đây → _ →.]

Dường như nhìn thấu được suy nghĩ của Hoắc Sâm, Cố Tử Diễm nhếch môi cười nói: "Tất nhiên là, Hoắc Sâm, khi ở nhà cậu hoàn toàn có thể chỉ dạy thêm cho Bao Tử về kĩ năng diễn xuất."

Hoắc Sâm vuốt cằm: "Ý kiến hay."

Cố Tử Diễm: "→ _ →"

Bao Tử: "..."

[Người đại diện à anh đừng có nhìn.]

[Đến tôi còn muốn ra vẻ như không quen biết anh ấy đây này.]

Mấy ngày kế tiếp, hai vợ chồng nhàn rỗi không có chuyện gì làm nên bắt đầu tiến hành huấn luyện cấp tốc, Hoắc Sâm với mục đích được đóng cặp sớm với vợ nên đã không tiếc đem hết những kĩ năng từ thời cha sinh mẹ đẻ của mình ra để truyền dạy cho vợ. Thế nhưng dục tốc bất đạt, lúc bánh bao ngốc nhìn thấy chồng mình nghiêm túc đứng diễn trước mặt mình thì toàn không nhận được mà cười thôi, căn bản là bình thường cô đã quen nhìn dáng vẻ ngốc nghếch của chồng rồi, bây giờ tự dưng lại nghiêm túc nên cứ thấy kì kì.

"Bánh bao, em hãy tôn trọng anh một chút đi."

"Ừm, xét thấy anh rất vất vả huấn luyện em, nên em sẽ gọi anh một tiếng sư phụ nhé, anh đồng ý không?"

"..."

[QAQ]

...

Tuy nhiên sự nghiêm túc chỉ kéo dài không quá ba giây.

Khi diễn xuất thì sự tương tác ăn ý giữa hai người là rất cần thiết, tiếp theo hai vợ chồng bắt đầu trò chuyện với nhau...

"Bánh bao, hay là em dạy anh diễn cảnh chết đi." Hoắc Sâm nhưn mày, hiển nhiên là đang cảm thấy rất hứng thú, phải biết là tuy hắn thường xuyên đóng nam chính, nhưng đến nay vẫn chưa được đóng cảnh chết bao giờ.

"..."

Và thế là cái giường lớn trong phòng ngủ đã biến thành sân khấu biểu diễn, Bao Tử nhờ vậy mà diễn các cảnh chết một cách rất tự nhiên và thoải mái.

Lưu video lại, Hoắc Sâm cảm thán: "Ai nói là em không có kỹ năng diễn xuất chứ, nhìn em "chết" như thật ý."

Bánh bao ngốc: "Em cũng chỉ giỏi nhất khoản này mà thôi = v =."

"..."

Điểm tốt ở việc có người đại diện chính là người ta sẽ đi tìm cơ hội cho bạn, đây là chuyện mà bánh bao ngốc đã tự mình trải nghiệm.

Nghĩ lại những lần cô phải tự đi tìm vai diễn cho mình, quả thật là như gió bắc thổi, như bông tuyết bay.

Hiện tại không ngờ là cô chỉ cần ở nhà đợi người ta gọi là đi làm thôi QAQ.

Cảm giác như một đứa trẻ được mẹ bao bọc vậy.

"Em đọc qua kịch bản đi, vai nữ phụ thứ sáu, khoảng tập 8 là chết, nhưng lúc sống có rất nhiều đất diễn."

"Vâng ạ."

Hai người nói chuyện với nhau rất hòa hợp, chỉ có Hoắc Sâm là không hài lòng: "Nữ phụ thứ sáu? Cậu đang coi thường vợ tôi đấy à?"

Cố Tử Diễm: "Tiến dần từng bước vẫn hơn là một bước lên trời, cậu cũng biết mà."

"..."

[Thật ngại quá.]

[Tôi thật sự không biết.]

[Bởi vì tôi chính là người bước một bước lên trời đây, thế mà vẫn sống tốt hơn nhiều người đấy.]

Từ đó về sau, vì một câu tiến dần từng bước mà Bao Tử đã đóng đến bảy tám bộ phim, nhưng mà đều đến tập 8 là phải chết.

Phim Hàn người ta thì có một định luật là đến tập 8 sẽ có cảnh hôn, đằng này đến lượt Bao Tử thì...ha ha, cứ đến tập 8 là nhân vật của cô phải chết rồi.

Bạn đang đọc truyện *Nhật Ký Hôn Nhân Của Tôi Và Thần Tượng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 40

Tuy trước đây Bao Tử là một người khá nhàn rỗi, nhưng bây giờ thì đã có chút khởi sắc rồi, dù cho khởi điểm có hơi thấp một chút cũng không sao, so với trước đây thì tốt hơn nhiều lắm. Có câu muốn đạt được thành công thì phải cố gắng hơn nhiều lần người khác, mà Bao Tử trừ việc luôn không ngừng

cố gắng ra thì còn phải nói là cô rất may mắn nữa.

[Đó chính là tầm quan trọng của việc cưới được một anh chồng tốt đấy.] [Và một anh chồng tốt sẽ kèm theo đó là một người đại diện tốt.] [Ôm chặt chỗ dựa rồi bước đến đỉnh cao thôi!]

Kịch bản phim mới đã về đến tay, đánh giá sơ qua thì đây là một bộ phim khá hay, chủ yếu nói về chuyện tình của một thứ nữ của phủ tướng quân và hoàng tử, tất nhiên trong quá trình sẽ xảy ra tranh đấu, đoạt quyền đoạt vị, còn nhắc tới cả gia đấu nữa, tình tiết phức tạp khiến người ta phải than thở, nhưng xu hướng khán giả thì vẫn thích xem thể loại như vậy.

Trong phim Bao Tử vào vai ám vệ ở bên cạnh nam chính tử nhỏ, ngoài lạnh trong nóng, tuy thích nam chính nhưng vì thân phận địa vị mà không dám thổ lộ, trong vòng tám tập đầu vì là người đi theo nam chính nên sẽ được lên hình nhiều, đến tập tám thì chết vì đỡ một nhát kiếm cho chủ tử, thế nhưng cho đến tận khi chết nàng vẫn không dám nói ra tiếng lòng của mình. Thật ra nam chính đã biết tâm tư của nàng từ lâu, nhưng hắn làm như không biết, chỉ coi nàng là trợ thủ đắc lực của mình mà thôi.

Hoắc Sâm ngồi trên salon đọc kịch bản, tập trung chú ý vào nhân vật mà vợ sẽ đóng, lòng mày nhíu chặt lại.

Bánh bao ngốc ngồi một bên im lặng chờ đợi ý kiến của chồng, kết quả lại thấy khuôn mặt của Hoắc Sâm tối sầm lại, trong lòng đột nhiên có chút ưu tư: "Sao vậy? Kịch bản không hay à?"

[Ai gu, sắc mặt của chồng không tốt rồi.]

[Có phải là bị yêu quái nhập không?]

[Đừng làm em sợ!]

"Ừ, cực kỳ chán luôn."

"..."

[Chồng à, anh đang coi thường con mắt của người đại diện à → _ →?]

"Chắc chắn, em nghĩ đi, em chỉ là vai phụ số 6 thôi, sao phải diễn vai yêu đương làm gì hả?"

"..." Chuyện này sao mà em biết được?

"Tám tập đã chết rồi, mà còn chết vì một kẻ không đáng nữa chứ, xì!"

"..." QAA

[Sao tự dưng mình lại nghĩ thấy mùi dưa chua ừ lâu ngày vậy nhỉ?]

[→ _ →]

Hoắc Sâm ngao kiêu không hề che dấu sự ghen tuông trong lòng trước mặt Bao Tử, rất có đáng về kiểu "Đúng, trăm đúng là rất không hài lòng khi ái phi diễn cảnh yêu đương, trăm bá đạo như vậy đấy,

cố tình thích gây sự như vậy đấy, muốn độc chiếm nàng như vậy đấy". Nhưng hiển nhiên Hoắc ảnh đế đã quên mất rằng, trong lúc Bao Tử còn đang chật vật đóng vai thì thể thì hắn đã đóng qua bao nhiêu bộ phim tình cảm rồi? Lại còn toàn vào vai nam chính si tình nữa chứ → _ →.

"A Sâm, kịch bản người ta viết vậy rồi, em cũng không có cách nào, với lại anh cũng thấy rồi đấy, nhân vật của em tuy thâm mến nam chính, nhưng hoàn toàn không thổ lộ ra mà." Để đối phó với Hoắc Sâm đang xù lông thỏ, bước đầu tiên Bao Tử chọn cách giảng đạo lý.

"(^ ^) ๕"

[Vẫn không vui!]

[Anh không nghe anh không nghe anh không muốn nghe!]

[Anh cứ thích làm âm ỉ lên đấy!]

"Anh thử nhìn lại mấy bộ phim anh đóng trước kia đi, mấy phim lâu rồi thì bỏ qua, chỉ nói đến phim "Đế vương" gần đây nhất thôi, cái vai đế vương mà anh đóng ý, trời ơi đúng là có cả một hậu cung ba nghìn mỹ nữ trong truyền thuyết, còn á cùng với nữ chính diễn cảnh chàng là gió thiếp là cát cùng nhau bay đến tận chân trời, thế mà em còn chưa thèm nói gì đâu đấy!" Nói nhẹ nhàng không nghe, Bao Tử không còn cách nào khác là phải dùng chút thủ đoạn.

"..."

[Vợ, em đang ghen đấy à = v =.]

[Thích quá đi!]

[Vợ, em hãy nghe anh giải thích.]

"Vợ, đó chỉ là diễn thôi mà." [mặt nghiêm túc]

"Em cũng vậy thôi, cho nên chúng ta phải thông cảm cho nhau chứ." [mặt lạnh]

[Game over!]

[Trận ghen tuông xin tạm kết thúc tại đây!]

Kịch bản về đến tay, cũng có nghĩa là một tuần nữa Bao Tử phải vào đoàn quay phim rồi. Lần đầu tiên trong đời cô được vào một vai quan trọng, hơn nữa còn có nhiều lời thoại nữa, quả thật khiến cho cô rất căng thẳng. Vai diễn này không giống như trước đây, cho nên cô hi vọng mình có thể nhập vai trong trạng thái tốt nhất.

[Đây chính là sự quyết tâm để được trở thành một diễn viên xuất sắc.] [Mười năm sự nghiệp chỉ được thể hiện bằng một phút trên sân khấu thôi.] [Cho nên phải biết tận dụng hết tài nguyên vốn có bên cạnh mình.]

Đúng là trong một bộ phim truyền hình không chỉ cần diễn viên chính diễn tốt là được, mà những diễn viên phụ cũng vô cùng quan trọng, chỉ một người làm sai thôi là cả bộ phim sẽ không hoàn hảo. Hiểu được điều này, bánh bao ngọc đã rất thông minh tìm đến chồng mình để diễn tập, đây chính là biết tận dụng tài nguyên đó.

"Thuộc hạ tham kiến thiếu chủ."

"Làm xong hết mọi chuyện rồi sao?"

"Vâng."

"Tốt, lui xuống đi."

"Tuân lệnh."

"Khoan đã! Hồng Diệp, người đi điều tra về Tống Phi cho ta."

"Tống phi, thứ nữ của tể tướng sao ạ?"

"Đúng vậy." Bùi Chi Thương nhếch môi cười, ánh mắt lộ ra sự ôn nhu, khiến cho nàng nhìn mà tim đau nhói.

Hồng Diệp im lặng hồi lâu mới đáp: "Thuộc hạ lĩnh mệnh."

Bóng lưng nàng lúc rời đi có chút cứng nhắc, bước đi có phần vội vã.

...

Sau khi tập với nhau một đoạn ngắn, Bao Tử vội vàng suy nghĩ lại biểu hiện của mình, thậm chí còn bám chặt lấy Hoắc Sâm mà hỏi: "Thế nào hả chồng? Em diễn thế có được không (☆_☆)?"

"Ừm, tổng thể mà nói thì không tệ lắm, nhưng có những chỗ em cần phải chú ý một chút, ví dụ như lúc em nghe thấy người ta nói đến tên Tống Phi thì cơ thể của em phải cứng đờ lại ngay, khuôn mặt lạnh lùng tỏ ra sững sờ chút." Hoắc Sâm đưa tay véo má cô.

"Xin được lĩnh giáo."

"Không cần khách khí, muốn cảm ơn thì lại đây hôn một chút nào."

"..."

[Chồng cứ đùa giỡn thế thì em biết phải làm sao?]

[Không cự tuyệt, cũng không phản kháng.]

[=3=]

Bao Tử vì muốn cảm ơn chồng mình hôm nay đã vất vả luyện tập với mình, nên ngoài việc dâng hiến một nụ hôn ra thì còn tự mình vào bếp làm bữa tối cho chồng nữa, một bữa tối phong phú ngon miệng chắc hẳn là đủ để báo đáp anh rồi, với lại giữa hai vợ chồng với nhau thì chuyện báo đáp cũng không cần quá cầu kỳ.

[Thật ra thì...]

[Hoắc Sâm muốn Bao Tử báo đáp bằng cách...]

[Làm cái chuyện này nọ này nọ kia ý.]

Nhưng tất nhiên Hoắc Sâm vẫn rất vui vẻ tiếp nhận bữa ăn thịnh soạn mà vợ làm cho mình, hẳn cũng rất muốn đi theo vợ vào bếp, mặc dù người ta thường bảo đàn ông tránh xa nhà bếp, nhưng hình ảnh hai vợ chồng cùng nhau nấu cơm rất lãng mạn mà = v =.

Chỉ tiếc là hẳn đã bị đuổi ra ngoài rồi, nhìn cánh cửa phòng bếp, Hoắc Sâm thở dài ~ Vợ mình đúng là chả biết lãng mạn gì cả! Chậm rãi đi ra sofa, ngồi xuống, buồn chán mở TV, sau đó...Rất tình ngờ và bất ngờ, hẳn lại xem được cái quảng cáo khoai tây chiên mà vợ mình đóng →_→.

[Ô chộ ôi chộ ôi chộ ôi ~]

[Ngồi xem mà trong đầu lại nghĩ mấy chuyện đen tối rồi ~]

[= v =]

...

Lúc Bao đầu bếp bung món ăn đặt lên bàn thì tự dưng lại nhận được một nụ hôn nóng bỏng với cách thức tiêu chuẩn của chồng mình.

Bánh bao ngốc ngơ ngác: "..."

[Bỏn bánh bao chẳng qua chỉ vào bếp một lần thôi mà.]

[Sao lại khiến cho chồng kích động đến vậy nhỉ?!]

[Ừm, dùng hôn nữa mà ~ Ăn cơm thôi ~]

...

Lúc ăn cơm, bánh bao ngốc lại nhạy cảm phát hiện ra là chồng mình có gì đó không bình thường..

[(◡◡◡)]

[Sao tự nhiên anh lại liếm môi làm quái gì vậy?]

[Ăn cơm bình thường không được sao? Chẹp chẹp miệng làm gì chứ?!]

[Đây có phải chồng tôi không đó?!]

Sau khi xem quảng cáo khoai tây chiên của Bao Tử, thấy vợ mình liếm môi chẹp miệng rất mờ ám, khiến cho Hoắc Sâm cứ nhộn nhạo trong lòng mãi, đầu cứ chỉ nghĩ đến chuyện phóng túng với vợ đêm nay thôi = v =.

Chắc chắn có vấn đề, đây chính là nhận định khách quan của Bao Tử khi nhìn thấy mấy hành động kì lạ của Hoắc Sâm, thậm chí cô còn thể hiện ra thái độ kiên định kiểu "Anh mà không nói cho em biết nguyên nhân thì em sẽ không lẫn lộn với anh đâu."

Nhưng mà buổi tối lúc trông thấy Hoắc Sâm bước từ phòng tắm ra, thật ngại quá, lập trường là cái quái gì vậy? Có ăn được không? Cứ dứt khoát đề nghị là thiết thực nhất.

[Bánh bao ngốc đã tự làm mình mất mặt như vậy đấy.]

...

Xong việc, hai vợ chồng nằm ôm nhau trò chuyện...

"Em thích ăn khoai tây chiên à?"

"Tất nhiên là thích rồi, vị chanh ăn ngon nhất luôn."

"Thế hôm nào mua một ít về để ở nhà nhé."

"(●°u°●)".

[Chồng mình thật tốt!]

[Lần nào lẫn lộn xong cũng cực kỳ dịu dàng, quan tâm và hào phóng.]

[Hửm? Có ý đồ bất chính gì không đây?]

[Mà dù có thế nào thì...]

[Chồng ơi I love you!]

"Chồng ơi, để em xem cái nhẫn anh đeo trên ngón áp út có khắc tên em không nào."

Hoắc Sâm giờ tay ra: "Thật ra thì anh không muốn đeo nhẫn cho lắm."

"Tại sao?"

"Người ta đeo nhẫn có hai ý nghĩa, đó là đối ngoại và đối nội. Đối ngoại là gì, là tuyên bố cho người ta biết mình là hoa đã có chủ rồi, còn đối nội thì sao, là để luôn tự nhắc nhở bản thân rằng mình đã có vợ hoặc chồng. Cá nhân anh thì cảm thấy nếu người đàn ông thật sự yêu vợ mình thì sẽ không cần đến cái thứ mang tính hình thức này, bởi vì anh ta sẽ tự biết chống cự lại những hấp dẫn bên ngoài vì gia đình của mình, cho dù trên tay không đeo nhẫn thì trong lòng vẫn luôn có vợ."

"Ừm, anh nói rất hay, nghe cũng rất có lý nữa, thế tại sao anh lại đeo nhẫn?"

"Chỉ trách mị lực của anh quá lớn, phải dùng đến cái nhẫn để xua đuổi yêu ma quỷ quái bên ngoài"

= v =, " "... "

[Chồng mình đúng là không biết xấu hổ, mình không muốn nhận anh nữa thì phải làm sao QAQ?]

"Vợ, em cũng phải luôn đeo nhẫn đấy, chờ đến khi em bốn mươi năm mươi tuổi thì mới được tháo ra."

"Tại sao?"

"Bây giờ em cần phải tuyên bố với người ta là em đã thuộc quyền sở hữu của ai, đến khi bốn năm mươi tuổi không còn mị lực nữa thì người ta sẽ không nhìn ngó em nữa, lúc đó còn cần nhẫn làm gì, dù sao thì em vẫn là của anh thôi."

"..."

[Thế quái nào mà mình lại nói đến chủ đề cái nhẫn vậy nhỉ?!]

[Chẳng qua là mình mới phát hiện ra trên nhẫn của mình có khắc tên tiếng Anh của chồng thôi mà.]

"Vợ."

"Dạ."

"Em ngủ ngon."

"Ừm, anh ngủ ngon."

Bánh bao rúc vào ngực Hoắc Sâm, ôm chặt lấy eo hắn, miệng nhếch lên cười, từ từ nhắm mắt ngủ.

Bạn đang đọc truyện *Nhật Ký Hôn Nhân Của Tôi Và Thần Tượng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 41

Bánh bao ngốc thu xếp hành lý chuẩn bị vào tổ quay phim, đây có thể nói là lần đầu tiên cô phải xa nhà nhiều ngày, mấy lần trước chỉ một hai ngày là cô về nhà rồi, tiền lương bồi dưỡng này nọ cũng được phát ngay tại đó luôn. Thế nhưng lần này thì không như vậy, cô phải đi ra ngoài hơn một tuần lễ.

Hoắc Sâm lần đầu bị vợ bỏ rơi nên có chút xiu không vui, lúc Bao Tử thu xếp đồ đạc thì hần cứ quanh quẩn bên cạnh cô không rời.

[Thời gian không còn nhiều nữa.]

[Đề cho anh được ngắm em kĩ một chút đi.]

Nhưng bánh bao ngốc thì không quen với việc bị một cái đuôi bám theo, vương tay vương chân cực kỳ lùn →_→.

"Anh đừng đứng cạnh em nữa, anh đang làm ảnh hưởng nghiêm trọng đến tốc độ gấp quần áo của em đấy."

"Em sắp phải đi quay phim rồi, thế mà còn không cho anh nhìn em (¯^¯)S."

"Trong nhà có ảnh mà."

"..."

[Vợ, em đã quên mất sự ngọt ngào của hai chúng ta tối qua rồi sao?]

[Vợ, chẳng lẽ lúc thức dậy mặc quần áo vào là em sẽ quên sạch mọi chuyện ư?]

[Em mà cứ lạnh lùng như vậy thì sẽ có ngày em phải hối hận vì đã bỏ rơi anh đấy, hừ!]

Bao Tử sao mà không hiểu được suy nghĩ của Hoắc Sâm cơ chứ, nhưng mà chuyện công việc cũng rất quan trọng, cô phải chuẩn bị trước mấy thứ cần mang theo, không lúc cần lại luống cuống tay chân, thu xếp hành lý xong xuôi rồi ôm ấp lưu luyến chồng cũng chưa muộn mà.

Lúc chuẩn bị xong hết mọi thứ...

[Mọi người xin hãy chuẩn bị tinh thần.]

[Vở kịch của chúng tôi sắp bắt đầu rồi.]

[Vở kịch mang tên "Vợ ơi em đừng đi!"]

Sau khi khóa vali lại, Bao Tử lập tức xoay người, thấy chồng mình đang ở một bên hôn dỗi, cảm thấy như có một dòng nước ấm chảy vào tận đáy lòng, cô cười khúc khích, đi đến gần Hoắc Sâm, kiễng chân lên, trần ngập khí phách vòng tay ôm lấy cổ chồng. Hoắc Sâm buộc lòng phải cúi đầu, thấy vậy Bao Tử cũng ngửa mặt lên, hai người cứ thế hôn nhẹ một cái như chuồn chuồn lướt nước. Cứ cho rằng làm vậy là đã thành công đồ dành được chồng, Bao Tử chuẩn bị rút lui, kết quả... Hoắc Sâm giữ chặt lấy eo Bao Tử, nhếch môi cười một cái, tiếp tục hôn sâu.

[Đùa à!]

[Con dê béo mập đã tự dâng tới tận cửa rồi.]

[Đương nhiên phải ăn cho sạch chứ.]

[= v =]

...

"Chồng, anh nhiệt tình quá đấy."

"Em sắp phải đi quay phim rồi."

"Ừm, em sẽ "chết" nhanh thôi, hơn một tuần là sẽ về nhà với anh mà =3=."

Mặc dù lời này của Bao Tử nghe rất ổn, nhưng chuyện ngoài dự tính có thể xảy ra bất cứ lúc nào, đặc biệt là đối với hai vợ chồng đều làm diễn viên, cô vợ quay phim xong về nhà thì có khi lại đến lượt ông chồng phải đi. Hoắc Sâm vì thế mà liếc vợ một cái →_→: "Chắc, lúc em về chắc gì anh đã có nhà."

"Hmm?"

Hoắc Sâm véo má Bao Tử đang ngo ngắc: "Anh cũng phải đi đóng phim mà, bánh bao ngốc."

"..."

[(◡w◡)]

[Ừ nhĩ.]

[Xin lỗi anh.]

[Em đã quên mất rằng anh là một diễn viên rất đắt sô.]

[A ~]

[Không so sánh thì sẽ không có bị thương QAQ.]

"Phim gì vậy?"

"Bộ đội đặc chủng."

"..."

"Thế nên mấy ngày vừa rồi anh mới phải tập luyện nhiều như vậy đấy." "(☆_☆)"

Bao Tử đã vào đoàn làm phim, Hoắc Sâm bắt đầu kiếp sống lẻ loi hiu quạnh.

Nam nữ chính trong phim "Thứ nữ xuất giá" theo thứ tự là nam diễn viên trẻ Giang Tề Lâm và tiểu hoa đán mới nổi Kiều San Như. Đối với hai người này, Bao Tử không biết rõ lắm, nhưng sau khi làm việc chung với nhau thì cô cảm thấy bọn họ rất thân thiện, mà nói thật thì cả đoàn phim này không ai là không tốt tính cả.

Rất là lạ nhé, lúc diễn tập với Hoắc Sâm ở nhà thì Bao Tử cứ không nhìn được cười, trong khi Hoắc Sâm thì rất nhập tâm, còn cô chỉ cần nhìn thấy cái mặt nghiêm túc của anh là sẽ cười ngả ngửa ra. Thế nhưng vào đoàn làm phim, Bao Tử lại có một trạng thái rất tốt, diễn vai Hồng Diệp rất đạt, nhìn đích thị là một núi băng di động. Với lại trước khi tới đây cô đã được Hoắc ảnh để độc nhất vô nhị phụ đạo cho rồi, cho nên mọi chi tiết nhỏ đều được cô xử lý rất khéo léo.

"Cut! Diễn tốt lắm, cực kỳ tốt, chỉnh trang lại tạo hình rồi chuẩn bị quay cảnh tiếp theo luôn nhé."

Bao Tử thờ phào nhẹ nhõm, lòng bàn tay đầy mồ hôi, đã NG 3 lần rồi, còn NG nữa thì không ăn nổi cơm trưa mất QAQ.

"Chị diễn tốt lắm, sao trước kia chị lại toàn đóng vai quần chúng vậy?" "Ừm, chắc là tại không có công ty đại diện đấy." "Cơ hội là phải do chính mình nắm lấy."

"Ừ."

"San Như, Bao Tử diễn tốt như vậy, chắc là vì đã qua một khóa phụ đạo đặc biệt rồi." Giang Tề Lâm tựa vào khung cửa, cười nói.

"Cũng có lý." Nữ chính Kiều San Như lập tức hòa theo nam chính Giang Tề Lâm.

Bánh bao ngốc: "..."

[Cảm giác như đang bị nam nữ chính đùa giỡn.]

[Tôi đây thân là nữ phụ số 6...]

[Lại không thể phản bác được.]

[Bi thương ~]

...

Cố Tử Diễm có xếp cho Bao Tử một người trợ lý, cô bé này rất nhiệt tình trong công việc, chỉ có điều là...→_→

"Chị Bao Tử ơi, Hoắc ảnh để lại gọi cho chị này ~" Giọng nói to lớn rung chuyển cả trời đất.

[Dường như cả thế giới đều biết là Hoắc Sâm gọi điện cho Bao Tử rồi.]

Cho nên khuyết điểm của cô trợ lý này chính là...cái miệng giống như một cái loa di động vậy. "Chắc chắc chắc, lại gọi nữa, sắp đóng máy rồi, chị nên nói một tiếng với chồng đi chứ." "Gâu gâu độc thân không có quyền nói tôi nhé." Giang Tề Lâm: "..."

...

Vì không muốn kích thích các thiếu nam thiếu nữ độc thân nên Bao Tử rất thức thời tránh ra một chỗ nói chuyện: "Alo em đây."

"Ừm, vạ."

"Ngày nào anh cũng gọi thế, cả đoàn người ta đều nói anh là thê nô đấy."

"Ừ."

"..."

"Vợ, anh vừa gửi cho em một bức ảnh đấy, em xem đi." "Vâng, đợi em một chút, để em xem là ảnh gì."

"Ừ" hứ ~"

...

Sau khi mở tin nhắn, nhìn bức ảnh...

[(☆_☆)]

[Ta lau ta lau lau lau lau lau.]

[Nuốt nước miếng.]

Tổng cộng có hai tấm hình, một tấm chụp trong phòng tập, Hoắc Sâm để trần nửa người trên, mồ hôi chảy dọc từ trán xuống, nhìn men dã man luôn. Tấm còn lại là hình Hoắc Sâm mặc quân phục, chắc là tạo hình trong phim mới, đàn ông khi mặc quân phục luôn có một sức hấp dẫn đặc biệt khiến người ta mê mẩn.

Trái tim nhỏ bé của Bao Tử đập bình bịch không ngừng, mẹ nó chứ, chỉ muốn bay về nhà để ngã tên tiểu yêu tinh này thôi aaaa.

[Mình phải cố gắng kìm chế.]

[Không thể để đầu óc bị ô nhiễm được.]

Bao Tử: Chồng ơi, em muốn đề anh quá.

Hoắc Sâm: Bất cứ lúc nào và ở bất cứ đâu anh cũng đều hoan nghênh em ^ _ ^.

Bao Tử...

[A ~]

[Vẫn nên giữ tỉnh táo thôi, còn phải quay cảnh tiếp theo nữa mà.]

Bao Tử: Bây giờ anh ở xa quá không thể lại gần được, em quay phim tiếp đây, bye anh.

Hoắc Sâm...

Lúc này đang diễn cảnh nam chính Bùi Chi Thương và nữ chính Tống Phi hôn nhau cuồng nhiệt trong màn mưa, bánh bao ngọc đứng bên ngoài hưng phấn xem hai người hôn nhau, đến khi đạo diễn hải lòng hô cut thì cô mới hấp tấp chạy đến bên cạnh Giang Tề Lâm, nói: "Hê hê, cho tôi chụp cậu một kiểu nhé."

Giang Tề Lâm: "..."

"Body của cậu được lắm, tôi phải kích thích chồng tôi một chút mới được."

"..."

[Thì ra mình chỉ là công cụ.]

[Nhưng mà nói thật thì...]

[Body của chồng chị đẹp hơn tôi nhiều lắm.]

Thành công chụp được body của Giang Tề Lâm, bánh bao ngọc tự tìm đường chết, gửi ảnh cho Hoắc Sâm...

Bao Tử: Chồng ơi anh nhìn này, giang hồ nơi nơi đều có mỹ nam = v =.

Ngay lập tức...

Hoắc Sâm: Xóa ngay cho anh!

Bao Tử: Không thích~

Bảy tám phút sau...

Bánh bao ngọc nhận được liền mười mấy cái ảnh của mỹ nam Hoắc Sâm tự chụp.

Bao Tử:...

Hoắc Sâm: Đủ cho em ngắm nhé, mau xóa ảnh kia đi, nghe lời!

Bao Tử: Tuân chỉ, thưa bề hạ.

Hoắc Sâm: Ngoan, thế mới là ái phi mà trẫm yêu thương nhất chứ.

Hơn một tuần lễ kể ra trôi qua rất nhanh, sinh mệnh của nhân vật mà Bao Tử đóng đang dần đi về phía hoàng hôn rồi.

Con người chỉ chết một lần, hoặc là nhẹ tựa lông hồng, hoặc nặng như núi Thái Sơn →_→.

Hồng Diệp trung thành bảo vệ chủ nhân, trong lòng luôn che giấu tình cảm của mình, nhưng Bùi Chi Thương lại chỉ luôn coi nàng là một trợ thủ đắc lực và tài giỏi. Sau khi Tống Phi xuất hiện, Hồng Diệp hoàn toàn hết hi vọng, đem tình yêu chôn sâu dưới đáy lòng. Thấy Bùi Chi Thương bị bao vây tứ phía, Hồng Diệp quyết định đại khai sát giới, tiến lên tiêu diệt kẻ địch cho chủ nhân, cuối cùng vì đỡ kiếm cho hắn mà mất mạng.

Tình tiết này lúc Bao Tử đọc kịch bản thì thấy rất bình thường, nhưng một khi đã diễn thì... lại thành thánh nữ rồi!

[Bánh bao thánh nữ mặt lạnh.]

Vì muốn mình được "chết" một cách tôn nghiêm, Bao Tử đã có một ý tưởng riêng của mình khi diễn cảnh này, đây là lần đầu tiên cô "chết" một cách dứt khoát đến thế, không dây dưa lằng nhằng, một kiếm làm mất mạng luôn, ngay cả di ngôn trước khi lâm chung cũng không có.

Đạo diễn: "..."

[Nhìn rất là chân thật.]

[Giỏi lắm!]

...

"Chúc mừng chị đã đóng máy nhé."

"Đừng khách sáo đừng khách sáo."

"Bọn em thì còn phải ở đây lâu nữa." Kiều San Như vuốt cái roi da trong tay, giọng điệu có phần chán nản.

"San Như cố lên, chị sẽ tới thăm em. À này Giang Tề Lâm, chồng tôi nói là body của cậu nhìn quá yếu ớt."

Giang Tề Lâm: "..."

Thế là Bao Tử đã hoàn thành xong vai diễn của mình, chín ngày làm vai phụ số 6 trong phim "Thứ nữ xuất giá" của cô đến đây là kết thúc. Trong khi những người khác còn phải quay hai ba mươi ngày nữa thì Bao Tử đã kéo vali đi về nhà rồi.

...

Bánh bao thích mua túi: Haizz, tôi lại vừa "chết" thêm lần nữa rồi, hiện giờ đi "đầu thai" đây [chống cảm].

#Như Ý hiểu lòng ta: Em chỉ muốn biết là lần này chị lại chết thế nào thôi.

#Bầu trời bay tới năm chữ: Ôi trời ôi trời, cuối cùng cũng đợi được đến ngày chị đăng status rồi. Em đang chết cười với cái tập "Có em trong đời" quay ở Séc đây ha ha ha ha, nhìn hai vợ chồng chị khiêu vũ mà em phát hoảng luôn ha ha ha. Cực kỳ thích xem hai vợ chồng chị ở cùng nhau, thật vất vả mới quyết định follow chị, kết quả đợi mãi mới thấy chị đăng status, em hơi buồn rồi đây.

...

#Quần tụt: Vợ đăng status rồi, chồng chắc cũng sắp đăng thôi ^_^.

Sau khi Bao Tử về đến nhà thì lại thấy nhà cửa vắng tanh, mặc dù sớm biết sẽ gặp phải cảnh này, nhưng ít nhiều cô vẫn cảm thấy hơi mất mát, tự nhiên cảm thấy rất nhớ anh.

Bánh bao ngốc mở di động ra xem lại mấy cái ảnh mà hôm trước Hoắc Sâm gửi →_→.

[Huhu, tự nhiên thấy cô đơn quá.]

[Anh gửi nhiều ảnh như vậy làm gì chứ?]

[Em lại chỉ có thể nhìn mà không làm được gì.]

[Bực bội khó chịu quá đi!]

Gửi tin nhắn cho Hoắc Sâm báo là mình đã về nhà, bánh bao ngốc lại tiếp tục yên lặng suy tư. Hoắc Sâm mà đóng phim thì trăm phần trăm sẽ vào vai nam chính, cho nên chắc chắn là anh sẽ không thể về sớm như cô được, chậm thì một tháng mà lâu thì ba tháng mới có thể về nhà, vậy thì trong khoảng thời gian này cô biết làm gì đây?

[Muốn nổi dậy thì phải lợi dụng lúc chồng không ở bên cạnh.]

[Đã từng tuyên bố là sẽ xưng bá trong ngành quảng cáo thực phẩm.]

[Hiện giờ thiên thời địa lợi nhân hòa.]

[Mình phải hành động thôi!]

Bạn đang đọc truyện *Nhật Ký Hôn Nhân Của Tôi Và Thần Tượng* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 42

Cố Tử Diễm không sao ngờ được là nghệ sĩ mà mình vừa mới kí hợp đồng lại chủ động chạy tới tìm mình. Thật ra lúc kí hợp đồng hần cũng đã nói với Bao Tử là hần sẽ áp dụng chính sách nuôi thả đối với cô rồi. Nghệ sĩ do hần quản lý cũng không có nhiều, tổng cộng chỉ có ba người, trừ Mạc Á Y ra thì hần chọn cách mặc kệ đối với hai vợ chồng kia, lúc nào hần nhận được kịch bản hay thì sẽ đem cơ hội trao cho hai vợ chồng họ. Còn Mạc Á Y ấy à →_→, Cố Tử Diễm vui vẻ suy nghĩ đến lúc cưới được cô về nhà, hần nhất định sẽ giảm bớt lượng công việc của cô lại.

[Cố Tử Diễm bụng đầy tâm cơ = v =.]

Bao Tử chỉ cảm thấy ở nhà một mình chán quá, lại không có việc gì làm, cho nên muốn tìm chút việc để giết thời gian. Cô biết hiện giờ chắc là không có phim gì để quay cả, nhưng quảng cáo thì chắc sẽ có. Cơ hội phải do chính mình tạo ra, thế nên Bao Tử mới đến công ty tìm người đại diện để tự đề cử mình = v =.

"Em nói là em muốn quay quảng cáo sao?" Cố Tử Diễm nhướn mày, hần cũng từng xem cô đóng quảng cáo rồi, dù sao thì cái quảng cáo khoai tây chiên mà cô hợp tác với bạn gái hần có vẻ như cũng đạt hiệu quả rất tốt.

Bao Tử cực kỳ nghiêm túc và thành khẩn tìm kiếm một cơ hội: "Vâng ạ, em đã tự vạch cho mình một con đường trong tương lai, đó là trở thành bá chủ ngành quảng cáo thực phẩm, mà kể cả phim ảnh gì thì em cũng nhận, cho nên mong anh lưu ý giúp em nha, đóng cái gì cũng được hết ạ, bò xé cay này nọ đều OK hết." (*Món này đã từng rộ lên ở VN vì vi phạm an toàn thực phẩm, nếu các bạn tìm kiếm từ khóa "sườn bò thom cay 3000 đồng" sẽ thấy nha.*)

"..."

[Bò xé cay...]

[Vợ Hoắc Sâm, em đang muốn phá hỏng hình tượng sao?]

"Tất nhiên bò xé cay em chỉ nhận đóng thương hiệu của Vương Phi và Vệ Long thôi, những nhãn hiệu khác em sẽ không đóng đâu = v =."

"..."

[Mở mạng kiến thức rồi.]

[Thì ra bò xé cay cũng có nhãn hiệu cơ đấy.]

[Giờ này phút này, tận sâu trong nội tâm của Cố Tử Diễm bỗng tràn ngập một cổ ưu thương.]

[Con mẹ nó, không hiểu đầu mình bị đập mạch thế nào mà lại đi kí hợp đồng với Bao Tử!]

Vuốt ve cây bút máy trong tay, Cố Tử Diễm nhủ mày nói: "Món đó không phải là thực phẩm an toàn, thậm chí có thể gọi là đồ bỏ đi, nhờ xảy ra vấn đề gì thì ít nhiều sẽ làm ảnh hưởng đến danh dự của em."

Bánh bao gốc bùng tình đại ngộ, hình như đúng là thế thật.

Mặc dù bánh bao gốc đang tràn đầy ý chí và hi vọng dùng bò xé cay đi chinh phục thế giới, nhưng cuối cùng vẫn bị Cố Tử Diễm phản bác, dù gì thì hán cũng phải chịu trách nhiệm bảo vệ danh dự của nghệ sĩ, hơn nữa nghệ sĩ này lại còn là vợ của Hoắc Sâm, không đi chùa thì cũng phải xem mặt

phật, dựa vào điểm này, hán đương nhiên là phải chiều cố Bao Tử thật tốt.

Lý do một: Em cảm thấy một gói bò xé giá một đồng rưỡi có đủ đáp ứng được cát xê quảng cáo của em không?

Bao Tử: QAQ

[Đúng vậy, cát xê quảng cáo chắc chắn không thể nhiều như khoai tây chiên được.]

[Quảng cáo xong lại tặng cho một thùng bò xé thì phải làm sao?!]

Lý do hai: Em cảm thấy độ nổi tiếng của em bây giờ đủ để chinh phục thế giới à?

Bao Tử: TAT

[Đúng vậy, mình vẫn chưa đủ nổi tiếng.]

[Cũng không thể đem bò xé ra để làm hại người nước ngoài được.]

Lý do ba: Em cảm thấy nếu như Hoắc Sâm mà biết em đi quảng cáo cho một loại thực phẩm không tốt cho sức khỏe thì hán sẽ làm gì em?

Bao Tử...Đúng vậy đó...

[Nếu A Sâm mà biết...]

[Thì mình sẽ bị anh đề ra làm thành bò xé cay mất QAQ.]

Dưới uy quyền của người đại diện, bánh bao gốc sau khi suy nghĩ kĩ càng thì quyết định sẽ bỏ qua

ý định quảng cáo bò xé cay, căn bản là vì mấy câu nói của Cố Tử Diễm nghe cũng có lý, cô hoàn toàn không thể phản bác được.

Cuối cùng, người đại diện tốt của Trung Quốc là Cố Tử Diễm đã bảo Bao Tử về nhà đợi tin tức, nói là cô hãy yên tâm, hán nhất định sẽ giúp cô gia nhập vào ngành quảng cáo.

...

Trên đường về nhà, bánh bao gốc vì bị bác bỏ ý kiến nên đã gửi tin nhắn cho nữ thần nhằm tìm kiếm sự an ủi.

Bao Tử: Chị Á Y ơi, bạn trai chị thật hung dữ và nghiêm khắc, em vừa mới bị anh ấy giáo huấn xong, đang buồn chết đây này.

Á Y: Anh ấy cũng chỉ muốn tốt cho em thôi.

Bao Tử: Em hiểu mà, nhưng em có một thắc mắc, anh ấy có hung dữ với chị không?

Á Y: Không hề, anh ấy đối với chị tốt lắm. Bao Tử...

[Đại Bao Tử ta sống đến ngàn này tuổi rồi.]

[Không ngờ lại có một ngày phải đi ghen tị với người ta.] [Không có chồng ở bên, cảm thấy mình như cẩu độc thân vậy.] [Khó chịu!]

Cuối cùng thì vẫn chẳng nhận được một quảng cáo nào cả, vốn cũng sắp nhận được một quảng cáo sữa rồi, thế mà kết quả lại dấy lên tin tức hot là trong

sữa bột có chứa melamine, thế là Cố Tử Diễm đã dứt khoát từ chối lời mời của nhãn hiệu sữa này.

Giữa lúc đầu sóng ngọn gió mà dám nhận cái quảng cáo này, kết quả chính là tự tìm đường chết.

Bao Tử: → _ →

[Ông trời muốn tuyệt đường sống của mình đây mà.]

[Thế gian này liệu có còn thực phẩm an toàn cho mình quảng cáo không đây?!!]

...

Bánh bao thích mua túi: Tui ăn bò xé cay từ nhỏ đến lớn mà nó còn chưa lấy mạng tui, thế mà bây giờ chính sữa bột lại là thứ gây hại cho tui nhỏ, đáng buồn thật.

#Quần tụt: Hồi nhỏ chúng ta ăn bò xé cay, lớn lên chúng ta vẫn cứ ăn bò xé cay, chúng ta đích thị là fan của bò xé cay rồi aaaa.

#Đường dài mới biết sức ngựa: Em đoán là chị mới bị từ chối không cho quay quảng cáo bò xé cay rồi, em dám cược một gói bò xé luôn ha ha ha ha ha.

#Lâu ngày chưa chắc đã hiểu lòng người: Bò xé cay quả thật có thể coi là đồ bỏ đi, nhưng nó còn chưa đáng sợ bằng những loại thực phẩm có độc, mà sữa bột lại là để cho bọn nhỏ uống. Mấy tên bất lương kia đang lấy tính mạng của trẻ con ra để đổi lấy tiền, dân chúng ta bị ăn dầu mỡ lấy từ cống rãnh mà chúng ta còn chưa thêm tí sô đầu đấy, lại dám lợi dụng cả trẻ nhỏ, đúng là bọn điên, không thể chịu nổi [mặt tức giận].

...

#Nếu như tiếp tục yêu: Bây giờ có biết bao nhiêu thứ không ăn được, nói ra cũng chỉ thành nước mắt, trước tình cảnh này, chúng ta vẫn phải kiên cường mà sống thôi.

#Từ trước đến nay: Bò xé cay em chỉ thích ăn của hãng Vương Phi thôi.

...

Vụ sữa có melamine đã khiến cho ngành quảng cáo thực phẩm rơi vào cảnh khủng hoảng, và thế là kế hoạch xưng bá trong ngành quảng cáo của Bao Tử nhân lúc không có chồng bên cạnh đã không thể thực hiện được rồi.

Cố Tử Diễm nói tạm thời không nên nhận quảng cáo thực phẩm, Bao Tử cẩn thận suy nghĩ, cảm thấy cũng có lý, cho nên chỉ còn biết gật đầu đồng ý.

[A ~]

[Xem ra ông trời muốn mình trở thành một người sống an nhàn đây mà.]

Bao Tử vốn đã nghĩ đến việc sẽ làm một cây nấm mốc meo ở trong nhà rồi, nhưng mà không ngờ mấy ngày sau lại nhận được một thông báo mới.

[Thế mới nói là người đại diện vô cùng quan trọng.]

Hoắc Sâm hiện đang quay phim "Lính đặc chủng", một bộ phim truyền hình nói về quá trình rèn luyện của một nhóm lính đặc chủng, từ khi còn yếu kém cho đến khi trở thành một lưỡi dao sắc bén xuất sắc nhất của quốc gia, bọn họ thường xuyên phải đảm nhiệm các nhiệm vụ nguy hiểm của quốc

gia, vì bảo vệ cho lợi ích của quốc gia mà không ngại hi sinh. Trong một bộ phim toàn là đàn ông này, bắt chọt lại rất cần có một nữ diễn viên.

[Hết thầy là nhờ có biên kịch của bộ phim này.]

"Cho nên ý của anh là muốn em giành lấy vai diễn đó?" Bao Tử vuốt cằm, ra vẻ thâm trầm.

"Đúng vậy, dù gì thì chồng em cũng đang đóng phim này, với lại sức cạnh tranh cũng không lớn, chỉ có em mới diễn được vai đó thôi."

"Hmm? Tại sao ạ?" (◡‿◡).

"Vai đó chết nhanh lắm, xuất hiện chỉ chưa đầy ba phút thôi." "..."

[(◡‿◡).]

[Tôi phải hình dung số phận bi thương của mình thế nào đây...]

[Vừa mới quay xong một vai chết rồi mà.]

[Một hai ba bốn, hai hai ba bốn.]

[Không nên gấp gáp.]

[Vẫn nên từ tốn mà cự tuyệt đi thôi.]

Mặc dù Cố Từ Diễm là một người rất nghiêm túc, thế nhưng giờ phút này hấn lại rất không hiền hậu mà cười nói: "Khụ, em thử nghĩ đi, cả phim chẳng có mấy móng nữ, em mà xuất hiện là nhất định sẽ gây sự chú ý đó."

[→_→]

[Hơ hơ.]

[Anh đang trêu em đấy à?]

[Anh nghĩ em là người dễ dàng bị khuất phục bởi một vai diễn chỉ trong ba phút thôi sao?]

"Hơn nữa nếu em nhận vai diễn này thì em sẽ có cơ để đến gặp chồng em."

"..."

[Đây là một cuộc đấu tranh tâm lý.]

[Nội tâm bắt đầu có chút dao động rồi.]

[Ngàn vạn lần phải cố chịu đựng!!!]

Nhưng Cố Từ Diễm giống như một lão hồ ly, lúc Bao Tử còn chưa đưa ra quyết định, hấn lập tức tung ra đòn sát thủ: "Phải rồi, mặc dù vai diễn này chỉ xuất hiện trong ba phút thôi, nhưng người đóng

cùng em chính là Hoắc Sâm đấy."

"(☆_☆)"

"Suy nghĩ xong chưa?" Cố Từ Diễm đặt tay lên mặt bàn, nhẹ nhàng lên tiếng.

"Em đóng em đóng em đóng, đương nhiên phải đóng rồi, sao anh không nói sớm để em đồng ý luôn, gì chứ đóng vai chết là nghề của em rồi."

"..."

"Hoắc Sâm có biết chuyện này không ạ?"

"Trước mắt thì chưa biết."

"Vậy anh đừng nói cho anh ấy biết nhé, em muốn dành cho anh ấy một sự bất ngờ."

"..."

[A~]

[Vui sướng quá đi thôi!]

Cố Từ Diễm biết rất rõ một điều, rằng nếu không nói trước cho Hoắc Sâm biết người đóng cặp cùng hấn chính là vợ hấn thì e là Bao Tử sẽ phải chịu kinh sợ. Theo kịch bản thì Hoắc Sâm sẽ gặp một người phụ nữ được quân địch phái đến để quyến rũ hấn, tất nhiên cảnh tiếp xúc thân thể là không thể tránh khỏi.

Tuy vậy nhưng Hoắc Sâm lại bị bệnh sạch sẽ, lúc đóng phim nếu gặp cảnh thân mật thì sẽ lập tức nhờ đến người chuyên đóng thế cho hấn đảm nhận. Cho nên nếu Hoắc Sâm không biết bạn diễn của mình là vợ thì Bao Tử sẽ phải đóng cảnh thân mật với diễn viên đóng thế.

Cố Từ Diễm tuy rất muốn trêu Hoắc Sâm một lần, nhưng hấn cũng không muốn sau đó sẽ bị Hoắc Sâm trả thù, mặc dù một mặt hấn vẫn hứa với Bao Tử là sẽ không để cho chồng cô biết, nhưng mặt khác hấn lại vẫn muốn thông báo cho Hoắc Sâm.

...

Lúc này ở phim trường, Hoắc Sâm đang phát điên lên, rõ ràng đóng vai quân nhân, thế mà đạo diễn lại còn cho thêm cảnh hấn bị phụ nữ dụ dỗ vào đây nữa chứ (^ ^)\$.

[Đạo diễn, anh ra đây đi, chúng ta cùng nhau hàn huyên một chút về cuộc đời.]

[Lòng tin giữa người với người đi đâu rồi?]

[Đã nói là phim này sẽ không có phụ nữ mà?!]

...

Biên kịch: = v =

[Cảm ơn đạo diễn vì đã chịu oan giúp tôi nha.]

[Tôi làm vậy chính là vì muốn Bao Tử ngốc đến diễn đó.]

[Dạo này tôi cực kỳ thích cô ấy.]

["Có em trong đời" xem chưa đủ đã, đành phải nghĩ ra hạ sách này...]

[Xin thứ lỗi cho tôi hìhìhì.]

Bạn đang đọc truyện *Nhật Kí Hôn Nhân Của Tôi Và Thần Tượng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 43

Trước khi lên đường tới phim trường, cô cũng đã xác nhận rõ ràng về vai diễn của mình, mặc dù chỉ diễn một cảnh ngắn thôi, nhưng sau khi đọc kịch bản xong, bánh bao ngốc thật sự ngây ngốc luôn rồi QAQ.

Nếu như trên đời thật sự có thuốc hồi hận thì Bao Tử chắc chắn sẽ chạy đi mua một lọ rồi uống luôn. Đối với một diễn viên có thâm niên trong những cảnh chết thì chuyện diễn một vai chết trong ba phút là quá dễ dàng. Thế nhưng trong vòng 2 phút 45 giây trước khi chết... Ai đó hãy nói cho cô biết đi, cái vụ mỹ nhân kế kia là cái quái gì vậy?!

[Chỉ có ba phút thôi mà.]

[Biên kịch, sao cô lại có thể viết mấy thứ đen tối vậy chứ?]

Bánh bao ngốc hơi có tư tưởng muốn bỏ cuộc giữa đường rồi, nhưng nếu đã lên thuyền giặc rồi thì làm sao mà xuống được nữa đây, huống hồ cái vai diễn này là biên kịch cố ý viết riêng cho Bao Tử, ai cho cô nói đến là đến, nói đi là đi chứ.

"Em đang coi thường vai diễn ba phút này sao?" Cố Tử Diễm cau mày nói.

"Không phải ạ, em chỉ sợ là mình sẽ diễn không tốt thôi."

"Bao Tử, em không thể lúc nào cũng chỉ đóng một dạng nhân vật được, phải có một bước đột phá thì tương lai mới mang về được nhiều cơ hội."

"Nhưng đây vẫn chỉ là một vai bị chết như bình thường thôi mà?"

"..."

[Nói cũng đúng.]

[Vậy tại sao em lại không muốn nhận hả?!]

Bao Tử cuối cùng vẫn không dám nói trước mặt Cố Tử Diễm là mình không diễn được mấy cảnh sexy quyến rũ như mèo hoang, nhưng Cố Tử Diễm chỉ cần cẩn thận xem xét là đã biết vấn đề nằm ở đâu rồi.

"Em đừng tưởng rằng nếu hủy bỏ vai diễn nhỏ này thì công ty sẽ không phải bồi thường bằng tiền nhé."

"..."

[Vấn đề liên quan đến tiền nong này...]

[Cho bốn bánh bao tui suy nghĩ chút.]

"Vội lại nếu em mà không diễn thì cũng là đang nhường cơ hội quyền rũ Hoắc Sâm cho một nữ diễn viên khác đấy."

"..."

[Vấn đề liên quan tới sự trong sạch của chồng...]

[Game over!]

[Bánh bao ngốc đã hoàn toàn bị đánh bại.]

[Cuối cùng đành cắn răng.]

[Chuẩn bị bước trên con đường trở thành một cô mèo hoang nhỏ.]

Không biết có phải cố ý hay không mà cả đoàn làm phim "Lĩnh đặc chủng", ngoại trừ biên kịch và đạo diễn ra thì không một ai biết là ai sẽ đóng vai nữ phụ kia, một nhân vật có sinh mệnh ngắn ngủi như vậy mà lại còn giữ bí mật nữa, chắc là khách mời đặc biệt rồi →_→.

Các diễn viên đều vô cùng hâm mộ Hoắc Sâm, haizz, nam chính đúng là luôn nhận được đãi ngộ tốt mà →_→.

Hoắc Sâm: "..."

[Mọi người đang nhìn tôi với ánh mắt gì vậy?!]

[Tôi là trai đã có vợ rồi.]

[Thông minh như tôi.]

[Đã chuẩn bị xong diễn viên đóng thế rồi = v =.]

Cho nên có thể nói là ngay cả nam chính cũng không thích diễn cảnh này chút nào, rõ ràng đây là một bộ phim rất văn minh, thế mà lại đi lồng thêm một cảnh thấp kém như vậy, chắc chắn, chả trách mà bây giờ chẳng có nổi một hai bộ phim chất lượng cao.

Cụ thể thì cảnh quay này là phân đoạn nhóm buôn lậu ma túy của nước A phái một người phụ nữ tới quyến rũ người lính ưu tú nhất trong đội lĩnh đặc chủng.

Đến địa điểm quay trước một ngày, lúc này Bao Tử đang ngây ngốc đi đi lại lại trong phòng khách sạn, hiện cô đang ở phòng 403, mà lát nữa sẽ quay ở phòng 316 ngay tầng dưới. Đoàn phim cũng đưa trang phục này nọ cho cô rồi, bọn họ rất thoải mái để cô tự chuẩn bị hết thảy trong phòng mình.

Kết quả...

Bánh bao ngốc: "..."

[Váy ngủ ren trễ ngực ngán cùn.]

[Mấy người đang muốn khiêu chiến giới hạn của tôi đấy hả?!]

[Đồ ngủ tôi mặc ở nhà toàn hình bé bọ biển thôi.]

[Tôi thà chết đi còn hơn.]

Là một người tự nhận là diễn viên chuyên nghiệp, cũng vì để tạo sự bất ngờ cực độ cho chồng, cho nên Bao Tử đành phải ngâm ngùi mà khâu phục cái váy, dù sao thì cô cũng mặc đồ nhảy Latin rồi mà.

Sau khi mặc vào...

[Ôi má ơi!]

[Bỏn bánh bao tôi đây không ngờ cũng có một ngày toát ra hơi thở phụ nữ như vậy đấy.]

[Nhưng mà...]

[Vẫn cảm thấy không quen.]

Xõa mái tóc dài ra, đánh ít đồ trang điểm lên mặt, thêm một chút phấn mắt, sau đó đánh một lớp

son đỏ, chỉ sau mấy phút đồng hồ, bánh bao ngốc đã biến thành một tiểu dã miêu. Môi đỏ rực rỡ, hàm răng trắng bóng, đôi mắt thu hút ánh nhìn, cộng thêm điểm nhấn là chiếc má lúm đồng tiền. Mái tóc dài xoăn nhẹ xõa trên vai, cặp mắt gọn sóng, gương mặt trái xoan được phủ lên một lớp make up nhẹ, đôi môi đỏ mọng gợi cảm, chiếc váy ngủ ren đen càng làm tôn lên nước da trắng nõn của Bao Tử.

Bao Tử: "= v ="

[Ồ trời đất ơi!]

[Bỏn bánh bao ta đây một khi đã trang điểm ăn diện thì đến chính mình cũng phải kinh sợ.]

[Cảm thấy mình thật đẹp!]

Cuối cùng cô mặc một cái quần tất lưới ô vuông, choàng lên người cái áo choàng tắm rồi đi ra mở cửa, sau đó đi theo người trợ lý đã chờ sẵn bên ngoài đến phòng quay phim.

...

Trong một gian phòng khác, đạo diễn và biên kịch đang phải rất vất vả khuyên nhủ Hoắc Sâm, thái độ cực kỳ nghiêm túc.

"Hoắc Sâm, anh làm việc phải chuyên nghiệp chứ."

"Nhưng đây là nguyên tắc của tôi, từ rất lâu rồi tôi đã nói là nếu có cảnh thân mật thì sẽ dùng thể thân."

"Anh mà không diễn thì chắc chắn anh sẽ hối hận."

"Body của thể thân rất giống tôi, tôi hoàn toàn tin tưởng vào tổ biên tập."

"..."

Biên kịch nóng nảy, vừa định nói ra cái tên Bao Tử thì lại bị đạo diễn ngăn lại: "Tôi sẽ chờ anh quay lại nói với tôi là anh muốn tự mình diễn."

"Không thể nào."

"..."

[Anh bạn trẻ à, đừng vội quả quyết như vậy.]

[Cẩn thận lại tự làm mất mặt mình đấy.]

[Đến lúc đấy sẽ rất khó coi à nha!]

Trong phòng 316, Bao Tử ngồi nghiêm chỉnh, vẻ mặt hơi căng thẳng, nhưng hơn cả căng thẳng là sự chờ mong khi lát nữa sẽ đem tới cho chồng một sự bất ngờ.

...

Mà trong phòng 205, mặc dù người đóng thế đã từng đóng thay Hoắc Sâm rất nhiều lần rồi, nhưng trước khi đi Hoắc Sâm vẫn ân cần dạy bảo hấn: "Lát nữa khi quay phải nhớ chiều cổ tốt cho nữ diễn viên, chỗ nào không nên sờ thì đừng có sờ, tôn trọng người ta một chút."

"Vâng em biết rồi, thế anh không đi xem ạ?"

"Có cái gì hay mà xem."

[Đòi phong bại tục.]

...

Bao Tử vốn đang phấn khích nghĩ tới việc mình sẽ tạo cho Hoắc Sâm một sự kinh hi, nhưng không ngờ kết quả người kinh sợ lại chính là cô.

Cửa phòng mở ra, có người bước vào.

Bao Tử ngẩng lên, bốn mắt nhìn nhau.

Người đóng thế: "Σ (° ▽ III)"

[Dụi mắt dụi mắt dụi mắt.]

[Mình mà còn dám diễn...]

[Thì nhất định sẽ bị lột da mất!]

[Bây giờ mới hiểu vì sao mà ban nãy thái độ của đạo diễn lại tự tin như vậy.] Bánh bao ngốc: "Σ (° ▽ °)"

[Không phải nói sẽ đóng cặp cùng chồng sao?]

[Chẳng lẽ mình đã bị Cố Từ Diễm lừa?]

Đạo diễn: "(▽ ▽)" Mọi chuyện diễn ra y như trong dự đoán của mình.

...

Cửa đóng sầm một cái, người đóng thế như một mũi tên chạy ra khỏi phòng 316, lao xuống phòng 205.

"Sao lại quay về?" Hoắc Sâm cau mày hỏi.

"Anh Hoắc, em không thể diễn được."

"Cô gái kia xấu quá à?"

"..."

[Anh có biết là anh vừa nói vợ mình xấu không hả?]

[Không sợ về nhà bị phạt quỳ bàn phím sao?]

Người đóng thế lắc đầu, thờ dài nói: "Anh Hoắc, cô gái kia chính là vợ anh đấy."

Hoắc Sâm: "..."

...

Như một luồng gió mạnh đột kích, Hoắc Sâm lao như bay đến phòng 316, vừa hay nhìn thấy vợ đang nói chuyện với trợ lý, sớm nói với tôi là vợ tôi sẽ đóng vai này thì có phải xong rồi không, có đôi phong bại tục đến đâu đi nữa thì tôi cũng đóng = v =.

[Đừng khen tôi.]

[Tôi đúng là người không biết xấu hổ như vậy đấy.]

Lục Tự Dương mặc thường phục đi vào khách sạn, hẳn biết hôm nay người mình sẽ gặp là ai, cũng rất rõ là lát nữa sẽ xảy ra chuyện gì – nếu như không bất sống được thì chỉ còn cách giết chết người đó. Được cấp trên giao cho nhiệm vụ này, trong lòng Lục Tự Dương cảm thấy không thoải mái lắm, bởi

lãnh đạo nói đối phương là phụ nữ, mà anh thì lại có ngoại hình đẹp, chỉ cần tận dụng điểm này để chào hỏi nói chuyện với cô ta là được. Bây giờ đi xem mặt đã nâng đến cấp độ điên cuồng thế này rồi sao? Nhưng trong lòng hẳn cũng hiểu, kể cả hẳn có nói chuyện bình thường với cô ta thì cô ta chắc chắn sẽ không thể ngồi yên tiếp chuyện hẳn được.

Gõ cửa phòng 316, cửa vừa mở ra, là một người phụ nữ vô cùng gợi cảm, trên người mặc một cái váy ngủ ren đen, rất hút mắt người nhìn.

Người phụ nữ dựa vào khung cửa, đùa bỡn mái tóc dài của mình, cúi đầu cười duyên, sau đó đột ngột kéo Lục Tự Dương vào trong phòng, đóng cửa lại, đẩy anh vào tường, môi hai người chỉ cách nhau mấy centimet: "Em nghe nói quân nhân các anh có ý chí vô cùng mạnh mẽ, không biết có chịu được mỹ nhân kế hay không, hử ~"

Lục Tự Dương đối khách làm chủ, khẽ cười một tiếng, nâng cằm người phụ nữ lên, khinh bỉ nói:

"Cô mà xứng đáng với hai chữ mỹ nhân à?"

Người phụ nữ nâng một chân thon dài lên, ôm lấy thắt lưng Lục Tự Dương: "Chắc chắc chắc, yêu cầu cao thật đấy, em thế này mà không được gọi là mỹ nhân sao?"

Có lẽ vì Bao Từ diễn quá đạt, thần thái mê người này khiến Hoắc Sâm không thể nhẫn nhịn nổi, lập tức cúi xuống găm lên mặt bánh bao đang đu trên người mình một phát.

Bao Tử: "..."

Hoắc Sâm: "= v ="

Đạo diễn: "..."

NG, NG và NG...

Cuối cùng vị đạo diễn vốn rất tốt tính cũng phải nổi đóa lên: "Hoắc Sâm! Cậu mà không diễn cho tử tế thì tôi sẽ để thể thần của cậu vào thay đấy, còn không mau làm cho xong đi (^ ^)☹"

Hoắc Sâm: "..."

[Đùa à, còn lâu mới có chuyện đó nhé.]

[Cái đồ giả mạo kia là cái thá gì mà được vuốt ve vợ tôi?]

[Nếu đạo diễn đã yêu cầu thành tâm thành ý như vậy.]

[Thì tôi đây sẽ chấm dứt luôn trong một lần nữa.]

[Sau đó...]

[He he!]

[Tận hưởng thể giới hai người thôi.]

Sau một lần diễn xuất nghiêm túc của Hoắc Sâm, phân cảnh này cuối cùng cũng qua, người phụ nữ chậm rãi ngã xuống giường, cùng với tiếng hô cut của đạo diễn, Bao Tử lại đánh dấu thêm một vai diễn chết cho mình nữa rồi.

Nội tâm của Bao Tử đang tự độc thoại: Đối với tôi, chết là hết.

...

Sau khi quay xong, Hoắc Sâm cảm thấy rạo rực khó chịu muốn chết, ôi vợ yêu ơi, ôm anh đi ôm

anh đi mà =w=.

Bị Hoắc Sâm cưỡng chế xen lẫn cầu xin cô hãy mặc áo choàng tắm vào, Bao Tử chịu thua anh, mọi người thì trêu chọc cười ha ha, trong lòng nghĩ chúng ta mau rút lui thôi, không thì không chịu nổi hậu quả đâu.

Mọi người đã rời đi hết, chỉ còn lại hai vợ chồng bốn mắt nhìn nhau.

"Sao em lại diễn vai này?"

"Người đại diện đề cử đó."

"..."

[Cậu được lắm Cố Tử Diễm.]

[Chuyện quan trọng như vậy mà cậu lại không nói cho tôi biết.]

[Nhưng mà...]

[Tôi vẫn nên cảm ơn cậu một tiếng.]

Cố Tử Diễm vì bận rộn quá nên cuối cùng đã quên mất không báo tin cho Hoắc Sâm là Bao Tử sẽ đến, nhưng cũng may là không có chuyện gì xảy ra.

"Em diễn vai tiểu dã miêu tốt lắm." Hoắc Sâm vui vẻ khen vợ.

Bánh bao ngốc lập tức dựng đuôi: "Đúng vậy, vì trước khi đến đây em đã hỏi kinh nghiệm của chị Á Y rồi mà = v =."

"Ừm, vậy tối nay cho vị phụ kiểm tra thành quả học tập của em nhé." "..."

"Chắc chắn, sao biên kịch lại để vai của em chết nhỉ? Vợ chồng mình đáng lẽ phải có một màn ngược luyến mới phải chứ."

"..."

Xin hỏi Hoắc ảnh đế, hôm nay anh đã tự làm mình mất mặt bao nhiêu lần rồi?

Bạn đang đọc truyện *Nhật Kí Hôn Nhân Của Tôi Và Thần Tượng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 44

Có thể nói rằng sự xuất hiện của Bao Tử đã khiến cho Hoắc Sâm thay đổi hoàn toàn chỉ trong tích tắc, đây là điều khiến cả đoàn làm phim rất bất ngờ - Ủ uôi, tự nhiên có con Husky từ đâu chạy đến đây vậy → _ →.

Mà chuyện này càng chứng minh một điều rằng hai vợ chồng bọn họ không chỉ gốc gác đáng yêu khi quay chương trình "Có em trong đời", mà mọi hành động cử chỉ thể hiện tình cảm của họ ở ngoài đời đều rất chân thực.

Đúng là ánh mắt của quần chúng sáng như tuyết, hai người này mà ở cạnh nhau thì quả thật khiến cho người ta không thể chịu nổi. Có những người vừa chạm mặt là y như sao hỏa đâm phải địa cầu, có những người vừa gặp thì lại hận không thể quen biết sớm hơn, mà đối với hai vợ chồng này thì... ừm, vừa mới gặp mặt vài phút thôi là trí thông minh của hai người đã tự động logout luôn rồi.

Kể từ giây phút Hoắc Sâm thấy vợ mình xuất hiện trong phạm vi của hắn là hắn đã bắt đầu có ý đồ xấu rồi, đặc biệt là lại vừa quay xong một cảnh thân mật gần gũi nữa chứ, khiến hắn càng thêm phần khích hơn = v =. Nhưng đạo diễn chỉ cho hai vợ chồng bọn họ nửa tiếng để đoàn tụ thời, đúng lúc Hoắc Sâm đang nắm lấy bàn tay nhỏ bé của Bao Tử thì đã bị rống ra ngoài quay cảnh tiếp theo rồi.

Hoắc mẫu: "(^ ^)" ㄟ "

[Luôn có những điều dân muốn làm gián đoạn thời gian trò chuyện của bốn vương và ái phi.]

[Đúng là không có mắt mà.]

[Bay đâu!]

[Lôi đi chém cho ta!]

Hoắc Sâm mặc dù trong lòng có nhiều bất mãn, nhưng suy nghĩ lại thì vẫn nên thông cảm cho đạo diễn, người ta làm việc không dễ dàng gì, với lại nếu như không có đạo diễn sắp xếp cho cảnh quay này thì nhất định bánh bao gốc nhà hắn sẽ không bao giờ chủ động tới đây gặp hắn đâu → _ →.

[Hoắc mẫu, anh đúng là tiên đoán như thần.]

[Nếu như không có cảnh quay này.]

[Thì vợ anh chỉ một lòng nghĩ đến chuyện tiến quân vào ngành quảng cáo thôi.]

"Mau đi thay quần áo đi, xong ra ngoài xem anh quay phim."

"Dạ = v =."

...

Tại sân huấn luyện của bộ đội đặc chủng, mọi người đã từ những tân binh trở thành những binh lính lão luyện, nhưng một con dao nếu thường xuyên lấy ra mài thì cuối cùng vẫn không thể tránh khỏi bị rỉ sét. Khi còn là tân binh đương nhiên rất cần phải tập luyện một cách gian khổ, nhưng khi trở nên chuyên nghiệp rồi thì vẫn không được phép nghỉ ngơi, đạo lý "đi ngược dòng nước, không tiến ắt lùi" ai cũng biết cả.

Lục Tự Dương trong lần huấn luyện này tỏ ra vô cùng nghiêm túc, trời nắng chang chang, hắn cầm cây súng bắn tia nằm sấp trên mặt đất không nhúc nhích, giờ súng ngắm bắn 85 độ. Làm một tay súng

bắn tia cần có một kỹ thuật tốt, uy lực lớn và độ tin nhiệm cao, thêm nữa là khả năng bảo đảm an toàn bằng việc ẩn nấp, toàn bộ súng bắn tia đều phải có tuổi thọ cao. So với các loại súng bình thường thì súng bắn tia có nòng súng lớn hơn 100mm, vận tốc của viên đạn khi bắn ra nhanh hơn 100m/s.

Lục Tự Dương đang thực hiện việc ẩn nấp mai phục, tuy mồ hôi tuôn ra như mưa nhưng anh vẫn bất động như núi.

...

Cảnh quay này khiến cho tất cả mọi người trong đoàn phải sợ ngây người, ôi má ơi, Hoắc ảnh để cuối cùng cũng bộc lộ hết khả năng rồi, diễn gì mà chân thật quá vậy, quả là ngàn năm có một.

Sau một tiếng hô cut, Hoắc Sâm lập tức thoát ra khỏi nhân vật, tiếp theo vừa hát vu vơ vừa đi đến chỗ Bao Tử đang che ô đứng cạnh biên kịch.

Hoắc Sâm aka anh chồng cần được khen ngợi: "Thế nào? Vừa rồi em thấy anh có đẹp trai không? Có phong độ đàn ông không = v =?"

Bao Tử: "..."

Mọi người: "→ _ →"

[Tự cảm thấy mình quá ngây thơ.]

[Người ta chỉ đang muốn thể hiện sự hoàn mỹ trước mặt người thương thôi mà.]

[Aaa! Chúng tôi không hiểu! Cũng không muốn hiểu đâu!]

Ai cũng không ngờ tới, kể cả Bao Tử, rằng trong một bộ phim về nam nhân lại xuất hiện một cô gái. Điều này biên kịch cũng phải thừa nhận là cô đã lấy việc công làm việc tư, vì quá thích Bao Tử nên cô đã bỏ thêm một tình tiết vào phim, hơn nữa còn để cho hai vợ chồng ngóc đầu diễn chung với nhau luôn. Nhưng điều khiến cô không ngờ tới chính là còn có một người còn "ra vẻ đạo mạo" hơn cả mình nữa.

Hoắc Sâm tìm đến biên kịch khi cô đang tập trung xử lý chút vấn đề trong kịch bản.

"Tiểu Trương."

"Ồ! Anh Hoắc, có chuyện gì vậy ạ?"

"Anh chỉ muốn hỏi là em có thể cho vợ anh đóng thêm mấy cảnh nữa không?"

"Nhưng mà vai chị ấy diễn đã chết rồi mà?"

"Thì ví dụ như hai bọn anh đã quen biết nhau từ nhỏ rồi, sau khi anh đi lính thì em ấy mới sa đọa."

"..."

[Cái tình tiết cầu huyết như vậy, em từ chối thêm vào.]

[Anh Hoắc à, em thật sự không ngờ anh lại như vậy đấy.]

Cũng may là lúc Hoắc Sâm đang muốn bàn bạc kỹ hơn với biên kịch về tình tiết thanh mai trúc mã trong phim thì Bao Tử đã tới giải cứu: "Anh ở đây làm gì thế?"

"Không làm gì cả ~"

Cô bé biên kịch: "..."

[Sao giọng anh tự nhiên lại mềm nhũn ra vậy?!]

[Nhất định là bị yêu quá nhập rồi.]

Bao Tử quay ra mỉm cười với cô bé biên kịch một cái rồi mới nói với Hoắc Sâm: "Anh có quần áo nào chưa giặt không? Nhân tiện em ở đây, lát về khách sạn em giặt cho anh."

Hoắc Sâm: Cảm thấy mình thật hạnh phúc = v =.

Cô bé biên kịch: Đây chính là nguyên nhân mà tôi không viết được thể loại phim tình cảm đấy.

Bao Tử trở về khách sạn giặt quần áo cho Hoắc Sâm, để Hoắc Sâm ở lại phim trường một mình, nhưng không vì thế mà làm ảnh hưởng đến tâm trạng tốt của hắn (●◡●●).

[Trên đời chỉ có vợ là tốt thôi.]

Biên kịch Tiểu Trương nhìn ở trong mắt đau ở trong lòng, đúng là ngược cầu mà QAQ.

[Chê tôi không có ai giặt quần áo cho chứ gì?]

[Tự mình lao động thì mới có cơm no áo ấm.]

Nhấn nhẹn hồi lâu, cuối cùng không chịu nổi nữa, cô bé biên kịch liền chọn một vị trí tốt, yên lặng chụp góc mặt nghiêng của Hoắc Sâm, qua bức ảnh có thể thấy được là Hoắc Sâm đang mỉm cười.

Biên kịch nổi tiếng Trương Trương: Hôm nay nam chính của phim "Lính đặc chủng" rất vui vẻ, các bạn có đoán được nguyên nhân không?

#Ngày ngày chờ phim: Có phải là đóng máy rồi không?

#Không biết là không biết: Trong ảnh có thể thấy là tâm trạng của Hoắc Sâm đang cực kỳ tốt, nói mau, có phải vợ anh đến phim trường thăm anh không → _ →?

#Lạc dương không gặp gỡ: Tôi không quan tâm đến tâm trạng của anh ý, tôi chỉ quan tâm đến việc khi nào thì phim chiếu thôi [mặt cười].

...

#Từ phi ngư yên: Nếu là trước đây thì mình thật sự không thể đoán ra được tại sao anh lại vui như vậy, nhưng bây giờ thì á... dùng đầu ngón chân để nghĩ thì cũng đoán được là Bao Tử đến.

#Yên tri ngư chỉ nhạc: Hi hi, tối nay anh chồng xấu xa được gặm bánh bao rồi.....

Đúng như lời bạn bên trên nói, Hoắc mỗ đúng là có tư tưởng xấu với bánh bao ngọt, người đã tới tận cửa rồi, không phóng túng một trận thì thật hổ thẹn với nỗi khổ tương tư của mình (▽▽).

Cho nên thời gian quay buổi chiều tối Hoắc Sâm luôn dốc hết khả năng của mình, cảnh nào cũng cố gắng hoàn thành trong một lần, tiết kiệm được phút nào hay phút ấy.

[Lãng phí thời gian cũng chính là đang lãng phí sinh mệnh.] Nhưng mà → _ →...

Đạo diễn: Hôm nay trạng thái của mọi người rất tốt, cho nên chúng ta hãy tranh thủ quay qua đêm luôn nhé."

Hoắc Sâm: "QAQ"

[Cái tên điều dân này.]

[Có thể nhẫn nại chứ không thể nhẫn nhục.]

Những người khác: "..."

[Đạo diễn à...]

[Muốn chúng tôi quay thì không có vấn đề gì.]

[Nhưng anh hãy nhìn Hoắc Sâm đi...]

[Husky biến thành Bao Thanh Thiên rồi.]

Sắc nữ Bao Tử giặt xong quần áo cho chồng thì bất chợt đỏ mặt, ui cha cha má ơi, cảnh diễn sáng nay đúng là quá thân mật quá kích thích, cảm giác đêm nay sẽ không được yên ổn rồi QAQ.

Thế nhưng đòi không như tưởng tượng, người đại diện Cố Tử Diễm lại vừa nhận cho Bao Tử một vai diễn, tuy nhiên nghe nói đạo diễn yêu cầu tương đối cao, vai diễn này có thời lượng không nhiều, nhưng đạo diễn vẫn muốn casting Bao Tử một chút, đảm bảo từng nhân vật trong phim đều phải có biểu hiện tự nhiên nhất. Về phần tại sao đạo diễn lại đồng ý cho Bao Tử đến thử vai thì phần lớn nguyên nhân là do cái clip tổng hợp các cảnh chết mà Bao Tử đã đăng lên kia.

"Em quay xong với Hoắc Sâm chưa?"

"Rồi ạ, nhưng bị quay hỏng nhiều lần lắm."

"Thế thì em vẫn cần phải rèn luyện thêm về kỹ năng diễn xuất của mình rồi." Cố Tử Diễm nhẹ nhàng nói.

"Nhưng bị quay hỏng không phải lỗi tại em, là tại A Sâm ý."

"..."

[Nói cho tôi biết đây không phải sự thật đi.]

[Hoắc Sâm, cậu không cảm thấy hổ thẹn với danh hiệu ảnh đế của mình à?]

"À, thời gian casting là tám giờ sáng mai, tốt nhất là em về trong tối nay luôn đi."

"Vâng được ạ."

...

Lúc nhận được điện thoại của Bao Tử là lúc Hoắc Sâm đang buồn rầu nghĩ cách để đạo diễn rời buổi quay sang ngày mai, đạo diễn Khương Duy Huy luôn nói một không hai, huống hồ hôm nay đã chầm chước cho Hoắc Sâm hơn nửa tiếng để ở với vợ rồi.

"Vợ." Hoắc mỡ dầm tà đang tưởng tượng ra cảnh vợ mình mặc váy ren gợi cảm, nằm trên giường khách sạn chờ hắn trở về.

Nhưng thực tế luôn luôn phủ phàng...

"Chồng ơi, em phải về trước rồi." Nhẹ nhàng đến nhẹ nhàng đi như một đám mây bay.

"Hmm?"

"Có người đại diện thật tốt, vợ của anh lại có việc để làm rồi, tối nay em phải về chuẩn bị một chút, ngày mai trở thành ngôi sao (●°u°●)".

"..." QAQ

[Cố Tử Diễm, cậu lại cho vợ tôi đóng cái gì nữa vậy?!]

[Có giỏi thì bảo bạn gái cậu đóng đi!]

...

Hạnh phúc đến đột ngột và ra đi rất tùy tiện, cả ngày hôm nay tâm trạng của Hoắc Sâm như ở trên cáp treo, thoải mái nhấp nhô, cuối cùng rớt xuống vực sâu.

Rõ ràng cho bạn hi vọng, cuối cùng lại là tuyệt vọng, cái cảm giác này thật sự quá khó chịu! Không có vợ làm động lực nữa, Hoắc Sâm lập tức chấp nhận quay phim trắng đêm.

Biên kịch Tiểu Trương tuy là nữ hán tử nhưng suy cho cùng vẫn có những suy nghĩ thuộc về con gái, cô phát hiện ra tâm trạng của Hoắc Sâm đang down xuống đáy cốc rồi, còn tệ hơn cả lúc nghe tin phải quay phim trắng đêm gấp trăm ngàn lần. Lần này cô không dám chụp hình nữa, chỉ đăng một dòng status...

Biên kịch nổi tiếng Trương Trương: Tôi có thắc mắc, tại sao có những người nét mặt như thời tiết tháng hai vậy nhỉ? Nói thay đổi là thay đổi luôn được TAT.

#Quần tụt: Chị đang nói Hoắc Sâm hả? Em trả lời cho này, tất cả là vì Bao Tử đấy.

#Một đĩa tham ăn: Chị Trương Trương ngoan ngoan, đừng nên để ý đến tâm trạng của người khác, mình vui vẻ là được rồi.

...

#Yên tri ngư chi nhạc: Lão phu xem nào, Bao Tử đi rồi, Hoắc Sâm không được gặm nữa, cho nên mới không vui → _ →.

#Không muốn nói chuyện: Nếu như người mà Trương Trương đang nhắc tới là Hoắc ảnh đế, thì em dám cược nguyên nhân là vì vợ anh ý. Bên trên chị đăng ảnh Hoắc Sâm cười, chứng tỏ vợ anh ý đến, hiện giờ chị lại nói có người thay đổi nét mặt, nếu đúng là Hoắc Sâm thì quả thật là vì vợ anh ý đi rồi. Với lại đã xuất hiện tin tức nói Bao Tử là khách mời cho phim "Linh đặc chủng", Trương Trương, tin này có thật không vậy?

...

[Các bạn trên mạng sao lại thông minh như vậy chứ?!]

[Ai cũng có thể trở thành bậc thầy trình thám được.

Bạn đang đọc truyện *Nhật Ký Hôn Nhân Của Tôi Và Thần Tượng* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 45

Mặc dù tâm trạng không được tốt lắm vì bị Bao Tử tàn nhẫn "vứt bỏ", nhưng Hoắc Sâm vẫn hoàn thành xong buổi quay đêm một cách rất chuyên nghiệp. Tuy vậy trong lòng hắn vẫn rất rõ một điều rằng

– Oan có đầu nợ có chủ. Nguyên nhân chính khiến cho hắn phải một thân một mình quay phim trong đêm không phải đến từ đạo diễn, mà đến từ người đại diện của hắn, Cố Tử Diễm.

Có thù không báo thì không phải là quân tử!!!

Không phải là không báo, mà là chưa tới lúc thôi.

Thế là, ba giờ sáng, Cố Tử Diễm đang ngủ say thì bị tiếng chuông điện thoại báo thù liên hoàn của Hoắc mỗ đánh thức.

Đây là thời điểm mà Hoắc Sâm mới kết thúc các cảnh quay buổi đêm – Cậu đã dám gọi điện báo vợ tôi đi ngay trong lúc mấu chốt, vậy tôi đành phải quấy rối khoảng thời gian ngủ hạnh phúc nhất trong ngày của cậu thôi (¯^¯)Σ.

[Các bạn đừng nghĩ là Hoắc Sâm không thể làm ra hành động này.]

[Tên này vẫn còn trẻ con lắm.]

[Chỉ có chuyện mà mọi người không ngờ tới thôi, chứ không có chuyện gì mà hắn không làm được cả.]

Cố Tử Diễm rất tức giận khi bị đánh thức, nhưng người tức giận hơn cả chính là Mạc Á Y, vốn đạo gần đây phải quay phim nhiều nên không được nghỉ ngơi tốt, vất vả lắm mới đóng máy, có thời gian ở nhà bạn trai ngủ một giấc thật say, vậy mà...

Kết quả Cố Tử Diễm cùng với chiếc điện thoại của hắn đã bị Mạc Á Y đuổi thẳng ra khỏi phòng QQQ.

"Hoắc Sâm, rốt cuộc cậu muốn gì hả?!!!"

"Tôi nghe thấy tiếng đóng cửa rồi nhé, bị đuổi ra ngoài rồi chứ gì, tôi vừa mới quay xong, muốn gọi điện chúc cậu ngủ ngon thôi mà."

"..."

[Qua chuyện này chúng ta đúc kết được một bài học...]

[Đó là buổi tối khi đi ngủ...]

[Nhất định phải để điện thoại ở chế độ rung hoặc là tắt máy luôn cũng được.]

Bình thường thì Hoắc Sâm luôn tỏ ra rất chuyên nghiệp trong công việc, nhưng không thể phủ nhận một điều là hắn vẫn rất ngốc, nhất là với những chuyện có liên quan đến bánh bao nhà hắn. Cho nên hắn đã quên mất rằng, lúc bánh bao ký hợp đồng, chính hắn là người nói với Cố Từ Diễm là hãy tạo nhiều cơ hội cho cô đóng phim... Liệu có thể nói là hắn đang tự lấy đá đập vào chân mình không nhỉ → _ →.

Sáng hôm sau, bánh bao ngốc luôn rất yêu quý chiếc giường lại dậy rất sớm, cô nhớ rất rõ là hôm nay mình có buổi casting, tuyệt đối không được đến muộn, đây là chuyện mà một ứng viên không thể không chú ý. Cô trang điểm nhẹ nhàng, mặc áo phông trắng cộc tay và quần đen, tóc búi đơn giản, vốn cũng chỉ mới 25 tuổi, cộng thêm việc chăm sóc da tốt, nên bây giờ ăn mặc thế này nhìn cô trông như một sinh viên đại học vậy.

Con gái ai cũng thích được xinh đẹp, lúc này bánh bao ngốc lại đang tự say mê ngoại hình tươi trẻ tràn ngập thanh xuân của mình, so với vẻ quyến rũ gợi cảm hôm qua thì tạo hình hiện tại mới đúng là bản chất thật của cô (▽).

[Đừng nói gì cả.]

[Để cho bốn bánh bao ta tự luyện một lát nào.]

[Lần đầu tiên cảm thấy mình không giống gái đã có chồng.]

[Tâm trạng tốt đến mức muốn bay lên.]

...

Màn hình điện thoại phát sáng, tin nhắn đến từ Hoắc Sâm, tối qua bận việc đến đêm khuya như vậy mà sáng nay hắn lại vẫn có thể dậy sớm thế này, đủ thấy được là hắn âm ức thế nào với việc bánh bao đột ngột rời đi.

Hoắc Sâm: Vợ, chào buổi sáng, em chuẩn bị đi casting chưa?

Bao Từ đứng trước gương tự chụp một bức toàn thân rồi gửi cho chồng.

Bao Từ: Anh thấy em mặc thế này đi casting có được không?

Vẻ xinh đẹp lung linh của Bao Từ đập vào mắt, khiến cho Hoắc Sâm đang đầu bù tóc rối nằm trên giường lập tức tỉnh táo hẳn. Fuck! Vợ xinh của mình mà nằm trong ngực mình lúc này thì tốt quá → _ →.

[Suy nghĩ của anh chồng dâm tà này lúc nào cũng chỉ có vậy thôi.]

Hoắc Sâm: Không tồi, mặc áo trắng càng làm tôn lên làn da trắng của em, nhưng nói thật thì anh vẫn thích em mặc cái váy ngủ tối hôm qua hơn = v =.

Bao Từ: ...

[Vây mới nói, đối với phương diện ăn mặc thì nam và nữ có suy nghĩ không giống nhau.]

Một khi nhắc tới chủ đề này thì Hoắc Sâm giống như một chú cún Husky bị tuột xích vậy, hiện tại con buồn ngủ và sự mệt mỏi của hắn đã hoàn toàn tan biến rồi.

Hoắc Sâm: Vợ à, em nên vứt hết mấy bộ đồ ngủ hoạt hình bọt biển của em đi, từng này tuổi rồi, phải mặc những bộ đồ ngủ phù hợp với người đã có chồng chứ.

Bao Tử: Không nói chuyện với anh nữa, em phải đi đây, chúc em may mắn đi, moah moah =3=.

Hoắc Sâm: ...

[Anh đã phải từ bỏ cả thời gian ngủ quý báu của mình.]

[Vây mà em lại vì một buổi casting mà vứt bỏ anh.]

[Không nói nữa, khó chịu!]

[Vẫn nên ngủ một giấc thật ngon để an ủi tâm hồn đang bị tổn thương của mình thôi.]

Lúc Bao Tử đi xuống nhà thì thấy trợ lý Lý Huệ Na đã đứng bên cạnh xe thương vụ chờ sẵn. Cô cảm thấy hơi ngại, vốn đã có thể ra cửa sớm rồi, vậy mà vì nói chuyện với Hoắc Sâm nên mới bị muộn như vậy.

"Xin lỗi nhé, chị ra muộn."

"Chị Bao Tử, có phải chị nói chuyện điện thoại với Hoắc anh để nên mới ra muộn không?" Lý Huệ Na che miệng cười trộm, vẻ mặt tỏ ý 'em đã nhìn thấu hết thảy rồi'.

Bánh bao ngọc: "..."

...

Địa điểm casting là ở văn phòng của đạo diễn An Viên, hai năm trước đã nổi lên nhờ bộ phim buồn "Cỏ dại", lấy đi không ít nước mắt của người xem. Năm nay chị lại chuẩn bị làm đạo diễn cho một bộ phim khác cũng rất lâm ly bi đát. Nhân vật mà Bao Tử sẽ tham gia casting là em gái của nam chính, một bệnh nhân bị bệnh máu trắng, ngay từ tập một đã nằm trên giường bệnh, đến tập tám vì không thể chữa trị được nữa nên qua đời.

Nhân vật này quá là khổ mà →_→.

Bước vào văn phòng, Bao Tử lập tức nhìn thấy đạo diễn An Viên, một người phụ nữ khoảng 40 tuổi, đeo kính, mặc vest nhìn khá già dặn, cử chỉ ưu nhã nói: "Em ngồi đi."

Bao Tử cười nói: "Em cảm ơn ạ."

"Không làm chậm trễ thời gian của cả hai nữa, chị sẽ trực tiếp đi vào vấn đề chính, trước đó chị đã xem clip quay các cảnh chết mà em đóng rồi, em nhập vai rất tốt, cho nên chị muốn xem em diễn vai một người bị bệnh đang trong tình trạng nguy kịch. Kịch bản thì chắc trước khi đến đây em đã đọc qua rồi, bây giờ em thử ngẫu hứng diễn một cảnh cho chị xem đi, đừng quá căng thẳng."

...

Phân cảnh mà Bao Tử diễn là lúc cô em gái biết được bệnh tình của mình và nói với anh trai.

"Anh à, đừng tiêu tốn tiền bạc nữa, không có hi vọng gì đâu..." Nói đến đây, mặt cô đã đầy nước mắt, nức nở khóc lên, cảm giác tuyệt vọng khi sinh mệnh đang dần mất đi.

...

Nói thật thì lúc mới diễn Bao Tử khá căng thẳng, nhưng nghĩ đến nhân vật mình đóng sẽ chết rất nhanh thì cô lại nhập vai khá tốt, gì chứ diễn cảnh chết thì cô quá là tự tin luôn = v =.

An Viên nói: "Đúng là nghệ sĩ của Cố Tử Diễm có khác, em diễn tốt lắm, phải hai tuần nữa thì phim mới bắt đầu quay, đến lúc đó chị sẽ báo em nhé."

"Em cảm ơn chị, vậy là em chắc chắn được nhận rồi sao?" "Ừ, chị rất tin tưởng vào mắt nhìn người của mình."

Đi ra khỏi văn phòng An Viên, Bao Tử thở phào một cái, ôi má ơi, cảm thấy mình quá là tuyệt luôn = v =.

"Chị Bao Tử, vai của chị đến tập tám là lại phải chết đó."

"→ _ →"

[Đừng có đâm chọc lúc chị đang vui có được không?]

[Sao mình lại có một bé trợ lý ngốc như vậy chứ?]

Hoặc Sâm tất nhiên cũng rất vui khi nghe tin vợ mình đã qua được vòng casting, sau đó hẳn không chỉ một lần báo Bao Tử đến chỗ hắn, kết quả đều bị

từ chối.

Hoắc Sâm: Bánh bao ngốc, quả nhiên là em không yêu anh.

Bao Tử: ...

[Em chi từ chối không đến chỗ anh thôi mà!]

[Sao anh lại kết luận là em không yêu anh vậy?]

[Vừa nghe là biết anh không qua môn Logic rồi.]

Hoắc Sâm: Em không tới thăm anh thì chính là em không yêu anh [mặt giận dữ].

Bao Tử: Ủ, em không yêu anh đấy [mặt lạnh lùng].

Hoắc Sâm: ...

Bao Tử cô không ngu đâu nhé, tâm tư của Hoắc Sâm cô hiểu rõ nhất, lâu rồi không lăn lộn phóng túng nên mới muốn cô đến đó để tiện hành sự chứ gì.

...

Thời gian trôi rất nhanh, "Có em trong đời" cũng đã đi đến tập cuối rồi, vì chương trình chiếu vào tối thứ sáu nên khiến rất nhiều các bạn học sinh vui vẻ.

Chu Chúc Thị là một học sinh lớp mười hai, hiện tại cô bé đang bước vào giai đoạn học hành rất vất vả vì sắp phải thi đại học rồi, nhưng điều này vẫn như cũ không thể ngăn cản được quyết tâm ngồi xem "Có em trong đời" của cô bé, sáng thứ bảy cô bé sẽ ngồi học, bù lại cho khoảng thời gian xem TV buổi tối thứ sáu.

Chương trình bắt đầu, Chu Chúc Thị tay cầm táo, ngồi trên ghế salon vừa ăn vừa xem.

Đoạn Hoắc Sâm chuẩn bị cho hôn lễ bí mật khiến tâm hồn thiếu nữ của cô bé rạo rực không thôi, lúc nhìn thấy Bao Tử xinh đẹp trong bộ váy cưới, cô bé tự nhiên có ý nghĩ muốn ôm Bao Tử về nhà nuôi. Không khí lãng mạn kéo dài chưa tới ba phút, sau tiếng kệt --, miếng táo trong miệng Chu Chúc Thị lập tức bị phun ra ngoài.

[Quả nhiên không nên đánh giá quá cao hai vợ chồng nhà này.]

[Đây mới là hình tượng thật sự của họ.]

[Ôi cha mẹ ơi.]

[Cười đau hết cả bụng rồi.]

...

Chương trình kết thúc, rất nhiều người đều lưu luyến không nỡ, hai vợ chồng gốc cũng lại một lần nữa trở thành đề tài hot trên mạng với tiêu đề: Sau tập cuối của "Có em trong đời", nghi vấn Bao Tử mang thai.

Chu Chúc Thị nhìn thấy chủ đề này thì cũng gật đầu đồng ý, mặc giận cả váy cưới cơ mà, chắc là trong bụng chị có bánh bao nhỏ rồi.

Mọi người bàn tán rất sôi nổi, có người đồng tình và cũng có người không cho là như vậy.

#Giải bất âm: Đây là bình luận của mình dưới status của Bao Tử, chị ý đã trả lời là trong tương lai mình sẽ thích cả Tiểu Bao Tử nữa, nên là...

#Người lùn không lùn: Tôi cảm thấy khả năng cao là có cục cưng rồi, đừng hỏi tôi tại sao, là trực giác thôi.

#Quản tụt: Không thể nào, Bao Tử vẫn thường xuyên đi quay phim mà, còn đóng máy cảnh nguy hiểm nữa, chắc không phải mang thai đâu.

...

#Nhân sinh nếu chỉ như lần đầu gặp gỡ: Tôi xin đưa ra quan điểm của mình, tình cảm của hai vợ chồng nhà này thì khỏi phải nói nữa rồi, xem chương trình còn thấy rõ cả dấu hôn trên cổ Bao Tử cơ mà, nên khả năng có bánh bao nhỏ là khá lớn đấy.

...

Trong lúc Hoắc Sâm và Bao Tử không hề hay biết thì chuyện đã càng lúc càng hot, cho nên sáng hôm sau vừa mới tỉnh dậy thì cả hai vợ chồng liền nhận được điện thoại từ khắp nơi gọi tới, hỏi thăm xem chuyện có phải thật hay không.

Hoắc Sâm: (◡‿◡)

Bao Tử: (◡‿◡)

Bạn đang đọc truyện *Nhật Kí Hôn Nhân Của Tôi Và Thần Tượng* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 46

Sau khi xem tập cuối chương trình, qua việc Bao Tử bị bó buộc trong cái váy cưới, không cẩn thận làm rách một chút áo, thế là thành ra bị đồn là mang

thai. Tin tức này đang được lan truyền một cách chóng mặt, tốc độ một truyền mười mười truyền trăm cực kỳ nhanh, giống như một quả cầu tuyết càng lăn thì càng lớn vậy. Mà cư dân mạng bình thường có khẩu giác rất nhạy cảm, thế mà đột nhiên lại bị khò tập thể, nói chính xác thì là bọn họ đang hoàn toàn đi sai hướng, nhưng vấn đề là ai cũng cảm thấy hài lòng, tự nhận mình là thám tử Holmes tái thế.

[Chắc chắn chuyện là như thế rồi, đừng hỏi tôi tại sao, dựa vào trực giác thôi.]

Cư dân mạng ban đầu cũng chỉ hơi nghi ngờ mà thôi, sau đó lại bắt đầu suy đoán lung tung, cuối cùng thì họ liền chắc như đinh đóng cột rằng Bao Tử đã có bánh bao nhỏ trong bụng.

Cư dân mạng: = v =

[Hoặc ảnh đế à, cuối cùng thì anh cũng đã có người nối nghiệp rồi.]

Sau tập cuối của "Có em trong đời", dường như cả thế giới đều biết chuyện vợ Hoắc Sâm mang thai rồi, đương nhiên là trừ hai người trong cuộc ra.

Người trong cuộc số một Hoắc Sâm vì hao tổn thể lực để quay phim mấy ngày nay nên đã mệt đến mức không muốn nói chuyện luôn, thậm chí còn không có tinh thần để gọi điện trêu chọc bánh bao ngốc nhà hắn, trở về khách sạn tắm rửa sạch sẽ xong là lên giường ngủ luôn, nào có rảnh để quan tâm đến mấy chuyện trên mạng. Còn người trong cuộc số hai Bao Tử thì vốn là một con nghiện điện thoại, nhưng đúng vào chiều nay Bao Tử lại quyết định không lên mạng nữa mà tập trung ngồi nghiên cứu kịch bản. Cứ như vậy, hai vợ chồng ngốc hoàn toàn không cho ai có cơ hội được tiếp cận mình → _ →.

Mà tất nhiên rồi, vì không biết chuyện gì đã xảy ra nên bọn họ cũng không ra mặt giải thích, thế là cư dân mạng lại tự động suy diễn thành - Ồ, hai vợ chồng nhà này im lặng, có nghĩa là ngầm thừa nhận rồi (_ ▽ _).

[Không sai, chính là như vậy.]

[Không giải thích có nghĩa là thừa nhận.]

Nhưng mà, nếu hai vợ chồng Hoắc Sâm có giải thích đi nữa thì cũng sẽ có những fan suy nghĩ thế này...

[Giải thích chính là đang che giấu.]

[Che giấu chính là sự thật.]

Cho nên hai vợ chồng ngốc đang rơi vào tình cảnh có trăm cái miệng cũng không bào chữa được → _ →.

Ngày thứ hai, lúc hai vợ chồng ngốc tỉnh dậy nơi trời nam đất bắc, mở di động ra xem thì phát hiện

có vô số cuộc gọi đến và vô số tin nhắn, khiến cho cả hai phải trở mắt kinh ngạc (owo).

Bao Tử: "..."

[Cứu mạng! Mama ơi, điện thoại của con bị người ngoài hành tinh xâm chiếm rồi QAQ.]

Hoắc Sâm thì có phần bình tĩnh hơn, nhưng hiện tượng này cũng chỉ kéo dài trong vòng ba giây ngắn ngủi.

Mở tin nhắn thì thấy đều là những tin nhắn chúc mừng của bạn bè gửi tới: Được đó Hoắc Sâm, lên chức bố rồi nhé, chúc mừng chúc mừng.

Hoắc mỗ chỉ biết ngơ ngác chả hiểu chuyện gì TAT.

...

Sau khi hai vợ chồng biết được nguyên nhân sự việc thì khóc không ra nước mắt QAQ.

Hoắc Sâm: "..."

[Tin tức tới quá đột ngột.]

[Vợ tôi mang thai mà tôi lại không biết.]

Bao Tử: "..."

[Sao có thể như vậy được?]

[Tôi mang thai mà tôi còn không biết.]

Cố gắng giữ bình tĩnh, người trong cuộc số một vội vàng gọi điện cho người trong cuộc số hai:

"Alo vợ à, nghe nói em có bánh bao nhỏ rồi."

"Dạ, em cũng mới biết tin." Bánh bao ngốc nói xong liền cúi xuống nhìn bụng. "Bánh bao nhỏ thì chưa có, chỉ có phần thịt thừa ở bụng là vẫn chưa chịu đi thôi."

"..."

Thế là lần này hai vợ chồng ngốc liền tổng kết lại nguyên nhân chính gây ra tin tức này – Tất cả là tại cái bụng béo →_→.

Mẹ Hoắc cứ sốt ruột gọi điện liên tục cho con trai, cuối cùng thì con trai mới nghe máy, đúng là ông trời không phụ lòng người mà, bà đã bắt đầu gọi điện từ lúc xem xong chương trình tối qua rồi cơ = v =.

Điện thoại vừa được thông thì mẹ Hoắc đã vội vàng đi vào chính sự luôn – Cháu trai, cháu trai, cháu trai mập mạp của bà.

"Con trai, mẹ hỏi con một chuyện."

"Vợ con không có thai đâu ạ."

"Hả? Không thể nào, váy cưới cũng toạc rồi mà, cái bụng của Bao Tử cũng tròn trịa hơn nữa."

"Váy cưới là do con đặt cỡ nhỏ quá, còn bụng tròn là do em ấy ăn nhiều thôi ạ."

"..."

Tâm trạng của mẹ Hoắc giống như đang ngồi trên xe vậy, đang từ dưới đáy từ từ lái đến chỗ cao nhất, dừng ở đó thật lâu, cuối cùng đột ngột rơi xuống.

Mẹ Hoắc trầm mặc trong chốc lát rồi nói: "Vậy bao giờ các con mới sinh cho mẹ một đứa cháu

mập mạp đây?"

"Trước mắt thì con vẫn muốn hưởng thụ thế giới hai người."

"..."

"Mẹ à, mẹ cũng đã từng ở vào độ tuổi của bọn con rồi mà, mẹ phải hiểu rõ nhất chứ (¬_¬)."

"..."

[Con trai, con nói rất đúng.]

[Đáng lẽ ra mẹ không nên sinh hai anh em con sớm như vậy.]

...

Sau khi thức dậy, hai vợ chồng phải dành ra ít nhất một tiếng đồng hồ chỉ để giải thích chuyện này cho người nhà, nói mãi thì mọi người mới chịu đón nhận sự thật là bây giờ bánh bao nhỏ vẫn chưa xuất hiện.

Xong việc, hai vợ chồng lại nhắn tin cho nhau để thảo luận tiếp...

Bao Tử: A Sâm, anh nói xem tại sao hai mẹ lại tin vào cái chuyện vô căn cứ này chứ?

Hoắc Sâm: Cứ những việc liên quan đến cháu trai là trí thông minh của các mẹ sẽ tự động giảm xuống ấy mà.

Bao Tử: Chỉ có hai bố là vẫn tỉnh táo thôi, thế mà không chịu ngăn cản hai mẹ lại gì cả.

Hoắc Sâm: Vì hai bố đều cưng chiều vợ mà.

Bao Tử: Ừm, cái này thì em hiểu, hồi nhỏ có lần em nghe thấy bố gọi cục cưng ới, em liền tự mình đa tình đáp lại bố, kết quả bố lại bảo em đừng quậy, bố đang gọi mẹ con cơ mà QAQ."

Hoắc Sâm:...

Hoắc Sâm: Vợ, sau này chúng mình cũng sẽ thể hiện tình cảm trước mặt bánh bao nhỏ như vậy nhé = v =.

Bao Tử:...

Giải quyết xong những lời thăm hỏi từ người thân thì giờ lại đến lượt giải thích với những người ngoài. Khoảng mười giờ sáng, Bao Tử đăng status khẳng

định mình không hề mang thai.

Bánh bao thích mua túi: Trên giang hồ đang đồn đại rằng bốn Bao Tử tôi đang mang thai Tiểu Bao Tử, nhưng không phải đâu, bốn Bao Tử tôi chỉ là bị béo bụng thôi, áo cưới bị rạn cũng là do đồng thịt

ở bụng mà thành. Hai nửa là Hoắc Sâm không xác định được vóc dáng của tôi, lại đi đặt váy cưới size nhỏ nhất, phải ngẩng cao đầu ưỡn ngực hóp bụng thì mới mặc nổi. Lúc chạy về phía Hoắc Sâm tôi lại kích động quá nên đã quên không hóp bụng mà dứt khoát giải phóng cho đồng thịt thừa, cuối cùng mới có một cái kết buồn như vậy. Nhân đây cũng xin cảm ơn tất cả các bạn đã quan tâm đến hai vợ chồng chúng tôi, nếu có Tiểu Bao Tử thì hai vợ chồng tôi nhất định sẽ không giấu diếm các bạn đâu.

Hoắc Sâm luôn chú ý đến mọi động thái của vợ, thấy vợ đăng status thì lập tức vào bình luận... #Diễn viên điện ảnh Hoắc Sâm: Rõ ràng là do bánh bao ngốc nhà em ăn quá nhiều mà →_→. Các fan sau khi biết được sự thật thì...

#Lười biếng không phải là cái cớ: Trời đất ơi, mặc dù biết là không có Tiểu Bao Tử, nhưng lúc đang ăn cơm trưa lại không kịp phòng bị mà bị đút cho một thìa thức ăn cho cầu rồi.

#Giai bất âm: Thế hôm trước chị nói là tương lai em cũng sẽ thích cả Tiểu Bao Tử nữa, nghĩa là phải rất lâu rất lâu sau sao? Bao giờ thì chị định sẽ có Tiểu Bao Tử vậy? [mặt doge].

#Quần tụt: Ha ha ha ha ha hmm, em đã đoán đúng, quả nhiên không có bánh bao nhỏ, ai thông minh như em chứ ha ha ha hmm.

...

#Yên tri ngư chi nhạc: Hoắc ảnh để anh đáng bị phạt lắm, ngay cả size quần áo của Bao Tử cũng không xác định được.

#Một đời hạnh phúc nếu có anh: Em thật không ngờ lại như vậy, ôi, cầu trời phù hộ cho bánh bao nhỏ sau này không ngốc như hai anh chị, nhưng cũng không được, bánh bao nhỏ phải ngốc nghếch đáng yêu thì mới khiến người ta yêu thương nha.

...

Và thế là tin đồn kia cứ như vậy bị dập tắt. Thật ra cũng không thể trách các bạn fan được, bởi vì ngay sau tiếng kety khi giã váy vang lên thì phản ứng đầu tiên của Bao Tử là lấy tay che bụng, mà Hoắc Sâm đứng bên cạnh cũng rất căng thẳng nhìn vào bụng Bao Tử, hình ảnh này thật sự rất dễ khiến cho người ta liên tưởng đến chuyện kia.

Đạo diễn An Viên có phần buồn bực với tin tức này, rõ ràng lúc gặp Bao Tử thì hoàn toàn không có vẻ gì là cô ấy đang mang thai mà, sao giờ tự nhiên lại bị đồn là mang thai, cẩn thận suy nghĩ thì mới thấy đây chẳng qua chỉ là suy đoán của các fan mà thôi.

Nhưng điều khiến cho An Viên không ngờ tới chính là, có người lợi dụng chuyện Bao Tử "mang thai" để tới đoạt vai diễn của cô.

Từ Ngữ Nhiên cũng là một diễn viên chuyên đóng vai phụ, mặc dù phim của An Viên thường là bi kịch, nhưng không thể không nói là phim của chị được rất nhiều người yêu thích. Cho nên lúc Từ Ngữ Nhiên nghe tin đạo diễn An Viên sẽ quay một phim mới thì đã nghĩ ngay đến chuyện giành lấy một vai, nhưng không may là cô lại biết tin quá muộn, lúc tới gặp đạo diễn thì cũng là lúc các vai diễn đã được xác định hết rồi. Chẳng còn cách nào, sau khi xem danh sách diễn viên một lượt, Từ Ngữ Nhiên đành phải ra về trong cơn giận dữ.

Không lâu sau đó thì chuyện Bao Tử mang thai trở thành chủ đề hot trên mạng.

Từ Ngữ Nhiên cảm thấy cơ hội của mình cuối cùng cũng tới rồi = v =.

Cô ta một lần nữa tới gặp đạo diễn An Viên, nói rõ mục đích của mình: "Dù sao thì người ta cũng đang mang thai rồi, không nên để cho cô ấy đóng phim, nhờ đâu lại khiến cho Hoắc ảnh để không vui thì sao đây?"

An Viên im lặng một lát rồi nói: "Cô chưa xem bài đăng mới của Bao Tử trên blog à?"

"Dạ?"

"Vào đọc đi."

Từ Ngữ Nhiên lấy di động ra rồi vào blog, tìm kiếm trang của Bao Tử, thấy được bài đăng mới nhất của cô.

"..."

[Mẹ nó, cô đang trêu tôi có phải không?]

[Hôm qua cả thế giới đều nói là cô mang thai.]

[Thế mà...]

"Cô Từ, sau này phải nhớ thường xuyên cập nhật tin tức mới nhất nhé, tôi không nói đến cái status của Bao Từ, mà là tin tức về việc tuyển diễn viên. Tôi đã từng xem phim cô đóng rồi, cô diễn khá lắm, nhưng lần này việc tuyển diễn viên cho phim mới "Cười lên mà sống" tôi đã thông báo từ lâu rồi, thế mà khi tôi đã tuyển xong hết thì cô mới đến, chậm trễ là sẽ bỏ lỡ cơ hội đây."

"Cảm ơn chị An Viên đã nhắc nhở."

"Đừng khách khí, sau này nhớ cập nhật tin tức thường xuyên nhé."

"Vâng ạ, làm phiền chị."

...

Bộ phim "Lính đặc chủng" của Hoắc Sâm ước chừng còn phải quay trong một tuần nữa, mà Bao Từ ba ngày nữa cũng phải vào đoàn làm phim "Cười lên mà sống" rồi.

Sau khi quay xong chương trình "Có em trong đời", hai vợ chồng ngốc cảm thấy thời gian mà hai người được ở bên nhau đang dần ít đi.

Bao Từ: Chồng ơi, ba ngày nữa em phải đi quay phim rồi = v =.

Hoắc Sâm: Thế cuối cùng là em có đến đây thăm anh không (^ ^)\$.

Bao Từ:...

Hoắc Sâm: Vợ ơi ~

Bao Từ: Để bọn cung suy nghĩ đã.

Hoắc Sâm: Đừng có ép trầm phải hạ chí.

Bao Từ:...

Bạn đang đọc truyện *Nhật Kí Hôn Nhân Của Tôi Và Thần Tượng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 47

Bao Từ sau khi suy đi tính lại thì quyết định sẽ đến đoàn phim thăm anh chồng cứ làm nũng năn nỉ mình suốt ngày, mặc dù cô biết rất rõ là thế nào lần này cũng bị chồng kéo lên giường cho mà xem, nhưng đầu óc đen tối của bánh bao lại nghĩ hình như cũng lâu lắm rồi mình và chồng không có bồi dưỡng tình cảm (^ ▽ ^).

[Cô vợ bánh bao đen tối login thành công.]

Vì Bao Từ bây giờ cũng được coi là người của công chúng rồi, cho nên phải chín chu một chút trước khi ra ngoài. Cô mặc một cái váy lụa trắng đơn giản, sau đó lại búi tóc lên, dạo này bánh bao ngốc cực kỳ thích búi tóc cao trên đỉnh đầu, cô cảm thấy kiểu tóc này rất hợp với mình, trông rất tươi trẻ và tràn đầy sức sống, đặc biệt là cái tóc này hợp với cái váy, gần đây cô hay đọc tạp chí thời trang nên cũng hơi hiểu về cách phối đồ rồi đó = v =. Cuối cùng Bao Từ đeo một cái túi đeo chéo, bịt khẩu trang rồi xinh đẹp ra đường.

Chỗ quay phim của Hoắc Sâm cũng không xa lắm, đi tàu điện ngầm nửa tiếng là đến.

Thế nhưng chỉ nửa tiếng ngắn ngủi cũng khiến cho người nổi tiếng Bao Từ khổ sở không thôi...

[Cứ đeo khẩu trang thế này, khó thở thì biết làm sao?]

[Lúc soát vé, nhân viên nhận ra mình, muốn giữ mình lại thì biết làm sao?]

[Hai cô bé ngồi bên cạnh mình cứ nói chuyện về mình thì cũng biết làm sao?]

[Trong lúc mà mình không ngờ đến, thì mình đã nổi tiếng khắp trời nam đất bắc rồi = v =.]

[Đừng nói gì cả, để cho bọn bánh bao ta tự sướng chút đi.]

Cô bé số một: "Hôm qua tao bị con cùng phòng bắt xem "Có em trong đời", vốn là câu độc thân nên tao không có hứng thú xem mấy cái ngược cầu này,

cơ mà xem xong tập một là không nhịn nổi phải thức đêm xem liền mấy tập sau luôn QAQ."

Cô bé số hai: "Tao theo dõi từ đợt nó bắt đầu chiếu rồi cơ = v =."

Cô bé số một: "Mẹ nhà mày, bạn thân với nhau mà chả thấy giới thiệu cho tao xem gì cả."

Cô bé số hai: "Ai mà biết là mày lại chậm lụt như thế, có ai mà không xem đâu, nhưng mà phải nói

thật là hai vợ chồng ngọc đáng yêu đã man ý nhờ ($\geq \nabla \leq$)."

Bao Tử đang ngồi dựng thẳng tai lên nghe: = v =

Cô bé số một: "Ừ đấy huhu, tao thấy hai vợ chồng nhà này cứ như hai con Husky ý."

Cô bé số hai: "Chuẩn chuẩn, tao cũng thấy thế =w=."

Bánh bao ngọc: QAQ

Cô bé số hai: "Hoắc Sâm là Husky ngọc, còn Bao Tử là gì nhờ, lúc cười thì nhìn giống Samoyed, còn bình thường thì cái mặt bánh bao của chị ý nhìn giống chó Shiba."

Bánh bao ngọc: TAT

[Nói hai vợ chồng tui giống Husky thì thôi đi.]

[Nhưng đằng này sao chỉ có mỗi tui là có thể tự do chuyển đổi thành nhiều loại chó khác như vậy chứ?!]

[Không phục lắm đâu nhá!]

Thật ra thì hai cô bé kia còn có một suy nghĩ chưa nói ra, đó là khi hai vợ chồng nhà này mà ở một

chỗ với nhau thì nhìn cực giống một cặp Poodle đang yêu đương luôn ($//\nabla//$).

Sau đó toàn bộ hành trình Bao Tử chỉ quay mặt nhìn ra cửa sổ, hơi cúi đầu, lấy tay nâng trán, về mặt không thể nắm bắt, hình như vẫn còn đang nghiêm túc suy nghĩ về mấy con chó...

Kế hoạch ngày trang của Bao Tử có thể nói là vô cùng hoàn mỹ, trên đường đi hai cô bé kia cứ lúi rúi nói chuyện về cô suốt, thế mà lại không phát hiện ra là Bao Tử đang ngồi ngay bên cạnh mình.

Đến nơi, Bao Tử vội vàng tránh khỏi đám người, sau đó ngồi xe bus đi đến địa điểm quay phim "Lính đặc chủng".

[Đi xe bus là bởi...]

[Sợ một mình đi taxi sẽ bị người ta bán đi mất.]

[Bây giờ người xấu nhiều lắm.]

[Thôi đời bạc bẽo, lòng người đổi thay $\rightarrow\_ \rightarrow\_.$]

...

Thật ra thì Hoắc Sâm hoàn toàn không biết chuyện vợ mình sẽ tới thăm mình, vì tối qua lúc hấn nắn nỉ thì đã bị vợ từ chối thẳng thừng.

[Bánh bao ngọc, em nhìn tâm lắm ác độc lắm quá đáng lắm ($\neg\wedge\wedge$)\$.]

Trong phim tuy Hoắc Sâm diễn vai nam chính, nhưng may thay là sáng nay sau khi quay xong một cảnh ngắn thì hấn hầu như đã hết việc rồi, cho nên bây giờ hấn liền ngồi nghiêm túc suy nghĩ một chuyện, rằng liệu mình có nên về nhà một chuyến để gặp cái bánh bao vô lương tâm kia không nhỉ?

Có câu nhắc Tào Tháo là Tào Tháo đến.

Vừa nghĩ tới em là em liền xuất hiện = v =.

[Ngàn vạn dặm anh đi tìm em.]

[Hữu duyên thiên lí năng tương ngộ.]

Người đầu tiên nhìn thấy Bao Tử không phải Hoắc Sâm mà là một nhân viên trong đoàn, anh ta với đôi mắt sáng của mình đã tia được một cái chàm trắng từ đằng xa, nhìn kĩ thì lại thấy người ấy đeo khẩu trang nên cũng chẳng biết là ai cả QAQ.

Anh nhân viên cũng là người thông minh, chỉ sau một phút là anh ta bắt đầu suy nghĩ – Đây là bộ

phim về đàn ông, các nhân viên hầu như cũng chỉ toàn là nam, cho nên nếu có phụ nữ tới đây thì khả năng thứ nhất là bạn gái, khả năng thứ hai là vợ của một diễn viên nào đó, hừm, người kia nhìn cũng có vẻ quen quen...

Anh ta vội chạy tới chỗ đạo diễn, nói với Hoắc Sâm đang đứng bên cạnh đạo diễn xem xét lại tiến độ quay: "Anh Hoắc, hình như vợ anh đến kia."

Hoắc Sâm: "..."

Đạo diễn cũng là đàn ông nên rất hiểu cảm giác vợ chồng trẻ lâu ngày không gặp, liền trêu chọc:

"Đi đi đi đi, tiếp theo cũng không có cảnh của cậu, đưa vợ cậu đi dạo xung quanh ăn uống gì đó đi."

[Đại danh Bao ăn hàng đã lưu truyền trong giang hồ rồi.] ---

Thay quần áo đi ra, Hoắc Sâm liền thấy vợ mình đang mỉm cười nói chuyện với biên kịch Tiểu Trương, có vẻ như là chuyện gì đó rất thú vị nên Bao Tử cười rất tươi, trở thành hình ảnh đẹp nhất trong mắt của Hoắc Sâm.

Nhếch môi cười, Hoắc Sâm vui vẻ đi tới bên cạnh vợ, giơ tay vuốt vuốt cái búi tóc trên đầu vợ, nói: "Đi thôi."

"Dạ! Bye bye Tiểu Trương!"

Tiểu Trương: "Bye chị."

...

Hai vợ chồng sánh vai nhau bước đi, chiều cao chênh lệch khiến người ta nhìn vào mà cảm thấy cực kỳ đáng yêu, đặc biệt là khi Hoắc Sâm chủ động xách túi cho Bao Tử, nét mặt vô cùng dịu dàng.

"Trong túi có gì vậy? Quà tặng anh à?"

"Anh nghĩ nhiều rồi, chỉ là quần áo để tối em tắm rửa rồi thay thôi."

"Ồ, vậy nghĩa là tối nay em sẽ là món quà của anh."

Bao Tử: " $\rightarrow \_ \rightarrow$ "

Hoắc Sâm: " $= v =$ "

[Thử bấm đốt ngón tay tính toán một chút...]

[Đã thật lâu không được ôm ấp vợ rồi.]

[Các người không thể hiểu được là trăm muốn lẫn lộn phóng túng với ái phi nhiều thế nào đâu.]

Hoắc mỗi lần nửa không nhận được, thấy vợ mình phồng miệng giận dỗi thì liền đưa bàn tay "tội ác" ra bóp bóp, sau đó cúi đầu nhìn vợ chăm chú: "Không phải em nói là sẽ không tới ư, sao giờ lại tới?"

Bánh bao ngốc đỏ mặt xấu hổ, nhưng vẫn trả lời rất thẳng thắn: "Nhớ anh quá chứ sao nữa."

Hoắc Sâm: " $= w =$ "

[Ôi má ơi huhu, vợ thô lỗ bất ngờ quá.]

[Hiện giờ lòng trăm đang rất vui.]

[Nhộn nhạo chết mắt chết mắt thôi ($\geq \nabla \leq$).]

"Bây giờ vào khách sạn cất đồ trước đi, xong anh dẫn em đi ăn cơm."

Bao Tử: " $= v =$ "

[Đúng là chồng hiểu em nhất.]

[Sắp 11 giờ rồi, cái bụng nhỏ của bốn bánh bao đói quá đi.]

Hai vợ chồng ở bên nhau tràn ngập hạnh phúc, trước khi ra khỏi khách sạn, Bao Tử yêu cầu Hoắc Sâm đeo khẩu trang vào, kết quả lại bị bác bỏ: "Anh quang minh chính đại dắt vợ mình đi dạo phố ăn cơm, sao phải đeo khẩu trang, cũng đâu phải đang vụng trộm (▽▽)."

Bao Tử: "..."

[Khụ khụ, chồng à anh chú ý chút đi.]

[Dù sao thì anh cũng là người của công chúng mà.]

[Sao lại tùy hứng như vậy chứ.]

"À này bánh bao, em sáng sớm ra đã đeo khẩu trang, chắc là khó chịu buồn bực lắm nhì?" Hoắc Sâm nháy mắt mấy cái với vợ, ánh mắt tràn đầy ý cười.

Bao Tử: "→_→"

[Anh không nói thêm câu nào nữa thì chúng ta vẫn còn có thể làm vợ chồng với nhau được.]

[Vừa sáng ra đã khó chịu rồi.]

[Làm người nổi tiếng thật không dễ dàng.]

...

Niềm hạnh phúc của Hoắc mẫu chỉ dừng lại sau khi bánh bao nhà hắn nhìn thấy thức ăn ngon, tuy Hoắc Sâm cũng là một người thích ăn uống nhưng vẫn không đến mức trầm trọng như Bao Tử, vậy mới nói cái bụng béo của Bao Tử hoàn toàn là có lý do cả.

Trước khi ăn cơm...

"Khi nào rảnh hai vợ chồng mình đi du lịch nhé." Hoắc mẫu một lòng chỉ nghĩ đến thế giới tình yêu lãng mạn của hai người.

Thế nhưng suy nghĩ của Bao Tử lúc này lại không ăn nhập gì với chồng hết: "Thế trưa nay bọn mình ăn gì?"

"..."

[Rốt cuộc là em có đang nghe anh nói không đấy!]

Lúc ăn cơm...

"Ông chủ, cho tôi một con gà luộc, một súp ngô xương hầm, với cả một đĩa tôm hùm nhỏ, sườn sụn dầm đường, thêm một đĩa thịt xào ớt xanh, khoai tây sợi xào, rau cải xanh, ừm, tạm thời thế đã."

Hoắc Sâm tròn mắt há mồm, giờ tay chọc chọc bánh bao đang vui vẻ sau khi gọi món xong: "Này, chỉ có em với anh ăn thôi đấy." Hình như gọi nhiều quá rồi QAQ.

Bao Tử tính bơ: "Ừ, chỉ có hai vợ chồng mình thôi mà." Sau đó giật mình nói: "Ông chủ, cho tôi nhiều cơm một chút nhé, chồng tôi ăn khỏe."

Hoắc mẫu: "(◡‿◡)"

[Nỗi oan ức này...]

[Vì hình tượng của vợ...]

[Anh nhìn!]

[Người đàn ông tốt chính là tôi, tôi chính là Hoắc Sâm = v =.]

...

Lúc đồ ăn được bê ra thì trong mắt Bao Tử đã không còn có Hoắc Sâm nữa rồi, cũng không thể nói là không có, mà là sự tồn tại của Hoắc Sâm đã trở nên ít giá trị hơn hẳn, bây giờ trong đầu bánh bao ngóc chỉ có ăn và ăn thôi (☆_☆).

Hoắc mẫu vô cùng phần nộ!!!

Bánh bao ngóc: "Ừm, ngon quá đi mất! A Sâm, nhìn em làm gì? Ăn cơm đi!"

"..."

[Lá cờ hạnh phúc nói roi là roi ngay được!]

Ăn cơm xong...

Hai vợ chồng đi dạo ngắm nghía hàng quán, thuận tiện tiêu cơm, do không xác định được sức ăn nên bây giờ cả hai đều đã no căng bụng.

Hoắc Sâm nắm chặt tay Bao Tử, bất đắc dĩ nói: "Tại em mà anh phải ăn cổ đây." "Lãng phí là đáng xấu hổ."

"Cảm ơn em đã ghi nhớ bát vinh bát sỉ." (Thuyết tám điều vinh tám điều nhục của chủ tịch Hồ Cẩm Đào.)

"= v ="

"..."

Vì quay phim ở đây đã lâu nên Hoắc Sâm cũng quen cửa quen nẻo, đưa vợ đi khắp nơi dạo chơi, hoàn toàn biến thành một hướng dẫn viên du lịch, nơi này thế nào thế nào, nơi kia làm sao làm sao đều nói rất rõ ràng. Bao Tử đi cùng cười trừ: "A Sâm, sau này nếu không làm diễn viên nữa thì anh có thể đổi nghề làm hướng dẫn viên du lịch đi dẫn đoàn đó, đoàn trưởng à ~"

Hoắc Sâm: "..."

[Ồ hay, ái phi đang muốn tạo phản sao?]

"E hèm, thưa đoàn viên duy nhất kiêm phu nhân của đoàn trưởng, em có nguyện ý đi cùng anh đến hết hành trình của cuộc đời này hay không?"

Bao Tử: "..."

[Huhu.]

[Lại bị trêu rồi.]

[Em nguyện ý em nguyện ý em nguyện ý = v =.]

"Trả lời anh đi chứ, ngây ngốc gì đó."

"Xin đừng chặn đà hưng phấn của em, cảm ơn."

"..."

Vì hai người quang minh chính đại đi trên đường nên tất nhiên là thu hút ánh mắt của rất nhiều người, huống hồ hai người lại còn là người của công chúng nữa, lúc này thì bọn họ mặc kệ cho đám chó săn chụp choẹt, khó có dịp được vui vẻ như vậy, cứ thoải mái mà chơi thôi. Lúc các fan chạy tới xin chữ kí thì hai vợ chồng cũng rất hào phóng kí tặng, còn tươi cười cảm ơn nữa, nụ cười không lúc nào không nở trên môi.

...

Buổi tối, bánh bao ngọt vẫn chưa thấy hết, còn muốn đi ngắm cảnh đêm nơi đây, kết quả...

"Ngày mai em phải về rồi à?"

"Vâng, em về chuẩn bị hành lý để ngày kia tới đoàn làm phim."

"Thế thì chúng mình đừng có lãng phí thời gian vào mấy chuyện ngắm cảnh nhàm chán nữa."

"Hả?!"

[Ân ân ái ái triền miên không dứt.]

[Lăn lộn lăn lộn, phóng túng phóng túng.]

...

"Vợ ơi, ngày kia hãy đi mà ~"

[Giọng nói mê hoặc quyến rũ...]

[Làm bánh bao ngốc run rẩy hết cả người QAQ.]

Nhưng tuyệt đối phải giữ vững lập trường: "Không được, em là người sống có kế hoạch." "...(^ ^)ㄝ..."

"Nào ~ A Sâm anh làm gì thế!!!"

"Ăn cho no một chút."

"..." QAQ

Bạn đang đọc truyện *Nhật Kí Hôn Nhân Của Tôi Và Thần Tượng* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 48

Hậu quả của việc quang minh chính đại phô diễn tình cảm, không thêm coi ai ra gì của hai vợ chồng chính là bọn họ lại một lần nữa được lên hot search, ngay trong lúc cả hai còn đang đắm chìm vào việc lẫn lộn phóng túng...

[Bao Tử đến thăm Hoắc Sâm, hai vợ chồng tận lực ngược cầu.]

[Trụ sở của hãng phim điện ảnh truyền hình Diêu Sơn hôm qua đã chìm ngập trong sắc hường.]

[Hạnh phúc dạt dào, hai vợ chồng ngốc nắm tay nhau đi vào một khách sạn.]

[Cùng nhau đi dạo phố ăn cơm ngắm cảnh, toàn bộ quá trình hai vợ chồng ngốc đều nắm chặt tay nhau.]

[...]

Tiêu đề của những tin tức này quả thực chính là dùng những lời văn ngược cầu để viết ra, khiến cho hàng ngàn hàng vạn câu độc thân gào khóc đòi thức ăn cho cầu, các fan rõ ràng đang bị hai vợ chồng nhà này làm cho ghen tỵ muốn chết, thế nhưng trong lòng họ vẫn kiên cường tự nhủ - Hạnh phúc của hai người họ cũng chính là hạnh phúc của chúng ta.

Vậy mới nói, đều là fan chân chính cả.

Ai cũng không thể không chúc phúc cho thần tượng.

Hơn nữa còn có không ít người sống ở gần trụ sở của hãng phim điện ảnh truyền hình Diêu Sơn cũng ríu rít nhắn tin vào blog của hai vợ chồng nhà này, có người bảo buồn bức vô cùng, rõ ràng ở gần hai người như vậy mà lại không gặp được, có người lại hét aaaaa nói rằng mình có chụp được hình của hai người, Hoắc Sâm cực kỳ hạnh phúc khi vợ đến thăm mình, hai người đi cạnh nhau nhìn rất đáng yêu do chiều cao chênh lệch, còn có người hỏi thẳng luôn hai vợ chồng đang ở khách sạn nào (tất nhiên đây cũng chính là câu được hỏi nhiều nhất).

Xem đi, lượng fan của hai vợ chồng nhà này vô cùng đông đảo, hơn nữa lại còn bị lây cái đen tối xấu xa của thần tượng luôn rồi, rõ ràng biết vợ chồng nhà người ta tiểu biệt thăng tân hôn, nên đương nhiên chuyện lẫn lộn phóng túng cuồng nhiệt là không thể tránh khỏi, thế mà còn giả bộ hỏi nữa.

[Hai vợ chồng ngốc à, nếu hai người mà không đen tối xấu xa thì các fan cũng sẽ không bị làm hư như vậy đâu.]

[Thần tượng chính là tấm gương cho fan noi theo đấy =w=.]...

Và đương nhiên, trong số những bình luận tốt đẹp cũng sẽ nhảy ra những lời lẽ không được hay cho lắm..

#Thanh thanh mạn: Tôi cảm thấy là hai người này đang cố tình ra vẻ thì đúng hơn đấy, muốn được lên top search thế cơ à? Lúc kết hôn thì kín tiếng, bây giờ lại dựa vào cái chương trình thực tế kia để phô diễn tình cảm câu fan, tôi nói cho mà nghe nè, tú ân ái là sẽ chết sớm đó ~

#Không có chỗ để xếp gọn thanh xuân: Thể hiện tình cảm suốt ngày như thế không thấy mệt à? Cá nhân tôi cho rằng nếu yêu thì nên khiêm tốn một chút, chứ cứ phô bày ra cho mọi người biết thì sẽ khiến cho người ta cảm thấy là họ đang cố ý đấy.

#Vùng đất màu xám tro: Hai người không thể kín đáo một chút à? Lại đi dùng thủ đoạn này để câu fan, đúng là không biết xấu hổ! Đời sống tình cảm của giới nghệ sĩ ấy à, chắc chắn chắc, thật không dám khen tặng.

...

Có lẽ vì antifan sử dụng những lời lẽ quá khó nghe khiến cho người ta tức giận, cho nên các fan của hai vợ chồng ngốc lập tức nổi dậy đáp trả.

#Quản tụt: Không ngờ còn có người nghĩ là hai vợ chồng người ta cố tình diễn trò tình cảm cơ đấy, buồn cười quá đi thôi, hơ hơ, chuyện lên top search cũng không phải do người ta bỏ tiền ra mà có, chỉ là các phóng viên và người đi đường chụp được hình hai vợ chồng nắm tay đi chơi rồi đăng lên thôi mà, đám anti đúng là không ăn được nho thì chê nho chua.

#Tùy ngộ nhi an: Mấy người chẳng lẽ chưa từng tay trong tay đi chơi với người yêu hay sao? Chẳng qua hai vợ chồng ngọc là người nổi tiếng nên mọi hành động đều được người ta chú ý mà thôi, mà điều đó cũng không thể ngăn cấm bọn họ được quyền hẹn hò yêu đương như những cặp đôi bình thường khác. Mấy người hãy tôn trọng người ta chút đi, cho tâm được thanh thản, chuyện tình cảm cũng như uống nước vậy, nóng lạnh tự biết, người không quen biết cái gì mà cứ đi soi mói người ta? Cuối cùng, mình xin được dành một nụ hôn cho Bao Tử, moah moah =3=.

#Xe lửa Thomas: Tình cảm thật sự sẽ được thể hiện ra một cách tự nhiên chứ không cần phải cố ý, tôi cảm thấy đây mới thật sự là con người thật của họ, mấy người có thể hẹn hò, chẳng lẽ bọn họ lại không thể ư? Chẳng qua người ta là người nổi tiếng nên tất nhiên ra đường sẽ bị đám chó săn rình mò thôi.

...

Và tất nhiên, giữa những ồn ào trên mạng, hai người trong cuộc hoàn toàn không biết gì hết, vì mọi chuyện xảy ra vào buổi tối hôm đó, mà lúc ấy thì hai người họ lại đang...

[Không đề ý đến chuyện bên ngoài.]

[Một lòng chỉ biết phóng túng phóng túng.]

[Che mặt, xấu quá đi!]

Với cả cho dù hai vợ chồng ngọc có biết thì bọn họ cũng chỉ phản ứng lại kiểu: Ồ, mắc mớ gì đến chúng tôi?

Thế là, hiện giờ người đang nổi gân xanh đầy trán vì tức giận hẳn là Cố Tử Diễm.

Vốn cho rằng để hai vợ chồng này tự quản nhau thì hẳn sẽ bớt lo hơn, vì dù sao hồi đầu lúc còn chưa công khai thì hai người này rất an phận, kết quả hiện tại thì sao, kể từ sau khi tham gia cái chương trình kia, hai vợ chồng nhà này cứ cách mấy ngày lại lên top search một lần, thật không thể không làm cho người ta bớt lo dù chỉ một giây!!! Buổi tối gọi thì cả hai đều không liên lạc được (*" ^ *).

[Lại dăm rù nhau tắt máy cơ đấy!]

[Nực cười!]

Sáng hôm sau, Hoắc Sâm và Bao Tử mở điện thoại lên, còn chưa kịp làm gì thì đã lập tức có điện thoại gọi đến QAQ.

Cố Tử Diễm nói như thể mẹ đang dạy con: "Tôi nói này Hoắc Sâm, hai vợ chồng nhà cậu có thể khiêm tốn một chút được không? Già néo đứt dây, đã có rất nhiều người nói là hai vợ chồng cậu đang diễn trò đấy."

Hoắc Sâm thân nhiên nói: "Hình cũng không phải do tôi tự chụp rồi đăng lên mạng, với cả sao tôi lại phải đề ý đến ánh mắt của người khác chứ, cậu cứ thoải mái tinh thần đi, không việc gì phải quan tâm đến chúng tôi, lo nghĩ cách ôm Mạc Á Y về nhà thì hơn đấy."

Cố Tử Diễm "..."

[Lòng tốt bị coi thành lòng lang dạ thú.]

Hoắc Sâm: v =

[Đừng có quấy rầy khoảng thời gian riêng tư của tôi và vợ.]

...

Lần này Cố Tử Diễm đúng là ăn mặn mà lại đi quan tâm đến củ cái. Vợ chồng nhà người ta còn không gấp thì sao hẳn phải gấp chứ, thuật lại lời Hoắc Sâm nói thì chính là: Hiện giờ trăm đang bận yêu đương cùng ái phi, không rảnh quan tâm chuyện gì hết.

Cố Tử Diễm "→_→"

[Sau này hẳn không thêm quan tâm bọn họ làm cái chuyện khi gió gì nữa!]

[Phát điên lên được!]

...

Thời gian cũng không còn nhiều, Bao Tử chuẩn bị phải về rồi, Hoắc Sâm không nỡ chút nào, bất chợt cảm thấy làm diễn viên thật khổ, một năm 365

ngày mà không có mấy ngày được ở nhà, bây giờ lại sắp phải xa vợ rồi TAT.

[Vậy mới nói tỷ lệ ly hôn của giới nghệ sĩ rất cao cũng là có nguyên nhân cả.]

[Nhưng hẳn sẽ không bao giờ ly hôn Bao Tử nhé.]

[Mấy cái nguyên nhân kia chỉ cần qua những lần đến thăm nhau thế này là sẽ giải quyết được thôi.]

"Ngày mai hãy đi, còn có nhiều nơi anh vẫn chưa dẫn em đi được." Hoắc Sâm chống cằm lên đầu Bao Tử, cố gắng tìm cách giữ Bao Tử ở lại.

"Tiểu Trương nói hôm nay anh phải quay phim cả ngày mà, làm gì còn thời gian dẫn em đi chơi. Anh cố lên nha, em sắp phải đi rồi." Bao Tử vẫn rất kiên định.

"..."

[Quay cả ngày QAQ.]

[Tối hôm qua high quá mức rồi.]

[Lát nữa vợ lại phải đi.]

[Nghĩ thôi cũng thấy chẳng còn chút sức lực nào nữa cả.]

Thực tế thì trong lòng sắc nữ Bao Tử cũng rất lưu luyến, cô phát hiện lâu ngày không gặp, body và sức lực của chồng mình đã tuyệt nay còn tuyệt hơn, quả thực là không thể chê vào đâu được nữa (//▽//).

[Bỏn bánh bao ta lúc nào cũng bị ức hiếp thôi.]

[Nhưng không sao hết!]

[Dù sao cũng là danh chính ngôn thuận mà = v =.]

[Cứ tự nhiên đi!]

Cô vợ Bao Tử háo sắc thật sự không muốn rời xa chồng chút nào.

Thời khắc hạnh phúc thường rất ngắn ngủi, cho nên chúng ta phải luôn quý trọng từng giây từng phút ở bên nhau.

Lúc Bao Tử về rồi, Hoắc Sâm lại bắt đầu quay lại vẻ lạnh lùng thường ngày của mình rồi đi quay phim.

Ai cũng có việc cần làm, cho dù hai vợ chồng có gắn bó đến mấy thì cũng không thể dính với nhau mãi được, mỗi người đều có cuộc sống riêng của mình, có sự nghiệp để phấn đấu, cùng nhau cố gắng vì một tương lai tốt đẹp hơn.

...

Nhưng mà, vào giờ khắc này, khi bánh bao ngốc đang nỗ lực vì tương lai thì lại bị đạo diễn An Viên trêu chọc.

Chuyện rất đơn giản, ngày đầu tiên đến phim trường, Bao Tử chỉ mặc áo phông quần bò cho thoải mái, nhìn rất trẻ trung và năng động. Đạo diễn An Viên rất hài lòng với dáng vẻ này của Bao Tử, chẳng qua là chưa kịp khen ngợi thì đạo diễn đã quay đầu đi chỗ khác để cười. Bao Tử chẳng hiểu gì cả, những người khác cũng ngơ ngác, sau đó đạo diễn An Viên phải quay ra gọi ý, chỉ vào cổ Bao Tử nói: "Mấy cái vết đỏ đỏ này là bị muỗi cắn sao?"

Bao Tử: "..."

Cô vội vàng cúi đầu, mặt đỏ như sốt cà chua.

"Hôm trước chị đã xem tin tức rồi, hai vợ chồng nhà em hạnh phúc thật đấy."

"..."

[Xin chị đừng nói nữa mà.]

[Chuyện cũ hãy để nó trôi qua đi.]

[Tại sao lần nào vết hôn cũng bị người ta nhìn thấy hết vậy?]

[Buồn bực quá đi QAQ.]

"Nhưng mà chị nhắc này, sau này trước khi quay phim không nên "yêu" nhé."

"..."

Ở bên kia Hoắc Sâm cũng gặp phải tình huống y như thế, nhưng rất hiển nhiên, da mặt hần dày hơn vợ hần nhiều: "Đạo diễn, anh cũng thử có vợ tới thăm giống tôi đi xem nào."

...

Nhân vật của Bao Tử tên là Hứa Nhiễm Nhiễm, là em gái của nam chính Hứa Huy Dịch, một bệnh nhân bị máu trắng, cho nên ngay từ cảnh quay đầu tiên, Bao Tử chỉ cần trang điểm cho mặt trắng bệch rồi yên lặng nằm trên giường bệnh là xong Cô đã kể lại nội dung vai diễn của mình cho Hoắc Sâm nghe, kết quả là nhận về một cái liếc mắt của anh.

Hoắc ảnh đế nói: "Em không thể chọn một cái kịch bản tốt hơn được à? Cái dạng phim khóc lóc bi thảm này giờ có mấy ai xem đâu."

Bao Tử: "Kịch bản là do người đại diện chọn mà, Cố Tử Diễm nói đóng dạng phim này sẽ thu hút được các mama fan = v =."

Hoắc ảnh đế: "..."

[Hơ hơ.]

[Nếu vậy thì sao cậu ta không đề cho Mạc Á Y đóng đi.]

[Chỉ biết lừa gạt bánh bao ngốc nhà em thôi.]

Bởi vậy có thể thấy được là Hoắc mẫu không hài lòng lắm với vai diễn lần này của Bao Tử, cũng may là đất diễn của cô cũng không nhiều lắm.

Sau khi Bao Tử "chết" ở tập thứ tám thì cũng đúng lúc đóng máy bộ phim "Lính đặc chủng" của Hoắc Sâm, hai vợ chồng cuối cùng cũng được đoàn tụ rồi.

Cố Tử Diễm không thu xếp thêm công việc cho hai người nữa, bởi vì hiện tại hần cũng đang rất bận rộn, ước chừng khoảng một tuần nữa, Cố Tử Diễm sẽ gửi thiệp cưới cho hai vợ chồng Hoắc Sâm.

Bạn đang đọc truyện *Nhật Kí Hôn Nhân Của Tôi Và Thần Tượng* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 49

Sau khoảng nửa tháng thì cuối cùng Hoắc Sâm cũng kết thúc những cảnh quay của phim "Lính đặc chủng", mang một thân mỗi một quay về biệt thự ở Đê Đô, kết quả lại thấy trong nhà không một bóng người. Về đến nhà mở cửa ra, lại không thể nhìn thấy những hình ảnh trong tưởng tượng... Cô vợ xinh đẹp của mình chạy ào ra đón, dịu dàng nũng nịu nói câu "Chồng về đây à ~", thật sự vô cùng buồn bực QAQ.

[Ái phi của trăm sao lại không ra đón trăm.]

[Trăm cực kỳ không vui (￣^￣)ゞ.]

Lại nói, dạo này vì bận nhiều chuyện nên đã bốn năm ngày Hoắc mẫu không có liên lạc với vợ, thế mà bây giờ về lại không thấy vợ ở nhà, nghi ngại một chút, Hoắc Sâm vội gọi điện cho Bao Tử, kết quả lại là... Thật xin lỗi, thuê bao quý khách vừa gọi hiện không liên lạc được, xin quý khách vui lòng gọi lại sau.

Hoắc Sâm: "..."

Chuyện tìm vợ vô cùng quan trọng, sao Hoắc Sâm có thể dễ dàng buông tha được? Thế nhưng gửi tin nhắn không ai trả lời, nhắn trên blog cũng không ai thèm rep.

[Trời đất ơi, không có một chút tin tức nào của vợ hết.]

Vì mục đích tìm kiếm tung tích của vợ, Hoắc Sâm đành phải lợi dụng sự nổi tiếng của mình, trước đây có khi cả tỉ năm hần cũng không đăng blog, dạo gần đây thì một tuần trước có đăng một lần, hôm qua trước khi về nhà cũng đăng một lần rồi, hôm nay xem ra lại phải đăng thêm một lần nữa thôi.

Diễn viên điện ảnh Hoắc Sâm: Cần tìm một cái bánh bao mất tích @Bánh bao thích mua túi, đặc điểm nhận dạng chiều cao 1m63, cân nặng giữ bí mật, không đang quay phim, nhưng hiện không liên lạc được, khiến cho người làm phụ quân tôi đây vô cùng lo lắng, nếu có ai nhìn thấy bánh bao nhà tôi thì

xin hãy nói cho tôi biết, đa tạ!

#Viên ngọc giấu trong tay áo: Nói mau, có phải anh đã chọc giận chị Bao Tử rồi đúng không? Cho nên trong cơn tức Bao Tử đã thu dọn hành lý bỏ đi rồi.

#Lòng người dễ đổi thay: Ha ha ha ha ha ha ha, còn giữ bí mật cân nặng nữa chứ, Hoắc ảnh đế à, anh quá ngây thơ rồi đó, anh cho rằng anh giữ bí mật là bọn em sẽ không biết được cân nặng của bánh bao sao? Với lại thật không ngờ là anh lại đăng status liên tục trong hai ngày đấy, nhưng thật ngại quá, bọn em thật sự không biết bánh bao nhà anh đang ở đâu cả.

#Thức dậy là một chuyện vô cùng khó khăn: Biết cũng không nói cho anh.

#Quần tụt: Lão tăng bấm tay tính toán, nhất định là cô vợ xấu xa biết trước được sau khi về nhà sẽ bị ông chồng xấu xa đè ngã không xuống giường được, cho nên đã thông minh chạy trốn rồi.

...

#Thích ăn đồ ngọt nhất: Sáng nay lúc 7 giờ em có thấy Bao Tử ở sân bay Đế Đô, còn chạy tới xin chữ ký chị ý nữa, nhưng còn chuyện chị ý đi đâu thì em không biết.

...

Chuyện thật ra là thế này, Bao Tử áy mà, cứ nghĩ là Hoắc Sâm quay phim xong là sẽ trực tiếp trở

về nhà hai vợ chồng ở Giang Thành, vì nơi đó khá gần với địa điểm quay phim, thế là tối hôm đó Bao Tử liền thu dọn hành lý chuẩn bị ngày mai về Giang Thành. Còn Hoắc Sâm thì sao, bởi vì nghĩ bánh bao nhà mình sau khi quay phim xong là sẽ trở về nhà của bọn họ ở Đế Đô, nên hắn lập tức phi như bay từ Diêu Sơn về Đế Đô. Cuối cùng dẫn tới kết cục không hề được lường trước, hai vợ chồng đều đang mong mỏi được gặp nhau lại cứ như vậy bị bỏ lỡ.

[Vậy mới nói, nhà ở không nên mua quá nhiều.]

Sau khi nhìn thấy bình luận của bạn "Thích ăn đồ ngọt nhất" là Hoắc Sâm đã đoán ra được rồi, bánh bao ngọc nhà hắn đúng là rảnh rồi không có chuyện gì làm, không biết là mình chỉ cần ở yên một chỗ đợi chồng đến là được rồi sao?

Hoắc Sâm bó tay, sau đó dứt khoát kéo hành lý đi tới sân bay Đế Đô.

Gặp được nhau thật không dễ dàng gì, hai vợ chồng sau vụ này phải kí một hiệp ước như sau...

Thứ nhất, phải gọi điện thoại thống nhất với nhau.

Thứ hai, sau này khi quay phim xong thì cứ trực tiếp đi về nhà ở Giang Thành.

Thứ ba, bất luận là vợ hay chồng, khi quay phim xong là phải dành ra một thời gian ngắn để ở bên đối phương.

Thứ tư, nếu một người quay phim một người rảnh rỗi thì người rảnh rỗi phải đến thăm người quay phim.

Hiệp ước lập tức có hiệu lực, nhưng điều thứ ba thì thật sự có chút khó khăn, vì dù sao thời gian hai người quay phim cũng không giống nhau, lúc Bao Tử quay xong tám tập thì Hoắc Sâm vẫn còn đang quay, lúc Hoắc Sâm quay xong thì Bao Tử lại đang ở phim trường vùng vẫy giữa chết TAT.

Thế là Hoắc Sâm liền tìm tới Cố Tử Diễm để bày tỏ suy nghĩ của mình: "Cậu cố gắng chọn cho chúng tôi những kịch bản mà thời gian quay kết thúc cùng thời điểm với nhau hộ cái nhé, lúc tôi quay phim thì bánh bao cũng có thể nhận phim, nhưng lúc tôi quay xong thì bánh bao cũng phải xong."

Cố Tử Diễm "..."

[Sao mà lắm yêu cầu thế hả?!]

"Vậy hai tuần tới tôi cho hai người nghỉ ngơi, có thể tự mình nhận phòng vẫn cũng được..."

"Được đó." Hoắc Sâm vuốt cằm ra vẻ suy tư, hình như đang tính xem trong hai tuần này mình với bánh bao nên làm cái gì.

"Còn nữa Hoắc Sâm, gần đây tôi bận nhiều chuyện, nên là mấy việc nhỏ nhặt này đừng có tới tìm tôi."

"→ _ →"

[Hơ hơ.]

[Nếu không phải tôi và bánh bao chung đụng thì ít xa cách thì nhiều.]

[Thì tôi lại phải đến tìm cậu à?]

Hai vợ chồng được thả rông hai tuần lễ, tâm trạng phải nói là không thể high hơn được nữa, trừ

buổi tối lăn lộn phóng túng ra thì ban ngày bọn họ cũng có rất nhiều việc để làm = v =.

Việc thứ nhất là, yên ổn làm trạch phu trạch thê.

Thời gian trước bởi vì thường xuyên được lên top search nên bị Cố Tử Diễm phản nản, thế là bây giờ hai vợ chồng quyết định từ nay về sau sẽ khiêm tốn làm việc, cho nên được ngày nghỉ hai vợ chồng cũng không ra ngoài đi dạo mà ở nhà quét dọn vệ sinh, sửa sang thu dọn lại đồ đạc, thuận tiện lên mạng đặt mua mấy món đồ trang trí nhỏ xinh trong nhà, bất luận thế nào thì chỉ cần ở bên nhau là cả hai đã thấy hạnh phúc lắm rồi (￣▽￣).

Lúc thu dọn đồ đạc, Bao Tử tìm thấy bức "thư tình" mà mình đã viết cho Hoắc Sâm → _ →.

{Anh Hoắc thân mến, em hâm mộ anh từ rất lâu rồi, phim nào có anh đóng thì em cũng xem hết, có thể khẳng định một điều rằng em là fan cuồng của anh. Trong giới giải trí hỗn loạn này, tiểu thịt tươi phải nói là nhiều không đếm xuể, thế mà em chỉ thích anh thôi. Nể tình em say mê yêu anh như vậy, anh kí tặng cho em mấy chữ được không? Một chữ để em giữ lại cho mình, số còn lại em dùng để sinh lợi, cảm ơn anh, moah moah =3=. Kí tên: Vợ mới cưới của anh, Bao Tử.}

Bao Tử: QAQ

[Lúc đó không phải mình rất lạnh lùng quý phái sao?]

[Nhưng mà...]

[Sao đọc cái này lại thấy có gì đó sai sai?]

Bao Tử ngơ ngác, thật sự không tin nổi là khi đó mình đang tỏ ra lạnh lùng..

"Lúc đó mới ra Iphone đời mới nhất, cho nên em mới vội vàng viết cái thư này cho anh."

"..."

"Chắc chắn, đáng lẽ lúc đó đọc xong anh phải phát hiện ra tính cách thật của em mới phải, chỉ trách anh không quan sát cẩn thận."

"→ _ →" Rõ ràng là vì em diễn quá giỏi đấy chứ.

...

Cuộc sống làm trạch phu trạch thê không có ai quấy rầy, cho nên gần đây trên top search đã không còn nhìn thấy tin tức gì của hai vợ chồng ngọc nữa.

Việc thứ hai, cải trang đi xem phim.

Là một diễn viên đã từng đóng phim thần tượng, Hoắc Sâm tất nhiên biết rất rõ một điều rằng khi một người đàn ông dẫn người phụ nữ của mình đi xem phim thì cần có những chiêu trò gì.

Đó là nhất định phải chọn phim kinh dị, như thế thì bánh bao nhà hắn mới có thể tự động chui vào ngực hắn được = v =.

"A Sâm, anh xác định sẽ xem phim này hả?"

Hoắc Sâm cho là bánh bao đã bắt đầu sợ rồi nên mới hỏi vậy, thế là hắn bình tĩnh gạt đầu đáp:

"Ừ."

Kết quả...

Toàn bộ quá trình Bao Tử ngồi xem phim là thế này: Cái phim này chán quá đi, dòi oi, con ma kiểu gì thế này; zombie nhảy chả đẹp gì hết; không hồi hộp không đáng sợ gì cả (^ ^)\$.

"Vợ, em không sợ à?"

Bao Tử hút một ngụm coca: "Sợ gì chứ, chả thấy dọa ma chút nào." "QAQ"

[Vợ à, em như vậy là sẽ khiến anh cảm thấy thất bại lắm đó.] [Giả bộ một chút không được sao?]

Cuối cùng, hai vợ chồng liền yên lặng ngồi ăn bỏng ngô uống coca nhìn lên màn hình lớn. ---

Hoắc Sâm và Bao Tử không lên tin hot cũng phải thôi, vì hiện giờ top search đã bị tin tức Mạc Á Y kết hôn nhận thầu rồi → _ →.

[Diễn viên điện ảnh nổi tiếng Mạc Á Y sẽ tổ chức hôn lễ vào cuối tuần, chú rể là người đại diện Cổ Tử Diễm.]

[Mạc Á Y và Cổ Tử Diễm yêu nhau đã nhiều năm, cuối cùng cũng tu thành chính quả.] [Mạc Á Y hạnh phúc khi sắp trở thành cô dâu.] [...]

Lúc hai vợ chồng ngốc nhận được thiệp mời: QAQ

[Không có một tí phòng bị nào.]

[Cũng không có một chút bản khoăn.]

[Không ngờ hai người lại sắp kết hôn rồi.]

[Tại sao chúng tôi lại không hề hay biết.]

[À há, kết hôn xong sẽ phải đi tuần trăng mật.]

[Thế là lại được thả rông tiếp rồi = v =.]

Chú rể nhận được tin nhắn của Hoắc Sâm Được đấy Cổ Tử Diễm, cuối cùng cậu cũng ôm được người đẹp về nhà rồi, chắc chắn, không hiểu sao Mạc Á Y lại đồng ý nhỉ?

Cổ Tử Diễm: Có đôi lúc phải dùng tới chút thủ đoạn, hiện giờ tôi không chỉ là chú rể thôi đâu, mà còn là ba ba nữa.

Hoắc Sâm:...

[Chết tiệt thật!]

[Ban đầu rõ ràng là mình vượt lên hẳn một bước dài.]

[Thế mà hiện giờ...]

[Không sao.]

[Tôi vẫn còn muốn hưởng thụ thế giới riêng của hai người.] Hoắc Sâm: Quá hèn hạ, lại đi dùng cách này để cưới Mạc Á Y.

Cổ Tử Diễm: Chỉ là chuyện ngoài dự kiến thôi, nhưng cũng là kết quả mà tôi mong muốn....

Khi Bao Tử biết tin nữ thần của mình có tiểu bảo bảo: = v =

Hoắc Sâm đang ngồi một bên đọc sách bỗng liếc nhìn vợ một cái, cuối cùng chịu không nổi phải nhéo má vợ: "Cũng đâu phải là con em đâu mà em hạnh phúc vậy?"

"A Sâm"

"Ừ hử ~"

"Bọn mình cũng tạo bánh bao nhỏ đi (￣▽￣)."

Hoắc Sâm đặt cuốn sách xuống, cời áo nói thất lưng, nói: "Úm, chuyện có bánh bao nhỏ thì chúng ta chưa cần nóng vội, nhưng chúng ta có thể hưởng thụ quá trình tạo ra bánh bao nhỏ một chút cũng được."

Bao Tử: "... QAQ

[Cứu mạng ~]

[Hoắc đâm tà login rồi.]

[Xin hãy cứu Bao Tử thuần khiết với ~]

[Thôi xong.]

[Không kịp nữa rồi, sắc nữ Bao Tử đã xuất hiện.]

...

Nhưng điều khiến Hoắc Sâm không ngờ tới chính là, sau khi bỏ lỡ mất ý định sinh bánh bao nhỏ của Bao Tử lần này thì lần tiếp theo không biết phải đợi đến ngày tháng năm nào nữa. Cho nên rất lâu về sau Hoắc Sâm phải len lén chọc thủng một lỗ nhỏ trên cái bao Durex thì mới có thể thuận lợi đưa bánh bao nhỏ vào trong bụng Bao Tử được = v =.

Bạn đang đọc truyện *Nhật Kí Hôn Nhân Của Tôi Và Thần Tượng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 50

Lễ kết hôn của Cố Tử Diễm, tổng giám đốc công ty giải trí lớn nhất nước kiêm người đại diện của ba nghệ sĩ được tổ chức vô cùng long trọng, hội trường được lựa chọn ở một khách sạn sang trọng nhất Đê Đô, hướng thẳng ra bờ biển. Cô dâu mặc một chiếc váy cưới được đặt may riêng bởi nhà thiết kế nổi tiếng quốc tế Vicky, điểm đặc biệt của bộ váy cưới là nó được đính lên những hạt ngọc trai phối với lớp ren một cách rất kì công, thêm nữa tà váy lại xòe ra rất rộng, mặc vào làm tôn lên đường cong uyển chuyển nữ tính của cô dâu. Dáng vẻ lộng lẫy của Mạc Á Y lúc này khiến cho không ít người phải si mê ngẩn nhìn.

Trong số đó, người chỉ cần một phút đồng hồ thôi là đã thần hồn điên đảo chính là Bao Tử →_→.

Trong cuộc đời một người phụ nữ sẽ có mấy lần được trở nên xinh đẹp, ví như lúc mặc váy cưới gả cho người mình yêu, hay như khoảnh khắc lần đầu được làm mẹ, triu mến nhìn đứa con của mình. Mạc Á Y vốn lại là nữ thần trong lòng Bao Tử, cho nên lúc này khi Bao Tử nhìn thấy nữ thần mặc váy cưới thì liền ôm ngực tỏ vẻ - Thôi xong đời rồi, mình lại đỏ mặt tím đập khi nhìn thấy chị Á Y mới chết chứ = v =.

Dáng vẻ thiếu nữ hoài xuân của Bao Tử tất nhiên đã lọt hết vào mắt của anh chồng Hoắc Sâm (￣^￣)Σ.

[Cái quái gì vậy?]

[Đã nói là sẽ yêu nhau suốt đời mà.]

[Vợ ơi, ánh mắt em khi nhìn Mạc Á Y...]

[Khiến cho anh cảm thấy rất lo lắng đấy.]

[...Đừng có rạo rục si mê như vậy nữa mà.]

[Cố Tử Diễm đang nhìn kia.]

"Xinh quá đi mất." Lúc tiệc cưới còn chưa chính thức bắt đầu, Bao Tử một tay chống cằm ngẩn nhìn cô dâu rồi cảm thán.

Đối với chuyện vợ mình công khai khen ngợi vợ người ta như vậy, Hoắc Sâm cực kỳ không hài lòng. Người ta nói tình nhân trong mắt hóa Tây Thi, trong mắt Hoắc Sâm chỉ có bánh bao ngọt vừa trắng vừa mềm lại thơm nức ngon miệng nhà hắn là xinh đẹp nhất thôi, còn những người khác thì... →_→ Thật ngại quá, đều là người qua đường hết.

[Vợ tôi chẳng qua không trang điểm thôi nhé.]

[Chứ ăn diện vào là ăn đứt khối người đấy.]

[Mặt mộc đẹp thì mới thật sự là đẹp.]

Không thèm để ý đến ánh mắt của những người ngồi cùng bàn, Hoắc Sâm mạnh mẽ dời đi sự chú ý của Bao Tử, khẽ cười nói: "Anh thì lại thấy em xinh hơn nhiều, lúc em mặc váy cưới nhìn cũng đẹp hơn."

Bao Tử: "..."

[Ừ ừ, lại bị trêu chọc rồi.]

Những người ngồi cùng bàn ăn: "..."

[Vốn chọn vị trí này là để ngắm cô dâu chú rể được rõ hơn.] [Ai ngờ lại phải chịu đựng hai vợ chồng ngồi cạnh ân ái ái.] [Trời ạ ~]

[Sao lại quên mất là hai người này chuyên ngược cầu nhi QAQ.] [Bây giờ yêu cầu đổi chỗ còn kịp không?]

Lời của Hoắc Sâm khiến cho Bao Tử nghĩ lại lúc làm giãn váy cưới khi quay chương trình kia, thấy mọi người đang nhìn mình thì càng ngơ ngác hơn.

"Anh thấy em phải mập một chút mới xinh, lúc ôm rất thoải mái." Những người ngồi cùng bàn ăn: "(●°u°●)"" [Nhị vị yên tâm.]

[Chúng tôi sẽ làm như nghe không hiểu gì.]

[Chẳng qua lời giảng hồ đồn đại quả nhiên là đáng tin cậy.] [Hai vợ chồng nhà này đúng là danh bất hư truyền mà.]

Bao Tử: (◡‿◡)

[Chồng ơi, cảm ơn anh.]

[Nhưng em vẫn muốn nói là...]

[Vì người nhiều thịt quá nên em đã làm giãn váy cưới rồi đó...]

[Xấu hổ quá đi (che mặt).]

...

Kết quả, Mạc đại mỹ nữ cuối cùng cũng không đủ sức hấp dẫn bằng đồ ăn ngon.

Sau khi dọn món lên, Bao Tử lập tức không nhìn cô dâu nữa mà tập trung nhìn vào bàn ăn với vẻ mặt thèm thuồng.

[Không gì có thể ngăn cản.]

[Một đĩa ham ăn khi nhìn thấy thức ăn ngon.]

Bao Tử ham ăn đăng nhập thành công.

Sau đó, hai kẻ ham ăn đã đạt tới cảnh giới không coi ai ra gì mà mở show ân ái, so sánh với cô dâu chú rể đang đứng trên bục thì chỉ có hơn chứ không có kém.

"Có muốn ăn tôm hùm chua cay không bánh bao?" Hoắc Sâm gấp một con tôm hùm nhỏ lên, nghiêng người hỏi cô vợ đang ăn súp ngon lành bên cạnh.

"Muốn muốn muốn, tất nhiên là muốn rồi = v =."

[Bỏn bánh bao trước giờ đều không từ chối đồ ăn, cứ vô tư đi!]

Thế là Hoắc Sâm đang mặc tây trang cứ thế ngồi trên ghế ti mi bóc tôm hùm cho vợ, cung chiêu vô hạn luôn.

Lột xong một con, bỏ vào đĩa của Bao Tử.

Lột xong hai con, lại bỏ vào đĩa tiếp.

Lột xong ba con, không ngại tay chút nào.

...

Những người ngồi cùng bàn ăn: "..."

[Mẹ nó chứ.]

[Chúng tôi tới đây là để ăn thức ăn cho cậu đấy à?]

[Bé cưng khổ lắm, nhưng bé cưng không nói ra.]

...

Xong tiệc, cái khách sạn năm sao này đã được Bao Tử kiểm duyệt và chấp nhận = v =.

[Không hồ là khách sạn năm sao.]

[Đồ ăn quá ngon luôn.]

[Cho một like.]

Và tất nhiên, sẽ có hậu quả.

Tiệc cưới mà, sao có thể không uống một chút rượu chứ.

Thế là Hoắc Sâm cáo giả đã lừa gạt vợ mình uống mấy ly rượu vang đỏ.

Một cô gái không có kinh nghiệm nghe người ta bảo uống rượu vang có thể làm đẹp da thì đương nhiên sẽ không thể kháng cự rồi, huống hồ đây còn là rượu vang Bordeaux nổi tiếng của Pháp nữa chứ, hương vị nhẹ nhàng thơm dịu làm say đắm lòng người, chỉ cần nhấp một ngụm nhỏ xong, không cần Hoắc Sâm dụ dỗ thì Bao ăn hàng cũng tự động uống hết mấy ly luôn rồi.

Hoắc mẫu vui vẻ tưởng tượng ra dáng vẻ của vợ khi say rượu – Nhất định gương mặt sẽ đỏ bừng lên, mắt to ngật nước, có thể còn bĩu môi đáng yêu nữa (▽).

Mới nghĩ thôi đã thấy yêu chết rồi.

Tối nay nhất định sẽ là một đêm không ngủ.

Lăn lộn với vợ lúc say chắc sẽ kích thích mới lạ lắm đây = v =.

[Cảm giác như tối nay Bao Từ sẽ trở thành một con dê đực bị làm thịt vậy.]

...

Hôn lễ vừa kết thúc là Hoắc Sâm đã vội vã kéo Bao Từ trở về biệt thự ngay.

Vốn cho rằng sẽ có một buổi tối hạnh phúc...

Thế mà lại không được → _ →.

Sau khi tắm rửa xong là Bao Từ cũng đẩy chồng đi tắm luôn, mệnh lệnh của vợ sao có thể không nghe theo, Hoắc Sâm nhếch môi, cúi xuống hôn lên trán Bao Từ một cái rồi hưng phấn bước vào phòng tắm, Bao Từ thì vẫn còn đang rơi vào trạng thái mơ hồ, giờ tay vỗ vỗ cái mặt đỏ ửng của mình mấy cái, sau đó vui vẻ leo lên giường rồi chui vào trong chăn.

Khoảng mười phút sau, Hoắc Sâm quần khăn tắm đi ra ngoài, phát hiện vợ mình đã tiến vào mộng đẹp.

Hoắc Sâm tà: "..."

[Đúng là muốn trâu ngửi mình mà.]

[Không vui chút nào!]

Phải rồi, Hoắc Sâm chỉ nghĩ đến chuyện cho vợ uống say rồi hưởng thụ hạnh phúc riêng của hai vợ chồng thôi, quên mất một điều là uống rượu vang cũng có tác dụng giúp dễ ngủ (▽).

Hoắc Sâm: QAQ

Hoắc mẫu và Bao Từ đều có chung suy nghĩ – Đó là kì nghỉ của bọn họ hẳn sẽ được kéo dài thêm = v =.

Theo như suy đoán của hai vợ chồng thì bây giờ người đại diện của bọn họ mới kết hôn nên tất nhiên sẽ không có tâm trạng để làm việc, Cố Từ Diễm hẳn sẽ đưa Mặc Á Y đến một quốc gia xinh đẹp nào đó để hưởng tuần trăng mật, sau đó → _ →.

"A Sâm, anh nghĩ xem liệu Cố Từ Diễm có thu xếp công việc cho bọn mình không = v =?"

"Ừm, chắc không đâu, hay là chúng mình tranh thủ đi hưởng tuần trăng mật lần hai luôn nhé."

"Ý kiến hay."

"Hehe."

...

Song, sự thật chứng minh, hết thấy đều chỉ là ảo tưởng của riêng hai vợ chồng, Cố Từ Diễm người ta nào có đi tuần trăng mật này nọ gì đâu, vừa cưới được mấy ngày là hẳn đã bắt đầu quay trở lại công việc rồi, không chỉ nhận cho Bao Từ một quảng cáo đầu gọi đầu, mà còn nhận luôn cho hai vợ chồng một cái quảng cáo nhả kim cương nữa.

Hoắc Sâm: → _ →

Bao Từ: QAQ

Chuyện xảy ra quá đột ngột, ngày nghỉ đã chấm dứt, Hoắc Sâm lại còn lên kế hoạch xong xuôi cho lần trăng mật thứ hai rồi chứ, kết quả giữa đường

bỗng nhảy ra một Trình Giảo Kim, khiến người ta không kịp phòng bị.

"Tôi nói này Cố Tử Diễm, cậu không đi hưởng tuần trăng mật với vợ là không được đâu nhé, Mạc Á Y sao lại đi gả cho một tên cuồng công việc như cậu chứ?"

Cố Tử Diễm nhướn mày nói: "Trăng mật lúc nào đi chẳng được, hiện giờ vợ tôi đang mang thai, vẫn nên nghỉ ngơi thì tốt hơn, với lại vì vợ tôi mang thai nên nếu có đi trăng mật thì tôi cũng không làm được gì, cho nên đã xác định trước là sẽ không đi rồi."

Hoắc Sâm: "→ _ →"

[Thật không ngờ bản tính của cậu cũng xấu xa bỉ ổi như vậy.]

[Là đàn ông, tôi rất hiểu.]

"Thế nên bây giờ tôi phải đi làm để kiếm tiền mua sữa cho con."

"..."

[Lợi dụng vợ chồng chúng tôi để kiếm tiền mua sữa cho con cậu đấy à?!]

[Đúng là hèn hạ vô sỉ hạ lưu gian trá!!!]

...

Tâm trạng của Hoắc Sâm có thể nói là rơi xuống tận đáy cốc, nhưng biết làm sao bây giờ? Ai bảo Cố Tử Diễm là người đại diện của vợ chồng hắn chứ, lại còn là chính vợ chồng hắn tự nguyện kí hợp đồng với cái công ty giải trí này nữa QAQ.

Bao Tử thì vẫn ổn, chỉ hơi tiếc một chút thôi, sao không nhận quảng cáo đồ ăn cho bỗn bánh bao chứ, bỗn bánh bao không vui đâu nha (´^`)

[Dầu gọi đầu có ăn được không hả?]

"Nào nào A Sâm, anh phải nghĩ như vậy nè, bây giờ chúng mình đi làm là để kiếm tiền mua sữa cho Tiểu Bao Tử đấy."

"..."

[Cảm ơn vợ bánh bao đã đồ dành.]

[Nhưng dù cho bây giờ trăm có về hưu luôn thì cũng thừa sức nuôi Tiểu Bao Tử nhé.]

"Voi lại Cố Tử Diễm cũng không giao cho chúng mình nhiều việc mà, còn được quay quảng cáo cùng nhau nữa này."

"Cũng đúng."

"Nên là trừ những lúc quay quảng cáo ra thì thời gian còn lại đều là của chúng mình rồi."

"Ừ."

"Vợ chồng mình đáng ra phải cảm ơn anh ý vì đã không nhận phim mà chỉ nhận quảng cáo thôi đấy."

"..."

[Vợ à, em quá ngây thơ quá lương thiện rồi, không thể hiểu được tên Cố Tử Diễm này đâu.]

[Dù sao thì anh vẫn cảm thấy có một dự cảm xấu.]

...

Bao Tử dù thế nào thì cũng rất lạc quan, bởi vì nghe nói trừ việc được nhận cát xê quay quảng cáo nhân kim cương ra thì hai vợ chồng họ còn được tặng một cặp nhân với thiết kế mới nhất nữa =v=.

[Đừng khen tôi, tôi xấu hổ lắm.]

[Bỗn bánh bao chính là dạng phụ nữ tham lam như vậy đó =w=.]

Bạn đang đọc truyện *Nhật Kí Hôn Nhân Của Tôi Và Thần Tượng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 51

Cố Tử Diễm cuối cùng cũng đã hiểu được một cách sâu sắc bản chất của hai vợ chồng nhà này rồi, đặc biệt là Hoắc mỗ, không ngờ là hần lại nhỏ mọn như vậy đấy.

Không phải chỉ là sắp xếp cho hai vợ chồng chút việc nhỏ thôi sao? Thế mà còn túm lại thăm thẳm thì thì nói xấu hần.

Về chuyện này thì đúng là Hoắc Sâm bụng dạ hẹp hòi, nếu đổi lại là trước kia thì Cố Tử Diễm nhất định sẽ không giao ít việc cho hần như vậy đâu, nhưng bây giờ vì cùng là người đã có vợ nên Cố Tử Diễm có phần đồng cảm và thấu hiểu hơn, nghĩ rằng cái tên thê nô Hoắc Sâm kia chắc hần không muốn rời xa Bao Tử lâu ngày, cho nên mới cực kỳ nhân từ không nhận phim cho hai vợ chồng họ.

Nào biết đâu Hoắc Sâm lại lấy bụng tiểu nhân đo lòng quân tử, liên tục hoài nghi Cố Tử Diễm đang có ý đồ muốn đâm sau lưng hai vợ chồng hần.

[Lòng Cố Tử Diễm thật sự quá mệt mỏi.]

[Muốn làm người tốt cũng không xong nữa.]

[Hoắc Sâm, cậu mắc chứng hoang tưởng rồi đó, mau đến bệnh viện chữa trị đi thôi →_→.]

...

Phải xác nhận đi xác nhận lại thì cuối cùng Hoắc Sâm mới chịu tin là Cố Tử Diễm đã cải tà quy chính, không tự tiện nhận mấy phim liền cho hần như hồi trước nữa, xem ra tình yêu đúng là cực kỳ vĩ đại, hôn nhân cũng là thứ vô cùng thiêng liêng, có thể khiến cho một người vốn không từ thủ đoạn để bán sức lao động của người khác phải thay đổi. Trời ạ, thật không thể tin được.

Quảng cáo đầu gối đầu của Bao Tử sẽ quay vào chiều ngày 23 tháng 8, tức là còn ba ngày nữa, và tất nhiên rồi, cho dù Bao Tử có đi quay quảng cáo thì hai vợ chồng họ cũng sẽ không đường ai nấy đi, vì dù gì Hoắc Sâm cũng rảnh rồi, nhất định sẽ lái xe đưa đón vợ = v =.

[Xin đừng có giết mình.]

[Chúng tôi đúng là muốn dính lấy nhau như hình với bóng thế đó.]

Mà trong ba ngày ngắn ngủi này, Bao Tử lạc hậu cuối cùng cũng nhận được tin phim "Thứ nữ xuất giá" mà cô tham gia sẽ phát sóng tập đầu tiên vào 7h40 tối ngày 22 tháng 8 trên đài truyền hình Sơn Thành, đài truyền hình Hồ Đông, đài truyền hình Quảng Hải và đài truyền hình Tô Huy. Hoắc Sâm tỏ vẻ im lặng đối với tin tức này, dù cho Bao Tử đang cực kỳ hưng phấn.

[Hi hi, mỗi ngày đều được đùa giỡn với vợ thật hạnh phúc biết bao (´▽`)]. [Trêu chọc vợ một tí cho vui nào.]

"Anh nói này bánh bao, em ôm cái điện thoại suốt ngày làm gì vậy hả? Toàn đi xem mấy cái thứ không liên quan đến mình thôi, thành ra ngay cả phim mình đóng sắp chiếu rồi cũng không biết, chắc chắn."

Bánh bao ngốc: "... QAQ

[Chồng à, anh không hiểu gì hết.]

[Người có giá trị nhan sắc cao và được nhiều người yêu mến như em ấy à...]

[Lúc cảm động đều là để theo dõi chuyện quốc gia đại sự (ăn, mặc, ở, đi lại) thôi = v =.]

Đối với sự trêu chọc vô tình của chồng, bánh bao ngốc lập tức đáp trả một cách rất hùng hồn, song kết quả lại là: "Chuyện quốc gia đại sự á? Anh thấy em toàn lướt Taobao mua quần áo, rồi là xem mấy cửa hàng gần đây có đồ ăn ngon hay không thì có ý."

Bao Tử hoàn toàn không còn lý do gì để phản bác.

...

Bánh bao thích mua túi: Hôm qua mới biết tin, 7h40 tối nay, Hồng Diệp có hẹn với mọi người, không gặp không về, tôi out đây [mặt cười].

#Thiên Sơn Điều Phi Tuyết: Bao Tử ngốc chắc chắn không theo dõi blog rồi, đài truyền hình người ta đã quảng cáo phim lâu lắm rồi, thế mà chẳng thấy chị có động tĩnh gì, còn tưởng là chị không ủng hộ cho vai nữ sáu của mình nữa chứ.

#Quần tụt: Thấy thông báo mà sượng cả người, Bao Tử à, tuy trong phim chị không nhận được tình cảm của nam chính, nhưng ngoài đời chị lại độc

chiếm được nam chính độc nhất vô nhị @Diễn viên điện ảnh Hoắc Sâm rồi.

#Hát một khúc ca trên thuyền độc mộc: Em thất vọng một chút, Bao Tử à, chị lạc hậu như vậy có phải là vì Hoắc Sâm đã chiến thắng cái điện thoại di động hay không? Còn nữa còn nữa, dạo này chị và Hoắc ảnh để hình như không có công việc gì cả, nhất định là ở nhà làm cái gì đó rồi, nên mới không cập nhật được tin tức về phim mình đóng, ha ha ha ha ha, em suy nghĩ đen tối vậy đó, tất cả đều là do hai vợ chồng chị dạy thôi.

...

#Thiên sứ lạc đường: Dạ, em sẽ xem phim.

#Nhân sinh nếu chỉ như lần đầu gặp gỡ: Không ngờ tốc độ cập nhật tin của chị còn chậm hơn cả chúng em, chị đang bận cùng Hoắc Sâm tạo em bé có đúng không huhu.

...

Kể từ sau khi tin tức Mạc Á Y mang thai được công bố, mọi người hầu như bắt đầu đem toàn lực chú ý đặt trên cái bụng của Bao Tử rồi.

[Chắc chắn chắc, hai vợ chồng gốc nhà anh chị nhìn tốc độ của người ta nhanh chưa kìa.]

[Hai người ngày nào cũng dính lấy nhau thế mà không thể tạo ra bánh bao nhỏ sao?]

[Chẳng lẽ là...]

[Ủm, chỉ hiểu mà không thể diễn tả thành lời.]

Tập một và hai của phim "Thứ nữ xuất giá" có khá nhiều đất diễn cho Bao Tử, nào là lúc làm nhiệm vụ, lúc ở bên cạnh trợ giúp cho nam chính, tạo hình sát thủ với vẻ cao lãnh của cô khiến cho khán giả phải điên cuồng gào thét.

Đặc biệt là các fan của Bao Tử, phải nói là vui đến không thể vui hơn – Bao Tử của chúng em cuối cùng cũng lớn rồi, không còn đóng mấy vai đến cả mặt cũng không được nhìn thấy nữa rồi.

Điều khiến cho người xem không ngờ tới chính là, Bao Tử lại cực kỳ hợp với vai sát thủ máu lạnh kiêm thị vệ cho nam chính.

Về mặt đủ lạnh lùng.

Động tác đủ tàn nhẫn.

Giết người không chớp mắt.

Tình cảm bị đè nén.

Quá hoàn mỹ.

...

Ngay cả anh chồng Hoắc Sâm của Hồng Diệp ngoài đời cũng phải khiếp sợ nói: "Bánh bao của anh diễn đạt quá, nói cho anh nghe xem nào, lúc đóng phim mấy cảnh giết người em làm thế nào mà lại có được đáng vẻ như thế vậy?"

"Em biến bọn họ trở thành người khiến cho em thống hận nhất = v =."

"Người nào thì làm em hận nhất cơ?"

"Ví dụ như anh nhân lúc ra khỏi nhà đã lén lút đổi pass wifi ý → _ →."

"..."

[Cảm giác như mình đang bị một khẩu súng nhắm thẳng vào đầu.]

[Bánh bao, nói cho anh biết sự thật không phải như thế đi.]

"(●°u°●)"

...

Diễn viên Giang Tề Lâm: Sau này xem lại mới thấy, có thể được nữ hiệp Hồng Diệp che chở đúng là vinh hạnh của tại hạ [thở dài] [thở dài] @Bánh bao thích mua túi.

Tối nay, blog của Bao Tử đã nổ tung.

#Thủy Quân Tam Tiểu Chi Nhất: Bao Tử, nhìn chị lúc bắn tên ám sát đẹp đến ngây người luôn ý, lần đầu tiên em cảm thấy là chị có thể đóng được mọi loại vai diễn khác nhau.

#Nhật tiết tháo lên và bước tiếp: Soái đã man luôn nha ~

#Giải bát Âm: Một like cho kỹ năng diễn xuất, soái chết người ý huhu.

...

Khoảng 11 giờ 28 phút tối thì Hoắc Sâm đăng blog...

Diễn viên điện ảnh Hoắc Sâm: Có người nói là lúc diễn mấy cảnh giết người, chỉ cần nghĩ đến việc tôi lên đời pass wifi lúc ra khỏi nhà là trong lòng cô ấy sẽ oán hận ngay.

#Quần tụt: Chà trách mà tốc độ cập nhật tin tức của Bao Tử lại chậm như vậy, thì ra thủ phạm chính là anh [mặt doge]

#Yên tri ngư chi nhạc: À há, Hoắc Sâm, anh đổi pass wifi là để dòi sự chú ý của Bao Tử từ cái điện thoại chuyển sang anh có đúng không?

...

#Nước trái cây thêm coca: Hoắc Sâm của em không ngờ lại phải đổi pass wifi thì mới có thể nhận được sự chú ý của Bao Tử, ha ha ha ha ha, hãy để cho em cười một lát.

#Nhân sinh nếu chỉ như lần đầu gặp gỡ: Bao Tử ơi đến nhà em đi, pass wifi nhà em là d8769054 @Bánh bao thích mua túi.

#Tôi là bầu trời: Nhà em mở cửa hàng bán điện thoại di động đây chị ơi @Bánh bao thích mua túi. ---

Cuối cùng Bao Tử đã nhận được sự ủng hộ nhiệt tình của khán giả với nhân vật sát thủ máu lạnh vô công cao cường, trừ việc giấu diếm tình cảm dành cho nam chính khiến khán giả hơi khó chịu thì những mặt khác đều cực kỳ ok.

...

Ngày hôm sau, Hoắc Sâm cùng Bao Tử đến địa điểm quay quảng cáo dầu gội đầu.

[Đã lâu rồi không ra ngoài khoe ân ái.]

[Hôm nay phải nhiệt tình phô diễn tình cảm mới được = v =.]

Các nhân viên quay quảng cáo: "..."

Quá trình quay chụp đại khái là thế này – Bóp dầu gội đầu ra tay rồi xoa lên tóc để gội, gội xong thì làm khô tóc, cái này thì có sự trợ giúp của quạt gió, cuối cùng tạo ra thành quả là một mái tóc dài bóng bệnh suôn mượt.

Hoắc Sâm: "→_→"

[Đột nhiên cảm thấy Cố Tử Diễm đang muốn phá hoại hình tượng của vợ mình.]

[Cái quảng cáo low như vậy mà kẻ nào lại nghĩ ra được thế hả? Ra đây đi, tôi đảm bảo sẽ không đánh chết anh đâu.]

Đạo diễn quảng cáo tỏ vẻ hầu như các quảng cáo dầu gội đầu đều như vậy mà.

Hoắc Sâm bắt nắn cho ý kiến, thế là cái quảng cáo này liền có thêm một người nữa là hần tham gia.

Công ty dầu gội đầu rất lo sợ, Hoắc Sâm mà tham gia thì bọn họ phải chi bao nhiêu tiền mới đủ để trả đây, cảm giác sắp phá sản rồi QAQ.

"Tôi tham gia vui thôi, tiền vẫn theo giá cũ đưa cho vợ tôi là được."

Mọi người: "..." $(\geq \nabla \leq)$.

[Kích động quá hưng phấn quá đi.]

[Có Bao Tử là sẽ triệu hồi được cả Hoắc Sâm nữa.]

[Thêm lượng không thêm tiền.]

[Quá tốt rồi = v =.]

...

Kết quả cuối cùng là, Hoắc Sâm hóa thân thành một cậu em gọi đầu, đích thân gọi cho Bao Tử, sau khi sấy xong, mái tóc của Bao Tử liền trở nên bông bênh thơm ngát. Hoắc Sâm không kìm lòng được mà đưa tay vuốt tóc Bao Tử, sau đó nhếch môi cười. Thật ra thì Hoắc Sâm còn muốn hôn nhẹ lên đỉnh đầu Bao Tử cơ, nhưng xung quanh nhiều người quá, nên là Hoắc Sâm mặt dày sợ làm vậy sẽ khiến cho Bao Tử tức giận xù lông thì chết (▽).

Bao Tử...

[A Sâm, lập tức bỏ cái móng vuốt của anh đang để trên đầu em ra ngay → _ →.]

Mặc dù đã hoàn thành xong các cảnh quay một cách rất tự nhiên, nhưng mà...

Các nhân viên đang đứng vây xem: "..."

[Đây không phải chỉ đang diễn thôi ư?]

[Sao lại tự nhiên thành thực như vậy chứ?]

[Vừa nhìn đã biết ngay đây là việc mà Hoắc Sâm thường xuyên làm cho Bao Tử rồi.]

[Trời đất ơi.]

[Xem người ta tình cảm với nhau mà biến thành cầu lún rồi QAQ.]

Bạn đang đọc truyện *Nhật Kí Hôn Nhân Của Tôi Và Thần Tượng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 52

Hãng dầu gội đầu này phải nói là vô cùng may mắn, đây vốn là một sản phẩm mới nghiên cứu ra, lúc tiến hành tìm nghệ sĩ quay quảng cáo, bọn họ cứ thế nghe theo chỉ đạo của công ty, mời Bao Tử gần đây đang rất hot để tham gia. Thật ra quan trọng là bọn họ nghe nói trước mắt thì cát xê quảng cáo của Bao Tử sẽ không đến mức quá đắt, với lại hình tượng của cô ấy cũng không có vấn đề gì, cho nên bọn họ liền cần rãng mời Bao Tử. Nhưng không ngờ là Bao Tử lại còn kéo thêm cả Hoắc Sâm đến cho bọn họ, đã thế Hoắc Sâm lại còn vui vẻ tham gia không lấy tiền nữa chứ (▽).

Ý tưởng của Hoắc Sâm phải nói là đã tăng thêm hiệu quả rất lớn so với kịch bản ban đầu, mặc dù ai cũng có thể thấy được là hai vợ chồng nhà này đang trắng trợn khoe ân ái trong cái quảng cáo, nhưng đạo diễn vẫn tỏ vẻ chỉ cần tạo được hiệu quả tốt là được, những thứ khác không cần để ý quá nhiều.

[Mèo đen hay mèo trắng không quan trọng, quan trọng là bắt được chuột.]

Lần hợp tác này khiến cho tất cả mọi người đều hài lòng, Hoắc Sâm đã được khoe khoang tình cảm như ý nguyện, công ty quảng cáo cũng nhận được phúc lợi to lớn.

Chẳng qua trước khi ra về, Hoắc Sâm vẫn không nhận được mà vở vai đạo diễn quảng cáo, chân thành nói ra suy nghĩ của mình: "Đạo diễn, nếu anh mà không đổi mới ý tưởng quảng cáo đi thì không sớm thì muộn cũng sẽ sớm bị xã hội đào thải thôi."

Đạo diễn quảng cáo: "..."

Bao Tử vẫn luôn đứng bên cạnh chồng, nghe vậy thì cũng gật đầu, nói: "Đúng vậy, giờ không còn như xưa nữa, hiện tại quảng cáo dầu gội đầu cũng có thể biến thành một bộ phim thần tượng rồi."

Một câu kia của Bao Tử đã khiến cho đạo diễn lóe lên một ý nghĩ trong đầu, hần đột nhiên đứng thẳng người, sững sờ nhìn hai vợ chồng đang bày mưu tính kế cho mình...

Hoắc Sâm: "..."

[Đừng có ý đồ gì với hai vợ chồng tôi, cảm ơn.]

Bao Tử: "..."

[Chú ơi, chúng ta không có hẹn đâu nha.]

Sau hai ba ngày từ khi bắt đầu chiếu phim "Thứ nữ xuất giá", phản ứng của khán giả thu được khá tốt, hai vợ chồng ngọc cũng rảnh rỗi đến mức tập nào cũng ngồi xem. Hoắc Sâm thì chỉ ngắm dáng vẻ cao lãnh xinh đẹp của vợ thôi, còn Bao Tử thì muốn xem để biết được chỗ nào mình diễn không tốt, từ đó suy nghĩ xem sau này nếu như phải đóng lại những cảnh như thế thì sẽ diễn như thế nào.

"Chồng ơi, anh có nhận xét gì về kỹ năng diễn xuất của em không?" Bao Tử hai mắt tỏa sáng hỏi (☆_☆).

"Hoàn mỹ."

"..."

[Chồng em háo sắc như vậy, người làm vợ như em biết phải làm sao?]

[Chồng ơi, anh mau trở lại bình thường đi mà!!!]

[Một mình em không chịu nổi đâu.]

"Ồ, chắc đến cả phân em ị ra anh cũng thấy thơm nhỉ →_→?"

Nghe câu này thì ngay cả Hoắc Sâm yêu vợ như mạng cũng không thể chịu nổi, ai cũng biết Hoắc Sâm vốn là một người ưa sạch sẽ mà. "Chắc chắn, bánh bao em buồn nôn quá đi."

Bao Tử: "..."

"Đột nhiên không muốn dùng chung nhà vệ sinh với em nữa."

"..."

Thế là Hoắc Sâm lập tức bị Bao Tử dùng gối đánh, hình ảnh vô cùng bạo lực...

"Wey wey wey, bánh bao ngọc, đánh người không được đánh mặt, trằm phải nhò vào cái mặt này để kiểm com đó."

"Không sao đâu Hoắc ảnh đế, anh không còn mặt thì vẫn còn thực lực mà..."

Ngày thứ tư phát sóng bộ phim "Thứ nữ xuất giá", những khán giả yêu thích nhân vật Hồng Diệp đã có chút bất mãn, bởi vì ngày thứ tư sẽ chiếu đến tập 8, mà tập 8 là Hồng Diệp chết rồi.

Không ít người nói thật ra thì có thể cho thêm Hồng Diệp mấy ngày nữa, dù sao thì tuy nàng thích nam chính, nhưng nàng lại không hề xen vào chuyện tình cảm của nam nữ chính, để Hồng Diệp chết vì bảo vệ nam chính thật sự là quá tàn nhẫn. Đến tận khi sinh ly tử biệt, nam chính vẫn chỉ coi nàng là thị vệ. Cũng có người lại nói nếu nam chính là Hoắc Sâm, hai người lại yêu nhau, nếu Hồng Diệp chết thì đối với nam chính mà nói chính là "*Thượng cùng bích lạc hạ hoàng tuyền*", lưỡng xứ mang mang giai bất kiến" rồi.(1)

(1) Nghĩa là "*Lên tận trời xanh, xuống dưới suối vàng/ Hai xứ mệnh mộng đều không thấy hình bóng nàng*". Câu này xuất xứ từ bài *Trường hận ca* của *Bạch Cư Dị* kể về mối tình giữa *Đường Thế Tông* và *Dương quý phi*, ý chỉ mối tình thắm thiết, dù phải lên tận mây xanh hay xuống suối vàng cũng muốn tìm được người yêu dấu. (Trích lời của bạn Thanh Thanh Dylan Phan)

[Trời ạ, trí tưởng tượng của các bạn trẻ thật không thể ngăn được.]

Mà Hoắc Sâm người được ví dụ nếu là nam chính thì tỏ vẻ rằng...

"Bánh bao, nếu là anh thì anh nhất định sẽ không để em chết trước mặt anh đâu = v =."

Bao Tử bật cười, đột nhiên có ý muốn trêu chọc chồng mình một chút: "Vậy ý của anh là em nên chết ở chỗ nào mà anh không nhìn thấy được đúng không?"

"..."

[Ngụy biện, nói lời sai trái, ái phi, nàng như thế là đang cố ý muốn xuyên tạc lời của trằm.]

...

Cảnh diễn của Bao Tử ở tám tập phim "Thứ nữ xuất giá" phải nói là quá tốt so với các phim trước rồi, vì cả tám tập cô đều có rất nhiều đất diễn.

Bánh bao thích mua túi: Đá Tam Sinh, cầu Nại Hà, uống một chén canh Mạnh Bà(2), quên hết chuyện cũ trước đây, kiếp sau thì không gặp lại nhau nữa – Hồng Diệp.

(2) *Truyền thuyết Trung Quốc* nói rằng, *điện Diêm Vương* thứ 10 cai quản việc chuyển kiếp đầu thai. Tại điện này có cầu Nại Hà bắc qua sông

Vong Xuyên hình cầu vồng, rất tròn. Ven sông Vong Xuyên, có một tảng đá, gọi là Tam Sinh Thạch. Những linh hồn được đi đầu thai trở lại làm người đều phải qua Vong Đài uống canh Quên Lãng của Mạnh bà để quên hết chuyện buồn vui của kiếp trước. Canh Mạnh Bà khiến người ta quên đi hết thảy, Tam Sinh Thạch thì ghi lại kiếp trước kiếp này của con người.

#Cô bé yêu cánh gà nướng: Kiếp sau Hồng Diệp sẽ được Hoắc Sâm nhặt về nhà.

#Vân Tri Đạo: Không nhớ chút nào, nhưng em vẫn phải nói lên quan điểm của mình, lấy kinh nghiệm nhiều năm xem phim của mình, em kết luận Bao Tử là diễn viên đóng cảnh chết tốt nhất.

...

#Cây nấm không muốn lớn: Huhu, Bao Tử à, tự nhiên chị lại vắn về tao nữa như vậy thật khiến em không nhận ra đó ha ha ha, mau biến hình trở lại đi, kia không phải là chị ha ha ha ha ha.

#Quần tụt: Bao Tử à, chị lại đang diễn đây à? Lại đi đăng cái status có chiều sâu như vậy, hữu tình như thế, đừng có giả bộ nữa, sống ảo sẽ bị sét đánh đó (▽▽).

#Diễn viên điện ảnh Hoắc Sâm: @Bánh bao thích mua túi, mau nhào vào lòng anh đi.

...

Các bạn trên mạng: QAQ

[Chưa kịp chuẩn bị thì đã lại bị ngược rồi.]

[Hiệp hội bảo vệ cầu đầu? Đầu đã làm thẻ hội viên rồi mà sao không che chở chúng tôi hả?]

[Phải quan tâm yêu thương tới chúng tôi nhiều hơn biết chưa!!!]

Bánh bao ngốc ngồi nhà lại bắt đầu nhắc tới cái bụng béo của mình, Hoắc mỡ thì cảm thấy đây hoàn toàn không phải chuyện đáng để lưu tâm, dù sao chỉ cần sờ thấy thoải mái là được rồi =3=.

[Phụ nữ và đàn ông có suy nghĩ hoàn toàn khác nhau như vậy đó.]

"A Sâm, sáng mai anh gọi em dậy sớm nhé, em muốn đi chạy bộ = v =."

"→ _ →"

"Ồ hay, ánh mắt kia của anh là có ý gì hả (^ ^)?"

"Anh sợ trong quá trình đánh thức em dậy sẽ nguy hiểm đến tính mạng."

"..."

"Chồng em còn chưa che cái bụng nhỏ của em mà, sao em phải gấp chứ."

[Vợ ơi, mau tới đây khen anh đi = v =.]

"Em đã nói với anh bao nhiêu lần rồi, em là nghệ sĩ, phải giữ hình tượng."

"Anh thì không thích Bạch Cốt Tinh đâu."

"= v ="

Sáng hôm sau Hoắc mỡ vẫn quyết định sẽ đánh thức Bao Tử, chỉ là cách đánh thức có hơi xấu chút thôi → _ →.

[Gặm này gặm này gặm này.]

Lúc Bao Tử mở mắt ra thì thấy một cái đầu đang chôn trong ngực mình, quần ngủ hoạt hình bọ biển đã bị tụt xuống một nửa, mà tay của Hoắc Sâm cũng không nhả rồi, chạm rầm vào trong áo, nhiệt tình đốt lửa trên người cô.

[Đàn ông vào sáng sớm luôn phát điên như vậy.]

"Nào ~ A Sâm."

Hoắc Sâm ngẩng đầu cười một tiếng, sau đó dịch người lên trên, nhẹ nhàng gỡ vành tai vợ, giọng nói trầm khàn quyến rũ: "Dậy rồi à?"

Vành tai và cổ đều là chỗ nhạy cảm của Bao Tử, với lại giọng của Hoắc Sâm đã khiến cho cô tê dại cả người, chỉ có thể ngây ngốc gật đầu.

"Vợ, em muốn chạy bộ giảm cân hả?"

"Dạ (●°u°●)".

Hoắc Sâm bấm một cái vào thắt lưng mềm mại của cô: "Thật ra thì chúng ta có thể vận động trên giường luôn cũng được."

Bao Tử: "..."

Thế là, trong buổi sáng tĩnh lặng yên bình, Bao Tử không một chút đề phòng bị Hoắc Sâm ăn thịt.

[Phóng túng nào ~]

...

Bao Tử lệ rơi đầy mặt, cô thế sau này sẽ không bao giờ...nhờ chồng gọi dậy nữa, cũng không muốn giảm cân luôn, cứ để cho cái bụng nhỏ đi theo mình cũng được QAQ.

Đối với sự giác ngộ của vợ, Hoắc Sâm cực kỳ hài lòng, đây chính là kết quả mà hắn mong muốn, hắn không hy vọng sau này sẽ phải ôm một đống xương đi ngủ đâu, bánh bao nhà hắn cứ mềm mềm đáng yêu như bây giờ là tốt nhất = v =.

Quảng cáo nhãn kim cương Diffie O'Neill sẽ được quay với phong cách lãng mạn ngọt ngào. Phân cảnh quay của hai vợ chồng sẽ được chia làm hai, thứ nhất là cảnh đưa nhẫn ra đề cầu hôn, thứ hai là cảnh chú rể đeo nhẫn cưới cho cô dâu trong ngày cưới.

Đối với quảng cáo này hai vợ chồng ngốc đều rất hài lòng, chỉ duy nhất có vấn đề áo cưới, Bao Tử phải liên tục nhấn mạnh rằng không được để cho cô làm giãn váy cưới thêm một lần nữa.

Đối với yêu cầu của Hoắc phu nhân, các nhân viên không có lý do gì mà không chiều theo cô cả, chẳng qua lúc nghe Bao Tử nói vậy thì ai nấy đều cố nén cười, dùng đầu ngón chân nghĩ thì cũng biết là bọn họ đã xem chương trình kia rồi.

Bao Tử: "..."

[Chương trình đã hết lâu rồi mà, sao mấy người vẫn còn nhớ mãi vậy?!!]

[Xin hãy quên đi có được không QAQ.]

[Làm người phải luôn nhìn về phía trước chứ.]

...

Cảnh quay đầu tiên bắt đầu.

Ở vùng Tây Song Bản Nạp (1) xinh đẹp, cảnh sắc hợp lòng người, có một chàng trai nắm tay cô gái đi trên bãi cỏ ngát xanh.

(1) Là châu tự trị dân tộc Thái ở phía tây nam tỉnh Vân Nam, Trung Quốc.

Chàng trai xoa đầu cô gái, cúi người nhìn thẳng vào mắt cô, sau đó lấy từ trong túi ra một cái hộp nhỏ rồi mở ra, bên trong là một chiếc nhẫn với thiết kế vô cùng độc đáo. Chàng trai dùng ánh mắt tràn ngập sự yêu thương và mong đợi, nói: "Bánh bao ngốc, em có đồng ý lấy anh không?"

Cô gái có chút kinh ngạc, như thể cô không ngờ rằng là anh sẽ cầu hôn mình, gương mặt cô đỏ bừng, sau đó kiêu ngạo quay đầu đi chỗ khác: "Hừ, anh cho rằng chỉ bằng một chiếc nhẫn là có thể cưới được em sao?"

Chàng trai khẽ véo má cô gái (đây là hành động Hoắc Sâm tự ý thêm vào): "Bằng cả nửa đời sau của anh nữa."

Cô gái ngẩng đầu, mắt to ngập nước, sau đó kiễng chân lên nói vào tai chàng trai: "Lời này là chính anh nói đấy nhé, không cho phép thay đổi."

"Ừ."

...

Người bỏ vốn kiêm đạo diễn cho nhãn hiệu nhãn kim cương Diffie O'Neill hô lên: "Cut! Rất tốt, chuẩn bị quay cảnh tiếp theo."

Hoắc Sâm: "(¬▽¬)"

[Đương nhiên là tốt rồi.]

[Mấy cái kiểu diễn tình cảm này phải nói là dễ như trở bàn tay luôn.]

Bao Tử: "= v ="

[Nhận được lời khen rồi.]

[Cảm thấy mình thật giỏi.]

Cảnh quay thứ hai tương đối đơn giản.

Trên bờ biển giữa trời xanh mây trắng, cô dâu chú rể đang đọc lời tuyên thệ.

Ông kính quay từ gương mặt hạnh phúc của hai người rồi từ từ dời xuống chiếc nhẫn kim cương mà hai người đang đeo cho nhau, đơn giản mà không làm mất đi sự lung linh bắt mắt. Ý nghĩa của chiếc nhẫn chính là lời hứa hẹn một đời, yêu thương nhau đến khi đầu bạc răng long.

Hình ảnh phải nói là cực kỳ đẹp, đi đến một kết quả không ai lường trước được.

Mà điều khiến cho Bao Tử thỏa mãn không phải là chiếc nhẫn, mà chính là cái váy cưới, vì nó như thể được đặt may riêng theo số đo của cô vậy, sự khéo léo tinh tế trong thiết kế còn làm lộ ra toàn bộ đường cong duyên dáng của cô nữa chứ.

Bao Tử: = v =

[Cuối cùng cũng được xinh đẹp một lần.]

Thật ra thì quảng cáo này rất chú trọng tổng thể, từng chi tiết dù là nhỏ nhất cũng phải được xử lý tốt, tiểu tiết sẽ làm nên đại cục, cho nên việc lựa chọn váy cưới cũng được bọn họ làm rất nghiêm túc.

Sự chân thành ắt sẽ nhận được hồi báo.

Và tất nhiên, các nhân viên công tác lại không một chút đề phòng bị hai vợ chồng nhà này ngược đãi một cách vô ý hay cố tình thì không rõ, mấu chốt nhất là ngay cả hai vợ chồng kia còn không tự nhận thức được điều đó.

[Bực bội quá ~]

[Quay có cái quảng cáo thôi mà cũng thấy khó chịu ~]

[Xin tạm biệt.]

[Chắc sau này sẽ không gặp lại hai người họ nữa đâu.]

Bạn đang đọc truyện *Nhật Ki Hôn Nhân Của Tôi Và Thần Tượng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 53

Sau khi Cố Tử Diễm biết chuyện Hoắc Sâm tham gia quay quảng cáo đầu gọi thì chỉ biết tức giận hít sâu một hơi, bó tay luôn rồi, con mẹ nó chứ, thật không có gì ngăn cản được hai vợ chồng nhà này phụ xướng phụ tùy – Hoắc Sâm, vì để tăng sự nổi tiếng cho vợ mà cậu cũng liều đấy.

Thân là người đại diện của hai vợ chồng, Cố Tử Diễm cũng không phải loại người chuyên cảm gây đánh uyên ương, có cơ hội để cho hai người họ ở bên nhau thì cứ để kệ họ thôi, bởi vì hẳn tin rằng rồi sẽ có một ngày hai vợ chồng họ cảm thấy chán ngấy khi nhìn mặt nhau luôn cho mà xem. Xét về phương diện tình cảm thì Cố Tử Diễm hoàn toàn khác với Hoắc Sâm, hẳn không bao giờ nghĩ đến việc sẽ ở bên vợ mọi lúc mọi nơi, dù sao thì đàn ông chí tại bốn phương, hẳn cảm thấy tình yêu đôi khi phải có chút khoảng cách thì mới biết trân trọng.

...

Vừa hay lúc này đạo diễn Phùng Tàn Sinh đang có dự án làm phim về thời kì đầu của nhà Thanh mang tên "Nạp Lan Dung Nhược", qua cái tên có thể biết được rằng đây là một bộ phim kể về cuộc đời của Nạp Lan Dung Nhược, một nhân vật nổi tiếng đời nhà Thanh.

Phùng Tàn Sinh đã sớm lựa chọn được diễn viên sẽ đóng vai nam chính Nạp Lan sau khi trưởng thành rồi, ngoài Hoắc Sâm ra thì không còn ai khác nữa, chỉ còn mấy nhân vật nữ trong phim thì vẫn chưa quyết định được, ai cũng biết rằng, quãng thời gian ngắn ngủi khi còn sống của nhân vật này không thể không xuất hiện những hồng nhan tri kỷ.

Hoắc Sâm đột nhiên lại phải nhận phim trong lúc đang buông xả ở mấy tuần nghỉ dài, trong lòng hấn nghĩ – Trời ạ, lại phải kiếm tiền nuôi gia đình rồi QAQ.

Tâm trạng của Hoắc Sâm cũng giống như tâm trạng của những cô cậu học sinh phải đi học sau khi kết thúc kì nghỉ đông và nghỉ hè vậy, hơn nữa lúc hấn còn chưa xem kịch bản thì Cố Từ Diễm đã nói: "Cậu cũng biết đấy, phim của Phùng Tân Sinh thì khỏi phải nói rồi, nội dung hay mà lại hiếm nữa, chẳng qua trong phim này cậu sẽ phải ôm ấp mấy mỹ nhân đấy."

Hoắc mỗ: "..."

[Khoan đã! (giơ tay ngăn cản)]

[Để cho tôi được yên tĩnh một chút.]

[Tôi cần phải suy nghĩ xem nên làm thế nào thì mới có thể giữ được trong sạch cho bản thân.]

Trong bộ phim này, nam chính Nạp Lan Dung Nhược có thể từ Lư thị, thị thiếp Nhan thị, sau này vì Lư thị bị bệnh qua đời nên ông lấy vợ kế là Quan thị, trừ mấy người này ra thì còn có một vị hồng nhan tri kỷ, chính là tài nữ trứ danh ở Giang Nam tên là Thẩm Uyển. Trong ghi chép của sử sách, Nạp Lan Dung Nhược có bao nhiêu nữ nhân thì đạo diễn Phùng Tân Sinh sẽ đưa hết từng ấy người vào trong bộ phim.

Tất nhiên, để bộ phim mang được giá trị lịch sử cao, Phùng Tân Sinh đã đưa cả những chi tiết được lưu truyền trong dân gian vào. Có người nói trong lòng Nạp Lan Dung Nhược thật ra còn rất yêu mến biểu muội của mình, thế nhưng sau này vị biểu muội đó lại được chọn đưa vào trong cung, trở thành phi tử của hoàng đế Khang Hi, cho nên hai biểu huynh muội chơi với nhau từ nhỏ đã bị chia cách, Nạp Lan Dung Nhược từ đó vẫn nhớ mãi không quên người biểu muội này.

...

Sau khi đọc xong kịch bản thì không thể không nói rằng đây là một bộ phim hay, trong xã hội hiện đại coi trọng vật chất này, rất ít người còn giữ được thói quen đọc sách, bộ truyện "Nạp Lan Dung Nhược" này giống như một quyển truyện kí, ghi chép lại quãng thời gian mà nhân vật này còn sống. Hơn nữa trong truyện còn nói đến quá trình sáng tác thơ văn của Nạp Lan Dung Nhược. Thơ văn Trung Quốc cổ đại là một loại hình nghệ thuật vô cùng quý giá, bây giờ được mấy ai có thể tạo ra được những áng thơ rực rỡ như xưa nữa? Cho nên bộ phim này không chỉ đề cập tới chuyện tình cảm của Nạp Lan Dung Nhược, mà còn cả tài văn chương của ông nữa. Nhưng dù vậy thì Hoắc Sâm vẫn có một dự cảm bất thường.

Bình thường bánh bao nhà hấn suốt ngày ôm cái điện thoại đọc tiểu thuyết, không cần biết tính cách thật của nam chính thế nào, chỉ cần thấy nam chính lăng nhăng với một người phụ nữ nào khác là bánh bao sẽ vô cùng căm phẫn nói: "Mẹ nó chứ, đúng là thẳng đuổng!"

Mặc dù Hoắc Sâm sẽ vào vai một đại tài tử nổi tiếng trong lịch sử, nhưng mà...

Không sai, bánh bao ngốc trở thành trạch nữ tất cả là tại tiểu thuyết, nếu như không có việc gì làm thì cô hoàn toàn có thể ôm máy đọc truyện cả ngày cũng được = v =.

Mà chuyện này đối với Hoắc mỗ mà nói thì nó vừa hạnh phúc lại vừa đau khổ.

Khi nào mà bánh bao đọc xong một cuốn tiểu thuyết mà có một anh nam chính hoàn mỹ đến không thể hoàn mỹ hơn, thì buổi tối cô sẽ phá lệ một lần mà chủ động thân mật với Hoắc Sâm, dùng lời của Hoắc Sâm mà nói thì khi đó bánh bao chính là một tiểu yêu tinh giẫy vò người ta, tất nhiên tối hôm đó Hoắc Sâm sẽ được trải qua một đêm vô cùng hạnh phúc.

Tóm lại là nếu bánh bao mà vợ được truyện có nam chính phù hợp với sở thích thì tâm trạng của cô sẽ rất tốt, buổi tối Hoắc Sâm sẽ được ăn no nê. Còn nếu bánh bao mà đọc phải truyện có tra nam thì tâm trạng của cô sẽ down tụt dốc, Hoắc Sâm có dùng mọi cách để dụ dỗ thì bánh bao cũng sẽ thờ ơ không chịu lăn lộn với hấn.

[Kết luận, chất lượng của cuốn tiểu thuyết đặc biệt là nam chính tốt hay xấu cũng trực tiếp ảnh hưởng tới chỉ số hạnh phúc vào buổi tối của Hoắc Sâm.]

Cho nên, Hoắc Sâm cảm thấy nhân vật Nạp Lan này rất có thể sẽ ảnh hưởng tới tình cảm của vợ chồng hấn → _ →.

...

Nhưng đương nhiên là Hoắc Sâm suy nghĩ quá nhiều rồi, lúc bánh bao nghe tin Hoắc Sâm sắp đóng vai Nạp Lan Dung Nhược thì cô lập tức vỗ vai hấn khích lệ: "Cố gắng diễn tốt cho bốn cung vui nhà, đừng có làm hỏng hình tượng Nạp Lan huynh trong lòng ta."

"...Nghe giọng của em thì có vẻ như em rất thích người này?" Hoắc Sâm cảm thấy có chút khó tin.

"Đương nhiên rồi = v =."

"Nhưng chuyện tình cảm của người này hình như phong phú lắm đó?"

"Nạp Lan có tài văn chương là đủ hấp dẫn em rồi, em rất thích thơ của Nạp Lan, hay cực kỳ."

"..."

[Chẳng giống với vợ mình chút nào.]

[o_o]

[Nạp Lan có nhiều hồng nhan tri kỷ vây quanh cũng không sao, cứ có tài là được tha thứ hết?]

"Vậy tại sao khi em đọc truyện lại luôn căm ghét những nam chính lãng nhăng hả?"

"Chuyện này không thể đem ra so sánh được, cũng không có lý do gì hết = v =."

"..."

[Trời ạ, độ hào sảng của vợ mình đã vượt qua cả sự trói buộc của không gian và thời gian rồi.]

[Minh sợ!]

Bao Tử từ trước đến giờ không hề nghĩ đến việc sẽ đi casting cho phim của đạo diễn Phùng Tân Sinh, cô cảm thấy khả năng của mình chưa tốt, hay có thể nói là cô vẫn chưa đủ tự tin.

Nhưng Hoắc Sâm thì không nghĩ như vậy, hắn thấy trong phim này Nạp Lan Dung Nhược có nhiều bóng hồng vây quanh như vậy, để vợ mình đi thử một vai cũng tốt, dù sao thì mấy vai nữ vẫn chưa được quyết định mà.

[Không sai, trầm đúng là đang có tư tâm (￣▽￣).]

Suy nghĩ này của Hoắc Sâm vừa hay trùng khớp với Cố Tử Diễm. Thứ nhất, nếu Bao Tử ở chung đoàn phim với Hoắc Sâm thì Hoắc Sâm sẽ có động lực để diễn tốt hơn, thứ hai, không thể để Bao Tử diễn mãi mấy vai chết sớm được, như vậy sẽ rất bất lợi cho sự thăng tiến của cô, thứ ba, phim của đạo diễn Phùng Tân Sinh có sự đầu tư rất lớn, nếu có sự góp mặt của hai vợ chồng thì sẽ thu hút được nhiều người xem hơn. Cho nên Cố Tử Diễm thật sự muốn khích lệ Bao Tử đi thử vai một lần.

[Chắc chắn, đi đâu để tìm được một người đại diện như tôi chứ.]

Thế là, Hoắc Sâm sau khi nhận được sự ủng hộ từ Cố Tử Diễm thì ngay lập tức đi thăm dò suy nghĩ của Bao Tử.

Bao Tử đang ở trong bếp nấu cơm, Hoắc Sâm ở phòng khách do dự một chút rồi cũng vào bếp giúp vợ, một lát sau hắn mới mở lời: "Vợ này, phim của đạo diễn Phùng Tân Sinh được lắm đấy."

Bao Tử đang bầm bầm chặt chặt, nghe vậy cũng không ngẩng lên mà nói: "Em biết mà, cho nên em rất vui khi chồng em lại có thể được làm nam chính trong phim của ông ấy = v =."

"Vậy em có muốn đi thử một vai không?"

"Dạ?"

"Cơ hội là phải nắm chắc trong tay mình, diễn viên vào vai các hồng nhan tri kỷ của nam chính vẫn chưa được quyết định, em có thể tự đề cử mình mà bánh bao."

"..."

[Không không không, người ta sợ lắm.]

"Với cả cái này nữa nè vợ, trong đoàn phim hầu như sẽ toàn là nữ thôi, em không sợ chồng em sẽ bị đám yêu ma quỷ quái đó lột da hay sao? Có em ở đó thì em sẽ trấn áp được đám ong bướm đó cho anh."

[Nhất định sẽ có những điều dân coi trọng lắm.]

[Ái phi, nàng phải đến bảo vệ sự trong sạch cho trầm nha.]

[= v =]

"..."

[Nói nghe cũng có lý.]

[Nhưng mà chồng à, anh tự luyến như vậy, mẹ em có biết không?]

"Em tin chồng em sẽ tự biết giữ mình mà, được rồi, đừng làm vương tay vương chân em nữa, ra ngoài kia chơi đi."

"QAQ"

[Vợ, em coi anh như con trai của em ý.]

...

Nếu Hoắc Sâm mà có thể dễ dàng buông tha cho Bao Tử thì đã không phải là Hoắc Sâm mà các bạn biết rồi, đối với những chuyện liên quan đến bánh bao nhà hắn thì nhất định hắn sẽ không bỏ qua nếu chưa đạt được mục đích.

Thật ra thì, sau khi nghe Hoắc Sâm nói vậy thì nội tâm của bánh bao cũng có chút dao động rồi = v =. Cô nghĩ nếu mà mình được đóng một vai hồng nhan tri kỷ của Nạp Lan Dung Nhược thì thật sự quá là tuyệt vời. Với lại diễn viên vào vai Nạp Lan Dung Nhược còn là chồng mình nữa, có một lợi thế lớn như vậy, không đi thử vai thì cũng hơi đáng tiếc. Thêm nữa gần đây Bao Tử cũng tổng kết ra một chuyện, đó là trước mắt các vai diễn của cô sẽ được chia làm hai kiểu, một là diễn những vai chết sớm, hai là cùng Hoắc Sâm khoe ân ái, đây là những vai mà cô có thể diễn một cách tự nhiên nhất.

[Hành động dứt khoát luôn.]

[Bỏ bánh bao muốn cùng chồng mình trở thành một couple trên màn ảnh.]

Trong lòng Bao Tử đã có quyết định rồi, nhưng Hoắc Sâm vẫn chưa biết.

Thế là Hoắc mẫu lại chuẩn bị xuất chiêu thứ hai...

[Vợ mình lúc ở trên giường là dễ nói chuyện nhất = v =.]

[Đừng nói tôi xấu xa, cũng đừng nói tôi vô sỉ.]

[Người ta cũng xấu hổ lắm chứ (//▽//).]

Tôi nay phải hành động luôn thôi (▽).

Đối với chuyện nhân lúc vợ đang ăn đậu hũ của mình mà dụ dỗ vợ đi đóng phim, Hoắc Sâm tự cảm thấy mình quá thông minh, đúng là một hòn đá trúng hai con chim mà.

Màn đêm buông xuống, Hoắc Sâm sửa soạn một chút trong phòng tắm, làm sao để mình toát ra sự nam tính quyến rũ nhất có thể.

→_→.

Hoắc mẫu hiểu rõ tính của bánh bao nhà mình, hắn mà đi ra ngoài bây giờ thì chắc chắn sẽ bị cô đẩy ngã, dù sao đối với bánh bao mà nói thì..

[Một, chỉ có thức ăn ngon là không được cô phụ.]

[Hai, sắc đẹp của Hoắc Sâm cũng không thể kháng cự.]

...

Chuyện xảy ra đúng như dự liệu của Hoắc Sâm, mà hắn tất nhiên là vui mừng rạo rức tự động nằm xuống cho vợ đè rồi.

[Hình ảnh quá xấu hổ, xin tự tưởng tượng.]

[Mà tốt nhất là không nên tưởng tượng, mấy đứa vẫn còn nhỏ lắm.]

"Vợ, đi thử vai nhé?" Hoắc Sâm cọ cọ bánh bao, lấy việc này để ép bánh bao đi vào khuôn khổ.

Bao Tử vận vẹo uốn éo cơ thể khiến cho Hoắc Sâm toàn thân bốc hỏa: "Ừm, được."

Hoắc Sâm: "..."

[O?]

[Cứ thỏa hiệp một cách dễ dàng như vậy sao?]

[Vợ, em làm anh hơi sợ đấy.]

Sau đó, hai vợ chồng hết sức chuyên tâm vào chuyện lẫn lộn phóng túng.

...

Hôm sau, Bao Tử trình trọng công bố quyết định của mình với Hoắc Sâm: "Chồng ơi, em muốn đi thử vai Lur thị, chính thất của Nạp Lan Dung Nhược = v =."

Hoắc Sâm cực kỳ vui mừng nói: "Nhân vật Lur thị cũng không tồi, vợ à em bá đạo thật, ngay cả trong phim cũng muốn làm vợ anh =w=."

"Không không không, em không suy nghĩ đến chuyện đó, chỉ là em thấy nhân vật Lur thị sau sẽ bị bệnh rồi qua đời đúng không? Vừa hay giống với những vai mà em hay diễn."

[Chồng ơi mau tới khen em đi = v =.]

[Có phải là em rất thông minh không hả?]

Hoắc Sâm: "..."

[Giờ này phút này, tôi chỉ còn biết thần thờ.]

[Tại sao lối suy nghĩ của bánh bao lại kỳ lạ như thế nhỉ?]

[Cứ chiều theo ý trăm không được sao?]

[Thế mà...]

Hiện giờ trong lòng Hoắc Sâm chỉ có một tâm nguyện, hấn hi vọng vợ mình sẽ bớt thật thà hơn một chút, hấn đã bị bánh bao làm tổn thương quá nhiều rồi, thật bị thương mà.

Bạn đang đọc truyện *Nhật Kí Hôn Nhân Của Tôi Và Thần Tượng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 54

Hoắc Sâm thật sự tin lời Bao Tử nói, hấn khẳng định vợ mình muốn diễn vai chính thê của Nạp Lan Dung Nhược là vì nhân vật này sau sẽ bị bệnh chết.

Nhưng mà, sự thật sao có thể đơn giản như vậy được?

Bao Tử thích đọc tiểu thuyết, nhưng sự ngọt ngào lãng mạn trong tiểu thuyết lại là thứ hiếm hoi trong cuộc sống thực, điểm này thì ai cũng biết cả, cho nên nếu muốn tìm tới những thứ chân thật thì phải đọc những cuốn sách lịch sử. Bao Tử phải thừa nhận rằng, sở dĩ cô thường thức tài văn chương, yêu những câu thơ của Nạp Lan Dung Nhược cũng là vì hồi cấp ba cô đã đọc một cuốn sách viết về ông. Qua cuốn sách này, Bao Tử biết được một sự thật, đó là thê tử Lur thị vẫn luôn chiếm một vị trí nhất định trong lòng Nạp Lan Dung Nhược, thậm chí có thể nói rằng người ông thật lòng yêu thương chính là Lur thị.

Cho nên đây chính là nguyên nhân khiến cho Bao Tử muốn đi cạnh tranh để giành lấy vai Lur thị.

[Nếu phải trải qua một cuộc hôn nhân không tình yêu trong phim thì làm sao cô với Hoắc Sâm có thể trở thành một couple màn ảnh được chứ.]

[Ai thông minh như bốn bánh bao ta = v =.]

...

Lúc Bao Tử đi thử vai thì Hoắc Sâm cũng đi cùng, bởi lẽ Hoắc Sâm cảm thấy nếu mình đi theo thì Bao Tử sẽ có khả năng nhận được vai cao hơn, ví dụ như hấn sẽ nói với đạo diễn Phùng Tần Sinh rằng nếu vợ chồng quay phim cùng nhau thì sẽ thuận lợi hơn bla bla (▽▽).

[Một người chồng tốt là người luôn quan tâm đến chuyện của vợ mà.]

Đối với chuyện này, Cố Tử Diễm chỉ hơi hột nói: "Cậu làm vậy không sợ người ta nói là vợ cậu đi cửa sau à?"

"Sợ gì? Chỉ trách bọn họ không có cửa sau mà đi thôi → _ →."

Cố Từ Diễm: "..."

[Tôi không còn lời nào để phản bác.]

[Chỉ có thể yên lặng vỗ tay, màn khoe ân ái này tôi cho max điểm.]

Bao Từ: "..."

[Bỏ bánh bao không thèm đi cửa sau nhé.]

[Thực lực là cách duy nhất để phá vỡ cửa sau.]

[Em muốn dùng chính khả năng của mình để chinh phục đạo diễn.]

Không chỉ ở trong làng giải trí mà ngay cả trong cuộc sống bình thường cũng vậy, bên cạnh năng lực thì yếu tố quan hệ cũng vô cùng quan trọng.

Bao Từ có mặt ở buổi casting khiến cho ai cũng phải kinh sợ.

Nhưng cũng may là người ta không có đãi ngộ đặc biệt, người đến casting rất đông, xếp thành một

hàng dài, Bao Từ tới muộn nên tất nhiên phải đứng cuối hàng. Hoắc Sâm, người đã được xác nhận là nam chính đang cực kỳ khó chịu, bởi vì lúc trên xe hắn bị Bao Từ cảnh cáo là không được giờ trò ân ái ở nơi công cộng, bắt hắn thề là không được đứng bên cạnh cô, hay nói cách khác là hắn sẽ không được nói tốt về Bao Từ ở trước mặt đạo diễn Phùng.

[Ái phi lại ghét bỏ trăm.]

[Làm tâm trạng của trăm bây giờ cực kỳ không tốt.]

Hoắc Sâm vốn định lấy quan hệ thân thiết ra để kích lệ tinh thần cho Bao Từ, kết quả lại bị Bao Từ từ chối thẳng thừng. Thế là sau khi xuống xe, hắn liền trực tiếp đi đường riêng vào phòng thử vai, mặt bí xị ngồi vào ghế giám khảo cạnh đạo diễn Phùng.

Cố Từ Diễm, người luôn theo dõi toàn bộ quá trình: "..."

[Bao Từ à, thật khổ cho cô quá, lại phải đi chăm sóc cho bé Hoắc ba tuổi này.]

...

Bao Từ đúng là đi thi với tinh thần cây ngay không sợ chết đứng, nhưng những người khác thì lại không nghĩ như vậy – Ô kìa, rõ ràng chồng chị đã vào kia làm giám khảo rồi, vậy mà chị vẫn còn làm bộ xếp hàng ở đây làm gì chứ.

Nhưng mà rất nhanh, suy nghĩ này đã hoàn toàn thay đổi sau khi bọn họ đi từ phòng thử vai ra, bởi vì bọn họ đã được trải nghiệm thực tế rồi, là thế này...

Phùng Tản Sinh: "Hoắc Sâm, cậu có nhận xét gì không?"

Hoắc Sâm: "Đạo diễn Phùng đừng quan tâm tới cháu, chú tự cảm nhận là được rồi, cháu chỉ vào đây xem thôi, tuyệt đối sẽ không làm ảnh hưởng tới tính công bằng của buổi casting đâu = v =."

Phùng Tản Sinh: "..."

[Vậy cậu ngồi đây làm gì hả?]

[Trêu tôi à?]

Những người vào thử vai: "..."

[Lời của anh, chúng tôi không thể tin được.]

Trong đó còn có một người rất can đảm nói lên nghi vấn của mình: "Anh Hoắc, anh tới đây là để giành cho vợ mình một vai, lấy đi cơ hội của chúng em đúng không? Đạo diễn Phùng, anh nói bộ phim này sẽ tuyển chọn diễn viên theo năng lực mà?"

Cục diện lúc này có phần lúng túng.

Hoắc Sâm tay phải chống cằm, tay trái nhẹ nhàng gõ gõ lên bàn, nhìn người kia mấy giây rồi khẽ cười, như thể vừa mới nghe được một câu chuyện cười vậy: "Tôi nói này, cho tới bây giờ, những nhân vật mà các cô tham gia casting đều không phải là nhân vật mà vợ tôi muốn cạnh tranh, cho nên tôi đâu có lý do gì để cướp mất cơ hội của các cô, với lại các cô có thấy tôi nói chuyện hay tham gia bình luận gì không?"

[Luôn có những người xấu muốn tới hại ái phi của trẫm.] [Muốn trẫm tức chết đúng không (¬^¬)☹?]

Người thử vai: "..."

...

Không sai, người đến thử vai thì vô số, nhưng lại rất ít người đi thử vai nhân vật Lư thị, bởi vì Lư thị sau khi gả cho Nạp Lan đến năm thứ ba thì qua đời. Những vai mà chỉ được đóng mấy tập thì thường bị người ta bỏ qua, cũng vì vậy mà những người đến thử vai xong cuối cùng cũng chịu tin là Bao Tử sẽ không cạnh tranh với mình, dù sao nhân vật mà bọn họ lựa chọn cũng khác Bao Tử (¬▽¬).

[Kẻ thức thời mới là trang tuần kiệt.]

[Sao phải đi tranh cãi với nam chính làm gì chứ.]

Cuối cùng cũng đến lượt của Bao Tử, mặc dù bên ngoài vẫn tỏ ra bình tĩnh, nhưng trong lòng cô lại đang cuộn trào như sóng dữ.

[Căng thẳng quá, phải làm sao đây?]

Phùng Tàn Sinh khá tò mò về cô, nói ra thì cũng hơi kì, buổi casting đã kéo dài khá lâu rồi, nhưng bây giờ mới có người đầu tiên đến ứng tuyển cho vai Lư thị, mà lại chính là vợ Hoắc Sâm nữa chứ QAQ.

[Mọi người coi thường vai Lư thị đến thế sao?]

[Chỉ bởi Lư thị hương tiêu ngọc vẫn quá sớm thôi ư?]

[Suy nghĩ quá phiền diện.]

[Thật ra thì á, Lư thị có thể được gọi là vai nữ chính trong phim này đây.]

[Đúng là một đám người chỉ biết nghĩ đến lợi ích bên ngoài.]

Trước khi diễn thử thì đạo diễn sẽ đặt vài câu hỏi cho thí sinh, trước khi hỏi, Phùng Tàn Sinh cố ý liếc nhìn Hoắc Sâm, thấy hắn không có biểu hiện gì khác thường cả, như thể người đến thử vai không phải là vợ hắn vậy.

[Chắc chắc, tình yêu của mấy người trẻ tôi thật sự không hiểu.]

[Còn tưởng là đang dựa vào quan hệ chứ.]

...

"Tại sao bạn lại muốn diễn vai Lư thị?"

Bao Tử hồi hộp mấp máy môi, sau đó chậm rãi nói: "Bởi vì trong lòng Nạp Lan mà nói thì địa vị của Lư thị ẹ là còn cao hơn cả người em họ của ông ấy nữa, thêm nữa cuộc hôn nhân của Nạp Lan và Lư thị là danh chính ngôn thuận."

"Hả?" Phùng Tàn Sinh ngơ ngác, chẳng lẽ cô muốn diễn vai Lư thị chỉ vì nguyên nhân đó thôi sao?

Hoắc Sâm nghe Bao Tử nói vậy thì vui không chịu được, hắn thấy đạo diễn đang không hiểu ra sao, rất tốt bụng vỗ vai ông nói: "Đạo diễn Phùng, vợ cháu đang tỏ tình với cháu đây."

Phùng Tàn Sinh: "..."

[Có một loại tổn thương gọi là khoe ân ái.]

[Hoàn toàn không có chút phòng bị nào.]

Bao Tử: "..."

[Hả? Hình như em không phải có ý đó mà?]

"Nói cách khác là, vợ cháu ngay cả trong phim cũng muốn chiếm được lòng cháu = v =."

Phùng Tàn Sinh: "→ _→"

Thế mà chính lúc này Bao Tử lại còn gật đầu đồng ý nữa chứ, chồng cô nói không sai, nguyên nhân này đúng là có thật, nhưng cô vẫn nói thêm: "Đạo

diễn Phùng, cháu xin thề rằng cháu sẽ diễn được cảnh Lur thị khi chết một cách vô cùng xuất sắc = v =."

Hoắc Sâm: "..."

[Bánh bao ngốc, em có chí khí một chút cho anh!]

[Cái gì gọi là chết một cách xuất sắc hả?]

[Thế khi diễn cảnh tình cảm với anh thì sao?]

...

Đến phần diễn thử, Bao Tử thể hiện hai kiểu chết, kiểu thứ nhất là kiểu không báo trước, đột ngột ngã xuống đất bỏ mình, lúc cô ngã xuống thiếu chút nữa đã làm cho bệnh tim của đạo diễn Phùng tái phát, nhìn kĩ thì lại thấy Bao Tử nằm trên mặt đất không nhúc nhích, ôi trời đất ơi, ông vội vàng vồ vào người Hoắc Sâm, hô lên: "Mau gọi xe cấp cứu!"

Hoắc Sâm: "→ _ →"

[Đạo diễn Phùng, không ngờ chú lại ngây thơ như vậy đấy.]

"Em ấy chỉ đang diễn thôi mà chú."

"Hả?"

Tiếp theo Phùng Tàn Sinh nhìn thấy Bao Tử ngồi dậy nói: "Vừa rồi là kiểu chết thứ nhất ạ, kiểu chết thứ hai sẽ là kiểu bị trúng độc mà chết."

Vừa dứt lời, Bao Tử liền đưa tay ôm ngực, khuôn mặt tỏ ra không thể tin được, cuối cùng ngã quỵ xuống đất chết.

Phùng Tàn Sinh: "..."

[Cảnh tượng này đúng là lần đầu tiên được nhìn thấy.]

Hoắc Sâm: "... [che mặt]

[Đột nhiên trăn muốn cười phá lên thì phải làm sao?]

[Ôi trời ơi, vợ à, em buồn cười quá đi mất.]

[Ha ha ha ha ha.]

Màn casting của Bao Tử kết thúc, Hoắc Sâm tuy đã hứa là sẽ không nói giúp cho vợ nhưng cuối cùng vẫn không nhịn được, hần nghiêng người nói với đạo diễn: "Nếu so sánh với vợ thì kỹ năng đóng cảnh chết của cháu thật sự không bằng được."

"Vậy sao?"

"Chú cũng biết mà, vì luôn là nam chính nên cháu đã được đóng cảnh chết bao giờ đâu."

Phùng Tàn Sinh liếc nhìn Hoắc Sâm rồi nói: "Ồ, vậy cậu yên tâm đi, bộ phim này sẽ là bộ phim đầu tiên cậu được đóng cảnh chết, vì Nạp Lan Dung Nhược chỉ sống đến năm 31 tuổi thôi mà."

Hoắc Sâm: "..."

"Cậu cũng có thể nhân cơ hội này mà học hỏi lấy kinh nghiệm từ vợ cậu đấy."

"..."

Trong bộ phim "Nạp Lan Dung Nhược" tuy có rất nhiều diễn viên nữ, nhưng nó lại không thuộc thể loại gia đấu, vì những nữ nhân trong phim hầu như không có quan hệ với nhau, cho nên mới mở chung một buổi casting, người đến thử vai chỉ cần nói vai diễn mình muốn đảm nhận rồi diễn thử là được. Bao Tử phải nói là khá may mắn vì đã chọn một vai không có tính cạnh tranh cao, người ta hầu như chỉ quan tâm đến các vai diễn đặc biệt thôi, ví như nhân vật tài nữ Thẩm Uyển, tuy không nhiều đất diễn, nhưng lại xuất hiện sau cùng, từ đó có thể tạo ấn tượng sâu đậm hơn trong lòng người xem.

Hoắc Sâm không ngờ vai Lur thị lại chỉ có mấy người muốn diễn, sau khi đi casting về nhà, Hoắc Sâm không khỏi cảm thán mấy câu: "Bánh bao à, em đúng là vận cứt chó mà."

Bao Tử ngơ ngác: "Gì cơ?"

"Anh đang nói đến nhân vật mà em chọn ý, chẳng có mấy người muốn tranh giành cả."

"À, vì mọi người quan tâm đến đất diễn, còn em lại xem trọng giá trị. A Sâm, Lư thị có thể lưu lại trong lòng Nạp Lan Dung Nhược một ấn tượng không thể xóa nhòa, vậy thì cũng có thể lưu lại một ấn tượng đẹp trong lòng người xem"

Hoắc Sâm: "= v ="

[Vợ của anh thật thông minh.]

[Anh có thể yêu cầu đạo diễn cho thêm vào mấy cảnh thân mật.]

[Hoắc ảnh đế à, mau từ bỏ cái suy nghĩ đen tối trong đầu anh đi!!!]

Bộ phim này không phải là phim tình cảm, cho nên số tập cũng không dài, mà điều khiến cho Bao Tử không ngờ tới chính là, cô lại phải chết ở tập thứ tám rồi TAT.

Bạn đang đọc truyện *Nhật Ký Hôn Nhân Của Tôi Và Thần Tượng* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 55

Theo lẽ thường thì thời gian mà Hoắc Sâm đến phim trường chắc chắn sẽ sớm hơn Bao Tử, bởi trước khi Nạp Lan Dung Nhược cưới Lư thị thì ông còn có một mối tình đầu tươi đẹp thanh mãi trúc mã với biểu muội Nạp Lạt Huệ Nhi, sau khi Nạp Lan Dung Nhược lớn lên thì hai người mới bị chia cách.

Lúc này đây, Hoắc Sâm đang đau đầu nghĩ xem phải làm thế nào để cô vợ thích ở nhà của mình bằng lòng đi cùng mình tới phim trường.

Lấy suy nghĩ của Hoắc mô đề giải thích thì là...

[Đi sớm hay đi muộn thì cuối cùng vẫn phải đi thôi.]

[Nếu đi cùng anh thì...buổi tối vợ sẽ không bị khó ngủ vì phải nằm một mình đâu =w=.]

[Thôi được rồi, là anh, buổi tối đã quen với việc được ôm em ngủ rồi.]

Việc nịnh nọt diễn ra rất đơn giản, nhưng ban đầu bánh bao ngọt còn rất kiêu ngạo không đồng ý.

[Thận trọng là rất cần thiết.]

"Chồng à, em không đi cùng là tốt cho anh đấy." Câu này thì Bao Tử nói rất thật lòng.

"(^ ^)Σ" Hoắc Sâm tỏ vẻ anh không nghe anh không nghe anh không muốn nghe.

[Hừ, lại dám từ chối ta.]

[Dù sao lời trăm cũng đã nói ra rồi.]

[Ái phi, nàng nhất định phải đi, không muốn đi cũng phải đi!]

"A Sâm, em đến đó rồi lại phải xem anh diễn cảnh khó lòng chia cách với người khác, e là tối về phòng em sẽ bắt anh quỳ bàn phím đó = v ="

"..."

Hoắc Sâm nghe xong thì yên lặng một chút, nhưng chuyện này có là gì đâu chứ?

"Không sao, vợ à, em chắc chắn sẽ không nỡ phạt anh đâu, với lại em mà không có ở đó, nhờ đâu mấy người phụ nữ đó lại tiếp cận anh thì chết, lúc đấy có trăm cái miệng cũng không thể bào chữa được = v ="

[Mọi người yên nào, tôi chính là Hoắc Sâm mặt dày đây.]...

Cuối cùng, Hoắc Sâm lựa chọn dùng phương án "tiên lễ hậu binh" (ngoại giao trước, quân sự sau) với Bao Tử - Nếu em không nghe lời anh thì em đừng trách anh tối nay sẽ kéo em lên giường đàm phán một trận nhé. Tất nhiên, nếu dùng phương pháp này thì người được lợi chính là hần mà, cho nên hần nhất định sẽ làm = v =.

Chẳng qua là, bánh bao ngọc vì đã giẫm lên vết xe đổ mấy lần nên đã thông minh hơn rồi, ngay khi Hoắc Sâm mới từ bỏ ý định thuyết phục bằng lời nói thì Bao Tử cũng không làm khó hấn nữa: "Nếu A Sâm anh đã thành tâm thành ý muốn em đi như vậy, người làm vợ như em còn có lý do gì để không đáp ứng nữa đây."

Hoắc Sâm: "..."

[Không! Vợ ơi! Câu chuyện không phải đi theo chiều hướng này mà!]

[Đáng lẽ ra em phải kiên quyết từ chối anh.]

[Sau đó anh mới không biết xấu hổ mà bá vương ngành thượng cung, dùng sức cọ xát đến khi nào em đồng ý mới thôi chứ.]

Lúc thấy Hoắc Sâm đưa vợ đi cùng đến đoàn phim thì Phùng Tàn Sinh rất bất ngờ, xem ra Cố Tử Diễm nói không quá lời...

"Đạo diễn Phùng, có câu này cháu muốn nói với chú, mùa đông đã tới rồi, xuân còn cách bao lâu nữa? Cho nên nếu Hoắc Sâm tới thì Bao Tử cũng tới sớm thôi, chú đừng quá kinh ngạc khi thấy Bao Tử đi cùng Hoắc Sâm nhé." Đây là lời của Cố Tử Diễm nói với đạo diễn Phùng qua điện thoại mấy hôm trước, bây giờ nghĩ lại mới thấy hấn tiên đoán như thần. Điều này khiến cho Phùng Tàn Sinh nghĩ, ví dụ như người phải đến đoàn phim sớm hơn là Bao Tử, vậy Hoắc Sâm lúc này sẽ trở thành khách không mời mà đến rồi.

[Chuyện này hấn là không nên nghĩ làm gì.]

[Vi nó chính là một bộ phim ngược cầu tàn bạo đối với chúng tôi.]

[Đúng là tức chết mà.]

...

Nếu đã đến phim trường thì đương nhiên phải đi vào công đoạn chuẩn bị luôn, mà chuyện Hoắc Sâm phải làm đầu tiên chính là cạo đầu.

Nhưng lúc này đây, idol Hoắc Sâm mặc áo vải đi ra, dáng vẻ có phần không tình nguyện – Vợ còn đang ở đây, sao tôi có thể không biết xấu hổ mà cạo trọc đầu cơ chứ.

[Nhờ cạo đầu xong nhìn xấu quá rồi bị bánh bao ghét bỏ thì phải làm sao?] [Nên biết rằng vợ của tôi chỉ xem trọng mỗi cái mặt này của tôi thôi đấy.] [Sợ.]

Đợt trước vì vừa quay phim "Linh đặc chủng" nên mái tóc hiện giờ của Hoắc Sâm vốn cũng khá ngắn rồi, càng dễ dàng hơn cho việc cạo trọc. Nhưng mà, người trong cuộc hình như không chịu phối hợp cho lắm thì phải.

[Không, người trong cuộc chỉ đang muốn nghe vợ nói với mình một câu mà thôi.]

Ai hiểu được chồng bằng vợ, bánh bao ngọc chỉ cần nói thầm với Hoắc Sâm một câu thôi là hấn đã lập tức đồng ý cạo trọc ngay.

Thợ cắt tóc: "..."

Hoắc Sâm ngoan ngoãn ngồi yên cho thợ cạo đầu, trong lòng vui sướng không thôi, bởi vì vừa nãy vợ hấn nói là: "Chồng à, để đầu trọc nhìn càng man hơn đó."

Nghĩ cũng phải, những người đàn ông mạnh mẽ cũng toàn để đầu cua hoặc cạo trọc mà.

Trong những câu thơ của Nạp Lan Tính Đức (tên gốc của ông), người ta thường nhớ nhất câu "Một đời một kiếp một đôi người, binh đao cho tiêu hồn đôi nơi", trong đó "một đôi người" là chỉ hai người yêu nhau, một người là Nạp Lan Tính Đức, còn người còn lại, hấn là mối tình đầu Nạp Lạt thị rồi.

Nạp Lạt thị, chính là biểu muội của Nạp Lan Dung Nhục, Nạp Lạt Huệ Nhi.

Trời xanh không mây, từng tia nắng chiếu xuống mặt đất, tạo thành những vệt loang lổ. Dưới tán cây hoa Tử Đằng, Nạp Lan Dung Nhục thoải mái nằm trên ghế dựa, có lẽ vì đọc sách nên hơi mệt, lúc này đang nhắm mắt nghỉ ngơi.

Một lát sau, cách đó không xa truyền đến tiếng bước chân nhẹ nhàng, có thể tới đây vào thời điểm này, không cần nghĩ cũng biết là ai. Nạp Lan Dung Nhục biết mà vẫn tiếp tục giả vờ ngủ, nhưng trên mặt đã thoáng hiện lên ý cười. Quả nhiên, tiếng bước chân đã dừng lại, kèm theo đó là tiếng cười trong trẻo như chuông bạc của người thiếu nữ, thiếu nữ có phần nghịch ngợm, đưa tay hái mấy đóa Tử Đằng bên cạnh mình, từng cánh hoa rơi xuống mặt Nạp Lan Dung Nhục khiến hấn hơi nhột. Biết mình không thể giả bộ ngủ được nữa, Nạp Lan Dung Nhục liền mở mắt, khẽ nở nụ cười, dịu dàng nhìn người thiếu nữ.

"Biểu ca, muội biết rõ vừa rồi huynh không có tập trung đọc sách đâu đấy."

Nạp Lan Dung Nhược nghe xong chỉ khẽ nhún mày, không nói gì cả.

...

"Cut! Tốt lắm, quá tuyệt vời, chuẩn bị cảnh tiếp theo nào!"

Phùng Tần Sinh vừa hô cut một cái là Hoắc Sâm lập tức thoát ra khỏi hình tượng nhân vật, chạy biến đi tìm vợ.

Diễn viên đóng vai Nạp Lạt Huệ Nhi: "QAQ"

Cái phim này đúng thật là...Hoắc Sâm cảm giác tối nay rất có thể hắn sẽ phải ra sô pha ngủ.

[Anh nghĩ nhiều rồi.]

[Bao Tử là loại người như vậy sao?]

Mà bây giờ, trong lòng Hoắc Sâm chỉ suy nghĩ một chuyện thôi, đó là phải chủ động nhận lỗi để lấy được sự khoan hồng của Bao Tử.

Thế mà sao, bánh bao ngốc người ta thì lại đang đeo kính râm nói chuyện phiếm với mấy diễn viên

ở khu nghỉ ngơi. Hoắc mỗ: "TAT" [Cảm thấy bị xem nhẹ.]

[Vợ ơi, em đã nói là sẽ ghen cơ mà?]

Mặc dù trong lòng chất chứa nhiều bất mãn, nhưng Hoắc Sâm vẫn nhịn được, hắn mặc trường bào màu xanh ngọc, đi đến bên cạnh Bao Tử, xoa đầu cô nói: "Sao lại đeo kính râm?"

Bao Tử bĩu môi: "Em đây là đang nhắm mắt làm ngơ đó."

"Xi." Hoắc Sâm mềm lòng ngay lập tức, nói: "Ngốc ạ, chỉ là diễn thôi mà."

Bánh bao ngốc: "→_→"

[Anh mới ngốc ý, cả nhà anh đều ngốc!]

Các diễn viên ngồi xem: "..."

[Trời ạ.]

[Đồng thức ăn cho cậu này cũng khó nuốt quá đi.]

[Bao Tử à, hiện giờ người cần đeo kính là chúng tôi chứ không phải cô đâu nhé QAQ.]

Thời điểm Nạp Lan Dung Nhược mơ hồ cảm thấy có dự cảm bất thường là khi cha mẹ và cô cô gọi hắn và biểu muội đến nói chuyện, hôm đó trong phòng toàn là các trưởng bối, về mặt ai cũng vô cùng nghiêm túc.

Tiểu biểu muội Nạp Lạt Huệ Nhi đã đủ tuổi để tham gia tuyển tú nữ, là người Bát Kỳ (*thuộc Mãn Châu, TQ*), mỗi một thiếu nữ đều sẽ nhận được một cơ hội tuyển tú, đây là phúc lợi đặc biệt của thiếu nữ Bát Kỳ. Khi đó phụ thân của Nạp Lan Dung Nhược vì có quan hệ với người trong hoàng tộc là Ái Tân Giác La thị, nên từ khi còn rất sớm bọn họ đã an bài xong vận mệnh cho Nạp Lạt Huệ Nhi, mà nàng vừa có dung mạo lại vừa có nhân phẩm, tự nhiên sẽ trở được hết tài năng trong buổi tuyển tú nữ.

Mà lúc đó, Nạp Lan Tĩnh Đức lần đầu tiên hiểu được thế nào gọi là lợi ích trước mắt của gia tộc, vì điều này mà tình yêu mới nảy mầm của hắn và biểu muội sẽ không được phát triển thêm nữa.

Nếu như Nạp Lạt Huệ Nhi mà gan dạ sáng suốt, nguyện bỏ trốn cùng Nạp Lan Dung Nhược, thì có lẽ hai người họ sẽ có một kết cục khác, một đời một kiếp có nhau. Nhưng bày trước mặt Nạp Lạt Huệ Nhi chính là vinh hoa phú quý, tương lai rực rỡ, là lợi ích của gia tộc, nên sau khi do dự, cuối cùng nàng vẫn lựa chọn vào cung làm phi.

Mối tình thanh mai trúc mã cũng từ đây mà bị chia cắt.

Một thời gian ngắn kể từ đó, Nạp Lan Dung Nhược luôn bị vây trong cảm giác buồn bã, những lúc này, ông bắt đầu sáng tác thơ. Lúc phụ thân an bài hôn sự cho hắn thì hắn mới quyết định sẽ quên Nạp Lạt Huệ Nhi, bởi vì hắn hiểu được ý nghĩa của việc thành thân, hắn và biểu muội đã không còn khả năng gì nữa rồi, sau này gặp lại cũng chỉ như hai người xa lạ. Nàng là phi, hắn là thần, không thể hi vọng xa vời. Từ nay hắn phải có trách nhiệm với thế tử chưa từng gặp mặt của mình.

...

"Cut! Hôm nay quay đến đây thôi."

Bao Tử đứng phía sau đạo diễn, say sưa xem chồng diễn, quay xong, cô vẫn không quên động viên đạo diễn Phùng đã vất vả: "Cảnh này hay lắm ạ." Nói xong còn không quên giơ ngón cái lên.

Phùng Tàn Sinh: "..."

[Lời khen này không biết tôi có nên nhận hay không đây.]

[Đừng tưởng tôi không hiểu nhé...]

[Cô khen là vì bộ phim đã cắt đứt hoàn toàn sự lưu luyến vắn vương của Nạp Lan Dung Nhược với Nạp Lạt Huệ Nhi chứ gì.]

[Tôi thông minh lắm đó.]

...

Mà Hoắc Sâm người đóng vai Nạp Lan Dung Nhược lúc này cũng cực kỳ vui sướng vì đã quay xong cảnh của hắn với Nạp Lạt Huệ Nhi, kế tiếp bạn diễn của hắn sẽ là vợ hắn đấy = v =.

[Biểu muội là cái quái gì chứ?]

[Họ hàng gần mà kết hôn, sau này con sinh ra sẽ bị to đầu đấy.] [Ừ hứ, ta và Lư thị mới là chân ái = v =.]

"Đạo diễn Phùng, chú cứ thoải mái cho vào mấy cảnh thân mật của cháu và Lư thị đi ạ, cháu không để ý đâu."

Phùng Tàn Sinh: "..."

[Cảnh giới của sự buồn bực là đây chứ đâu.]

[Ngoài đời tình cảm còn chưa đủ, lại còn muốn tình cảm ở trong phim nữa cơ QAQ.]

[Tôi không vui đâu!]

...

Mấy ngày vừa rồi, Bao Tử không có cảnh diễn, lúc nghỉ ngơi cực kỳ thích nắm cái đuôi sam trên đầu hắn, trước đây lúc đi bên nhau hai người luôn tay nắm tay, còn giờ thì sao, Hoắc mỗ đi phía trước, Bao Tử kéo đuôi sam đi đằng sau.

"Kéo nhẹ thôi, bị đứt anh không chịu trách nhiệm đâu đó."

"À phải rồi A Sâm, ngày mai em sẽ diễn Lư thị đấy (●◡●)".

"Biết rồi ạ, vợ đại nhân của anh."

Vừa nhắc đến chuyện này thì Hoắc Sâm liền không nhịn được mà nhếch môi cười, ngày mai sẽ quay mấy cảnh liền, trong đó sẽ có một cảnh đón dâu rồi động phòng hoa chúc = v =.

[Là động phòng đó ~]

Bạn đang đọc truyện *Nhật Ký Hôn Nhân Của Tôi Và Thần Tượng* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 56

Hôm nay mới tờ mờ sáng Bao Tử đã bị gọi dậy hóa trang rồi, vì đồ trang sức này nọ của đời Thanh phải mất thời gian chuẩn bị khá lâu. Bao Tử vẫn chưa tỉnh ngủ, tùy ý để mặc thợ trang điểm hành hạ mình, còn cô thì nhắm mắt dưỡng thần, phải nghỉ ngơi lấy sức thì mới có thể dùng hết được khả năng để diễn xuất, đây chính là tính chuyên nghiệp cần có của các diễn viên. Tạo hình của Bao Tử là một khuê nữ, quay từ sáng đến chiều, đến tối thì quay cảnh thành thân. Đạo diễn cũng thật gấp gáp, quay liền mấy cảnh trong một ngày, không sợ mệt chết à QAQ.

[Thật là.]

[Vội như vậy làm gì hả?]

[Bỏ bánh bao tôi cũng có chạy mất được đâu mà sợ.]

Sáng sớm, Bao Tử còn đang vật lộn với đồ hóa trang thì Hoắc Sâm đã bắt đầu những cảnh quay của mình.

...

Chuyện Nạp Lạt Huệ Nhi tiến cung đối với Nạp Lan Dung Nhượng là một sự đã kích rất lớn. Vốn cho rằng chuyện tình cảm này sẽ như nước chảy thành sông, ai ngờ lại bị thực tế phũ phàng đập tắt từ trong trứng nước, mối tình đầu còn chưa kịp nảy mầm thì đã bị cuồng phong bạo vũ nhỏ tận gốc, lưu lại cũng chỉ còn những đắng cay.

Mà đối với Nạp Lạt Huệ Nhi, từ giây phút nàng bước vào hoàng cung, nàng cũng dứt khoát chấp nhận cúi đầu với vận mệnh, vào cung rồi, chỉ cần cố gắng một chút là tương lai sẽ vô cùng sáng lạn, nàng không khuất phục số phận, mà là lựa chọn cho mình một cuộc đời khác. Nhưng Nạp Lan Tĩnh Đức khi đó vẫn còn bông bột, vẫn không muốn bỏ qua chuyện này, hắn vốn lấy tình yêu làm trọng, trước khi hết hi vọng, hắn thậm chí còn muốn mạo hiểm tới nhìn tiểu biểu muội của mình một lần.

Nhưng hoàng cung đại nội, đâu thể nói muốn vào là vào được, cho dù Nạp Lan Dung Nhượng có là con trai của quyền thần thì cũng sẽ không có đặc quyền. Nhìn hoàng cung nguy nga tráng lệ trước mắt, đáy lòng Nạp Lan Dung Nhượng tràn đầy sự bất lực.

Cho đến một ngày, trong cung có người quan trọng qua đời, cử hành quốc tang, hoàng cung cho mời các pháp sư vào cung làm lễ. Chuyện này đối với Nạp Lan Dung Nhượng mà nói thì chính là một cơ hội tuyệt vời mà trời cao ban tặng cho hắn, hắn lén lút bỏ một số tiền lớn đưa cho một thầy tu, sau đó thay tăng bào, giả dạng làm thầy tu đi vào cung làm lễ cúng bái.

Chuyện này nếu bị phát hiện ra thì chính là tội chết, thậm chí cả gia tộc đều sẽ bị liên lụy. Nhưng cũng may là ông trời luôn đứng về phía hắn, không có ai phát hiện ra cả, sau khi cùng Nạp Lạt Huệ Nhi hai mắt nhìn nhau từ phía xa, thấy Nạp Lạt Huệ Nhi dứt khoát xoay người rời đi, lúc đó hắn mới hoàn toàn hết hi vọng.

Lần gặp nhau vội vã này, cũng chính là lời từ biệt của Nạp Lan Dung Nhượng đối với mối tình đầu này, cũng là sự vĩnh biệt đối với nửa đời sau của mình.

...

Trong phòng hóa trang, cô bé trợ lý nhàn rỗi không có việc gì làm, cứ đứng lải nhải trước mặt Bao Tử, cuối cùng nói một câu: "Ài chà chà, chị Bao Tử, Nạp Lan Dung Nhượng vừa mới đi tìm Nạp Lạt Huệ Nhi kia."

Bao Tử khẽ vén mí mắt lên, thờ ơ nói: "Bình tĩnh đi, chuyện này cứ để thành thân xong rồi dạy dỗ lại là ok thôi."

Cô bé trợ lý: "..."

Thợ trang điểm: "..."

[Trời ạ, dạy dỗ là cái gì vậy?]

[Tui muốn xem thì phải làm sao?]

Thật ra thì trước khi Nạp Lan Dung Nhượng cưới Lữ thị còn xảy ra rất nhiều chuyện nữa, ví dụ như năm 19 tuổi hắn đã bỏ lỡ kì thi đình..., nhưng đạo diễn Phùng Tân Sinh muốn quay những cảnh này sau cùng, còn những cảnh tình cảm thì quay trước. Cho nên vừa quay xong các cảnh thanh mai trúc mã của Nạp Lan Dung Nhượng và Nạp Lạt Huệ Nhi thì chuyển sang quay những cảnh của Nạp Lan Dung Nhượng và thê tử Lữ thị luôn.

Đối với mối tình đầu của Nạp Lan Tĩnh Đức, kể cả phụ thân hắn Minh Châu hay Giác La thị đều không hề hay biết, trong mắt trường bối, bọn họ chỉ coi trọng những nữ tử có dung mạo và gia thế tốt cho nhi tử của mình, sau này còn trở thành một núi dựa vững chắc cho gia tộc. Dưới sự an bài của gia tộc, Nạp Lan Dung Nhượng đi trên con đường của mình – chuẩn bị tham gia khoa thi, chuẩn bị bước lên con đường làm quan, ngoài ra, hắn còn đến tuổi thành thân rồi.

Lúc này, Nạp Lan Dung Nhượng dần dần bước ra khỏi nỗi đau vương vấn của mối tình đầu để lại, chuẩn bị thành thân, hắn phải chịu trách nhiệm với thê tử của mình, đó mới đúng là đẳng nam nhi.

Thê tử mà Nạp Lan Minh Châu chọn cho nhi tử của mình chính là Lữ thị, nữ nhi của Lương Quảng Tổng đốc Lữ Hưng Tổ, mối hôn sự này hoàn toàn có thể coi là môn đăng hộ đối, hai bên đều có huyết thống tương đồng, là sự kết hợp của quyền quý. Nam tử thì trẻ tuổi anh tuấn, có tài văn chương mê hoặc lòng người, nữ tử cũng là kiểu hiền lương thực đức, đoan trang mỹ lệ, bất luận nhìn từ phương diện nào thì hai người họ cũng tạo cho người ta cảm giác trời sinh một cặp.

Chỉ là thời này phải đến đêm tân hôn thì hai người mới được gặp mặt, cũng may là Nạp Lan Dung Nhượng qua lời cha mẹ cũng đã biết được đối phương là người tài mạo song toàn, không thua kém gì tiểu biểu muội, nhưng dù sao cũng chỉ là lời nói, rốt cuộc có phải Tây Thi hay không thì đành đợi đến đêm động phòng mới biết được.

Tâm trạng của Nạp Lan Dung Nhược thấp thỏm lo âu, Lư thị cũng vậy, từ nhỏ nàng luôn được nuông chiều trong khuê phòng, bình thường không ra cổng trước không bước cổng trong, nhưng dù vậy thì nàng cũng biết đến Nạp Lan Tĩnh Đức, chàng là tài tử phong lưu phóng khoáng, là giấc mộng của biết bao nữ tử trong kinh thành. Giống như những cô nương khác, chỉ cần nghe đến cái tên này là tim của Lư thị sẽ đập rộn ràng.

"A Mã, Nạp Lan Dung Nhược mà người nói chính là Nạp Lan Dung Nhược kia sao?"

Lư Hưng Tổ sao mà không đoán ra suy nghĩ của nữ nhi, không khỏi trêu chọc nói: "Là tiểu cô nương mà lại đi hỏi chuyện này, không biết xấu hổ sao?"

Lư thị đỏ mặt, chu môi giậm chân nói: "A Mã lúc nào cũng trêu A Ninh thôi, A Ninh không thèm để ý người nữa."

...

Hôn lễ cuối cùng cũng đến, những ngày này, e là các cô nương trong kinh thành sẽ đau buồn lắm.

Phủ Minh Châu vô cùng náo nhiệt, sự ồn ào phải đến đêm khuya mới dần chấm dứt. Nạp Lan Dung Nhược cuối cùng cũng có cơ hội chung đụng với thê tử vừa mới bái đường thành thân xong, cuối cùng cũng được nhìn thấy thê tử rồi.

Tân lang mặc một thân hồng bào, tinh thần có vẻ khá tốt, vì mới uống chút rượu ở phòng khách nên hai tai hơi đỏ, chậm rãi bước vào tân phòng..

Đứng bên cạnh giường là các trưởng bối và nô tỳ, chính giữa mép giường, người đang ngồi kia chính là tân nương của hắn.

Thiếu nữ mặc áo tân nương màu đỏ thắm, trên áo thêu rất nhiều hoa văn và các đường kim tuyến, đầu đội một cái khăn voan đỏ chót thêu hoa, hai tay trắng nõn cu quýt đặt trên đầu gối, động tác ưu nhã, tư thế ngồi đẹp mắt, nhưng vẫn có thể nhìn ra được sự căng thẳng của người thiếu nữ.

Dù sao bỗng dưng phải đối mặt với một nơi hoàn toàn xa lạ, một phu quân sẽ nắm tay đi cùng nàng suốt nửa đời sau, trong lòng Lư thị có chút lo sợ, tuy rằng đã sớm biết tên của đối phương, nhưng hôm nay mới được gặp mặt, nàng thật sự thấy hơi ngượng ngùng.

Lư thị vì đang đội khăn voan nên không nhìn thấy tướng mạo của đối phương, chỉ có thể lén nhìn ở bên dưới, thấy một đôi hài màu đen đang chậm rãi đi về phía mình. Nàng càng thêm phần căng thẳng, bàn tay nhỏ nắm chặt vạt áo, mặt hồng đến mức muốn bốc khói luôn rồi.

Nạp Lan Dung Nhược cũng hơi hồi hộp, bước chân khẽ do dự, ngẩng đầu đứng hồi lâu, không biết phải làm gì, cuối cùng trong tiếng cười và lời trêu ghẹo của trưởng bối và bọn nô tỳ, hắn mới nhẹ nhàng vén khăn voan trên đầu tân nương lên.

Tân nương chậm rãi ngẩng đầu, ngượng ngùng xen lẫn kinh ngạc mở to hai mắt, nàng không ngờ là Nạp Lan Tĩnh Đức còn nhỏ hơn tuổi tú hơn cả tướng tượng của mình, thật...đẹp quá, gương mặt xinh đẹp của Lư thị lập tức ửng hồng như cánh hoa.

Tân lang cũng ngẩn người, thiếu nữ trước mắt, tuy dung mạo không đến mức khuynh quốc khuynh thành, nhưng thật sự quá xinh đẹp, hai mắt ngập nước mở to nhìn hắn, khiến cho hắn nhất thời cảm thấy miệng đắng lưỡi khô (đây là phản ứng tự nhiên, không phải diễn).

Cảnh quay này khiến cho đạo diễn Phùng rất hài lòng, các phương diện đều được xử lý rất tốt, nhưng chỉ có người trong cuộc mới biết là...

Suy nghĩ trong lòng Hoắc Sâm lúc đang diễn: Ôi~, vợ mình kiều diễm ướt át thế này, tí về khách sạn phải lăn lộn một trận mới được, ai bảo dám chớp mắt to câu dẫn anh = v =.

Suy nghĩ trong lòng Bao Tử lúc đang diễn: Diễn thế là được rồi nhì, nhưng mà chồng à, sao ánh mắt anh nhìn em cứ như muốn ăn em luôn tại đây vậy QAQ, mẹ ơi cứu con!

...

Sau một loạt các lễ nghi phiền phức, hai người yên lặng nhìn nhau, những người khác cũng đã thức thời lui xuống.

Trong phòng không còn ai, Nạp Lan Dung Nhược tiến đến ngồi bên cạnh Lư thị, yên lặng một lát rồi nói: "Nàng đói không?"

Lư thị đỏ mặt gật đầu, từ lúc ngồi lên kiệu hoa đến giờ nàng vẫn chưa được một hạt cơm nào vào bụng, lúc này đã sớm bụng đói kêu vang.

"Để ta bảo phòng bếp làm cho nàng bát mì."

"Vậy...kêu hai bát luôn đi, hắn là chàng cũng đói bụng rồi." Lư thị xoắn đầu ngón tay, rụt rè nói.

Suy nghĩ trong lòng Hoắc Sâm lúc này: Đùng là chết đói rồi =3=.

[Nhưng không phải là đói bụng.]

...

Sau khi ăn xong, vì là đêm tân hôn, cho nên...

"Chúng ta đi ngủ thôi."

"Vâng."

Lư thị tiến lên cởi áo cho Nạp Lan Dung Nhược, hai người ôm nhau nằm xuống giường, kéo rèm xuống, che lại hình ảnh bên trong.

"A ~"

"Sao vậy?"

"Dưới lưng bị cái gì đâm vào, đau quá!"

...

Một ngày quay phim kết thúc, điều khiến cho mọi người phải cảm thán chính là – Con mẹ nó, không hổ là hai vợ chồng, diễn cảnh thành thân không hề xấu hổ chút nào, trái lại còn vô cùng tự nhiên.

[Rõ ràng biết là người ta đang diễn.]

[Nhưng vẫn không nhịn được mà ghen tị.]

"Tốt lắm, hôm nay đến đây thôi, mọi người tối nay nghỉ ngơi cho khỏe nhé." Phùng Tần Sinh nói.

Hoắc Sâm: "→ _ →"

[Chắc chắn, tối nay là đêm động phòng hoa chúc của tôi mà.]

[Không thèm nghỉ ngơi nhé.]

[Nhập vai quá rồi!]

Lúc trở về khách sạn thì cũng đã muộn rồi.

Vốn là thời gian để nghỉ ngơi, nhưng Hoắc Sâm lại đang cực kỳ hưng phấn, cũng khó trách, cảnh quay vừa rồi thật sự đã khiến hắn rạo rức muốn phát hỏa.

Nhưng hoa rơi có ý nước chảy vô tình, vì buổi sáng phải dậy sớm nên bây giờ Bao Tử đã buồn ngủ muốn chết rồi QAQ.

[Kẻ nào dám quấy rầy giấc ngủ của bổn cung, giết không tha!]

"Vợ, có muốn động phòng hoa chúc không = v =?"

"Không muốn."

"QAQ"

Hoắc Sâm dù muốn lắm nhưng cũng đành thôi, vì hắn cũng xót vợ mà, hắn biết rõ lúc nào nên hay không nên, chỉ cần tình cảm tốt như keo sơn, thì ngày nào cũng là đêm động phòng hoa chúc.

"Ngày mai còn phải dậy sớm đây!!!"

"Anh biết rồi, anh ôm em ngủ mà."

"Thế sao móng vuốt của anh cứ sờ tới sờ lui thế → _ →?"

"..."

[Sờ cũng không cho, vợ hẹp hòi!]

[(¯ ^ ¯)ᄇ]

"Ngủ ngon, tân nương Bao Tử."

"Buồn nôn quá."

"Lần trước lúc đọc tiểu thuyết em nói là thích nam chính biết nói ngọt mà?"

Bao Tử rúc vào ngực Hoắc Sâm cọ cọ, nhắm mắt lẩm bẩm: "Nhưng đây là đời thực, em chỉ thích anh ngốc nghếch đáng yêu thôi."

Hoắc Sâm: "(¬▽¬)"

[Huhu, trong lòng nhộn nhạo quá!]

[Vợ thật tốt = v =.]

Bạn đang đọc truyện *Nhật Ký Hôn Nhân Của Tôi Và Thần Tượng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 57

Rất nhiều người nói rằng, thời điểm phụ nữ thức dậy vào sáng sớm là thời điểm quyến rũ say mê lòng người nhất. Thật ra thì cũng không hẳn, ít nhất thì Bao Tử không cho là như thế. Vì phải dậy sớm quay phim nên lúc này trông đầu tóc Bao Tử như cái tổ quạ vậy, mặt mũi thì đần độn phờ phạc.

[Nhìn là biết chưa ngủ đủ giấc rồi.]

Nếu cái bộ dạng này vẫn có thể được khen đẹp thì... người kia nên đến bệnh viện kiểm tra mắt được rồi đấy.

Rất hiển nhiên, mắt của Hoắc Sâm vẫn bình thường, lúc nhìn thấy bộ dạng lồi thối của vợ, hần liền không chút nề mặt mà cười ha ha, ôm chần cười lăn lộn trên giường. Chuyện này cũng khó trách, bình thường tướng ngủ của Bao Tử không có vấn đề gì, chỉ là tối hôm qua Hoắc Sâm tự nhận là đêm động phòng hoa chúc, cứ động tay động chân với cô, Bao Tử vì buồn ngủ quá nên cũng không thèm để ý, nhưng Hoắc Sâm lại càng được đà lấn tới, kết quả Bao Tử phải vùng lên phản kháng, hai người cười đùa đánh đấm nhau đến đêm khuya, thành ra sáng hôm sau Bao Tử mới như thế này → _ →.

Vậy mới nói, đêm hôm khuya khoắt không yên ổn mà ngủ đi, đùa cái gì chứ.

[Thế giới của người ta khác biệt, bạn không hiểu được đâu.]

Hoắc Sâm cảm thấy sự hài hước bẩm sinh của vợ chính là liều thuốc tốt nhất giúp cho hần tỉnh táo.

Bao Tử lại cho rằng – Người này hình như có bệnh rồi → _ →.

[Cười gì mà lẩm thế, còn không mau dừng lại.]

[Chỉ là kiểu tóc lúc sáng sớm của bỗn bánh bao có hơi rối thôi mà?]

[Không phải đã nói với anh là do tối hôm qua em gặp ác mộng sao?]

Về phần con ác mộng của Bao Tử, tối qua cô mơ thấy mình biến thành một cái bánh bao lớn, sau đó bị một con Husky tha đi rồi ăn sạch QAQ.

Trong mấy ngày quay phim, có thể nói rằng hai vợ chồng ngốc đã cực kỳ cố gắng để quay được những cảnh tình cảm. Bất luận là đang quay phim hay không, tất cả các nhân viên trong tổ đều nhận được một tin tức thế này – Mau mau xếp hàng ngay ngắn nào, vợ chồng Nạp Lan chuẩn bị phát đường đây = v =.

...

Đối với Nạp Lan Dung Nhược và Lư thị mà nói thì tình cảm của bọn họ không phải kiểu vừa thấy đã yêu, mà phải nói là vừa gặp đã thương thì đúng hơn.

Ngày hôm sau, hai người đều dậy hơi muộn, Nạp Lan Minh Châu và Giác La thị đều không trách tội, dù sao cũng là người từng trải, sau đêm động phòng hoa chúc, buổi sáng dậy muộn cũng là chuyện bình thường, huống hồ, thấy nhi tử và nàng dâu tình cảm tốt đẹp như vậy, chắc hẳn ngày được bế tôn tử cũng không còn xa nữa.

Có điều cảnh rời giường này bị NG rất nhiều lần, tuy nói Nạp Lan Dung Nhược và Lư thị đêm qua có tiếp xúc da thịt làm chuyện vợ chồng, nhưng dù vậy thì sáng hôm sau thức giấc vẫn có chút xấu hổ và lúng túng. Vậy mà Hoắc Sâm lại không diễn theo đúng kịch bản này, tối qua vì thương vợ nên hần không làm gì cô cả, nhưng lúc này thấy Bao Tử mặc áo ngủ nằm bên cạnh, hần thật sự không thể nhìn được, Nạp Lan Dung Nhược đáng ra phải ngượng ngùng lúng túng mới phải, thế mà hần lại xuân tâm nhộn nhạo, hơn nữa còn làm ra mấy hành động mờ ám, thỉnh thoảng lại đưa tay véo má người bên gối.

Lư thị bánh bao: "QAQ"

[Anh định kéo rộng mặt em ra đấy à?]

Phùng Tần Sinh: "TAT"

Thiên tính vạn toán mà vẫn không ngờ đến kết cục này, rõ ràng cả ngày hôm qua đều rất thuận lợi mà, hôm nay sao lại NG một đi không trở lại vậy?

"Ừm, nên dậy thôi, lát nữa còn phải đi bái kiến a mã và ngách nương đấy." Lư thị đưa tay đẩy nhẹ ngực Nạp Lan Dung Nhược, đỏ mặt ngáp một cái, lộ ra đầu lưỡi đỏ hồng, đáng vẻ một môi lười nhác.

"(☆_☆)"

Và thế là, Hoắc Sâm chẳng thèm quan tâm là mình đang diễn nữa, cúi đầu mở lên môi Bao Tử một cái, dịu dàng nói: "Không vội."

Lư thị bánh bao: "..."

[Nếu em nhớ không lầm thì...]

[Kịch bản không phải như vậy mà.]

...

Có thể nhẫn nại nhưng không thể nhẫn nhục, đạo diễn Phùng trên trán nổi đầy gân xanh, cuối cùng cũng phát điên quát: "Hoắc Sâm! Cậu làm sao vậy hả?! Sự chuyên nghiệp của cậu đi đâu mất rồi?! Đừng để NG nữa, tập trung diễn cho tôi, quay xong thì vợ chồng cô cậu có không vội thể nào tôi cũng chẳng thêm quản đâu!!!"

Hoắc Sâm: "..."

[Đạo diễn Phùng, nếu vợ chú mà nằm trong ngực chú thì chú còn chuyên tâm diễn xuất được chắc? Cháu không tin!]

[Tóm lại là cháu không làm được!]

[Trẫm là người chỉ thích mỹ nhân, không màng giang sơn =w=.]

Bao Tử: "..."

[Cảm ơn đạo diễn Phùng đã cứu cháu trong lúc nước sôi lửa bỏng.]

[Nếu không chắc cháu đã hiện hình thành sắc nữ rồi.]

[Chồng em quyến rũ quá đi!]

Cuộc sống sau khi thành thân của hai phu thê có thể nói là tình chàng ý thiếp, tựa hồ trên thế gian này không còn điều gì tốt đẹp hơn nữa. Thậm chí Nạp Lan Dung Nhược trước giờ vẫn luôn mãi tiếc nuối khi đã bỏ lỡ kì thi đình do bị bệnh, bây giờ cũng đã được hạnh phúc làm cho người ngoài.

Mà Lư thị hiền thực nét na lại càng khiến cho mọi người từ trên xuống dưới trong phủ Minh Châu yêu mến.

Lúc này Nạp Lan Dung Nhược còn chưa bước lên con đường làm quan, cho nên cũng khá rảnh rỗi, những lúc không có việc gì làm, hẳn chỉ thích được ở bên Lư thị. Trong thư phòng, Nạp Lan Dung Nhược đang viết chữ, Lư thị đứng bên cạnh bàn mài mực cho hắn, cuộc sống hạnh phúc mỹ mãn, khiến cho những áng thơ của Nạp Lan Dung Nhược cũng trở nên bay bổng.

Bỗng nhiên ngẩng đầu lên, vừa vận nhìn thấy gương mặt nghiêng của thê tử, nhả nhận mà xinh đẹp, Nạp Lan Tĩnh Đức dừng bút, nhìn Lư thị một lát rồi trêu chọc nàng. Lư thị hai tai đỏ hồng, lấy chân đá nhẹ phu quân. Gió xuân ấm áp thổi từ cửa sổ vào phòng, mang theo mùi cỏ non thơm ngát. Lư thị khẽ ngẩng đầu, thân nhiên nở nụ cười, gương mặt tươi thắm như hoa đào.

Có một thê tử như thế, còn gì để đòi hỏi nữa đây.

...

"Cut! Sáng nay quay đến đây thôi, một giờ chiều chúng ta tiếp tục."

Thật ra thì á, mọi người đứng xung quanh đều rất ngạc nhiên, vì cho dù là đang diễn thì gương mặt cũng rất khó nói hồng là hồng được, nhưng mà Bao Tử lại có thể đỏ mặt rất đúng lúc, hai tai cũng hồng rực lên.

[Quá thần kì.]

[Quá đáng sợ.]

Bọn họ ai cũng nghi ngờ nhưng không mở miệng hỏi, có lẽ người ta có kỹ năng riêng của mình.

Về vấn đề mặt đỏ tai hồng này, sau khi chấm dứt cảnh quay, Bao Tử lập tức hùng hổ đi tìm Hoắc Sâm để tính sổ.

[Rõ ràng đang quay phim nghiêm túc!]

[Vậy mà hai cái chân bên dưới bàn của Hoắc Sâm lại cứ giơ ra trêu chọc mới ghét chứ!]

Bao Tử rất sợ nhột, mặc dù trong phim đang là đầu xuân, nhưng thực tế lại là mùa hè, phải mặc y phục đòi nhà Thanh quả thật giống như đang trong phòng tắm hơi vậy. Cho nên lúc máy quay chỉ quay nửa người trên thì Bao Tử sẽ len lén vén vạt váy lên cho mát chân, mà điều này lại càng dễ dàng cho Hoắc Sâm làm bậy, từ góc độ của hắn, có thể nhìn thấy rõ ràng mắt cá chân của Bao Tử đang lộ ra. Kết quả, "Hoắc Sâm đùa giỡn vợ" login thành công, lập tức giơ chân lên khê cọ vào mắt cá chân của vợ, thế là bánh bao ngốc nhà hắn nhột quá nhưng phải cố nhịn, cái mặt nhỏ và hai tai nhanh chóng đỏ ửng chỉ trong một phút đồng hồ = v =.

[Chồng nghịch ngợm quá đi!]

[Xấu lắm!]

Đối mặt với sự khởi binh vắn tội của Bao Tử, Hoắc mỗ chỉ trả lời: "Bánh bao, cảnh quay này cần em phải đỏ mặt, vì Lư thị xấu hổ mà, anh chỉ đang giúp em thôi."

"..."

[Nếu đúng vậy thật thì em phải cảm ơn anh rồi.]

"Vợ, em lại nghĩ đến chuyện gì đen tối chứ gì?" Hoắc Sâm ghé miệng vào tai Bao Tử trêu chọc.

"→ _ →"

[Đừng có mà vu khống!]

[Em chỉ sợ nhột mà thôi!]

Hai vợ chồng ngốc cứ nói qua nói lại mãi, các bạn nghĩ họ đang cãi nhau ư? Chắc chắn không phải đâu, có ai mà lúc gây lộn lại tỏa ra toàn sắc hương như vậy chứ? Cho nên, nói chính xác thì hai người này đang không thêm coi ai ra gì mà liếc mắt đưa tình với nhau (▽).

Có câu, đi đêm lắm có ngày gặp ma.

Hiện giờ, Hoắc Sâm và Bao Tử đang dùng hết sinh mạng ra để đóng phim – Khoe ân ái nhiều quá, cuối cùng sẽ phải nhận về sự phẫn nộ của dân chúng TAT.

Phùng Tản Sinh cứ nghĩ rằng nếu để hai vợ chồng diễn cảnh tình cảm với nhau thì nhất định sẽ dễ như trở bàn tay, nhưng ông thật không ngờ là cái tên Hoắc Sâm kia lại thường xuyên ăn đậu hũ của Bao Tử trong quá trình quay, mặc dù không đến mức ảnh hưởng đến tổng thể bộ phim, nhưng mà...

[Nhân vật Nạp Lan Dung Nhược điềm đạm khiêm tốn đã bị Hoắc Sâm biến thành một kẻ lưu manh rồi.]

Hoắc Sâm: "..."

[Nỗi oan ức này hắn không nhận đâu!]

[Không biết yêu thê tử thì không phải nam nhân tốt = v =.]

...

Mấy ngày nay các cảnh quay đều chỉ tập trung vào cuộc sống ngọt ngào của Nạp Lan Dung Nhược và thê tử Lư thị, khiến các nhân viên trong đoàn không thể chịu nổi mà cầu mong đạo diễn hãy ngược hai vợ chồng họ đi - Nếu không ngược hai vợ chồng kia thì đồng thức ăn cho cậu này chúng tôi nuốt không nổi đâu QAQ.

[Các bạn vẫn quá ngây thơ rồi.]

[Dù trong phim bọn họ có bị ngược đến đâu đi nữa.]

[Thì ngoài đời các bạn sẽ bị bọn họ ngược gấp ba lần như thế cho xem!]

Ở thời đại nam nhân tam thê tứ thiếp, cho dù trong lòng Nạp Lan Dung Nhược bấy giờ đã tràn ngập hình bóng Lư thị thì vẫn không tránh được vận mệnh phải nạp thiếp, sau một thời gian hạnh phúc ngắn ngủi thì tiếp tục có thêm Nhan thị.

Phận làm thiếp đương nhiên không thể so với chánh thê, nói khó nghe một chút thì chánh thê chính là chủ tử, thiếp là nô tỳ. Huống hồ Nhan thị lại hay đau ốm, không được sủng ái, chỉ đành phải yên lặng nhìn Nạp Lan Dung Nhược và Lư thị tình chàng ý thiếp.

Nhưng nữ nhân vốn hay có lòng đố kỵ, lúc Nhan thị vào cửa, Lư thị mặc dù ngoài mặt không nói gì, nhưng trong lòng vẫn có chút không thoải mái.

Cảnh ghen tuông mọi người tỏ vẻ nhìn rất đáng yêu.

Xếp hàng đứng xem hai vợ chồng Nạp Lan giận dỗi dờ dảnh nhau nào.

Chẳng qua lúc quay xong thì...

"Vợ, vừa rồi em diễn không tới đâu nhé (￣^￣)Σ"

"Hmm?"

[Chồng à, anh đừng trêu chọc em.]

[Rõ ràng đạo diễn Phùng mới khen em xong mà.]

"Lúc anh và Nhan thị đứng cạnh nhau chả thấy em ghen gì cả."

"→_→" Bao Tử hiểu vì sao chồng mình không hài lòng rồi.

[Nhưng mà...]

[Đây là kịch bản yêu cầu biết chưa hả?]

Những người khác: "..."

Về tai lên nghe lâu như vậy, thế mà bây giờ bọn họ chỉ muốn thà chết còn hơn. Cứ tưởng là Hoắc Sâm sẽ mắng Bao Tử diễn xuất không tốt làm hấn mất mặt chứ, ai ngờ là hấn lại giận vì vừa rồi trong phim Bao Tử ghen tuông chưa đủ.

[Chưa kịp chuẩn bị thì một viên kẹo đường đã chui vào miệng rồi.] [Trong đường có độc đó.]

Thức ăn cho chó này không chỉ có mỗi người trong đoàn làm phim ăn thôi đâu, đợt này vì hai vợ chồng gốc bận quay phim nên ít liên lạc với bên ngoài, blog cũng đã lâu không đăng gì lên cả. Nhưng cho dù hai người có không ở giang hồ thì giang hồ vẫn luôn không hết chuyện về bọn họ (￣▽￣).

Cái quảng cáo dầu gội đầu đã được phát lên TV, hình ảnh Hoắc Sâm mỉm cười dịu dàng, cẩn thận nhẹ nhàng gội đầu cho Bao Tử đã khiến người xem phải cảm thán – Sau này phải gả cho một người sẵn sàng gội đầu cho mình mới được →_→.

[Nguyện vọng này cũng đơn giản thôi mà.]

[Các bạn nam à, mau ra hiệu cắt tóc học hỏi người ta cách gội đầu khiến người ta thoải mái nhất

đi.]

[Đó là một lợi thế lớn để tìm được bạn gái đấy.]

Nhưng đoán chừng một thời gian sau, khi mà quảng cáo nhãn kim cương được chiếu lên, các bạn nam sẽ còn gặp áp lực lớn hơn cho mà xem ^_^.

Bạn đang đọc truyện *Nhật Kí Hôn Nhân Của Tôi Và Thần Tượng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 58

Hai vợ chồng gốc tuy không để ý đến chuyện bên ngoài mà giành hết tâm tư cho việc quay phim, nhưng những người trong đoàn làm phim thì lại rất quan tâm.

Hiện giờ những người trong đoàn làm phim đều có ba nỗi khổ...

Nỗi khổ thứ nhất: Ở cùng một phim trường với đôi vợ chồng này, ngày nào cũng ghen tị muốn chết.

Nỗi khổ thứ hai: Chỉ trách đạo diễn lại giao cho Bao Tử một vai diễn khiến cho hai vợ chồng người ta có thể danh chính ngôn thuận phô diễn tình cảm, sắc hường trong phim đã nhuộm đậm cả bầu trời rồi.

Nỗi khổ thứ ba: Chính là lúc mở di động lên, đăng nhập vào blog, đang lướt lướt thì tự dưng lại đập vào mắt hình ảnh của hai vợ chồng kia ở những tác phẩm khác QAQ.

[Chúng tôi rất hiểu.]

[Phải ném trái nõi đau thì mới là con người.]

[Nhưng mà...]

Đợt này tuy hai vợ chồng không xuất hiện trên tin hot, nhưng bọn họ vẫn như cũ trở thành chủ đề cho các fan say sưa nói chuyện. Tại sao lại như vậy ư? Đương nhiên là vì các tác phẩm của bọn họ chính là nơi vùng thức ăn cho chó rồi.

[Nếu ở trong đời thực, trong thế giới mạng không có show ân ái, vậy thì hãy để vợ chồng chúng tôi phát thức ăn cho chó cho các bạn nhé = v =.]

[Lấy đi, không cần cảm ơn!]

Về các tác phẩm, đầu tiên tất nhiên là quảng cáo dầu gội đầu rồi, thứ hai là quảng cáo nhẫn kim cương, còn thứ ba ấy à, chính là trailer phim "Lính đặc chủng".

Nếu như nói quảng cáo dầu gội đầu là món khai vị, vậy thì hai cái còn lại chính là một nồi lẩu Trùng Khánh cay nóng dành cho các fan.

[Đồng thức ăn cho chó này, người hâm mộ tỏ vẻ chắc bội thực mất thôi ^ _ ^.]

Cảnh cầu hôn lãng mạn và hôn lễ hạnh phúc trong quảng cáo nhẫn kim cương khiến cho các fan phải rối rít vào blog của hai vợ chồng để bày tỏ cảm xúc của mình.

#Mỹ nữ an tĩnh: Quảng cáo gì đẹp phát khóc luôn á, @Diễn viên điện ảnh Hoắc Sâm: Chắc anh buồn bực lắm nhỉ? Nhìn người ta chọn váy cưới cho Bao Tử kia, giỏi hơn anh nhiều.

#Đường về xa xôi: Gần đây không thấy hai vợ chồng anh chị show ân ái, khiến cho phận làm fan như em rất buồn, sao hai anh chị không một lần nữa dựa vào show ân ái để lên top đi? Hai anh chị đi đâu rồi? Ồ, chắc là đang tạo em bé a!

#Yên tri ngư chi nhạc: Bao Tử lại có một hôn lễ hoành tráng rồi, sau đó lại là đêm tân hôn huhu, đang đỏ mặt, đừng quấy rầy!

...

Xem đi, những bình luận này nghe chừng rất nhẹ nhàng đúng không? Nhưng mà...đó chẳng qua là các fan vẫn chưa biến hình mà thôi. Hai vợ chồng Hoắc Sâm bị các fan gọi là hai vợ chồng đen tối rồi, nên hiển nhiên các fan cũng sẽ không được trong sáng cho lắm, có khi còn đen tối hơn cả hai vợ chồng Hoắc Sâm ấy chứ.

Nếu Hoắc Sâm và Bao Tử thể hiện tình cảm một cách tự nhiên thì các fan cũng chỉ yên lặng ngồi gặm thức ăn cho chó thôi. Thế nhưng nếu hai người họ mà thể hiện tình cảm một cách quá độ thì các fan sẽ lập tức hóa thân thành sói.

Trailer của phim "Lính đặc chủng" được tung ra, trong đó có khoảng mười mấy giây là cảnh nóng của hai vợ chồng ngọc.

Sau khi xem xong, các fan tỏ vẻ - Con mẹ nó, vẫn chưa thỏa mãn lắm = v =.

#Tây Xuất Dương Quan Vô Cố Nhân: Aaaaa, xem cái trailer "Lính đặc chủng" mà nhiệt huyết sôi trào, tất nhiên không phải vì các anh lính rồi, mà vì mười mấy giây hot của hai vợ chồng ngọc kia kìa huhu!

#Không muốn lớn lên: Chắc chắn chắc, không ngờ Bao Tử còn có một hình tượng khác như vậy, nhưng mà Hoắc Sâm này, lúc ép Bao Tử vào tường anh lại che hết người chị ý rồi, chắc là không muốn cho người ta nhìn thấy dáng vẻ quyến rũ của vợ anh chứ gì ha ha.

...

#Quần tụt: Không vui! Quần em cũng tụt rồi, vậy mà anh chỉ cho em xem có thể thôi à?

#Cố gắng thi đỗ tốt nghiệp: Em đoán lúc quay cảnh này chắc toàn thân anh phải bốc hỏa mất, quay xong thì vội vàng vác Bao Tử về phòng riêng đúng không? He he he, trời ơi, máu sắc nữ lại nổi lên rồi, người vừa nói kia không phải em đâu!

#Nếu như tiếp tục yêu: Bao Tử, sau cảnh đó em chắc chắn là bị ăn sạch rồi.

#Uhm a: Hóng phim "Lính đặc chủng" chỉ vì cảnh hot kia ^ _ ^.

...

[Không có đen tối nhất, chỉ có đen tối hơn.]

[Đen đến mức dùng bột giặt cũng không giặt sạch được.]

Các fan háo sắc vẫn còn rất nhiều suy đoán, chỉ tiếc là hiện tại phim vẫn chưa chiếu nên không ai biết sau mười mấy giây đó sẽ phát sinh chuyện gì, nhưng đa số các bạn fan đều có suy nghĩ là – Chắc cảnh đó sẽ khiến người ta huyết mạch phun trào cho xem = v =.

[Đây đều là khát vọng của các fan.]

Cảnh của hai vợ chồng trong phim "Lính đặc chủng" chắc chắn không thể khiến cho khán giả huyết mạch phun trào, bởi vì đoạn sau nhân vật Bao Tử đóng sẽ bị anh lính Hoắc Sâm tiêu diệt mà. Nhưng "Nạp Lan Dung Nhượng" thì không như vậy, mặc dù không nóng bỏng, nhưng các cảnh quay đều ngọt muốn rụng tim.

Từ sau khi thành thân, Lư thị bắt đầu tiếp nhận từ từ quyền quản lý trong thư phòng, ngày nào nàng cũng đến thư phòng trước phu quân để dọn dẹp sạch sẽ.

Hôm nay, Nạp Lan Dung Nhượng vẫn đi đến thư phòng như thường ngày, vừa bước tới cửa đã nghe thấy giọng nói mềm mại dịu dàng của thê tử Lư thị.

"Trần Châu, em treo bức họa này lên đây đi."

Bình thường lúc này thê tử hẳn đã sớm thu dọn xong rồi rời đi, không ngờ hôm nay nàng vẫn còn ở đây, Nạp Lan Dung Nhượng có phần tò mò.

Hắn nhẹ nhàng đi vào, đúng lúc thấy thê tử và nô tỳ đang nhìn về một hướng, thầm thì nói chuyện với nhau.

"Đang nhìn gì vậy?" Nạp Lan Dung Nhượng đi tới cầm tay Lư thị, ngẩng đầu nhìn lên, trên tường có treo một bức vẽ chân dung Lạc Thần(1).

(1) Lạc Thần: Hay còn gọi là Chân Lạc, là của Tào Phi, vị đầu tiên nhà Ngụy. Chân Lạc được lưu truyền trong dân gian với sắc đẹp long lanh, làm động lòng và 2 người con trai Tào Phi và

"Chàng không tự nhìn được à?" Lư thị nghiêng đầu, tình nghịch nói với phu quân.

Nụ cười tươi xinh, đôi mắt đẹp to tròn.

Vẻ mặt trong sáng, mê hoặc lòng người.

Nạp Lan Dung Nhượng bật cười, đưa tay nhẹ điểm lên chóp mũi thê tử một cái.

Tiểu thị nữ Trần Châu đã sớm thức thời lui xuống, trong phòng chỉ còn lại đôi phu thê trẻ tuổi.

Nhìn bức họa Lạc Thần tuyệt đẹp, Nạp Lan Dung Nhượng cảm thấy thê tử của mình cũng xinh đẹp không gì sánh bằng giống như Lạc Thần vậy. Có lẽ người tình trong mắt hóa Tây Thi, trong mắt Nạp Lan Tĩnh Đức, thê tử dù có cau mày hay mỉm cười, dù có xấu hổ hay hồn dỗi thì cũng đẹp vô cùng.

Nạp Lan Dung Nhượng rốt cục nhìn không được, hướng hồ giờ phút này bốn bề vắng lặng, hắn vốn cao hơn Lư thị rất nhiều, thừa dịp Lư thị còn đang ngây người thưởng thức bức vẽ, hắn liền khom lưng cúi đầu, hôn một cái lên khoe miệng nàng.

Lư thị bấn loạn: "..."

[Mẹ nó.]

[Rõ ràng không có đoạn này mà.]

[Hoắc Sâm, anh lại chiếm tiện nghi của em!]

Song Phùng Tàn Sinh lại cho rằng Hoắc Sâm làm vậy cũng không sai, có thể thể hiện được tình cảm không thể đè nén của Nạp Lan Dung Nhượng đối với thê tử Lư thị.

Những người khác: "..."

[Đạo diễn chú giời lắm, nói phản bội là phản bội ngay được!]

[Tại sao có thể vì bọn họ diễn tốt mà để mặc cho chúng tôi bị ngược đãi chứ QAQ.]

Hoàn toàn không có sự công bằng.

Nạp Lan Dung Nhược và Lư thị tình cảm rất tốt, không lâu sau, Lư thị mang thai.

Cả phủ Minh Châu được bao phủ trong một bầu không khí tràn ngập vui sướng và hạnh phúc, cái thai này của Lư thị chính là trưởng tôn của Nạp Lan Dung Nhược. Trong thời gian Lư thị mang thai, Nạp Lan Dung Nhược thường xuyên ở bên cạnh nàng, nhìn con của mình từ từ lớn lên.

Đây là đứa con của hắn với thê tử mà hắn yêu thương nhất, bất luận là nam hay nữ thì cũng đều là báu vật của hắn.

Chỉ là ai cũng không ngờ rằng, khi đứa bé ra đời thì Lư thị lại ra đi không lâu sau đó.

...

Nạp Lan Dung Nhược có con trai trưởng, nhưng thê tử Lư thị thì đã vĩnh viễn từ bỏ trần thế sau khi sinh hạ hài tử được mười ngày.

Thùy niệm tây phong độc tự lương, tiêu tiêu hoàng diệp bẽ sơ song, trầm tư vãng sự lập tàn dương.

Bị tửu mạc kinh xuân thủy trùng, đồ thư tiêu đắc bát trà hương, đương thời chích đạo thị tâm thường(2).

(2) Dịch nghĩa: Ai biết ý lạnh của gió thu, lá vàng khắp chốn, cửa sổ khép lại không mở nhìn. Dưới tàn tích đứng trầm mặc nhớ chuyện xưa, rượu ngọt say giấc nồng, lại càng thú đọc sách uống trà, nhưng khi đó lại chỉ cho là chuyện thường mà thôi. (Nguồn: Fb Deep Blue)

Tận mắt nhìn thấy người thương của mình qua đời, Nạp Lan Tĩnh Đức cảm thấy cực kỳ tuyệt vọng, trong lòng trở nên bi thương vô hạn. Trước kia thì ái ân hạnh phúc, giờ lại đau đớn đến vậy. Sau khi thê tử Lư thị qua đời, Nạp Lan Dung Nhược đã làm ra rất nhiều bài từ để hoài niệm về nàng.

Nạp Lạt Huệ Nhi là mối tình đầu trong sáng mơ hồ của Nạp Lan Dung Nhược, còn Lư thị mới là chân ái cả đời, chuyện này các nữ nhân bên cạnh Nạp Lan Dung Nhược đều biết, thị thiếp Nhan thị, kế thất (vợ kế) Quan thị và sau cùng là hồng nhan Thảm Uyển hiểu rõ, trong lòng người nam nhân này, người quan trọng nhất với hắn, người mà hắn không bao giờ quên được chỉ có một mình Lư thị mà thôi.

Bộ phim này, bất luận là đang diễn hay không diễn thì tâm trạng của Hoắc Sâm cũng không được tốt cho lắm.

Trong phim, Bao Tử diễn cảnh khi qua đời quá tốt, thậm chí còn làm cho Hoắc Sâm cảm giác là vợ mình chết thật rồi, cho nên sự bi thương được bộc lộ ra cũng hoàn toàn chân thật.

[Bánh bao ngốc nhà mình mà sinh ra ở thời chiến.]

[Thì nhất định sẽ sống rất tốt.]

[Dù sao nếu mà gặp nguy hiểm...]

[Chỉ cần giả chết là thoát được.]

Khi quay xong, vì đây là cảnh cuối của Bao Tử, nên Hoắc Sâm cũng không vui chút nào (^ ^)\$.

[Còn chưa diễn đủ thì đã để vợ tôi thắng thiên rồi.]

[Đạo diễn Phùng, chú có dám phá cách một lần, thay đổi lịch sử hay không?]

[Đạo diễn Phùng, chú làm một bộ phim về tình cảm hạnh phúc của hai vợ chồng Nạp Lan thôi không được à?]

Mặc dù mấy ngày qua Bao Tử diễn rất tốt, liếc mắt đưa tình với Nạp Lan Dung Nhược đúng lúc đúng chỗ, nhưng Phùng Tàn Sinh đến cuối cùng vẫn phải thừa nhận duy nhất một điều rằng – Cô bé này diễn cảnh chết quá là tự nhiên luôn!

"Cháu vất vả rồi, diễn tốt lắm."

"Cảm ơn chú ạ." Bánh bao ngốc rất khiêm tốn, nhưng nội tâm thì đang gào thét – Chỉ cần giao cho tôi một vai chết, tôi có thể diễn được 365 kiểu khác nhau = v =.

...

Bao Tử vì đã hết cảnh quay nên cảm thấy bây giờ có ở lại thì cũng không còn việc gì làm, với lại trước đó không lâu Cố Tử Diễm có đưa cô một kịch bản, bảo cô đọc thử xem. Khi thật sự tập trung hóa thân vào một nhân vật, tự nhiên sẽ cảm nhận được sự thú vị của nó, Bao Tử cho rằng bây giờ cô đang đắm chìm vào niềm vui này, không thể thoát ra được, cho nên cô càng phải nắm bắt từng cơ hội để diễn xuất.

[Bao Tử yêu công việc login thành công.]

"A Sâm, em chuẩn bị về đây."

"(^)Σ"

"Lúc không có em ở đây anh phải chú ý chút nha, mấy nữ diễn viên cô nào trông cũng xinh đẹp hết ý."

"Cho nên em càng phải ở đây để dẫn dắt bọn họ chứ."

"..."

[Không, chồng ơi anh hiểu lắm rồi.]

[Em cực kỳ tin tưởng vào anh.]

[Lời vừa rồi chẳng qua chỉ là nói đùa mà thôi.]

Tiếp theo đây Bao Tử sẽ được vào vai nữ chính, cho nên chắc chắn là sẽ không phải chết ở tập tám nữa = v =.

Bánh bao ngốc cuối cùng cũng được đóng vai chính rồi.

"Em nói là Cố Tử Diễm đã thu xếp xong công việc mới cho em rồi sao?" Hoắc Sâm cau mày nói.

"Đúng vậy = v =."

"Tại sao anh lại không biết?"

"Tại sao anh lại phải biết?"

"..."

Hoắc Sâm cảm thấy có một ngụm máu tươi đang nghẹn trong ngực QAQ.

"Phim thể loại gì?" Phải truy hỏi thật kĩ.

"Phim thần tượng đó."

"..."

"Em còn được làm nữ chính nữa cơ = v =."

"..."

[Giờ này phút này.]

[Trầm đang đi du lịch trong vại dấm.]

[Nam chính là ai?!!!]

[Trầm phải tru di cứu tộc cả nhà nó (^)Σ.]

Bạn đang đọc truyện *Nhật Kí Hôn Nhân Của Tôi Và Thần Tượng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 59

Đối với Hoắc Sâm bây giờ mà nói thì tin dữ đang theo nhau ập đến, khiến cho hắn thương tích đầy mình, ngã xuống đất không dậy nổi QAQ.

[Luôn có tin dữ đến tập kích trầm.]

[Trầm muốn băng hà.]

Thứ nhất: Bánh bao nhà hắn đóng máy rồi, hắn cũng không được đóng cảnh tình cảm cùng vợ nữa, chuyện này còn chưa tính, Lur thị nếu đã qua đời, vậy

có nghĩa là hần sẽ phải một mình đối mặt với Nhan thị, Quan thị và Thẩm Uyển.

[Hoàn toàn không muốn diễn cảnh tình cảm với người phụ nữ khác thì phải làm sao?] [Thân là "Nạp Lan Dung Nhược", tôi có thể chọn chết vì tình không?] [Tấm lòng thủy chung không thay đổi mới chính là tôi.]

Thật ra thì tin dữ này đối với Hoắc Sâm kiên cường mà nói thì vẫn coi như chống đỡ được, chẳng qua là có vẻ trời cao thấy hai vợ chồng hần đánh nhau quá nên muốn tách ra thì phải. Lúc Bao Tử nói phải rồi đi, Hoắc Sâm thật sự rất khó chịu.

Hất đuôi sam ra đằng sau, nói: "Vợ, em mà đi rồi, nhờ mấy người phụ nữ kia ăn đậu hũ của anh thì sao?"

Bao Tử: "..."

[Em xin phép chỉ cười và không nói gì.]

[Chồng à, sự tự tin của anh từ đâu mà có vậy?]

[Nhìn các cô ấy đứng đắn hơn anh nhiều.]

Diễn viên đóng Nhan thị: "..."

Diễn viên đóng Quan thị: "..."

Diễn viên đóng Thẩm Uyển: "..."

[Hoặc anh để, chúng tôi xin trình trọng nói với anh ngay tại đây.]

[Rằng nỗi oan này chúng tôi nhất quyết không nhận đâu!]

[Muốn giữ vợ lại thì cũng đừng lấy chúng tôi ra làm cái cớ nhé!]

[Chúng tôi là những cô bé ngoan, không phá hoại gia đình nhà người khác, xin cảm ơn!] Sau khi cố gắng mãi mà không giữ được Bao Tử, Hoắc ba tuổi lập tức giận dữ (¬^¬)Σ.

[Anh cao to đẹp trai thế này mà lại không sánh bằng cái phim thần tượng kia.] [Bánh bao ngọc, em đúng là không có mắt nhìn.] [Có cần anh đi mua cho em cái kính lão không?]

Đúng vậy, căn cứ vào kinh nghiệm diễn xuất nhiều năm của Hoắc Sâm, cái gọi là phim thần tượng nhất định sẽ có những cảnh kiểu nắm tay ôm eo hôn hít này nọ, vợ hần lại còn là nữ chính nữa, thế thì...Hoắc Sâm thật sự không dám nghĩ tiếp, hần sợ rằng mình sẽ chết trong vại dấm mất TAT.

[Nếu phim tình cảm nào cũng được đóng cùng với bánh bao ngọc nhà mình thì tốt quá (¬▽¬).] [Như vậy thì mấy cảnh hôn hít ôm ấp sẽ trở nên rất easy rồi.]

[Không chừng vợ chồng tôi còn tặng cho khán giả một nụ hôn nóng bỏng với cách thức tiêu chuẩn ấy chứ.]

[Hoặc mỗi, anh nghĩ nhiều quá rồi.]

...

Một khi biết vợ mình sẽ rời xa hần để đến với cái phim thần tượng kia, thì đương nhiên trước khi Bao Tử đi, Hoắc ba tuổi tuyệt đối sẽ không bỏ qua cho cô rồi.

[Hoắc Sâm dâm tà login thành công.]

[Bao Tử dâm tà thì chắc đang trên đường login, xin đợi một lát.]

Trước ngày Bao Tử rời khỏi đoàn phim, Hoắc Sâm xin Phùng Tần Sinh cho nghỉ nửa ngày, lý do là – Muốn dành thời gian ở bên vợ, vì lần sau gặp mặt chắc còn lâu lắm = v =.

[Cũng là người có vợ, nên đạo diễn chắc cũng hiểu đúng không ~?]

Phùng Tần Sinh đương nhiên biết được suy nghĩ của Hoắc Sâm, cũng là đàn ông cả, tội gì phải làm khó nhau, nghe Hoắc Sâm nói xong là ông lập tức cho phép ngay, cùng lắm thì quay các cảnh của người khác trước là được.

[Quấy rầy tình cảm của người ta là sẽ bị lừa đá đấy.]

[Hiện giờ có giữ Hoắc Sâm ở đây thì hần cũng không có tâm trạng để mà diễn.]

[Chất lượng không đảm bảo thì tuyệt đối không quay.]

Lúc Bao Tử đang ở khách sạn thu dọn hành lý thì Hoắc Sâm đã xin nghỉ xong, thuận tiện ra siêu thị mua công cụ gây án – Cái hộp nhỏ Durex. Lần này đi mua hành động rất cẩn thận, nguy trang cực kỳ tốt, sau vụ lần trước hắn đã ghi nhớ kỹ trong lòng rồi, nhất định không được vì chuyện mua bao mà lên top tin hot nữa.

Nhưng lúc từ trong siêu thị đi ra thì hắn có hơi lúng túng – Vì cái hộp nhỏ quá nên không được cho túi đựng, biết giấu cái đồ chơi này ở đâu đây?

QAQ.

Lúc Hoắc Sâm trở lại khách sạn thì vừa hay Bao Tử đã thu dọn xong hành lý, đang cầm đồ ngủ chuẩn bị đi tắm, bây giờ trời vẫn chưa tối, nhưng cô muốn tắm rửa sớm rồi nghỉ ngơi một tí, đến bữa tối thì gọi điện báo chồng mang cơm đến cho là được.

[Đúng là không thể thông minh hơn = v =.]

[Thế giới của trạch nữ, các bạn không hiểu được đâu.]

Bao Tử hoàn toàn không biết rằng, kế hoạch của cô vừa vận tạo cơ hội cho Hoắc Sâm làm chuyện xấu dễ dàng hơn (￣▽￣).

[Ôm bánh bao mềm nhũn thơm ngào ngạt vào lòng là thoải mái nhất.]

Lúc Hoắc Sâm vào phòng thì phát hiện bên trong không một bóng người, hắn có chút hoài nghi không biết có phải bánh bao vì nhớ hắn quá nên đã chạy đến đoàn phim rồi hay không.

[Lòng chúng tôi luôn nghĩ về nhau như vậy đó = v =.]

Sau khi nghe thấy tiếng nước chảy trong phòng tắm, Hoắc mẫu liền tỉnh ngộ - Ồ, quả nhiên là tâm linh tương thông nha.

[Vợ ơi, tắm nhanh lên nào.]

[Trăm đời rồi.]

...

Cửa phòng tắm mở ra, Hoắc mẫu đang ngồi ở mép giường đọc sách lập tức ngẩng lên nhìn, vừa trông thấy hình ảnh trước mặt là hai mắt liền tối sầm lại. Vì bộ đồ ngủ hoạt hình cực cute bự đã được Bao Tử cất vào vali rồi, nên bây giờ cô đành phải mặc áo choàng tắm của khách sạn, áo mặc lỏng lẻo để lộ ra xương quai xanh tuyệt đẹp, tóc vẫn còn ướt, từng giọt nước từ lọn tóc chảy dọc xuống dưới cổ.

[Vợ mình thật đẹp.]

[Trầm không nhận được nữa rồi.]

[Đề ngẩ đề ngẩ đề ngẩ thôi!!!]

[Nhưng mà, để tóc ướt thì sẽ bị cảm nhĩ!]

Bao Tử tự dưng thấy có người ngồi trên giường thì sợ hết hồn, nhưng sau khi phát hiện người tới là ai thì bủi bùi nói: "Sao anh đã về rồi?"

Hoắc mẫu gian xảo nói: "Lại đây."

"Làm gì?"

Hoắc Sâm đứng dậy cầm lấy cái máy sấy bên cạnh, nói: "Anh sấy tóc cho em."

Bao Tử lập tức vui vẻ ra mặt, nhảy vọt tới: "Vâng ạ ~"

Bao Tử vô cùng hài lòng khi được Hoắc Sâm độc nhất vô nhị sấy tóc cho, cảm thấy chồng mình thật tốt, nhưng mà, có phải anh... Tự dưng lại lấy lòng cô thế này, liệu có vấn đề gì không đây?

[Ừm, không phải lưu manh thì cũng là đạo chích, đoán chừng là cái thứ hai rồi.]...

Mặc dù trong quá trình quay phim hai vợ chồng vẫn dính lấy nhau như hình với bóng, nhưng cả hai vẫn chưa có thời gian làm chuyện vợ chồng, căn bản là vì mỗi lần quay xong về khách sạn thì cả hai đều mệt mỏi mềm nhũn như bãi bùn rồi, công việc thì kết thúc muộn, sáng lại phải dậy sớm, làm gì có thời gian mà ân ái ái ái kéo thuyền lướt sóng ra khơi cơ chứ.

Nhưng hôm nay thì không giống vậy, vợ sắp phải đi quay phim khác rồi, trước khi xa nhau phải ăn một bữa thật mới được = v =.

Suy nghĩ của anh chồng sắc lang thế nào, cô vợ sắc nữ sao có thể không biết.

Lúc bị Hoắc mỗ đề xuống làm chuyện kia, Bao Tử bỗng lĩnh ngộ ra một điều rằng – Không nên bỏ dúi đàn ông quá lâu QAQ.

[Thân là một cái bánh bao lớn trắng trắng mềm mềm, cư nhiên lại bị ăn đến da cũng không còn.]

[Cứu với ~]

"Nếu trong phim có cảnh hôn thì phải mượn thể thân biết chưa?" Hoắc Sâm rất không yên lòng.

"Ừm, biết rồi."

"Nói cho anh biết nam chính là ai đi? Ừ ~" Trầm sẽ tru di cửu tộc nhà nó.

Giọng nói quá quyến rũ khiến Bao Tử không chịu nổi, mở hai mắt to tròn ướt đầm của mình nhìn chồng, khẽ cọ xát trong ngực hần nói: "Vẫn chưa biết mà, đợi lúc biết rồi em nhất định sẽ báo cáo lại cho lãnh đạo nha."

"Ừ." Hoắc Sâm rất hài lòng.

[Sau đó...]

[Tiếp tục lăn lộn lăn lộn.]

[Phóng túng phóng túng ~]

[Lay động lay động ~]

Lúc Bao Tử đi rồi, Hoắc ba tuổi cuối cùng cũng lớn lên, bắt đầu quay trở lại công việc của mình.

Nhưng Phùng Tần Sinh không thể chịu nổi phải quát lên như sấm: "Hoắc Sâm, con mẹ nó, cậu có thể chân thành một chút khi đóng với các diễn viên nữ không hả?!!!

Hoắc Sâm: "..."

[Đạo diễn, chú không hiểu rồi!]

[Bây giờ chuyện dễ làm nhất là giả bộ.]

[Chứ nếu mà chân thành thì sẽ làm tổn thương người ta lắm đó!]

Nếu Hoắc Sâm mà bộc lộ một cách chân thành thì sẽ như thế này – Nhan thị, phiền cô tránh xa tôi ra một chút! Quan thị, đừng động vào tôi! Thẩm Uyển, cô bị hôi nách kìa!

TAT

...

Ở bên này Hoắc Sâm đang phải chật vật diễn xuất với mấy nữ diễn viên, còn ở Đê Đô, sau khi đọc xong kịch bản, Bao Tử chỉ biết khóc không ra nước mắt.

Bộ phim thần tượng này có tên là "Người mèo yêu tôi", vừa nghe cái tên là biết không phải phim gì đứng đắn rồi QAQ. Nội dung đại khái là vai nam chính bị tai nạn giao thông, sau đó linh hồn bị nhập vào chú mèo Garfield mà nữ chính nuôi. Nữ chính bị chứng sợ giao tiếp, kiểu như nếu người ta không chủ động bắt chuyện với cô thì cô tuyệt đối sẽ không chủ động đi làm quen người ta đó, thế nên đã 25 tuổi rồi mà vẫn độc thân.

Nam chính với thân xác của một con mèo, sau một thời gian chung đụng với nữ chính thì từ từ có tình cảm, đến tập tám thì nữ chính sẽ biết là con mèo mình nuôi có vấn đề, nữ chính rất sợ hãi, thậm chí suýt chút nữa bị hù chết QAQ.

Sau này vai nam chính sẽ được trở về thân xác của mình, nhiệt tình theo đuổi nữ chính, ban đầu vì chứng sợ giao tiếp nên nữ chính từ chối, mãi về sau mới vui vẻ hạnh phúc bên nhau, hết phim.

Bao Tử: "..."

[Cái quái gì đây?]

[Không phải nói sau khi lập quốc thì không thể xuất hiện yêu quái hả?]

[Bao Tử bạn bình tĩnh, đây không phải yêu quái mà.]

Bao Tử cảm thấy mình lại bị Cố Tử Diễm hăm hại rồi, cô làm sao cũng không ngờ được là mình sẽ phải đóng cặp với một con mèo Garfield trong hơn nửa bộ phim QAQ.

[Trai đẹp đã nói đâu rồi?]

[Thế giới này thật quá xấu xa.]

[Đây là muốn tôi hay là con mèo kia thể hiện kỹ năng diễn xuất vậy?]

Đối mặt với tình huống như vậy, Bao Tử đương nhiên là phải tìm đến anh chồng nhà mình để kể khổ.

[Kỹ năng diễn xuất của cục cưng giỏi như vậy mà lại phải diễn với một con mèo.] [Đúng là muốn trêu ngươi mình mà!]

Lúc Hoắc Sâm nhận được điện thoại thì trong lòng vô cùng thấp thỏm, chỉ sợ bộ phim thần tượng kia quá là...

Kết quả...

"Chồng ơi, em khổ tâm lắm."

"Sao vậy?"

"Người đại diện hăm hại em."

"Ý em là bộ phim đó có quá nhiều cảnh ôm hôn hả?" "→ _ →"

[Chồng à, anh nghĩ nhiều rồi.]

[Ôm hôn một con mèo thì có được tính không?]

"Vai nam chính là một con mèo."

"Hả?"

"Em sẽ diễn cùng một con mèo Garfield trong hơn nửa bộ phim" "..."

[Ồ, nếu vậy thì anh yên tâm rồi.]

[Vợ, em cố gắng diễn tốt nhé.]

[Anh tin là em làm được.]

...

Hôm sau, Hoắc Sâm nhận được tin nhắn của Cố Tử Diễm, nội dung là: Không cần cảm ơn.

Hoắc Sâm: Con mèo kia là mèo đực à?

Cố Tử Diễm...

[Hoắc ba tuổi, cậu đủ rồi đó.]

[Lúc chọn kịch bản cho vợ cậu tôi đã phải suy nghĩ cho cậu rồi đấy.]

[Người đại diện tốt như tôi cậu đi đâu tìm được hả?] [Thế mà cậu còn được voi đòi tiên.] Cố Tử Diễm: Tất nhiên là đực rồi.

Hoắc Sâm: (^ ^)

Bạn đang đọc truyện *Nhật Ký Hôn Nhân Của Tôi Và Thần Tượng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 60

Cố Từ Diễm không thể ngờ được là Hoắc Sâm lại đi ăn dấm với cả một con mèo, đột nhiên hắn cảm thấy số tuổi của tên này ngày một thấp dần đi rồi.

[Có thể trưởng thành một chút không hả?]

[Đàn ông phải thành thực thì mới quyến rũ chứ.]

[Hoắc ba tuổi xin chào, Hoắc ba tuổi tạm biệt.]

Lúc Cố Từ Diễm dạy dỗ Hoắc Sâm như thế thì hắn lại phản kích thế này: "Quyến rũ quá để làm gì, chỉ cần thu hút được người mình yêu là đủ rồi, quyến rũ quá lại nhiều người đề ý, chẳng khác nào tự mình đi tìm phiền toái."

[Chân lý.]

[Sâu sắc.]

[Cảm thấy mình thật tuyệt = v =.]

Cố Từ Diễm "..."

Hoắc ba tuổi nói cực kỳ có lý, người đại diện Cố Từ Diễm không còn lời nào để phản bác, vốn đang định dạy dỗ Hoắc Sâm không nên quân vờ nhiều như vậy, kết quả...hắn cảm thấy bị đồng hóa rồi QAQ.

[Nói nghe rất có lý.]

[Không hổ là người đàn ông cung chiều yêu vợ điên cuồng mà trên giang hồ mới nghe tên đã sợ mất mật.]

[Tôi xin bái phục.]

Mà sở dĩ Hoắc Sâm được gọi là Hoắc ba tuổi là bởi vì hắn có tính "có thù tất báo" – Nếu Cố Từ Diễm cậu đã đẻ một con mèo đực đóng với vợ tôi, vậy thì tôi cũng sẽ nói cho Mạc Á Y biết chuyện cậu hi vọng mình sẽ trở thành một người đàn ông quyến rũ nhé = v =.

[Có qua có lại mới toại lòng nhau.]

...

Cố Từ Diễm kể lại chuyện kia cho Bao Tử, ai ngờ Bao Tử lại chỉ an ủi hắn: "Anh thông cảm cho chồng em đi, anh ấy tháng nào cũng có vài ngày như vậy mà."

Người đại diện Cố Từ Diễm: "→ _ →"

[Nói đơn giản một câu rồi đuổi tôi đi như vậy đó.]

[Ồ, tôi quên mất.]

[Hai người là vợ chồng, nên đương nhiên phải bênh nhau rồi.]

[Chẳng lẽ nghĩ tôi không có vợ chắc?]

TAT

Thế là Cố Từ Diễm phải đi tìm kiếm sự an ủi từ vợ mình, kết quả Mạc Á Y lại nói: "Anh quyến rũ vậy rồi, em còn biết an ủi anh thế nào?"

"..."

[Không nhận được chút yêu thương nào.]

[Anh chỉ nói đùa thôi mà.]

Bao Tử đã vào đoàn phim, hiện giờ bạn diễn của cô nhiều nhất chính là cái con mèo Garfield béo mập chân ngắn kia, cô sẽ phải diễn cùng nó cho đến khi gặp được nam chính.

Nghe đạo diễn nói chú mèo Garfield này là giống mèo Tây lông ngắn, cực kỳ hiền lành ngoan ngoãn, rất dễ gần gũi. Đừng thấy bên ngoài nó dễ thương yếu đuối mà nhầm, khi ở với con người thì nó sẽ tỏ ra hoạt bát giống như một đứa trẻ chưa lớn, nhưng thực ra tính cách của nó lại rất độc lập và an tĩnh. Đại khái giống với những con mèo bình thường khác, lúc vui thì sẽ quấn người, lúc không vui thì ai gọi cũng mặc kệ. Nhiều người nói nuôi chó là nuôi một người bạn trung thành, còn nuôi mèo thì lại giống như đang tự mình tìm tổ tông vậy, nhưng mèo Garfield thì không như thế, nó cũng giống như một người bạn của con người.

Theo lời của người chủ thì hành vi của nó có thể tự điều chỉnh theo ý mà bạn muốn, lúc bạn buồn chán thì nó sẽ làm mặt hài hước để bạn vui, lúc bạn bận rộn thì nó sẽ chỉ yên lặng nằm cạnh chân bạn, chăm chú theo dõi nhất cử nhất động của bạn, tuyệt đối sẽ không quấy rầy bạn. Chính bởi vì vậy mà giống mèo thoát nhìn có phần ngốc nghếch này lại được mệnh danh là giống mèo thích hợp để nuôi trong gia đình, làm thay đổi cách nhìn của mọi người với mèo, khiến người ta nghĩ rằng thì ra mèo cũng rất hoạt bát đáng yêu, cũng rất trung thành với con người.

Bao Tử cẩn thận nhìn con mèo, nó khiến cho người ta có cảm giác là xương cốt của nó rất cường tráng, thân hình cân đối, đầu vừa tròn vừa to, tứ chi và cổ lại ngắn và thô, hai tai nhỏ nghiêng về phía trước, đầu tai tròn tròn, hai mắt rất to và sáng, cái đuôi ngắn ngắn, bộ lông màu xám nhạt sọc trắng rất rậm và mềm... Là giống mèo cỡ lớn.

"Nó tên Wendy, là mèo cái." Người chủ đứng bên cạnh giới thiệu.

Bao Tử ôm nó vào trong ngực, thấy nó mở to hai mắt tròn nhìn cô, đáng yêu cực kỳ.

"Không phải nói sẽ là mèo đực sao?" Bao Tử xoa đầu Wendy.

Wendy được Bao Tử dịu dàng vuốt ve thì rất thoải mái, mở miệng kêu "meo meo".

Đạo diễn: "..."

[Chuyện này cô phải hỏi người đại diện của cô ý.]

[Tự nhiên lại giới thiệu cho tôi một con mèo cái.]

[Còn nói mèo đực mèo cái không quan trọng, quan trọng là diễn tốt.]

[Đừng đùa nhau chứ.]

"Tạm thời thay đổi, mèo đực thời gian này đang đến kì động dục, tâm trạng không ổn định, sợ làm ảnh hưởng đến việc quay phim." Đạo diễn nhìn trời nói.

Sắc nữ Bao Tử: "..."

[Nguyên nhân này rất đặc biệt.]

[Chỉ là tại sao tự nhiên tôi lại nghĩ đến chồng mình nhi QAQ.]

[Kì động dục a ~]

Thật ra bộ phim này Cố Tử Diễm đã nhận từ lâu cho Bao Tử rồi, chẳng qua lại đúng lúc cô đang quay "Nạp Lan Dung Nhược", chờ quay xong rồi chạy tới đây cũng là hơi trễ, cho nên có một số chuyện cô vẫn chưa rõ ràng...

Ví như chuyện mèo đực mèo cái, với cả chuyện nam chính của phim "Người mèo yêu tôi" sẽ do một cô gái đóng.

Bao Tử ngơ ngác... Trời ơi, lại còn chơi kiểu đó được à QAQ. [Đạo diễn, anh tùy hứng như vậy, nhờ ảnh hưởng đến rating thì sao?] [Sợ.]

Đúng vậy, vai nam chính của phim "Người mèo yêu tôi" sẽ do một cô bé đảm nhận, không phải vì cô bé này có người chồng lưng đằng sau, mà là vì lúc casting, biểu hiện của cô bé mạnh mẽ và tốt hơn tất cả những cậu con trai khác.

[Chúng tôi chủ yếu nhìn vào thực lực.]

Đối với chuyện này, Hoắc Sâm tỏ vẻ mình hoàn toàn không biết gì cả, dù hẳn có ham muốn chiếm hữu mạnh mẽ với bánh bao thể nào đi nữa thì cũng không đến mức phát rồ như vậy, nhưng rất hiển nhiên, Hoắc ba tuổi vẫn luôn thích nghe ngóng chuyện của vợ.

[Ông trời đối với trẫm tốt quá.]

[Vốn còn sợ mình sẽ chìm trong vại dấm.]

[Nhưng bây giờ thì vui rồi.]

Chẳng qua là...

Hoắc ba tuổi vẫn còn quá ngây thơ rồi, nên biết rằng nếu cô gái kia mà có thể giành được vai nam chính sau khi vượt qua biết bao người con trai, thì chắc hẳn cô gái đó không tầm thường chút nào.

...

Bao Tử cũng khờ dại cho rằng chồng mình tuyệt đối sẽ không ghen tuông.

...

Lúc gặp vai nam chính trong phim, là một cô gái cao lớn mạnh mẽ... Bao Tử yên lặng ngẩng đầu, sau đó che mặt.

[Cùng là con gái, sao lại chênh lệch nhiều như vậy?] [Có phải chỉ mỗi chiều cao là khác biệt không?]

Ba vòng... Bao Tử lén nhìn ngực cô gái kia, khá lớn, lại nhìn ngực mình, vẫn còn là bánh bao hấp đang trong tình trạng phát triển.

[Cùng là con gái, bốn bánh bao còn kết hôn rồi, sao vẫn chênh lệch như vậy chứ.]

[Đội đã!]

[Ngực lớn vậy thì làm sao đóng vai nam được!]

[Trông Bao Tử tôi có vẻ hợp với vai nam chính hơn đấy!]

[Ổ tập 1 nam chính sẽ bị tai nạn rồi hôn mê bất tỉnh, đúng sở trường của tôi rồi aaa!!]

Lúc Bao Tử còn đang ngây người nghĩ về vấn đề ngực thì cô gái đứng đối diện có vẻ đã nhìn thấu được điều gì, từ từ đi tới bên cạnh Bao Tử, cúi người, nhếch môi nói: "Em đi giày tăng chiều cao, cho nên chị không cần ngược nhìn em, em cũng chỉ có 1m67 thôi. Với lại lúc quay phim em sẽ bó ngực, chị không phải lo."

"Hà?"

[1m67, vẫn cao hơn mình QAQ.]

"Xi, trên mạng nói không sai, chị đúng là ngốc mà. Chào chị, em là Bùi Mẫn." Bùi Mẫn giơ tay ra.

Bùi Mẫn khá xinh đẹp, lúc cười lên còn đẹp hơn, làm Bao Tử nhìn mà ngây cả người. Bao Tử: "(☆_☆)"

[Thật không ngờ có một ngày mình sẽ đồ mặt với một người phụ nữ khác ngoài Mạc Á Y.]

[Trời ạ, sao mình lại có thể như vậy chứ.]

[Không đứng đắn chút nào.]

"Xin chào, chị là Bao Tử." Bao Tử cũng đưa tay ra bắt.

Hai tay nắm chặt, xác nhận quen biết nhau.

...

Đạo diễn vốn còn muốn để hai người này làm thân với nhau một chút trước khi quay, không ngờ →_→

"Wow, Mẫn Mẫn em biết đánh đàn Không Hầu(1) hả?"

(1) Đàn Không Hầu: là loại đàn gảy cổ xưa của Trung Quốc, có lịch sử lâu đời, thường sử dụng trong giàn nhạc cung đình, ít nhất 5 dây, nhiều nhất 25 dây.

Mới quen nhau thôi mà, Bao Tử, cô tỏ ra thân thiết với người ta như vậy, tiết tháo rơi đâu mất rồi? Bùi Mẫn gật đầu, ánh mắt nhìn về nơi xa, như đang suy ngẫm điều gì: "Trước kia em có học qua."

"Chị có biết mấy bài đánh bằng đàn Không Hầu rất hay, "Không tước đông nam phi" này, "Tiêu song dạ vũ" này, "Tương phi trúc" vân vân."

"Ồ, chị biết cũng nhiều đấy Bao Tử."

"= v ="

[Được khen kìa.]

[Hơi xấu hổ cũng hơi rạo rức.]

[Khiêm tốn nào khiêm tốn nào (◡‿◡).]

...

Là một cái bánh bao tò mò ham học hỏi, đôi mắt với một người đầy bụng học thức như Bùi Mẫn, cô cứ thế mà bị đắm chìm QAQ.

[Không phải lực phòng ngự của tôi quá kém đâu.]

[Mà là đối phương thật sự khiến người ta ngưỡng mộ đó.]

Lúc nhận được điện thoại của Bao Tử, Hoắc Sâm vô cùng mừng rỡ, bạn không hiểu được tâm trạng của một người chồng khi không phải lo lắng vợ mình sẽ diễn cảnh tình cảm với đàn ông nó thế nào đâu = v =.

Nhưng tâm trạng này... Không kéo dài được bao lâu.

"Chồng ơi, em...Hình như em bị say nắng rồi thì phải." Bao Tử lấp bấp bày tỏ cảm xúc của mình lúc này.

"Hmm?" Hoắc Sâm ngơ ngác.

"Ừ thì...Là người đóng vai nam chính trong phim của em ý, tốt cực kỳ." Bao Tử đỏ mặt ửng.

"Ý em là em đã nảy sinh tình cảm không nên có với một con mèo hả →_→?"

[Tình yêu nhân thú là không thể đâu vợ.]

"Không phải, là cô gái đóng vai nam chính cơ, người ta lợi hại lắm, biết rất nhiều thứ đó.Chồng à, anh cũng biết là em rất mê mấy người đẹp mà."

"..." QAQ.

[Đoán được mở đầu nhưng lại không đoán được kết thúc.]

[Đúng vậy, với cái tính của vợ tôi.]

[Chỉ cần thấy ai đẹp và giỏi giang là sẽ thích ngay.]

Hoắc ba tuổi khổ tâm lắm, nhưng Hoắc ba tuổi không nói ra.

Đây là Bùi Mẫn vẫn còn mặc đồ con gái đấy nhé, nếu Bùi Mẫn mà mặc đồ nam thì...

[Hình ảnh quá đẹp, không dám tưởng tượng.]

[Hoắc anh để, xin hãy nén bi thương.]

Bạn đang đọc truyện *Nhật Kí Hôn Nhân Của Tôi Và Thần Tượng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 61

Bởi vì bạn đưa vợ đi khám thai, cho nên người đại diện Cổ Tử Diễm nhắn tin cho Hoắc Sâm hơi trễ, nội dung như sau: Mèo đực đã được đổi thành mèo cái, không cần cảm ơn.

Tin nhắn này tuy gửi muộn, nhưng hiện giờ vấn đề đã không còn nằm ở việc mèo đực mèo cái nữa rồi.

...

Hoắc ba tuổi giờ chỉ quan tâm đến cái người sẽ đóng cặp cùng vợ hần kia thôi.Nghe bánh bao nhà hần miêu tả kể chuyện về cái cô kia, say mê như thể hận không thể gặp nhau sớm hơn, Hoắc Sâm dám lấy giác quan thứ sáu của đàn ông ra để thề rằng – Con mẹ nó tuyệt đối có vấn đề.

[Đường đường là con gái.]

[Tại sao lại muốn đóng vai nam chứ?]

[Chuyện đó còn chưa tính, vấn đề là hà cớ gì lại đi quyến rũ vợ tôi hả (^ ^)\$?]

[Không vui chút nào!]

Thế nhưng có lo thì cũng làm được gì? Chuyện đã phát triển đến mức này rồi. Hoắc Sâm vốn còn nghĩ việc bánh bao đóng cặp với nữ chính là sự ưu ái của trời cao dành cho hắn, nhưng có chết hắn cũng không ngờ tới kết quả này. Cái tên Bùi Mẫn này, Hoắc Sâm có nghe qua nhưng cũng không có ấn tượng gì mấy.

[Boy yêu sạch sẽ Hoắc Sâm tỏ vẻ chỉ có quan hệ sâu đậm với duy nhất vợ mình mà thôi = v =.] [Mà hắn lại là niềm mơ ước của biết bao người cơ đấy.] [Kiều ngạo.]

Thế là Hoắc Sâm liền giao cho cô bé trợ lý của vợ một nhiệm vụ vô cùng quan trọng – Phải luôn bên cạnh giám sát vợ hắn, tuyệt đối không được để vợ hắn chạy theo người phụ nữ khác.

Nhiệm vụ nghe thì rất đơn giản, nhưng thực hiện thì không dễ chút nào. Cuối cùng dưới sự xúi giục dụ dỗ của Bao Tử, cô bé trợ lý đã bị tẩy não thành công, cũng bắt đầu si mê yêu thích Bùi Mẫn giống như Bao Tử.

Hoắc Sâm: QAQ

[Thật không khoa học chút nào!]

[Không!]

[Tâm tư của phụ nữ, anh không hiểu được đâu.]

Phản diện của nam chính Bùi Mẫn nói đúng ra thì chỉ có một nửa phim, lúc mới bắt đầu đã bị tai nạn xe rồi nằm ở bệnh viện, sau đó cách một thời gian dài cũng không có phản diện của cô ấy.

Bao Tử: (^ ^)\$

[Cảnh này giao cho tôi thì tốt rồi.]

[Sao lại để Mẫn Mẫn của tôi thành cái dạng này chứ.]

...

Nữ chính trong phim "Người mèo yêu tôi" tên là Ôn Noãn Noãn, con mèo cô nuôi tên là Wendy. Lúc còn chưa bắt đầu quay thì Wendy rất đáng yêu, chỉ yên lặng chớp chớp đôi mắt to nhìn mọi người, cái thân hình béo mập của nó quả thật là dễ thương muốn phát điên lên được. Thình thoảng nó lại chạy đến bên cạnh Bao Tử rồi kêu meo meo, đầu nhỏ cọ vào mắt cá chân của Bao Tử, khiến cho tim cô mềm nhũn cả ra. Thế nhưng lúc quay phim, Wendy lại nhập vai nhanh hơn cả Bao Tử.

Bao Tử: QAQ

[Con mèo cao ngạo này ở đâu chui ra vậy?]

[Đây không phải Wendy của tôi đâu.]

Ôn Noãn Noãn gần đây bỗng phát hiện con mèo nhà mình có điểm gì đấy là lạ, bình thường nó cực kỳ bám cô, thế mà bây giờ chẳng thấy nó gần gũi cô gì cả, luôn duy trì một khoảng cách nhất định với cô, buổi tối cũng không ngủ cùng cô nữa. Ôn Noãn Noãn nghĩ chắc Wendy nhà cô lớn rồi, muốn có thế giới riêng của mình, nói không chừng nó đã tìm được một nhà của mình ở bên ngoài rồi cũng nên.

[Luôn có những con mèo khác đi quyến rũ Wendy nhà ta.]

Cô ôm Wendy, khổ tâm nói: "Wendy à, mẹ nói cho con nghe nè, nếu tìm vợ thì đừng có tìm những em mèo khác con nhé, nhất định phải dẫn mèo Garfield về nhà biết chưa?"

Wendy tỏ ra rất lạnh lùng, nhưng dù nét mặt nó có không thay đổi thì Ôn Noãn Noãn vẫn cảm nhận được là trong lòng nó đang nghĩ – Mẹ đúng là đồ ngốc!

Ôn Noãn Noãn: "TAT"

[Cảm thấy gần đây Wendy có chút xem thường mình, bức ghê!]

...

Thật ra thì từ mấy ngày trước, thân thể của con mèo đã bị linh hồn của một con người xâm chiếm rồi, là học trưởng cùng trường với Ôn Noãn Noãn, tên là Mạnh Hân, một nhân vật khá nổi trong trường, chỉ tiếc là trước đó không lâu bị tai nạn giao thông, sau đó ma xui quỷ khiến thế nào lại nhập vào một con mèo. Cho nên hiện giờ linh hồn Mạnh Hân trong cơ thể Wendy đang cực kỳ không vui, thậm chí còn có chút tức giận.

Mạnh Hân luôn trốn tránh Ôn Noãn Noãn, dù sao thì nam nữ thụ thụ bất thân, kể cả khi bây giờ hắn chỉ là một con mèo đi chằng nữa. Nhưng Ôn Noãn Noãn lại không chịu, cứ tự tiện ôm ấp hắn mà không thông qua sự đồng ý của hắn, đặc biệt là buổi tối còn muốn ôm hắn cùng nhau ngủ nữa chứ. Quần áo ngủ của Ôn Noãn Noãn rộng thùng thình, cô ôm Wendy vào lòng, cả cơ thể của Wendy áp vào khuôn ngực mềm nhũn của cô, Wendy hình như hơi xấu hổ, quay đầu đi chỗ khác, nhắm hai mắt lại.

Mạnh Hân vốn cho rằng chuyện này sẽ chỉ kéo dài mấy ngày thôi, kết quả hắn đã làm mèo được hơn một tháng rồi mà chẳng thấy phản ứng gì khác lạ cả. Thế là hắn cứ thế được Ôn Noãn Noãn nuôi dưỡng, cuộc sống an nhàn trôi qua. Cuối cùng cảm thấy mình và Ôn Noãn Noãn đã có phần quen thuộc, hắn liền chuẩn bị nhờ đến sự trợ giúp của cô.

[Cô gái này tuy có hơi ngốc một chút, nhưng là người duy nhất có thể giúp hắn bây giờ.]

Lúc Ôn Noãn Noãn về nhà, phát hiện mèo nhà mình đang ngồi chơi máy tính bảng, cô ngạc nhiên, chẳng lẽ Wendy đã tu luyện thành tinh mất rồi?

Đến gần nhìn thì thấy móng vuốt của Wendy đang để trên màn hình, trong đó có viết: Xin chào Ôn Noãn Noãn, tôi là Mạnh Hân, bây giờ đang ở trong thân thể của con mèo này, rất muốn nhờ cô giúp cho một việc.

Wendy ngẩng lên nhìn cô, Ôn Noãn Noãn suy nghĩ đảo lộn trong đầu, sau đó xoay người trở về phòng mình, miệng còn lầm bầm: "Haizz, chắc học nhiều quá nên bị ảo giác đây mà, đúng thật là, phải mau nghỉ ngơi một chút thôi, cứ tiếp tục như vậy thì không tốt chút nào."

Mạnh Hân: "..."

Bao Tử càng ngày càng thấy yêu nghề diễn hơn, hiện giờ mục tiêu của cô không phải là trở thành diễn viên nổi tiếng, chỉ hy vọng kỹ năng diễn xuất của mình sẽ ngày một tốt hơn mà thôi, có thể được trải nghiệm các kiểu nhân vật khác nhau, đặc biệt nếu được diễn cặp với Hoắc Sâm, vào vai một cặp đôi yêu nhau đến già thì tốt quá.

Bộ phim "Người mèo yêu tôi" đã đi được một phần ba đoạn đường, với vai chính tập trung vào chú mèo Garfield, mặc dù chú mèo này không tự biết tạo dáng khi quay, nhưng về tổng thể thì Wendy đã làm khá tốt. Bao Tử nghĩ, ngay cả một con mèo cũng giỏi như vậy thì cô còn có lý do gì để không phấn đấu nữa đây? Cô nhất định phải thoát khỏi vận mệnh chết ở tập tám mới được.

Linh hồn của Mạnh Hân đã trở về bản thể, Wendy cũng ngay lập tức trở lại tính cách thích quẩn người của mình, kêu meo meo không ngừng, sự cao lãnh đã hoàn toàn biến mất.

Bao Tử: QAQ

[Thật đáng sợ.]

[Thay đổi nhanh chóng mặt luôn.]

Bao Tử cảm thấy mình cũng nên học tập một chút từ Wendy, cô ôm Wendy lên rồi tự sướng một kiểu, hai cái mặt bánh bao ghé sát vào nhau không chút khoảng cách. Bao Tử rất thích tấm ảnh này, quyết định đăng lên blog.

Bánh bao thích mua túi: Đây chính là nam chính đứng thứ ba trong lòng tôi (mặc dù nó là mèo cái).

Vì đã rất lâu Bao Tử không đăng bài, nên lúc này các fan của cô đang rất kích động.

#Cho hai bọc đưa muối: Sao nhìn như hai mẹ con thế nhỉ.

#An tĩnh tĩnh an: Chị đang quay phim mới ă? Tại sao không có thông tin gì nhỉ, chị diễn cùng một

con mèo kia ha ha ha ha. P/s: Bao Tử, chị vẫn chết ở tập tám ă?

...

#Diễn viên điện ảnh Hoắc Sâm: @Bánh bao thích mua túi, xin hỏi anh đứng thứ mấy?

#Quần tụt: Thứ nhất thứ nhất chắc chắn là thứ nhất rồi!

#Hồi ức luyến tiếc: Xin chị vợ hảo sắc hãy trả lời, chuyện này liên quan đến sự an toàn của chị, nếu câu trả lời của chị khiến chồng chị không hài lòng thì hậu quả sẽ khôn lường đây [mặt doge].

Trước khi diễn chung với Bùi Mẫn...

Bánh bao thích mua túi: @Diễn viên điện ảnh Hoắc Sâm, đương nhiên chồng em là nhất rồi, không còn gì phải nghi ngờ cả.

Hoắc mỗ rất hài lòng.

Nhưng sau khi diễn với Bùi Mẫn...

Nội dung cuộc nói chuyện bên trên được bổ sung như sau...

Bao Tử: Chồng yêu quý ơi, anh chấp nhận tụt hạng nha = v =?

Hoắc Sâm?

Bao Tử: Em bỗng nhận thấy Mẫn Mẫn mới là nam chính tuyệt nhất trong lòng em, ôi cha mẹ ơi, em

bị người ta trêu chọc xấu hổ quá đi (//▽//).

Hoắc Sâm: (￣^￣)Σ

Đúng vậy, phần sau của phim vai Mạnh Hân của Bùi Mẫn sẽ bắt đầu trêu chọc theo đuổi vai Ôn Noãn Noãn của Bao Tử.

Mạnh Hân vừa xuất hiện đã khiến cho mọi người phải ngờ ngàng, gương mặt trắng nõn mịn màng, đường nét lộ ra sự lạnh lùng và anh tuấn, đôi mắt đen sâu thẳm mê hoặc lòng người, sống mũi cao, cộng thêm thân hình chuẩn với chiếc áo sơ mi kẻ caro màu lam nhạt, tay áo xắn lên, đơn giản mà lại đẹp, hơn nữa còn ẩn chứa sự quyền rũ không nói nên lời.

Gần đây hắn rõ ràng cảm thấy được là Ôn Noãn Noãn đang trốn tránh hắn, khiến cho tâm trạng của hắn không thoải mái chút nào. Rõ ràng lúc hắn còn là Wendy thì cô suốt ngày ôm ấp hôn hắn rất nhiều lần, thế mà hiện giờ lại chối đẩy đẩy. Sau khi giúp hắn từ mèo biến trở lại thành người một cái là cô liền tìm cách lẩn trốn ngay, đúng là nằm mơ giữa ban ngày!

Ôn Noãn Noãn đã học xong, chuẩn bị đi về nhà, kết quả lại bị Mạnh Hân chặn đường rồi kéo đi ngay trước mắt mọi người.

Tới một chỗ vắng người, Mạnh Hân đẩy Ôn Noãn Noãn vào tường, hai tay duỗi ra vây cô lại, nói:

"Em đang trốn anh đúng không?"

"Không có."

"Hôn anh rồi mà còn dám chối ả?"

"Em hôn anh lúc nào? Đừng có mà vu khống."

Mạnh Hân: "Lúc anh còn là Wendy."

"..."

...

Tình tiết này có thể nói là đã xuất hiện nhan nhản ở khắp các phim thần tượng rồi, nhưng Bao Tử vẫn bị mê hoặc.

Quay xong, Bao Tử lập tức gọi cho Hoắc Sâm, say sưa kể cho chồng nghe là Bùi Mẫn diễn vai nam tốt như thế nào.

Hoắc Sâm hậm hừ tỏ ý khinh thường, chẳng qua là hắn chưa ra tay thôi nhé!

[Trong cái vại dấm to.]

[Có một bé Hoắc ba tuổi đang bơi qua bơi lại.]

Thậm chí lúc Bao Tử cho hai người nói chuyện với nhau để làm quen chút thì Hoắc ba tuổi đã ra oai phủ đầu luôn: "Cách xa vợ tôi ra một chút!"

Bùi Mẫn: "..."

[Sao trách tôi được đây? Ai bảo tôi có đáng về rất thu hút phụ nữ cơ chứ.]

Cố Tử Diễm không ngờ là Hoắc Sâm lại gọi cho mình nữa, chẳng qua nội dung là...

"Tìm cho tôi một bộ phim, vai nam chính là tôi, nữ chính là Bao Tử, kịch bản có nhiều cảnh hôn, tốt nhất là tạo cơ hội để tôi thoải mái trêu chọc bánh bao ngốc nhà tôi ý."

"..."

"Còn nữa, Bao Tử là nữ chính, nếu dám để vợ tôi chết ở tập tám thì cậu liệu hồn."

"..."

Cố Tử Diễm mặt mày quá đi mất, Hoắc Sâm lại phát "bệnh chó dại" rồi, rất khó để không chế. Bao Tử à, cô đã làm gì để khiến hắn biến thành một đứa nhóc như vậy hả QAQ.

Hoắc Sâm vì tức sôi máu nên mới phát "bệnh chó dại" như vậy, chỉ trách Bao Tử không thường xuyên đưa hắn đi "tiêm phòng dại" thôi, nhưng đoán chắc là dù có tiêm thì cũng không có ích gì đâu.

Thậm chí Hoắc Sâm còn chất vấn Cố Tử Diễm là tại sao lại đi chọn cái phim đó cho Bao Tử nữa chứ.

Cố Tử Diễm vô tội nói: "Vì muốn vợ cậu có chút danh tiếng thôi mà, tôi dễ dàng lắm sao?"

"Thế mà suốt ngày để vợ tôi chết ở tập tám thế à → _ →?"

"..."

[Nếu tôi nói chỉ là trùng hợp thì cậu có tin không?]

[Với cả phim vợ cậu đóng bây giờ có phải chết ở tập tám nữa đâu?]

Bạn đang đọc truyện *Nhật Kí Hôn Nhân Của Tôi Và Thần Tượng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 62

Hoắc mỗ bây giờ đúng là đang có suy nghĩ muốn nghiêm chỉnh quay chung một phim với vợ, thậm chí cả tên phim hắn cũng nghĩ đến rồi, gọi là "Trêu chọc vợ mỗi ngày" đi, vừa nghe cái tên là sẽ biết ngay nội dung của phim là gì rồi. Không có cách nào, suy nghĩ của anh chồng sắc lang nó xấu xa như vậy đấy. Tuy nhiên đó chỉ là suy nghĩ của một mình Hoắc Sâm thôi, chẳng liên quan gì đến người khác hết.

Nói cách khác thì cái tên bộ phim cũng chỉ tồn tại ở trong đầu của Hoắc ba tuổi mà thôi = v =.

Cố Tử Diễm hết nói nổi sau khi nghe xong ý muốn của Hoắc Sâm, nhưng Hoắc Sâm lại cảm thấy ý tưởng của mình rất khả thi, dù sao thì hắn và bánh bao cũng là vợ chồng thật ngoài đời, diễn kiểu phim đó là hợp lý nhất rồi.

[Không làm diễn viên thì tôi cũng có thể làm biên kịch.] [Người có tài mà, chẳng trách được.]

Hoắc ba tuổi sờ đĩ phát rồ như vậy cũng là do Bao Tử mà nên, hắn cảm thấy bánh bao ngọc nhà hắn nhất định là lúc ở nhà chưa bị hắn trêu chọc đủ nên ra ngoài mới bị một người phụ nữ làm cho mê hoặc như vậy (^ ^)Σ. Chỉ cần hắn ra tay thì bánh bao chắc chắn sẽ phải chủ động đem mình luộc chín rồi dâng đến miệng hắn cho mà xem.

[Tôi tự tin như thế đó!]

[Bàn về tầm quan trọng của việc có một gương mặt đẹp.]

[À, còn cả body chuẩn nữa.]

Bộ phim "Nạp Lan Dung Nhược" sắp đóng máy, trước khi kết thúc, Hoắc mỗ ra và đứng đắn đi tới chỗ Phùng Tàn Sinh xin phép: "Đạo diễn Phùng, mấy ngày nữa sẽ đến cảnh Nạp Lan Dung Nhược chết rồi."

Phùng Tàn Sinh nhướn mày không nói gì, tỏ ý "tôi muốn xem xem thằng nhóc này đang định giờ trò gì".

"Vì để những cảnh quay này đạt được hiệu quả tốt nhất, cháu đề nghị chú cho cháu nghỉ hai ngày để cháu đi tìm vợ cháu học hỏi kinh nghiệm ạ = v =."

"..."

[Hơ hơ.]

[Hoắc Sâm, cậu nghĩ tôi ngu lắm à?]

[Tưởng tôi không biết là cậu đang nghĩ gì chắc?]

"Khụ, hiện giờ có rất nhiều cách để liên lạc, cậu gọi video bảo vợ cậu dạy cho cũng được mà."

[Ai thông minh như tôi.]

Hoắc Sâm: "..."

[Đừng như vậy chứ chú, phải để lại chút ấn tượng tốt cho nhau chứ, sau này còn gặp lại mà.]

...

Phùng Tàn Sinh vì đã quen biết với Hoắc Sâm từ lâu nên nhiều lúc cũng rất dễ nói chuyện, với lại mấy ngày nay phần diễn của Hoắc Sâm cũng không nhiều, chỉ đơn giản là nằm trên giường bệnh sau đó qua đời thôi, người nhiều cảnh diễn bây giờ là Thẩm Uyển, cho nên Phùng Tàn Sinh liền mắt nhắm mắt mở cho phép Hoắc Sâm đi tìm vợ. Không cho hắn đi cũng không được, vì tên nhóc này nhất định sẽ làm phiền ông đến phát điên cho xem.

Chỉ là điều Hoắc Sâm không ngờ đến chính là, lần đi giám sát này hắn lại phải chứng kiến một cảnh tượng mà hắn không muốn nhìn thấy nhất.

QAQ.

Bộ phim "Người mèo yêu tôi" chỉ là phim thần tượng, không hề giống với thể loại phim lịch sử dài như "Nạp Lan Dung Nhược". Lúc Hoắc Sâm tới xem thì phim cũng gần quay xong rồi.

[Phim có 20 tập thì cũng không tốn thời gian quay cho lắm.]

Mà những tập cuối của phim thần tượng thì thường rất lãng mạn, điều này cũng khiến cho Hoắc Sâm càng thêm sốt ruột hơn.

Chứng sợ giao tiếp của Ôn Noãn Noãn giờ đã đỡ nhiều rồi, nhưng bản tính trạch nữ thì vẫn không hề thay đổi, bình thường chỉ muốn ở nhà với Wendy thôi, Wendy bám người khiến cho Ôn Noãn Noãn cảm thấy tràn ngập tình thương của mẹ = v =.

Ôn Noãn Noãn: "Wendy tới đây mẹ bảo nào."

Wendy: "Meo meo ~"

...

Dáng vẻ này của cô khiến cho Mạnh Hân không thích chút nào, hắn vất vả lắm mới theo đuổi được cô rồi trở thành bạn trai cô, thế mà giờ sao? Địa vị của hắn trong lòng cô còn không bằng một con mèo mập, thấy vậy hắn lại có phần hoài niệm khoảng thời gian mà hắn biến thành Wendy. Mà điều khiến Mạnh Hân không chịu nổi nhất chính là con mèo mập kia lại rất biết tận dụng ưu thế của mình, cứ ra vẻ đáng yêu để được vuốt ve này nọ, chỉ một phút đồng hồ đã lôi kéo được sự chú ý của Ôn Noãn Noãn.

Tò ra dễ thương để được vuốt ve...

Tổng tài bá đạo Mạnh Hân tỏ vẻ hắn không làm được.

Có lần Bao Tử đã thử yêu cầu Bùi Mẫn làm bộ cute cho cô xem, kết quả lại bị Bao Tử ghét bỏ, cô cảm thấy Mẫn Mẫn của cô phải lạnh lùng cao ngạo thì mới chuẩn.

Nhưng mà, Mạnh Hân cũng chẳng việc gì phải đi so đo với một con mèo cả. Nếu Ôn Noãn Noãn đã nảy sinh tình thương của người mẹ, vậy thì...

"Chờ em tốt nghiệp rồi chúng mình kết hôn."

"Nhanh như vậy sao!!!" Ôn Noãn Noãn ngạc nhiên.

"Nhanh á? Anh không thấy vậy, sống với nhau hợp pháp để em có thể hưởng thụ niềm hạnh phúc khi được làm mẹ sớm hơn, đỡ cho em suốt ngày chỉ đi làm mẹ của con mèo ngốc này."

Ôn Noãn Noãn: "..."

Wendy: "→ _ →"

[Thân là một con mèo cao quý, tôi có quyền tức giận không?]

[Bỏn meo meo đã làm mẹ từ lúc anh còn chưa xuất hiện cơ nhé!]...

Phụ nữ luôn khát vọng về một buổi cầu hôn lãng mạn, ngày Ôn Noãn Noãn tốt nghiệp thì Mạnh Hân cầu hôn cô, hắn quỳ một chân xuống, đưa ra lời

hứa hẹn ngọt ngào với Ôn Noãn Noãn.

Nhìn người đàn ông trước mắt mình, Ôn Noãn Noãn hai mắt rung rung, chậm rãi đưa tay ra, gật đầu đồng ý.

Mạnh Hân đeo nhẫn cho Ôn Noãn Noãn rồi đứng dậy, tận dụng ưu thế chiều cao của mình, nâng cằm cô lên, cúi xuống hôn lên môi cô.

Các bạn học xung quanh thấy vậy thì hò reo không dứt.

...

Cảnh quay cuối quá hoàn mỹ, mặc dù không chạm môi, nhưng vì góc quay nên lúc nhìn qua màn hình thì thấy như là đang hôn thật.

Hoắc Sâm, người bí mật đến phim trường để tạo bất ngờ cho vợ: "..."

[F*ck!]

[Mình lại chỉ có thể tro mắt đứng nhìn vợ bị người ta khi dễ QAQ.]

[Máu chốt nhất là...]

[Bánh bao ngốc kia! Em đồ mặt cái gì chứ! Không phải chỉ ở trước mặt anh em mới đồ mặt thôi sao?!]

[Không vui!]

Bộ phim đầu tiên mà Bao Tử làm nữ chính đã kết thúc một cách nhanh chóng, Bao Tử rất hài lòng, nhưng Hoắc Sâm thì không, thậm chí có thể nói là cực kỳ ghét bỏ.

Hoắc ba tuổi cảm thấy mình vượt ngàn dặm xa xôi đến thăm vợ, vậy mà lại dễ hấn nhìn thấy cảnh tượng như vậy, thật không vui chút nào.

[Tên họ Bùi kia, cậu rốt cuộc muốn làm gì?]

[Buông cái bánh bao kia ra cho tôi!]

Bao Tử rất bất ngờ khi thấy Hoắc Sâm, bởi vì hiện giờ phim kia còn chưa đóng máy mà.

"Sao anh lại tới đây?" Bao Tử vừa quay đầu đã nhìn thấy cái mặt đen thui của Hoắc Sâm.

"Anh không tới thì làm sao phát hiện em dám hồng hạnh vượt tường hà." (￣^￣)Σ.

"..."

[Chồng à, môn ngữ văn của anh là do thầy thế dục dạy đúng không?]

[Vậy nên em mới thích nói chuyện với Mẫn Mẫn học rộng tài cao đấy = v =.]

"Em có hôn thật đâu mà." Bao Tử nhẹ nhàng trấn an Hoắc Sâm đang xù lông mao.

"(￣^￣)Σ"

...

Một lúc sau, Bao Tử không còn cách nào, đành phải kiễng chân lên ôm lấy cổ Hoắc Sâm, sau đó hôn chụt một cái lên má hấn.

Hoắc mỗ: "= v ="

Wendy nhàn rồi không có chuyện gì làm, vừa lúc đi tới bên chân hai người, ngẩng đầu kêu meo meo, sau đó cao ngạo rời đi.

[Đột nhiên cảm thấy loài người quá mức ngu xuẩn.]

[Haizz, mèo đực nhỏ của bốn meo meo đang ở nơi nào?]

Những người khác: "..."

[Coi chúng tôi là không khí đấy à?]

[Hoắc ảnh đế, chúng tôi đã đóng máy rồi, anh còn tới giám sát cái gì nữa!!!]

Bùi Mẫn: "..."

[Haizz, người hiện đại thật còi mớ.]

[Ai gia thật không hiểu nổi.]

Bộ phim "Người mèo yêu tôi" đã đóng máy, Bao Tử không nhớ chút nào, những ngày qua quay phim rất vui vẻ, với lại cô còn rất yêu quý Wendy và Bùi Mẫn nữa.

Chỉ có Hoắc Sâm là muốn chém gãy tình ý của vợ mình đối với Bùi Mẫn và con mèo ngốc kia thôi.

[Ái phi quá hoa tâm, trăm nên làm gì bây giờ đây?]

[Bi thương ngược dòng thành sông.]

...

"Đúng rồi A Sâm, phim của anh vẫn chưa quay xong đúng không?"

"Ừ."

"Vậy anh..."

"Tới đây để học hỏi em cách đóng cảnh chết."

"..."

[Lý do thật con mẹ nó gượng ép.]

[Em mà tin thì em chính là kẻ ngốc.]

"Bánh bao."

"Dạ."

"Thật ra là vì anh nhớ em."

"(//▽//)"

[Thật ra thì, chồng mình cũng biết trêu chọc người ta lắm cơ.]

[Xấu hổ ghê!]

...

Nụ hôn trấn an của Bao Tử lúc ở phim trường vẫn chưa có tác dụng nhiều lắm với Hoắc Sâm, dù sao cũng chỉ là hôn má thôi, Hoắc mẫu sao có thể thỏa mãn được.

Trở về căn nhà ở Đế Đô, Hoắc mẫu vẫn luôn đi theo sau Bao Tử, nói: "Anh nói nhớ em mà sao em không có tí phản ứng gì vậy?"

"Phản ứng gì chứ? Lúc ở phim trường em đã hôn anh trước mặt bao người rồi còn gì?" Bao Tử cho rằng đây đã là cách bộc lộ rõ ràng nhất của cô rồi.

Bao Tử bình tĩnh ở trong phòng sửa sang lại hành lý, lấy quần áo ra rồi treo vào tủ. Hoắc Sâm đứng đằng sau rõ ràng là không hài lòng với đáp án này, hần đi lên vây Bao Tử lại giữa mình và tủ quần áo, sau đó cầm lấy bộ đồ trong tay cô rồi tùy ý đặt ở học tủ, bắt Bao Tử quay lại nhìn mình, bắt mẫn nói: "Không đủ."

Nói xong liền cúi xuống hôn vợ, nụ hôn có phần kiên nhẫn hiếm có, tí mị phác thảo đôi môi của Bao Tử.

Bao Tử không tự chủ được mà nắm chặt cổ áo Hoắc Sâm, Hoắc Sâm hai mắt lóe lên, ôm chặt cô vào lòng, đầu lưỡi cạy môi cô ra rồi tiến vào trong.

Dần dần, hai người ý loạn tình mê, tay của Hoắc Sâm nhân cơ hội thăm dò vào trong áo vợ.

[Cảm thấy thời khắc hạnh phúc mỹ mãn sắp đến rồi.]

Nhưng mà...

"Đội đã!" Bao Tử tỉnh táo lại rồi.

Hoắc Sâm dừng lại, cẩn nhẹ tai Bao Tử nói: "Muốn đi tắm trước à?"

Bao Tử khẽ run người, tàn nhẫn nói ra sự thật: "Không phải, A Sâm, đi cả của em tới rồi."

"..."

[Một chậu nước lạnh dội từ trên đầu xuống.]

[Tim thoáng chốc nguội lạnh.]

[Vô cùng lạnh.]

...

Vì không thể làm chuyện kia nên hai vợ chồng đành phải ôm nhau ngủ thôi.

Hoắc Sâm phiền muộn không thôi, vất vả lắm mới được gặp vợ, thế mà gặp rồi lại chẳng được làm gì QAQ.

[Toàn thân bốc lửa mà không có chỗ giải tỏa.]

"Bánh bao, anh muốn quay một bộ phim truyền hình."

"Ừ, thì quay thôi."

"Hai vợ chồng mình cùng diễn với nhau."

"Anh nói gì cơ?"

"Trong phim anh sẽ mặc sức trêu chọc em." "...Nhưng em chưa nghe thấy Cố Tử Diễm nói gì mà?" "À, là tự anh nghĩ thế = v =." "→ _→"

"Anh muốn trêu chọc em đến khi em quên Bùi Mẫn đi mới thôi."

"A Sâm, anh phải bình tĩnh, bất luận thế nào thì anh mới là nam chính tuyệt nhất của đời em"

Lời này làm cho Hoắc Sâm rất hài lòng, hân hân lên trán Bao Tử một cái, khen ngợi nói: "Dạo này lại biết nói ngọt rồi đấy."

"Em học được sau khi diễn với Mẫn Mẫn đấy."

"TAT"

[Tại sao lại nhắc tới Bùi Mẫn rồi.]

[Ở nhà chúng ta trong phòng chúng ta trên giường chúng ta mà em lại đi nhắc đến người phụ nữ khác.]

[Bánh bao ngốc, em muốn chết phải không?]

Bạn đang đọc truyện *Nhật Ki Hôn Nhân Của Tôi Và Thần Tượng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 63

Bất luận là Bùi Mẫn hay Mạnh Hân thì họ đều không biết làm bộ dễ thương, cũng không biết làm nũng, cho nên có thể nói rằng, thiên hạ này khó có được mấy người có thể đem so với Hoắc Sâm. Nhưng mà hân chỉ thích làm nũng với bánh bao nhà hân mà thôi.

Mà Hoắc Sâm cũng không hề cảm thấy xấu hổ gì khi làm bộ dễ thương với Bao Tử cả, chỉ cần có thể đạt được mục đích của hân là được. Nếu như Bao Tử mà không đến ngày thì e là Hoắc Sâm sẽ dùng mọi thủ đoạn để khi dễ bánh bao ngốc của hân cho mà xem.

Hoắc Sâm lần này trở về phim trường thì cũng chỉ còn quay mất bốn năm ngày nữa thôi, mặc dù thời gian khá ngắn, nhưng đối với người không muốn xa vợ như Hoắc Sâm thì hân thật sự chỉ muốn cắt bánh bao vào ngực, lấy thắt lưng quần chặt rồi mang đi theo thôi.

...

Thời điểm đẹp nhất trong ngày là khi mỗi sáng thức dậy, thấy người mình yêu nằm bên cạnh mình, ánh nắng ấm áp xuyên qua khe hở của rèm che chiếu vào phòng, làm cho cả gian phòng tràn ngập hương vị hạnh phúc.

Bao Tử từ từ trước đến giờ vẫn bị đau bụng kinh, lúc cô tỉnh giấc thì thấy có một bàn tay to đang nhẹ nhàng xoa bụng mình, cô lại nhắm mắt lại, an tâm hưởng thụ sự chăm sóc của chồng.

Nhìn cô vợ trước mắt đang co lại như một con mèo nhỏ, thỉnh thoảng lại ngo nguẩy một chút, Hoắc Sâm cảm thấy rất buồn cười.

Bánh bao nhà hần đáng yêu quá đi!

Sao lại khiến cho người ta yêu đến vậy chứ!

Hoắc Sâm nhìn không nổi mà cúi xuống cắn nhẹ lên chóp mũi vợ: "Còn muốn giả vờ ngủ à?"

"Ừm ~" Đây người ta gọi là im lặng hưởng thụ mà.

"Còn khó chịu nữa không?"

"Ngày thứ ba rồi, em không sao."

"..."

[Bánh bao ngốc đúng là không hiểu tình thú.]

[Sự dịu dàng vô hạn cứ thế bị em dập tắt.]

[Vội lại, mình lại bắt đầu bị lệch lạc về tư tưởng rồi.]

[Đã ba ngày rồi, nắm nắm tay chút nào, còn khoảng ba bốn ngày nữa là có thể ăn bánh bao nha = v

=.]

Thế là, Hoắc Sâm với tư tưởng được pằng pằng với vợ một trận chuẩn bị dụ dỗ bánh bao theo hần đến đoàn phim "Nạp Lan Dung Nhược".

[Mang theo bên người thì mới tiện ăn.]

Chẳng qua là...

"Trời nóng lắm, em chỉ muốn nằm nhà thôi." Bánh bao ngốc rõ ràng là không tình nguyện.

"Không có anh thì còn đâu là nhà nữa, ừm ~"

"..."

[Quá...quá...quá phạm quy rồi!]

[Lại dám dùng cái giọng kia để dụ dỗ em!]

[Ước gì mình là một cái bánh bao có thể chống đỡ được mọi cám dỗ ㄟ_ㄟ.]

Nhìn bộ dạng của Bao Tử thì có vẻ như có chết cô cũng không chịu rồi, nhưng những lúc thế này thì bản tính ác ma của Hoắc Sâm mới được bộc lộ.

Bàn tay to đang xoa bụng Bao Tử dần dần đi lên trên, vết chai mỏng ở tay hần cọ vào khiến cho cô không chịu nổi mà đỏ mặt: "Đáng ghét, anh bỏ tay ra!"

"Vậy em đồng ý đi theo anh đi."

"..."

[Lại dùng cách này để uy hiếp người ta QAQ.]

"Vợ à, em nên biết rằng, ngoài giọng nói ra anh còn có thể dùng những cách khác để bắt nạt em đấy." Hoắc mỗi lúc này đã không làm nũng nữa rồi, vì vừa nảy tở ra đáng yêu mãi mà không có hiệu quả, bây giờ toàn thân hần đang phát ra hormone nam tính, môi mỏng chu du trên cổ bánh bao.

[Xi, sự trêu chọc của Bùi Mẫn chắc chỉ dừng lại ở lời nói thôi chứ gì.]

[Cô ta có thể tiến thêm một bước như anh không?]

Nhưng bánh bao ngốc lần này lại rất kiên cường: "Em có đi cả bảo vệ rồi."

"Ừ, anh cũng đâu có làm gì em, chỉ hôn hôn sờ sờ chút thôi mà ^_^."

"..."

[Mẹ ơi cứu con ~]

[Chồng con sao lại trở nên đáng sợ như vậy chứ.]

Dưới sự tấn công mãnh liệt của Hoắc mỗ, bánh bao ngốc cuối cùng cũng phải tước vũ khí đầu hàng.

Nếu nói về độ lưu manh không biết xấu hổ thì cô thua, thua thảm hại TAT.

[Chồng mà đã biến thành ác ma thì mình chịu rồi.]

[Bé cưng sợ lắm.]

...

Sau khi thành công ép buộc được bánh bao, Hoắc Sâm phải vội vàng phi vào nhà tắm tắm nước lạnh, nên biết rằng, việc trêu chọc vợ là một con dao hai lưỡi, một mặt hẳn có thể hưởng thụ việc khi dễ cô, mặt khác thì lại phải nín nhịn đến hóng luôn rồi, dù sao đàn ông vào sáng sớm cũng rất...

Bao Tử: QAQ

Tuy Bao Tử đã đồng ý đi theo Hoắc Sâm, nhưng cô vẫn tức giận không thôi. Cô nằm trên giường, ngẩn người nhìn trần nhà, tay cầm điện thoại đang để ở trạng thái máy ảnh, lẳng lặng đợi Hoắc mỗ tắm

nửa xong đi ra.

[Có thù không báo thì không phải là Bao Tử.]

[Đừng ai cản tôi!]

Hoắc Sâm lúc tắm xong luôn rất gọi cảm, hơn nữa vì đang ở nhà mình nên hẳn chỉ quấn khăn tắm ở nửa thân dưới rồi đi ra, tay phải cầm khăn lau tóc, body đẹp nên làm gì cũng thấy đẹp. Bánh bao ngốc buồn bực nằm trong chăn, giờ điện thoại ra chụp một tấm rồi đăng lên blog.

Bao Tử thích mua tui: Bỏn bánh bao đang không vui, muốn ném cái người đáng ghét không mặc quần áo này cho các bạn đấy!

Bao Tử đăng lên mục đích là để trêu chọc Hoắc Sâm, cho các bạn trên mạng chiêm ngưỡng cái kẻ "mặt người dạ thú" này, thuận tiện biểu đạt một chút sự khó chịu của mình.

Nhưng mà các bạn fan thì lại không cho là vậy, trong mắt bọn họ thì chỉ thấy là hai vợ chồng có

tâm hồn đen tối này hình như vừa mới làm chuyện gì xấu xa đây, vui quá đi à ($\geq \nabla \leq$).

Sắc nữa đi sắc nữa đi sắc nữa đi sắc nữa đi mà.

#Uông đồ tử tử: Vợ vàng che mặt, Bao Tử, xin chị nói cho em biết là hai vợ chồng chị đang làm cái gì đó, phải chú ý chút nha.

#Canh xương: Chắc chắc chắc, mới sáng sớm đã tắm, tối qua nhất định là đã làm chuyện gì đó rồi [mặt cười].

#Quần tui: Body đẹp quá (☆_☆), ha ha ha ha ha ha ha, Bao Tử chắc là đang hạnh phúc lắm đây.

...

#Chi tử xuất giá: Bao Tử, sao chị lại không vui vậy? Có phải anh chồng sắc lang ép buộc chị biến thành sắc nữ không hả, ha ha ha ha ha em hiểu mà.

#Một đũa lười biếng: Các bạn ơi cho tôi một gói tăng lực đi, tư tưởng của tôi đã bị lệch lạc từ lâu

rồi.

...

Bao Tử: TAT

[Chuyện không nên phát triển theo hướng này chứ!]

[Đề cho tôi được yên tĩnh một chút!]

#Đạo diễn Phùng Tân Sinh: @Diễn viên điện ảnh Hoắc Sâm, tôi còn thắc mắc là tại sao cậu lại xin nghỉ, hóa ra là vậy, được rồi, cậu cũng nên về quay tiếp đi thôi.

Hoắc Sâm đúng là quay về phim trường rất nhanh, nhưng Phùng Tân Sinh không ngờ là hắn lại kéo theo cả vợ đến nữa.

Những người khác: "..."

[Yên lặng bấm tay tính toán.]

[Trời, lại phải ăn một đồng thức ăn cho chó rồi.]

Các nữ diễn viên cũng như trút được gánh nặng, các cô ấy cảm thấy Bao Tử giống như quan thế âm bồ tát cứu khổ cứu nạn vậy, lúc Bao Tử không ở đây, các cô quả thực không dám trêu chọc Hoắc mẫu dù chỉ một chút.

[Không có Bao Tử là Hoắc Sâm giống như một quả bom có thể nổ tung bất cứ lúc nào.]...

Phùng Tân Sinh cũng chỉ kinh ngạc một chút thôi, nghĩ lại thì thấy Bao Tử tới rất đúng lúc, vừa hay ông đang muốn bổ sung thêm hai phân cảnh của Nạp Lan Dung Nhục và Lư thị.

Đối với chuyện này, Hoắc Sâm đương nhiên là cực kỳ vui rồi = v =. [Đừng nói là hai cảnh, có bao nhiêu cảnh đi nữa thì tôi cũng ok.] Cảnh bổ sung thứ nhất là khi Lư thị vẫn chưa qua đời.

Đứa con đầu tiên của Nạp Lan Dung Nhục là con của hắn với thị thiếp Nhan thị, được đặt tên là Phú Cách. Lư thị đối xử với Nhan thị và Phú Cách rất tốt, đây cũng là may mắn của Nạp Lan Dung Nhục, trong đời sống tình cảm của hắn không bao giờ xuất hiện những nữ nhân hay ghen tuông và ích kỷ.

Vì những nữ nhân khác cũng biết Lư thị là người không thể thay thế được trong lòng Nạp Lan Dung Nhục.

Một ngày trời trong nắng ấm, sau giờ Ngọ, Nạp Lan Dung Nhục tản bộ trong sân, đúng lúc gặp Lư thị đang bế Phú Cách đứng dưới bóng cây, bên cạnh nàng là thị thiếp Nhan thị. Hai người hình như đang nói chuyện gì đó với nhau, Lư thị nghiêng đầu trêu chọc Phú Cách đang nằm trong lòng mình, xung quanh tràn ngập tiếng ve kêu, Phú Cách vui vẻ cười khanh khách, thỉnh thoảng còn vung vẩy nắm đấm nhỏ của mình. Nạp Lan Dung Nhục cứ thế yên lặng đứng từ xa ngắm nhìn thế từ.

Giống như là tâm ý tương thông, Lư thị bỗng nhiên quay đầu lại, phát hiện trượng phu của mình đang đứng đằng xa mỉm cười. Hai người nhìn nhau, tình ý vô hạn.

Nhan thị: "..."

[Cảm thấy mình thật dư thừa.]

[Đạo diễn, sao chú lại xếp cháu vào chỗ này?]

[Lúng túng buồn bực quá đi mất!]

Cũng may là đạo diễn hiểu được nỗi khổ của Nhan thị, không lâu sau liền cho cô lui xuống.

...

Buổi tối, Lư thị ở trong sân chạy nhảy khắp nơi, bản tính trẻ con của nàng bộc phát, cứ say sưa đi bắt bướm không biết mệt.

Nạp Lan Dung Nhục đến gần nhìn, thấy thế tử đang cười rất tươi, nàng dừng lại nghỉ ngơi, đưa tay lau mồ hôi trên trán, thấy trượng phu tới liền nói: "Chàng nhìn này, đây đều là ta bắt được đấy."

Nhìn thế tử trước mặt, Nạp Lan Tĩnh Đức bật cười: "Sao nàng lại trẻ con như vậy chứ." "Ta bắt cho Phú Cách chơi."

Sau đó, Hoắc Sâm lại không tuân theo kịch bản mà tự biên tự diễn → _ →

Nạp Lan Dung Nhục đi lên trước, vòng tay ôm Lư thị: "Nếu nàng thích hài tử, vậy chúng ta sinh một đứa đi."

Bao Tử: "..."

[Em đọc kĩ kịch bản rồi, làm gì có đoạn này?]

Đạo diễn: "..."

[Hình như mình chả có quyền hành gì thì phải.]

[Hoắc Sâm, trong mắt cậu có còn tồn tại người đạo diễn là tôi hay không?]

[Nhất định là không rồi.]

...

Cảnh bổ sung thứ hai là khi Lư thị đã qua đời, Nạp Lan Dung Nhượng vì quá phiền muộn, nên dù sau này có gặp gỡ Thẩm Uyển thì sâu trong nội tâm hẳn vẫn chỉ nhớ đến thê tử Lư thị, lúc bị bệnh sắp qua đời, hẳn mơ tới thê tử...

Trong mơ, Lư thị mặc một thân áo trắng, nhìn vô cùng đẹp, nhưng nét mặt của thê tử lại tràn ngập sự u sầu, không còn thấy vẻ hồn nhiên đáng yêu nữa.

Hai người tâm sự với nhau, chỉ tiếc là, giấc mộng có đẹp đến mấy thì cũng đến lúc phải tỉnh lại.

Nạp Lan Dung Nhượng nằm trên giường bệnh mở mắt ra, không được nhìn thấy thê tử nữa. Hắn đột nhiên nghĩ, nếu chết đi cũng tốt, chết rồi thì sẽ được ở bên cạnh A Ninh mãi mãi.

...

Hai cảnh quay bổ sung đã xong.

Bao Tử lại bị Phú Cách hóp hồn rồi, đứa bé này mập mạp đáng yêu quá đi mất = v =.

Sở dĩ bổ sung hai cảnh này là để bộc lộ rõ hơn tình cảm của Nạp Lan Dung Nhượng đối với Lư thị, các nữ diễn viên khác bây giờ cũng đã hiểu ra rồi.

[Haizz, mặc dù đất diễn của chúng tôi nhiều.]

[Nhưng nữ chính hóa ra lại là Lư thị.]

[Tạm biệt.]

[Và không hẹn gặp lại.]

Bộ phim "Nạp Lan Dung Nhượng" cũng đã đóng máy, Hoắc Sâm muốn dành một tháng tới để nghỉ ngơi, thuận tiện dẫn vợ đi du lịch.

Nhưng dù vậy thì hẳn vẫn không buông tha cho cái kịch bản tự tưởng tượng trong đầu kia.

Cuối cùng sẽ có một ngày, hắn đưa cái kịch bản trong đầu chuyển thành phim truyền hình cho mà xem.

[Tiền không thành vấn đề.]

[Trăm có nhiều nhất chính là money.]

[Chờ phim ra rồi...Sẽ cho mấy người ghen tị chết luôn!]

Phú Cách vẫn còn phải đóng bím, nên Bao Tử lúc rảnh rỗi thì sẽ nhận trọng trách làm bảo mẫu luôn.

[Tình thương của mẹ trào dâng a = v =]

"Bánh bao, sau này con của chúng mình sẽ đáng yêu hơn là cái chắt."

"Ừ, em muốn có con lắm rồi."

"Không vội."

"→ _ →"

[Hừ, sau này anh đừng có mà hối hận nhé.]

[Luôn từ chối lời đề nghị sinh con của em.]

[Em nhất định sẽ cho anh nếm trái hậu quả của chuyện này.]

Bạn đang đọc truyện *Nhật Kí Hôn Nhân Của Tôi Và Thần Tượng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 64

Hai vợ chồng ngốc chuyên tâm làm việc cũng được một thời gian rồi, Hoắc Sâm chuẩn bị đưa bánh bao nhà hắn đi du lịch để bồi dưỡng tình cảm, hắn nghĩ rằng mỗi năm hai vợ chồng phải thu xếp đi đâu chơi ít hôm, như vậy thì tình cảm mới càng thêm gắn bó.

[Nhà có điều kiện mà.]

[Thích đi là đi thôi.]

[Có tiền, tùy hứng đi!]

Cố Tử Diễm thì đang khổ sở đi tìm kịch bản hay cho hai vợ chồng, kết quả hai đồ ngốc kia lại muốn tạm thời nghỉ ngơi không quay gì nữa cả, thực ra thì hắn thấy Bao Tử vẫn muốn đi quay phim kiếm tiền, nhưng mà thái độ của vị kia lại quá cương quyết...

"Đối với tôi thì gia đình quan trọng hơn công việc nhiều, Cố Tử Diễm, cậu cũng là người đã có gia đình rồi, những điều này cậu phải hiểu chứ."

Người đại diện Cố Tử Diễm: "..."

Cố Tử Diễm bó tay với thể loại nghệ sĩ suốt ngày làm việc tùy hứng như vậy, vốn chọn lựa hình thức nuôi thả với hai vợ chồng này, kết quả lại dẫn đến việc con Husky kia ngậm bánh bao rồi chạy mất luôn QAQ.

[Không phải Husky là loài trung thành nhất sao?]

[Có bánh bao là quên luôn chủ của mình.]

Nhưng suy nghĩ kĩ thì lại thấy lời của Hoắc Sâm cũng có lý, là một người đàn ông, sự nghiệp dĩ nhiên rất quan trọng, nhưng vẫn phải dành sự quan tâm nhiều hơn cho gia đình. Có một người phụ nữ đã phó thác cả cuộc đời mình cho bạn, thì bạn phải có trách nhiệm khiến cho cô ấy cảm thấy an toàn, nguyện ý ở bên cạnh bạn, tiền tài không thể đổi được hạnh phúc đâu.

Nếu hai vợ chồng kia đã muốn nghỉ ngơi một thời gian thì hắn cũng không đi làm người xấu nữa, cứ chiều theo bọn họ đi, hắn cũng được nhàn hạ một lúc, có thời gian để ở bên vợ và đưa con chưa ra đời.

...

Có thể đưa bánh bao ra ngoài du lịch, Hoắc Sâm cảm thấy rất tự hào, phải biết rằng không dễ gì để lôi một cô trạch nữ ra khỏi hang ổ của mình đâu.

Chẳng qua là, nếu Bao Tử mà đã đồng ý đi chơi nhanh như vậy, thì nhất định là cô có ý định riêng của mình.

Bao Tử cô đã đến tuổi làm mẹ rồi, đặc biệt là sau khi ôm ấp hay nhìn thấy những đứa bé mập mạp đáng yêu thì cô càng muốn làm mẹ hơn, khát vọng chưa bao giờ dâng cao như lúc này.

[Tình thương của mẹ tới nhanh như một cơn gió.]

[Tình thương của mẹ tựa như cơn sông dài chảy xiết, không thể ngăn cản.]

Đi du lịch chính là một cơ hội tốt, mà đối với hai người mà nói thì đi du lịch cũng giống như đi hưởng tuần trăng mật vậy, chẳng qua là đến một nơi phong cảnh hữu tình rồi lẩn lộn lẩn lộn thôi = v =.

Bao Tử thầm nghĩ, bình thường đều là cô bị sắc dụ thôi, cho nên lần này cô phải nắm quyền chủ động, dụ dỗ khiến cho Hoắc Sâm quên hết tất cả, thế mới thành công tạo ra bánh bao nhỏ được.

[Một kế hoạch vô cùng hoàn mỹ.]

[Mình tự hào quá đi = v =.]

Trước khi lên đường, Bao Tử đã mua một thứ rất hấp dẫn trên internet, đó là váy ngủ.

Cô chọn một cái váy ren hai dây màu tím than mỏng như cánh ve, độ dài cũng ngắn hết mức có thể, khó khăn lắm mới che kín được mông nhỏ.

[Kiểu dáng này, cô không tin là chồng mình không bị dụ.]

Chỉ có tí vải mà mất tận 500 đồng, đau lòng đau lòng ỉn, với cả lúc mặc còn chả thấy thoải mái như bộ hoạt hình bọt biển của cô nữa, nhưng vì bánh bao nhỏ nên cô đành cắn răng chịu đựng, là phụ nữ cũng nên có lúc gọi cảm chứ.

[Chuẩn bị tiếp chiêu nha chồng =w=.]

...

Chọn tới chọn lui, cuối cùng hai người quyết định tới thành phố Lâm Hải.

Trời xanh mây trắng, biển xanh cát vàng, bikini bla bla.

Không, Hoắc ba tuổi sao có thể cho phép vợ mình mặc bikini uốn éo trên bờ cát được chứ.

[Cái gọi là ham muốn chiếm hữu chính là tất cả của vợ chỉ mình mới được nhìn thôi.]

Cảnh sắc tươi đẹp luôn khiến cho người ta vui vẻ, cho nên Bao Tử đương nhiên hi vọng mình có thể ăn mặc thoải mái một chút, chỉ tiếc là Hoắc mỗ không cho phép.

"Tại sao? Ở biển mọi người đều mặc như vậy mà ㄟ_ㄟ."

"Bọn họ là bọn họ, em là em."

"..."

Bao Tử bĩu môi im lặng hồi lâu, sau đó đột nhiên hiểu ra, xoay người đu bám lấy Hoắc Sâm: "À, em biết rồi, có phải anh không muốn cho người ta nhìn thấy cơ thể hoàn mỹ của em đúng không?"

Hoắc mỗ liếc nhìn ngực Bao Tử, mạnh miệng nói: "Một cái bánh bao thì có chỗ nào đẹp chứ, chỉ thấy tròn thôi."

"(^ ^) ㄟ"

[Em không có mập, chỉ hơi nhiều thịt chút thôi.]

[Tại anh nuôi em tốt quá đấy.]

"A Sâm, anh đừng có mà khẩu thị tâm phi (miệng nói nhưng lòng không nghĩ vậy)."

"Anh chỉ sợ em ra ngoài phơi nắng sẽ biến thành một cái bánh bao cháy thôi."

"..." Ồ!

Hầu như mỗi khi đi chơi với nhau thì hai vợ chồng đều rũ bỏ thân phận của mình lên chín tầng mây luôn.

Mặc dù biết chắc sẽ bị người ta chụp ảnh, nhưng mà...

Hoắc mỗ tỏ vẻ - Trầm và ái phi là phu thê danh chính ngôn thuận, mặc kệ cho các người chụp, lén lút lút lút mới không phải phong cách của trầm nhé = v=.

Hai vợ chồng trẻ hạnh phúc bị chụp ảnh lại, khiến cho biết bao người nhìn thấy mà bị ngược tàn bạo.

Các fan: Tự dung bị một miếng lớn thức ăn cho chó tống vào miệng, chưa kịp phòng bị đã phải vội nuốt xuống rồi, hai anh chị đi ra ngoài phóng túng đấy à!

Thực tế, hai người vô cùng ngọt ngào, tay trong tay đi dọc trên bờ cát, ánh hoàng hôn chiếu lên người bọn họ, yên bình mà hạnh phúc.

Bộ phim "Lính đặc chủng" đang được phát sóng rồi, ai cũng mong đợi cảnh của Bao Tử và Hoắc Sâm, kết quả sao? Hai phút trước thì nhiệt tình như lửa, một phút sau liền giương cung bạt kiếm, mười mấy giây cuối cùng, Bao Tử ngã gục dưới nòng súng của Hoắc Sâm.

Các bạn trẻ đang ngồi trước màn ảnh nhỏ: "QAQ"

[Tôi có được chửi bậy không?]

[Đợi mãi mới được xem cảnh này.]

[Quần cũng kéo xuống rồi.]

[Vây mà lại lừa chúng tôi!!!]

#Một con mèo bán thức ăn cho chó: @Diễn viên điện ảnh Hoắc Sâm, sao anh lại để Bao Tử chết chứ? Anh có biết hậu quả không? Rõ ràng anh có thể áp đảo chị ấy mà, mong đợi mãi mà cuối cùng lại phải nhìn hình ảnh Bao Tử chết trên giường, em không phục!!!

#Đài ngà trường phát tề yêu: Em lựa chọn chết cùng Bao Tử luôn ^ _ ^.

#Kem: Mỹ nhân ngay trước mặt mà anh lại có thể làm vậy, Bao Tử chắc sẽ không tha thứ cho anh đâu.

...

#Quản tụt: Các bạn đừng nên kích động, tôi đã tính rồi, mặc dù trong phim Hoắc Sâm giết Bao Tử, nhưng không chừng ở ngoài hai người họ lại...he he he, bây giờ trời cũng đã tối, các bạn hiểu mà.

...

Bạn Quản tụt bên trên kia suy đoán khá chuẩn, ở bên ngoài Hoắc Sâm và Bao Tử tất nhiên là triển miến đến tận chân trời rồi.

Ăn cơm tối xong rồi ra ngoài tản bộ một lúc, trở lại khách sạn, Hoắc Sâm soi đôi bắt đầu rục rịch.

Cảnh đẹp, rượu ngon cùng mỹ nhân, chắc chắn chắc, cuộc sống này không còn gì tuyệt hơn nữa = v

=.

Bao Tử cũng cảm thấy đã đến lúc triển khai kế hoạch tạo Tiểu Bao Tử rồi.

Trong phòng ánh đèn mờ ảo, trên chiếc giường lớn King size trải đầy hoa hồng, rèm cửa mỏng manh, cửa sổ vẫn chưa đóng, bên ngoài gió đêm thổi vào khiến rèm cửa khẽ bay lên. Hoắc Sâm cực kỳ hài lòng với căn phòng này, vô cùng lãng mạn.

Người đi tắm trước là Hoắc Sâm, vốn hấn định lôi kéo Bao Tử vào tắm chung, nhưng đã bị vợ nghiêm túc cự tuyệt.

Hoắc Sâm: "(¬_¬)"

[Ái phi quá ư thẹn thùng.]

[Trầm thật hết cách với nàng.]

[Đúng thật là.]

[Vợ chồng già rồi, còn căng thẳng gì chứ.]

Thừa dịp Hoắc Sâm đang tắm, Bao Tử lấy cái váy mới mua được bọc bên trong áo ngủ hoạt hình ra, về mặt khẳng khái hi sinh – Lần hành động này, chỉ hứa sẽ thành công, không cho phép thất bại.

...

Hoắc Sâm thì thoải mái trần truồng đi ra, Bao Tử nhìn không chớp mắt, sau đó chạy thẳng vào phòng tắm, chuẩn bị tắm rửa cho thơm ngào ngạt = v =.

...

Chỉ có điều là, lúc cô tắm xong rồi mặc cái váy ngủ kia vào thì lại muốn rút lui ngay lập tức.

[Amen, tha cho cô đi, suy cho cùng thì cô vẫn chỉ là một cái bánh bao hay sợ hãi thôi.]

Đứng trước cái gương, Bao Tử không được tự nhiên cho lắm – Mẹ, sao cái váy này lại ngắn thế, vài gì mà nhìn xuyên thấu được thế này QAQ.

[Bỏn bánh bao mà đã gọi cảm thì chính mình cũng phải kinh ngạc.] Ra hay không ra, đây là một vấn đề rất khó khăn.

Cô thì cứ rối rắm trong phòng tắm, còn Hoắc Sâm ở bên ngoài lại sốt ruột, mặc dù hấn đang nằm xem TV, nhưng tâm tư thì lại không đặt lên nó. Chờ mãi mà không thấy vợ ra, hấn liền bỏ điều khiển trong tay xuống, đi tới cửa phòng tắm gõ cửa: "Bánh bao, em ngất trong bồn tắm rồi hả?"

Bao Tử: "QAQ"

[Không có.]

[Bỏ bánh bao chỉ đang sợ nếu mình đi ra thì sẽ làm anh mất hồn thôi hiểu chưa → _ →?]

[Tại em quá xinh đẹp mà (//▽//).]

Bao Tử, xin hỏi cô còn biết xấu hổ không?

Mọi người yên nào, tôi là Bao Tử không biết xấu hổ mà.

Thôi, ra ngoài nào...

Cửa phòng tắm mở ra, đầu tiên lộ ra một cái đầu, Bao Tử mở mắt thật to nhìn Hoắc Sâm đang đứng ngay đó.

"Sao vậy? Quên cái gì à?"

Bao Tử lắc đầu, sau đó hít sâu một hơi, từ từ bước ra.

Hai mắt Hoắc Sâm lập tức tối sầm lại.

Khuôn mặt nhỏ nhắn của Bao Tử đỏ bừng lên, rõ ràng ban đầu cô đã thề là phải tỏ ra nhiệt tình quyến rũ, kết quả bây giờ lại xấu hổ thế này đây QAQ.

"Ừm..." Bao Tử khẽ nắm vạt váy, không biết phải nói gì.

Hoắc Sâm tiến lên ôm eo cô, sau đó không nặng không nhẹ nắm một cái.

"Nào ~"

"Bánh bao." Tay của hắn từ từ vuốt ve dọc theo thắt lưng cô, giọng nói đã khàn đi: "Anh rất vui."

Bao Tử ngẩng lên nhìn, hai mắt sáng như sao hỏi: "Vậy anh đồng ý sinh cục cưng nhé (☆_☆)?" "..."

[Ồ, cho nên hôm nay em mới ăn mặc như vậy hả?]

[Mục đích là tạo cục cưng.]

[Mị lực của anh lại không thể sánh bằng một đứa bé.] [Anh không vui (¯^¯)☹]

Nhìn vẻ mặt mong đợi của Bao Tử, Hoắc Sâm không nỡ từ chối, chỉ đành qua loa đáp: "Thuận theo tự nhiên."

Còn đương nhiên là Hoắc Sâm tự có cách riêng của mình, hắn vẫn muốn hưởng thụ thế giới hai người mà.

"A Sâm, anh thật tốt =3=."

"Cảm ơn em đã khen." Nói xong liền bế bổng cô lên rồi đi đến chỗ chiếc giường.

[Phóng túng phóng túng ~]

[Lăn lộn lộn lộn.]

[Một đêm ái ân.]

...

Bao Tử cực kỳ chắc chắn là cô sẽ có bánh bao nhỏ sau chuyến du lịch này, nhưng mà lại không có QAQ.

Hết thấy đều là do Hoắc Sâm giờ trò quý.

Tuy nhiên bánh bao trắng mềm ngây thơ lại không hề hay biết, còn chân thành hỏi cái tên họ Hoắc âm hiểm xảo trá kia một câu: "Chồng à, có phải anh có vấn đề không?"

Hoắc Sâm: "..."

[Hơ hơ.]

[Bánh bao ngốc, câu hỏi này của em thật khiến cho anh tức đến nghiêng răng nghiêng lợi.] [Sớm muộn sẽ có ngày anh cho em sinh đôi luôn cho biết]

→_→.]

Cuộc sống vẫn phải tiếp diễn, dần dần Bao Tử cũng nghĩ thoáng hơn, mọi việc không thể nóng vội,

chuyện con cái cứ để tự nhiên là tốt nhất. Bây giờ vẫn nên hưởng thụ và phát triển sự nghiệp thôi, dù sao cô cũng thích đóng phim lắm = v =.

"Em quyết định bây giờ sẽ tập trung vào công việc."

"..."

"Em muốn đóng nhiều phim, phát triển năng lực của bản thân."

"..."

[Tại sao bỗng có dự cảm bất thường thế nhỉ?]

[Đóng thật nhiều phim...]

[Thế thì vợ chồng mình lại chung đụng thì ít mà xa cách thì nhiều sao?]

[Bánh bao, đừng như vậy mà!]

Bạn đang đọc truyện *Nhật Kí Hôn Nhân Của Tôi Và Thần Tượng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 65

Không ngờ cuộc sống yên bình hạnh phúc nơi sóng xô bờ cát lại chỉ kéo dài được ba ngày, nhưng không phải vì Cố Tử Diễm phát lệnh khẩn báo hai vợ chồng về làm việc đâu, các bạn phải tin tưởng một điều, rằng người đại diện Cố Tử Diễm tuyệt đối là người nói lời giữ lời. Mà nguyên nhân chính làm cho hai vợ chồng phải kết thúc kì nghỉ sớm đó là...

Các fan quá nhiệt tình, đuổi theo bọn họ đến tận khách sạn rồi.

Chỉ còn thiếu nước ngồi xổm trước cửa phòng hai người để nghe lén thôi.

[Tại bọn em cuồng quá không thể chịu được ý (▽ ▽).]

Thế giới của hai người nổi tiếng trôi qua thật không dễ dàng.

Còn đâu là hai người nữa, mà thành một tập thể luôn rồi.

Với lại, trong thời gian ba ngày ngắn ngủi, hai vợ chồng về đêm đều làm cái chuyện cấm trẻ em kia, cho nên lúc hai người đi ra khỏi khách sạn, các fan đứng rình bên ngoài đều phát hiện thấy trên cổ Bao Tử có mấy dấu hôn.

Thế là các fan ở đó đều đồng loạt có suy nghĩ đen tối, không hẹn mà cùng trêu chọc hô "Ồ ~~~" ngay trước mặt hai vợ chồng ngốc luôn.

Bao Tử: QAQ

[Mấy đứa làm gì thế hả?]

[Sao có cảm giác bị ối thế nhỉ?]

[Nhìn mấy đứa che miệng cười trộm mà chị thấy sợ lắm đó!]

Hoắc Sâm vẫn luôn nắm chặt tay Bao Tử, nhìn cái là hiểu ngay ý các fan, nhưng hắn vẫn bình thản kéo Bao Tử lại gần mình hơn, đưa tay che cổ cô, thuận tiện vuốt ve sở sảng một tí, ngón tay thon dài thỉnh thoảng lại khẽ ma xát.

Bao Tử vốn rất sợ nhột, nói: "Anh có thể bỏ móng vuốt của mình ra được không →_→?" [Chồng à, anh làm vậy giống như đang xách cổ gà ý.] [Xin hãy duy trì hình tượng cho em có được không?]

Hoắc Sâm cúi đầu cười khế, chậm rãi ghé miệng vào tai cô, hắn biết rất rõ là trên cơ thể vợ có những điểm nào nhạy cảm, trong đó có tai, đặc biệt là vành tai, mỗi lần hắn cắn nhẹ vành tai là bánh bao lại co rúm người lại. Thế là, Hoắc Sâm gian tà rất tự nhiên thổi hơi vào tai Bao Tử ngay trước mặt mọi người, giọng nói gọi cảm nam tính vang lên: "Vợ à, chẳng lẽ em muốn để mọi người nhìn thấy dấu hôn trên cổ em sao? Hả?"

Bao Tử yên lặng cúi đầu, mặc dù làm vậy thì sẽ không để lộ dấu vết trên cổ, nhưng nếu ngẩng đầu lên nhìn các fan thì...

Trong nháy mắt, gương mặt trắng trẻo như bánh phở của Bao Tử lập tức phát triển theo chiều hướng biến thành tôm luộc (//▽//).

"Em ngượng à?"

Bao Tử ô mai cúi đầu không lên tiếng.

[Trời ạ, tại sao bé cưng mỗi lần làm chuyện kia xong là toàn bộ thế giới đều phát hiện ra được là sao chứ?]

[Xấu hổ quá đi à!]

[Sợ lắm!]

"Đừng ngại, cùng lắm thì anh giống em, dù sao trên người anh cũng có dấu hôn của em mà."

Hoắc Sâm rất nhiệt tình giúp vợ đỡ xấu hổ, hất một tay che cổ cô, một tay tự động định cởi nút áo của mình ra.

"Đừng mà!" Bao Tử lập tức đánh vào tay Hoắc Sâm, không cho anh cởi cúc áo.

Các fan: TAT

[Rõ ràng là chúng em hét lên rất chói tai mà!]

[Rõ ràng là chúng em tụ tập ở đây rất đông mà!]

[Nhưng mà, ai có thể nói cho chúng em biết được không...]

[Tại sao sự xuất hiện của chúng em lại có cảm giác dư thừa như vậy chứ?] Hai vợ chồng nhà này mà đã khoe ân ái thì đúng là chẳng coi ai ra gì nữa cả!
Các fan tỏ ra vô cùng bị thương QAQ. ---

Vì địa điểm du lịch thứ nhất bị các fan phát hiện, nên Hoắc Sâm đành đưa vợ đến một nơi khác. [Trách ai hả?]

[Hai anh chị hồn nhiên thoải mái cho người ta chụp ảnh làm gì?!] [Bị các fan đột kích là đúng thôi!]...

Sau đó, sự việc đã phát triển theo chiều hướng muốn bỏ trốn rồi.

"Tiếp theo bọn mình đi đâu đây?"

"Không bằng tới một nơi không có ai biết chúng ta đi." "→ _ →"

[Hoắc Sâm anh quá ngây thơ rồi.]

[Mọi người có thể sẽ không nhận ra em.]

[Nhưng cái mặt của anh thì...]

[Chắc chắn, Hoắc mỹ nhân, cho em hôn cái nào =3=.]...

Cái gọi là nơi không có ai biết kia, chính là trạm dừng chân thứ nhất của chương trình "Có em trong đời", hai vợ chồng trở lại chốn cũ, mang theo mấy đồ cần thiết hàng ngày và lương thực rồi trở về cái nhà trong khe núi.

Nhưng mới đầu Bao Tử đã cương quyết không muốn tới chỗ này.

Bởi vì ở đây không có điện không có mạng, nỗi đau đớn khổ sở khi không được dùng điện thoại các bạn cũng hiểu mà.

[Tôi thật sự không nở...]

[Không được lên mạng cũng giống như không được ăn cơm vậy.]

[Tôi chính là một con nghiện internet đây.]

Trong núi không chỉ có không khí tốt mà cảnh sắc cũng rất đẹp, với lại nơi này không ồn ào xô bồ như ở thành thị, quả thực chính là thắng địa để nghỉ dưỡng = v =.

Bọn họ tìm đến căn nhà ở lần trước, lâu rồi không đến, nơi này đã bám thêm một lớp bụi.

Quét dọn vệ sinh, hai vợ chồng đồng tâm hiệp lực, xong ✓.

Bỏ củi, Bao Tử ở bên cạnh giám sát, Hoắc đồ đệ tự mình ra tay, học nghề thành công.

[Còn ai dám chê tôi nào?! So easy! Vợ, em cũng không cần lo lắng rằng anh sẽ không bỏ củi được nữa rồi.]

Buổi trưa, trong nhà bếp, một người nhóm lửa, một người thái rau, đúng là nam nữ phối hợp, làm việc không mệt ^_^.

Cuộc sống như vậy không khỏi khiến cho người ta nhớ đến một câu chuyện tình yêu được lưu truyền trong dân gian – Đồng Vĩnh và Thất tiên nữ.

Hai người cứ thế nhàn hạ sống ở đây một thời gian ngắn, nếu không phải vì phát sinh sự cố đột xuất thì e là bọn họ sẽ còn ở lại đây thêm mấy ngày nữa, cảm giác khi được rời xa cuộc sống sôi động ồn ào nơi thành thị, hòa cùng với thiên nhiên thật là tuyệt.

Một buổi tối, mặt trời đã ngả về tây, ăn cơm xong, hai vợ chồng ngồi trước cửa phòng tâm sự việc nhà.

Sau lưng là một căn nhà cũ, xa nữa là những dãy núi trùng điệp, ráng chiều vàng rực chiếu vào người, xung quanh còn có tiếng ếch kêu, không gian yên tĩnh như thể chỉ có hai người bọn họ. Dù sao ở đây nếu có chụp ảnh thì bạn cũng không đăng lên blog được, không ai biết bọn họ đang ở đâu làm gì, và bọn họ cũng không hề hay biết thế giới bên ngoài kia đang có những thay đổi như thế nào.

Nơi này các thôn dân rất nhiệt tình hiếu khách, nhưng bọn họ cũng nhận thức được rằng không nên xen vào cuộc sống hạnh phúc của hai vợ chồng nên người ta đều tránh đi, song không vì vậy mà hai vợ chồng không có việc để làm, bọn họ được người dân giao phó một ruộng hoa màu và đám súc vật trong nhà, cho hai vợ chồng được tự do hưởng thụ cuộc sống.

Hết thấy đều vô cùng tốt đẹp.

Chỉ có điều là, khoảnh khắc này không kéo dài quá ba giây.

Hai người vừa đứng lên không bao lâu thì Bao Tử bỗng giật nảy mình, nhảy lên bám chặt lấy Hoắc Sâm như con gấu koala: "Aaa, có rắn kia!!!"

Hoắc mỗ liếc nhìn mặt đất một lượt, toàn thân không tự chủ được mà khẽ run lên, đúng là có một con rắn, nó còn lè lưỡi phát ra âm thanh cảnh cáo nữa chứ. Nói thật thì Hoắc Sâm cũng rất sợ loài động vật thân mềm này, nhưng hắn là đàn ông, còn là một người chồng nữa, nên hắn phải cố gắng bình tĩnh vỗ lưng cái người đang đu bám hắn kia, dịu dàng nói: "Đừng sợ, có anh ở đây rồi."

"Nó đã đi chưa?" Bao Tử vô cùng sợ hãi, đầu chôn chặt vào cổ Hoắc Sâm

[Sợ rắn lắm! Nhờ bị nó cắn chết thì sao đây?]

"Vẫn chưa, nhưng anh nghe nói chỉ cần em không động đậy thì nó sẽ không làm hại em đâu."

...

Cũng may là thể lực của Hoắc Sâm rất tốt, có thể bế Bao Tử đứng im không nhúc nhích một lúc lâu, hai mắt nhắm nhìn phương trời xa.

[Địch không động thì ta cũng không động.]

Con rắn kia cứ ở đó mãi không chịu đi, một lúc sau có vẻ như không đủ sức chịu đựng như hai vợ chồng Hoắc Sâm nữa nên đành phải lắc lư trườn đi.

[Loài người khiến ta thật buồn nôn, ôm lâu thế mà chưa chịu buông ra.]

Con rắn đi rồi, Hoắc Sâm thở hắt ra một hơi, đầu đầy mồ hôi.

"Bánh bao ngốc, em nói rất đúng, em nên giảm cân đi thôi."

"..."

[Chẳng phải chính anh đã nói là nhiều thịt ôm mới sướng sao?]

[Lời đàn ông nói đúng là không thể tin được.]

"Tại anh yếu thì có ý → _ →."

"..."

[Hơ hơ.]

[Vây em nói anh nghe đi, mỗi lần lẫn lộn ai luôn là người phải cầu xin tha thứ đấy?]

...

Thế giới bên ngoài thật đáng sợ, chỗ cỏ cây tươi tốt luôn xuất hiện rất nhiều rắn, vì sự an toàn của mình, Bao Tử lập tức muốn về nhà.

"Đừng lưu luyến nữa, nhà là nơi ấm áp nhất mà, chồng ơi, về nhà nhé!"

Hoắc Sâm tất nhiên là đồng ý rồi, cứ phải sống trong lo sợ thế này thật không dễ chịu chút nào QAQ.

Cố Tử Diễm nghe được tin này rất nhanh, hai vợ chồng ngốc vừa mới bước chân vào cửa nhà là đã nhận được điện thoại của Cố Tử Diễm rồi, đầu tiên hẳn rất lịch sự khách sáo hỏi: "Chơi đã chưa hả? Tận hứng chưa? Tâm trí quay về chưa?"

Hai vợ chồng ngốc: "Chưa quay về, cũng chưa tận hứng."

Sau khi nhận được câu trả lời, Cố Tử Diễm liền tuyên bố cho Hoắc Sâm biết là thế giới của hai người đã over rồi, chuẩn bị nhận công việc mới đi.

Đúng vậy, Hoắc Sâm lại có phim mới để quay, chuyện làm nam chính thì hiển nhiên không cần phải nói rồi.

Hoắc mỗ: "(^_^)"

Bao Tử vỗ vai Hoắc Sâm, to giọng động viên: "Đi thôi Pikachu! Chiến đấu vì gia đình nào!"

"..."

Là một người đại diện có đầu óc kinh tế, Cố Tử Diễm tất nhiên sẽ không để cho Bao Tử nhàn rỗi, chồng đã đi quay phim thì vợ cũng phải đi quay phim, thậm chí hẳn còn nói với đạo diễn là: "Nếu anh để Hoắc Sâm làm nam chính thì chắc chắn sẽ có ưu đãi mua một tặng một."

[Một con Husky cắn theo một cái bánh bao.]

Không sai, bây giờ Cố Tử Diễm đã không có ý định tách hai vợ chồng kia ra nữa rồi, hẳn biết rõ là nếu tách hai cái người kia ra thì tên Hoắc Sâm kia sẽ không tha cho hẳn đâu, không bằng cứ để bọn họ ở chung một đoàn phim, vừa tiết kiệm tiền lại không phải lo nghĩ nhiều, với lại Bao Tử có kỹ năng diễn xuất rất tốt, cho nên hẳn sẽ cố gắng tạo thật nhiều cơ hội cho cô.

Nghe tin mình sẽ có cơ hội được đóng cùng Hoắc Sâm, Bao Tử cực kỳ hưng phấn, Hoắc mỗ cũng rất vui. Hẳn cảm thấy Cố Tử Diễm càng ngày càng biết cách làm việc rồi đấy.

Chẳng qua lúc Hoắc Sâm đã bình tĩnh lại thì hẳn đột nhiên phát hiện vợ mình hình như hơi high quá rồi thì phải.

[Hình như trầm đã nhận ra điều gì đó.]

[Ái phi, lúc em gặp được anh cũng có thấy em vui đến vậy đâu hả?]

[Tại sao mới nghe tin sẽ được đóng cùng anh thì em lại như muốn bay lên trời thế?]

Hoắc Sâm nghĩ, có lẽ đúng như lời Bao Tử đã nói, lần này cô thật sự muốn tập trung phát triển sự nghiệp rồi QAQ.

Đột nhiên hẳn thấy hơi hối hận khi đã góp phần vào sự nổi tiếng của vợ, nếu sau này cuộc sống của vợ ngày càng bận rộn, để hẳn một mình ở nhà thì phải làm sao bây giờ?

Mới nghĩ thôi đã thấy buồn rồi TAT.

[Vợ muốn trở thành nữ cường nhân rồi.]

[Vợ, nếu mai sau em trở nên cường đại thì liệu em có vứt bỏ anh không?]

Người từng trải Cố Tử Diễm đưa ra lời khuyên: "Vậy cậu để Bao Tử làm mẹ đi."

"..."

[Cậu đừng có đùa tôi.]

[Lần trước tôi vừa mới từ chối yêu cầu này của vợ xong.]

[Bây giờ lại...]

[Đàn ông nói lời phải giữ lời chứ.]

Nên cho Bao Tử tập trung vào con cái hay sự nghiệp đây? Câu hỏi này rất đáng để suy nghĩ.

Sau mấy lần suy nghĩ, Hoắc Sâm quyết định sau khi quay xong phim này sẽ tiến hành tạo cục cưng, tốt nhất là tạo ra một cô con gái mềm mềm đáng yêu giống như bánh bao nhà hần ấy.

Nhất định là như vậy.

= v =

Bạn đang đọc truyện *Nhật Kí Hôn Nhân Của Tôi Và Thần Tượng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 66

Bộ phim lần này là phim cổ trang, được chuyển thể từ tiểu thuyết cùng tên "Giác mộng giang sơn" trên Internet, đạo diễn là anh Ngô Chí Nhân, người đã từng quay bộ phim "Gào thét" gây được tiếng vang rất lớn, trước giờ anh luôn làm phim điện ảnh, nhưng lần này lại muốn thử sức với lĩnh vực phim truyền hình.

Những năm gần đây phim truyền hình chuyển thể nhiều không đếm xuể, nhưng hầu như chỉ coi trọng tiến độ mà xem nhẹ chất lượng. Nhưng "Giác mộng giang sơn" thì khác, bộ phim này nhận được sự tài trợ khổng lồ, những người bỏ tiền đầu tư cũng có lai lịch rất lớn. Cũng khó trách, vì cuốn tiểu thuyết quá hay, cho nên Ngô Chí Nhân cảm thấy không thể để nó bị hủy hoại trên màn ảnh nhỏ được, nếu đã muốn quay thì phải quay sao cho tốt nhất.

Vậy nên yêu cầu khi tuyển diễn viên cũng cực kỳ nghiêm khắc, kỹ năng diễn xuất là đương nhiên rồi, nhưng quan trọng là người đó phải ăn nhập hoàn toàn vào hình tượng nhân vật mới được.

Cho nên đối với lời đề nghị mua một tặng một của Cố Tử Diễm, đạo diễn Ngô Chí Nhân vẫn còn hơi do dự, vì anh ta vẫn chưa biết giá trị của cái người được tặng kèm kia. Nếu Hoắc Sâm mà tham gia được thì tốt quá rồi, nhưng còn Bao Tử thì sao? Nói thật Ngô Chí Nhân vẫn không dám chắc. Có lẽ để hai vợ chồng làm vai chính sẽ thu hút rất nhiều người xem, nhưng nhờ đâu trong lúc quay không đạt hiệu quả thì sao, làm tổn thất thì không đến nỗi mất.

[Chắc chắn, trên thế giới này đi đâu để tìm được một người đạo diễn làm việc có tâm như tôi = v

=.]

Cố Tử Diễm bị người ta nhã nhặn từ chối, không còn cách nào khác là phải nói với Bao Tử: "Nếu em muốn giành được vai diễn thì hãy tự đi casting đi, anh không giúp em được rồi, giờ là lúc để em thể hiện thực lực đấy."

Thật ra thì Cố Tử Diễm đã có ý muốn thương lượng thêm một chút, vì hần thật sự rất muốn hai vợ chồng diễn cùng nhau, hiệu quả chắc chắn sẽ đạt đến mức cao nhất, cảm giác như kiểu sao hỏa đâm vào trái đất ý. Nhưng suy nghĩ lại thì hần thấy vẫn nên để đạo diễn tự phát hiện ra tài năng của Bao Tử thì hơn (￣▽￣).

[Giúp hai vợ chồng nhà này nhiều rồi.]

[Giờ để cho họ tự giải quyết đi.]

[Nuôi thả chính là như vậy mà ~]

Bao Tử: "..."

Đối với chuyện này Bao Tử rất tán thành, cô cảm thấy làm vậy tốt hơn, không phải đi cửa sau, lại còn được tự thể hiện bản thân nữa, cho người ta biết là bánh bao cô rất có khả năng diễn xuất nhé.

[Bánh bao cũng có ước mơ.]

[Một khi đã muốn phát triển sự nghiệp thì có 12 con Husky cũng không kéo lại được đâu.]

[Tất nhiên là cái con Husky đáng ghét nào đó kia thì càng khỏi phải bàn rồi.]

...

Tuy rất có quyết tâm, nhưng cuối cùng Bao Tử lại muốn diễn vai nữ phụ một, mà vai này thì không có liên quan gì với nam chính cả, ngược lại còn là phi tử của vai nam phụ một. Đối với chuyện này, Hoắc mỗ tỏ vẻ rất không bằng lòng (￣^￣)Σ.

Hần không thể để vợ mình trở thành vợ người khác trên phim được, đặc biệt lại còn ở chung một đoàn phim với nhau nữa chứ, bảo hần làm sao mà nhìn được đây.

Thế là, Hoắc ảnh đế đã nghĩ đến chuyện từ bỏ vai nam chính để xuống đóng vai nam phụ = v =. Là nhân vật phản diện thì sao chứ? Chỉ cần được ở cùng vợ là hẳn chấp nhận hết. [Bị nghiền vợ nặng rồi.]

Sau khi biết được suy nghĩ đó của Hoắc Sâm, Cố Từ Diễm đau hết cả đầu, hai cái người này đúng là không thể làm người ta bớt lo mà, đặc biệt là cái tên kia, hiện tại hẳn chỉ muốn mở miệng chửi thật bậy cho bỏ tức thôi.

Bao Từ cũng cảm thấy là chồng mình hơi tùy hứng quá rồi, được đóng vai chính thì phải cố gắng mà thể hiện thật tốt chứ, sao có thể xuống đóng vai phụ được, người khác còn chẳng bao giờ có cơ hội, vậy mà anh lại coi nhẹ như vậy.

"Chồng à, anh đừng tùy hứng như vậy."

"..."

[Hừ!]

[Anh làm vậy là vì ai hả?]

[Vợ, nàng không cảm nhận được tâm ý của trẫm sao?]

[Thật khiến lòng trẫm đau buồn.]

"Bọn mình đã từng đóng vợ chồng với nhau rồi còn gì."

"Anh mặc kệ."

"..."

[Cũng giống như vậy, một khi cái đồ Husky này mà đã lên con ngao kiêu thì có 12 cái bánh bao cũng không đỡ dành được.]

[Hai vợ chồng kẻ tám lạng người nửa cân, biết làm sao bây giờ?]

Trong đó, người bị tổn thương sâu nhất chính là Cố Từ Diễm, vợ thì không có bên cạnh, vậy mà còn phải im lặng nhìn hai vợ chồng nhà kia anh một câu em một câu, hình như là đang cãi nhau về nhân vật mà mình muốn diễn. Thật ra nếu nhìn sâu vào bản chất thì bạn sẽ phát hiện ra đây chính là một dạng biến tướng của việc khoe ân ái.

[Con mẹ nó hai người xong chưa hả?!]

[Chuyện đơn giản như vậy mà nói mãi chưa xong.]

"Bao Từ, em đi thử vai nữ chính đi."

"Sao cơ ạ?!" Bao Từ ngơ ngác.

"Ừm, ý này không tồi." Hoắc Sâm xoa cằm, gật đầu nói.

"Lúc casting thì để Hoắc Sâm phối hợp cùng, cho Ngô Chí Nhân nhìn thấy sự ăn ý của hai người, chắc chắn là không thành vấn đề."

Bao Từ: Nghe cũng có lý.

"Chắc, sao tôi lại không nghĩ ra nhỉ."

Cố Từ Diễm: "→ _ →"

[Chỉ số thông minh của cậu thấp thì trách tôi được à?]

Kết quả casting tất nhiên khiến cho người ta rất vừa lòng, và tất nhiên, trong chuyện này, người góp công lớn nhất chính là Hoắc mẫu.

Trong "Giác mộng giang sơn", chuyện tình cảm của nam nữ chính là một vấn đề rất đáng được chú ý, cho nên đạo diễn Ngô Chí Nhân muốn những thí sinh đến casting phải thể hiện được những cảnh quay tình cảm.

Chuyện này vừa hay giúp Hoắc Sâm gian tà đạt được mục đích.

Hắn nói với đạo diễn: "Nếu đã như vậy thì em sẵn lòng đứng ra làm người hỗ trợ cho các nữ diễn viên đến casting."

Đối với đạo diễn Ngô thì đây là một lời đề nghị không thể nào tốt hơn được nữa, nam chính đích thân diễn thử cùng các nữ diễn viên, như vậy Hoắc Sâm

sẽ càng dễ dàng chọn ra được người phối hợp ấn ý nhất với mình rồi.

Anh ta không hề biết rằng, trong việc này thật ra là có âm mưu cả.

Lúc diễn thử với các nữ diễn viên khác, Hoắc Sâm hoàn toàn không bộc lộ tí tình cảm nào cả, khiến cho các nữ diễn viên không có chỗ thể hiện khả năng của mình, không theo kịp được với Hoắc Sâm. Lúc gặp phải những cô nàng cao thủ, Hoắc Sâm khề cần răng, phát ra thứ mị lực cao nhất của mình, làm cho bạn diễn bị mê hoặc, cuối cùng thất bại.

Ngô Chí Nhân: "..."

[Mấy cô nàng này vẫn chưa đủ tổ chất rồi.]

Các nữ diễn viên: "..."

[Con mẹ nó chứ, rốt cuộc anh đang làm cái gì vậy hả!!!]

Đội đến lượt Bao Tử ra sân, tất cả mọi người mới đồng loạt sáng tỏ - Hoắc ảnh đế, màn gian lận này của anh chúng tôi cho 99 điểm →_→.

[Trừ đi một điểm không anh lại kiêu ngạo.]

Nếu như Hoắc Sâm đã phát ra mị lực lớn nhất của mình đối với các diễn viên giỏi, vậy thì lúc diễn với Bao Tử hẳn đương nhiên sẽ phải có sự đột phá cực hạn rồi. Chỉ thấy hần nâng cằm Bao Tử lên, ngón tay vuốt vuốt mấy cái, nhướn mày nói: "Sớm nghe nói chị nữ của vệ quốc thừa tướng sắc nước hương trời, lấy được một thể tử như vậy, nàng nói xem ta có may mắn không?"

...

Hết đoạn, các nữ diễn viên đứng xem chỉ biết thờ dài nói: "Mẹ, may là Hoắc Sâm không làm vậy với chúng ta, không thì làm sao chịu nổi đây."

Ngô Chí Nhân: "..."

[Chắc chắc chắc, đây chính là hiệu quả của vật tặng kèm (bánh bao) đó sao?]

[Quả nhiên cũng không tệ lắm.]

[Chỉ trong một phút đồng hồ đã kích thích được khả năng diễn xuất kinh người của Hoắc Sâm.]

Tất cả mọi người đều công nhận là Bao Tử rất biết giữ bình tĩnh, Hoắc Sâm người ta dùng mỹ nhân kế như thế mà vẫn thoải mái tự nhiên diễn tiếp được.

Nhưng mà, sự thật thì chỉ có mình Bao Tử biết, hai chân của cô đã mềm nhũn cả rồi, sắp không khống chế được máu sắc nữ trong người mất rồi.

[Trời ơi.]

[Rõ ràng lúc ở nhà luyện tập rất bình thường mà.]

[Tại sao lại...]

[Bị trêu chọc đến thương tích đầy mình luôn QAQ.]

Cuối cùng, Bao Tử cũng nhận được câu trả lời giống như mọi người, đó là về nhà chờ kết quả.

Nhưng ai cũng biết rõ là vai nữ chính đã được xác nhận rồi.

Đối với chuyện này, những nữ diễn viên tới cạnh tranh đều tỏ vẻ: "→_→"

[Người ta có chỗ chống lưng lớn thế rồi, chúng tôi còn biết làm gì đây?]

[Nếu hiện giờ mà dám cướp vai của vợ Hoắc Sâm...]

[Nhờ lại bị anh ta trả thù trong phim thì chết.]

[Sợ lắm.]

Trong những người đến thử vai, Chu Nhất Phi cũng giành vai nữ chính, nhưng cô đã rút lui giữa chừng. Nghĩ đến lần trước diễn vai Thẩm Uyển mà cô đã rét run rồi, cảm thấy vai Nhan thị còn tốt hơn mình nữa, dù sao lúc đó Lư thị vẫn chưa chết, cho nên Hoắc Sâm đối với Nhan thị vẫn khá ôn hòa. Lúc Lư thị chết thì vai Thẩm Uyển của cô mới ra sân, lúc đó cuộc sống đã không còn tốt đẹp như trước nữa QAQ.

Kể thức thời mới là trang tuần kiệt, Chu Nhất Phi quyết định sẽ chuyển sang thử vai nữ phụ một.

Ở buổi casting, Chu Nhất Phi đứng ra kể lại cho những người còn lại chưa thử vai về tình cảnh thê thảm của Thẩm Uyển ở bộ phim trước.

Nghe xong trải nghiệm đau buồn của cô, những nữ diễn viên còn lại đột nhiên cảm thấy có một cơn gió lạnh thổi sau lưng, rất thần kỳ, Chu Nhất Phi đã thành công làm cho các cô ấy phải rút lui.

Những nữ diễn viên đang đợi casting vai nữ phụ một đã giảm đi hơn nửa, vì các cô ấy nghĩ rằng thà đi casting cho phim khác còn hơn = v =.

Ngô Chí Nhân: "TAT"

[Cái quái gì vậy?]

[Bỏ đạo diễn vẫn chưa tuyên bố kết thúc buổi casting mà!!!]

[Thật không hiểu nổi mấy cô.]

Bao Tử đi về nhà, chuẩn bị dạy dỗ Hoắc Sâm một trận – Lúc nào cũng lợi dụng việc đang đóng phim để trêu cô, thật không thể nhẫn nhịn nổi!

Là một cái bánh bao ngay thẳng, cho nên trước mặt mọi người cô chỉ đành phải giả vờ bình tĩnh để mặc anh trêu ghẹo thôi QAQ.

"Lúc sáng diễn với em anh làm trò gì thế hả?"

"Ừ thì, anh cảm thấy làm vậy sẽ đạt hiệu quả cao hơn, không phải sao?"

"Khó chịu kinh khủng, không ai mà chịu được!"

"..."

"Không, phải nói là vừa khó chịu vừa xấu hổ chứ, vì tránh cho sự cợt nhả của anh tiềm ẩn em, em nghĩ bọn mình tạm thời hãy chia phòng ngủ đi."

Nghe cô nói là Hoắc Sâm hiểu ngay là vợ đang giận dữ, nhưng mà hắn sẽ không bao giờ đồng ý chia phòng ngủ đâu.

Hoắc Sâm đứng dậy ôm Bao Tử vào lòng, cúi đầu nói: "Anh không cho phép."

"Kháng nghị không có hiệu quả."

"Đổi cách khác đi, nhé?"

"Cách gì?"

"Ví dụ như bôi thường bằng thịt, cho em thoải mái trêu chọc lại anh, anh tuyệt đối sẽ không phản kháng đâu." Vừa dứt lời, Hoắc mỗ đã bắt đầu cời cúc áo.

"..."

[Thật ngại quá, gần đây bốn bánh bao em là bánh bao chay, không ăn thịt.]

Hoắc Sâm thấy vợ thờ ơ với sắc đẹp của mình thì khẽ nhíu mày, chắc chắn, không ngờ là định lực của vợ mình lại tốt như vậy.

[Được lắm, vợ à, em đã thành công khiêu khích được anh rồi.]

[Bất kể là bánh bao chay hay bánh bao thịt thì Husky này cũng xoi tái hết.]

[Là một con Husky chỉ thèm ăn duy nhất một cái bánh bao, hắn cảm thấy vô cùng kiêu ngạo = v =.]

Bạn đang đọc truyện *Nhật Kí Hôn Nhân Của Tôi Và Thần Tượng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 67

Hành động hù dọa của Chu Nhất Phi đã khiến cho cô thành công lấy được vai nữ phụ một, trong chuyện này tất nhiên cũng không thể thiếu được năng lực của bản thân cô, cộng thêm một chút may mắn nữa. Hôm đó sau khi nghe lời khuyên của cô, không ít người đã từ bỏ việc cạnh tranh vai nữ chính, nhưng bọn họ lại sĩ diện, thà không đóng chứ nhất định không làm nữ phụ. Cho nên Chu Nhất Phi dần dần bắt đi được những đối thủ cạnh tranh, mọi việc càng trở nên dễ dàng hơn = v =.

[Cảm thấy mình thật thông minh nha ~]

Vai nam phụ nghe nói là được quyết định nội bộ, do một trong bốn mỹ nam cổ trang La Phàm Dương đảm nhận. Hắn là đàn anh của Bao Tử, cả hai đều học ở học viện sân khấu điện ảnh Đế Đô, hơn Bao Tử hai khóa, có điều vận khí của La Phàm Dương tốt hơn, lại có ngoại hình đẹp trai sáng sủa. Do có lần đoàn làm phim "Đôi cánh bên trái" đến trường bọn họ casting, băng vào thành tích xuất sắc và ưu thế ngoại hình của mình mà hắn đã được chọn đóng vai nam phụ hai, sau đó chính thức xuất đạo. Sau này lại được mọi người khen ngợi là có ngoại hình khi hóa thân thành nhân vật cổ trang rất hoàn mỹ.

Tuy hai người học cùng trường nhưng chẳng ai biết ai cả. Chuyện La Phàm Dương không biết Bao Tử thì quá là bình thường rồi, chỉ có điều nếu Bao Tử mà không biết La Phàm Dương là ai thì quá là lạ đi. Nên biết rằng, La Phàm Dương đã nổi tiếng từ hồi học năm hai rồi, ở trong trường ít nhiều cũng được coi là nhân vật làm mưa làm gió. Tuy nhiên nếu suy nghĩ cẩn thận lại thì cũng khó trách, vì lúc đó Bao Tử còn đang hâm mộ Hoắc Sâm đến điên dại mà, hai con mắt to kia đâu còn dung nạp được người nào khác nữa.

[Trong mắt chỉ có cái con Husky đáng yêu kia thôi.]

Ước chừng một tuần sau, tất cả mọi người bắt đầu lục đục đi đến đoàn phim, loại phim về vua chúa thế này thì tất nhiên là phải quay ở Ảnh Thị Thành rồi. Hoắc Sâm và Bao Tử vì phải bay mất ba tiếng nên là người đến muộn nhất, nhưng không hề ảnh hưởng gì đến công việc.

Là người từng trải duy nhất, Chu Nhất Phi cho rằng mình nên cảnh báo trước với tất cả mọi người về hai vợ chồng nhà kia, già trẻ lớn bé ai cũng nên chuẩn bị tinh thần trước. Đáng tiếc là ai cũng xem nhẹ lời cô nói, ngay cả đạo diễn Ngô cũng chế cười nói cô quan tâm quá nhiều QAQ.

[Mấy người không thể hiểu được sự đáng sợ của hai vợ chồng gốc kia đâu.] [Cố gì thì sau này đừng có tới nói với tôi là muốn thức ăn cho chó đấy nhé.]

Càng đáng giận hơn là cô tự nhiên lại bị nói là có ý đồ với người ta, chẳng qua chỉ là do cách hỏi của cô không đúng lắm mà thôi, dễ dàng khiến cho người ta hiểu lầm.

Chuyện là như này, nam phụ và nữ phụ đang tập thử với nhau, bỗng dưng Chu Nhất Phi lại hỏi La Phàm Dương một câu: "Anh có bạn gái chưa?"

La Phàm Dương: "..."

[Trời ạ, chủ động như vậy sao?]

[Mới quen chưa được bao lâu mà cô đã muốn cưa tôi rồi.]

[Sợ quá đi!]

Có lẽ do ánh mắt của La Phàm Dương quá mức kì quái nên Chu Nhất Phi hiểu ra ngay là đồ gốc này đang hiểu lầm cô: "Xin anh đừng có nghĩ nhiều, tôi chỉ muốn nói với anh rằng nếu như anh chưa có bạn gái thì phải nhớ bảo vệ bản thân cho tốt nhé."

"Hả?" La Phàm Dương nét mặt mờ mịt chả hiểu gì.

[What are you đang nói gì vậy?]

"Rồi anh sẽ biết, thiên cơ không thể tiết lộ." Bởi vì liên tục bị mọi người chê là nói nhiều, nên Chu Nhất Phi quyết định sẽ chỉ cảnh cáo trước thôi, chứ sẽ không nhắc gì đến hai vợ chồng kia cả.

[Nếu mấy người đã không tin tưởng tôi.]

[Vậy thì tôi sẽ không nói nữa vậy.]

[Có nhiều chuyện chỉ có thể hiểu chứ không thể diễn đạt được bằng lời.]

Và rất nhanh thôi, những người trong đoàn phim đều đồng loạt hiểu được cái gì gọi là không biết xấu hổ.

Mặc dù đã sớm nghe nói đến chuyện hai vợ chồng nhà kia chuyên môn khoe ân ái không cần tiết tháo, nhưng bọn họ vẫn ngây thơ cho rằng một khi đã ở vào nơi nghiêm túc như phim trường thì hai người họ sẽ không làm loạn đâu, thế mà...

[Chỉ trách mình nghĩ quá nhiều.]

[Quả thật là...]

[Không tin người thì chỉ có thiệt thôi.]

...

Hoắc Sâm và Bao Tử khoan thai tới chậm, mọi người hầu như đều đã thay xong trang phục. Đạo diễn Ngô ra lệnh cường chế hai nhân vật chính nhanh chóng đi hóa trang, ở đây bọn họ có một phòng nghỉ ngơi chung rất lớn, dùng để làm chỗ hóa trang luôn. Mọi người đều biết là phòng thay đồ của nam nữ không chung nhau, mà nữ ở phòng bên trái nam ở phòng bên phải. Bao Tử cầm lấy bộ đồ cổ trang màu xanh nhạt dành cho những cô gái chưa xuất giá, chuẩn bị đi vào phòng thay đồ nữ để thay. Nhưng điều khiến cho mọi người không ngờ tới chính là, Hoắc Sâm cũng cầm quần áo của mình rồi đi theo sau Bao Tử, có vẻ như định cùng vợ vào chung một phòng thay đồ luôn.

Vì ngoài trời rất nóng, nên nhân lúc phim còn chưa khai máy, tất cả mọi người liền tụ tập trong phòng nói chuyện phiếm với nhau hoặc ngồi đọc kịch bản.

Và phản ứng của bọn họ sau khi nhìn thấy hình ảnh kia là: QAQ

Đạo diễn Ngô vội vàng rống lên: "Hoắc Sâm, phòng thay đồ của cậu không phải ở đây, bên trên viết chữ phòng thay đồ nữ to đùng thế kia, cậu mù hay sao mà không thấy hả?!"

Mọi người hầu như đều đã thay đồ xong hết rồi, lúc này trong phòng thay đồ nữ cũng không có ai cả, Hoắc Sâm vẫn không dừng bước, rất tự nhiên giải thích: "Vâng, em biết rồi, nhưng em và Bao Tử là vợ chồng mà, không vấn đề gì."

Bao Tử đi đằng trước nghe xong xấu hổ quá, luống cuống thế nào lại vấp ngã, may có Hoắc Sâm nhanh tay lẹ mắt tóm được tay cô, nói: "Sao lại không cẩn thận thế hả? Đi đứng phải nhìn chứ."

Bao Tử: "..."

[Còn không phải tại anh sao?!]

[Nhiều người như vậy, anh nói chuyện chú ý một chút đi!]

Những người khác: "..."

[Ồ, có vợ thì giỏi à → _ →.]

[Có bản lĩnh thì cậu đi theo Bao Tử vào nhà vệ sinh nữ đi!]

Kiểm gia thương thương

Bạch lộ vi sương

Sở vị y nhân

Tại thủy nhất phương.(1)

(1) Những câu trong bài kinh thi "Kiểm gia" Dịch:

Cỏ lau xanh tốt

Mọc trắng như sương

Người mà ta nhắc đến

Đang ở nơi sông nước phương nào.

Ở Vệ Quốc có một mỹ nhân, là chi nữ của đương triều thừa tướng Lâm Mặc Hàng, tên Lâm Lam Nguyệt, người theo đuổi nàng nhiều không đếm xuể, nhưng không một ai lọt được vào mắt giai nhân.

Vào năm Càn Nguyên, thái tử Vệ Quốc tên Vệ Lâm Khâm lên ngôi hoàng đế, cả nước trên dưới đều cho rằng chi nữ của Mộc đại tướng quân là Mộc Khê mai kia nhất định sẽ lên làm hoàng hậu, vậy mà Mộc đại tướng quân lại đột nhiên bị kết tội thông đồng với địch bán nước, tội chu di cử tộc. Thật ra làm gì có chuyện đó, chẳng qua là Vệ Lâm Khâm hấn e sợ Mộc Quý Dương có công quá lớn sẽ lấn át mình nên mới làm vậy thôi.

Vốn Mộc phủ không một người nào được sống sót, nhưng đúng lúc này Vệ Quốc lại xảy ra tranh chấp với Sở Quốc, bị Sở Quốc đánh bại. Nước chiến thắng tất nhiên là muốn nước thua trận phải cắt đất bồi thường. Ngoại trừ việc đó, Vệ Quốc cũng tự nguyện lấy việc hòa thân để đổi lấy hòa bình. Hoàng tộc Vệ Quốc không có công chúa, mà người Sở Quốc muốn chính là Lâm Lam Nguyệt.

Vệ Lâm Khâm sao có thể chấp thuận việc này, không còn cách nào khác là dùng kế trá đoi, cho Mộc Khê xuất giá thay cho Lâm Lam Nguyệt. Vệ Lâm Khâm cho rằng, làm như vậy chính là sự ban ân tốt nhất cho Mộc Khê rồi, không thì nàng ta sẽ phải chết cùng gia tộc.

Mộc Khê là nữ nhi thừa tướng, vốn cho rằng mình và Vệ Lâm Khâm là lưỡng tình lương duyên, lại không ngờ mình chỉ là công cụ cho hấn lợi dụng, không nhìn rõ người, cuối cùng khiến cho cửa nát nhà tan.

Người nhà đều đã đi xuống suối vàng, Mộc Khê tựa như một cái xác không hồn, mặc bộ đồ đồ xuất giá, trong lòng hừng hực quyết tâm báo thù: "Người ta nói bậc đế vương là vô tình nhất quả không sai, là ta quá ngu dốt. Vệ Quốc bệ hạ, chúc người và Lâm mỹ nhân hạnh phúc đến khi đầu bạc."

...

Mộc Khê bước đi không quay đầu lại, bóng lưng cô độc, Vệ Lâm Khâm nhìn mà tim khẽ nhói đau. Có lẽ nam nhân chính là như vậy, chỉ thích hưởng thụ việc được các mỹ nhân xoay quanh mình,

đến một ngày thấy các nàng rời đi rồi thì mới cảm thấy trống vắng trong lòng.

Vì nổi thù diệt gia, Vệ Lâm Khâm sẽ không bao giờ được nghe Mộc Khê gọi hấn một tiếng Vệ ca ca nữa rồi.

...

Mười dặm hồng trang(2), lặng lẽ chôn dấu tình cảm của người thiếu nữ.

(2) Mười dặm hồng trang: Cảnh tượng đưa dâu, sinh lễ y phục đỏ rực cả một con đường.

Sở quốc có một nam nhân, mạch thượng nhân như ngọc, công tử thế vô song(3), là nhi tử thứ sáu của đương kim hoàng đế, nhưng không hề được coi trọng, thậm chí có thể nói là bị ghét bỏ.

(3) Ý nói người đó có dáng vẻ tuấn tú, gương mặt đẹp như ngọc, trên thế gian không có người thứ hai.

Vệ Quốc ban cho hấn một mỹ nhân của nước họ, mỹ nhân Lâm Lam Nguyệt thì sao chứ? Sở Quốc của hấn chẳng lẽ còn thiếu mỹ nhân hay sao?

"Lục đệ, mỹ nhân ban tặng cho đệ, đệ hấn rất vinh dự đi ha ha ha ha ha."

Sở Mạch không nói gì, nhưng ánh mắt đã dấy lên sự tức giận, người làm đại sự không câu nệ tiểu tiết, không được để chuyện này làm hỏng kế hoạch của hấn, nhất định phải nhẫn nại.

Mặc dù lúc quay thì rất bình tĩnh, nhưng ngoài đời Hoắc Sâm lại vô cùng hưng phấn, bởi vì hấn đang muốn quay đến cảnh động phòng hoa chúc (￣▽￣).

Cái miệng hấn cứ nhếch lên cười mãi không thôi, làm đạo diễn Ngô Chí Nhân phải hỏi hấn là sao vui thế, nhưng hấn lại chỉ cười không nói.

Chu Nhất Phi đóng vai Lâm Lam Nguyệt nhẹ nhàng đi lướt qua, thuận tiện giải đáp nghi vấn của đạo diễn: "Bởi vì anh ấy sắp được thành thân với Mộc Khê rồi."

Đạo diễn Ngô: "... " QAA

[Thì ra là bởi vì chuyện này.]

"Chỉ là thành thân thôi, không có động phòng đâu."

Hoắc Sâm: "(^_^)"

[Đoàn phim "Nạp Lan Dung Nhược" vẫn tốt hơn nhiều.]

Bây giờ là giờ nghỉ trưa, Bao Tử mặc đồ cưỡi nóng đến phát điên, và thế là – Chúc mừng bánh bao đã bước vào thế giới của Husky →_→.

Sau đó, cả phim trường lại chìm trong sắc hồng.

(//▽//)

Trong lúc tất cả mọi người đều đang nóng thì chỉ có Bao Tử là được hưởng quạt máy, mặc dù quạt quay không mạnh, nhưng người ta còn được chống tay quạt cho nữa, một cái bìa các tông khiến bao người ao ước.

"Tâm tĩnh tự nhiên lương đó bánh bao." (Nếu tĩnh tâm thì sẽ thấy mát mẽ)

"→_→"

[Mặc cái bộ đồ ba tầng trong ba tầng ngoài này nóng muốn chết mà không cho em cời ra, còn không biết xấu hổ mà nói vậy nữa.]

Hoắc mỗ mặt dày tỏ vẻ nhìn vợ mặc đồ cưới màu đỏ quá thực đẹp kinh hồn = v =.

"Đề anh quạt cho em." Max quan tâm luôn.

"Được rồi ~" Thỏa hiệp ỉng.

Những người khác: "..."

[Này! Đừng có mà ở đây ngược đãi động vật nhỏ như thế chứ!]

[Minh đây thương tích rồi nè!]

La Phàm Dương dường như đã hiểu ra ý của Chu Nhất Phi rồi, nổi bĩ thương tới quá nhanh không kịp phòng bị, thật đáng sợ!!!

Hắn ngẩng đầu nhìn Chu Nhất Phi cách đó không xa, chỉ thấy cô mặc đồ cổ trang, hai tai đeo tai nghe, thoải mái nhắm mắt dưỡng thần, hoàn toàn không bị những thứ bên ngoài làm ảnh hưởng.

Đúng! Là! Quá! Thông! Minh!

Người! Có! Kinh! Nghiệm!

Thật! Đáng! Sợ!

...

Nhìn dáng vẻ ỉu xiu của các diễn viên, Ngô Chí Nhân mệt mỏi vô cùng, đã quay được mấy ngày, tuy hai nhân vật chính chưa gặp nhau, nhưng ngoài đời thì bọn họ cứ dính lấy nhau như hình với bóng, khoe ân ái quá chuyên nghiệp luôn QAQ.

"Thôi, hết giờ nghỉ rồi, bắt đầu quay tiếp thôi."

Ngô Chí Nhân quả thực muốn dành một lời khen cho sự thông minh của mình, quay phim rồi thì hai vợ chồng kia sẽ không như vậy nữa, vì bọn họ đều là diễn viên chuyên nghiệp, nên chắc chắn thái độ làm việc cũng phải chuyên nghiệp (▽).

Chỉ có Chu Nhất Phi là lác đầu thờ dài – Chắc chắn, thật không hiểu đạo diễn nghĩ gì nữa, trong phim hai người họ sắp gặp nhau rồi, anh cho rằng bọn họ sẽ giữ được sự chuyên nghiệp sao? Tội pháng phát nghe được tiếng hô NG liên tiếp rồi đấy [đưa mắt nhìn trời].

Hoắc Sâm: = v =

[Hihi, lại thành thân rồi ~]

Bạn đang đọc truyện *Nhật Kí Hôn Nhân Của Tôi Và Thần Tượng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 68

Nói thế nào thì cũng là hoàng tử, thành thân lại là chuyện trọng đại của đời người, nhất định là sẽ phải tổ chức thật hoành tráng. Nhưng không, lễ thành thân của lục hoàng tử của Sở Quốc lại được làm rất đơn giản, chẳng qua cũng khó trách, đối phương chỉ là một nữ nhân được Vệ Quốc đưa tới do thua trận, bản thân hẳn lại không được hoàng đế coi trọng, cho nên hôn lễ sao có thể tổ chức náo nhiệt được. Thậm chí tân nương tử còn yên lặng tiến vào từ cổng sau của phủ Lục hoàng tử, bởi vậy có thể nói rằng, lễ thành thân của hoàng tử Sở Mạch vô cùng thâm bi ai.

Tuy hôn lễ được tổ chức rất đơn giản, nhưng chung quy cả ngày hôm nay cũng rất mệt mỏi rồi. Bây giờ trời đã tối, bầu trời bao la lóe lên những vì sao, phủ Lục hoàng tử yên tĩnh đến đáng sợ, những con đường u tối hiu quạnh, hành lang quanh co gấp khúc, phủ đệ tuy lớn nhưng lại không có mấy người.

Mộc Khê vén khăn voan lên, thấy trong phòng không có ai cả.

Việc này nên nói là do họ không tôn trọng nàng, hay là không tôn trọng Lục hoàng tử đây? Nghĩ đến cả hai khả năng này đều có thể, Mộc Khê cười khổ, nhưng mà, nếu đã muốn báo thù, thì nhất định phải nhờ đến sự trợ giúp của Sở Quốc.

Chỉ có điều là, Mộc Khê cau mày nghĩ, Sở Quốc chưa chắc đã kêu gọi lực lượng để giúp nàng, nhưng nàng nhất định phải tìm được một người để liên minh, mà người trượng phu chưa lộ diện của nàng liệu có thể lợi dụng được hay không? Thân là người hoàng tộc, chắc chắn không phải người đơn giản, càng không được coi trọng thì thủ đoạn sẽ càng hung ác và tàn nhẫn. Sở Mạch lạnh lùng trầm tính như vậy, liệu có phải là...

...

Bên ngoài cửa phòng, Sở Mạch đang đứng quay lưng về phía cửa, ánh mắt u ám, mái tóc đen dài buộc dây đỏ, gió đêm thổi tới làm cho sợi dây và mái tóc tung bay, y phục cũng khê bông bênh, ánh trắng sáng tỏ từ trên trời chiếu xuống, xuyên qua tán cây có thể thấy được bóng dáng cao lớn của Sở Mạch, dáng vẻ của hắn tựa như một vị thần vừa mới đáp xuống nhân gian.

Theo lý mà nói thì dạng nam nhân như vậy sẽ thu hút rất nhiều nữ nhân, nhưng không phải, thứ nhất, trong mắt người ngoài hắn dường như là một người không quyền không thế, thứ hai, nếu tướng mạo của hắn đã không tầm thường thì nhất định các huynh đệ của hắn cũng sẽ giống như hắn, thứ ba, hắn luôn cự tuyệt tiếp xúc với người ngoài, mỹ nữ dâng đến cửa hắn cũng không cần, khiến cho người ta hoài nghi hắn không phải là người ham mê nữ sắc.

...

Kẹt một tiếng, cửa phòng được mở ra.

Nam nữ chính cuối cùng cũng gặp nhau rồi.

Đạo diễn Ngô Chí Nhân nín thở ngồi theo dõi.

Mà hôm nay Chu Nhất Phi tuy không có cảnh diễn nhưng vẫn đến lượn lờ ở đây, còn kéo theo cả La Phàm Dương nữa chứ.

[Tài xế chuyên nghiệp chuẩn bị đưa người mới lên đường đây.] [Xin hãy cài chắc dây an toàn.]

[Ngay phía trước có một con Husky đang ngậm một cái bánh bao lớn đó.]

La Phàm Dương mặc dù bằng tuổi Hoắc Sâm, nhưng nói thật là kỹ năng diễn xuất của hắn vẫn còn thua kém nhiều so với Hoắc Sâm, hắn rất bội phục Hoắc Sâm, thậm chí còn coi Hoắc ảnh đế là thần tượng của mình.

[Khoan đã nào, nếu chưa tận mắt chứng kiến thì đừng vội nói nhé.] [Anh suy nghĩ quá mức tốt đẹp rồi.]

Buổi trưa, La Phàm Dương cứ luôn miệng ca ngợi khả năng diễn xuất của Hoắc Sâm, Chu Nhất Phi nghe xong thì chỉ vỗ vai hắn nói: "Buổi tối tôi sẽ dẫn anh đi xem thần tượng của mình diễn nhé."

[Trước đây, cô cũng là một bé fan girl cuồng nhiệt.]

[Nhưng sau này, cô đã hiểu ra rằng, phim ảnh chỉ toàn gạt người thôi.]

[Hoắc ảnh đế mà mình sùng bái hóa ra còn bị NG nhiều hơn cả mình nữa QAQ.]

Cửa phòng mở ra, người ở bên trong bỗng ngẩng đầu lên, vừa vặn cùng người bên ngoài bốn mắt chạm nhau.

Nhìn từ máy quay thì có thể thấy ánh mắt của hai người nhìn nhau đắm đuối đưa tình, không gian bỗng trở nên tràn ngập tình yêu.

Tuần nam mỹ nữ, đẹp không sao tả xiết.

Chỉ có điều là, Hoắc Sâm thích phá phách tạo NG đang trên đường login.

Mộc Khê vô cùng kinh ngạc, mặc dù đã sớm nghe nói Sở Mạch có tướng mạo vô song, nhưng hôm nay mới được nhìn tận mắt, quả nhiên là danh bất hư truyền. Thân cao tám thước, phong thái xuất thần, cao quý trang nghiêm, khiến cho Mộc Khê không khỏi nghĩ đến một bài kinh thi.

Trông kìa trên khúc quanh của sông Kỳ,

Hàng tre xanh tốt rườm rà.

Nước Vệ hôm nay có người quân tử văn nhã.

Như cắt như giữa thật chăm chỉ.

Như dùi như mài thật tinh tế.

Người ấy rất trang trọng uy nghiêm.

Người ấy rất vinh diệu, rất rạng rỡ.

(Nước Vệ hôm nay) có người quân tử văn nhã.

Dân chúng mãi mãi không quên.

(Bản dịch của bài kinh thi Kỳ Úc chương I, câu 1 – 9)

Giờ này khắc này...

Trong lòng Bao Tử đang nghĩ: Ôi trời ơi mẹ nó chứ, chồng mình đẹp trai quá đi mất = v =.

[Trong lòng cứ rạo rức thì phải làm sao đây =3=.]

Ngô Chí Nhân cảm thấy rõ ràng là khí chất của Hoắc Sâm đã thay đổi, rõ ràng vừa rồi lúc ở ngoài cửa còn là dáng vẻ người lạ chó đến gần, thanh tâm quả dục như thế, vậy mà sao vừa mở cửa phòng ra là hai mắt hắn lại sáng rực lên, hormone nam tính bộc phát mạnh mẽ là thế nào?

[Không khoa học chút nào.]

[Cảm thấy mình đã sai TAT.]

Sở Mạch tiến vào phòng, nhân tiện đóng cửa lại, bước từng bước về phía Mộc Khê.

"Nữ nhân Vệ Quốc ngay cả những lễ nghi cơ bản cũng không biết sao? Lại dám tự mình vén khăn lên, hử ~" Hắn nắm nhẹ cằm Mộc Khê, có chút tức giận nói.

Mộc Khê nhủ mảy, nở một nụ cười tươi, mắt nhìn thẳng vào người đối diện, đáp: "Phu quân nói đùa rồi, thiếp đã gả cho chàng thì coi như đã trở thành người của Sở Quốc, sao chàng lại nói là Vệ Quốc chứ."

Phu quân ~

Chắc chắn, nhìn bánh bao nhà hắn ra vẻ dỗi hờn, giọng nói lại dịu dàng, đặc biệt là lúc nghe cô gọi một tiếng phu quân kia, kỹ năng diễn xuất của Hoắc Sâm đã hoàn toàn sụp đổ chỉ trong một phút đồng hồ.

Sở Mạch, người luôn luôn lạnh lùng như một vị thần, trong nháy mắt lại trở thành một kẻ lưu manh.

Vốn chỉ là nắm cằm Mộc Khê thôi, thế mà hắn lại lợi dụng vuốt ve mấy cái, sau đó buông tay ra, trong sự ngỡ ngàng của tất cả mọi người, Hoắc Sâm ôm eo Bao Tử, kéo cô vào trong ngực, môi mòng ghé sát vào môi cô, nói: "Nghe nàng gọi một tiếng phu quân, vì phu rất vui mừng."

Bao Tử: ㄟ_ㄟ

[Chồng à, sao anh lại diễn khác với kịch bản rồi.]

[Cục cưng sợ.]

[Đừng ôm nữa mà, ánh mắt của đạo diễn như đang muốn lăng trì chúng mình mấy trăm lần kia kìa.]

Ngô Chí Nhân: TAT

[Hoắc Sâm, mẹ nhà cậu, đùa tôi đấy à!!!]

"Cut! Diễn lại! Hoắc Sâm cậu nghiêm túc vào cho tôi!"

Hoắc Sâm: Oh ~

...

Lần NG thứ sáu...

"Sớm nghe nói chi nữ của vệ quốc thừa tướng sắc nước hương trời, lấy được một thê tử như vậy, nàng nói xem ta có may mắn không?"

"Thiếp không dám nhận mình là quốc sắc thiên hương, thiếp là nữ nhi của Vệ Quốc trấn quốc tướng quân, tên Mộc Khê, bị hoán đổi thân phận rồi đưa đến đây."

Mộc Khê không hề muốn giấu diếm thân phận thật của mình, nếu đã có ý hợp tác thì đương nhiên phải tỏ rõ được thành ý, hướng hồ, nàng đúng là không còn sự lựa chọn nào khác.

Có lẽ vì thần thái của Bao Tử khi diễn đoạn này quá quyến rũ, cho nên...

Sở Mạch nghiêng ngả cười ra tiếng: "Mộc Khê sao? Vậy thì ta đúng là quá may mắn rồi."

Thế nào là may mắn, trong suy nghĩ của Hoắc Sâm, chuyện tiếp theo chính là phải sủng hạnh rồi.

Tiếp tục làm loạn...

"Cut! Hoắc Sâm! Cậu muốn ở đây diễn suốt đêm à?!" Không còn vẻ trầm mặc vốn có nữa, giờ phút này đạo diễn đã hoàn toàn nổi điên.

[Ban đầu mình không nên vì hai người họ diễn quá tốt mà cho Bao Tử làm nữ chính.]

[Giờ thì hay rồi.]

Và sau lần mất mặt cuối cùng của đạo diễn, Hoắc Sâm mới chịu phát huy hết kỹ năng diễn xuất kinh hồn của mình.

Đạo diễn Ngô: QAQ

[Đột nhiên cảm thấy làm đạo diễn mệt mỏi quá ~]

[Khô chả kém ai luôn ~]

[Chẳng lẽ từ giờ đến khi đóng máy vẫn phải tiếp tục chịu đựng như vậy sao?]

Tất nhiên là như vậy rồi, đạo diễn.

Suốt toàn bộ quá trình, La Phàm Dương và những người đứng xem đều chỉ biết ghen hòng nhìn trần trối, hẳn thật sự không ngờ chỉ một cảnh quay đơn giản mà Hoắc Sâm để lại dính NG đến tận sáu lần, mấu chốt là nguyên nhân còn do chính bản thân anh ta nữa chứ.

[Đám câu độc thân nhìn vào mà bị tổn thương hàng vạn lần.]

Chu Nhất Phi yên lặng nhìn La Phàm Dương đang trầm tư, cảm thấy đồng cảm sâu sắc, ảo tưởng tan biến rồi, chắc chắn.

"Này, bình tĩnh đi, sau này rồi anh sẽ đương đầu được với mọi sóng gió thôi." "..."

"Cứ có Bao Tử ở cùng là những chuyện này xảy ra như cơm bữa luôn, anh phải tập làm quen đi." Người có kinh nghiệm Chu Nhất Phi nói xong liền vung ống tay áo lên rồi khoan thai rời đi.

"QAQ"

La Phàm Dương cảm thấy sau này mình cứ nghe theo Chu Nhất Phi thì hơn, đỡ phải lằng nhằng (▽ ▽).

Hoắc Sâm vì làm việc quá tùy hứng nên sau khi quay xong đã bị Bao Tử nghiêm túc phê bình.

Ngô Chí Nhân tỏ vẻ: Good job a~

Nhưng mà lại...

Bao Tử nghiêm khắc nói: "A Sâm, anh nghịch quá rồi đấy." (▽ ^ ▽)Σ"

"Anh làm như vậy là đã phụ sự tín nhiệm của em dành cho anh rồi."

"..."

"Em cực kỳ hâm mộ tài diễn xuất của anh, thế mà anh lại làm cho em quá thất vọng."

"Cứ nhìn em là anh lại không kìm chế nổi, tình cảm dâng trào thì biết làm sao?"

Bao Tử: "= v ="

Vốn còn đang hí hửng xem kịch vui, vậy mà lại thành ra như vậy, đạo diễn tỏ vẻ mình cũng nên nghe theo Chu Nhất Phi thôi, bây giờ hối hận có còn kịp không QAQ.

[Mẹ, thế này mà là nghiêm túc phê bình à?!]

[Có mà đang tán tỉnh nhau thì có ý!]

[Nghĩ tôi không có vợ chắc?]

[Chẳng qua là...]

Ngô Chí Nhân nghĩ lại lúc bị vợ mắng, thật kinh khủng QAQ.

[Người với người lại khác biệt lớn đến thế.]

Không chỉ đạo diễn mà những người khác cũng há hốc mồm nhìn hai người kia TAT.

[Có việc gì thì về khách sạn đóng cửa phòng rồi tự nói với nhau đi nhé!!!]

[Sao cứ phải thế nhỉ!!!]

[Vốn cho rằng Bao Tử sẽ mắng mỏ một trận làm Hoắc Sâm mất mặt, ai ngờ, chẳng qua chỉ là tâm sự với nhau mà thôi.]

Lúc trở về khách sạn, Bao Tử đột nhiên nhớ lại dáng vẻ của mọi người lúc nhìn bọn họ rời đi, như kiểu bị táo bón vậy.

Chẳng lẽ do cơm hộp của đoàn phim có vấn đề →_→?

Nhưng cô và Hoắc Sâm đều không bị làm sao mà? Chắc là do sức đề kháng của hai vợ chồng nhà cô tốt.

"A Sâm, lúc đi về anh có thấy vẻ mặt của đạo diễn và mọi người có hơi kỳ quái không?"

"Không, em thấy à?"

"Vâng."

"Dù sao cũng không liên quan đến bọn mình, đừng quan tâm làm gì, cứ kệ bọn họ đi."

"Ừm."

Bởi vậy có thể thấy rằng, hai kẻ đầu sỏ khiến cho mọi người trong đoàn phim cảm phần kia hoàn toàn không hề có ý muốn ăn năn hối cải.

[Cả thế giới đều biết thủ phạm là chúng tôi, nhưng chúng tôi vẫn tin tưởng bản thân mình trong sạch = v =.]

...

Ngày mai bắt đầu quay vào sáu giờ sáng, Bao Tử tắm rửa xong chuẩn bị đi ngủ, nhưng Hoắc Sâm lại không chịu, cứ mè nheo mãi thôi, cuối cùng hai vợ chồng lăn lộn một trận rồi mới nằm ôm nhau ngủ.

"Vợ, sau này bọn mình cứ đóng vai vợ chồng với nhau đi = v =."

"Hả, tại sao?"

"Vì nếu đóng vợ chồng thì sẽ có cảnh động phòng hoa chúc =w=."

"..."

Bạn đang đọc truyện *Nhật Kí Hôn Nhân Của Tôi Và Thần Tượng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 69

Chung quy mà nói thì đoàn làm phim "Giác mộng giang sơn" là một đoàn làm phim rất đoàn kết và thân thiện, nhưng có thân thiện cỡ nào thì cũng phải có "tôn ti trật tự", chẳng qua điều kì lạ chính là người có "quyền cao chức trọng" nhất ở đây lại không phải là đạo diễn Ngô Chí Nhân danh tiếng lẫy lừng QAQ.

[Đạo diễn cũng chẳng có quyền lực gì.]

[Người ta cũng sợ lắm.]

Không sai, càng quay lâu ngày thì mọi người trong đoàn càng biết thêm được về độ đáng sợ của hai vợ chồng gốc kia – Nếu như bọn họ cố ý thể hiện tình cảm thì còn có thể tự an ủi bản thân được, cứ coi như bọn họ chỉ đang diễn thôi đi. Nhưng đáng tiếc chính là, vợ chồng người ta lại yêu thương nhau

theo cách rất tự nhiên chứ không hề khoe mẽ gì cả, trong đó cái đồng chí Husky kia là người luôn lợi dụng lúc diễn để nghịch ngợm, hơn nữa biết sai rồi còn vẫn mặt dày diễn tiếp được. Lúc không có cảnh quay, hai người họ đều chỉ yên lặng ở bên nhau thôi, chìm đắm trong thế giới trong em có anh trong anh có em, không thể tự thoát ra được.

[Cuộc sống ấy à, đẹp nhất chính là những lúc như vậy.]

Nói hai người bọn họ dính nhau như keo như sơn cũng không phải nói quá, chỉ có điều việc này khiến người ta phải điên cuồng gào thét lên – Cũng đâu phải đang ở cái thời kì yêu đương cuồng nhiệt đâu chứ, còn ân ái như thế làm gì.

[Đại trượng phu sao có thể trầm luân vào ái tình như vậy.]

[Nam nhân tốt chí tại bốn phương.]

[Hoắc Sâm, cậu như thế làm sao làm được đại sự.]

...

Ở cái nơi mà người đạo diễn không có "quyền cao chức trọng" này, người không biết cũng sẽ cho rằng Hoắc ảnh đế chính là kẻ xưng vương xưng bá ở đây.

Thật ra cũng không phải đâu (￣▽￣).

Hoắc ba tuổi người ta rõ ràng chính là – Bánh bao trong tay, có cả thiên hạ.

Còn tâm tư đâu để xưng bá trong đoàn phim nữa chứ.

Cho nên là, người thật sự có "đức cao vọng trọng" ở đây chỉ có thể là nữ phụ Chu Nhất Phi mà thôi.

Bây giờ La Phàm Dương đã nhận làm đồ đệ của Chu Nhất Phi rồi, không ít người biết vậy thì hối hận vô cùng, có một cơ hội tốt mở ra ngay trước mắt rồi mà bọn họ lại không biết quý trọng. Có câu đánh kẻ chạy đi không ai đánh người chạy lại, Chu Nhất Phi, xin hãy nhận của chúng tôi một lạy, cầu xin cô hãy dạy cho chúng tôi chiêu thức "Các người cứ việc ân ái, ta sẽ chỉ yên lặng làm ngơ" đi.

Mọi người trong tổ đã muốn học thì sư phụ duy nhất ở đây đương nhiên cũng muốn kiếm chác một tí rồi.

Chu Nhất Phi: (￣▽￣).

[Lăn lộn trong giới giải trí đã nhiều năm rồi.]

[Nhưng đây là lần đầu tiên được hưởng đãi ngộ tốt như thế.]

[Tôi còn thấy hơi sợ đó nha.]

[Nhưng mà, con thật sự phải cảm ơn ông trời vì đã cho con gặp được hai vợ chồng gốc kia sớm hơn bọn họ, thật sự cảm ơn ông.]

Chỉ có điều là...

Đi theo Chu Nhất Phi rồi, mấy người nghĩ là sẽ không bị hai vợ chồng kia làm tổn thương nữa sao?

Đúng! Là! Quá! Ngây! Thờ!

Hoắc Sâm và Bao Tử mặc dù nhìn qua có vẻ rất đáng yêu, nhưng lại có lực sát thương vô cùng lớn đó.

Việc quay phim đã đi được hơn nửa chặng đường, bây giờ đã sắp vào thu, nam nữ chính cũng bắt đầu nảy sinh tình cảm sau những lần chung đụng.

Cùng Bao Tử quay cảnh tình cảm, Hoắc Sâm cảm thấy không có chút áp lực nào cả = v =.

Cứ bộc lộ một cách tự nhiên thôi.

Vệ Quốc hiện đang lâm vào cảnh thù trong giặc ngoài, thừa tướng người từng cho là sẽ trung thành một lòng vì nước cũng đang chuẩn bị kế hoạch cướp ngôi đoạt vị, Sở Quốc cũng như hổ rình mồi. Hoàng đế Vệ Lâm Khâm thật sự đã quá mệt mỏi, Lâm Lam Nguyệt ở hậu cung cũng coi như an nhàn thoải mái. Vệ Lâm Khâm cũng chỉ độc sủng một mình nàng, nhưng thứ mà nữ nhân cần không dừng lại ở đó.

Nữ nhân, có người trọng ái tình, có người trọng quyền lợi, hiển nhiên, Lâm Lam Nguyệt là dạng thứ hai, hướng hồ cha nàng còn luôn ở bên tiêm nhiễm những suy nghĩ xấu xa cho nàng.

Đợi đến khi Vệ Lâm Khâm nhìn ra được bản chất của hai cha con họ Lâm thì đã quá muộn rồi, lúc này, hần bỗng thấy nhớ Mộc Khê.

"Vệ ca ca, sau này lớn lên huynh lấy muối được không?" "Không biết xấu hổ."

Hắn bắt đầu hối hận, người trung thành tận tâm với hắn thì hắn lại sợ người đó sẽ tranh quyền đoạt vị, còn người giả nhân giả nghĩa thì hắn lại nghĩ là thành thực trung hậu. Bây giờ nghĩ lại, quả nhiên là hắn không biết nhìn người.

Vệ Lâm Khâm rất nhớ Mộc Khê, nhớ những lần nàng bày mưu tính kế cho hắn, nhớ lúc nàng đi từ phía sau lấy tay che mắt hắn lại, nhớ dáng vẻ lạnh lùng băng sương của nàng khi đến Sở Quốc.

Mũi tên một khi đã bắn ra thì không thể lấy lại được nữa, hết thấy đều đã không thể vãn hồi.

Đêm cuối thu lạnh buốt, hoàng cung Vệ Quốc tịch mịch cô quạnh. Vệ Lâm Khâm đứng trước cửa sổ, ngắm nhìn trăng sáng trên cao, hai tay chấp sau lưng, trong lòng vụn vỡ phần hối hận.

...

Khác với Vệ Lâm Khâm, Sở Mạch bây giờ đang đắm chìm trong hạnh phúc được ôm ấp yêu thương, trong chuyện tình cảm, có đôi vừa thấy đã yêu, lại có đôi lâu ngày sinh tình, Sở Mạch và Mộc Khê tất nhiên là thuộc kiểu thứ hai.

Hoàng cung Vệ Quốc thì lạnh lẽo, còn phủ của Lục hoàng tử Sở Quốc lại nóng bỏng như lửa.

Không sai, theo như kịch bản thì tiếp theo Hoắc Sâm và Bao Tử sẽ có một cảnh quay thân mật. Hoắc Sâm: (￣▽￣)

Bao Tử: →_→

Những người khác đều lạnh lùng tỏ vẻ - Đạo diễn anh điên rồi sao? Ngoài đời bị bọn họ ngược tàn bạo đã khổ lắm rồi, anh còn thêm cảnh kia vào thì khác gì đang nói giáo cho giặc chứ QAQ.

Đạo diễn Ngô cảm thấy vô cùng oan uổng – Chuyện này phải gặp biên kịch mà nói chứ, mặc dù tôi cũng có một phần trách nhiệm, nhưng mà...

Biên kịch: Tôi làm vậy cũng để tạo phúc lợi cho người xem thôi = v =.

...

Đối với Mộc Khê mà nói thì giờ phút này nàng ít nhiều vẫn cảm thấy rất căng thẳng, gả cho Sở Mạch đã ba năm, nàng có thể cảm giác được là trái tim của mình đang từng bước bị trầm luân rồi. Sau khi bày tỏ tình cảm, Sở Mạch hỏi nàng: "Khi nào thì chúng ta sẽ trở thành một đôi phu thê thật sự?"

Trong chuyện này, nam nhân luôn nôn nóng hơn nữ nhân, một chút cũng không thấy căng thẳng.

Trong thùng tắm trải đầy hoa hồng, Mộc Khê gần như muốn vùi cả đầu mình xuống nước luôn, nàng không biết lát nữa phải đối mặt với cái người bên ngoài kia như thế nào nữa.

Hay là, cứ giả vờ ngủ thiếp đi ở đây luôn?

Thị nữ đứng hầu hạ cũng sốt ruột thay, hôm nay không hiểu sao mà phi tử của Lục hoàng tử lại ở trong thùng tắm hơn nửa canh giờ, hại nàng phải đun nóng nước mấy lần – Lục hoàng tử phi, người muốn ở trong đó chà đến rách da sao?

Bên ngoài cửa truyền tới tiếng ho nhẹ, Mộc Khê mặt đỏ bừng, không biết là vì nghĩ đến chuyện sắp phải làm hay là vì bị nước nóng hun nữa, đại khái là cả hai nguyên nhân đều đúng.

...

Hai người đều là lần đầu tiên, khó tránh khỏi có chút ngượng ngùng.

Sở Mạch là người có tâm kế, nhưng trong chuyện tình cảm lại không có kinh nghiệm, luống cuống hồi lâu mà vẫn không biết phải bắt đầu thế nào.

Hai người yên lặng nhìn nhau không nói...

Cuối cùng, Mộc Khê phải lấy cuốn sách về đã được giấu kỹ ra để nghiên cứu.

Sở Mạch: "..."

...

Cảnh này được quay một cách khá thuận lợi và liền mạch, đạo diễn và mọi người đều vô cùng kinh ngạc (owo) – Căn cứ vào lý thuyết thường ngày thì Hoắc ảnh đế đáng lẽ phải NG mấy lần, sau đó nhân cơ hội ăn thật nhiều đậu hũ của Bao Tử mới đúng chứ QAQ.

[Bánh bao đậu phụ, Hoắc Husky xứng đáng có được.]

Nếu quay những cảnh nóng bỏng một chút thì tất nhiên Bao Tử sẽ không mặc nhiều đồ, thế là Hoắc Sâm vốn còn đang hưng phấn thì đột nhiên lại nảy sinh ham muốn chiếm hữu. Mặc dù lúc diễn Hoắc Sâm đã cố gắng lấy thân mình che kín người Bao Tử rồi, nhưng trong lòng hắn vẫn cảm thấy không thoải mái.

Làm tốt một lần cho xong nào!

Rồi phải lấy ngay cái áo khoác mặc cho vợ mới được.

Những người khác: QAQ

[Trong nháy mắt chúng tôi đã hiểu ra rồi.]

Bao Tử hết nói nổi, cô cúi đầu nhìn quần áo trên người mình, chỉ là một cái yếm và quần ngắn mà các nữ tử ngày xưa hay mặc vào mùa hè thôi, chẳng có vấn đề gì mà, sao lại bọc chặt cô lại như con tằm thế này?

Cảnh quay kết thúc, mọi người đứng đó nhìn đều cực kỳ phấn khích và ngưỡng mộ. [Không hổ là hai vợ chồng, hạnh phúc thật đấy!] Đại công cáo thành, chuẩn bị quay cảnh cuối.

Đạo diễn nói: "Hai người kéo rèm che xuống đi, sau đó nhảy nhót hay lăn lộn gì đấy cho giường lay động nhé!"

Hai vợ chồng: "..."

Xấu hổ quá đi (//▽//).

Trên thế gian này thật sự cần có người dừng sĩ, sau mấy tháng chung đụng, Chu Nhất Phi hi sinh cái tôi của bản thân để thu phục được mọi người, thực tế thì trong đoàn quan hệ giữa cô và Bao Tử được xem như khá tốt, chỉ là không thể tiến thêm được một bước, vì mỗi khi hai người chưa nói được với nhau thêm mấy câu thì Hoắc Sâm đã tới cấp Bao Tử đi rồi.

[Cái thái độ gì vậy chứ!!]

[Sợ tôi ăn mất bánh bao nhà anh à?!!]

...

Lúc Bao Tử nhận ra chuyện hai vợ chồng cô khoe ân ái quá đà cũng là do Chu Nhất Phi nói cho cô biết, nhưng ngẫm lại mấy hành động của cô và Hoắc Sâm thì cô cảm thấy cũng bình thường thôi mà.

Chu Nhất Phi: "Hai người lúc nào cũng dính với nhau thôi → _ →."

Bao Tử: "À, bọn chị chỉ đang thảo luận về nhân vật thôi mà (●°u°●)."

Chu Nhất Phi: "Chị đi mua đồ ăn toàn là anh ấy thanh toán thôi → _ →."

Bao Tử: "Chuyện này bình thường mà, thỉnh thoảng chị cũng có trả tiền, với lại từ "trượng phu" đọc ngược lại chẳng phải là "thanh toán" đấy sao?"

Chu Nhất Phi: "..."

[Lý do cực kỳ chính đáng, tôi không còn lời nào để phản bác.]

...

Cái gọi là người ngoài tình táo trong cuộc u mê đại khái chính là như vậy.

Người dừng sĩ thua trận tối hôm đó đã đăng một bài lên blog như sau - Tài xế Phi: Tôi thua rồi, sau này tôi không muốn hợp tác với hai người họ nữa.

#Dante điềm tỉnh: Chị Phi của em chịu ảm ức sao? Ai bắt nạt chị nói cho em biết đi!!!

#Nhien hậu thụ giác: Để em ôm chị một cái nào, lãng giải trí mà, chị Phi phản kích lại đi.

#La Phàm Dương: @Tài xế Phi, đến cả cô cũng lật xe rồi thì tôi biết làm sao? Tôi cũng không muốn hợp tác với họ đâu QAQ.

#Đạo diễn Ngô Chí Nhân: Tham lam mua một tặng một đúng là quá sai mà, tôi cũng không muốn làm việc với họ nữa.

...

Ba nhân vật khá quan trọng đều nói là không muốn hợp tác với bọn họ, điều này làm cho cư dân mạng phỏng đoán, rốt cuộc thì ai là người khiến cho ba người họ tức giận như vậy nhỉ...

Mọi thông tin về bộ phim "Giấc mộng giang sơn" đều được giữ bí mật, cho nên nhiều người còn chưa biết "bọn họ" ở đây chính là hai vợ chồng gốc kia, thành ra ba người kia đồng loạt bị cư dân mạng chửi là kèn kiệu không muốn hợp tác với người ta.

Sau đó, Chu Nhất Phi lại đăng thêm một bài làm sáng tỏ: Các bạn đừng kích động, xin hãy bình tĩnh, chẳng qua trong đoàn phim có một cặp đôi ngược cầu tàn bạo, mà tôi thì lại FA lâu ngày rồi, cho nên mới phải bộc lộ sự tôn thương của mình lên đây, xin hãy xem hình minh họa bên dưới.

Trong ảnh là hình Hoắc Sâm và Bao Tử, Bao Tử tựa vào vai Hoắc Sâm nhắm mắt nghỉ ngơi.

Trong phút chốc tất cả mọi người đều không công kích nữa, mà dành cho ba người họ sự cảm thông sâu sắc.

#Đêm không chợp mắt: La thiếu anh đừng khóc, có bọn em ở đây. #Quần tụt: Rồi sẽ quen thôi, em rất hiểu cho mọi người...

#Mùa đông: Xem ra mọi người đúng là bị ngược đến thâm rồi, không thì việc gì phải lên án tập thể hai vợ chồng gốc kia chứ, cơ mà em chỉ muốn nói là Bao Tử thật xinh đẹp nha 2333333.

...

#Diễn viên điện ảnh Hoắc Sâm: Mấy người phải nâng cao năng lực kiểm chế đi @Đạo diễn Ngô Chí Nhân @La Phàm Dương @Tài xế Phi.

Ba người: "..."

Trải qua sự kiện trên blog, Hoắc Sâm vẫn tự tiện làm theo ý mình như cũ, cả ngày cứ mang theo Bao Tử đi dạo xung quanh, bị mọi người trong đoàn lên án hằn vằn làm như không thấy, thậm chí còn mở miệng khuyên bọn họ: "Nếu ghen tị thì nhanh đi kiểm người yêu đi, tôi chờ bị mọi người làm cho ghen tị lại đây."

Ở cái thời đại xem trọng giá trị nhan sắc này, nói đi kiểm là kiểm được ngay sao? Hoắc Sâm, cậu đang trêu chọc chúng tôi có phải không?

Bao Tử thấy thế thì cũng tự kiểm điểm mình, hết sức cố gắng giữ khoảng cách với Hoắc Sâm. Hoắc Husky: (^ ^)

"Chồng à, vì một tương lai còn có những đạo diễn khác tìm đến bọn mình, em nghĩ là..." "Không, anh quyết không chịu khom lưng cúi đầu vì đồng tiền bát gạo đâu." "..."

...

Cho nên là, đến tận những ngày quay cuối cùng thì hai vợ chồng vẫn tình cảm như cũ. [Minh cứ ân ái thôi, còn để cho người ta ngồi gặm thức ăn cho chó ~]

Càng làm cho mọi người không chịu được là, những cảnh quay cuối cùng cực kỳ ngọt, ngọt đến vỡ tim luôn.

Quả thực chính là hai tảng đá kích mà, dù là trong phim hay ngoài đời thì cũng phải nhìn người ta ân ái ái.

Các diễn viên: Đạo diễn anh ra đây, chúng tôi có chuyện muốn nói.

Đạo diễn: Biên kịch cô ra đây, chúng tôi có chuyện muốn nói.

Biên kịch: Tác giả "Giấc mộng giang sơn" cô ra đây, tôi đảm bảo sẽ không đánh chết cô đâu.

Nhưng mọi người đều đã quên rằng, người thật sự phải chịu phạt chỉ có Hoắc Sâm và Bao Tử mà thôi.

Ăn nhiều thức ăn cho chó quá nên gốc luôn rồi, chẳng trách được.

[Thức ăn cho chó có độc đó ~]

Bạn đang đọc truyện *Nhật Kí Hôn Nhân Của Tôi Và Thần Tượng* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 70

Đã đến cảnh quay cuối cùng của "Giấc mộng giang sơn", cả đoàn tỏ ra cực kỳ nhẹ nhõm, thời gian bốn tháng lẻ tám ngày quay phim cuối cùng cũng kết thúc rồi, liệu có nên mở một chai Sâm panh để ăn mừng không đây?

[Không, một chai thôi thì sao đủ → _ →.]

[Ít nhất cũng phải mười mấy chai.]

[Khắp chốn mừng vui, cuối cùng cũng có thể gia nhập hiệp hội bảo vệ chó rồi.]

Sở Mạch tuy không được phụ hoàng của mình coi trọng, nhưng cũng may là hắn biết nhẫn nhịn, hơn nữa hắn thật sự xem thường các huynh đệ của mình, bọn họ làm sao đâu lại được hắn. Sở Mạch âm thầm bồi dưỡng thể lực, chỉ chờ cơ hội để thành công. Mộc Khê cũng không phải người ngu ngốc, nàng cũng có thể bày mưu tính kế cho phụ quân, sau khi thành thân, hắn cũng cảm thấy mình có Mộc Khê cũng tương tự như hồ mộc thêm cánh vậy. Mặc dù Mộc Khê không có thể lực gì ở Sở Quốc, nhưng như vậy thì đã sao? Sở Mạch hắn đâu phải là người chỉ biết dựa vào nữ nhân chứ.

[Đằng sau một nam nhân thành công là một nữ nhân thông minh nhưng không có thể lực 2333333.]

Nếu phụ hoàng đã không xem trọng mình, vậy thì hắn sẽ làm cho người phụ thân thiên vị kia phải thất vọng với tất cả các nhi tử của mình. Đại hoàng huynh và Tứ hoàng huynh kết bè với nhau, Tam hoàng huynh không làm việc đằng hoàng, Ngũ hoàng huynh bị Nhị hoàng huynh mai phục rồi thiệt mạng, huynh đệ tương tàn. Những tin tức này nhất định sẽ khiến phụ hoàng vô cùng đau đớn.

Cuối cùng, hoàng đế Sở Quốc vì quá thất vọng với những người con của mình, nên bắt đắ dĩ trước khi lâm chung đã truyền ngôi lại cho Sở Mạch.

Tất nhiên, trong sự bất đắ dĩ cũng kèm theo cả sự ép buộc nữa.

Mọi chuyện dường như đều diễn ra rất thuận lợi, nhưng ai có thể biết được là Lục hoàng tử Sở Quốc có bao nhiêu mưu đồ bí mật cơ chứ?

Vệ Quốc đã bị diệt vong, thiên hạ thống nhất, Sở Mạch lên ngôi hoàng đế, thế tử kết tóc Mộc Khê tất nhiên được lên làm hoàng hậu. Những năm về trước, Mộc Khê vẫn chỉ là hòn ngọc quý trong tay của Mộc đại tướng quân, dân chúng quả quyết cho rằng tương lai nàng nhất định sẽ trở thành hoàng hậu của Vệ Quốc, khi ấy nàng và Vệ Lâm Khâm vẫn chỉ là hai đứa trẻ vô tư. Nhiều năm sau, Mộc Khê đã thật sự được làm hoàng hậu, nhưng người đi cùng nàng lại là Sở Mạch, tuy vậy thì Mộc Khê vẫn cảm thấy đây là kết cục tốt nhất dành cho nàng, quả thật là quá may mắn rồi.

Chỉ có điều là sau khi Sở Mạch lên ngôi, trong hậu cung trừ Mộc Khê ra thì không có thêm bất kì một nữ nhân nào khác nữa.

Đều nói hậu cung ba ngàn giai lệ, nhưng Sở Mạch hắn lại không như vậy...

Các đại thần rồi rít khuyên Sở Mạch nên chọn lựa thêm phi tần để mở rộng hậu cung, thật ra ý của bọn họ là muốn đưa chính nữ nhi của mình vào hậu cung, nhưng Sở Mạch lại kiên quyết không đồng ý, chỉ độc sủng duy nhất Mộc Khê.

...

Mặt trời đã ngả về tây, những tia sáng le lói xuyên qua những đám mây chiếu xuống mặt đất, đối

với Sở Mạch và Mộc Khê thì đây là khoảng thời gian nhàn hạ hiếm hoi trong ngày. Cảnh Dương cung được ráng chiều bao phủ càng trở nên trắng lẹ hơn, bên cạnh cung còn được xây một vọng đài, lúc này hoàng thượng và hoàng hậu đang ở đó nắm tay nhau, cùng nhau nhìn ngắm giang sơn.

"Các đại thần đều khuyên chàng nên mở rộng hậu cung, sao chàng lại không nghe?"

"Nếu ta nghe theo thì e là hoàng hậu nương nương sẽ đổ cả bình dấm chua mắt, với lại, việc nhà ta đâu đến phiên bọn họ xen vào."

"Đã nhiều năm trôi qua mà chàng vẫn cuồng vọng như vậy, nhưng mà, thiếp thích." Mộc Khê khó có lúc nổi tính trẻ con.

"À, còn phiên A Khê sinh cho ta mấy nhóc củ cải, như vậy thì ta sẽ có lý do để phản bác lại những người muốn ta mở rộng hậu cung rồi."

Mộc Khê ngẩng lên nhìn người nam nhân kia, trong lòng vạn phần đắ ý, đây là trượng phu của nàng đấy, không nhìn được mà tiến tới cắn nhẹ vào cằm hắn, nói: "Hừ, không biết xấu hổ."

Sở Mạch trong mắt tràn ngập ý cười, cúi đầu ngậm lấy đôi môi Mộc Khê, hắn không giống như nàng, chỉ nhẹ nhàng lén lút hôn một cái là đã đủ thỏa mãn.

...

Trên đường từ Cảnh Dương cung đến vọng đài, có ba bé củ cải đang chậm rãi bước đi.

Củ cải út lắc lắc đầu nhỏ nói: "Mẫu hậu ở đâu?"

Nhị củ cải nghiêng đầu trả lời: "Không biết nữa."

Đại củ cải rất tự tin nói: "Ta biết, hai đệ đi theo ta."

Trời không phụ lòng người, đại củ cải đã thành công tìm được mẫu hậu, nhưng mà qua khung cửa mấy nhóc vừa hay nhìn thấy mẫu hậu của mình đang bị phụ hoàng ôm ôm hôn hôn.

Ai nha ai nha, mấy bé củ cải xấu hổ quá đi.

Nhị củ cải nhanh chóng che kín hai mắt của củ cải út, đại củ cải lại không chút do dự che kín hai mắt nhị củ cải, và lão đại người không được ai che mắt quyết định tự nhắm mắt lại – Trời ơi, bọn con vẫn chỉ là trẻ nhỏ thôi mà, không được nhìn người ta thom thom, sẽ bị đau mắt đó.

Cảnh tượng này vừa đáng yêu vừa khôi hài, khiến cho thị nữ đứng bên cạnh cảm thấy rất buồn cười.

"Cut! Diễn rất tốt!" Tiếng hô cut này của đạo diễn cũng là lời tuyên bố đóng máy cho bộ phim này.

Nhưng mà, hai vợ chồng ngốc đang đứng ở vọng đài cũng không vì đạo diễn hô ngừng mà ngừng lại. Bao Tử cố gắng đẩy cái người đang ôm hôn mình ra, nhưng sức lực chênh lệch quá nhiều nên đẩy mãi mà người kia vẫn bất động QAQ, người ta nói chó nóng này sẽ nhảy tường, thỏ nóng này sẽ cắn người, vậy bánh bao mà giận lên thì sẽ thế nào đây?

Trong thời khắc máu chốt thì ngay cả chồng cũng không cần thương yêu, Bao Tử không một chút do dự, mạnh mẽ giơ chân giẫm thật mạnh vào chân Hoắc Sâm.

"A! Bánh bao ngốc, em mưu sát chồng!"

"Không, em chỉ muốn nhắc nhở anh là cảnh quay đã kết thúc rồi, đừng chiếm tiện nghi của em nữa."

"..."

[Chồng em thâm tình ôm hôn em mà em lại bảo anh chiếm tiện nghi.]

[Cảm thấy không được vợ yêu.]

"Chẳng qua là anh vẫn chưa nghe thấy đạo diễn hô cut thôi mà."

Ngô Chí Nhân: "..."

[Bỏ đạo diễn rống cả vào loa mà cậu còn bảo không nghe thấy, bị điếc à?!]

[Còn có ba đứa nhỏ ở đây đây, hai người không thể giữ ý một chút sao?!]

[Chúng tôi là động vật lớn thì thôi đi, nhưng ngay cả động vật nhỏ cũng không buông tha, vậy có phải là rất tàn ác hay không hả?!]

Làm đạo diễn thế này thì mệt chết mất, nhưng cũng may là kết thúc rồi.

Vui quá đi ~

Ở đoàn phim "Nạp Lan Dung Nhược", Bao Tử vì bé Phú Cách mà bỗng trào dâng tình thương của mẹ, còn trong đoàn phim "Giấc mộng giang sơn", Hoắc Sâm lại bộc phát tình thương của cha nhờ ba bé củ cải kia.

Chắc chắn, không hổ là vợ chồng mà.

Nguyên nhân khả năng là bởi Phú Cách là con của Nạp Lan Dung Nhược với một nữ nhân khác, còn ba bé củ cải là con của Sở Mạch và Mộc Khê (▽▽), lý do này nghe cũng có lý đấy chứ.

...

Hoắc Sâm trầm nghĩ, có một đứa nhỏ gọi mình là baba cũng hay đó.

Nhưng mà...

"Oh yeah, cảm giác được quay một bộ phim hoàn chỉnh thật quá tuyệt vời = v =."

"..."

"Em muốn nhân lúc còn sung sức sẽ nhận thêm mấy bộ phim nữa."

"..."

Cuộc nói chuyện mà Hoắc Sâm hoàn toàn trở thành người thừa này khiến cho hấn cảm nhận được một điều, đó là có một nỗi bi thương gọi là hối hận không kịp.

...

Tiệc mừng phim đóng máy được tổ chức rất hoành tráng, mọi người trong lúc ăn uống vẫn không thể quên được tổn thương – Thật vất vả mới được hợp tác cùng một đạo diễn giỏi, với một kịch bản quá hay và những diễn viên nổi tiếng, thế mà sao, cả ngày bị hai vợ chồng nhà kia ngược đến sống dở chết dở.

[Vợ chồng diễn chung thật quá đáng sợ.]

[Chúng tôi chưa rồi.]

[Không muốn hợp tác lần hai nữa đâu.]

Hai vợ chồng ngốc thì tỏ ra rất vô tội, rõ ràng bọn họ chẳng làm cái gì mà, không phải chỉ là những hành động bình dị thường ngày thôi sao?

"Này, đoàn phim nhà mình không có hoạt động tuyên truyền gì à?"

"Đã tuyên truyền rồi mà."

"Lúc nào cơ? Sao tôi lại không biết?"

"Cái vụ "Tôi không bao giờ...muốn hợp tác với hai người họ nữa" trên blog hôm nọ ý."

"..."

Hai vợ chồng ngốc đang ngồi ăn cua chẹp chẹp: → _ →

[Hình như có người vừa nhắc đến hai vợ chồng mình thì phải.]

...

Trên đời không có bữa tiệc nào mà không tàn.

Tiệc mừng phim đóng máy cuối cùng cũng kết thúc rồi.

Kết thúc công việc, Hoắc Sâm chuẩn bị mài dao xoèn xoẹt tạo bánh bao nhỏ đây.

Thậm chí hấn còn không biết xấu hổ mà xin nghỉ phép nữa chứ.

Cố Tử Diễm từ chối thẳng thừng, hấn cảm thấy việc xin nghỉ tận một tháng sau khi mới quay xong một bộ phim là rất quá đáng QAQ.

Nhưng Hoắc Sâm người ta đã chuẩn bị tung đòn sát thủ rồi..

"Cố Tử Diễm, cậu có còn coi tôi là anh em nữa không?"

"Tôi là con một, cảm ơn."

"..."

Im lặng khoảng mười mấy giây, Hoắc Sâm quyết định tung lựu đạn: "Thông gia tương lai à, tôi muốn xin nghỉ là để tạo con dâu cho đứa con trai chưa ra đời của cậu đây."

Cố Tử Diễm "..."

Lý do tuy đơn giản, nhưng hiệu quả thì không thể tưởng tượng được.

Có người đại diện làm hậu thuẫn, Hoắc Sâm không sợ bánh bao nhà hấn sẽ đi đóng phim nữa rồi = v =.

[Trong úng ngoài hợp.]

[Quá thông minh đi ~]

Bao Tử hoàn toàn không biết gì về chuyện con đường diễn xuất của mình đã tạm thời bị chặn lại, còn rất vui vẻ cho là tiền đồ của mình đang bùng sáng nữa chứ.

Bộ phim "Nạp Lan Dung Nhược" đã được phát sóng, ti suất người xem không tệ chút nào, hai vợ chồng vì rảnh rỗi nên cũng ngồi nhà xem lại phim mình đóng. Bao Tử cảm thấy mình sắp mốc meo hết cả người rồi, cô không chỉ một lần hỏi thăm Cố Tử Diễm xem có việc gì cho cô làm không, quay quảng cáo hay đóng nữ chính nữ phụ một hai ba bốn năm sáu bảy tám gì cũng được, nhưng lần nào cũng nhận về một câu trả lời là – Thật sự không có, đợt này em cứ ở nhà nghỉ ngơi đi.

Bao Tử: QAQ

[Ai gu, cảm giác này thật đáng sợ quá đi!]

Cuộc sống hạnh phúc luôn không tồn tại mãi, Bao Tử nghĩ, chẳng lẽ cô lại phải tiếp tục kiếp sống đóng vai tử thi 360 độ không góc chết (tay vuốt cằm)?

[Không, tiếp theo cô chỉ có thể trải qua những ngày lăn lộn phóng túng triền miên mà thôi.]

Trong chuyện phòng the, Hoắc Sâm từ trước đến giờ luôn chọn cách tiên lễ hậu binh, hắn vẫn rất tôn trọng ý kiến của Bao Tử, nếu tâm trạng của cô không tốt thì hắn sẽ nhịn...

"Mấy tháng trước em có đề cập đến chuyện sinh con, anh cảm thấy bây giờ là thời điểm thích hợp đây."

"Việc làm thì chả có, em mất hứng sinh con rồi."

"..."

Lần này không hiểu tại sao mà Bao Tử lại rất bướng bỉnh, cứ kiên quyết sự nghiệp trước con cái sau, Hoắc Sâm có cố gắng khuyên nhủ thế nào thì cô vẫn không chịu hợp tác QAQ.

Vậy thì đành phải dùng chút thủ đoạn thôi → _ →.

Đừng nói bản Husky bi ối, bản Husky chỉ đang muốn có một cô công chúa xinh xắn đáng yêu mà thôi = v =.

Bạn đang đọc truyện *Nhật Ký Hôn Nhân Của Tôi Và Thần Tượng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 71

Nếu chỉ dùng một từ để hình dung về mặt của Bao Tử lúc này, thì đó chính là ngơ ngác.

Đi cả đáng lẽ phải tới từ hai tuần trước rồi, thế mà sao, đến bây giờ vẫn không thấy tăm hơi đâu cả. Đi cả luôn tới đúng hẹn mà giờ lại bị trễ thế này, làm cho Bao Tử luống cuống không thôi – Không lẽ là do thời gian vừa rồi mình không cân đối được về lịch làm việc và nghỉ ngơi?

Mặc dù Bao Tử có phần bối rối không biết phải làm sao, nhưng rất nhanh cô đã bình tĩnh trở lại, không đến thì không đến, bản bảnh bao cũng tránh được đau bụng.

[Nhưng thật ra vẫn lo lắng]

[Sợ!]

Thông thường thì khi một cô gái bỗng nhiên thấy kinh nguyệt của mình đến chậm thì điều đầu tiên cô gái đó nghĩ đến chắc chắn là liệu có phải mình mang thai rồi không, nhưng bản bảnh bao thì luôn luôn không suy nghĩ như người bình thường, với lại cô nhớ rất rõ là lúc cô và Hoắc Sâm lăn lộn đã làm tốt biện pháp phòng vệ mà = v =.

Cho nên Bao Tử hoàn toàn không để mắt đến khả năng kia.

[Chắc chắn không thể có cục cưng được.]

[Chẳng lẽ mầm mống của chồng mình lại có lực xuyên thấu mạnh như vậy sao?]

[Chết chết, lại nghĩ bậy rồi~]

...

Mấy ngày vừa rồi Hoắc Sâm không ở nhà mà đi tham gia show thực tế "Thử thách cực hạn" rồi. Cố Từ Diễm mặc dù đồng ý cho hắn nghỉ ngơi, nhưng cũng chỉ là không nhận phim truyền hình phải quay mất mấy tháng cho hắn mà thôi, còn mấy cái chương trình chỉ cần đi quay hai ngày một tuần thì Cố Từ Diễm cảm thấy khá thích hợp để cho Hoắc Sâm tham gia.

[Vừa cho cậu có thời gian ở bên vợ, lại vừa giúp cậu kiếm thêm chút thu nhập, thấy tôi tốt với hai vợ chồng cậu không?]

[Mau khen tôi đi!]

Cái chương trình "Thử thách cực hạn" này đôi khi sẽ cần dùng đến đầu óc, mà đây chính là cơ hội để Hoắc Sâm cứu vãn hình tượng của mình. Mọi người đều biết là, kể từ sau khi đưa vợ đi quay "Có em trong đời", Hoắc Sâm đã mất đi hình tượng nam thần có IQ cao trong lòng khán giả rồi (╯▽╰).

[Là hắn, chính là hắn, Husky ngọc bích tốt của chúng tôi!]

Thời khắc cứu vãn sự thông minh đã tới, nhưng không hiểu sao Hoắc Sâm lúc ban đầu lại từ chối thẳng thừng, cho đến khi Cố Từ Diễm đề cập đến tầm quan trọng của tiền mua sữa bột và...

"Xi, chẳng lẽ chút tiền mua sữa cho con mà tôi cũng không có chắc?"

"Ồ, vậy tôi đành để Bao Tử đi làm thôi, con dâu có kém con trai tôi mấy tuổi cũng không vấn đề

gì."

"..."

Knock! Out!

Lúc Bao Tử nghĩ đến khả năng mình đã có cục cưng là sau khi xem xong quảng cáo que thử thai QAQ.

Đột nhiên cảm thấy có chuyện không ổn, nhờ đâu mà mồm mồm của chồng mình thật sự có khả năng xuyên thấu thì làm sao đây?

[Cái suy nghĩ này người bình thường đúng là không thể theo được.]

Xem đi, bánh bao ngọc đến bây giờ vẫn không nghi ngờ là cái bao cao su có vấn đề.

Nếu cô mà có thể nghĩ đến điểm này thì ban đầu lúc muốn sinh con cô đã dùng cách đó rồi, đâu cần phải dùng tới sắc dụ chứ? Hơn nữa cái bộ đồ ngủ hoạt hình bọt biển cục cưng còn bị Hoắc Sâm vứt đi luôn rồi → _ →.

[Từ đó đến giờ chính thức đi vào kiếp sống mặc đồ gợi cảm đi ngủ.]...

Chuyện gấp lắm rồi, phải nhanh đi xác nhận suy đoán của mình thôi. Bao Tử hóa trang cẩn thận, giống như tên trộm đi vào tiệm thuốc mua liền năm cái que thử thai.

Mua nhiều mới không sợ ra kết quả sai = v =.

Kết quả sau khi về nhà thử, Bao Tử chỉ biết trợn mắt há hốc mồm, ghen hống nhìn trần trời.

Cả! Năm! Cái! Đều! Hiện! Hai! Vạch!

[Nó đang đùa tôi! Nhất định là đang đùa rồi!!!]

Vấn đề đóng thuyền, đợi đến lúc Bao Tử tiêu hóa xong cái tin động trời này thì gần như cả thế giới cũng đã biết chuyện rồi.

Cho dù Bao Tử có che chắn cẩn thận, đội mũ lưỡi trai đeo khẩu trang bước vào tiệm thuốc, cả gương mặt chỉ lộ mỗi đôi mắt to, nhưng vẫn thật bất hạnh, cô vẫn bị người ta nhận ra rồi. Cũng khó trách, dù gì thì bây giờ Bao Tử cũng không giống trước kia nữa mà, "người sợ nổi danh heo sợ mập", câu này ít nhiều vẫn còn có lý. Lúc Bao Tử biết được rằng mình thật sự đã có cục cưng, cô liền ngoan ngoãn tránh xa những thứ có phóng xạ như điện thoại và máy tính, cho nên dù bên ngoài có đang sôi sục vì mình thì cô cũng không hề hay biết.

...

Một nickname tên là Chú chim lạc đàn đã đăng status như sau: Sáng nay khoảng mười giờ, mình thấy một cô gái trông rất giống Bao Tử vào tiệm thuốc mua...Ừ! hừ, tui có một thắc mắc, xin hỏi Hoắc ảnh đế, Bao Tử có tiểu Husky rồi đúng không?

Trong hình mặc dù không nhìn rõ mặt cô gái kia, nhưng những người quen thuộc chỉ cần nhìn thoáng qua là nhận ra ngay đó chính là Bao Tử.

[Căn bản vì cô bánh bao kia rất dễ nhận biết mà.]

Trên mạng vì cái bài đăng này mà trở nên vô cùng náo nhiệt, tất cả mọi người đều tham gia bình luận, mong ngóng đã lâu, cuối cùng thì anh chồng dâm tà kia cũng chịu để cho vợ mang thai rồi =w=.

Thật không dễ dàng.

Đốt pháo ăn mừng thôi!

Cảm ơn phật tổ quan âm 23333.

Thật ra thì cũng nên thông cảm cho sự nôn nóng của các fan, ai bảo hai vợ chồng nhà này không có tiền đồ chứ, ngày nào cũng quần quýt ân ái ái, thế mà bụng Bao Tử mãi chẳng thấy có động tĩnh gì, còn tiếp tục như vậy nữa thì các fan chắc sẽ hoài nghi không biết có phải Hoắc Husky có vấn đề hay không đấy.

Thấy fan chúng em quan tâm đến anh chị chưa ~

(▽)

#Quần tụt: Chắc chắn trong hình là Bao Tử rồi, đầu tiên hãy nhìn bức ảnh của Bao Tử mà Hoắc Sâm đăng lên blog hôm 19/11, cái bộ quần áo giống hệt nhau luôn, tiếp theo, hãy nhìn cái vòng tay kia, suốt hành trình "Có em trong đời" chị ý đều đeo nó, cuối cùng, hãy nhìn vào đôi mắt ấy, ui trụi ui, bánh bao của em đáng yêu quá đi ~

#Quyên phúc đích ái: Sắp có thêm một cái bánh bao rồi, Bao Tử, chị phải chú ý dưỡng thai cho tốt nha.

...

#Vững như thành đồng: Sau khi nghiên cứu kỹ tấm hình, tôi xin cược một bọc bò xé cay luôn, người trong hình chắc chắn là Bao Tử, ời dồi ôi, bọc kín người lại như cái bánh ú vậy đó, nổi tiếng quá cũng phiền lắm à nha 2333333.

#Cây chanh: Nếu Bao Tử chị đã không thuộc về em, vậy thì sinh cho em một tá bánh bao hấp đi =

v=.

...

Mọi người vốn cũng chỉ đang suy đoán thôi, nhưng sau đó lại thấy hiện một like từ Hoắc Sâm, ừ hứ, thấy chưa? Người trong cuộc cũng thừa nhận rồi.

Buổi trưa lúc đang nghỉ ngơi sau khi quay một buổi sáng thì có một nhân viên vui vẻ chạy tới hỏi Hoắc Sâm có phải sắp có con hay không, còn gởi cái bài đăng kia cho hắn xem nữa, chỉ cần liếc một cái là hắn đã nhận ra ngay người trong ảnh chính là bánh bao gốc nhà hắn rồi.

[À há, thủ đoạn kia dùng được đó = v=.]

Hiện giờ, Hoắc mỗ chỉ đang mong ngóng một cuộc gọi báo tin mừng từ vợ thôi.

Nhưng đáng tiếc là bây giờ tâm tư của Bao Tử đều chỉ đặt vào một vấn đề, đó là "tại sao mình lại mang thai" thôi.

[Bao Tử một khi đã lên con gốc thì thật khiến cho người ta phải lo lắng.]

[Chỉ số thông minh đáng báo động!]

...

Một tia sáng chợt lóe lên trong đầu, Bao Tử hình như đã biết được nguyên nhân rồi..

Vào một đêm trăng thanh gió mát, là thời điểm rất thích hợp để mây mưa.

Bao Tử tắm rửa xong bước ra từ phòng tắm, đúng lúc trông thấy chồng mình đang lúi húi làm cái

gì đó ở tù đầu giường.

Nhìn bóng lưng Hoắc Sâm, Bao Tử mơ hồ cảm thấy có chút hèn mọn →_→.

Bao Tử bước đi thật nhẹ, rón ra rón rén đến gần giường lớn, chuẩn bị từ phía sau bắt quả tang cái người kia. Nhưng không ngờ là lại thất bại trong gang tấc, lúc Bao Tử sắp nhìn thấy Hoắc Sâm đang làm cái gì thì Hoắc Sâm lại nhanh chóng xoay người lại rồi.

"Anh đang làm gì thế?"

"Đâu có làm gì đâu!" Chột dạ ỉn.

"Hử?" Bao Tử rõ ràng không tin.

"Anh có thể làm gì chứ, tự dưng hồi nãy điện thoại lại tự động tắt máy, anh đang kiểm tra thôi mà."

"Thật không?"

"Đương nhiên là thật rồi."

...

Lúc ấy cô không nhận ra sự bất thường trong câu trả lời của Hoắc Sâm, bây giờ nghĩ lại mới thấy có trăm ngàn sơ hở.

Thêm nữa là, đã gần đến mùa đông, vậy mà lúc đó Hoắc Sâm lại chảy mồ hôi.

Căn cứ vào thời gian dài mỗi lần lẫn lộn, Bao Tử cam đoan rằng Hoắc Sâm lúc đó chảy mồ hôi tuyệt đối không phải vì thận hư ☺☺.

Bao Tử Gia Cát Lượng đang từ từ hiện hình.

Cô trở về phòng, chuẩn bị xem xem rốt cục thì trong tủ đầu giường có giấu món đồ chơi gì, thật may mắn vì lúc này Hoắc Husky không có nhà.

Nực cười, lúc điều tra kẻ tình nghi thì đương nhiên là mong người bị tình nghi không có nhà rồi.

Mở ngăn kéo ra, bên trong có ví tiền, mấy bức ảnh, hộp bao cao su, và cả một hộp kim, là loại kim mà người ta dùng để khâu vá quần áo.

Bao Tử: "..."

Chân tướng đã sáng tỏ, hôm đó khi Bao Tử nhìn thấy bóng lưng của Hoắc Sâm, cũng chính là lúc hắn đang giờ trò hèn mọn.

[Hình ảnh quá đẹp, thật không dám nghĩ lại.]

[Đột nhiên không muốn thừa nhận hắn là chồng mình thì phải làm sao?]

Hoắc Sâm vô cùng bi thương khi không nhận được điện thoại của vợ, ai có thể hiểu được sự nôn nóng muốn về nhà của hắn lúc này đây!!!

Sau khi quay xong hắn phải về nhà ngay mới được, sau đó đưa Bao Tử đến bệnh viện kiểm tra. Trời ạ, thật vui quá đi = v =.

Khoảng năm giờ chiều, Hoắc Sâm cuối cùng cũng nhận được tin nhắn của vợ...

Bao Tử: Hiện tại em thật sự không muốn nhìn thấy cái mặt anh luôn, ha ha ha ha ha ha ha ha.

Hoắc Sâm?

Bao Tử: Trên bao cao su có một lỗ thủng, anh định giải thích thế nào đây 233333333.

Hoắc Sâm: QAQ

[Thế mà lại bị phát hiện rồi, thật không dám nhìn ai nữa.]

Vừa định lên tiếng giải thích để mong nhận được khoan hồng thì bên kia lại gửi thêm một tin nhắn...

Bao Tử: Điện thoại nhiều phóng xạ lắm, em không dùng nữa, nói chuyện đến đây thôi, em chờ anh về, moah moah =3=.

Hoắc Sâm: "..."

Hoắc Husky đột nhiên cảm thấy có một dự cảm xấu, trước đây địa vị của hắn trong lòng vợ còn không bằng một cái điện thoại, dưới sự nỗ lực không ngừng của hắn, cuối cùng hắn cũng có thể sánh ngang cái điện thoại rồi. Nhưng hình như bây giờ lại xuất hiện thêm một nhân tố khác có địa vị cao hơn cả hắn nữa, mà thứ đó trước mắt vẫn còn chưa thành hình.

Cấp bậc của nhà họ Hoắc được xếp hạng như sau: Tiểu Husky lớn nhất, sau đó đến điện thoại di động, cuối cùng là đại Husky.

...

Chuẩn baba không thể nói chuyện với chuẩn mama, thật bức bối quá. Tuy nhiên đi cùng với sự mâu thuẫn là một niềm vui sướng khó tả.

Mặc dù vẫn chưa đến bệnh viện khám chính xác, nhưng Hoắc Sâm khẳng định tin này là thật, nếu vợ đã không chịu nhận điện thoại của hắn, vậy hắn đành đi báo tin mừng cho phụ huynh hai bên biết thôi.

Mẹ Hoắc Sâm: "Good job con trai mẹ!"

Bố Hoắc Sâm: "Ừ, anh con đã nói cho bố mẹ biết rồi, giỏi lắm."

Anh trai Hoắc Sâm: "Mặc dù nói câu này có vẻ hơi phũ, nhưng anh hi vọng cháu trai cháu gái tương lai sẽ có tính cách giống anh."

Hoắc Sâm: "Không khen em được một câu thì thôi đi (￣^￣)ゞ"

Mẹ Bao Tử: "Ba mẹ biết rồi, có cần mẹ tới chăm sóc nó không? Có một số việc phải lưu ý một chút."

Bố Bao Tử: "Con đi làm bận rộn, hay là cho Bao Tử về đây ở đi, có mẹ nó ở cùng cũng yên tâm hơn."

Hoắc Sâm: "Không không, con dạo này cũng không bận lắm, bố mẹ yên tâm, con chăm sóc vợ được mà."

Bạn đang đọc truyện *Nhật Kí Hôn Nhân Của Tôi Và Thần Tượng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 72

Sau mấy câu chuyện trò qua tin nhắn lần trước, Hoắc Sâm cũng chỉ nhận thêm được một tin nhắn của Bao Tử nữa là hết.

Nội dung như sau: Yêu quý sinh mạng, rời xa phóng xạ, trước khi anh trở về em sẽ ngoan ngoãn không động vào điện thoại, nói thêm với anh là wifi trong nhà đã bị em rút ra hết rồi, anh ở bên ngoài làm việc chăm chỉ nha, không cần lo cho em đâu = v =.

Nói thật là đọc tin nhắn xong Hoắc Sâm cảm thấy cực kỳ bất đắc dĩ, hắn nhớ nhiều lần bánh bao còn lén lén lút lút đọc tiểu thuyết trên mạng lúc đêm khuya, bất luận hắn có khuyên thế nào thì bánh bao cũng thờ ơ không nghe lời, còn rất đáng hoàng nói – Sau này có khi những tiểu thuyết này lại được chuyển thể thành phim, em cũng nhờ đó mà có lợi thế hơn khi đi casting.

[Đúng là nói hươu nói vượn.]

[Sức cảm dỗ của tiểu thuyết đúng là không thể bì nổi.]

Cho dù Hoắc Sâm có dễ tính thế nào đi nữa thì cũng phải nổi giận sau mấy lần khuyên nhủ vợ không thành. Sau một lần cảnh cáo cuối cùng của hắn, bánh bao ngoài mặt thì ngoan ngoãn gật đầu nghe lời, thậm chí còn không tiếc giờ bốn ngón tay lên thề sẽ đi ngủ đúng giờ, thế mà buổi tối chờ hắn ngủ rồi cô lại lúi diêm điện thoại ra, chính ánh sáng về mức tối nhất, tự cảm thấy là mình hành động rất kín đáo, nhưng thật ra Hoắc Sâm đều nhìn thấy hết. Không nghe lời chồng thì chồng sẽ nổi giận đó!!!

[Không nói một lời mà đôi mắt khẩu wifi.]

Nhưng không ngờ chuyện này lại động đến giới hạn của Bao Tử, Hoắc Sâm sau đó phải chịu một cơn cuồng phong bạo vũ gió tanh mưa máu không thể tưởng tượng được.

[Bao Tử tốt bụng nói đột biến ghen là đột biến ghen ngay được.]

[Thì ra bánh bao gốc nhà hắn cũng có lúc trở thành sư tử Hà Đông.]

...

Nghĩ lại lúc đó và bây giờ, Hoắc Husky có thể cảm nhận được sự ác ý của thế gian.

Có một dự cảm bất thường ~

Thật ra thì bảng xếp hạng địa vị chính xác nhất trong nhà chính là đây: Tiểu Husky > Điện thoại di động > Tiểu thuyết > Đại Husky QAQ.

[Một bảng xếp hạng quá bất công.]

[Hoắc Husky không phục, hần muốn khởi kiện!]

Cũng khó trách Bao Tử lại như vậy, trước đây nếu cô có cầm điện thoại đọc tiểu thuyết thì người bị nhiễm phóng xạ cũng chỉ có một mình cô thôi, à mà không phải, hình như chồng cô cũng là người bị lây nhiễm thụ động. Hiện giờ thì khác rồi, cô đã có thai, cho nên cô phải suy nghĩ cho cục cưng trong bụng chứ, mọi người đều biết là những bà bầu thường ít đụng vào đồ điện tử mà.

[Người mẹ tốt chính là tôi, tôi chính là Bao Tử.]

Tình thương của mẹ lại tràn về, tâm trạng của Bao Tử vô cùng tốt. Vốn còn định nghe theo chồng là sinh con muộn một chút, ai ngờ chính chồng mình lại tự dưng muốn có con luôn, chắc chắn, còn thích đến mức đi giờ mấy cái trò phá hoại hình tượng của bản thân nữa chứ. Người ta nói mỗi đứa trẻ đều là thiên sứ được trời cao phái tới, nhưng Bao Tử chỉ cần nghĩ đến việc đứa nhỏ này được Hoắc Sâm thông qua phương thức kia để nhét vào bụng cô là cô lại thấy buồn cười, haizz, cách xuất hiện của tiểu thiên sứ nhà cô đúng là có hơi quái gở một chút.

...

Hoắc Sâm sau khi về nhà, liền nhìn thấy vợ mình hôm nay có phần an tĩnh hơn mọi ngày.

Phòng khách có một cái cửa sổ lớn sát đất, bên cạnh là ghế sofa màu trắng thấp nhỏ, ánh sáng mặt trời từ bên ngoài cửa sổ chiếu vào, tạo nên một cảm giác rất ấm áp thoải mái. Lúc này Bao Tử mặc quần áo đơn giản ở nhà, buộc tóc đuôi ngựa, dựa lưng vào cửa sổ, tay cầm cuốn sách "Sổ tay người sắp làm mẹ nên đọc", ngồi đọc rất chăm chú.

Đứng từ xa nhìn, cảm thấy không còn hình ảnh nào đẹp hơn được nữa.

Khẽ cười một tiếng, Hoắc Sâm nhẹ nhàng bước tới, mặc dù hần biết bánh bao của hần chỉ đang giả vờ giả vịt thôi, nhưng hần vẫn rất sẵn lòng để diễn cùng cô.

Đúng thế, lúc nghe tiếng Hoắc Sâm mở cửa là Bao Tử đã chú ý rồi, cô lặng lẽ ngược mắt lên, sau đó lại dời lại tầm mắt vào cuốn sách, miệng khẽ nhếch lên cười.

Nụ cười giả hoạt nhìn như tiểu hồ ly vậy.

"Aaa ~, anh về rồi à ~"

"Ừ ~"

[Màn đối thoại tuy lằng xẹt nhưng khi nói cùng người yêu thì lại thấy như dòng suối ngọt, uống bao nhiêu cũng không thấy đủ.]

"Trong sách viết là, ở ba tháng đầu của thai kỳ, anh không được đụng vào em = v =." Bao Tử ngẩng lên nhìn người đàn ông đang đứng trước mặt, hai mắt tỏa sáng nói.

Hoắc mỗ: "..."

[Nói lời này là có ý gì?]

[Em nghĩ anh là loại người gì hả!!!]

"Nhưng mà A Sâm, anh không cần lo lắng, dù sao anh cũng còn năm ngón tay vạn năng mà ha ha ha ha ha." Đừng trách Bao Tử cô hèn mọn, ai bảo anh dám chọc thủng bao cao su cơ 2333333.

Trước những lời trêu chọc của Bao Tử, Hoắc Sâm rất thông dong ứng đối, hần khe liếc bàn tay trắng trắng mềm mềm của bánh bao, nói: "Anh lại thích năm ngón tay của em hơn."

Bao Tử: "..."

Knock Out!

Cả năm cái que thử đều hiện hai vạch rồi, chuyện mang thai là chắc chắn luôn, nhưng hai vợ chồng vẫn đến bệnh viện kiểm tra lại, kết quả là – Chúc mừng anh chị, cục cưng rất khỏe mạnh.

(▽)

Diễn viên điện ảnh Hoắc Sâm: Amen, tôi muốn có tiểu công chúa.

#Mờ mịt chưa chắc manh: Em có cảm giác là anh sẽ không được như ý nguyện đâu ^_^

#Không nói lời nào không trầm mặc: Ha ha ha ha ha, bánh bao của em có bánh bao hấp rồi, đương nhiên em cũng mong đó là tiểu công chúa, nếu là bé

trai thì em thật không dám hi vọng sau này bé sẽ giống anh 2333333.

#Nguyệt báo: A ~ Bánh bao nhà em có cục cứng rồi, cuộc sống tình phúc của hai vợ chồng anh phải tỉnh sao đây, sẽ không được lăn lộn thoải mái nữa rồi, hihi, đầu em toàn nghĩ đến chuyện này thôi ~.

#Thích ăn cá: Like lâu trên, kể từ khi thích hai vợ chồng này thì tui đã không còn trong sáng nữa rồi 23333.

...

#Một bầu rượu quên sầu: Không biết có phải là một bé Tiểu Hắc (tiểu Husky) đến tranh giành mama với baba nó không đây... Nghĩ đến thôi đã thấy vui rồi = v =.

...

Cuộc sống sau khi mang thai của Bao Tử cũng không khác trước là mấy, hiện giờ cô chỉ chú ý chăm sóc sức khỏe hơn thôi, phải bảo vệ bản thân thật tốt.

Thấy Bao Tử như vậy Hoắc Sâm rất vui, nhưng đồng thời cũng thấy hơi ghen tị.

Có lẽ là vì gương mặt hạnh phúc của Bao Tử khi vuốt ve bụng đã kích thích hần, khiến hần rất không thoải mái, cho dù có là tiểu công chúa thì hần vẫn không phục.

[Ranh con còn chưa thành hình mà đã bắt đầu cướp bánh bao của trẫm (￣^￣)ㄟ.] [Có ai bán thuốc hồi hận không? Cho tôi xin một thùng nào!]

"Anh quan trọng hay cục cưng quan trọng?" Hoắc Sâm ăn dấm với bất kể thứ gì, câu hỏi đưa ra cũng quá lảng xẹt, chẳng khác gì một cô gái hỏi chàng trai là nếu em và mẹ anh cùng rơi xuống sông thì anh sẽ cứu ai trước.

"Tất nhiên là quan trọng như nhau rồi, thiếu một trong hai đều không được." "(￣^￣)ㄟ"

Bao Tử trả lời không chút do dự, có thể nói là trả lời theo bản năng, chẳng qua là lúc ngẩng đầu lên thì thấy chồng đang xì mặt.

Hả? Không lẽ câu trả lời của cô khiến anh không hài lòng?

...

"Thế thì cục cưng quan trọng hơn anh nhé, được không?" Bao Tử mặc dù biết đáp án gì mới có thể làm cho chồng vui, nhưng cô vẫn thích trêu anh.

Quả nhiên sau khi nghe xong đáp án thứ hai, mặt của Hoắc Husky lại đen thêm một lớp. [Hi Bao Công, đã lâu không gặp, người đang ở đâu?]

Bao Tử thích tìm đường chết sau đó đã bị Hoắc Husky đê ra salon gặm cắn một bữa, mặc dù không thể tiến thêm một bước, nhưng được trêu chọc vợ

đến khi vợ cầu xin tha thứ cũng rất tốt rồi.

Lúc mới đẻ Bao Tử ra salon Hoắc Sâm cũng chỉ hôn hôn chút thôi, thuận tiện hỏi lại một lần nữa ai mới là người quan trọng nhất, Bao Tử lại tiếp tục cười tủm tỉm trả lời là cục cưng, thế là phải nhận một kết cục thảm.

Sau khi mang thai, Bao Tử lúc ở nhà đều mặc đồ rộng thùng thình, càng dễ dàng hơn cho Hoắc Sâm ra tay, đôi môi mỏng ngậm lấy môi Bao Tử, dần dần tiến vào trong, càng hôn càng sâu, trong căn phòng yên ắng chỉ nghe thấy mỗi tiếng hai người hôn nhau, hai tay Hoắc Sâm cũng không nhàn rỗi, mò mẫm vào bên trong váy vợ, vuốt ve phần lưng cô.

Vốn chỉ muốn ép Bao Tử phải trả lời thật, kết quả cục diện lại đi đến mức không thể khống chế, hai người ai cũng thở hổn hển.

"Anh quan trọng hơn."

"Thật không?"

"Dĩ nhiên là thật rồi."

Hoắc Sâm rất hài lòng, lại chụp một cái lên môi Bao Tử: "Không quấy rầy em đọc sách nữa, anh đi tắm nước lạnh đây."

Bao Tử: "(¬_¬)"

[233333333.]

[Cho anh được hôn em thoải mái như vậy là có mục đích cả đó.]

[Giờ thấy khổ chưa, dục hỏa tăng vọt đúng không?]

Theo thời gian bụng chậm rãi lớn dần lên, chuẩn mama cũng tự nhiên mắc "chứng u buồn", cô cảm thấy mình càng ngày càng mập càng ngày càng xấu QAQ.

Nhưng hết thấy đều là tự bản thân cô suy nghĩ lung tung mà thôi.

Trong mắt của Hoắc Sâm thì vợ vẫn xinh đẹp như trước.

Làn da của Bao Tử vốn trắng hồng, chuyện cô thấy mình mập lên là đúng, phụ nữ mang thai nhất định không thể tránh khỏi được điều này, huống hồ Hoắc Sâm còn nuôi hai mẹ con rất tốt nữa. Hiện giờ Bao Tử nở nang lên, trong mắt Hoắc Sâm cô giống như một cái bánh bao di động nóng hổi trắng trắng mềm mềm ngon miệng vậy.

[Muốn cắn một cái quá đi!]

Nhưng Bao Tử lại luôn nghĩ mình xấu, bất kể chuẩn baba có nói thế nào thì chuẩn mama cô cũng không tin.

"Nếu em mà xấu thì ngày nào anh cũng phải nhẫn nhịn chịu đựng làm gì chứ?"

"Hà?"

"Anh đã sáu tháng không được ăn thịt rồi → _ →."

"(//▽//)" Bao Tử mặt đỏ bừng, trời ạ, chồng mình nói chuyện thật là...

Đội đã, không phải anh suốt ngày ăn thịt vụn đó sao? (*Ý là hôn đó.*)

...

Sau đó, chuẩn mama nghĩ thầm, nếu chồng đã không chê thì cô còn sợ cái gì chứ.

Nhưng không ngờ Hoắc Sâm lại chụp một tấm ảnh lúc đang dẫn cô ra ngoài đi dạo rồi đăng lên blog.

Diễn viên điện ảnh Hoắc Sâm: Các bạn thấy vợ tôi có xấu không?

#Hàng rào Domino: Một nhà ba người, Hoắc Sâm xấu nhất [mặt cười].

#Chòm sao Bảo Bình: Huhu, muốn cắn đại Bao Tử một miếng quá đi, bánh bao của chúng em làm sao mà xấu được, càng ngày càng xinh đẹp hơn mới đúng.

#Cây chanh: Haha, em sẽ yên lặng đợi bánh bao hấp ra lò.

...

#Quần tụt: Rất xinh đẹp, làm mẹ càng xinh hơn ha ha, nói thêm một câu, một nhà ba người, Hoắc Sâm xấu nhất ha ha ha ha ha ha.

#Năm tháng không biết buồn: Một nhà ba người, Hoắc Sâm xấu nhất.

...

Hoắc mỗ ngồi đọc bình luận: TAT

[Trước đây không phải mọi người đều khen tôi đẹp trai sao?]

Sau khi quay xong chương trình "Thử thách cực hạn", Hoắc Sâm không nhận thêm việc nữa, lúc đó Bao Tử mới chỉ mang thai hai tháng, Cố Tử Diễm nói đợi Bao Tử mang thai bảy tám tháng thì nghỉ việc cũng chưa muộn.

Khi đó Hoắc Sâm trả lời thế này: "Tôi phải tự mình chăm sóc cho vợ, nếu tôi bận rộn thì bố mẹ vợ sẽ đón em ấy về nhà, mặc dù không có gì không ổn, nhưng tôi vẫn thấy không yên tâm."

Cố Tử Diễm "..."

[Rõ ràng cũng là người có vợ có con.]

[Mà sao thấy khác biệt quá vậy?]

...

Và thế là Hoắc mỗ luôn ở bên cạnh Bao Tử từ lúc vợ mang thai hai tháng cho tới khi sắp sinh.

Đúng là một baba tốt.

Trong nhà có thêm không ít truyện tranh trẻ con, cũng là mua sau khi Bao Tử mang thai, mỗi tối trước khi đi ngủ, Hoắc Sâm đều sẽ đọc truyện cho cục cưng nghe.

Hắn nhìn bụng của vợ lớn lên từng ngày, đến bây giờ còn có thể cảm nhận được cục cưng đang động đậy trong bụng vợ, đưa tay đặt lên bụng Bao Tử, thỉnh thoảng sẽ thấy cục cưng đang đạp mạnh.

"Trần đây sinh lực như vậy, chắc chắn là con trai rồi."

"→_→"

[Không, anh thích con gái cơ.]

Bạn đang đọc truyện *Nhật Kí Hôn Nhân Của Tôi Và Thần Tượng* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 73

Trước ngày dự sinh khoảng hơn một tháng thì Bao Tử xin nhập viện sớm.

Thực tế thì Hoắc Sâm không đồng ý để vợ nằm viện sớm như vậy, nhưng lại không thể từ chối lời cầu xin của vợ.

Sở dĩ Bao Tử muốn làm vậy cũng là có đầy đủ lý do, thứ nhất, có sự chuẩn bị tốt nhất thì đến lúc sắp sinh sẽ không bị hoảng sợ luống cuống tay chân; thứ hai, trong nhà chỉ có hai vợ chồng, vốn bố mẹ cô cũng muốn đến chăm cô, nhưng kết quả đều bị Hoắc mỗ khuyên về nhà, nói thật nếu không đến viện trước thì Bao Tử sẽ rất lo rằng đến lúc mình đau bụng sắp sinh, chồng mình sẽ ngơ ngác nhìn mình mà không biết phải làm gì.

[Bánh bao của chúng ta làm việc cũng có lý do cả đấy.]

Quả thật, với hai lý do này, Hoắc Sâm không còn lời nào để phản bác, bởi vì thật sự là có lý đến không thể phản bác được, chỉ có thể tiếp nhận mà thôi.

Khoảng 7h20 tối 17/10, hai vợ chồng đang ở trong phòng bệnh xem TV thì Bao Tử đột nhiên nhăn mày, tay nắm chặt lấy tay Hoắc Sâm.

...

Quả nhiên không nằm ngoài dự đoán, Hoắc Sâm ngơ ngác, tay chân luống cuống, trong lúc nhất thời không biết phải làm gì.

Tiểu! Công! Chúa! Nhà! Hân! Muốn! Ra! Ngoài! Rồi!

Tiểu! Công! Chúa! Đáng! Yêu! Của! Hân!

Giờ phút này Bao Tử chỉ cảm thấy không thể tin nhiệm được anh chồng nhà mình, bụng cứ co rút đau đớn từng cơn, nhân lúc vẫn còn chưa đến lúc đau nhất, Bao Tử đập một cái vào đầu Hoắc Sâm: "Anh còn nhìn gì nữa? Mau gọi bác sĩ đi A Sâm."

[Trí thông minh của chuẩn baba không có ở đây, xin hãy thông cảm.]

[Chuẩn mama sắp sinh xin hãy rộng lượng.]

...

"Aaaaa ~!!!"

Vừa mới bắt đầu Bao Tử nằm trong phòng sinh đã kêu đau đớn, có thể nói là tê tâm liệt phế, kinh động quý thần.

Ngoài phòng sinh Hoắc Sâm chỉ biết úp mặt vào tường, nghe vợ kêu mà đau lòng vô cùng. [Ái phi của trẫm đang ở trong đó chịu khổ, vậy mà trẫm lại không thể giúp được gì.]

Rõ ràng là một người đàn ông cao to đẹp trai, vậy mà bóng lưng kia nhìn giống như một con Husky đang bị thương vậy.

Mặt doge ~

Bố mẹ hai bên vốn cũng đang rất sốt ruột, dù gì thì lúc sinh con cũng giống như bước một chân vào quỷ môn quan vậy, nhưng lúc nhìn thấy dáng vẻ của Hoắc Sâm thì ai cũng buồn cười!!!

[Đừng cười, nghiêm túc chút nào.]

Chuyện sinh con rất hệ trọng giờ đang dần biến thành một vở hài kịch – Diễn viên Bao Tử, Hoắc Sâm; khán giả bố Hoắc, mẹ Hoắc, bố Bao, mẹ Bao.

...

Hoắc mỗ cảm thấy tim mình như đang đặt trên chảo nóng vậy, thế mà bố mẹ hai bên lại chẳng hiểu cho hân gì cả, thậm chí mẹ hân rảnh rồi quá còn chụp lại dáng vẻ chật vật của hân rồi đăng lên blog nữa chứ.

Đẹp nhất là ánh chiều tà: Haizz, thật không dám thừa nhận đây là con trai mình @Diễn viên điện ảnh Hoắc Sâm.

Cả một đồng người vào like, trong đó có anh trai Hoắc Sâm, Cố Từ Diễm, Mạc Á Y, Chu Nhất Phi vân vân.

#Quyền phúc đích ái: 233333333 Hoắc ảnh đế à mắt mặt quá đi, bộ dạng của anh thật quá khôi hài đó, ôi chết, hình như em để ý nhầm chỗ rồi, f*ck!
Bánh bao nhà em sinh rồi sinh rồi sinh rồi!!

#Mục dương thiếu niên: Em phải ngồi canh tin tức mới được, cá tám bọc bò xé cay luôn là Bao Tử sẽ sinh con trai, đừng hỏi tại sao, tôi chỉ dựa vào trực

giác thôi.

#Kết quả là không có: Ôi Hoắc ảnh để thật tốt, Bao Tử hạnh phúc quá đi huhu.Ngồi chờ tin tức!...

#Oh ๐0๐: Wow, Tiểu Bao Tử tới rồi, chúc mừng chúc mừng, hi vọng sinh con xong sẽ được

thấy Bao Tử comeback.Em cực thích phim của chị và Mẫn Mẫn đóng, nhưng phim chị đóng vẫn chưa nhiều lắm, buồn ghê.

#Đừng cúi đầu vương miện sẽ rơi: Huhu ~ Tui không muốn xem lưng của Hoắc Husky đâu, tui chỉ muốn xem Tiểu Bao Tử thôi huhu.

Thời gian trôi qua thật lâu, cuối cùng thì cũng đợi được đến lúc y tá đi ra từ phòng sinh rồi.

Ngay lúc mọi người còn chưa phản ứng kịp thì Hoắc Husky đã làm đầu tàu gương mẫu, mắt nhìn chăm chăm vào cô y tá.

Cô y tá trẻ tuổi đỏ bừng cả mặt – Mặc dù thuộc tính là Husky ngọc, nhưng vẫn thật đẹp trai nha. [Đàn ông tốt đều có gia đình hết rồi, không vui chút nào.] "Tình hình thế nào rồi?" Lo lắng ỉn.

Cô y tá cố gắng đè nén tâm tư thiếu nữ của mình xuống, hắng giọng nói: "Chúc mừng, mẫu tử bình an."

Mẫu tử ~

Thật ngại quá, Hoắc Husky chỉ nghe thấy mỗi hai chữ bình an thôi.

Trong phòng bệnh, cha mẹ hai bên ngắm nhìn cháu trai mới ra đời, trong lòng vui vẻ vô cùng, nhìn ngang nhìn dọc nhìn trái nhìn phải, cuối cùng thỏa mãn đưa ra kết luận – Hoàn mỹ.

[Nhà họ Hoắc có người nổi nghiệp rồi.]

Ba đứa nhỏ thì lúc này chỉ đang ân cần hỏi han mẹ đứa nhỏ thôi, thấy mẹ đứa nhỏ đáng vẻ suy yếu, ba đứa nhỏ tỏ ra cực kỳ đau lòng.

[Đều tại cái đứa nhỏ xui xẻo kia, hành hạ vợ ta thành cái dạng gì rồi.]

[Cho dù có là tiểu công chúa thì cũng không được bắt nạt vợ ba (〰〰)Σ.]

Bao Tử thật sự rất mệt, sinh con đúng là tốn sức lực thật, sau khi trò chuyện đôi ba câu với chồng, cô liền nhắm mắt lại nghỉ ngơi.

[Không ai được quấy rầy bốn bánh bao ngủ, không thì gặp thần giết thần gặp quỷ giết quỷ.]

Yêu thương nhìn gương mặt say ngủ của Bao Tử, Hoắc Sâm bỗng giật mình, đứng rồi, con mình đâu?

[Trí thông minh thấp như vậy sẽ bị con ghét bỏ đấy.]

Từ lúc đi vào đây đến giờ hần dường như đã quên mất con mình rồi, quay đầu nhìn lại, phát hiện bốn bố mẹ đang tụ cùng một chỗ, miệng lẩm bẩm gì đó, hình như là tâm tác khen ngợi đứa nhỏ đang nằm trên giường.

Để cho tôi ngắm nhìn kết tinh tình yêu của tôi và bánh bao một chút nào.

Kết quả...

Wow, cực cưng đáng yêu quá ($\geq \nabla \leq$).

Thân thể bé xíu xíu, mắt vẫn chưa mở được hết, hai quả đấm nhỏ nắm lại thật chặt, lại còn chep miệng nữa.

Lại nhìn xuống dưới...

Σ (͡° ͜° ͡°) Trời đất ơi!!!

Tiểu công chúa mà mình mong ngóng đâu rồi? Sao lại thò ra cái tiểu đĩnh đĩnh kia là sao?

Cô con gái nhỏ tâm tâm niệm niệm mười tháng không có rồi, chỉ có một tiểu tử thối thối, lại ngược nhìn lên trên, hừ, cảm thấy cũng không đáng yêu như vừa rồi nữa → _ →.

"Sao lại là con trai?"

"Không con trai thì sao, vừa nãy y tá cũng nói là mẫu tử bình an mà."

"..."

[Có nói à? Sao trẫm không có ấn tượng gì hết?]

Đối với chuyện cục cưng là con trai, Hoắc Sâm hiển nhiên rất oán giận, tuy đều là máu mủ cả, nhưng hắn vẫn thích có con gái đáng yêu xinh xắn hơn.

Thậm chí hắn còn không chỉ một lần nói về vấn đề này với Bao Tử, Bao Tử thì đang bận chăm con, nghe thế thì chỉ hờ hững liếc nhìn ông bố trẻ ngốc nghếch một cái rồi nói: "Nhiệm sắc thế là do anh cấp cho em mà, sao lại trách em?"

Hoắc Husky: "..."

[Đúng là tại trẫm thật.]

Tên chính của cục cưng là Hoắc Dự Khai, tên ở nhà là Hoắc Tiểu Hắc (*Hắc trong từ Husky đó*), cái tên này không phải do hai vợ chồng đặt, mà là thành quả của các bạn fan sau khi đã tiếp thu ý kiến của quần chúng.

Các fan đều nói là: Con trai của Nhị Hắc đương nhiên phải gọi là Tiểu Hắc rồi.

Đây nào có gọi là tiếp thu ý kiến quần chúng chứ, rõ ràng là đặt tên một cách rất tùy tiện.

Cứ coi như đặt tên xấu cho dễ nuôi đi.

...

Hoắc Tiểu Hắc thật sự rất đáng yêu, lúc còn ở trong bụng mẹ cục cưng đã hấp thụ rất nhiều chất dinh dưỡng, cho nên vừa sinh ra đã rất mập mạp, với lại cả bố cả mẹ đều đẹp nên cục cưng cũng rất xinh, ngày qua ngày khi cục cưng này nở rộ nét thì sẽ phát hiện ra là bé rất giống Hoắc Sâm, toàn thân trên dưới chỉ có mỗi đôi mắt to tròn lúng liếng là di truyền từ Bao Tử thôi.

...

Mà bây giờ chuyện tiền mua sữa hình như không phát huy tác dụng cho lắm, vì Bao Tử quá thừa dinh dưỡng nên cô cho rằng tự mình có thể đáp ứng đủ khẩu phần ăn hàng ngày cho Hoắc Tiểu Hắc.

[Đều tại lúc mang thai được nuôi nấng quá tốt.]

Hoắc Sâm: "(^_^)"

[Lãnh thổ của mình bị xâm chiếm rồi.]

[Trẫm thật sự rất không vui.]

Hoắc Tiểu Hắc thật sự không hiểu cha mình đang phát điên cái gì, thậm chí mỗi lần Hoắc Sâm ăn giấm với mình, tiểu Husky còn cho là baba đang đùa với mình nữa chứ.

"Nhà mình cũng không phải không mua được sữa bột nhập khẩu (^_^)"

"Nhưng mà...ngực trưởng lắm"

"Khụ, vậy để anh hút ra cho em, không cần cảm ơn anh đâu = v =."

"→_→"

Cuộc sống trôi qua từng ngày từng ngày.

Khung cảnh một nhà ba người có thể dùng từ náo loạn để hình dung, mà người gây họa đương nhiên là tiểu Husky vẫn còn chưa hiểu chuyện rồi.

"Vợ ơi cứu anh với ~~~~~"

Bao Tử nghe tiếng chạy ra, tay còn đang cầm dao thái thịt: "Sao thế?"

Chỉ thấy hai bố con cùng đang nhìn mình, Hoắc Sâm thì nét mặt u sầu, thậm chí còn có vẻ nhăn nhó, nhìn dáng dấp thì hình như đang rất muốn ném Tiểu Hắc đang bế trên tay xuống rồi. Tiểu Hắc thì mặt mày hớn hở, mắt to chớp chớp, nắm đấm nhỏ còn không ngừng vung lên.

"Vợ ơi, con trai ị nhiều lắm ㄟ_ㄟ."

Đối với team ưa sạch sẽ thì chuyện này có thể dùng từ "trời sập" để hình dung.

Bao Tử rất hiểu cho tâm trạng của chồng mình lúc này, nhưng bây giờ cô đang bận nấu cơm, không tiện ra tay giúp đỡ: "Anh cời tã bẩn vứt đi, rồi lau rửa cho Tiểu Hắc."

"Help ~"

"..."

[Giọng điệu này nghe mà muốn phạm tội a ~]

...

Cuối cùng, hai vợ chồng đồng tâm hiệp lực rửa ráy sạch sẽ cho Tiểu Hắc. Dù sao nếu để một mình Hoắc Sâm xử lý thì e là hắc sẽ làm con ngã vào chậu nước mắt QAQ.

Trong quá trình tắm rửa, Tiểu Hắc rất vui vẻ, bàn chân nhỏ thính thoảng lại đập xuống nước, thấy ba mẹ luống cuống tay chân nhìn mình thì lại cười toe toét, miệng thì chưa có cái răng nào.

"Cười gì mà cười, ị thúi thúi mà còn vui như vậy."

Hoắc Tiểu Hắc: ($\geq \nabla \leq$)

...

Xử lý xong Hoắc Tiểu Hắc, Bao Tử bằng khứu giác nhạy bén của mình ngửi thấy mùi hơi thoai thoai trên người Hoắc Sâm, chắc là vừa rồi ôm con đã bị dính một chút rồi.

Bao Tử bế Hoắc Tiểu Hắc mới tắm xong toàn thân trần truồng, nghiêm túc nói: "Chồng à, anh cũng vào tắm đi."

"..."

Boy ưa sạch sẽ bây giờ mới nhận ra, cả người khó chịu cực kỳ.

"Vợ, em tắm cho anh đi."

"Anh tự tắm đi."

"Em phân biệt đối xử."

"..."

[Chồng à, anh lại biến thành Hoắc ba tuổi rồi à?]

Tiểu Hắc uốn người lại trong lòng mẹ, lắc lắc cái mông nhỏ, miệng kêu a a như con búp bê vậy, có lẽ vì vừa tắm xong nên rất thoải mái.

"Không biết xấu hổ, nhìn xem con biến baba con thành cái dạng gì rồi kìa?" Bao Tử dùng mũi cọ cọ gương mặt mềm mại của con trai, yêu thương nói.

Bạn nhỏ Hoắc Dự Khai nghe không hiểu mẹ mình nói gì, chỉ cười thôi: ◡ ◡

Hoắc Sâm bị vợ lạnh nhạt: (^ ^) ㄝ

[Không vui!]

[Có con không vui gì hết!]

[Trầm rất giận, cần được bánh bao an ủi dỗ dành.]

Bạn đang đọc truyện *Nhật Kí Hôn Nhân Của Tôi Và Thần Tượng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 74

Hoắc Sâm tỉnh giấc vì bị một bàn tay nhỏ tát vào mặt, tuy lực không mạnh nhưng tiếng bốp vang lên cũng vô cùng vang dội. Bây giờ Hoắc Tiểu Hắc đã biết bò biết ngồi rồi, nghịch ngợm không nghỉ một giây phút nào. Sau khi đánh xong baba, cậu nhóc lại lắc lắc cơ thể nhỏ bé của mình để xoay người sang chỗ khác, Hoắc Sâm mở mắt ra thì chỉ nhìn thấy cái lưng nhỏ của con trai, như thể một cái tát vừa rồi chẳng liên quan gì đến nó vậy.

Kể từ sau khi có Hoắc Tiểu Hắc, Bao Tử đã hoàn toàn trở thành một người phụ nữ của gia đình, tình thương của mẹ đã lấn áp toàn bộ chí hướng của cô, so với việc trở thành một diễn viên giỏi thì bây giờ cô lại muốn làm một người mẹ tốt hơn. Thật ra thì trẻ con lớn nhanh lắm, chỉ cần bạn xa con một thời gian ngắn thôi là bạn sẽ cảm thấy mình đã bỏ lỡ rất nhiều điều.

Nếu Bao Tử trong thời gian này không thể tiếp tục đi làm, vậy gánh nặng kiếm tiền nuôi gia đình đương nhiên phải đặt lên một mình Hoắc mỗ rồi. Cho nên, Tiểu Hắc thỉnh thoảng lại không thấy baba của mình ở nhà.

Mà trẻ con thì lại rất hay quên, lúc Hoắc Sâm kết thúc công việc rồi trở về nhà thì lại thấy con trai chẳng vui vẻ gì khi gặp bố cả, thậm chí hần còn cảm thấy Hoắc Tiểu Hắc còn hơi có phần bài xích hần.

Ánh mắt của trẻ con không thể gạt được người, đặc biệt là những đứa trẻ có đôi mắt to tròn lúng liếng như Tiểu Hắc, lúc Hoắc Sâm về nhà, hần có thể nhìn ra được suy nghĩ của Hoắc Dự Khải thông qua ánh mắt mà con trai nhìn mình...

[O? Người này là ai?]

[Huhu, mama cứu con, nhà mình bị người ngoài hành tinh xâm chiếm rồi.]

Hoắc Sâm người ngoài hành tinh: "→_→"

Cho nên không khó để giải thích việc mới sáng ra hần đã bị ăn một đòn "Như lai thần chưởng" của Tiểu Hắc, dù sao thì tối qua lúc hần mệt mỏi về đến nhà thì hai mẹ con đã đi ngủ rồi.

Dường như là có tật giật mình, Tiểu Hắc sau khi cho baba mấy phút đồng hồ nhìn lưng mình, lại tiếp tục không nói tiếng nào mà vội vàng nhanh tay nhanh chân bỏ ra khỏi khu vực nguy hiểm.

[Bồn cục cưng tuy còn nhỏ, nhưng bồn cục cưng vẫn có thể cảm giác được là người đằng sau lưng đang muốn chiếm giữ hang ổ của mình đấy nhé.]

[Làm người phải luôn biết đề phòng.]

Chẳng qua là, hiện giờ muốn chạy thì đã trễ rồi.

Nhị Hắc chỉ cần dùng một tay là đã cấp được Tiểu Hắc lên →_→.

"Mama con đâu?"

Hoắc Sâm vỗ nhẹ vào mông của thằng quý nhỏ, theo lý thuyết thì vợ hần không thể dậy sớm như vậy được, bánh bao vốn yêu say đắm cái giường ngủ mà, nhưng hôm nay làm sao lại...

Hoắc Tiểu Hắc tất nhiên không thể trả lời câu hỏi của Hoắc Nhị Hắc được, hiện giờ cậu nhóc chỉ biết nói "A a" hoặc "Phi Phi" thôi.

[Không nói chuyện được, thật bức quá đi (´^`)(´^`)].

Hoắc Tiểu Hắc khẽ lắc lắc cái mông nhỏ đang bị nâng lên, miệng chây dãi, hai cái tay mập mập không ngừng vung vẩy: "A ~ a ~"

"Xi, quên mất là con chưa biết nói."

Giải thoát cho thịt viên nhỏ, Hoắc Sâm tiện tay sửa sang lại mái tóc rối bù, vén chăn lên chuẩn bị rời giường.

Hoắc Sâm lúc đứng lên trông rất cao lớn, thịt viên nhỏ đang ngoan ngoãn ngồi yên trên chăn, bỗng giật mình ngơ ngác nhìn baba, bởi vì baba cao quá nên thịt viên nhỏ phải ngửa đầu lên thật cao, kết quả là ngã ngửa ra giường.

QAQ

Tiểu Hắc dùng sức duỗi chân, muốn ngồi dậy một lần nữa, nhưng mà, đây chính là một nhiệm vụ rất khó khăn.

Bình thường nếu bị thế này thì mama sẽ giúp Tiểu Hắc một tay.

Nhưng bây giờ mama không có ở đây, còn baba thì chắc chắn không hiểu ý của Tiểu Hắc đâu, huhu, xem ra chỉ còn cách tự lực cánh sinh thôi.

Nhưng mà...

Tiểu Hắc hoàn toàn không có khả năng tự lực cánh sinh TAT.

Đều tại cái chân ở bên dưới làm vướng víu, nếu bên dưới mà không có vật gì cản trở thì chuyện lật người này nọ đối với Tiểu Hắc mà nói thì dễ như trở

bàn tay.

Tiểu Hắc mếu máo tui thân nhìn baba, hai mắt rom róm, chỉ không lâu sau, một giọt nước mắt to như hạt đậu cứ thế chảy xuống.

"Oa ~~~~" Từ yên lặng đến gào khóc chỉ cần mười mấy giây ngắn ngủi.

Hoắc mỗ: "..."

[Đúng là trẻ con, nói khóc là khóc ngay được.]

Mặc dù được baba cao lớn bế ôm dỗ dành rồi nhưng Hoắc Tiểu Hắc vẫn thấy rất tủi thân, đầu nhỏ dựa vào vai baba, nức nở mãi không thôi.

[Muốn mama dỗ cơ QAQ.]

"Đàn ông con trai hơi tí đã khóc thế này à, chắc chắc."

"A ~"

[Nghe không hiểu.]

[Đừng có dài dòng.]

...

Hoắc Nhị Hắc và Hoắc Tiểu Hắc nhân dịp này mà làm thân với nhau, hậu quả của việc thân quen chính là Hoắc Nhị Hắc đã bị Hoắc Tiểu Hắc làm cho mặt dính đầy nước miếng →_→.

Mới sáng sớm đã nhận được quà của con trai – Baba, để con rửa mặt cho baba nha =__w__=....

Xong xuôi đi xuống dưới nhà, thấy trên bàn ăn đã có một bữa sáng thịnh soạn, Hoắc Sâm liếc vào phòng bếp, ở đó có một bóng dáng đang bận rộn.

Bánh bao của trăm, một ngày không gặp mà ngỡ ba thu.

Đây thực sự là một cuộc sống đáng ngưỡng mộ, có vợ có con, vợ dậy sớm làm bữa sáng cho chồng, ấm áp và hạnh phúc biết bao.

Hoắc mỗ cực kỳ muốn lao vào bếp tặng cho vợ một cái ôm từ đằng sau, nhưng thật đáng buồn là trong tay lại đang bế thịt viên nhỏ TAT.

Kể từ ngày có thịt viên nhỏ, làm cái gì cũng bất tiện.

→_→

...

Hai vợ chồng đều không có thói quen khoe con trên blog, cho nên từ khi bạn nhỏ Tiểu Hắc ra đời đến nay, tất cả mọi người đều chưa được nhìn thấy dáng vẻ của Tiểu Husky mà bọn họ tâm tâm niệm niệm trong lòng QAQ.

Mỗi khi Bao Tử đăng ảnh selfie của mình lên mạng là bên dưới đều là những bình luận kiểu như – Tiểu Hắc của bọn em đâu rồi? Không có Tiểu Hắc là bọn em không bình luận nữa đâu. Chúng em chỉ tiếp nhận ảnh gia đình thôi, mau cho Tiểu Hắc của bọn em ra đây, nếu không đăng hình Tiểu Hắc bọn em không thèm thích chị nữa v...v

TAT

[Những fan thân ái của tôi đâu mất rồi?]

[Tiểu Hắc mới ra đời là toàn bộ thế giới cũng thay đổi theo luôn.]

Vì dễ lôi kéo lại tình cảm của các fan, Bao Tử liền cắn răng đăng hiển một tấm ảnh chụp đằng sau lưng Tiểu Hắc.

Bánh bao thích mua túi: Sáng nay Tiểu Hắc tát một cái cho baba tỉnh dậy, sau đó lập tức xoay người đi chỗ khác, để lại cho baba một bóng lưng kiêu ngạo ơ ~

[Hình ảnh]

#Phù sinh nửa ngày rảnh rỗi: Không nhìn thấy mặt, không bình luận [tạm biệt].

#Hồi ức chính là tôi: Rõ ràng chỉ nhìn cái lưng thôi mà em vẫn muốn nói là đáng yêu quá đáng yêu quá đáng yêu quá huhu ~

#Sắp đến rồi chạy thôi: Tiểu Hắc của chúng em, khó khăn lắm mới được lộ diện, nhưng không ngờ là vẫn chưa lộ mặt, không vui chút nào! Bao Tử à, em không ngờ chị lại như vậy đó (¬^¬)Σ.

...

#Học tra nhất chí: Huhu, muốn nuôi quá, nhìn cái lưng thôi cũng biết là mặt cục cưng rất đẹp trai

rồi.

#Thi thố như cái bíp bíp: Trời, em đang bị thi cử ép muốn điên rồi, nhưng không sao, thi cử quật ngã em cũng được, chỉ cần hôn Tiểu Hắc một cái là đứng dậy được ngay =3=.

...

Tiểu Hắc rất quần Bao Tử, làm cho Hoắc Sâm hơi ghen tị.

Nhưng mà cũng khó trách, phải biết rằng Hoắc Tiểu Hắc là kết tinh của Hoắc Sâm và Bao Tử, mà ai cũng biết là hai vợ chồng này đều rất ham ăn.Cho nên dựa theo định luật di truyền thì Tiểu Hắc của chúng ta cũng sẽ là một đứa nhỏ ham ăn, mà Bao Tử lại giống như quán com di động của cậu nhóc vậy, thành ra là...

Theo mama, có sữa uốngΣ(ノ"≡ノ.

Nếu Hoắc Sâm mà biết nguyên nhân con trai mình đánh mẹ là vậy thì chắc là hắn sẽ chủ động đảm nhiệm vị trí làm vú em luôn mất.

Lấy bình sữa buộc vào ngực là được chứ gì!

Trời đất, hình ảnh quá đẹp, thật không dám tưởng tượng.

"Anh đi quay phim sao không thấy em tới thăm hả?"

"Dạ?"

"Lúc quay phim có một cô gái cứ bám lấy anh rồi hỏi này nọ, nếu em cùng Dự Khải đến thăm anh thì Dự Khải nhà chúng ta nhất định sẽ giải quyết chuyện đó giúp baba, đúng không con?"

Hoắc Tiểu Hắc: (≥w≤)

Bao Tử: →_→

[Nhớ hai mẹ con em thì cứ nói thẳng ra đi.]

...

Cuối cùng Bao Tử vẫn phải thỏa hiệp, chồng mình ngao kiều như vậy cũng không phải ngày một ngày hai rồi, bây giờ cô cũng đã quen, ngay cả cách dỗ dành cũng đã tổng kết ra được 108 loại, trong đó cách trực tiếp và hữu hiệu nhất là...

"Được thôi, tối nay em sẽ đền cho anh."

"= v ="

[Trầm đúng là muốn nghe câu này.]

[Nếu không phải tối qua lúc anh về thấy em đã ngủ, thì nào cần phải chờ đến tận tối nay (¬▽¬).]

[Lâu lắm rồi không được ăn thịt.]

Hoắc Sâm vì đang vui nên gơ tay muốn ôm lấy Tiểu Hắc từ trong tay Bao Tử, không ngờ Tiểu Hắc lại không muốn, cứ ôm chặt lấy cổ mẹ, hướng cái mõng về phía baba.

Hoắc Sâm: "→_→"

[Thằng oắt con này, thật không đáng yêu chút nào.]

Bây giờ không giống như trước nữa, trước đây nếu hai vợ chồng muốn lăn lộn thì chẳng cần phải

để ý điều gì, nhưng bây giờ mà muốn lăn lộn thì điều đầu tiên là phải dỗ Tiểu Hắc ngủ đã.

Chỉ có điều là...

Trẻ con hầu hết đều như vậy, lúc bạn không muốn con ngủ thì đứa nhỏ lại cứ ngáp cứ khóc liên tục đòi ngủ; còn lúc bạn muốn con ngủ thì sao, đứa nhỏ lại tràn trề sinh lực muốn chơi đùa cùng bạn.

Nhân lúc Bao Tử đang đi tắm, người cha tốt Hoắc Sâm bế Hoắc Tiểu Hắc đi đi lại lại trong phòng, thăm nghĩ cứ như vậy thì chỉ một lát sau là Tiểu Hắc sẽ gục vào vai mình mà ngủ thôi.

Tưởng tượng luôn tốt đẹp, còn thực tế thì rất phũ phàng.

Hoắc Tiểu Hắc vẫn mở to đôi mắt đen láy của mình, hoàn toàn không có cảm giác buồn ngủ.

"Sao còn chưa ngủ hả con? Tám giờ rồi."

Thịt viên nhỏ nghĩ là baba đang đùa với mình, cũng rất phối hợp mà vung cái tay mập mạp lên, còn đáp lại: "A ~"

"..."

...

Một tiếng sau, Tiểu Hắc của chúng ta cuối cùng cũng tiến vào mộng đẹp, môi hơi nhếch lên, ngọt ngào ngủ say.

Tiếp theo chính là thiên hạ của Hoắc Husky rồi ~

Hoắc Sâm nhẹ nhàng đặt Tiểu Hắc xuống giường, lấy gối vây xung quanh để đảm bảo an toàn cho con, sau đó đi vào căn phòng chiến đấu của hai vợ chồng.

Cửa phòng vừa mở ra, Bao Tử lập tức bị áp vào tường, Hoắc Sâm khàn giọng nói: "Có nhớ anh không?"

Bình thường thì Bao Tử sẽ không nói mấy lời ngọt ngào sến sẩm đâu, nhưng nếu không làm cho Hoắc Husky hài lòng thì e là tối nay bánh bao cô sẽ bị ăn sạch đến nhân cũng không còn mất. Kể thức thời mới là trang tuần kiệt, Bao Tử ngẩng đầu lên, hai mắt tỏa sáng, dịu dàng nói: "Tất nhiên là nhớ rồi."

"Ngoan lắm." Hai chóp mũi cọ vào nhau.

Đồ ngủ hoạt hình của Bao Tử đã bị vứt hết rồi, hiện giờ cái váy cô đang mặc có hơi gợi cảm, hơn nữa còn thật dễ dàng cho Hoắc Sâm ra tay.

[Lăn lộn lộn ~]

[Lướt sóng lướt sóng ~]

Trong căn phòng lớn tối thui chỉ nghe thấy tiếng hai người thờ dòn dập.

...

Ở bên ngoài quay phim lâu như vậy, về đến nhà sao có thể dễ dàng bỏ qua cho vợ được chứ. Hoắc mẫu – Một hai ba bốn hai hai ba bốn, đổi tư thế khác, lại một lần nữa.

Nhưng mà...

Bao Tử thoát nhìn đã cực kỳ mệt mỏi, thắt lưng đau mỏi không muốn động đậy nữa, rúc vào ngực Hoắc Sâm muốn đi ngủ, Hoắc Sâm thì vẫn vuốt ve lưng vợ. Sau đó, ở phòng bên cạnh bỗng truyền tới tiếng khóc của con trai.

QAQ

Tình huống bất đắc dĩ, đành phải dậy mặc quần áo rồi sang dỗ con thôi.

Haizz, nghĩ đến việc Cố Tử Diễm vừa nhận một show thực tế cho hán mà nhức cả đầu, con trai còn nhỏ như vậy, hán làm sao một mình chăm sóc con được đây TAT.

Nhờ đâu trong quá trình quay Tiểu Hắc tè hết lên người hán thì sao, một người ưa sạch sẽ như hán biết phải làm gì?

"Oa ~"

"Không khóc không khóc, baba tới đây."

Chương 75

Chương trình thực tế mà Cố Tử Diễm nhận cho Hoắc Sâm có tên là "Baba đến đây!", nội dung là các bà vợ sẽ đi khỏi nhà một tuần cho các ông chồng ở nhà chăm con. Mà điểm độc đáo của chương trình này là các em bé đều chưa đầy một tuổi, không biết các ông bố non nớt của chúng ta sẽ bị các cục cưng xoay như chong chóng thế nào đây.

[Tất nhiên, tổ chương trình không thể công khai ý đồ thật sự của mình ra được.] [Bọn họ không ngốc đâu nhé!]

Thế là, bốn ông bố nổi tiếng đã bị lừa tham gia show "Baba đến đây!" với lý do rất đường hoàng như sau – Mọi người đều biết là những ông bố nổi tiếng thường ít có thời gian ở nhà chăm con, e là đến bây giờ khi về nhà các con của bạn còn không nhận ra bạn nữa. Cho nên tổ chương trình chúng tôi hi vọng thông qua chương trình này, hai bố con sẽ trở nên thân thiết với nhau hơn, không còn cảm giác dư thừa mỗi khi ở nhà nữa.

Vấn đề này thật sự đã nói trúng nội tâm của các ông bố, đúng là chỉ có tổ chương trình là hiểu chúng tôi thôi.

Chẳng qua là, khi Cố Tử Diễm nói về mặt tốt của chương trình cho Hoắc Sâm nghe thì hần lại không có phản ứng gì cả.

Thứ nhất, lúc ở nhà hần có phải người thừa đâu [mặt tự tin].

Thứ hai, nếu quả thật là người thừa thì người mà hần muốn giành lại sự chú ý không phải Tiểu Hắc mà là bánh bao cơ [mặt ngạo kiêu].

Thứ ba, vấn đề không có nhiều thời gian bên con là do mấy người không biết thu xếp thời gian thôi, cứ để vợ và con cùng đến chỗ làm việc với mình là xong chứ gì [mặt kiêu ngạo]?

...

"Thế sao cậu không tham gia đi?"

"Tôi là người đại diện, cảm ơn → _ →."

"Xi, cái cơ này nói ra đến con tôi cũng không tin."

"..."

[Đừng có xía xối nhau.]

Dường như lần nào cũng vậy, lúc Cố Tử Diễm giao việc cho Hoắc Sâm thì điều đầu tiên hần làm đó chính là phản kháng, sau đó đến cuối cùng lại thỏa hiệp mà không báo trước. Người ta nói lòng dạ đàn bà như kim dưới đáy biển, nhưng suy nghĩ của tên họ Hoắc này cũng rất khó nắm bắt, Cố Tử Diễm thậm chí còn không biết tại sao hần lại đồng ý một cách đột ngột như vậy.

[Đừng cố đoán tâm tư của Hoắc Husky.]

[Đoán tới đoán lui cũng không đoán ra được đâu.]

Thật ra chuyện bỗng nhiên thông suốt cũng là có lý do của nó.

Mà nguyên nhân quan trọng nhất chính là...

Nếu để hần một mình chăm con mà không có bánh bao bên cạnh, thì lúc Hoắc Tiểu Hắc đói bụng cũng chỉ có thể uống sữa bột thôi, mà một tuần lễ cũng đủ để con trai hần quen với sữa bột rồi. Cho nên có thể coi đây là một cơ hội hiếm có để Tiểu Hắc cai sữa mẹ, về sau sẽ không xâm lược lãnh thổ của hần nữa = v =.

Phải biết rằng, mỗi lần nhìn bánh bao cho Tiểu Hắc bú là hần đều khó chịu cực kỳ.

Thế nên là một khi có cơ hội ngăn cách hai mẹ con ra, Hoắc mỗ nhất định sẽ nắm lấy.

[Không phải chỉ là để hần ở nhà một mình với con thôi sao?]

[So easy!]

"A Sâm, lúc anh trông Tiểu Hắc phải nhớ cứ cách ba tiếng thì pha sữa cho con một lần, tuyệt đối không được cho ăn dồn dập, ăn quá no sẽ dễ chớ lăm, nhớ mà chớ hết lên người anh thì anh lại sợ, phải cẩn thận đấy nhé."

"Ừ, anh nhớ rồi."

Hoắc mỗ rất nghiêm túc nghe vợ dặn dò, dù sao những chuyện này cũng rất quan trọng, mặc dù bây giờ mới nghe thì có hơi muộn, nhưng còn hơn là không biết gì, kéo đến lúc đó lại luống cuống thì chết.

Nói thật là Bao Tử không yên tâm một tí nào, cô cảm thấy việc giao Tiểu Hắc cho Nhị Hắc là không khả quan cho lắm → _ →.

[Không biết cục cưng bé bỏng của mẹ sẽ ra sao đây...] [ଫ_ଫ]

[Thật đáng sợ!]

"Còn nữa còn nữa, nếu tự nhiên anh thấy Tiểu Hắc tỏ vẻ bức bối kim nén thì càng phải chú ý hơn, bởi vì đó là dấu hiệu cho thấy Tiểu Hắc muốn ị đó."

"..." QAQ.

...

Trước ngày ghi hình hai tuần, Bao Tử càng cảm râm nhiều hơn, lúc nào cũng không yên tâm chỗ này không yên tâm chỗ kia, mới đầu Hoắc Sâm còn khiêm tốn học hỏi, còn ghi chép lại nữa. Nhưng càng về sau thì Hoắc mỗ lại không chịu nổi, hần cảm giác vợ mình như sắp bước vào thời kì mãn kinh vậy QAQ.

[Đáng sợ quá!]

[Cứ cầu nhàu suốt ngày thôi.]

[Lúc trầm phải ra ngoài quay phim cũng chưa từng thấy nàng dặn dò nhiều như vậy.] [Quả nhiên là phân biệt đối xử mà (〃^〃)ゞ.]

Bị "Đường Tăng" Bao Tử niệm chú nhiều quá nhức cả đầu, Hoắc Sâm liền dùng phương thức đơn giản mà hữu hiệu nhất để kết thúc chuỗi cảm râm này.

Hắn xoay người lại, nâng cằm cái người đang đứng sau lưng mình lên, cúi xuống hôn chụt một cái lên môi cô, dùng thanh âm gọi cảm mê hoặc lòng người nói: "Ngoan, anh nhớ rồi mà."

"Tôm hùm" Bao Tử: (//▽//)

[Cái giọng nghe mà muốn phạm tội.]

[Im lặng đồ mặt ịng.]

Bạn nhỏ Hoắc Tiểu Hắc đang được mẹ bế, sau khi chứng kiến toàn bộ sự việc, cậu nhóc liền mở to đôi mắt long lanh của mình, hết nhìn baba rồi lại nhìn mama, sau đó cũng bắt chước cắn một cái lên mặt mẹ mình.

Hoắc Sâm: "..."

[Thịt viên nhỏ kia, mặt mẹ con là để cho con hôn đấy à?]

[Lại còn hạ khẩu ngay trước mặt baba nữa chứ!!!]

Hoắc Tiểu Hắc: = v =

[Chơi thật vui, lại cắn một ngụm nữa.]

Bao Tử: QAQ

[Con trai à mau dừng lại đi.]

[Baba con chuẩn bị biến thành Bao Công đi xử án kia!]

[Còn nữa, con thích gặm thì gặm đi, nhưng hãy khống chế nước miếng của mình có được không hả?]

Cuối cùng thì cũng đã đến ngày ghi hình chính thức, trước ngày quay trong nhà đã được gắn rất nhiều camera, còn dựng mấy cái lều nhỏ ở góc nhà để những anh quay phim ngồi trong đó quay nữa.

Càng gần đến lúc chia cách thì Bao Tử lại càng không nỡ rời xa Tiểu Hắc bé bỏng của cô.

Cô ôm Tiểu Hắc không chịu buông tay, Hoắc Tiểu Hắc cũng ôm chặt cổ mẹ, gục trên vai mẹ chớp chớp mắt, ngoan vô cùng.

Tiểu Hắc trắng trắng mềm mềm, lập tức chinh phục được cả tổ quay phim.

Chỉ có điều là...

Tiểu Hắc lại tỏ vẻ không hào hứng mấy, tự nhiên trong nhà xuất hiện nhiều người ngoài hành tinh như vậy, Tiểu Hắc thấy không quen.

[Trong lòng cực cung sợ thế nào các cô chú không hiểu được đâu.] [Hãy để cực cung làm một em bé an tĩnh thôi có được không?]

Mặc dù không nỡ chút nào, nhưng vẫn phải tuân theo quy tắc của chương trình, với lại tuần này Bao Tử cũng không rảnh rồi, cô còn phải đi quay một quảng cáo thạch hoa quả đông lạnh và một quảng cáo tã giấy.

QAQ

Rõ ràng đã quyết định sẽ ở nhà làm một người vợ một người mẹ tốt rồi, thế mà vẫn bị gọi đi làm, Cố Tử Diễm nói tranh thủ lúc Hoắc Sâm ở nhà chăm con, em có thể đi làm kiếm thêm chút thu nhập cũng tốt mà.

→_→

Quay quảng cáo thạch thì có thể ăn miễn phí, còn quay quảng cáo bím thì nghe nói là công ty sẽ tặng mấy bịch cho người đại diện của thương hiệu, vừa hay Tiểu Hắc cũng cần dùng tới, hơn nữa còn được nhận tiền quảng cáo nữa, nghĩ thế nào cũng thấy lời, có sao mà lại không làm chứ!

Thôi thì tâm nguyện làm bà chủ gia đình cứ để đến lúc quay xong quảng cáo thì làm tiếp vậy....

Hôn lên khuôn mặt nhỏ bé của con trai, Bao Tử thật không nỡ chút nào, mếu máo giao Tiểu Hắc lại cho Hoắc Sâm.

Nghi thức chia tay vô cùng rườm rà lâu la, nhưng trong mắt của các anh quay phim thì đây là hình ảnh một nhà ba người cực kỳ hạnh phúc TAT.

Cũng may là chương trình "Baba đến đây!" chỉ có các ông bố mà không có các bà mẹ, chứ không thì bọn họ nhất định sẽ không nhận công việc quay phim này đâu.

[Bị ngược nhiều là đoán mệnh lắm đó.]

Bao Tử rời đi một cách lén lút, cố gắng bước thật nhẹ ra ngoài. Hoắc Tiểu Hắc lại bắt đầu tìm mẹ, đầu nhỏ xoay tới xoay lui, lúc phát hiện mẹ không còn ở nhà nữa thì nước mắt lập tức trào ra như vỡ đê.

Tiếng khóc phải nói là cực kỳ thương tâm, làm cho các nhân viên ở đó nghe mà đau lòng theo. Bọn họ thậm chí còn nghĩ không biết liệu làm vậy có quá tàn nhẫn hay không.

Hoắc Sâm ôm Tiểu Hắc đi qua đi lại trong nhà, bàn tay to nhẹ nhàng xoa lưng cho Tiểu Hắc, vừa xoa vừa dịu dàng dỗ dành, hình ảnh vô cùng ấm áp.

Thịt viên nhỏ dần dần bình tĩnh lại, nhưng vẫn chìm đắm trong nỗi buồn phải xa mẹ, cậu bé yên lặng vùi đầu vào cổ baba, một mình bi thương, một mình nức nở.

[Bình thường đều là baba biến mất mà, sao lần này lại là mama chứ? Huhu ~]

[Cực cung cần yên tĩnh một chút.]

Thực ra là lúc bước ra khỏi cửa Bao Tử cũng thấy hơi hối hận, trong lòng vẫn không thấy yên tâm, lúc nán lại ngoài cửa nghe thấy tiếng con khóc thì càng đau lòng hơn.

[Nỗi lòng người mẹ ai có thể hiểu đây.]

Người ta nói con đi xa thì mẹ lo lắng, nhưng thật ra là dù có để con ở nhà cho bố chăm thì những bà mẹ vẫn không thể thôi lo nghĩ.

Bên ngoài ánh mặt trời chiếu rọi rõ, Bao Tử đeo kính râm ngược nhìn lên bầu trời, hít sâu một hơi, sau đó lấy di động ra...

Bánh bao thích mua tui: #Baba_đến_đây, lúc không có em ở nhà, mong anh Hoắc nhớ chăm sóc cho bản thân và Tiểu Hắc thật tốt nha @Diễn viên điện ảnh Hoắc Sâm.

#Hôm nay vừa thi xong Anh vẫn: Trời ơi Bao Tử, sao chị có thể giao bạn trai em cho Hoắc Husky chăm sóc chứ? Nhờ Hoắc Husky làm bạn trai em bị bệnh thì phải làm sao ơ ~ [mặt ghét bỏ].

#Cô đơn đã vạn năm: Tiểu Hắc của chúng em thật đáng thương, nhưng lại nghĩ đến việc sắp được nhìn thấy Tiểu Hắc trên TV là em lại muốn nói một câu, nam thần Hoắc, anh hãy chăm sóc tiểu nam thần của chúng em thật tốt nha.

#Quy hải nhất đào: 23333333, anh chồng xấu xa của chúng ta nhất định là buồn đến phát khóc rồi, thử tưởng tượng cảnh Tiểu Hắc hành hạ Nhị Hắc là thấy vui ghê, ha ha ha ha ha.

...

#Yên tri ngư chi nhạc: Em vừa ngộ ra một thông tin rất quan trọng. Bao Tử dặn Hoắc Sâm chăm sóc tốt bản thân trước rồi mới đến chăm sóc tốt cho Tiểu Hắc, suy ra trong lòng Bao Tử thì Hoắc Husky có địa vị cao hơn một chút, bỗng dưng thấy Tiểu Hắc của chúng ta thật đáng thương. Tiểu Hắc ơi mau đến với chị nào, chị thương em~.

#Quả cam vui vẻ: Lâu trên nói sai rồi, vì Tiểu Hắc không có khả năng tự chăm sóc cho mình, nên Husky trước tiên phải chăm sóc tốt cho bản thân đã rồi mới có sức để lo cho Tiểu Hắc, suy ra là lòng Bao Tử vẫn chỉ đặt vào Tiểu Hắc thôi, ha ha ha ha ha.

#Diễn viên điện ảnh Hoắc Sâm: @Bánh bao thích mua túi, tuyệt đối không làm phụ lòng vợ, nhưng mà nếu anh làm tốt thì có được thưởng không?

#Manh sủng nhất lưỡng chỉch: Vẫn còn có thời gian mà vào đây bình luận, anh Hoắc à, anh tập trung chăm sóc Tiểu Hắc cho bọn em đi →_→.

#Quần tụt: Có phải chỉ mỗi tôi là quan tâm đến chuyện phản thưởng không 2333333333.

Một câu làm thức tỉnh người trong mộng.

Các fan lập tức đồng loạt tỏ vẻ lại bị hai vợ chồng nhà này ngược rồi TAT.

[Đừng có show ân ái nữa đi!]

[Phát điên lên được!]

...

Các bạn fan thì thi nhau phẫn nộ, còn Hoắc mỗ thì tỏ vẻ kiếp sống chăm con thật khổ quá đi thôi.

TAT

[Hoắc Husky khổ tâm lắm, thật muốn ném tiểu Husky cho mấy người nuôi luôn cho rồi!

Bạn đang đọc truyện *Nhật Kí Hôn Nhân Của Tôi Và Thần Tượng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 76

Một Husky bố và một Husky con, bắt đầu những ngày sống nương tựa vào nhau.

Mà vấn đề là em bé thì nghịch ngợm, còn ông bố lại thiếu kinh nghiệm, cho nên cuộc sống của hai bố con chắc chắn không thể bình yên được rồi.

Kể từ khi chương trình "Baba đến đây!" công bố tên khách mời, tổ chương trình đã nhận được rất nhiều sự chú ý, các fan vừa cực kỳ mong đợi lại vừa không yên lòng khi sắp được nhìn thấy thần tượng của mình ở nhà chăm sóc con. Điều đáng chờ mong là chương trình này nhất định sẽ rất vui đây, các em bé chắc chắn sẽ mang đến đủ các chuyện phiến toái đến cho các ông bố, còn không yên lòng là vì sợ các ông bố sẽ không chăm sóc tốt cho các em bé được, rồi lại để các bé nghịch ngợm đến bản thi thì buồn lắm QAQ.

Người ta nói yêu ai yêu cả đường đi, cho dù con của thần tượng có thế nào thì các fan vẫn sẽ thích, thậm chí cuối cùng còn thích mấy em bé hơn cả thần tượng của mình ý chứ.

Mà trong các em bé thì có Tiểu Hắc là được chú ý nhất, rõ ràng ngay cả mặt còn chưa lộ diện được lần nào, nhưng Tiểu Hắc vẫn có thể tự động thu hút các fan đến với mình. Điều này làm cho Bao Tử, người đã phấn đấu nhiều năm ghen tị không thôi, thật vất vả mới tăng được thêm fan nhờ mấy bộ phim, thế mà bây giờ các bạn đó lại chạy sang làm fan của con trai cô hết rồi.

Mọi người hiện giờ đang hô hào ầm ĩ trên blog của hai vợ chồng – Nhị Hắc, anh nhớ phải chăm sóc tốt cho Tiểu Hắc nha; Nhị Hắc, đừng để Tiểu Hắc đói bụng nhé v...v

Thậm chí mẹ Hoắc cũng gửi tin nhắn cho Hoắc Sâm: Nhà họ Hoắc chúng ta trước mắt cũng chỉ có một cháu đích tôn duy nhất thôi đấy, con phải chăm

sóc Tiểu Hắc cho tốt biết chưa!!!

Hoắc mỗ: TAT

[Cảm giác không được ai yêu thương.]

[Trẫm là người không đáng tin như vậy sao?]

[Tiểu Hắc là nhi tử của trẫm, không lẽ trẫm lại có thể đối xử không tốt với con của mình ư?]

...

Từ khi Bao Tử đi vắng, hai bố con ở với nhau khá ổn, mà cái gọi là khá ổn chính là...

[Chính sách nuôi thả.]

Sàn phòng khách rải đầy miếng ghép hình Cừu nhỏ và Sói xám, các góc nhọn của bàn trà đã được Bao Tử bịt lại hết rồi. Hoắc Sâm cứ thế đặt Tiểu Hắc trong đồng xếp hình, để con tự chơi.

Mặc dù Tiểu Hắc đã chấp nhận số phận rồi, dần dần cũng phải cố gắng đón nhận chuyện phải xa mẹ, nhưng điều đó không có nghĩa là Tiểu Hắc chịu tha thứ cho baba đầu nha.

Dưới mắt nhìn của Tiểu Hắc, thì đầu tiên là có một baba ngoài hành tinh xông vào nhà mình, không lâu sau thì thêm cả một đồng người ngoài hành tinh khác tới (chính là các chú quay phim), cho nên nhất định là những người này đến từ hành tinh khác, câu kết với nhau để làm chuyện xấu rồi, cuối cùng còn đuổi cả mama thơm thơm mềm mềm của Tiểu Hắc đi nữa.

[Đều tại bốn cục cung quá nhỏ.]

[Tay trời gà không chặt, chưa thể bảo vệ được mama và ngôi nhà thân thương.]

...

Vẫn là bóng lưng nhỏ bé đó, nhưng lần này Hoắc Sâm lại thấy rất...bi thương.

Có phải là hấn nghĩ nhiều quá rồi không QAQ.

Chứ thịt viên nhỏ chưa hiểu chuyện mà, sao có thể tỏ ra cô đơn như vậy được chứ.

Nói thật là mấy đứa nhỏ một khi đã giả bộ tui thân thì lực sát thương là rất lớn. Tiểu Hắc không nói tiếng nào, cứ thế quay lưng lại với Hoắc Sâm, cảm giác như đang yên lặng kháng nghị, nhưng thật ra dưới ống kính máy quay của anh quay phim thì có thể thấy là Tiểu Hắc đang rất vui vẻ gặm cắn ngón tay mình.

"..."

[Hoắc Tiểu Hắc đang rất khoái trá gặm ngón tay.]

[Nhưng tại sao đáng về Hoắc ảnh để nhìn Tiểu Hắc lại tràn đầy sự đau lòng thế nhỉ?]

"Tiểu Hắc, lại đây con."

Thịt viên nhỏ gặm ngón tay rất vui, mắt to chớp chớp, khẽ quay đầu sang một chút, phát hiện xung quanh không có động tĩnh gì, thế là lại bắt đầu chuyển tâm gặm tay tiếp.

"Hoắc Dự Khải, có nghe baba nói không?"

Cái đầu nhỏ chậm rãi quay ra, mông nhỏ lắc lắc, bắt đầu tìm kiếm nơi tiếng nói phát ra. Sau đó Tiểu Hắc liền trông thấy baba đang ngồi trên salon.

"A ~ a ~"

Em bé đáng yêu luôn khiến cho người ta yêu thích, Hoắc Sâm nhìn đáng vẻ hồn nhiên của con trai, tim bỗng chốc mềm nhũn cả ra.

"Đến đây với baba nào."

Ai ngờ Tiểu Hắc lại dịch cái mông về sau, nét mặt đề phòng nhìn baba.

Hoắc Sâm: "..."

Anh quay phim nín cười rung cả máy quay.

[Trời ạ, thịt viên nhỏ này đáng yêu quá đi!]

Một buổi sáng đã trôi qua, Hoắc mỗ thử phào nhẹ nhõm, thì ra không phải đứa trẻ nào cũng hành hạ ba mình, ít nhất thì Tiểu Hắc nhà hắc rất ngoan.

[Đừng có vui mừng quá sớm.]

[Không phải là không hành hạ, mà là chưa tới lúc thôi.]

Thật ra chuyện Bao Tử lo lắng Hoắc Sâm sẽ không chăm sóc tốt cho Tiểu Hắc là hoàn toàn có lý, biết sao không. Hoắc mỗ kia lại tự mình xuống bếp làm cơm chiên trứng cho mình ăn, nhưng lại để cho Tiểu Hắc đói đến sôi cả bụng rồi.

Bạn nhỏ Tiểu Hắc dùng ánh mắt mong đợi nhìn baba ăn từng miếng từng miếng cơm, nước miếng chảy đầy đất. Cậu nhóc từ từ bò đến bên cạnh baba, ngẩng đầu nhỏ lên nhìn.

Bị ngó lơ rồi.

Quả nhiên trên đời này chỉ có mẹ là tốt nhất thôi.

Hoắc Tiểu Hắc rất nhớ mẹ, nếu bây giờ mà mẹ ở đây thì Tiểu Hắc sẽ không phải đáng thương chịu đói rồi.

Càng nghĩ càng tủi thân, từng giọt nước mắt to như hạt đậu lại ào ào rơi xuống.

"Hức ~ Oa ~~~"

Bấy giờ ông bố Hoắc Sâm mới tỉnh ngộ - Chết cha, quên không cho con uống sữa rồi.

Hắn vội vàng ôm Tiểu Hắc đang khóc lên, sau đó lại phát hiện thêm một vấn đề, hình như cái bím hơi phồng lên thì phải QAQ.

Có một dự cảm bất thường ~

!!!!!!!!!!!!

Bánh bao ngốc, em lại dám gạt anh!

Rõ ràng em nói lúc Tiểu Hắc ị thì sẽ báo hiệu trước mà? Làm gì có chứ?

Không bao giờ...muốn ăn cơm chiên trứng nữa [vẫy tay tạm biệt].

...

Cuộc sống vốn là như vậy, sẽ luôn có những người chạm đến giới hạn của bạn, nhưng bạn lại chỉ có thể chịu đựng mà không làm được gì.

Hoắc Sâm ưa sạch sẽ là vậy, thế mà lúc con ị cũng chỉ còn cách yên lặng đi rửa đít cho con. Nếu Tiểu Hắc mà lớn hơn một chút thì tốt quá, chuyện này sẽ không tái xuất hiện nữa, mà nếu có thì hắc cũng có lý do để dạy cho con rằng: Lớn rồi mà còn không biết tự đi vệ sinh hả?

Thịt viên nhỏ được coi trần trường thì rất vui, chân nhỏ tay nhỏ cứ vung lên nhún nhảy không ngừng, quên luôn cả việc đang đói bụng QAQ.

Hoắc Sâm pha xong sữa rồi nhưng không cho con ăn ngay mà đặt ở bên cạnh, để con nằm sấp trên giường, cặp mông nhỏ trắng trẻo cứ thể hiện ra ngay trước mắt, sau đó hắc cầm điện thoại chụp một tấm, mở cái app chỉnh sửa ảnh mà bánh bao tải về ra, chọn hình quả đào để che mông Tiểu Hắc lại.

Diễn viên điện ảnh Hoắc Sâm: Anh vừa rửa mông con tận năm lần đấy!!! @Bánh bao thích mua túi [Hình ảnh]

#Thời gian thấm thoát trôi: Em đã nhìn thấy mông Tiểu Hắc, sau này nguyện ý trở thành người của Tiểu Hắc [mặt cười].

#Ba đồng hai hào rưỡi: Không nhìn thấy mặt, không bình luận, mông bị che kín, không bình luận...

#Bảy tháng bảy ngày: Ui trụi ui, Hoắc anh để, anh cho rằng che mông Tiểu Hắc lại là em không thể tưởng tượng được sao? Em đã nhìn thấy mông Tiểu Hắc rồi, em muốn chịu trách nhiệm với Tiểu Hắc, nên là con chào ba chồng ạ, con là con dâu tương lai của ba nè.

...

Hoắc Tiểu Hắc cuối cùng cũng được ăn rồi, nhưng mà Tiểu Hắc rất nhạy cảm phát hiện ra là mùi vị của sữa lần này không giống với vị mà bình thường Tiểu Hắc hay uống.

Là một em bé được nuôi nấng rất cẩn thận, Hoắc Tiểu Hắc tỏ vẻ mình rất kén ăn.

Phun ra, không uống.

"Phi ~" [mặt chảnh].

Hoắc Sâm thấy vậy thì không hiểu con mình đang muốn làm gì, còn cho là Tiểu Hắc đang muốn đùa với hắn nữa chứ.

Thế là hắn liền nhỏ nhẹ dỗ dành: "Đừng nghịch nữa, uống nhanh lên con." → _ →

Hoắc Tiểu Hắc không có sức phản kháng nên lại bị baba nhét núm cao su vào miệng, cậu nhóc chậm rãi liếc baba một cái, ý nói baba ngốc này, không hiểu ý của bốn cục cưng gì cả.

"..." QAQ.

[Trời đất, cái ánh mắt vừa rồi là ý gì vậy?!]

[Không phải con đang cười nhạo trí thông minh của baba đấy chứ?]

Mặc dù Tiểu Hắc rất không thích vị sữa mà bố pha, nhưng nếu không uống thì sẽ đói bụng lắm, gây sự với cái gì thì được chứ không thể gây sự với đồ ăn nha = v =.

Chẳng qua là...

Hoắc Sâm dù gì cũng là một ông bố mới học nghề, tay chân lóng ngóng, cho nên đã pha hẳn một bình sữa đầy thật đầy cho Tiểu Hắc.

No! Chết! Mất!

[Alo, 110 (số điện thoại của cảnh sát) phải không ạ? Ở đây có người đang muốn "muru sát" con ruột!]

Tiểu Hắc vì no quá rồi nên cũng ngưng nguẩy tránh né báo hiệu cho baba, nhưng Hoắc mẫu lại không hiểu ý nên cứ ép Tiểu Hắc ăn nốt, thật khổ cho Tiểu Hắc quá đi thôi.

...

Hậu quả của việc ăn quá no chính là Tiểu Hắc đã bị chớ, hơn nữa còn chớ hết ra người Hoắc Sâm.

Hệ thống của boy thích sạch sẽ bị hỏng mất rồi!!!

Vừa định ân cần dạy bảo con mình một chút, kết quả lại trông thấy Tiểu Hắc chậm rãi nghiêng đầu lườm hắn: → _ →.

Hoắc mẫu: QAQ

[Lại bị khinh bỉ rồi.]

Thôi chết, bây giờ hắn mới nhớ đến lời dặn của bánh bao – Chỉ cho cục cưng uống một lượng sữa vừa phải thôi.

TAT.

Mới không bao lâu mà Hoắc mẫu đã bị con trai ghét bỏ rồi, cảm thấy tổn thương.

Lúc Bao Tử gọi video call về, hắn thậm chí còn giả bộ đáng thương kể về chuyện mình bị Tiểu Hắc hành hạ khổ cỡ nào.

Lần đầu tiên thấy một ông bố đi tố cáo con mình với vợ đấy.

"Tiểu Hắc lắm chuyện lắm."

"Con còn bé mà, anh phải chăm sóc quan tâm con thật nhiều nha." "(^ ^)" Hoắc ba tuổi tỏ vẻ không phục.

"Trưa Tiểu Hắc có ngủ không?"

"Ngủ rồi, chỉ có lúc đó thì anh mới được rảnh rỗi một chút. Vợ, sao em không hỏi thăm anh?"

"..."

[Chồng à, không phải vừa mới nhận điện thoại là anh đã kể khổ rồi đấy sao?]

Mà Hoắc Tiểu Hắc sau khi nhìn thấy mẹ trong điện thoại thì đôi mắt to cứ đảo không ngừng, tâm trạng lập tức phấn chấn hẳn lên = v =.

...

Ở nhà Hoắc Sâm có một thói quen chính là sau khi tắm xong thì để trần nửa người trên đi ra ngoài, ngày ghi hình thứ nhất cũng không ngoại lệ, hẳn dường như đã quên mất là trong phòng ngủ có gắn camera, kết quả là... toàn bộ máy quay đã quay lại được dáng người hoàn mỹ 360 độ không góc chết của Hoắc Sâm.

Nếu Bao Tử mà biết chuyện body của chồng có khả năng sẽ bị các fan nhìn thấy hết thì cô nhất định sẽ chìm trong vại dấm mất, sau đó lúc về nhà phải phạt Hoắc mỗ quý bàn phím mới thỏa. Hiên nhiên cô đã quên mất là lần trước chính cô đã chụp ảnh sau khi tắm của Hoắc Sâm rồi đăng lên trang cá nhân của mình rồi.

Các bạn fan đã từng được nhìn body của Hoắc Sâm rồi nên cũng không có phản ứng gì quá lớn, chẳng qua là sau khi chương trình được phát sóng, khán giả đều bị chọc cười đến đau cả bụng, ôi má ơi, Tiểu Hắc của chúng ta hình như cũng bị kế thừa sự ngốc nghếch đáng yêu của hai bố mẹ rồi, đột nhiên thấy thương Hoắc ảnh đế quá đi 23333333333.

Lúc Hoắc mỗ đi tắm, Tiểu Hắc được đặt nằm trên giường lớn, xung quanh được vây kín lại để phòng việc Tiểu Hắc ngã xuống giường. Mặc dù từ sau khi có con trong nhà đã được trải thảm lông mềm rồi, nhưng vẫn phải đảm bảo an toàn tuyệt đối. Tuy Hoắc Sâm tắm rất nhanh nhưng Tiểu Hắc lại không thể nằm yên quá lâu, vì sợ Tiểu Hắc quá nhàm chán nên một mình nằm khóc, Hoắc Sâm đã nhét một món đồ chơi nhỏ vào tay con.

Thịt viên nhỏ giơ cánh tay của mình lên, món đồ chơi liền phát ra tiếng kêu thanh thúy, làm cho thịt viên nhỏ rất phấn khích.

Cửa phòng tắm bật mở, Hoắc Sâm cời trần đi ra.

Tiểu Hắc quay đầu nhìn, đập vào mắt là...lòng ngực của baba (☆_☆).

[Mặc dù không lớn như ngực mama.]

[Nhưng chắc vẫn có sữa bú nhỉ?]

[Trước khi ngủ phải bú sữa mẹ, đây là chuyện rất quan trọng [nắm chặt tay].]

Thịt viên nhỏ lăn một vòng, đang nằm ngửa biến thành nằm sấp, sau đó bò thật nhanh về phía baba, ngẩng đầu nhỏ lên, ánh mắt sáng rực nhìn chăm chăm vào...ngực Hoắc Sâm.

Hoắc Sâm xoa đầu nhỏ của con rồi lên giường nằm, Tiểu Hắc cũng thuận thế trèo lên người baba.

Sau đó cắn một cái...

Tiểu Hắc lúc này đã mọc răng rồi, dù chưa nhìn rõ nhưng cũng đủ khiến Hoắc Sâm sững sờ lúc bị cắn.

[Con trai ngốc, con đang làm gì thế hả?]

Chụt chụt, chặc chặc...

Hoắc mỗ: "..."

Vội vàng kéo Tiểu Hắc nằm lại xuống giường, kết quả chỉ chốc lát sau là Tiểu Hắc lại trèo lên, tiếp tục chẹp chẹp miệng.

Thịt viên nhỏ nhận định nơi này có sữa.

Đừng ai cản trở quyết tâm bú sữa của Tiểu Hắc nha!

Hai bố con cứ lằng nhằng mãi, một người thì ra sức kéo người kia ra, người kia thì kiên quyết không từ bỏ mà lấn tới.

Hoắc Sâm ngẩng lên nhìn camera, cảm thấy cực kỳ xấu hổ.

Tiểu Hắc dưới sự quyết tâm của mình, cuối cùng phát hiện nơi đó không có sữa →_→, lập tức chán ghét phì phì hai tiếng, sau đó nhanh như chớp lặn vào trong chăn.

"..."

[T^T]

"Đói bụng phải không? Con đợi một lát, baba đi pha sữa nha." "═w═"

Bạn đang đọc truyện *Nhật Ki Hôn Nhân Của Tôi Và Thần Tượng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 77

Lúc mới bắt đầu, tổ đạo diễn "Baba đến đây!" không ôm quá nhiều hi vọng vào show này, thứ nhất, đây là chương trình được mua bản quyền từ nước ngoài, có rất nhiều khán giả là fan trung thành của bản gốc rồi, tự dung làm giống theo thì sẽ bị nói ngay; thứ hai, mấy đứa bé đều còn quá nhỏ, trừ ăn với ngủ ra thì gần như không biết làm gì khác, cứ quay đi quay lại mấy cảnh như vậy thì sẽ rất nhàm chán; thứ ba, những nhà đài khác cũng đang có những show thực tế thu hút rất nhiều lượt xem, nếu show này được tung ra bây giờ thì không biết có được đón nhận hay không, tương lai nói thật là vô cùng tối tăm mù mịt.

Thế nhưng sau này khi chương trình được phát sóng thì bọn họ đã đồng loạt ngộ ra một điều – Hết thấy đều là mình đang tự hù dọa mình mà thôi.

Cuộc sống chỉ có ăn với ngủ cũng có rất nhiều điều thú vị đấy nhé.

Với lại các khách mời còn rất chất lượng nữa chứ, baba thì đẹp trai này, baby thì cũng quá đáng yêu luôn.

Ở cái thời đại coi trọng nhan sắc này, bọn họ không tin là tỷ suất người xem sẽ không tăng lên đâu.

...

Ngày thứ nhất thật ra khá hoàn hảo, chỉ có buổi tối là hơi cực chút, Tiểu Hắc cắn ngực của hân thì thôi đi, nhưng trước khi đi ngủ còn quấy khóc mãi, đồ thể nào cũng không chịu nín. Khả năng là vì mấy đứa nhỏ trước khi ngủ thường nhớ mẹ, với lại cảm giác bị baba cứng rắn ôm chắc chắn không thể thoải

mái bằng mama mềm mại ôm được →_→.

Đến ngày thứ hai thì Tiểu Hắc dậy rất sớm, sau đó lúc Hoắc Sâm đang thay bím cho con thì...Úm, nước bắn thẳng lên 3000 thước, khắp người Hoắc Sâm trong nháy mắt bị dính đầy nước tiểu của con.

"o(≥v≤)o"

[Ai ui ~ Cục cưng đã giải quyết xong chuyện đại sự của cuộc đời rồi, thoải mái quá!] [Lắc cái tay lắc cái chân, sáng ngủ dậy là phải vận động nha.] "..."

Sau phút chốc não bộ bị chết máy, lời dẫn dò của Bao Tử bỗng vang lên bên tai: Chồng này, anh phải nhớ buổi sáng ngủ dậy chuyện đầu tiên phải làm đấy là bế Tiểu Hắc đi tè nha, phải nhớ kĩ đấy, không thì chán ga trong nhà không giặt kịp đâu!!!

Suy ra có thể đoán được là, Bao Tử cũng đã từng phải trải qua việc này rồi 23333333....

Điều đáng mừng là Tiểu Hắc luôn giữ được sự sạch sẽ dưới sự chăm sóc của Hoắc Sâm, nên nhớ Hoắc Sâm là boy sạch sẽ, sao có thể để con trai mình bị bắn được. Đoán chừng chỉ cần Tiểu Hắc đánh rắm thôi là hân cũng có thể thả cậu nhóc vào trong bồn tắm chà rửa ba tầng trong ba tầng ngoài mát →_→.

Nháy mắt đã đến ngày ghi hình thứ ba, đồ ăn mà Bao Tử chuẩn bị sẵn đã sắp ăn hết rồi, cuộc sống bây giờ của Hoắc Sâm đang nghiêng dần về xu hướng dựa dẫm vào Bao Tử, chỉ muốn yên lặng làm một mỹ trạch nam thôi. Hai ngày vừa rồi trừ lúc vứt rác ra thì hân chẳng thêm ra khỏi nhà một bước, hân cảm thấy chỉ ở nhà thôi đã mệt với Tiểu Hắc lắm rồi, còn dẫn con trai đi ra ngoài nữa thì càng mệt hơn. Suy ra, Hoắc Sâm đã quên mất lời dẫn dò của vợ rồi.

Bao Tử: Ngày nào cũng phải đưa bánh bao ra ngoài một chút để hít thở không khí trong lành, hiểu rõ hơn về thế giới bên ngoài.

[Tiểu Hắc người ta ngày nào cũng được đi chơi đó ~]

Thế nhưng Hoắc Sâm vì lo lắng quá nên đã quên lời vợ, Bao Tử còn phải gọi điện thoại tới để hỏi thăm tình hình.

Chẳng qua là...

Hoắc Sâm rõ ràng có tật gặt mình, thế mà còn rất đáng hoàng nghiêm túc đáp: "Bên ngoài nhiều khói bụi lắm, làm gì có không khí trong lành, con trai còn nhỏ, không có sức đề kháng như người lớn đâu."

Bao Tử: →_→

[Hơ hơ.]

[Lý do đúng đắn quá nhỉ.]

[Thế thì em nói thật với anh nhé, để con cho anh trông nom em còn thấy nguy hiểm hơn là cho con

ra ngoài hít thở không khí đầy.]

"A Sâm, em xin chân thành nhắc nhở anh một điều, đó là vì lo anh sẽ không muốn ra khỏi nhà, cho nên số đồ ăn em chuẩn bị sẵn nhiều nhất cũng chỉ cầm cự được đến thứ tư thôi." Có câu đạo cao một thước, mà cao một trượng.

($\neg \nabla \neg$)

"..."

Một là nhịn đói, hai là ra ngoài mua đồ, Hoắc Sâm tất nhiên phải chọn cái thứ hai.

Không ăn no thì lấy sức đâu mà trông con chứ.

Không đúng!!!

Phải nói là phải ăn no thì mới có sức để trông con mới đúng.

$\Sigma\left(^{\circ}\pi^{\circ}\text{III}\right)$

Nhất định là do chăm con mệt quá nên đánh rơi não rồi, không thì làm sao hấn lại phạm phải cái sai lầm ngớ ngẩn này được cơ chứ.

...

Nếu đã đi ra ngoài thì nhất định phải ăn diện thật diện cho Tiểu Hắc.

Song..

Cái từ ăn diện chẳng qua là dùng để hình dung chính bản thân Hoắc Sâm mà thôi, có câu người dựa vào quần áo Phật dựa vào kim trang, thật ra cũng không hoàn toàn đúng, trên giang hồ chủ yếu là nhìn vào khí chất thôi.Có người thì mặc cái gì nhìn cũng đẹp, có người lại thay cả trăm bộ cũng vẫn như mặc giẻ rách vậy, tất nhiên vẫn phải chú ý xem là mình hợp với phong cách gì nhất, giống như Hoắc Sâm ý, trời sinh chính là một cái mắc treo quần áo.

Về phần Hoắc Tiểu Hắc thì $\rightarrow\_ \rightarrow$.

Hoắc Sâm mặc cho con một cái áo liền quần hình con thỏ, sau mông còn có một cái đuôi nhỏ lông mềm nữa, cái mũ liền trên áo cũng có hai cái tai thỏ luôn.Bộ đồ này là do mama bán bao mua, bởi vì cô nghĩ nếu Tiểu Hắc mà mặc cái này vào thì sẽ đáng yêu đến phát khóc luôn mất, hơn nữa bộ này còn rất hợp với đôi mắt to long lanh của Tiểu Hắc, chắc, thật muốn ôm chặt Tiểu Hắc vào lòng rồi hôn mãnh liệt mấy lần quá.

"Đi thôi con trai, baba dẫn con đi dạo siêu thị nhé."

" $\neg \vee =$ "

...

Hai cha con hùng dũng oai vệ khí phách hiên ngang bước ra ngoài.

Tiểu Hắc cực kỳ hưng phấn.

[Hôm nay trời trong xanh, khắp nơi đều tươi đẹp.]

[Đại vương mạng con đi tuần núi.]

...

Trong siêu thị rất đông người, mà Tiểu Hắc lại không ngoan, cứ có ý đồ muốn kéo khẩu trang của baba xuống, chắc là trong mắt Tiểu Hắc thì baba đeo khẩu trang trông xấu lắm, làm Tiểu Hắc sợ muốn khóc.

[Không thấy mặt, không bình luận.]

Hoắc Sâm liên tục tránh né, điều này lại làm cho Tiểu Hắc tìm được niềm vui thú, bắt một lần không được thì bắt hai lần, bắt hai lần không được thì bắt ba lần.Nhóc con, ta không tin người có thể thoát khỏi phật son vô ảnh cước của bản thò ta.

$o(\geq \vee \leq)o$

($\neg \wedge \neg$) $\S$

Mãi mà không thành công, bốn cục cung buồn rồi.

Điểm có lợi của mắt to chính là nói khóc là khóc, chuyện tập trung nước mắt vào trong hốc mắt chỉ tốn mười mấy giây thôi.

Tiểu Hắc tui thân nhìn baba, người ta nói nước mắt đàn ông không dễ rơi, nhưng bây giờ Tiểu Hắc còn nhỏ mà, vói lại Tiểu Hắc cũng chỉ để sẵn nước mắt thế thôi, tin rằng baba có thể hiểu được ý của Tiểu Hắc mà bỏ khẩu trang đầu hàng, nếu không thì...không thì...bốn cục cung sẽ khóc cho baba xem.

K.O!

Hoắc Sâm chịu thua, trải qua mấy ngày vừa rồi, hắn đã biết được năng lực khóc thần thánh của Tiểu Hắc, có thể nói là vang dội đến kinh thiên động địa, mà lúc khóc còn có thể tỏ ra rất thương tâm nữa.

...

Vốn vẫn có anh quay phim đi theo, mà mọi người trong siêu thị cũng hơi nghi ngờ từ trước rồi, cho nên lúc khẩu trang của Hoắc Sâm được tháo ra thì...

Các bạn gái trẻ: "Trời ơi Tiểu Hắc, đáng yêu quá điiiiiii."

Hoắc mỗ: →_→

[Mấy người chú ý không đúng chỗ rồi.]

[Phải nói là "Trời ơi, Hoắc ảnh đẹp trai quá đi" chứ?]

Xin chào, tôi chính là Hoắc Sâm không cần mặt mũi và tiết tháo đây [mặt cười].

Fan cực kì đông, sự hỗn loạn trong siêu thị đã không có cách nào để khống chế.

Chẳng qua đa phần đều là...

"Hoắc ảnh đế, em có thể chụp với...cục cung một tấm được không ạ?"

"→_→"

[Cô nói xem?]

[Luôn có điều dân muốn cướp nhi tử của trẫm đi.]

Hoắc Tiểu Hắc rất sợ khi tự nhiên bị mọi người vây quanh, vốn đang tràn trề sinh lực thì bây giờ lại cúi gằm mặt vào ngực baba, em bé mềm mềm bé xíu ôm chặt baba nhìn đáng yêu muốn chết, mà thỉnh thoảng Tiểu Hắc lại lén liếc trộm mọi người một cái nữa chứ, sau đó lại vội vàng trốn vào lòng baba, hướng cái đuôi thô lông mềm về phía các chị fan.

Các fan: (☆_☆)

[Không nói hai lời.]

[Cướp đi cướp đi.]

[Tiểu Hắc, mau nhảy vào lòng chị nào!]

...

Dưới sự can thiệp của các nhân viên, baba Hoắc Sâm cuối cùng cũng có thể thoải mái bế con đi mua sắm rồi, mà danh sách các mặt hàng mua về thì toàn là đồ ăn đồ ăn và đồ ăn thôi.

Một nhà ba người đều ham ăn, thật không đành lòng nhìn thẳng.

Thuận tiện mua thêm hai túi bìm nũa.

Từ ngày hắn một mình chăm con, số bìm trong nhà voi đi rất nhanh, người ta thì tiêu tiền như nước, còn hắn thì vung bìm như đất.

Có giới thì dùng tã đi, vừa tiết kiệm lại bảo vệ môi trường.

Thắng lợi trở về.

Về đến nhà, Hoắc Husky lập tức khoe mấy thứ đã mua cho bánh bao xem, không sai, hần đúng là đang muốn được vợ khen ngợi đấy = v =.

Kết quả...

Bao Tử: Ô chồng ơi, em vừa mới quay xong quảng cáo bím, người ta tốt lắm, tặng cho em tận hai thùng bím mang về đây!!

Hoắc Sâm...

Bao Tử: Vốn chỉ được tặng hai túi thôi, nhưng vì việc quay chụp tiến hành rất thuận lợi, với lại họ cũng mới biết là nhà chúng ta có Tiểu Hắc nên đã tặng hai thùng bím luôn. Em sẽ lập tức chuyển về nhà, anh đừng mua nữa nha 23333333.

Hoắc Sâm: Đồ được tặng chắc gì đã tốt, bánh bao, em đừng có mà ham mấy món lời nhỏ.

Bao Tử...

...

Trên mạng lúc này đang nổ tung bởi tin tức – Hoắc ảnh đế cùng Tiểu Hắc xuất hiện tại siêu thị nào đó trên phố nào đó [hình ảnh]

#Có lẽ hay không có lẽ: Phát điên mất, hôm qua vừa đến đây mua quần áo xong, sao lại không đi hôm nay cơ chứ, bỏ lỡ mất cơ hội gặp bạn trai Tiểu Hắc của tui rồi, không vui huhu~.

#Không muốn niệm tình người: Tôi chỉ muốn nói một điều thôi, mẹ nó chứ tại sao không chụp mặt Tiểu Hắc hả? Chụp mỗi cái lưng với cái đuôi thò thì ích gì chứ!!

#Công tặc thiên: Nhiều fan thế mà không chụp được mặt tiểu nam thần của tui, mấy người có ý gì vậy hả!!!

...

#Cây chanh: @Diễn viên điện ảnh Hoắc Sâm @Bánh bao thích mua túi Mau thả Tiểu Hắc của bọn em ra, sớm muộn gì thì Tiểu Hắc cũng sẽ thuộc về người phụ nữ khác thôi.

...

Sau khi bức ảnh Hoắc mỡ bé Tiểu Hắc (không lộ mặt) được truyền ra, các fan hoàn toàn phát rồ, điên cuồng đòi hình chụp mặt chính diện, mặt nghiêng, hình cõng trường, hình tắm rửa v...v của Tiểu Hắc, nếu mà không giao ra thì...hừ hừ.

Các fan điên rồi, điên thật rồi!!

Còn chưa nhìn thấy mặt Tiểu Hắc mà các fan đã mê mẩn như vậy rồi, tâm tư của bọn họ bạn không thể hiểu được đâu.

[Đáng sợ!]

Đến ngày thứ sáu, hình chụp một nhà ba người cuối cùng cũng được công bố.

Và thế là địa vị của hai vợ chồng ngốc trong lòng các fan lại tiếp tục bị tụt thêm một bậc QAQ.

Bạn đang đọc truyện *Nhật Kí Hôn Nhân Của Tôi Và Thần Tượng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 78

Có lẽ thời huy hoàng trước đây sẽ không bao giờ quay trở lại nữa rồi.

Hồi xưa trên trang cá nhân của Hoắc Sâm đều là những comment kiểu như – Hoắc ảnh đế bao giờ thì anh có phim mới ă, bọn em đợi lâu quá đi thôi. Hay là trời đất, Hoắc ảnh đế của em đẹp trai quá, tui là bạn gái tương lai của anh ý đó nha vân vân [mặt mê trai].

Lúc hần kết hôn thì các comment đã có thay đổi – Đồ yêu tinh dám cướp Hoắc Sâm của bọn tôi! Hoặc là anh kết hôn mà không nói tiếng nào với bọn em, bọn em cực kỳ không vui, mau công khai vợ anh ra đây, chúng em phải vào chửi chị ta một trận mới được [mặt tức giận].

Sau đó nữa thì là lúc chương trình "Có em trong đời" được phát sóng, khi bánh bao phu nhân lộ diện trước công chúng, và thế là – Hoắc Sâm, hôm nay anh có làm gì cô vợ háo sắc của bọn em không đấy? Bao giờ thì hai anh chị đóng phim chung với nhau thế? Em mong đợi được nhìn thấy hai anh chị

ngược cầu lăm 23333333 vân vân [mặt cười].

Còn bây giờ thì sao, cục diện đã trở nên mất kiểm soát rồi, bất kể Hoắc Sâm có đăng ảnh selfie đẹp chết người đến đâu, hay là đăng ảnh ân ái của hắn và Bao Tử lên mạng đi nữa thì cũng không thể chặn được cơn sóng dữ này. Trước đây các fan liên tục đòi thức ăn cho chó, nhưng bây giờ lại thành – Bọn em muốn nhìn Tiểu Hắc cơ, cảm ơn. Mau giao ảnh chụp chính diện của Tiểu Hắc cho bọn em đi! Bọn em không có hứng thú với ảnh chụp chung của hai anh chị đâu! Chỉ có Tiểu Hắc đáng yêu mới có thể khiến cho chúng em mặt đỏ tim đập thôi [mặt nghiêm túc].

QAQ

Mấy người đứng là đồ đứng núi này trông núi nọ, dễ dàng thay lòng đổi dạ!!!

Có thể chỉ trung thành với một người được không?

...

Mặc dù chỉ là năm ngày ghi hình ngắn ngủi, nhưng Tiểu Hắc rõ ràng đã bám Hoắc Sâm hơn hồi trước nhiều rồi, những cặp bố con khác cũng như vậy, chuyện này có thể coi là thu hoạch lớn nhất của các ông bố khi tham gia chương trình.

Cuối cùng cũng chịu đựng được qua năm ngày, ngày thứ sáu Hoắc Husky ngay cả bước đi cũng có phần tung tăng vui vẻ, miệng cứ hát vang mấy câu dân ca, tâm trạng cực kỳ tốt, vì hôm nay Bao Tử sẽ về nhà mà, gia đình đoàn viên rồi = v =.

Hoắc Tiểu Hắc thì vẫn như cũ gây phiền toái cho baba, nhưng điều khiến Tiểu Hắc ngạc nhiên chính là hôm nay baba lại không tức giận với mình như mọi hôm!! Ngược lại còn rất dịu dàng với Tiểu Hắc, còn mắng yêu Tiểu Hắc là quỷ nghịch ngợm nữa!!!

[Trời đất!]

[Mama ơi mau về với con! Baba hôm nay thật kì lạ, một mình cục cưng không thể tiếp nhận được đâu!]

...

Ngồi xuống thảm, Hoắc Sâm quyết định sẽ chơi cùng Tiểu Hắc, như thế thì lúc trở về bánh bao mới có thể nhìn thấy hình ảnh hai cha con hòa thuận vui vẻ được.

[Ai thông minh như trấm.]

"..."

Nói thật thì ý đồ của Hoắc Sâm quá là rõ ràng, rõ ràng đến mức anh quay phim cũng nhận ra được, hiện giờ anh ta còn đang e ngại về trí thông minh của Hoắc ảnh để nữa đấy →_→.

Dù sao cảnh này cũng sẽ được phát sóng, lúc đó vợ Hoắc ảnh để cũng sẽ xem được mà, nên chắc chắn là lộ tẩy ngay. Mấy ngày hôm nay Tiểu Hắc đều ngồi trên thảm chơi xếp hình cừu vui vẻ một mình, Hoắc ảnh để thì chỉ ngồi trên salon thôi, như thể chuyện chơi với con không phải là việc của mình vậy. Thỉnh thoảng lúc vui thì hắn cũng trêu đùa Tiểu Hắc một chút, trêu đến khi nào Tiểu Hắc chu môi tức giận mới bằng lòng bỏ qua.

Có một ông bố ba tuổi, Hoắc Tiểu Hắc cảm thấy vô cùng sợ hãi TAT.

...

Đồ chơi ghép hình trong nhà đều rất to và sạch sẽ, Hoắc Sâm chỉ cần nửa giờ là đã nhìn được bao quát hết các miếng ghép rồi. Theo như tin tình báo (qua việc vừa làm nũng vừa uy hiếp hỏi han), bánh bao nhà hắn một tiếng nữa sẽ về nhà. Thế là trong 45 phút đầu, các miếng ghép hình đều do Tiểu Hắc nhận thầu, còn 15 phút cuối thì đến phiên Hoắc Sâm mạnh mẽ chiếm giữ đồng ghép hình của Tiểu Hắc. Hoắc Tiểu Hắc không hổ là con trai Hoắc Sâm, hai người đều có điểm giống nhau trên một phương diện nào đó, rất có ý thức về việc giữ gìn lãnh thổ của mình (▽▽).

Lúc thấy Hoắc mẫu đang nằm lên đồng xếp hình của mình, cục cưng rất mất hứng – Lúc có cơ hội bày ra ngay trước mắt thì baba không biết quý trọng, hiện giờ khi bốn cục cưng đã quen với việc chơi một mình cũng vui rồi thì baba lại tự nhiên xông vào cuộc sống của con là sao?

[Hôm qua ba lạnh nhạt với con, hôm nay con sẽ dùng quyền đám cưới đá để xử lý ba.]

Bếp ~

Âm thanh phản kháng đến từ bàn tay nhỏ của Tiểu Hắc.

Nhưng dù sao thì thực lực của địch cũng hơn mình quá nhiều, bàn tay nhỏ vỗ vào người Hoắc Sâm chẳng khác nào như đang gãi ngứa, hoàn toàn không có hiệu quả gì, thậm chí hắn còn nhắm mắt hưởng thụ nữa. Hoắc Tiểu Hắc cũng là một đứa trẻ thông minh, thấy mình đánh baba mãi mà baba vẫn bất động, Tiểu Hắc liền dứt khoát nằm xuống, nếu công kích bằng tay không có tác dụng, vậy thì đừng trách cục cưng sử dụng chân nha.

Hãy xem phạt son vô ảnh cước của bốn cục cưng ta đây!

Hự! Một phát đá thẳng vào cái bản mặt tuần tú kiều ngao của Hoắc Sâm!

TAT

...

Lúc Bao Tử về đến nhà thì thấy hai cha con đang đại chiến thế kỷ, Hoắc Tiểu Hắc mặc bộ áo liền quần gấu trúc, dùng cả tay chân đánh vào người baba, đánh xong thì lại vội vàng chạy trốn. Hoắc ba tuổi rõ ràng không chịu nhận thua, lập tức kéo cổ áo của bạn học Tiểu Hắc, không để cho Tiểu Hắc thoát khỏi ma trảo của mình.

Cảm giác trong nhà có hai đứa bé thật sự là...Khó có thể dùng ngôn từ để biểu đạt =3=.

Nếu như không có Hoắc Tiểu Hắc thì cái nhà này cũng có hai đứa bé, đó là Hoắc ba tuổi và Bao bốn tuổi. Mà từ sau khi có Tiểu Hắc thì sao, trong nhà vẫn như cũ có hai đứa bé, là Hoắc Tiểu Hắc và

Hoắc ba tuổi. Còn Bao bốn tuổi thì á, người ta làm mẹ rồi, nên bây giờ đã thành người lớn nha [mặt nghiêm túc].

...

"Hoắc Dự Khai, có nhớ mẹ không nào?"

Bao Tử vừa nói xong là hai bố con đồng loạt quay sang nhìn về phía cô ngay.

Trong đó người kích động nhất tất nhiên là bạn học Tiểu Hắc rồi, có lẽ vì Bao Tử mới chỉ rời nhà có năm ngày thôi, cho nên Tiểu Hắc vẫn không vì có ba mà quên mất mẹ, thậm chí lúc nhìn thấy mẹ, Tiểu Hắc còn giờ bàn tay mập mạp của mình lên che mặt, rõ ràng là đang xấu hổ.

(//▽//)

Bao Tử bị đáng về đáng yêu của con trai làm cho mê hoặc, trong tâm trí bây giờ chỉ có mỗi Tiểu Hắc thôi, còn cái đồ quái vật lớn kia...Thật ngại quá, Bao Tử cô chẳng nhìn thấy gì cả.

Hoắc ba tuổi: "..."

[Con thuyền tình yêu bị chìm còn thê thảm hơn cả tàu Titanic nữa.]

[Nhi tử của trăm không chỉ cướp mất fan của trăm, mà bây giờ ngay cả ái phi của trăm cũng không buông tha.]

[Trăm không vui!]

Tổ quay phim rời đi vào 3h50 chiều thứ sáu, bóng đèn đi rồi, Hoắc Sâm chuẩn bị tranh thủ hôn bánh bao nhà mình một chút.

Chẳng qua là...

Vẫn có một cái bóng đèn nhỏ tồn tại, hơn nữa còn là cái bóng đèn có khả năng chiếu sáng đến mù mắt luôn.

Hai cha con khó khăn lắm mới hòa thuận được, thế mà chỉ sau vài phút đồng hồ đã lại trở thành "kẻ thù".

[Hiệp ước chung sống hòa bình không nói một lời đã bị phá hủy.] (^ ^)Σ

Hoắc Tiểu Hắc rất ngoan ngoãn co rúm lại trong lòng mẹ, Hoắc Sâm có cố gắng muốn bế Tiểu Hắc từ tay Bao Tử thế nào thì cũng không được. Mỗi lúc hấn vuron tay ra là Tiểu Hắc lại xoay đầu nhỏ đi chỗ khác, đúng thế, Tiểu Hắc chính là đang giả bộ như mình không hiểu gì đó.

Hoắc Sâm: "..."

[Cái đứa nhỏ thích rúc vào lòng trăm đi đâu mất rồi?]

...

"A Sâm, hay là mình chụp một tấm ảnh gia đình đi?"

"Gi cơ?"

"Ảnh chụp hai bọn mình đã không thỏa mãn được các fan đang kêu gào kia rồi!"

"→ _ →"

...

Và thế là một tấm hình selfie ba người đã ra lò, trong hình Bao Tử đang ôm Tiểu Hắc, hai mẹ con đều mở to đôi mắt long lanh, cùng nhìn vào màn hình điện thoại mà Hoắc Sâm cầm, vì cánh tay hắn dài nên đã chịu trách nhiệm cầm máy chụp.

Không qua chỉnh sửa gì cả, chỉ đơn giản là hình tuần nam mỹ nữ dễ mắt mộc và một đứa bé đáng yêu thôi. Điểm nhấn là em bé trong bức ảnh lúc ngẩng lên nhìn màn hình trông rất ngơ ngác, nhìn ngốc nghếch dễ thương vô cùng.

Diễn viên điện ảnh Hoắc Sâm: Hạnh phúc chỉ đơn giản như thế này thôi, hôm nay tôi rất vui, nên tặng cho mọi người bức ảnh gia đình này đây.

[Hình ảnh]

Bao Tử làm đầu tàu gương mẫu nhấn like và share.

Tiểu Hắc của chúng ta cuối cùng cũng được ra mắt công chúng rồi.

#Mặc thất mặc vong mặc kẻ giáo: E hèm, con chào bố mẹ chồng ạ, con đã nhìn thấy mặt của con trai bố mẹ rồi, nên tất nhiên là con sẽ chịu trách nhiệm, không cần cảm ơn ạ.

#Thảo tịch hạ thiên: Đôi mắt giống Bao Tử thật đấy, đáng yêu chết người, nhìn ảnh là biết hai vợ chồng gốc anh chị bảo Tiểu Hắc của chúng em ngắt đầu lên lúc Tiểu Hắc còn chưa chuẩn bị xong rồi, trông cái mặt ngơ ngác kìa, đến đây cho đi hôn một cái nào, đi hiền lắm nha.

#Lúa mạch: Chúc mừng anh chị đã trở thành bố mẹ chồng quốc dân, nhưng là một đứa trẻ có ý chí kiên định, em vẫn thích hai anh chị nhất ạ. Cho nên em muốn hỏi là bao giờ thì hai anh chị lại đóng phim chung với nhau nữa ạ? Em cực kỳ mong đợi đó!

...

#Cừu lông mèo: Trong thời đại xem trọng nhan sắc như bây giờ thì cái gia đình này thật khiến người ta đổ kị, nhất là Tiểu Hắc của chúng em, aaaaa, được ôm về nuôi thì tốt quá.

#Nấm hương không cô đơn: Hai vợ chồng này không trang điểm nha, Tiểu Hắc mặc đồ gấu trúc đáng yêu quá huhu.

Sau khi bức ảnh chụp rõ mặt Tiểu Hắc được tung ra, các fan lập tức rồi rít phản bội hai vợ chồng để gia nhập đội fan của Tiểu Hắc, nhưng vẫn có những người nói không hay về hai vợ chồng, kiểu như

— Bao Tử sinh con xong là không đóng phim nữa, bây giờ lại muốn dựa vào con trai để nổi tiếng, haizz, cái showbiz này đúng là dạng người gì cũng có.

Fan của Bao Tử: Chắc chắn, đúng là không ăn được nho thì chê nho xanh, không biết cái người nói câu kia có thể sinh được một đứa bé đáng yêu như vậy không nhờ?

Chú ý nhầm chỗ rồi →_→.

"Em muốn đi làm trở lại."

"Ừ."

"Nên là A Sâm, anh ở nhà chăm con đi nhé."

"...Ok vợ, cứ giao cho anh."

Hoắc Tiểu Hắc: →_→

...

Năm ngày không gặp nên Hoắc Sâm lúc nhìn thấy Bao Tử là lập tức có ý đồ xấu ngay.

Vợ đang ở ngay trước mắt, không ăn thì còn nghĩa lý gì nữa chứ.

Chẳng qua là...

Bánh bao không phải cứ muốn ăn là được đâu nhé.

Chuyện để cho Hoắc Tiểu Hắc cai sữa không thể thành công rồi, thời gian chia cách vẫn còn quá ngắn, vừa gặp là tro tàn lại bùng cháy ngay = v =.

Mọi sự cố gắng đều trôi theo dòng nước, Hoắc ba tuổi "lòng đau như cắt".

...

Từ khi gặp lại là hai mẹ con cứ dính lấy nhau như hình với bóng, buổi tối lúc đi ngủ Tiểu Hắc cũng ôm chặt cổ mẹ, bất luận làm thế nào cũng không chịu buông tay.

Đùa à? Nếu buông tay là mama sẽ bị baba cướp đi mất đấy!

Mấy chuyện này cục cưng biết hết đó!

Hoắc mỗ: (^ ^)

Một ngum máu tươi ghen ở lồng ngực Hoắc Sâm

Thứ sáu hạnh phúc trong nháy mắt đã biến thành thứ sáu đen tối rồi QAQ.

"Chồng à, bộ dạng như lang như hổ của anh khiến em rất sợ đó."

"Có sao? Trong giang hồ em cũng được xưng là cô vợ sắc nữ còn gì?" "→_→"

Bạn đang đọc truyện *Nhật Kí Hôn Nhân Của Tôi Và Thần Tượng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 79

Sau khi Hoắc Sâm đăng tải ảnh chụp một nhà ba người lên mạng thì Bao Tử đột nhiên nhớ lại một vấn đề cực kỳ nghiêm trọng – Hình như gia đình cô vẫn chưa có một bộ ảnh nghệ thuật nào QAQ.

Hiện giờ chuyện chụp ảnh nghệ thuật là chuyện rất bình thường rồi, mọi người ai cũng muốn ghi lại những khoảnh khắc đẹp nhất của cuộc đời, sau này lúc về già còn có cái để nhớ lại.

...

Mới nghĩ đến thôi đã thấy kích động rồi, tưởng tượng con trai mặc bộ yếm màu đỏ nhìn rõ cái bụng tròn với cặp mông xinh xinh là chao ôi, đáng yêu chết người. Suy nghĩ không bằng hành động, Bao Tử chuẩn bị thực hiện luôn, bước đầu tiên là phải kéo Hoắc Sâm đi cùng, nếu mà anh không chịu thì... thôi, không chụp được ảnh gia đình thì chụp ảnh mẹ con cũng được, vì chủ yếu là cô muốn chụp cùng cục cưng của mình thôi mà.

Nhưng mà theo suy đoán của cô thì anh chồng đẹp trai nhà mình chắc chắn sẽ đồng ý đi chụp, dù gì thì chồng cô cũng chiều cô mà. Tuy biết vậy nhưng thái độ của cô vẫn phải dịu dàng mới được.

Bánh bao dịu dàng đang trên đường login.

Lúc ở nhà, Hoắc mỗ thường tự nghiên cứu để làm ra những món ăn mới, là một người yêu mỹ vị và thích chăm lo cho gia đình, hẳn không hề nhượng bộ chút nào, thành công chiếm lấy quyền sử dụng phòng bếp.

Một người đàn ông ra được phòng khách vào được phòng bếp mới là người đàn ông tốt.

Thật ra nguyên nhân chính khiến Hoắc Sâm sống chết muốn tranh quyền sử dụng nhà bếp là... Năm ngày nay cuộc sống của hai cha con thật sự quá..., với lại mấy ngày nữa là lại tiếp tục tuần ghi hình thứ hai rồi, hẳn thật sự không dám mong chờ, nên đã tình nguyện ném Tiểu Hắc cho bánh bao trông, mặc dù con trai là tiểu tình địch của hắn, nhưng Hoắc mỗ vẫn luôn tin tưởng người mà bánh bao thích nhất vẫn là mình.

[Anh quá tự tin hay quá tự luyện vậy?]

[Thật đáng sợ!]

...

Có điều Hoắc Sâm thật không ngờ là lúc bạn học Tiểu Hắc ở với bánh bao của hắn thì lại ngoan như vậy, hắn còn chưa nấu ăn xong thì Bao Tử đã rành rang hai tay đi vào phòng bếp kiểm tra rồi QAQ.

"Con trai đâu?"

"Vừa ngủ rồi."

"..."

Chỉ một câu trả lời ngắn ngủn nhưng cũng khiến cho Hoắc Sâm không cách nào hình dung ra tâm trạng của mình lúc này, qua mấy ngày trông con, hẳn nhận ra vào thời điểm này là Tiểu Hắc hay ị thói cơ mà, chuyện cũ nghĩ lại mà thấy ghê.

"Con trai không ị à?"

"Không." Ngay thẳng girl tiếp tục trả lời.

"..."

[Đừng trách trầm suy nghĩ nhiều, trầm chỉ cảm thấy là tên nhóc thói kia phân biệt đối xử thôi.]

[Đúng là không phải cái áo bông nhỏ của trầm.]

Sau khi nói xong chuyện của Tiểu Hắc, kế tiếp phải đi vào vấn đề chính rồi, Bao Tử do dự trong chốc lát, sau đó yên lặng tặng cho chồng một cái ôm từ đằng sau.

Hoắc Sâm: ˘(˘˘˘)˘

[Hạnh phúc tới quá đột ngột.]

[Cả cơ thể của trầm thuộc về ái phi, cho nên ái phi hãy ôm chặt trầm đi, trầm sẽ không phản kháng đâu.]

[Cho trầm đặt dao xuống rồi đi về phòng ngủ cũng được nha ~]

Chỉ một cái ôm thôi mà cũng khiến cho anh chồng sắc lang của chúng ta suy nghĩ đen tối rồi.

"Chồng ơi, nhà mình đi chụp ảnh nghệ thuật đi." Cọ một cái cọ một cái, Bao Tử dịu dàng nũng nịu nói với Hoắc Sâm.

Hoắc Husky đang lằng lằng: "Chụp ảnh cưới không phải chụp nghệ thuật đó sao?"

"→_→"

[Anh đang đùa em à?]

[Sao anh không nhắc đến ảnh chụp poster phim của bọn mình đi?]

"Nhưng mà không có Tiểu Hắc." Giọng Bao Tử vừa như đang làm nũng lại vừa mang theo phàn tiếc nuối.

"..."

Nói đến đây thì Hoắc Sâm hiểu ra rồi, thì ra tất cả nhu tình mật ý vừa rồi đều có mục đích cả.

Lòng bị tổn thương, trái tim vỡ vụn thành trăm mảnh.

Nhặt lên lấy keo 502 dính lại.

[Bánh bao ngốc, phải khi nào không có anh thì em mới biết quý trọng (mặt doge).]

Thật ra nhắc đến Hoắc Sâm mới nhớ, con trai đã mọc hai cái răng rồi, nhưng từ khi con sinh ra đến giờ hai vợ chồng hẳn hình như chưa chụp ảnh con bao giờ, không có album đánh dấu quá trình trưởng thành của Tiểu Hắc.

Haizz, bọn họ đúng là chưa xứng đáng để làm cha mẹ mà.

Xem ra phải học tập người đi trước là Cố Tử Diễm thôi, không có gì là muộn cả.

Cơm nước xong, Hoắc Sâm liền đề cập về vấn đề này với Bao Tử, kết quả...

"Em có làm album quá trình trưởng thành của Tiểu Hắc mà = v =."

"..."

[Mặt ngơ ngác.]

[Sao anh lại không hề hay biết vậy?]

[Nói vậy thì người chưa xứng đáng chỉ có mình trẫm thôi sao?]

[Không vui ~]

"Bây giờ em đang dùng hai cái điện thoại đúng không? Trong đó một cái em dành riêng để lưu lại quá trình trưởng thành của Tiểu Hắc, ảnh hay clip đều có cả, anh chờ một chút, em đi lấy cho anh xem, đáng yêu cực luôn."

...

Nhìn con mình đáng yêu lớn lên từng ngày là một chuyện hạnh phúc đến nhường nào, thế nhưng Bao Tử cảm thấy rõ ràng là chồng mình có gì đó không bình thường. Rõ ràng mới đầu còn thường thức khen cô chụp hình đẹp mà, sao bây giờ mặt lại đen thui dần rồi QAQ.

Hiện giờ Bao Tử hoàn toàn không dám hành động thiếu suy nghĩ, bởi vì cô vẫn không hiểu là tại sao chồng mình đang yên lành tự dưng lại có vẻ tức giận như vậy. Dưới tình huống không biết đối phương đang muốn làm gì, biện pháp tốt nhất chính là án binh bất động.

=w=

[Ai thông minh như bốn bánh bao ta.]

"Đồng chí Bao Tử, cô tới đây cho tôi!"

"TAT"

[Xong đòi rồi xong đòi rồi! Sao lại nghiêm túc như vậy chứ!]

Bao Tử sợ hãi đáp: "Em đây ạ, nam thần có chuyện gì vậy?"

Hoắc Sâm nhíu mày, ghé sát vào người Bao Tử, ngón tay thon dài gõ cái điện thoại lên nói: "Em tự giải thích đi, tại sao trong cái máy này lại toàn ảnh của người đàn ông khác? Ảnh của anh đâu? Hà?"

"..."

[Ui dào, ghen thì cứ nói thẳng ra.]

[Em cũng đâu có cười anh.]

Vừa hay lúc này "người đàn ông khác" Hoắc Tiểu Hắc cũng đã tỉnh ngủ, lúc mở mắt thấy mẹ không có bên cạnh, Tiểu Hắc rất không vui, cứ thế mà gào khóc, vì Tiểu Hắc biết nếu làm vậy thì mẹ sẽ xuất hiện trước mắt mình ngay.

Cái gọi là không nói một lời mà roi lệ, chẳng qua là để cướp lấy sự chú ý của mẹ thôi.

Sự thật chứng minh, cách này rất hữu hiệu.

Bao Tử nghe tiếng con khóc thì dứt khoát vứt bỏ không thêm để ý đến Hoắc Sâm, chẳng qua lúc rời đi miệng còn ngân nga một câu hát...

"Anh vẫn luôn tồn tại trong tâm trí em, trong mỗi giấc mơ và cả trong tiếng ca ~"

Hoắc mỗ: "..."

[Trẫm tuyệt đối không tin vào mấy lời đường mật của nàng đâu.]

"Nam thần à, Iphone 8 ra rồi đó, nếu anh đồng ý mua cho em...thì em cũng sẽ lưu lại hình của anh vào đó."

"Mua mua mua, hôm nay đi mua luôn."

[Tiết tháo đâu → _ →?]

"= v ="

Phái hành động thì tất nhiên phải đề cao tốc độ, hôm qua mới thảo luận là hôm nay thực hiện luôn.

Chủ nhật, một nhà ba người đến Âu Lê Uyển chụp ảnh gia đình, chỉ mới biết được đi ra ngoài thôi là Hoắc Tiểu Hắc đã vô cùng hưng phấn.

Năm ngày ở với baba mà chỉ được ra cửa một lần, đã thế còn bị người ta vây quanh nữa chứ, cực cưng thật đáng thương.

[Luôn có điều dân muốn nhìn thấy dung nhan của bốn thái tử ta.]

Theo yêu cầu của Bao Tử, bạn nhỏ Tiểu Hắc đã được mặc một bộ yếm đỏ, nhìn trắng trắng mập mập đáng yêu quá đi = v =.

Mọi người: (☆_☆)

Nhận thấy ánh mắt của mọi người xung quanh, Tiểu Hắc vốn đang ngồi trên giường nhỏ hát a a lập tức vội vàng xoay người đi, giấu mặt vào cái gối nhỏ, mông cong tón chổng lên cao, dáng vẻ như đang muốn nói "Cục cưng không ra đâu, các cô các chú muốn chụp thì chụp mông của cục cưng đi".

Thấy Tiểu Hắc xấu hổ, mọi người đều không nhìn được mà cười vang.

Đúng là một đứa bé đáng yêu.

Hoắc Tiểu Hắc: (￣^￣)ゞ

[Mấy người lại dám cười trên nỗi đau của bốn thái tử, mấy người xấu lắm!]

[Mà người đầu sỏ thì...]

[Mama, không ngờ mama lại như vậy đấy.]

[Bốn thái tử đã nhìn lầm người rồi.]

Hậm hừ hậm hừ hậm hừ ~

Tiểu Hắc chỉ còn trông cậy vào baba thôi, Tiểu Hắc tin chắc rằng tình cảm cha con năm ngày qua vẫn còn tồn tại như cũ.

Nhưng mà...

Tình phụ tử rõ ràng không thể sánh bằng tình phu thê.

"Haha, thằng nhóc thúi này còn biết xấu hổ cơ đấy, lộ cái mông thì mình cứ chụp mỗi cái mông đi thôi."

"QAQ"

[Ai cũng xấu cả!]

[Phải tự bảo vệ mình thôi!]

...

Cái ảnh viện này là ảnh viện nổi tiếng và lâu đời nhất Đế Đô, không ít các nghệ sĩ đều lựa chọn tới đây chụp ảnh, chất lượng tốt là một chuyện, nhưng quan trọng hơn là ở đây có tính bảo mật rất cao, nếu

người chụp không đồng ý thì bọn họ sẽ không phát tán ảnh lên mạng.

Cậu bé mặc yếm nào đó mới đầu thì sống chết không chịu chụp, đây là chuyện có liên quan đến "tôn nghiêm" của cậu nhóc, nhưng dù sao thì kẻ địch cũng quá đông, cuối cùng cậu nhóc đành phải ngoan ngoãn chụp ảnh thôi, thật ra mấu chốt là vì trong studio có rất nhiều đồ chơi đẹp.

...

Sau khi chụp xong, mặc dù bạn nhỏ Tiểu Hắc cũng có mặt trong ảnh, nhưng cảm giác tồn tại rõ ràng đã giảm xuống, vì Hoắc Sâm luôn lợi dụng để ăn đậu hũ của bánh bao nhà mình.

Không sai, cái này chính là ra cửa show ân ái trong truyền thuyết đó TAT.

Không cần nhiếp ảnh gia gợi ý, hai vợ chồng gốc hoàn toàn có thể tự tạo được những tư thế show ân ái vô cùng hoàn mỹ.

Nhiếp ảnh gia: QAQ

[Trừ việc vội vàng chụp hình ra thì mọi kinh nghiệm của mình đều không có đất dụng võ ở đây rồi.]

Hoắc Tiểu Hắc:...

[Thật không hiểu ý nghĩa tồn tại của bốn cục cưng là gì nữa.]

[Có thể yêu thương quan tâm đến con của mình một chút không hả!!]

[Người ta vẫn chỉ là một đứa trẻ thôi mà.]

...

Kết thúc buổi chụp, hai vợ chồng xem lại thành quả thì thấy rất hài lòng, Hoắc Tiểu Hắc thì đã sớm ngủ mất rồi, thay vì trơ mắt nhìn cha mẹ show ân ái, chỉ bằng đánh một giấc cho xong.

[Tiểu Hắc quá là thông minh luôn!]

Khụ, thật ra là mệt quá nên mới ngủ gật đấy.

Bạn đang đọc truyện *Nhật Kí Hôn Nhân Của Tôi Và Thần Tượng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 80

Album ảnh được gửi về tận nhà sau hai tuần, tổng cộng có ba quyển lớn, quyển nào cũng đẹp hết, chẳng qua lúc người ta gửi đến thì Bao Tử không có nhà, nên ảnh của Tiểu Hắc đã được đăng lên cho bàn dân thiên hạ xem.

Hôm chụp ảnh trên người Tiểu Hắc chỉ có mỗi cái yếm đồ che người thôi, còn các nơi khác thì đều lộ ra, với lại lúc ngồi Tiểu Hắc còn hơi dạn chân ra nữa, cho nên là...chỗ nào không nên lộ thì đều lộ hết rồi.

Trẻ con ý mà, không vấn đề gì.

Cũng may là Hoắc mỗ cũng không đến mức phát rồ, dù sao chuyện này cũng liên quan đến sự trong sạch của gia đình, cho nên chỗ nào cần che thì vẫn phải che, ví dụ như cái con chim nhỏ của Tiểu Hắc. Vẫn là hình quả đào, chỉ là lần trước Hoắc Sâm dùng đồ che cái mông nhỏ của Tiểu Hắc, còn lần này là che cái chỗ quan trọng hơn ở đằng trước = v =.

Em bé trắng trẻo mập mạp nhìn vô cùng đáng yêu, trong ảnh Hoắc Tiểu Hắc còn cầm một quả quýt, mắt to tròn long lanh, khóe miệng còn chảy một xíu nước miếng.

Diễn viên điện ảnh Hoắc Sâm: @Bánh bao thích mua túi Vợ ơi, tặng em cái "bao lì xì lớn" này, không cần cảm ơn.

#Quần tụt: Hoắc ảnh đế, thật muốn ném cho anh một rổ trứng gà vào đầu! Mẹ nó chứ, quần em cũng tụt xuống rồi mà anh lại cho em xem cái này à!!! Anh cho rằng em không thể tưởng tượng được bên dưới quả đào kia là cái gì sao?!!!

#Thiết cốt chinh trần: Ôi trời ơi bao lì xì này đáng yêu chết người ý! Mau tới đây cho chị ôm cái nào.

#Bao nhiêu lần bồi hồi: Tui phải lên đây cốt đề bình luận thật dài đây, các bạn hãy like cho tui lên top đi! Thứ nhất, tui phải bày tỏ với tiểu nam thần của tui, tuy tuổi còn nhỏ nhưng đã khiến cho tui thần hồn điên đảo. Thứ hai, baba của tiểu nam thần thật đáng đánh đòn, dù gì thì nam thần sớm muộn cũng sẽ là người của em thôi, có cái gì mà em không được nhìn hả, anh che đây làm cái gì?!!! Thứ ba, chắc chắn chắc, hiện giờ hai vợ chồng ngọc nhà anh đang bắt đầu hình thức show ân ái kiểu gia đình đấy à? Em bây giờ mình đồng da sắt rồi, hai anh chị có show ân ái thế nào em cũng không sợ, chỉ cần mạng theo Tiểu Hắc của em là được [mặt cười].

...

#Bánh bao thích mua túi: Con trai mẹ đẹp trai quá! Gien của ba nó tốt thật đấy @Diễn viên điện ảnh Hoắc Sâm

#Yên tri ngư chi nhạc: Vàng, chúng em biết trong mắt chị thì chồng chị đẹp trai nhất rồi, nhưng trong mắt em thì Tiểu Hắc chồng tương lai của em mới là đẹp trai nhất nhé! Em nghĩ đây chính là diễn hình cho câu "Người đẹp trong mắt hóa Tây Thi đấy!

#Chuyện xưa: Em có năng lực nhìn xuyên thấu, cho nên em đã nhìn thấy chim nhỏ của Tiểu Hắc rồi, em muốn chịu trách nhiệm với Tiểu Hắc.

Trên blog thì Bao Tử có vẻ rất dịu dàng khi share và bình luận ảnh của con trai, nhưng đợi đến khi cô về nhà thì Hoắc Sâm mới nhận ra những lời trên mạng kia đều là giả dối, cô vợ hiền lành của hần lại biến thành sư tử Hà Đông rồi.

QAQ

Rõ ràng chỉ muốn giữ ảnh của con trai cho riêng mình, thế mà hần lại dám đăng lên cho mọi người xem, Bao Tử tất nhiên là vô cùng căm phẫn!!!

Các fan thì dĩ nhiên là muốn xem càng nhiều càng tốt rồi, nhưng sẽ không tránh khỏi miệng lưỡi không hay ho lắm của đám anti, có người nói hai vợ

chồng họ bây giờ chả ra phim mới hay có hoạt động nào cả, ngày xưa Hoắc ảnh đế tài giỏi hào nhoáng như vậy, thế mà giờ thì...cũng chỉ đến thế thôi. Còn có người nói Tiểu Hắc nhìn cũng chẳng có nét gì đặc biệt hơn người, thế mà cứ đăng ảnh lên để thu hút người xem v...v

Người làm cha mẹ cực kỳ không muốn nghe người ta nói không hay về con mình, Hoắc Sâm rất tức giận, lần đầu tiên đăng một status phản kích antifan.

Diễn viên điện ảnh Hoắc Sâm: Phiền mấy người lựa lời mà ăn nói cho tử tế một chút giùm tôi, nhất là khi nói về con trai tôi, mà tôi nói thẳng, tôi thích đăng hình của con trai là việc của tôi, chẳng việc gì tôi phải e ngại mấy người cả, trong mắt tôi thì con trai tôi rất đáng yêu. Còn về chuyện không ra phim mới, tôi nói luôn là so với việc phải đi ra ngoài quay phim mấy tháng liền thì tôi thích được ở nhà với gia đình nhỏ của mình hơn, nhưng vì vẫn phải kiếm tiền nuôi gia đình, cho nên tham gia show thực tế là lựa chọn không thể tốt hơn của tôi bây giờ. P/s: Hoan nghênh mấy người đăng ảnh con mình lên để so sánh với Tiểu Hắc nhà tôi, nhưng thú thật là tôi rất tự tin vào gen của mình [mặt kiêu ngạo].

Câu cuối cùng...Hoắc ảnh đế à, anh tự tin quá nha 2333333333.

Rõ ràng câu chữ mang tính chỉ trích, nhưng tại sao đọc xong mọi người lại thấy buồn cười nhỉ?

[Nói là phản kích, cuối cùng lại thành khôi hài.]

...

Chuyện nghệ sĩ công khai phản kích antifan trên trang cá nhân là chuyện rất hiếm gặp, hầu như người ta đều chọn cách lờ đi coi như không biết, sau đó chủ yếu dựa vào các fan chân chính giải quyết hộ. Hoắc Sâm thì ngược lại, hẳn cảm thấy không có cách giải quyết nào tốt hơn là chính mình tự lên tiếng, các fan họ thích mình, nhưng không có nghĩa là họ phải thay mình đòi lại công đạo. Nếu bị anti công kích mà im lặng không lên tiếng thì người ta sẽ cho là bạn đang cam chịu, tất nhiên cũng không thể phủ nhận rằng đây là một chiêu phản kích không tiếng động.

Nhưng suy nghĩ của các anti thì không ai có thể hiểu được, có đôi lúc bạn càng để ý đến họ thì họ càng có cơ để làm loạn.

Cũng may là lực lượng fan Hoắc Sâm fan Bao Tử và fan Tiểu Hắc rất đông đảo, đặc biệt là fan của Tiểu Hắc, có thể nói là cùng nhau đoàn kết nhất trí đồng tâm hiệp lực đánh đổ antifan, hơn nữa còn có rất nhiều bậc cha mẹ cũng tham gia vào đội quân này.

Động đến ai cũng được, nhưng đừng lôi con trẻ vào chuyện này!

Mỗi người chửi một câu cũng đủ để khiến đám anti bị đá bay thẳng đến kênh đào Panama rồi [kiêu ngạo].

Là người của công chúng, chỉ cần không cẩn thận một chút thôi là sẽ bị đẩy tới nơi đầu sóng ngọn gió, nhưng hai vợ chồng tốt thì rất may mắn, chỉ vài phút đồng hồ đã có cảm giác như "Nhất phung gặp nạn, bát phung trợ giúp" rồi, trong đó tích cực nhất là hai vợ chồng Cố Tử Diễm. Cố Tử Diễm thậm chí còn lên blog viết thế này: Thật ngại quá, công việc của hai vợ chồng Hoắc Sâm đều do tôi nhận, mà tôi chỉ nhìn vào chất lượng chứ không xem trọng số lượng, các bạn anti thử nói xem, hiện giờ trên truyền hình có nổi mấy bộ phim đạt chất lượng tốt hả?

[Nói hay lắm.]

Mà vợ Cố Tử Diễm là Mạc Á Y cũng mỉm cười tỏ vẻ: Lúc con trai tôi đầy tháng thì tôi đã đăng ảnh con lên blog rồi, haizz, tôi cũng muốn dựa vào con trai để nổi tiếng lại đây ^ _ ^.

Bao Tử thích mua túi: Hìhì, nữ thần Mạc của em ~

Sự kiện antifan đến nhanh và đi cũng rất nhanh, mọi người rồi sẽ bị thu hút vào một sự kiện hot khác, sau đó dần dần quên mất đi chuyện cũ.

...

Chương trình "Baba đến đây!" được quay trong nửa tháng, mỗi tuần quay sẽ chia thành hai đến ba tập, mỗi tập tầm nửa tiếng, nhưng vì có tận bốn khách mời nên mỗi nhà chỉ lên hình được khoảng mười mấy phút thôi.

Mà cặp bố con thu hút nhiều lượt xem nhất chính là Hoắc Sâm và Tiểu Hắc.

Thật sự là chỉ muốn xem mãi thôi QAQ.

Sau cảnh Tiểu Hắc dùng ánh mắt khinh bỉ nhìn baba được phát sóng, không ít người đã vội vàng chờ đến ngày hôm sau để lên mạng xem lại mấy lần.

Ánh mắt khinh bỉ của Tiểu Hắc nhìn baba thật sự quá thú vị luôn!

"Chồng à, anh bị con trai khinh đấy à →_→?"

"...Đâu có."

"Bằng chứng như núi này, em vừa mới xem rồi."

"Đừng đùa, chỉ là ảo giác của em thôi."

"..."

[Đúng là già mồm mà!]

"Tiểu Hắc, nói cho mẹ nghe nào, có phải con rất khinh bỉ baba đúng không?"

Hoắc Tiểu Hắc: "→_→"

"Chồng ơi anh thấy chưa = v =?"

"Tiểu Hắc đang khinh bỉ em đó."

"..."

[Nói hươu nói vượn.]

...

Trong mắt Hoắc Sâm thì Hoắc Tiểu Hắc mới sinh ra đã cướp vợ của hắn, bằng chính vào sự bé bỏng và đáng yêu của mình QAQ.

Mà hắn lại chỉ có thể trơ mắt đứng nhìn.

Mỗi lần bị tổn thương hắn chỉ biết an ủi mình rằng: Con trai còn nhỏ, trăm sẽ nhường con một chút vậy, trăm khoan hồng độ lượng như thế đó = v =.

Mà ở trong mắt của Tiểu Hắc thì...

Haizz, hôm nay lại bị ba mẹ đút cho một thìa lớn thức ăn cho cậu rồi (ý là tình cảm thân mật trước mặt Tiểu Hắc đó), rõ ràng không dễ ăn chút nào, nhưng vẫn phải cố gắng thôi, hứ, cục cưng tốt cuộc có phải con của ba mẹ không đó?

Hoắc Tiểu Hắc lạnh nhạt liếc ba mẹ mình một cái, sau đó lại cúi đầu tiếp tục chơi một mình.

Chắc chắn, sinh ra ở trong một gia đình chuyên sản xuất thức ăn cho cậu, Tiểu Hắc tỏ vẻ mình phải học được cách bình tĩnh, cho nên cái liếc nhìn vừa rồi kia không phải là khinh bỉ riêng mình Hoắc Sâm, mà là khinh bỉ cả hai bố mẹ luôn.

Trong lúc cả nhà đang hòa thuận vui vẻ, Hoắc Sâm lại nhận được tin phải tham gia một bộ phim mới.

QAQ

Thật sự không muốn một chút nào cả!

Cố Tử Diễm nói đây là một cơ hội tốt để Hoắc Sâm chứng minh bản thân với công chúng, và người đồng ý thay cho Hoắc Sâm chính là bạn bánh bao của chúng ta.

Người chồng tốt nói bán là bán luôn.

[Chồng ơi, anh hãy dùng thực lực của mình để chinh phục khán giả đi.]

Hoắc mỗ: "..."

"Chồng à, em thích anh từ sau khi xem bộ phim đầu tiên của anh cơ, anh đừng để cho em thất vọng nhé, hãy dùng thực lực của bản thân để chứng minh cho em thấy rằng anh là người giỏi nhất đi!"

[Khoa trương quá TAT.]

[Nói xong mà mình cũng muốn ới luôn rồi.]

Hoắc Sâm nhũn mảy, thái độ lập tức thay đổi 365 độ: "Chắc, kịch bản hay không?"

"Tất nhiên là hay rồi, không hay thì em giữ cho anh làm gì chứ?"

"Thế thì đóng thôi."

"Được."

"À này Có Từ Điểm, lúc quay phim có được đưa vợ con theo không? Để hai mẹ con ở nhà tôi không yên tâm."

"..."

[Hơ hơ.]

[Cậu vui là được rồi.]

"Hả! Em cũng đi theo á?"

"Ừ, em ở đó học tập kỹ năng diễn xuất tuyệt đỉnh của anh không phải càng tốt sao?"

"Cũng có lý = v =."

Có Từ Điểm: "..."

[Minh như thể không tồn tại ở đây vậy (mặt cười).]

Bạn đang đọc truyện *Nhật Kí Hôn Nhân Của Tôi Và Thần Tượng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 81

Có câu quân tử nhất ngôn tứ mã nan truy, lời nói ra cũng như bát nước hắt đi, mà hiển nhiên lời Hoắc Sâm nói ra trăm phần trăm cũng không thể thu hồi lại được.

Thậm chí ngay từ lúc còn chưa cầm được kịch bản thì hắn đã vội vàng dụ dỗ bánh bao đi thu xếp hành lý của cả nhà vào vali rồi. Chắc chắn, nhìn thế này chẳng thấy giống phải đi quay phim chút nào, mà là...Chúng ta tay lớn nắm tay nhỏ, một nhà ba người đi du lịch = v =.

Thật ra thì hiện giờ Bao Từ cũng thấy hơi hối hận, chỉ trách mình lúc ấy đã quá kích động, vừa nghe thấy là có thể đến phim trường xem chồng diễn là chuyện quan trọng gì cũng bị cô vứt ra sau gáy hết. Bây giờ nghĩ lại, không phải cô đã từng diễn chung với chồng rồi sao? Còn gì để nhìn nữa?

"Bánh bao, lần này không giống thế mà."

"Em thấy chả có gì khác cả."

"Em cũng biết mà, lúc diễn đôi với nhau chúng mình có lúc nào nghiêm túc đâu."

"→_→"

[O ơ, anh lại dám xem thường khả năng diễn xuất của bốn bánh bao em à?]

[Có bản lĩnh thì thử thi đóng cảnh chết với em đi, chỉ cần một phút thôi là em sẽ hạ gục được anh ngay!]

Lời của Hoắc Sâm là thật, nhưng bánh bao ngốc thì lại nghĩ lệch lạc đi, kéo ý tứ trong câu nói của chồng đến một hành tinh khác. Hoắc Husky tỏ vẻ mình vô tội, hắn không ngờ là mình và vợ lại không có cùng một suy nghĩ, sự ăn ý trước kia đi đâu mất rồi TAT?

[Cô vợ háo sắc thân mến, chẳng lẽ em không bắt được tín hiệu mà anh truyền tới sao?] [Sự ăn ý cơ bản nhất giữa hai vợ chồng đâu rồi?]

Nhớ lại những lần đóng phim bị NG liên tiếp, mặc dù được xưng tụng là diễn viên chuyên nghiệp, nhưng nếu có cơ hội được quang minh chính đại đưa gờn vợ thì hắn cũng không khách sáo đâu.

"Haizz, mỗi lần em đóng cặp với anh là anh chỉ muốn đè em xuống thôi." Buông tay nói thật vậy.

"..."

[Trong đầu anh toàn chứa những thứ gì vậy hả?]

[Nhưng mà nói thật thì nhìn chồng mặc đồ cổ trang đẹp trai muốn chết, chỉ muốn kéo về nhà lăn lộn thôi.]

→_→

Hai vợ chồng nhà này rõ ràng là kẻ tám lạng người nửa cân.

Hai người vừa thu thập hành lý vừa tán gẫu, Bao Tử tuy có hơi do dự về việc đi theo Hoắc Sâm, nhưng động tác gấp quần áo của cô lại cực kỳ nhanh gọn.

Cái này trong giang hồ người ta gọi là "Ngoài miệng nói không thích, thân thể thì thành thật" đấy.

(//▽//)

"Bánh bao, em nói thật đi, nguyên nhân chính khiến em do dự là gì?"

Bao Tử liếc nhìn chồng đang đứng bên cạnh một chút, lại nhìn con trai bảo bối đang nằm chơi đùa trên giường, lấp bắp nói: "Ừ thì, em sợ nếu môi trường quay phim khô sở quá thì Tiểu Hắc sẽ không quen."

Hoắc Tiểu Hắc: "A ~ A nha ~"

[Trên đời chỉ có mẹ là tốt nhất thôi.]

"Em đừng nói nữa, anh biết rõ là trong lòng em anh chẳng quan trọng bằng thằng nhóc thú vị kia rồi." Hoắc Sâm xoa bóp huyết thái dương, đáng lẽ nên đoán ra sớm hơn mới phải, tự dưng làm cho tâm trạng tụt dốc không phanh.

"..."

[Chồng à, đáng về ông chồng túi thân nơi khuê phòng của anh làm em sợ quá đó.]

Kịch bản đã về tay, bộ phim lần này thuộc thể loại tiên hiệp đang rất hot. Hiện giờ phim truyền hình đa phần đều làm dựa theo thị hiếu số đông, tiểu thuyết tiên hiệp đã dễ bán thì đương nhiên phim ảnh cũng sẽ thành công.

Bao Tử sau khi nhìn thấy kịch bản thì đại não lập tức rơi vào tình trạng chết máy – Trời ạ, tại sao lại là tiên hiệp chứ!!! Chồng mình mà đóng vai thần tiên thì đúng là khiến cho người ta muốn phạm tội mà! Hơn nữa nếu để cô đi theo chồng đến phim trường thì chỉ sợ là cô sẽ không kìm chế được cơn háo sắc trong người thôi 23333333.

[Kiểu như mới diễn được một nửa thì nam chính đã bị vợ mình lôi đi ý = v =.] [Cảnh này chắc chắn sẽ cực kỳ đẹp.]

Hai vợ chồng ngồi xem qua nội dung kịch bản phim "Đá Tam Sinh – Vong Xuyên", đại khái cũng hơi cầu huyết chút. Ở vùng phía đông xa xôi có một chốn bồng lai tiên cảnh, tương truyền là nơi sinh sống của Hoa Tu thượng tiên. Hoa Tu thượng tiên là con trai thứ chín của thiên đế, tướng mạo tất nhiên không tầm thường, đã từng lập được chiến công hiển hách trong đại chiến tiên ma. Thật ra không cần biết là tiên hay là người, chỉ cần có tướng mạo, địa vị và tài năng thì đều sẽ khiến cho người ta ngưỡng mộ.

Trong đó người si mê điên cuồng nhất chính là nghĩa muội của Minh Vương, là Phượng Hoàng Dư Tang sống ở dưới cây ngô đồng. Hoa Tu đã hơn ba nghìn tuổi, vì được thiên đế tứ hôn nên Phượng Hoàng Dư Tang cuối cùng cũng được như ý nguyện. Nhưng sau khi thành thân, nàng dần phát hiện thì ra trong lòng của Hoa Tu thượng tiên luôn có hình bóng của một ai khác. Cho dù hiểu được, nhưng Dư Tang vẫn mắc phải sai lầm mà những nữ nhân khác hay mắc phải, đó là nàng tin tưởng nếu kiên trì ở bên cạnh thì sẽ có một ngày khiến chàng rung động.

Thế nhưng, hơn hai nghìn năm trôi qua, hai người vẫn giữ mối quan hệ tương kính như tân. Sự nhiệt tình cũng dần phai nhạt theo năm tháng, Dư Tang đã không còn là tiểu phượng hoàng thích mơ mộng

nữa, tình cảm trao đi mãi không được đáp lại, nàng cũng cảm thấy mệt rồi.

Có câu mượn chén tiêu sầu càng sầu thêm, thượng tiên cũng có vô vàn nỗi khổ, sau cơn say, hai người tiếp xúc với nhau, kết quả là có một đứa con.

...

Ở đoạn kết, Hoa Tu vì cứu người trong lòng mà ra tay giết lầm Dư Tang. May mắn là Minh Vương kịp thời chạy tới đưa nàng ra khỏi vùng máu, vì bảo vệ đứa con trong bụng mà Phượng Hoàng Dư Tang qua đời, từ đó quên mất chuyện trước kia, không có một chút tin tức nào nữa. Hoa Tu bạc đầu sau một đêm thức trắng, cô đơn lẻ loi một mình. Mấy nghìn năm sau, bên cạnh Đá Tam Sinh ở sông Vong Xuyên, có một đứa trẻ được Mạnh Bà bế trong lòng, người nào đi qua cầu Nại Hà, tất phải uống canh Mạnh Bà, uống hết canh Mạnh Bà thì mới có thể chuyển kiếp đầu thai, bắt đầu cuộc sống mới.

Xem xong kịch bản, Bao Tử hai mắt đầm lệ, cô cảm thấy nữ chính thật đáng thương, không ngờ chồng mình lại phải diễn vai tra nam.

Hoắc Sâm: "QAQ"

Đột nhiên có một dự cảm bất thường...

Đọc kịch bản cũng giống như đọc tiểu thuyết vậy, nếu nội dung kịch bản gây khó chịu trong lòng thì chắc chắn cuộc sống về đêm của hai vợ chồng hẳn cũng sẽ không được như ý rồi QAQ.

Hoắc Sâm như bị nghẹn một ngụm máu trong ngực, sớm biết vậy thì đã không cho bánh bao đọc kịch bản cùng rồi!

Bi thương, thật sự quá bi thương.

Bao Tử vô cùng căm giận: "Anh nhìn đi, đàn ông không thể chỉ nhìn vào vẻ bề ngoài được, Hoa Tu thượng tiên anh tuần tiêu sái, phong lưu phóng khoáng, ngọc thụ lâm phong, tuấn tú tài giỏi, thanh tân tuấn kiệt, tướng mạo phi phàm, tài mạo vô song, khí chất tao nhã, thế mà lại làm tổn thương Dư Tang, con trai của hắn sau mấy ngàn năm mà vẫn chỉ là một đứa trẻ, đáng đời hơn là Dư Tang lại chọn Mạnh Bà làm người nuôi dưỡng!"

"Vợ à, bình tĩnh bình tĩnh, bớt giận bớt giận."

[Thế tử học thức uyên bác, dùng được rất nhiều thành ngữ như vậy, vì phu thật sự vui mừng = v =.]

[Hơn nữa những thành ngữ đó lại đều dùng để hình dung trầm thôi.]

[Trầm cực kỳ hạnh phúc =w=.]

"→ _ →"

[Sao mình lại có cảm giác là chồng mình đang nghĩ đi hướng khác vậy nhỉ?]

Sau khi đọc lại kịch bản mấy lần, Hoắc Sâm lại bắt đầu có ý tưởng mới.

"Bao Tử, nếu em diễn vai Dư Tang thì tốt quá, bọn mình lại được đóng cặp với nhau rồi."

"..."

"Còn Tiểu Hắc sẽ đóng vai đứa bé chưa trưởng thành kia."

"..."

Hoắc Tiểu Hắc: Baba, không hẹn, chúng ta không có hẹn ^ _ ^.

"Hãy để kì nghỉ hè này cho cả nhà chúng mình nhận thầu đi."

"Chồng à, tắm rửa đi ngủ thôi."

"(^ ^) ㄟ"

"Chỉ toàn chém gió là giỏi."

"..."

...

Lúc đến tổ kịch, Bao Tử cảm thấy cực kỳ xấu hổ, cảm giác bị người ta vây xem đúng là... Trời đất!

Mấy người đang nhìn khi trong vườn thú đấy à?!!!

Nhưng mà nghĩ cũng phải, có ai đi quay phim mà mang cả nhà theo đâu chứ.

Đạo diễn trước đó không hề nhận được bất cứ thông báo gì, lúc thấy Hoắc Sâm một tay bế con một tay nắm tay vợ hiện ngang đi tới thì lúc đấy cả người đạo diễn cũng run rẩy hết cả luôn rồi.

[Cậu đang trêu tôi đấy à?]

[Cậu cho rằng phim trường là nơi để gia đình cậu đến nghỉ dưỡng hay sao?]

Lúc nhà sản xuất thấy vậy thì chỉ cười nói: "Hoắc Sâm, tổ kịch chúng ta không có đủ com hộp đâu nhé."

Hoắc mẫu: "Không cần lo cho nhà chúng em đâu, vợ em sẽ chuẩn bị cho em."

"Hà?"

"Com hộp tình yêu đó = v =."

Mọi người: "..."

[Hơ hơ, cẩn thận ăn đồ bổ dưỡng quá sẽ bị béo phì đó.]

[Com hộp mười đồng của chúng tôi cũng có rất nhiều món đa dạng nhé.]

[Khinh bỉ hai người.]

...

Nếu đã đưa cả nhà đi theo thì Hoắc Sâm tuyệt đối là có chuẩn bị trước, bình thường lúc quay phim hẳn toàn ở khách sạn, nhưng lần này thì thay đổi phong cách chút, hẳn đã bỏ một khoản tiền lớn ra để thuê một căn nhà nhỏ, hơn nữa còn có cả sân vườn nữa.

Đưa vợ con ra ngoài thì nhất định không được để hai mẹ con phải chịu khổ = v =.

[Trẫm là người rất yêu vợ yêu con đó.]

Bao Tử mặc dù cảm thấy chồng mình có hơi khoa trương quá, nhưng trong lòng vẫn rất vui vẻ.

Phụ nữ ấy à, đa phần là khẩu thị tâm phi hết ~

"Tiền thuê nhà có nhiều bằng tiền cát xê đóng phim của anh không đó?"

"Chắc, nói chuyện tiền nong làm gì chứ, ảnh hưởng đến tình cảm vợ chồng."

"Cũng phải, kiếm tiền là để tiêu mà, nếu đã vậy thì em sẽ lo khoản ăn uống cho anh, làm đầu bếp nữ của riêng anh = v =."

Hoắc ba tuổi: =3=

Bếp!

Một cái tát vào mặt không thương tiếc, muốn hôn mẹ của cục cưng thì cũng không được hôn trước mặt cục cưng nhé, chú ý chút đi baba, con vẫn còn bé mà (^ ^)\$.

[Thật ra thì, người chịu nhiều tổn thương nhất cũng chính là bạn học Tiểu Hắc ngày ngày phải sống chung với hai vợ chồng nhà này.]

Hoắc Sâm: "..."

[Thằng nhóc thú vị này!]

Bao Tử: "(^ ▽ ^)"

[Đánh hay lắm con trai!]

...

Bộ phim sắp được khai máy, trò hay vẫn còn rất nhiều.

Bạn đang đọc truyện *Nhật Kí Hôn Nhân Của Tôi Và Thần Tượng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 82

Vai diễn Dư Tang sẽ do một trong bốn tiểu hoa đán của điện ảnh Trung Quốc – An Nhục Đồng đảm nhận. Nói về kĩ năng diễn xuất thì thật sự không còn lời nào để nói nữa rồi, cô nổi lên nhanh chóng sau bộ phim cung đấu "Tân phi đường", từ một nàng tiểu thư khuê các không rành thế sự, cuối cùng trở thành Hoàng quý phi được người người ngưỡng mộ, mỗi một giai đoạn cô đều thể hiện được một cách rất xuất sắc.

Diễn viên giỏi là một yếu tố vô cùng quan trọng để tạo nên được một bộ phim thành công, tổ đạo diễn của bộ phim "Đá Tam Sinh – Vong Xuyên" cực kỳ tin tưởng vào dự án này, đạo diễn Lý Hoán Lương rất vui khi mời được hai diễn viên là Hoắc Sâm và An Nhục Đồng. Không cần biết kịch bản có hay hay không, chỉ cần có sự xuất hiện của hai người họ là tỉ suất người xem sẽ rất cao.

[Vừa nhìn là biết đây là một vị đạo diễn "Chưa có nhiều kinh nghiệm sống" rồi.] [Thật đáng thương mà.]

Nếu Hoắc Sâm không đưa cả nhà đi theo thì nhất định hẳn sẽ bộc lộ được hết thực lực của mình, nhưng thật đáng tiếc, tình huống bây giờ là...cả vợ cả

con đều đang ở bên cạnh hấn = v =.

An Nhực Đồng ít nhiều cũng được coi là một mỹ nữ, hơn nữa cô còn sinh ra trong một gia đình tri thức, nên thành tích học tập cũng rất tốt. Lúc còn chưa bấm máy, trong đoàn có mấy cậu trai trẻ đã thầm khen ngợi cô, việc này đối với một người đẹp và giỏi thì quá bình thường rồi.

Nhưng ở trong mắt Hoắc Sâm thì cô ta chỉ là một loài giống cái biết đi mà thôi.

QAQ

[May là con gái nhà người ta không biết được là anh đang nghĩ gì.]

[Không thì chắc cô ấy sẽ điên lên mất.]

...

Việc hóa trang cho phim cổ trang mất khá nhiều thời gian, đặc biệt là tạo hình nhân vật thượng tiên khí chất lạnh lùng mà không kém phần cao quý, mỗi một chi tiết nhỏ đều phải được xử lý cẩn thận, hôm nay mới bốn giờ sáng Hoắc Sâm đã phải có mặt ở phòng hóa trang rồi.

[Trời còn chưa sáng đã phải rời xa bánh bao mềm nhũn rồi, không vui chút nào!]

Dường như nhìn ra được tâm trạng không tốt của Hoắc ảnh đế, thợ make up Tiểu Ngô vui vẻ bắt chuyện với hấn, sau đó loay quanh thế nào lại nói về vai nữ chính Dư Tang.

Haizz, Tiểu Ngô chính là một fan trạch nam, lúc nói về nữ thần tượng của mình thì liên tục thao thao bất tuyệt, vẻ điên cuồng mê muội không hề thua kém một chút nào so với các fan nữ hâm mộ nghệ sĩ nam.

Hoắc Sâm: TAT

[Hoàn toàn không hiểu cậu ta đang nói gì, mệt tim quá.]

[Có phải biểu hiện của tôi quá ôn hòa không? Cho nên cậu ta mới nói lảm nhảm vậy.]

"Anh Hoắc, anh thấy An Nhực Đồng thế nào?"

"Ai cơ?"

"..."

[Hoắc ảnh đế, anh đang đùa em đấy à?]

[Người ta là nữ chính sẽ đóng cặp với anh mà anh còn hỏi ai là sao?]

"Là người đóng vai Phụng Hoàng Dư Tang đó."

"À."

"..."

[Sau đó thì sao? Không có sau đó nữa ư?]

"Chẳng xinh đẹp bằng vợ tôi."

"→ _ →"

Nội tâm của Hoắc Sâm lúc này: Haizz, tên nhóc trang điểm này lảm nhảm quá đi, lần sau phải đổi người khác thôi. À, thì ra An Nhực Đồng là người đã cướp vợ mình đây mà, cô chò đấy An Nhực Đồng..

Kể lại chuyện cũ một chút...

Lúc ấy đang là thời điểm phát sóng bộ phim "Tần phi đường", Bao Tử mới sinh con, đang rảnh rỗi

ở nhà chờ việc làm nên cũng vô tình xem được phim này, thế là càng ngày càng không thể cứu vãn được nữa. Mọi người cũng biết tính của Bao Tử đấy, đối với đàn ông thì cô xin thề có trời chứng giám là cô chỉ toàn tâm toàn ý với một mình Hoắc Sâm mà thôi, nhưng với phụ nữ xinh đẹp thì cô lại không hề có sức chống cự QAQ. Trong phim An Nhực Đồng vô cùng đẹp và khí phách, khiến cho bánh bao gốc nhà ta mê muội không thể thoát ra được.

[Cô đã quên mất rằng mình cũng là một diễn viên, cũng là thần tượng của rất nhiều người.]

"Chồng ơi em bảo này, kỹ năng diễn xuất của An Nhực Đồng cực kỳ tốt, mấu chốt nhất là người ta còn cực kỳ xinh đẹp, em thích cô ấy lắm luôn!

Không được không được, còn Mẫn Mẫn và chị Á Y của em thì phải làm sao? Haizz, đều không bỏ được, thích hết vậy = v =."

"..."

[Cái đồ bánh bao đa tình nhà em!]

[Em nên quý trọng người trước mắt thì hơn đấy!]

"Em phải follow weibo của cô ấy mới được, biết đâu có một ngày được hợp tác."

Bao Tử không biết sống chết hò hét khắp nơi, Tiểu Hắc ngồi bên cạnh phải giờ hai tay lên che mắt lại, theo như kinh nghiệm hiểu biết của mình, Tiểu Hắc đoán mama sẽ bị baba dạy dỗ một trận cho xem, sau đó là một hồi vận động không bạo lực.

[Trời, cục cưng rõ ràng còn nhỏ như vậy, sao đã biết nhiều thứ thế chứ?]

Tối hôm đó, đúng là Bao Tử đã bị Hoắc Sâm ghen với cả phụ nữ kéo vào phòng lẫn lộn một trận. Bánh bao ngốc bị chồng bắt nạt chỉ còn biết gào khóc và rên rỉ thôi.

Mà mấu chốt nhất là cái bánh bao này vẫn hoàn toàn không sợ chết.

Hoắc Sâm trêu chọc cô đủ kiểu, cứ sờ sờ rồi lại cắn cắn, lúc nghỉ ngơi giữa hiệp hần hỏi cô một câu, giọng nói hơi khàn cực kỳ gợi cảm: "Bây giờ thì em còn thấy cái cô An Nhục Đồng kia đẹp nữa

không?"

Bao Tử mặc dù thần trí mơ màng, nhưng vẫn đáp: "Anh không thể ngăn cản sự yêu thích cái đẹp của em được."

"..."

Đã thế thì hần lại phải tiếp tục gặm bánh bao thôi, nhưng trong lòng vẫn không phục chút nào, vừa thúc vào bên trong vừa thở hổn hển nói: "Mẹ nó chứ, thế có đẹp bằng anh không?"

"..."

"TAT"

Sau vài phút im lặng ngẩn ngui, cảnh tượng kiều diễm trong phòng trong phút chốc biến thành...

"Ha ha ha ha ha ha ha ha ha ha, anh đẹp mà, chồng em đẹp nhất, ôi má ơi, buồn cười chết mất!"

"..."

Sau đó...

"Huhu ~ Em sai rồi, chồng ơi đừng mà!"

...

"Hoắc Sâm! Anh... Anh mà cứ thế này thì sớm muộn gì cũng yếu thận đó!!!"

...

Bánh bao ngốc: "QAQ"

[Hệ liệt tìm đường chết.]

Chắc chắn, thì ra người đóng vai Dur Tang cũng chính là "tình địch" của trẫm.

[Hệ liệt suy nghĩ quá nhiều.]

Trên người mặc một cái áo dài màu tím đậm, mày kiếm mắt sáng, hai tay chấp lại, mái tóc đen như mực tung bay theo gió.

Từ phòng hóa trang đi ra, Hoa Tu thượng tiên lập tức khiến cho mọi người ngớ ngàng.

Nhưng mà, người ta thì chẳng thèm để ý đến ánh mắt của người xung quanh → _ →.

Nhìn lướt qua một vòng, không phát hiện được mục tiêu.

"Tiểu Ngô, lấy điện thoại của tôi rồi chụp cho tôi một kiểu, phải chụp thể nào cho thật đẹp trai vào nhé."

"..."

[Không ngờ là anh lại tự luyện vậy đấy.]

Chụp xong mấy tấm, mẹ nó chứ, đề tự nhiên thôi mà vẫn đẹp xuất sắc như vậy!!!

...

Trong căn nhà nhỏ, Bao Tử và Tiểu Hắc đang tận hưởng khoảng thời gian tốt đẹp vào sáng sớm thì nhận được một tin nhắn, mở ra xem thì...

A Sâm: Hiện tại anh đang rất không thoải mái, ném cho em cái tên Hoa Tu thượng tiên này đó (￣^

￣)Σ.

A Sâm: [hình ảnh]

Bao Tử: Đẹp trai quá đi (☆_☆).

A Sâm: Ủ hứ.

Bao Tử: Chồng ơi, anh chụp cho em một tấm của An Nhục Đồng sau khi hóa trang xong được không?

Ngón tay đang lướt lướt điện thoại bỗng nhiên dừng lại, Hoắc Sâm chậm rãi ngẩng đầu lên, nhìn về nơi xa kia.

A Sâm: Phụng Hoàng Dur Tang áy à, tin anh đi, ngắm hình của anh đẹp hơn nhiều.

Bao Tử:...

...

Hoắc mẫu vốn muốn gọi bánh bao nhà mình tới xem hẳn quay cảnh đầu, nhìn hẳn đối đãi với "tình địch" thế nào, nhưng không ngờ là lại bị bánh bao cự tuyệt.

(￣^￣)Σ

[Ồ hay, lại dám kháng chi à!]

"Sáng nay em thật sự không thể đi được, còn phải ra siêu thị mua thức ăn này nọ nữa, buổi trưa em sẽ mang cơm hộp thơm ngào ngạt đến cho anh."

"Anh biết rồi, vất vả cho em quá."

"Ừ, khi nào anh về nhà thì lại đến lượt anh làm cho em ăn nha."

Hoắc Sâm nhếch môi cười, dịu dàng nói: "Ừ."

Đạo diễn yên lặng nhìn nam chính đang nói điện thoại với người khác, nét mặt có phần không vui.

[Có thời gian rảnh để nói chuyện với người khác như vậy.]

[Thì tại sao lại không tranh thủ làm quen với nữ chính đi.]

"Hoắc Sâm, mau tới đây tập với An Nhục Đồng nào."

Hoắc mẫu không lên tiếng, An Nhục Đồng thì xua tay đáp: "Không cần đâu đạo diễn, anh phải tin vào thực lực của chúng tôi chứ."

[Đùa à, mới sáng ra đã thấy gió lạnh rồi.]

[Mà dùng trực giác của phụ nữ để cảm nhận thì chắc chắn luồng gió lạnh đó phát ra từ phía Hoa Tu thượng tiên.]

[Haizz, thật không thể hiểu nổi.]

Đạo diễn dù gì cũng chỉ mong sẽ có được những cảnh quay tốt nhất thôi, nên mới bảo hai người tập luyện với nhau trước, chẳng qua đúng là anh ta đã

đánh giá thấp sự chuyên nghiệp của hai người rồi. Tuy trước lúc quay một người thì nhấn tin với vợ, một người ngồi dựa móng tay, nhưng một khi đã bắt đầu quay thì hai người họ lại lập tức nhập vai một cách rất xuất sắc.

...

"Thượng tiên, có rất nhiều người thích chàng, nhưng bọn họ dường như chỉ thích vẻ bề ngoài của chàng thôi, còn Dư Tang ta thì đã thích chàng từ lâu rồi, thượng tiên, chàng có thể để ý đến ta một chút không?"

"Nhiều lời, tiền khách."

...

Lúc Bao Tử một tay bế con một tay cầm hộp cơm đi tới phim trường thì đúng lúc nhìn thấy cảnh này.

Sau khi xem xong kịch bản, Bao Tử thấy Hoa Tu thượng tiên tuy đẹp trai đến mức không có bạn bè, nhưng vẫn không thể không phán một câu: "Đồ cặn bã."

Hoắc Tiểu Hắc: "→_→"

[Mẹ à, đó là chồng của mẹ, là ba của con đó!]

[Nhưng cũng đúng, sao baba bỗng dưng lại trở nên kỳ lạ như vậy nhỉ?]

"Cut! Tốt lắm! Sáng nay quay đến đây thôi, mọi người chuẩn bị ăn cơm đi."

Đạo diễn vừa hô cut một cái là Hoa Tu thượng tiên lập tức thay đổi thành một người khác luôn.

Sự lạnh lùng đã đi rồi, chỉ còn bản tính ngốc nghếch của Husky ở lại thôi.

Hoắc Sâm đã sớm nhìn thấy vợ con, bây giờ chỉ hận không thể biến hai bước thành một mà chạy đến thôi, buổi sáng dậy sớm quá, công việc thì kết thúc muộn, hẳn thật sự đói lắm rồi.

Nghĩ người khác thì ăn cơm hộp bán bên ngoài, còn mình lại được ăn cơm do chính tay vợ làm, quả thật là vui muốn chết.

[Các người hãy chống mắt lên mà nhìn hộp cơm của bọn thượng tiên đi = v =.]

Hoắc Sâm muốn bế con cho vợ đỡ mệt, thế mà Tiểu Hắc lại quyết đoán quay đầu lảng tránh sau khi quan sát baba một hồi lâu – Huhu, baba mặc cái gì trông kì vậy, lại còn có tóc dài thiệt dài nữa, cực kỳ sợ.

"..."

Một nhà ba người xúm lại với nhau, như thể bên cạnh không có ai vậy TAT.

"Nấu món gì cho anh vậy?"

"Khoai tây sợi xào, thịt xào ớt xanh, rau cải, trứng chiên, anh đói chưa?"

"Đói rồi, hai mẹ con ăn chưa?"

"Ăn rồi ạ."

Nữ đầu bếp Bao Tử làm việc rất có tâm, hộp cơm nhiều tầng vừa mở ra, hương thơm lập tức tỏa ra bốn phía, đều là hương vị của gia đình.

Những người khác đang cầm cơm hộp mua ngoài: "..."

[Không so sánh thì sẽ không có bị thương.]

[Ăn thì không ngon, bỏ lại tiếc.]

Lúc Bao Tử tới làm quen, An Nhược Đồng cuối cùng đã biết tại sao mình lại cảm thấy lạnh rồi.

[Vợ Hoắc Sâm, chồng chị đang dùng ánh mắt "âm trầm" để nhìn em kìa, em sợ lắm.]

"Chị đã xem Tần phi đường ba lần rồi đấy, em diễn tốt lắm, trước đây chị chỉ đơn giản là biết em thôi, còn bây giờ thì cực kỳ thích em luôn rồi."

Hoắc Sâm: →_→

[Trầm sẽ chỉ yên lặng nhìn nàng như thế này thôi.]

An Nhục Đồng: "..."

[Chị à, đừng chớp mắt to nữa, em không thích bách hợp (nữ X nữ) đâu.]

[Chị đã là gái có chồng rồi, chồng chị còn đang cười lạnh với em kia.]

[Em còn phải diễn cặp với chồng chị đó, chị cho em một con đường sống có được không?]

Thấy An Nhục Đồng đang nháy mắt điên cuồng ra hiệu với mình, Bao Tử run rẩy cả người, cô quay đầu lại nhìn người đàn ông đang đứng đằng sau, cố gắng cứu vãn chút ít.

"Ha ha ha ha anh đừng để ý đến em, em ấy à, thường ngưỡng mộ những người cùng ngành thôi, muốn học tập người ta nhiều điều ý mà."

"..."

Hơ hơ ~

...

Mối nguy hại cuối cùng cũng được giải trừ, Bao Tử lấy Tiểu Hắc ra làm lá chắn, cẩn thận từng bước đi tới gần An Nhục Đồng: "Buổi tối chị sẽ mang com cho A Sâm, em có muốn ăn gì không? Com hộp của đoàn phim chị ăn nhiều rồi nên biết, tài nấu nướng của chị hơn hẳn là cái chắc."

Nhìn Hoắc Sâm đang quay phim ở đằng xa, An cô nương khẽ cắn răng gật đầu, tất cả vì để được ăn ngon.

Cô nhỏ giọng nói: "Chỉ một lần này thôi ạ, làm phiền chị nha, em chỉ cần có trứng xào cà chua là được rồi ạ, com hộp của đoàn phim đúng là khó ăn phát khóc lên được ý!"

...

Chắc, An Nhục Đồng cũng tự tìm đường chết rồi.

Nhưng những người khác dù có tự tìm đường chết thì kết cục cũng sẽ không quá thảm, còn Bao Tử thì... Tiểu Hắc tỏ vẻ bó tay luôn, mama cứ luôn không biết sống chết như vậy → _ →.

[Baba vẫn còn đang nhìn về phía này đó.]

[Cục cưng không thể cứu được mama đâu.]

Bạn đang đọc truyện *Nhật Kí Hôn Nhân Của Tôi Và Thần Tượng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 83

Một suất trứng xào cà chua tuy đã thành công xây dựng được một tình bạn, nhưng từ đó về sau, món này không bao giờ có cơ hội được xuất hiện một lần nữa.

An Nhục Đồng nhớ lại lúc Bao Tử cầm cái khay trứng xào cà chua trong hộp com ra đưa cho cô, vẻ mặt của Hoắc Sâm đang từ đắc ý kiêu ngạo biến thành tội nghiệp luôn, như thể đang rất ám ức tủi thân ấy.

[Phong thái của Hoa Tu thượng tiên không phải như thế.]

[Gia đình anh chị là kiểu đại trượng phu là Bao Tử, cô vợ nhỏ là Hoắc Sâm sao?]

Cũng may là Bao Tử đã sớm có chuẩn bị, mấy tầng com hộp bên dưới đều toàn là món ngon, có thể an ủi con tim mong manh bị tổn thương khi bị đoạt thức ăn của Hoắc Sâm, nhưng hẳn lại còn công khai biểu lộ ra mặt với tất cả mọi người là hẳn không muốn người khác ăn thức ăn mà vợ hắn làm.

Mọi người trong đoàn: "..."

[Chúng tôi vẫn thích ăn com hộp gọi ngoài hơn, cảm ơn.]

[Chúng tôi còn sợ nếu vợ anh mà nấu cho chúng tôi ăn thì e là anh sẽ bỏ độc vào đồ ăn.]

[Mặt kiêu ngạo.]

Về phần An cô nương lúc này, một miếng trứng đã cho vào miệng, nhai cũng không được mà nuốt cũng không xong.

Trong phim lần ngoài đời đều bị ngược, có ai làm nữ chính mà khổ như cô không.

An Nhục Đồng có chụp hình món trứng mà Bao Tử làm cho mình, sớm nghe nói rằng Bao Tử có rất nhiều fan, cô muốn nhân dịp này xem xem các fan của Bao Tử uy lực đến mức nào.

An An Nhục Bất Đồng: Tài nấu ăn của Bao Tử quá tuyệt luôn, ngon lắm ý @Bánh bao thích mua túi. P/s: Đạo diễn Ngụy Lương, có phải chúng ta nên suy nghĩ về việc đổi cửa hàng giao cơm hộp đến đoàn làm phim không? [mặt cười]

#Chuối tây dạ vũ: Đầu tiên em xin được bày tỏ tình cảm của mình đến An An, tiếp theo, An An chỉ được ăn đồ ăn mà mẹ chồng tương lai của em nấu sao?!! Ghen tỵ quá đi, thuận tiện cho em hỏi một câu, mẹ chồng tương lai của em nấu ăn ngon không ạ? Em rất lo lắng về vấn đề ăn uống của chồng tương lai 233333.

#Chỉ vì đó là thanh xuân: Không hiểu tại sao trong đầu em bỗng hiện ra hình ảnh chị An An bị Hoắc Sâm để ám sát bằng ánh mắt vô số lần, quá thâm, An An mong chị bảo trọng.

#Yên lặng phân cao thấp: An An, Hoắc Husky chắc chắn sẽ phát "bệnh chó dại" nếu thấy Bao Tử mang đồ ăn cho chị đấy, bảo vệ bản thân mới là quan trọng nhất nha.

...

#Đạo diễn Ngụy Lương: Đồ ăn sẽ không thay đổi, nhưng cô có thể đến chỗ Hoắc Sâm để xin cơm @An An Bất Nhục Đồng.

#Quản tut: Thứ nhất, An cô nương à, chị phải luôn đề cao cảnh giác nhé, trong mắt của Hoắc Husky chỉ có duy nhất vợ và con anh ấy thôi, chị ăn món mà vợ anh ấy làm thì nhất định sẽ bị anh ấy

"trả thù" đấy. Thứ hai, bốn quản tut em thật sự rất tò mò, sao chị lại thành công thu hút sự chú ý của Bao Tử nhỉ, em follow blog của chị ý lâu như vậy rồi mà không được như thế, từ cái hỏi mà chị ý còn rảnh rỗi trả lời comment, reply tin nhắn của từng người ý!! @An An Bất Nhục Đồng.

...

Trên đời đúng là không có bữa ăn nào miễn phí, nhân vật Hoa Tu thượng tiên trong phim vốn luôn cao ngạo lạnh lùng với Phụng Hoàng Dư Tang, lúc này hoàn toàn không cần diễn mà Hoắc Sâm vẫn có thể tỏ ra lạnh lùng một cách rất tự nhiên với An Nhục Đồng, khiến cho An Nhục Đồng sợ đến mức không nhập vai nổi.

Đạo diễn hô cut để mọi người điều chỉnh lại tâm trạng một lần nữa. Hoa Tu thượng tiên vuốt mái tóc dài của mình, nhẹ nhàng bước vào khu nghỉ ngơi trong cái nhìn của mọi người, khẽ siết chặt tay vợ, nhướn mày nói: "Em thấy rõ chưa, ai mới là người có kỹ năng diễn xuất nổi trội hơn hẳn hả?"

Bao Tử: "..."

[Chồng à anh chú ý chút đi, có một ngum dấm mà nuốt mãi không trôi thế hả?]

[Bồn bánh bao em chỉ đơn giản là yêu thích Nhục Đồng thôi mà.]

Tiểu Hắc mặc dù không hiểu baba nói gì, nhưng nhìn nét mặt ngơ ngác của mama thì cũng đủ hiểu là baba vừa nói mấy câu ngu ngốc gì rồi.

[Trời đất, baba ngây thơ thật đấy, cục cưng lo cho baba quá đi.] ---

Thời gian hơn ba tháng nói dài không dài mà ngắn cũng không ngắn, trong đoàn không ai có kinh nghiệm nên mọi người không biết phải đối phó với những màn show ân ái của hai vợ chồng kia thế nào, nên là ngày nào cũng bị cho ăn no thức ăn cho chó TAT.

Ai mà ngờ Hoắc Sâm lúc trên phim và ngoài đời lại khác nhau nhiều như vậy chứ, người nào không biết còn tưởng hẳn bị đa nhân cách cũng nên.

Không biết ai đã từng nói thế này, phụ nữ khi tìm bạn trai hay chồng thì không nên tìm người quá đẹp trai, quá giàu có hay quá lạnh lùng, mà chỉ cần tìm được một người luôn quan tâm đến một mình bạn là đủ rồi.

Hoắc Sâm đối với Bao Tử cũng là như vậy, chỉ toàn thích trêu chọc để ý đến một mình vợ thôi, mà điều ngược lại với câu trên chính là Hoắc Sâm người ta còn có tiền lại đẹp trai mà cũng rất lạnh lùng với người khác nữa = v =.

TAT

Bộ phim "Đá Tam Sinh – Vong Xuyên" đã đi đến những cảnh quay cuối, mọi người cuối cùng cũng thở phào vì tháng ngày bị ăn thức ăn cho chó đã kết thúc rồi, đúng kiểu khổ tận cam lai mà. Chỉ có điều bọn họ không ngờ tới là, ở những cảnh quay cuối, vẫn còn có những điều bất ngờ đang chờ đợi bọn

họ.

[Một phát điên lên mất TAT.]

Phượng Hoàng Dur Tang được Diêm Vương Phù Tước cứu, sau khi chết được trọng sinh, đổi tên là Mạnh Tang, sinh hạ một đứa con tên là Mạnh Vãng Sinh, Vãng Sinh vẫn chưa trưởng thành, hai mẹ con

ở cầu Nại Hà bên cạnh đá Tam Sinh, dưới là sông Vong Xuyên, cả ngày nấu canh Mạnh Bà, Mạnh Bà chưa già nhưng tâm đã già, quên mất nơi bắt đầu của người muốn đầu thai.Sau khi Tu Hoa thượng tiên cho rằng mình đã lỡ tay giết nhầm Dur Tang thì vẫn ở đó một đêm, trong điện Đông Thanh, tóc cũng

bạc trắng.

Mỗi một cảnh quay đều vô cùng thuận lợi, đạo diễn Ngụy Lương rất vui mừng, đúng là diễn viên giỏi có khác.

Cho đến khi...

Hoa Tu thượng tiên phải thay đổi trang phục rồi, trường bào màu tím đậm chuyển thành màu đen, ống tay áo có thêu hình con rồng vàng, y phục này vừa mặc vào đã khiến khí chất của hắn thay đổi rất nhiều, mặc dù màu tím và đen đều là màu sẫm, nhưng mặc lên người Hoắc Sâm lại có sự khác nhau khá lớn.

Nếu nói áo tím thể hiện được sự cao ngạo lạnh lùng của thượng tiên, thì màu đen lại cảm giác như hắn đã từ tiên biến thành đạo tiên (*vị thần tiên mang quá nhiều chấp niệm, sa vào ma đạo trở thành người của ma giới*), hơn nữa với mái tóc dài trắng như tuyết, cộng thêm đôi mắt sâu không thấy đáy,cũng có thể khiến cho người ta hoài nghi không biết diễn viên đóng vai Hoa Tu thượng tiên có phải là cùng một người hay không nữa.

Sự lạnh lùng của Hoa Tu thượng tiên, tạo cho người ta một cảm giác chỉ có thể đứng từ xa ngắm nhìn chứ không thể mạo phạm, thật sự là đẹp như tranh vẽ!!!

[Cô vợ háo sắc đã hiện nguyên hình chỉ sau một phút đồng hồ.]

Hoắc Tiểu Hắc giờ phút này đã bị ném cho An Nhược Đồng bế, không có ai tới hỏi han: "..."

[Cục cưng còn nhỏ mà.]

[Thế nhưng mama lại cứ thế ném cục cưng cho một "người xa lạ".]

[Mama đáng ghét, mama không yêu Tiểu Hắc.]

...

Bên trong phòng hóa trang có thợ trang điểm Tiểu Ngô, Hoa Tu thượng tiên Hoắc Sâm, Phượng Hoàng Dur Tang An Nhược Đồng, Bao Tử và Tiểu Hắc.Những người khác thì không cần trang điểm lại nên không ở đây, hoặc là đang bận quay cảnh của mình, cũng có thể đang ngồi đọc lại kịch bản, tóm tắt năm tùm ba nói chuyện phiếm với nhau.

Bao Tử bị chồng mình làm cho mê mẩn: "Mặc dù là đồ cận bã, nhưng vẫn đẹp trai muốn chết ~." Tiếp theo là hình ảnh tràn ngập phấn hồng, nếu không có sức chiến đấu thì xin hãy tự động rút lui...

Tiểu Hắc ngọ nguậy trong lòng An Nhược Đồng, đưa tay chỉ ra ngoài cửa, miệng a a tỏ ý muốn đi ra ngay lập tức.

[Không ai hiểu bố mẹ bằng con cái.]

[Các cô chú không nghe lời cục cưng thì sẽ phải ăn thức ăn cho chó đấy.]

Cảm giác được em bé trong lòng đang đứng ngồi không yên, An Nhược Đồng liền cúi đầu xem xét, ừm, đáng yêu quá đi.Bây giờ cô đã dựa vào thân phận bạn tốt với Bao Tử để liên minh với bạn nhỏ Hoắc Tiểu Hắc rồi.Là một cầu độc thân lâu năm, cô có trách nhiệm phải bảo vệ tâm hồn các bạn nhỏ.Vốn cho rằng trong đoàn phim này không có ai dạy bọn họ cách tránh né những màn show ân ái của hai vợ chồng nhà này cả, nhưng chẳng qua là do bọn họ không quan sát cẩn thận thôi, em bé Tiểu Hắc rất thông minh, đoán chừng chỉ cần ba mẹ cử động đầu ngón tay thôi là Tiểu Hắc cũng đoán ra được tiếp theo sẽ xảy ra chuyện gì rồi.An Nhược Đồng vỗ nhẹ cái bụng nhỏ của Tiểu Hắc, bé Tiểu Hắc ra khỏi phòng hóa trang.

Hoắc Tiểu Hắc: QAQ

[Cục cưng bị sàm sỡ, cục cưng sợ.]

Chỉ còn lại mỗi Tiểu Ngô đang luống ca luống cuống thu xếp đồ đạc.

"Chắc chắn, đúng là yêu nghiệt."

Hoắc Sâm khẽ ngược mắt lên, liếc nhìn cô gái nhỏ đang xoay quanh mình, rất kiêu ngạo ừ hừ một tiếng, giọng nói cổ trầm xuống cho gọi cảm

Bao Tử: o(*////▽////*)o.

[Rạo rức quá rạo rức quá rạo rức quá đi.]

...

Lúc này Tiểu Ngô cũng đã sửa sang xong đồ, ngẩng đầu lên nhìn thì thấy ngay cảnh tên đạo tiên lưu manh Hoa Tu thượng tiên đang áp Bao Tử vào tường để trêu chọc!!! Con mẹ nó lại còn hôn một cái nữa!!! Ban ngày ban mặt sao có thể làm mấy cái chuyện như vậy chứ!!!

À mà...Hình như...Bọn họ...Là vợ chồng mà QAQ. Tồn thương vô cùng.

Có thể quan tâm yêu thương những người chỉ luôn bận rộn cho công việc như chúng tôi nhiều hơn một chút không?

Tiểu Ngô cúi đầu, xoay người rồi đi, thà ra hít thở không khí trong lành bên ngoài kia còn tốt hơn....

Vì ở phòng hóa trang có người nên hai vợ chồng cũng biết tiết chế một chút, nhưng bây giờ người đi hết rồi, chắc chắn, toàn bộ thế giới chỉ còn lại hai chúng ta.Hình ảnh mà Tiểu Ngô nhìn thấy chẳng qua chỉ là Hoắc Sâm摸摸 nhẹ một chút lên môi Bao Tử thôi, giờ cậu ta đi rồi, anh chồng sắc lang của chúng ta sao có thể dừng lại ở đó được chứ!

Kết thúc nụ hôn sâu, Bao Tử toàn thân nóng bừng, người đỏ rục rục như cái bao lì xì vậy.

Nhìn vợ mình đang chuẩn bị làm con rùa rụt cổ, Hoắc Sâm rất vui vẻ, khẽ xoa nhẹ đỉnh đầu vợ, nói: "Chính em chủ động trêu chọc anh mà, bây giờ còn xấu hổ cái gì?"

Bao Tử ngẩng đầu lên, đôi mắt to đẫm nước chớp chớp đáng thương nhìn hắn, đôi môi cũng vô cùng quyến rũ, Hoắc摸摸 thấy vậy thì lại không kìm chế được, cúi xuống hôn thêm lần nữa.

"..."

Bánh bao ngọt quyền đâm cước đá ra sức phản kháng, nhưng sức lực chênh lệch quá lớn, cuối cùng vẫn phải bỏ vũ khí đầu hàng.

[Thật không có chút tiền đồ nào.]

...

Sau khi từ phòng hóa trang bước ra, phần ngực áo của Hoa Tu thượng tiên có chút nếp nhăn, vừa nhìn đã biết là bị người khác nắm.Còn Bao Tử thì... thật ngại quá, cứ cúi đầu suốt thôi, hai tai thì đỏ như quả cà chua chín.

Tổ nhân viên: "..."

[Hai người rốt cuộc đã làm gì vậy hả!!!]

[Có chuyện gì không thể về nhà đóng cửa bảo nhau sao?]

[Làm bao nhiêu người phải đứng chờ để vào trang điểm đây!]

Đạo diễn thậm chí còn kín đáo nhắc nhở ngay trước mặt mọi người: "Khụ, phải chú ý một chút nhé."

Nếu nói về độ mặt dày thì không ai dám tranh hạng nhất với Hoắc Sâm: "Tôi chỉ hôn vợ tôi thôi mà, với lại tôi là người biết chừng mực."

"..."

[Vâng, anh có vợ ở bên cạnh, anh sướng nhất.]

An Nhục Đồng bé Tiểu Hắc nói: "Nhưng anh hôn tận 35 phút đó."

"Chờ cô có bạn trai thì cô sẽ hiểu."

"..."Ồ.

Đạo diễn buồn bã vô cùng, nửa tiếng đồng hồ có thể quay được rất nhiều cảnh đó, thế mà lại để nó trôi qua một cách lãng phí như vậy.

[Có muốn đóng máy nhanh hay không đây?]

Trước đó thì hai vợ chồng show ân ái rất có chừng mực, Bao Tử ôm Tiểu Hắc ngồi một bên yên lặng xem Hoắc Sâm diễn, nhân tiện chửi bới tên thượng tiên cặn bã, nhưng kể từ khi Hoắc Sâm biến thành dọa tiên tóc trắng thì Bao Tử lại thay đổi thái độ ngay lập tức.

Mọi người trong đoàn ai cũng có thể nhìn ra là Bao Tử đang mê trai điên cuồng.

Hiện tại khí chất có chút u buồn của Hoa Tu thượng tiên thật sự khiến cho Bao Tử không thể kiềm chế nổi TAT.

...

Mà từ sau lần ôm hôn trong phòng hóa trang, Hoắc mỗ lại càng mặt dày hơn, thích hôn vợ thì hôn luôn, không cần quan tâm là đang ở đâu hay có người xung quanh không.

[Dù sao chúng tôi cũng là vợ chồng hợp pháp, mấy người đâu thể làm khó dễ được chúng tôi?] Nhưng đương nhiên cũng không được quá đáng quá, vì Bao Tử sẽ nổi giận mà đá hấn = v=....

Ngày phim đóng máy, tổ kịch có thể nói là vui sướng chưa từng thấy, nữ chính An Nhược Đồng cũng đứng lên phát biểu cảm tưởng...

"Đầu tiên, được hợp tác một lần với Hoắc ảnh để đối với tôi là quá đủ rồi; tiếp theo, phận làm nữ chính như tôi đây đúng là khổ quá mà, trong phim thì bị ngược đến chết đi sống lại, ngoài đời cũng bị tổng thức ăn cho chó, còn kiêm luôn công việc bảo mẫu nữa; cuối cùng, chúc phim của chúng ta thành công rực rỡ."

"Cạn ly!"

...

"À phải rồi, nếu muốn tuyên truyền cho Đá Tam Sinh – Vong Xuyên thì nên nói thế nào nhỉ?" Mọi người nhao nhao nói: "Ngược tàn bạo chứ sao nữa."

Bao Tử gật đầu, phụ họa nói: "Đúng rồi đó, phim này đúng là quá ngược tâm luôn."

Mọi người: "→_→"

Bao Tử: "Đặc biệt là mấy cảnh cuối, em đứng ngoài xem mà cũng khóc luôn, diễn viên đóng đạt quá."

"→_→"

[Cho chúng tôi đi chết có được không?]

[Bị ngược lâu như vậy rồi, thế mà người trong cuộc vẫn không nhận ra.]

Hoắc Sâm cúi đầu nhìn Bao Tử và Tiểu Hắc, lại liếc nhìn mọi người một lượt, nói: "Thật ra thì còn có thể ngược hơn nữa cơ."

"!!!!!"

"Ăn chậm thôi, để anh bóc tôm cho em nhé."

"Vâng ạ ~"

Mọi người: Hơ hơ ~

[Hai người chẳng lẽ không biết rằng...]

[Tự mình làm việc mới có cơm no áo ấm sao?]

Bạn đang đọc truyện *Nhật Ký Hôn Nhân Của Tôi Và Thần Tượng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 84

Trở lại ngôi nhà quen thuộc ấm áp, Hoắc Tiểu Hắc cuối cùng cũng thoải mái rồi, còn tự tin vịn ghế salon đứng lên, ra vẻ kiêu ngạo như thể mình đã đứng được rồi, cái miệng nhỏ cười toe toét, thậm chí còn rất bạo dạn buông lỏng hai tay đang vịn trên ghế ra. Kết quả bỗng dưng Hoắc Husky lại đột ngột nhảy đến trước mặt Tiểu Hắc, Tiểu Hắc bị dọa đến ngơ ngác, lập tức ngồi thụp xuống đất.

Điểm có lợi của đôi mắt to chính là rất mau nước mắt, cái miệng nhỏ của Tiểu Hắc mếu máo, nói khóc là khóc ngay được.

"Oaaa ~~~"

Hoắc Husky: "..."

[Nước mắt đàn ông không dễ rơi.]

[Để mẹ con biết thì lại nói trăm đối xử không tốt với con.]

Hoắc Sâm vội vàng ôm lấy Tiểu Hắc, giờ đủ trò dụ dỗ nhằm che giấu lỗi lầm của mình: "Ngã đau không con? Baba đã dặn bao nhiêu lần là không được hấp tấp nóng nảy rồi, dục tốc bất đạt, mới tập tễnh học đi mà đã muốn chạy luôn rồi, đau lắm đúng không?"

Hoắc Tiểu Hắc: "..."

[Baba cứ việc nói hươu nói vượn đi, con vẫn khóc đấy!]

Bao Tử - người đã tận mắt nhìn thấy toàn bộ sự việc: "..."

[Hoắc ba tuổi, em sẽ yên lặng đứng xem anh diễn trò.]

Vất vả lắm mới dỗ được con, nhưng mà Hoắc ba tuổi vẫn chứng nào tật nấy, làm cho Tiểu Hắc buồn càng thêm buồn, mà lần này không thể chỉ bằng một cái ôm dỗ dành là xong chuyện đâu, vì hẳn đã làm Tiểu Hắc bị ngã đụng đầu xuống sàn.

Đã lâu không ở nhà nên trong nhà chắc chắn là rất nhiều bụi, việc đầu tiên Bao Tử làm khi về nhà đó là quét dọn vệ sinh, giao nhiệm vụ "vinh quang mà gian khổ" đó là chăm Tiểu Hắc cho Hoắc Sâm. Thật ra thì bây giờ Tiểu Hắc cũng rất dễ trông, ai mà ngờ là Hoắc Sâm lại cứ gây chuyện như vậy chứ. Thả khăn lau trong tay xuống, Bao Tử đau lòng bế con trai lên, đồng thời lườm cái người kia một cái.

"Vợ." Già vờ vô tội.

"Anh không cố ý mà." Đã sẵn sàng để nhận sai.

Tiểu Hắc tui thân nức nở, tay nhỏ đưa lên dụi mắt, ầm ức gục vào vai mẹ.

"Anh đi lau dọn đi, để em dỗ Tiểu Hắc."

"..."

[Trăm sai rồi, xin được vợ khoan hồng TAT.]

[Để cho team sạch sẽ là tắm lau dọn thì chắc là sẽ lật tung lại cả nhà này lên rồi lau lại một lần nữa mất.]

...

Khi con bạn lần đầu biết gọi bạn, bạn sẽ có tâm trạng thế nào?

Bao Tử xin trả lời: Cực kì sướng khoái!

Còn cảm giác của Hoắc ba tuổi là: Con tôi vẫn chưa biết gọi tôi.

Tiểu Hắc đã bình tĩnh trở lại, nhưng vẫn không muốn rời khỏi mama thơm mềm, cứ ôm chặt lấy cổ Bao Tử rồi cọ cọ, sau đó nhỏ nhẹ gọi: "Mama."

Bao Tử: "..."

Trời! Đất! Oi! Tôi! Có! Nghe! Làm! Không!

Sự kích động khó có thể nói thành lời, cô vội vàng tìm chỗ ngồi xuống, mắt chăm chú nhìn con trai, hai mẹ con mắt to trừng mắt ti hí, trong mắt Tiểu Hắc vẫn còn đọng nước mắt.

"Chồng ơi, hình như Tiểu Hắc vừa mới gọi em đấy."

"Chắc là ảo giác thôi."

"Anh không nghe thấy à?"

"..."

[Trầm vừa bị nàng sai đi quét dọn vệ sinh còn gì.]

[Hình phạt chưa làm xong, nào có thời gian để ý đến hai mẹ con nàng.]

Hai mẹ con tình cảm nhìn nhau thật lâu thật lâu, vì muốn được mẹ ôm lần nữa, Tiểu Hắc liền nghiêng đầu nói: "Mama."

Bao Tử:

Huhu, đáng yêu chết đi được, phải ôm chặt vào lòng rồi hôn một trận mới thỏa. Bao Tử và Tiểu Hắc thì vui vẻ diễn cảnh mẫu tử tình thâm, còn Hoắc mỗ bị gạt sang một bên thì chỉ biết hờn dỗi vì ghen tị.

"Đúng rồi cục cưng, con gọi baba đi."

"A a ~"

"Baba."

"Phù phù ~"

Bao Tử: QAQ

Hoắc mẫu: "..."

Bạn nhỏ Hoắc Tiểu Hắc vì mang thù nên hôm nay quyết không gọi baba, khi nào người ta hết giận thì người ta mới có hứng gọi nhé.

...

Cả buổi tối Bao Tử luôn dụ dỗ để cục cưng nhà mình gọi hai tiếng baba mà không được, thấy vẻ mắt mát buồn bã của chồng, cô càng muốn dạy cục cưng gọi baba hơn, thế nhưng Tiểu Hắc lại vẫn chỉ gọi mama thôi TAT.

[Con trai à, con mà cứ như vậy thì baba sẽ buồn lắm đó.]

Hoắc Sâm bây giờ chỉ muốn lẩn lộn với vợ thôi, nhìn vợ dạy con trai gọi baba, tim của Hoắc Sâm quả thật sắp mềm nhũn như nước rồi, nhưng hắn vẫn làm bộ kiêu: "Bánh bao ngọt, đừng ép con, mấy

ngày nữa con sẽ tự nói được thôi."

Hoắc Tiểu Hắc: !!!!!!!

[Baba muốn làm gì? Sao baba lại lén nhếch môi cười là thế nào?]

[Mama ơi mama mau ngẩng đầu lên nhìn cái bản mặt "cáo già" của baba đi!]

...

Đối với chuyện Tiểu Hắc chỉ gọi mẹ mà không gọi bố, Bao Tử cảm giác mình cũng có một phần trách nhiệm trong đó. Bởi vì bình thường thời gian Tiểu Hắc ở cùng cô nhiều hơn mà, làm cho chồng cô hôm nay bị đá kích rất nặng nề, bất luận thế nào thì cô vẫn cho rằng đó là lỗi của mình, phải bồi thường cho Hoắc Sâm tội nghiệp thôi.

Không ngờ chính suy nghĩ này đã khiến cô rơi vào bẫy của Hoắc Husky.

Chờ Tiểu Hắc ngủ say, Bao Tử liền mở điện thoại ra ngắm lại mấy cái hình của Hoa Tu dọa tiền mà cô chụp, chắc chắn, đúng là 360 độ không góc chết mà.

"Em xem cái gì đấy?"

"Huhu, thượng tiên vừa đẹp trai lại vừa thoát tục quá."

"..."

[Minh có nên ăn giấm của chính mình không đây?]

"Đột trước không phải anh còn giận vì trong máy em toàn hình của Tiểu Hắc sao? Bây giờ anh nhìn lại đi, trong máy toàn là hình của anh này, ưm, dáng vẻ này đúng là cực phẩm nhân gian."

Hoắc Sâm nhẹ nhàng tiến lại gần cô vợ đang không để tâm đến hắn kia, một phát giật lấy cái điện thoại trong tay vợ rồi ném sang một bên, sau đó nằm ra giường với cái dáng hình chữ đại (大), nói: "Bánh bao, Hoa Tu thượng tiên ở đây này, em muốn làm gì thì làm đi."

Đúng rồi, bây giờ Bao Tử mới nhớ đến việc an ủi tâm hồn mong manh bị tổn thương của chồng đây.

Giờ phút này anh chồng đẹp trai nhà mình đang để trần nửa người nằm trên giường, quyến rũ quá đi mất.

Hừ hừ, hãy xem ta biến thân thành sói đối với em đây.

Bộ phim tiên hiệp "Đá Tam Sinh – Vong Xuyên" được đầu tư rất mạnh, trang phục lẫn bối cảnh đều cực đỉnh, vừa nhìn đã biết là sẽ gây được một tiếng vang rất lớn.

"Phía sau hậu trường" là một chương trình rất ăn khách hiện nay, những diễn viên chính tham gia vào một bộ phim mà được tiên đoán là rất hot sẽ được mời đến tham gia, ở đây mọi người sẽ cùng nhau nói về những chuyện thú vị xảy ra trong quá trình quay bộ phim đó. Kể cũng lạ, có nhiều phim lại hot vì cái chương trình này, không chỉ vậy mà những cặp nghệ sĩ không công khai hẹn hò cũng bởi vì tham gia show này mà để lộ sơ hở và bị phát hiện.

Mà mọi người trong đoàn phim "Đá Tam Sinh – Vong Xuyên" trước khi tham gia chương trình này đã bàn bạc kỹ với nhau hết rồi, tuyệt đối không được tiết lộ những tin tức có giá trị, chỉ cần nói ra chuyện hai vợ chồng ngược câu ở phim trường là ok rồi. Mỗi thù bị nhồi thức ăn cho chó cuối cùng cũng được trả, tất cả mọi người đều rất bất khuất ngửa mặt lên trời hô – Show ăn rồi cũng sẽ

phải nhận báo ứng đó!

Nhưng mà, chuyện này đối với hai vợ chồng mà nói thì quá là bình thường luôn, mà mọi người bàn nhau tổ chuyện ngược cầu của hai người họ ra, thì không phải là đang giúp bọn họ show ân ái trả hình đấy à?

[Đại khái là...Ồ cùng hai vợ chồng ngốc này lâu quá...]

[Nên gần mực thì đen, gần đèn thì sáng rồi.]

[Trí thông minh của mọi người đã bị giảm tập thể.]

[Không, chẳng qua là bị ăn nhiều thức ăn cho chó quá nên đầu óc u mê mà thôi.]

...

"Bánh bao, em thật sự không muốn đi quay cùng anh à?" Giọng nghe thì rất bình thản, nhưng ai cũng biết là Hoắc ba tuổi đang rất không vui.

"Kiên quyết không đi!"

"QAQ"

[Bánh bao ngốc, nếu nàng mà còn có thái độ này nữa, thì nàng sẽ không bao giờ...là ái phi tốt của trẫm nữa.]

[Trẫm đau lòng đến mức không thể hô hấp được đây này.] ...

Hoắc ba tuổi buồn bực vô cùng khi bị vợ từ chối đi quay show cùng, sau khi bắt đầu quay, tâm trạng của hắn có phần tốt hơn một chút – Haizz, đã vậy thì trẫm sẽ nhân tiện tiết lộ chút chuyện của ái phi vậy.

Câu hỏi đầu tiên của MC là dành cho Hoắc Sâm, câu hỏi là: "Trong tổ kịch thì anh không ưa ai nhất?"

MC vừa dứt lời thì ánh mắt của mọi người đều không hẹn mà cùng nhìn An Nhược Đồng, Hoắc Sâm khẽ cười đáp: "Nữ chính."

MC: "Hơ..."

Các fan hầu như sẽ hòa theo idol của mình, nếu idol có quan hệ tốt với ai thì các fan cũng sẽ rất quý người đó, còn nếu idol không thích ai đó thì các fan rất có thể sẽ chửi bới người ta ngay, những chuyện này cực kỳ phổ biến.

Nhưng đối với Hoắc Sâm thì khác, hắn tự dung không có lý do gì nói mình không ưa An Nhược Đồng, điều này khiến cho các fan hơi nghi ngờ, vì An Nhược Đồng trong giới showbiz rất được yêu quý mà.

Trừ những người trong tổ kịch đang ngỡ ngàng ra thì nam nữ chính của "Đá Tam Sinh – Vong Xuyên" đã nói chuyện với nhau thế này...

An cô nương: "Hoắc Sâm, anh nói như vậy là không được đâu nhé."

Hoắc ba tuổi: "Ai bảo cô quyến rũ bánh bao nhà tôi."

An cô nương: "Ai bảo nị lực của em quá lớn chứ, trách em à?"

Hoắc ba tuổi: "Ừ."

An cô nương: "..."

Mọi người: "!!!!!!!"

Chỉ một đoạn đối thoại nhỏ nhưng cũng đủ khiến cho mọi người hiểu được ngọn ngành.

[Hoắc ảnh đế, chúng em không ngờ anh lại là người như vậy đấy.]

[Anh có còn muốn để Bao Tử nhà chúng em kết bạn nữa không đây?]

[À mà Bao Tử, em cũng không ngờ là chị lại như vậy đó.]

[Chúng em cũng toàn là những em gái trẻ xinh đẹp này, chị mau nhìn đi!]

Thời gian tiếp theo vô cùng thú vị, đến phần giải bày nỗi lòng của mọi người, trừ Hoắc Sâm ra thì những người khác đều cực kỳ đau khổ nói chuyện với MC, tố cáo hai vợ chồng Hoắc Sâm chuyên gia ngược đãi, cứ rảnh ra một cái là lại đánh lấy nhau.

MC bắt được từ quan trọng rất nhanh: "Mọi người vừa nói là trong lúc quay phim Bao Tử cũng ở đó sao?"

Một anh chàng lên tiếng: "Từ lúc bấm máy cho tới lúc đóng máy luôn [mặt cười]."

Một cô gái nói thêm: "Lại còn đầy đủ một nhà ba người nữa [mặt co quắp]."

MC: "..."

Khán giả: "Ồ ~"

Trong lúc mọi người đang ồn ào thì bỗng có một tiếng hơ hơ truyền ra, ai cũng rất thính, lập tức nhìn về phía người vừa cười kia, chỉ thấy An Nhược Đồng rất thờ ơ nói: "Mọi người có ai khổ bằng tôi chứ?"

Vì là phim ngược tâm, cho nên trong phim gần như không có cảnh thân mật, chỉ duy nhất có một cảnh lúc Hoa Tu thượng tiên uống rượu say, sau đó có một chút tiếp xúc da thịt với Phụng Hoàng Dư Tang, cảnh này thật ra cũng không có gì, đơn giản chỉ là nam chính ôm nữ chính nằm lên giường thôi, đạo diễn Ngụy Lương nói là phim của anh ta không cần dựa vào cảnh nóng để câu khách. Ấy thế mà cảnh đó lại NG vô số lần, vấn đề đương nhiên là ở phía Hoắc Sâm, lúc đạo diễn quát lên như sấm thì Hoắc Sâm mới nói là hẳn không làm được.

An Nhược Đồng: "..."

[Nói thật thì nam diễn viên mà như vậy thì rất tốt.]

[Nhưng mẹ nó chứ, anh chê tôi xấu đúng không?]

Ngụy Lương: "Cậu cứ tưởng tượng như cô ấy là vợ cậu đi."

Hoa Tu thượng tiên xem xét hồi lâu, cuối cùng lắc đầu nói: "Vậy thì tôi muốn ly hôn."

Mọi người: "..."

Và thế là cảnh đó không quay được, coi như bỏ qua.

Bây giờ nhớ lại lúc đó thì đúng là muốn khóc luôn, ngay cả MC sau khi nghe kể xong cũng ngơ ngác hồi lâu, mãi mới phản ứng lại được.

...

Nếu chủ đề chính đã xoay quanh hai vợ chồng ngốc, vậy thì không có gì lạ mà lại không gọi điện trực tiếp cho vợ Hoắc Sâm cả. Khán giả thì bảo là gọi điện thường thôi, nhưng Hoắc mỗ thì lại nói:

"Gọi video đi."

Cuộc gọi đã được kết nối, nhưng người xuất hiện trong hình không phải là Bao Tử mà chính là Tiểu Hắc, mặt ngơ ngác như đang tò mò không hiểu sao trong điện thoại lại có hình ảnh.

"Baba ~" Tiểu Hắc đáng yêu gọi ba, mắt to trong veo, gọi xong thì vui lắm, cứ cười khanh khách không ngừng được.

[Ôi má ơi, bạn trai tương lai của mình đáng yêu quá đi.]

"Mama đâu con?"

[Ôi má ơi, bố chồng tương lai thật là dịu dàng.]

"A!" Cái miệng nhỏ nhắn của Tiểu Hắc chu lên, sau đó mấy ngón tay nhỏ còn đưa ra rồi chạm vào phím tắt máy.

"..."

Chương trình này đặc biệt ở chỗ là sẽ không bị cắt ghép chỉnh sửa gì cả, cho nên mọi chuyện xảy ra đều rất chân thật. Lúc Bao Tử ôm con ngồi xem ở nhà thì không khỏi cảm thán – Chương trình này nào có để quảng bá cho phim đâu, mà là đại hội nói xấu nhau thì có ý.

Bánh bao thích mua túi: Tôi rất quý trọng tình cảm của anh Hoắc dành cho tôi, tôi trân trọng mỗi lần anh ấy chủ động nói chuyện với tôi, gửi tin nhắn cho tôi, cứ thao thao bất tuyệt không ngừng khi ở với tôi. P/s: Anh Hoắc mới quay phim xong nên nhất định là muốn nghỉ ngơi một thời gian, tôi muốn tìm việc làm, đóng phim chết ở tập tám hay cái gì cũng được, cứ đến tìm tôi, bởi vì giờ trong nhà còn có hai bạn nhỏ đang tuổi ăn tuổi lớn cơ [hình ảnh].

#Ngày đẹp chưa chắc cảnh đã đẹp: Em chết cười với chồng chị luôn ý ha ha ha ha ha ha, mấy diễn viên đóng phim cùng hai anh chị thật đáng thương, bọn họ đã làm gì sai mà ngày nào cũng bị ngược chứ.

#Tại hạ mỗ mỗ: 23333333 hai vợ chồng anh chị không yên ổn được mà, một là hai người trốn ở vùng núi hẻo lánh không ai biết, hai là show ân ái cho cả thế giới xem luôn, ha ha ha, tội nghiệp Tiểu Hắc quá, thật ra thì người bị ngược nhất chính là Tiểu Hắc đó, moah moah.

...

#Diễn viên điện ảnh Mạc Á Y: Nếu chồng chị cũng là diễn viên thì tốt quá, bốn người chúng ta cùng quay một phim luôn, xem kỹ thuật show ân ái của nhà nào mạnh hơn @Bánh bao thích mua túi @Diễn viên điện ảnh Hoắc Sâm

...

Chương trình kia vừa phát sóng là cả làng giải trí đều đã biết cái giá phải trả khi được đóng phim cùng Hoắc ảnh đế rồi, đó là nhất định sẽ bị nhồi ăn thức ăn cho chó. Lực sát thương của hai vợ chồng nhà này quá lớn, nếu không có tinh thần thép thì không thể chịu được.

[Và thế là...]

[Hai vợ chồng quyết định thất nghiệp ở nhà chăm Tiểu Hắc.]

Bạn đang đọc truyện *Nhật Kí Hôn Nhân Của Tôi Và Thần Tượng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 85

Sau khi chương trình "Phía sau hậu trường" được phát sóng, Hoắc Sâm đã trở thành người đi đầu trong làng giải trí về khả năng show ân ái.

[Mặt kiêu ngạo]

Nhưng có một câu nói thế này – Show ân ái, chết rất sớm.

Show ân ái có thể coi là một phương thức để câu fan rất thịnh hành ngày nay, kiểu như các cặp đôi đang hẹn hò hay các cặp vợ chồng nổi tiếng sẽ lên blog của nhau để bình luận vào status của nhau, like hay share gì đó. Nhưng những cặp đôi bền vững thì không có nhiều, cưới nhanh ly hôn nhanh cũng không phải là chuyện hiếm.

Nhớ hồi trước lượng fan của hai vợ chồng ngọc phải nói là đếm không xuể, nhưng vẫn có những người có thái độ không tốt. Bọn họ cho rằng chuyện tình cảm là chuyện riêng của hai người, không cần phải phô ra cho cả thế giới biết, nhờ mà lại chia tay thì không phải rất khó xử hay sao.

Rất hiển nhiên, những người nói xấu hai vợ chồng Hoắc Sâm chung quy cũng là do họ quá ghen tị với hạnh phúc của người ta mà thôi.

...

Hai vợ chồng ngọc bắt đầu show ân ái lôi kéo các fan chính thức là từ khi mới kết hôn được một năm, lúc đó ít nhiều cũng được coi là vợ chồng mới cưới, có dính lấy nhau cũng không có gì là lạ, ấy thế mà hai vợ chồng nhà này lại show ân ái liên tục trong bảy năm rồi, hơn nữa tình cảm còn ngày càng sâu đậm hơn, chuyện này thật không dễ chút nào.

[Có một tình yêu gọi là Husky ngâm bánh bao.]

Trong bảy năm này, hai vợ chồng không đóng phim nhiều mà chỉ lấy gia đình làm trọng, nhưng một khi đóng phim thì vẫn thu về được tỷ suất người xem rất cao.

...

Cảm giác khi có một người chồng ảnh đế là gì?

Bao Từ sau bảy tám năm sống ở đây là từ từ lĩnh hội được – Vốn cô còn muốn dùng thực lực của mình để trở thành một diễn viên giỏi, để có thể sánh vai cùng chồng, hình ảnh này mới nghĩ thôi đã thấy hạnh phúc rồi. Nhưng dần dần, cô lại chỉ muốn ở nhà làm một người vợ một người mẹ thôi, làm diễn viên thì sẽ có danh dự, nhưng không thể sánh bằng sự ấm áp khi ở bên gia đình. Thỉnh thoảng ra ngoài đóng mấy vai phụ nhỏ kiếm thêm chút thu nhập cũng đủ rồi, so với việc được mọi người gọi tên Bao Từ thì cô thích được gọi là vợ Hoắc Sâm hơn. Cô rất ngưỡng mộ các diễn viên nữ giỏi giang, nhưng con người mà, luôn hâm mộ những người không giống với mình, mà hâm mộ là hâm mộ, cuối cùng cô vẫn chỉ thích làm một người phụ nữ bình thường mà thôi.

Và có một người đàn ông luôn luôn yêu thương mình nữa = v =.

...

Bảy năm giống như một cuộc luân hồi, bắt đầu từ khi tham gia show "Có em trong đời" với tràn đầy sinh lực, đến hôm nay, hai vợ chồng lại được tổ chức chương trình mời tham gia một lần nữa.

Không phải nói một lần bị rấn cần đấy sao? Rõ ràng còn chưa đến mười năm, thế mà tổ chức

trình này lại một lần nữa muốn bị ngược rồi.

Cũng khó trách, vì mục đích lần này của tổ chức chương trình là muốn các cặp vợ chồng tìm lại sự cuồng nhiệt của tình yêu thuở ban đầu, bọn họ cho rằng, qua thời gian thì tình yêu dần dần sẽ trở thành tình thân, hai vợ chồng ngọc này có yêu nhau sâu đậm thế nào đi nữa thì cũng không thể ngược cầu tàn bạo như hồi trẻ được nữa đâu, tuổi càng cao thì khả năng chế tạo thức ăn cho chó cũng bị yếu đi mà = v =.

[Đúng là quá ngu ngốc quá ngây thơ.]

[Có những thứ tựa như rượu vang ấy, ủ càng lâu thì hương vị sẽ càng khiến cho người ta say mê hơn.]

Trên bàn ăn là mấy món mặn và một món canh, một bữa cơm gia đình bình thường, có hai mẹ con đang chờ người chồng người cha của mình về ăn cơm sau khi kết thúc công việc, nhưng đã hơn nửa tiếng trôi qua, thức ăn cũng đã nguội mà Hoắc mẫu vẫn chưa về.

[Bỏn bánh bao không vui rồi đấy nhé.]

[Đã nói là sẽ về nhà trước năm giờ mà!]

"Mẹ, hay là mình ăn trước đi (= =)?"

"...Ý kiến hay."

Hai mẹ con đều tham ăn cả, giới hạn của bọn họ chính là phải chờ người kia về nhà rồi mới ăn cơm.

[Đã cho anh nửa tiếng rồi, vậy mà anh còn không biết quý trọng.] [Vậy thì đừng trách hai mẹ con em nha.]...

Hoắc Husky gần bảy giờ rưỡi mới về đến nhà, mặt mày cau có đối diện với bàn ăn lạnh lẽo tan tác "(_ _)#"

[Vợ mình đúng là muốn tìm đường chết mà!]

[Cứ để mình phải cáu điên lên mới chịu cơ!]

"Bánh bao, quả nhiên là em không thương anh."

[Sao bảo là cáu điên lên cơ mà? Sao chỉ thấy ngu ngốc thôi vậy.]

Hoắc Tiểu Hắc: "..."

Bạn nhỏ Tiểu Hắc, một người rất kiên cường ăn thức ăn cho chó trong sáu năm liền, giờ phút này vô cùng bình tĩnh, chắc chắn, chỉ cần bố mẹ ở nhà là lại phải kìm chế để không bị ngược.

[Có người ngày nào cũng bị cha mẹ ngược mà chỉ biết ngửa mặt kêu trời thôi.]

QAQ

Nhớ lại chuyện cũ một chút...

Bây giờ trẻ con thông minh nên hiểu chuyện cũng sớm, Hoắc Dự Khải nghĩ lại mấy ngày lễ tình nhân trong mấy năm mà mình trải qua, có thể nói là gió phượng bác thổi hoa tuyết tung bay.

Cứ đến lễ tình nhân là lại không thấy mama thơm mềm của mình đâu, cái cảm giác này liệu ai có thấu!!!

Năm Tiểu Hắc hai tuổi, bà nội từng dịu dàng nói với Tiểu Hắc: "Mama của Tiểu Hắc đi tạo em gái cho Tiểu Hắc đấy=w=."

Năm Tiểu Hắc ba tuổi, ông nội nghiêm túc nói với Tiểu Hắc: "Không khóc, ba mẹ đi kiếm tiền mua đồ chơi cho con đó."

Năm Tiểu Hắc bốn tuổi, bác trai nhủ mảy nói với Tiểu Hắc: "Chờ con lớn lên cưới vợ thì con sẽ hiểu."

Năm Tiểu Hắc năm tuổi, baba cho Tiểu Hắc mấy tờ tiền, nói: "Con cầm lấy này, đến nhà bà ngoại thích gì thì mua, ba chỉ có một yêu cầu đó là không được gọi điện về nhà cho mẹ."

Năm Tiểu Hắc sáu tuổi, Tiểu Hắc có kinh nghiệm rồi, tự biết là trong ngày này sẽ phải rời khỏi ba

mẹ.

Ngồi nhớ lại mới cảm thấy vô cùng bị thương, các fan trên blog cứ kêu gào bảo hai vợ chồng ngược cầu thật ra cũng không có gì đáng thương lắm, chỉ có người trực tiếp trải qua sóng gió mới thấu hiểu được cảm giác thật sự của nó là gì thôi.

"Em đang đun lại thức ăn cho anh đây còn gì nữa? Anh đợi một lát nhé."

Hoắc Tiểu Hắc: →_→

[Thấy chưa, mẹ có bao giờ bỏ mặc ba được đâu.]

...

Đối với việc ba mẹ đi tham gia show thực tế ngược cầu, thái độ của Hoắc Tiểu Hắc là – Đi đi đi đi, ba mẹ đi nhanh đi =v=.

Hai vợ chồng ngốc: "..."

"Vậy thì con phải ở nhà bà nội đó." Bao Tử xoa đầu con, tham gia show thì phải xa con, cô thật sự không nỡ chút nào.

"Baba, con thường xuyên bị ba đưa đến nhà ông nội mà đúng không [mặt cười]?" Hoắc Sâm: "..."

Nhớ lại sau lần tuyên truyền cho phim "Đá Tam Sinh – Vong Xuyên", Cố Tử Diễm đã cường chế ra lệnh cho hần – Sau này đi quay phim cảm cậu đưa Bao Tử đi cùng, để vợ cậu ở nhà thì người ta cũng không chạy mất được đâu, dù sao cũng chỉ có cậu thích thôi mà.

"Vậy...Thình thoảng để Bao Tử đến thăm tôi mấy hôm được không?" Đáp lại hần là gương mặt lạnh lùng của Cố Tử Diễm.

Từ đó về sau hần gần như chỉ đi một mình mỗi lần quay phim, sau mấy tháng xa nhà trở về, đương nhiên là không thể thiếu màn lãn lộn cuồng nhiệt dài dằng dặc rồi, những lúc đó thì Tiểu Hắc là chứng ngại lớn nhất của hai vợ chồng, bởi vì tên nhóc này thường xuyên ngủ rất muộn. Mấy tháng không ngủ

mùi thịt, Hoắc Sâm sao có thể để cho con trai cản trở chuyện tốt của hắn chứ, nên là hắn quyết định đóng gói đưa đến nhà ba mẹ mình, dù sao ông bà nội cũng thích chăm cháu mà = v =.

Từ đó về sau giống như một định luật, cứ mỗi khi Hoắc Sâm quay phim về là Tiểu Hắc sẽ bị đưa đến nhà ông bà nội hoặc ông bà ngoại ở vài ngày.

TAT

[Tiểu Hắc khổ thế nào cũng chỉ có Tiểu Hắc biết thôi.]

[Huhu, nhất định là phương thức đầu thai của mình không đúng rồi.]

Dù tuổi có tăng lên thì cuộc sống của hai vợ chồng cũng không mấy thay đổi, cụ thể là lúc tham gia mấy buổi lễ long trọng, các diễn viên nữ ai nấy đều mặc những bộ váy sang trọng hở chút da thịt, còn Bao Tử thì... bị bọc kín từ đầu đến chân luôn, nhớ lúc ấy An Nhược Đồng còn cười trêu nói: "Chồng chị có tính chiếm hữu mạnh quá, nhìn chị ăn mặc kia, còn không cho lộ xương quai xanh sao?"

Bao Tử: "..."

[Em thật thông minh, cái gì cũng đoán ra được.]

Một ngày trước, Bao Tử mặc một cái váy hở vai đi tới trước mặt Hoắc Sâm xin nhận xét.

Hoắc Sâm: "Đây là buổi lễ rất long trọng, em mặc như này thì hơi đơn giản quá."

Bao Tử cảm thấy chồng mình nói cũng có lý, nên đã thay một cái váy ren đen, đeo thêm vòng cổ, cô nghĩ mặc thế này là ổn rồi đây = v =.

Váy ren đen, hơ hơ, em táo bạo quá nhỉ?

Chưa kịp đổi cái váy thứ ba thì Bao Tử đã bị Hoắc Sâm đề ra lần lộn rồi.

...

Trên cổ toàn là dấu hôn, đi dự lễ trao giải làm sao mà để lộ vai được nữa đây?

Bao Tử vì không thể mặc quần áo đẹp mà giận dỗi Hoắc Sâm, Hoắc Sâm thì đạt được mục đích rồi nên không để bụng, hắn thậm chí còn mở nhẹ lên môi vợ, nói: "Anh cố ý đấy."

[Đành chịu thôi, ai bảo mình lại đi quen với Hoắc ba tuổi chứ.]

Gừng càng già càng cay, Hoắc Sâm tuy chỉ hơn Bao Tử hai tuổi nhưng cũng già hơn nhiều. Bao Tử thì chỉ đơn giản nghĩ là chồng mình không muốn để vợ ăn mặc trang điểm quá xinh đẹp thôi, nhưng bộ trang phục kín đáo của cô thì lại không thể thoát được ánh mắt sắc bén của các fan.

Sau khi ảnh của Bao Tử ở buổi lễ được đăng lên, blog của Bao Tử lập tức dậy sóng..

#Ngày đông chưa chắc đã lạnh: Tôi cá năm đồng bò xé cay luôn là tối qua hai vợ chồng ngốc rất hạnh phúc đây, trên cổ Bao Tử chắc chắn là bị Hoắc Sâm cắn cho đầy vết đỏ rồi haha, đúng không bánh bao của chúng em? @Bánh bao thích mua túi

#Bất thị đặc luân tồ: Chắc chắn, hai vợ chồng nhà này cũng ba mấy tuổi đầu rồi, thế mà cuộc sống hôn nhân vẫn nhiệt tình như vậy, huhu, mặc dù không nhìn thấy hai người làm cái gì, nhưng mà em vẫn rất vui về ăn thức ăn cho chó 2333333.

...

#Bánh trứng gà thêm sữa: Ôi má ơi, bánh bao của em sao lại bị Hoắc Husky biến thành bánh bao nhà quê thế này? Nhìn các nữ diễn viên khác người ta xinh đẹp lộng lẫy chưa kìa, lại nhìn lại bánh bao của em...Huhu, sao lại như vậy chứ!

...

Thanh danh của hai vợ chồng được lan xa, chỉ một bộ trang phục kín đáo thôi là đã khiến cho mọi

người hoài nghi tò mò không biết đêm qua hai cái người này đã làm gì, chuyện này cũng giống như đã nghi ngờ một tên tội phạm nhưng lại chưa có chứng cứ để buộc tội vậy.

Đối với việc được mọi người nói là có dáng vẻ thù mị của phụ nữ có chồng, Bao Tử cảm thấy rất tự hào, cô cảm thấy mình sẽ không bao giờ bị người ta coi thường như những ngày đầu nữa rồi.

Năm tháng thật là kỳ diệu.

Nhưng hai cha con Hoắc Sâm thì lại có chung một suy nghĩ đối với chuyện này...

Hoắc Tiểu Hắc: "Mẹ, thật ra thì...ý của người ta là nói mẹ mập đó."

Bao Tử: "QAQ"

[Con trai, trêu chọc mẹ là mẹ sẽ không vui đâu nha.]

[Mẹ đâu có mập, phải gọi là đầy đặn mới đúng = v =.]

Hoắc Sâm thì nói thẳng hơn Tiểu Hắc nhiều, hiện giờ hắn còn được xưng là Hoắc đao phủ rồi. Nhìn vợ mình lắc lư trước mặt, hắn không chút nể nang nói: "Năm tháng đúng là một con dao giết heo."

"..."

Và thế là, Hoắc mẫu đã phải chịu một trận đánh cuồng phong bạo vũ hung mãnh của Bao Tử.

"Tôi nay em ngủ với Tiểu Hắc, vợ chồng mình ngủ riêng hai hôm đi, dù sao em cũng chưa từng thấy người nuôi heo ngủ chung với heo bao giờ."

"TAT"

Hoắc Tiểu Hắc: →_→

"Vợ à, có chuyện gì thì từ từ nói, Tiểu Hắc lớn rồi, có thể ngủ một mình, với lại...Heo cũng đáng yêu lắm mà, nó cũng có hai lỗ mũi như em đó."

"..."

"Mẹ, con cho mẹ ngủ cùng con một tuần luôn đó."

"OK."

"..."

Bạn đang đọc truyện *Nhật Kí Hôn Nhân Của Tôi Và Thần Tượng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 86

Nếu hôm nay là ngày cuối cùng được ở bên người mình yêu thì bạn sẽ làm gì? – Đó chính là chủ đề của tập cuối cùng chương trình "Có em trong đời" mùa mới.

Chuyện lãng mạn nhất mà ta có thể nghĩ đến, chính là được cùng người ấy già đi, đến khi mắt mờ chân mỏi không đi đâu được nữa, lúc ấy em vẫn sẽ là hòn ngọc quý mà anh nâng niu trong lòng bàn tay, được làm bạn đến già, bách niên giai lão là một chuyện hạnh phúc đến nhường nào. Nhưng cuộc đời không thể đoán trước được điều gì, chúng ta không thể biết được là khi nào mình sẽ phải rời xa thế giới này, rời xa những người mà chúng ta yêu thương nhất.

Tập cuối cùng này, chắc chắn là khán giả sẽ phải ăn nhiều thức ăn cho chó lắm đây.

Tổ đạo diễn bày tỏ: Vì tỷ suất người xem, một chút khổ đau này có đáng gì, lau khô nước mắt rồi cố gắng thôi.

[Dù sao cũng là tập cuối rồi.]

[Chỉ cần cắn răng dậm chân một cái là sẽ qua nhanh thôi.]

Sau khi mời hai vợ chồng ngốc tham gia lại một lần nữa, bọn họ mới phát hiện ra là công lực show ân ái của hai người này hoàn toàn không vì thời gian mà suy giảm, ngược lại còn có khuynh hướng trầm trọng hơn, thật khiến cho người ta sợ hãi. May là tổ chương trình không mời bọn họ thường xuyên, tuy điều đó có thể đảm bảo được tỷ suất người xem, nhưng lại ảnh hưởng rất lớn đến tính mạng của những cầu độc thân trong đoàn.

[Chúng tôi phải yêu thương động vật, xin mọi người đừng trách nha.] ...

Lúc đọc được nhiệm vụ, tuy chỉ là giả thiết nhưng vẫn khiến cho Bao Tử khẽ giật mình, cuộc sống hạnh phúc mỹ mãn dường như đã làm cô quên mất vận mệnh sinh lão bệnh tử của con người mất rồi.

"Chị Hoắc, hãy tưởng tượng như ngày mai là ngày cuối cùng chị được sống, chị sẽ muốn cùng anh Hoắc làm những việc gì? Hãy viết ra giấy rồi hoàn thành vào ngày mai."

Nếu như đây là thật, thì một ngày làm sao mà đủ được?

...

Hoắc mỗ ở trong phòng sốt ruột chờ vợ về, trong lòng không vui chút nào.

[Ái phi của trăm bị người ta gọi đi hơn nửa tiếng đồng hồ rồi, sao vẫn chưa trở lại?]

[Muốn khiến trăm phát điên lên sao?]

Anh quay phim rất thông minh, mặc dù không biết lúc nào thì Bao Tử mới về, nhưng anh ta chỉ cần nói: "Vợ của anh sắp về rồi." là ok thôi.

Lần đầu tiên nghe được câu này, Hoắc ba tuổi đúng là vui cực kỳ.

Nhưng phải nghe đến lần thứ n thì Hoắc ba tuổi chỉ khinh bỉ "hơ hơ" hai tiếng thôi.

[Có thể thành thật hơn một chút được không?]

...

Lúc thấy cô vợ mà mình mong ngóng trở về, anh quay phim lập tức bị đá ra ngoài.

[Không phải đuổi, tôi tự đi được.]

Lúc trở về phòng, phát hiện chồng mình đang nhìn mình bằng ánh mắt sáng rực, Bao Tử nói: "Đã mười giờ rồi, sao anh còn chưa đi ngủ?"

Hoắc mỗ dương dương đắc ý đáp: "Không ôm em anh không ngủ được." "..."

Người ta nói phụ nữ có giác quan thứ sáu, thật ra thì đàn ông cũng có đấy. Vừa rồi người ta chỉ gọi bánh bao ngốc nhà hần ra ngoài mà không cho hần đi theo, Hoắc Sâm đoán là tổ đạo diễn chắc là giao nhiệm vụ gì cho vợ mình đây. Dù sao trong phòng ngủ cũng không lắp camera, hần không tin là mình không thể tra hỏi được vợ, đằng nào thì bánh bao cũng luôn về phe hần mà = v =.

Hoắc Sâm động tay động chân vừa sờ vừa ôm vừa hôn vợ, cộng thêm cả đồn sát thủ là chất giọng trầm khàn quyến rũ của mình.

Bao Tử: QAQ

[Cứu mạng, cứ nghe cái giọng kia là mình chịu không nổi!!!]

[Bây giờ đang ở bên ngoài, nên bốn bánh bao không thể mặt người dạ thú dè ngả chồng được.]

Bao Tử quyết định phản kích – Bàn tay lần vào trong áo ngủ của chồng sờ loạn, vừa sờ vừa ghé vào tai chồng hậm hừ.

Hoắc Husky: TAT

[Nàng đang ép trẫm bộc phát thú tính có phải không?]

Cuối cùng, hai người trêu chọc nhau một trận xong rồi cùng nhau đi tắm nước lạnh.

[Không cẩn thận mà bị nội thương TAT.]

Ngày hôm sau, trời còn chưa sáng mà Bao Tử yêu giường vô hạn đã thức dậy, hơn nữa còn bắt đầu tìm đường chết, trêu chọc quyến rũ đủ kiểu để đánh thức người bên gối.

Thời điểm này đàn ông có thể nói là như lang như hổ, Bao Tử đúng là rảnh rồi không có việc gì làm đây mà.

Mặc dù không thể lẫn lộn, nhưng hành hạ nhau thì có thể, Hoắc Sâm đề lên người bánh bao, mút nhẹ tai cô thủ thi: "Mới sáng ra đã trêu anh? Ngoan, về nhà anh cho em trêu chọc thoải mái nhé?"

Bánh bao đậu lúc này đã mềm nhũn: "..."

[Em thật sự không cố ý trêu chọc anh mà QAQ.]

Bây giờ trời vẫn còn tối đen, hai vợ chồng tứ chi chồng vó nằm trên giường.

"A Sâm, anh không còn là A Sâm của trước kia nữa rồi."

"?"

"Bây giờ anh cũng dính lấy cái giường giống em vậy đó." Người làm vợ vui mừng sâu sắc, đàn ông phải nằm ườn trên giường cùng vợ thì mới là người đàn ông tốt = v =.

Đối phương im lặng một chút, cảm lấy di động nhìn thoáng qua: "...Bánh bao, bây giờ mới bốn giờ sáng thôi."

"..."Ồ!

Hoắc Sâm cứ tưởng vợ mình vì hưng phấn quá độ cho ngày quay cuối cùng nên mới dậy sớm như vậy, ai ngờ bánh bao nhà hắn lại tự dưng lên cơn lãng mạn muốn cùng hắn đi ngắm mặt trời mọc.

"→ _ →"

Hắn không có ghét bỏ gì cả, chẳng qua hắn nhớ đã có lần hắn rủ bánh bao đi leo núi ngắm mặt trời mọc rồi, nhưng bánh bao nhà hắn lại từ chối với lý do...

"Chồng à, tình yêu của em dành cho cái giường này vô cùng sâu đậm." Sau đó đưa tay ra, nháy mắt với hắn.

Hoắc mỗ: = v =

[Ngắm mặt trời mọc làm gì chứ? Có ăn được không?]

[Thà ở trong phòng lãn lộn còn sướng hơn.]

...

Sớm nên nghĩ đến, cái chuyện đi ngắm mặt trời mọc tốn thể lực này cuối cùng chỉ có khổ mình thôi. Hoắc Sâm nắm chặt tay Bao Tử, giống như một con Husky đang kéo một đứa con không chịu đi lại vậy, không hiểu sao lại muốn tự chuốc khổ vào người như vậy không biết nữa.

Hắn dừng bước, yên lặng nhìn bánh bao đang thờ hỏn hển, nói: "Anh cõng em."

"Không được, heo thì phải chăm vận động, như vậy mới trở thành một bé heo xinh như hoa được."

"..." Chậc, vẫn còn đề bụng chuyện hắn nói cô mập.

"Bánh bao."

"Gi?"

"Vói tóc độ này của em thì em có thể ngắm mặt trời lúc chín giờ đây."

"..."

"Vói lại, ít nhất thì em cũng là một bé heo được anh yêu thương mà."

"..."

Hai vợ chồng đã ngoài ba mươi rồi, thế mà cách nói chuyện vẫn không thay đổi gì, khiến người ta nghe mà thấy ảm lòng.

...

Mặt trời mọc rất đẹp, đẹp đến mức làm cho người ta phải thốt lên kinh ngạc, Bao Tử nhìn đến ngây người, như thể sợ bỏ lỡ một giây là cảnh đẹp trước mắt sẽ biến mất vậy. Quay đầu, đúng lúc bắt gặp ánh mắt của Hoắc Sâm đang nhìn mình, cô khẽ cúi đầu cười, đáng vẻ thẹn thùng chiếm cứ toàn bộ tâm nhìn của Hoắc Sâm.

"Anh cúi đầu xuống đi."

Hoắc Sâm xoa đầu cô, nghe lời cúi thấp xuống, Bao Tử kiễng chân lên, hai tay ôm cổ chồng, chủ động dăng lên môi thơm.

Nhưng lại bị người ta đẩy ra TAT.

"Nghiêm túc một chút, còn đang quay phim đây, làm vậy không tốt với anh quay phim lắm đâu."

Bao Tử: → _ →

[Trước đây sao em chưa từng thấy anh căng thẳng như vậy hả?]

Anh quay phim: Hơ hơ, hai người vui vẻ là được rồi, sao những lần trước thì không nghĩ đến cảm nhận của tôi đi, bây giờ tập cuối rồi, tôi còn thêm đề ý à?

Cuối cùng, bọn họ dứt khoát không kiêng kị ai cả, ngọt ngào hôn nhau trong ánh nắng ban mai. ...

Leo núi ngắm mặt trời mọc, ngắm xong lại thành thôi đi xuống, chỉ thế thôi mà tiêu tốn cả nửa ngày, anh quay phim cũng cuống thay bọn họ - Thật sự không nên lãng phí thời gian như vậy chứ!

Xuống núi rồi, hai vợ chồng lại đi công viên chơi trò chơi, vui vẻ như những năm tháng tuổi trẻ, trò mạo hiểm gì cũng không sợ.

Anh quay phim TAT

[Cái thân già này của tôi không chịu nổi đâu.]

[Tự nhiên lại bị kéo đi cùng.]

...

Cảm giác khi được nhận một bó hoa hồng lớn hạnh phúc đến nhường nào, hơn nữa còn là từ anh chồng vạn năm không mua hoa nữa chứ, Bao Tử tỏ vẻ rất kinh ngạc, cơ mà...

[Trông thì đẹp mà không dùng được, lại còn đắt nữa chứ.]

[Anh đã nói là sẽ tiết kiệm cơ mà?]

[Nhưng mà...Được một lần như vậy cũng thích lắm=3=.]

Đúng là khẩu thị tâm phi nha ~

Sự lãng mạn của Hoắc Sâm không dựa vào những thứ hoa cỏ kia, Bao Tử thích đọc tiểu thuyết, thể loại yêu thích là tổng tài bá đạo, mỗi lúc cô đọc được những đoạn lãng mạn kinh thiên động địa của tổng tài bá đạo, cô nhất định sẽ liếc nhìn hắn một cái, sau đó vỗ vai hắn, thắm thía nói: Anh còn phải học nhiều lắm

Mà chuyện quan trọng nhất mà hần học được chính là: Cho vợ thể để tiêu xài thoải mái.

Nhưng Bao Tử lại là thần giữ cửa, đối với bản thân thì ăn tiêu cực kỳ tiết kiệm, như kiểu chuột giữ kho thóc ý, nhưng tiêu xài cho chồng và con thì lại rất hào phóng, trả tiền không cần chớp mắt luôn.Có lúc Hoắc Sâm cũng chủ động nộp thẻ lương của mình cho cô, cô còn rất hùng hồn nói: Anh giữ lại mà dùng đi.

...

Những điều mà cô muốn làm nếu là ngày cuối cùng được ở bên người mình yêu, trừ việc ngắm mặt trời mọc ra, những chuyện còn lại gần như không có gì khác biệt lắm so với cuộc sống bình thường của hai vợ chồng.

Trong bữa cơm tối, hai người tâm sự...

"Chồng à, anh có yêu cầu gì với em thì hãy thoải mái nói ra đi, hôm nay tâm trạng của em rất tốt, có lẽ sẽ đồng ý hết với anh."

Hoắc Sâm đang cắt thịt bò bống dừng lại, khẽ cười nói: "Có phải em đang muốn bẫy anh không?"

Người đối diện rất nghiêm túc lắc đầu.

"Được thôi, thứ nhất, lúc anh ra ngoài quay phim, em không được vào phòng Tiểu Hắc ngủ."

"..."

[Nhưng mà...Tiểu Hắc ngủ một mình sẽ sợ lắm.]

Nếu Tiểu Hắc mà nghe được thì nhất định sẽ nói: Mẹ à, nỗi oan này con không nhận đâu [mặt cười].

"Không đồng ý?"

"Em sẽ cố gắng."

"Ừ, thứ hai, phải luôn trắng trẻo mập mập khỏe mạnh."

"..."

[Có khác gì heo không?]

Im lặng một lát, Bao Tử đột nhiên nói: "Sau này em muốn chết trước anh."

Đây là lời thật lòng của cô, hai người yêu nhau sâu đậm, ai cũng không hy vọng mình sẽ phải tận mắt nhìn thấy người kia đi đến một thế giới khác, nắm tay nhau vượt qua quãng thời gian dài đằng đẵng, sợ nhất là khi chỉ còn lại một mình trên đời.

Sau đó hai người lại im lặng, đây là lần đầu tiên trong quá trình quay xuất hiện tình huống như vậy, bình thường hai vợ chồng luôn rất vô tư vui vẻ nói cười chứ không như bây giờ.

"Bánh bao, lời này của em có hơi ích kỷ đấy."

Không biết có phải do giả thiết kia tạo thành hay không, tựa như cô bé lọ lem sau mười hai giờ đêm sẽ không còn chiếc giày thủy tinh nữa, Bao Tử bỗng dưng rất xúc động, giống như hôm nay thật sự là ngày cuối cùng vậy, ghen ngào nói: "Em mặc kệ."

Cảnh cuối cùng là cảnh Bao Tử bị Hoắc Sâm lôi đi, sống với nhau đã nhiều năm, có nhiều điều không nhất thiết phải nói ra, nhưng có một ngày tự nhiên nghe được những câu nói từ tận đáy lòng của vợ, nội tâm hẳn không xúc động cũng không mừng rỡ mà chỉ thấy đau đớn. Hoắc Sâm luôn nói với Tiểu

Hắc từ khi mới sinh ra đến bây giờ là nước mắt đàn ông không dễ rơi, nhưng bây giờ chính hắn lại không thể kìm nén được cảm xúc của mình, chỉ nghĩ đến thôi là lại thấy đau lòng.

[Trầm không bao giờ...muốn quay cái chương trình này nữa.] [Tự dung lại tự ngược mình thế này đây.]

Cũng khó trách, ngày nào trôi qua cũng ngọt ngào hạnh phúc, ai mà muốn nghĩ đến những chuyện không may? Nhưng điều này cũng nhắc nhở hai vợ chồng một điều – Đó là phải luôn quý trọng người mình yêu, quý trọng từng khoảnh khắc ta đã có với nhau.

Kết thúc ngày quay cuối, mấy đôi vợ chồng được mời đến tham dự đồng loạt thở phào nhẹ nhõm.

Không lâu sau, chẳng biết tại sao mà bọn họ lại nhắc lại vấn đề này.

Hoắc Sâm ôm chặt vợ: "Đừng nghĩ nhiều như vậy, chúng mình còn trẻ mà, phải luôn vui vẻ mà sống tiếp."

"Vâng."

"Chúng mình còn phải sinh tiểu công chúa nữa, một cô bé con xinh đẹp giống như em vậy." "Vâng, nhưng thế thì em có được coi là sản phụ lớn tuổi không nhỉ?" "Vậy thì không sinh nữa."

"..."

[Có một người chồng như vậy, cuộc đời này chẳng còn mong gì hơn nữa.]

Bao Tử mỉm cười, nhắm mắt cọ vào ngực chồng: "Không được, em vẫn muốn sinh con cho anh."

"Vậy thì làm luôn thôi ~"

"Nào!"

Sau đó là tiếng xột xoạt cởi quần áo, tiếng rên rỉ hậm hừ phóng đảng suốt đêm.

Hoàn chính văn

Bạn đang đọc truyện *Nhật Kí Hôn Nhân Của Tôi Và Thần Tượng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 87: Ngoại truyện 1

Trong phòng 430 truyền đến một tiếng quát như sấm... "Bao Tử, còn không dậy là sẽ bị trễ buổi thử vai đó!!!"

Bé sâu đang nằm ngủ khê cựa quậy mấy cái, không cam lòng mở mắt ra, đầu óc cực kỳ hỗn loạn. Bỗng cô ngồi bật dậy hét lên: "Thôi chết! Muộn buổi casting rồi!!!"

"Vẫn còn nhớ à →_→?"

"Huhu, Ngôn Ngôn, đừng trách mình ngủ quên, tại giấc mơ của mình quá đẹp ý." Bao Tử thành thật giải thích.

"Chắc chắc, mộng đẹp hả?"

"Một giấc mộng xuân không chút tì vết = v =."

"Ồ, mộng xuân cơ đấy, chị em với nhau kể ra xem nào, người đàn ông trong mộng là ai vậy?"

Bao Tử ngẩn ngơ, trong lòng bỗng cảm thấy cô đơn, lắc đầu đáp: "Không biết."

"Hả?"

"Không có ấn tượng, chỉ biết là mộng đẹp thôi, thôi không nói nữa, mình muộn buổi casting mất rồi đây này. À phải rồi, Hà Tuệ đâu?"

"Người ta đi từ sớm rồi, cậu ấy nói địa điểm là ở số 1801 đường Bắc Dương."

"OK, cảm ơn nhé."

Bởi vì dậy muộn nên Bao Tử phải dùng tốc độ nhanh nhất để làm vệ sinh cá nhân rồi thay quần áo. Tuy là đi thử vai nhưng vì thời gian có hạn nên cô cũng chẳng quan tâm đến việc bôi kem nền bb hay đánh son gì cả, chỉ đeo một cái balo nhỏ trên lưng, buộc tóc đuôi ngựa đơn giản rồi chuẩn bị ra cửa.

[Cảm giác không đáng tin chút nào.]

[Cô bạn cùng phòng Ngôn Ngôn tỏ vẻ rất sợ hãi.]

"Bao Tử, nhìn trang phục của cậu thể này, mình dám cam đoan là cậu sẽ bị cho out trong vòng một phút đồng hồ."

"..."

[Có phải cô bạn thân cùng phòng của mình không đây? Có thể nói dễ nghe hơn được không hả?]

[Kiểu như chúc cậu chiến thắng trở về mã đáo thành công vân vân ý.]

Bao Tử mặt mày nghiêm túc, ôm vai Quý Ngôn Ngôn, nói: "Mình chỉ đi thử vai nữ phụ sáu diễn được mấy tập là go die ý mà, đâu phải thử vai nữ chính đâu, không cần trang điểm xinh đẹp làm gì cả = v =."

"QAQ" Tốt thôi, nhưng đừng có mang bộ mặt "mình thất bại rồi" trở về nhà đấy nhé.

...

Có một kiểu người, dẫu biết là mình đã bị trễ việc quan trọng rồi, thế mà vẫn có thể nhàn nhả đứng

đợi xe bus được! Bao Tử luôn ghi nhớ câu "dục tốc bất đạt", không thể vì một việc mà bỏ qua chuyện từ từ hưởng thụ, thứ gì là của mình thì sẽ mãi mãi là của mình, còn nếu nó không thuộc về mình thì cũng không nên cưỡng cầu làm gì.

[Nghe có vẻ uyên bác cao thâm gớm nhỉ.]

[Nhưng sự thật là...]

[Bản chất thần giữ của bỗng dưng bộc phát – Chỉ một đồng đi xe bus là có thể vòng quanh nửa thành phố rồi, còn đi taxi thì sẽ phải dùng đến mấy tờ chủ tịch Mao.]

...

Xe bus cô đi là xe bus hai tầng, tầng trên là ngồi ngoài trời, không cần ngắm cảnh qua một tấm kính thủy tinh. Hai bên đường tràn ngập biển quảng cáo, lúc đi ngang qua quảng trường, màn hình lớn ở đó đúng lúc chiếu hình ảnh nam thần của cô, áo sơ mi trắng, đeo cà vạt đen, ánh mắt quyến rũ nhìn thẳng

vào mắt người ta.

Một fan cuồng, chỉ cần nhìn hình của thần tượng một phút thôi là đã có những suy nghĩ không đứng đắn rồi, huống hồ Bao Tử cô lại còn là sắc nữ nữa chứ.

Nếu mà biết bay thì e là lúc này cô đã bay lên rồi bám vào cái màn hình đằng kia rồi.

Xe đã rời xa quảng trường, nhưng ánh mắt của Bao Tử thì vẫn lưu luyến quên lối về, huhu, sao mà đẹp trai thế cơ chứ! Nếu như người trong mộng đêm qua là Hoắc Sâm thì tốt quá!

[Che mặt, lại suy nghĩ không trong sáng mắt rồi!]

Cô cố gắng nhớ lại xem tối qua mình đã mơ gì, nhưng thật sự là không nhớ nổi, chỉ nhớ mang máng

là có mấy cảnh cảm trẻ em thôi, hậu quả của việc đọc tiểu thuyết H hôm qua đây mà (//▽//).

Trên xe bus có tiếng thông báo – Điểm dừng tiếp theo là đường Bắc Dương, hành khách nào muốn xuống ở điểm này xin hãy chuẩn bị, chú ý đồ đạc mang theo bên người.

...

Hầu như những diễn viên đều sẽ nghĩ thế này, cố gắng bước từng bước một, có thể vai diễn nhỏ ngày hôm nay sẽ trở thành bàn đạp để mình có thể nhận những vai lớn hơn sau này. Bao Tử tất nhiên cũng đồng ý, nhưng mục đích cô muốn trở thành diễn viên nổi tiếng là để... được đồng cấp với nam thần của mình 2333333.

[Mới tưởng tượng thôi đã thấy vui rồi.]

Số 1801 đường Bắc Dương, Bao Tử đã đến đúng nơi rồi, nhưng sao chỗ này lại vắng tanh vậy nhỉ?

Mặc dù chỉ là buổi casting cho vai nữ phụ ba đến sáu, nhưng dù sao đây cũng là một bộ phim được đầu tư rất mạnh mẽ, không thể có chuyện không ai đến thử vai được, riêng trong trường cô đã có khoảng năm sáu chục người đăng ký thử vai rồi. Bao Tử ngơ ngác, chẳng lẽ buổi casting đã kết thúc?

Mặc dù cảm thấy mình không có hi vọng gì, nhưng con người mà, trong lòng vẫn mong sẽ gặp may

nhấn, tựa như thi tiếng anh cấp sáu ý, cho dù đi thi với cái đầu rỗng nhưng vẫn nghĩ nhờ đâu lại được thì sao = v =.

Đi vào bên trong, đập vào mắt là cái bảng tròn màu đỏ với dòng chữ - Buổi casting cho bộ phim "Cuộc sống hạnh phúc của Husky".

→_→

[What? Cái quái gì đây? (mặt ngây ra như phỗng).]

[Bỏn bảnh bao mới chỉ nghe thấy có "Cuộc sống hạnh phúc của Kim Thái Lang (Kintarou)" thôi.]

...

Cái tên phim kia đúng là khiến cho người ta hơi sợ, cảm giác như nó không phải là một bộ phim đứng đắn cho lắm

Mà giờ phút này có một người đang mặt đỏ tía tai cãi nhau với người đại diện của mình. Tâm trạng của Hoắc Sâm bây giờ phải nói là bíp bíp bíp như chó luôn, vốn hấn vào giới điện ảnh là vì ba mẹ hấn muốn hấn được tiếp xúc nhiều với con gái, nhưng tiếp xúc thì được cái quái gì chứ, làm hấn bây giờ còn cảm thấy ghê tởm hơn với mấy cô diễn viên son phấn quá đà. Mẹ Hoắc thì cảm thấy quan hệ của con trai với Mạc Á Y cũng rất khả quan, ai ngờ Cố Tử Diễm lại cười nói Mạc Á Y là người mà cậu ta đang theo đuổi.

Mẹ Hoắc: QAQ

[Có thể lưu lại cho con tôi một con đường sống hay không?]

Hoắc Sâm làm sao mà không biết tâm tư của mẹ mình, đáng tiếc là hấn thường không nhận đồng phim tình cảm, mà nhờ có bị bắt phải đóng mấy cảnh thân mật thì...hơ hơ, đã đến lúc phát huy tác dụng của người đồng thế, cố lên Pikachu.

[Xin dành một lời khen cho sự thông minh của tôi = v =.]

[Một con người luôn muốn lưu lại sự trong sạch cho nhân gian.]

Nhưng hấn đã quên mất một câu nói – Đạo cao một thước, ma cao một trượng.

Người anh em Cố Từ Diễm vốn đứng chung một chiến tuyến với hân bây giờ cũng làm phản rồi, lại đi liên minh với người nhà của hân chứ QAQ.

"Cuộc sống hạnh phúc của Husky", hơ hơ, cậu mới là Husky, cả nhà cậu đều là Husky!

Cái kịch bản này là do mẹ Hoắc tự chỉ đạo chứ ai, bà đến tìm một biên kịch chuyên viết kịch bản cho phim tình cảm, sau đó nói rõ ý đồ của mình cho người ta biết, biên kịch nghe một cái là hiểu ngay. Hoắc Sâm tuy được mọi người biết đến với hình tượng lạnh lùng quyền rũ, nhưng người nhà thì ai cũng biết bản chất thật của hân là gì, chẳng khác nào một đứa trẻ chưa lớn cả.

Nội dung kịch bản đại khái toàn là...Ăn! Đâu! Hũ! Cửa! Nữ! Chính!

→_→

Có thể thấy được rằng, chuyện ép mẹ Hoắc đến phát điên hoàn toàn không có lợi gì cả TAT.

Vai nam chính nếu là Hoắc Sâm thì tại sao buổi casting lại thế thảm như này? Mẹ nó chứ, không thấy ai đến thử vai cả, đúng là bất ngờ mà! Chắc chỉ có Hoắc Sâm là thích thôi, không có ai muốn diễn thì càng tốt, phim chắc chắn sẽ không quay được rồi ha ha ha. Mà mẹ Hoắc thật ra cũng có tính toán, mặc dù rất muốn con trai ngốc nhà mình sớm lấy vợ, nhưng đối tượng vẫn phải xem xét một chút, bà nghĩ lấy danh tiếng của con trai bây giờ, chắc hẳn các cô gái sẽ chen chúc tới thử vai cho xem.

Chờ thêm một lúc...một lúc...một lúc nữa...vẫn không có ai đến cả QAQ.

Con gái bây giờ làm sao vậy hả? Đúng là không có mắt nhìn mà! Hay là kéo nhau đến thử vai hết ở số 1801 đường Hoài Dương rồi?

Đợi đến khi biển cạn đá mòn, tưởng chừng sắp tuyệt vọng rồi, cuối cùng cũng có một cô bé mặt ngơ ngác bước vào.

Mẹ Hoắc: ㄣ(￣▽￣)ㄣ

[Quả nhiên trời không phụ lòng người, người đâu?! Mau mở một lon coca cho ai gia ăn mừng nào!]

Lúc này, dù đầu óc có chậm lụt đến đâu thì Bao Từ cũng nhận ra là mình đã bị bạn cùng phòng Hà Tuệ hãm hại rồi, chỉ trách bản thân đã quá kích động, không nhớ rõ địa điểm thử vai của phim kia.

TAT

Nhìn cái băng rôn in dòng chữ "Cuộc sống hạnh phúc của Husky", Bao Từ cảm giác như ông trời đã đóng cửa chính rồi thay vào đó là mở cửa sổ cho cô vậy, hay là cứ thử hỏi xem phim này người ta có cần vai nữ phụ sáu không?

[Quyết định vậy đi!]

Bước vào phòng, bên trong có ba người, một người phụ nữ trung niên, một người phụ nữ đeo kính khoảng hai bảy hai tám tuổi, còn có một...F*ck! Mẹ ơi!! Đó chính là người đại diện của nam thần nhà con kìa QAQ!!!

[Huhu muốn khóc quá đi!!!]

[Cảm giác mình đã đến gần thêm một bước về phía nam thần rồi=w=.]

Cô cố gắng giữ bình tĩnh, nói: "Xin chào mọi người, tôi là Bao Từ, sinh viên năm ba của học viện điện ảnh Đé Đô, hôm nay đến đây để thử vai nữ phụ ạ."

Ba người: "..."

Bánh bao trắng trắng mềm mềm lại hiện lên khiếm tốn, mẹ Hoắc nhìn mà thầm vui sướng trong lòng, chao ôi, vừa nhìn đã biết là dễ nuôi rồi.

→_→

[Mẹ Hoắc, hình như cô chú ý nhầm chỗ rồi.]

"Bao Từ phải không? Phim này chỉ có nữ chính thôi, không có nữ phụ, chúng tôi không làm phim câu huyết đầu nha."

"QAQ" Cảm giác cái cửa sổ cũng bị đóng lại luôn rồi, vẫn nên trở về phòng ngủ mơ mộng hão huyền tiếp thôi.

"Cháu có khả năng gì đặc biệt muốn thể hiện không?" Đường như nhìn ra được ý muốn rút lui của con gái nhà người ta, mẹ Hoắc lập tức lên tiếng, đùa à, vị đại sắp cho vào nồi rồi, không thể để nó bay mất được!!

"Dạ..." Bao Từ nghiêng đầu nghĩ.

Mẹ Hoắc – Đáng yêu quá! Làm con dâu của mẹ đi con =3=!

"Cháu đã từng diễn các vai như là chết vì tai nạn giao thông, chết vì bị máu trắng, nhảy lầu chết, chia tay xong buồn bức không vui rồi chết, chỉ cần mọi người đưa ra yêu cầu thì cháu có thể diễn được mọi kiểu chết ạ." [mặt cười]

Ba người: "..."

[Cô bạn này, cô được mời đến đây để trừ chọc chúng tôi sao?]

Hoắc Husky bị nhốt trong phòng nghỉ, chứng kiến toàn bộ sự việc qua màn hình: "..."

Sợ cô ngốc này sẽ còn nói ra mấy chuyện lung tung, ba người thầm quyết định cho cô bé nhận vai này luôn, dù gì thì cũng không còn ai đến casting nữa đâu TAT.

"OK, cô để lại phương thức liên lạc, chúng tôi sẽ thông báo sau nhé." "Vâng, đây là sơ yếu lý lịch của tôi, mời mọi người xem qua." "..."

"Nhớ đừng tắt máy nhé, nếu không có gì bất ngờ xảy ra thì vai nữ chính sẽ thuộc về bạn đấy." Cố Từ Diễm gõ bàn, nhẹ nhàng nói.

"Dạ? Chứ không phải là vai bạn gái cũ của nam chính ả?"

"..."

[Cô nương ơi, đầu óc cô nghĩ đi đâu vậy, phim này không phải là phim cầu huyết nhé!!]

Một lúc sau, Bao Tử nhăn mặt cau mày chun mũi nói: "Liệu có hơi tùy tiện quá không ạ?"

"Không đâu, mà bạn cũng nên biết ai sẽ đóng vai nam chính, không ai khác là nghệ sĩ mà tôi quản lý, Hoắc Sâm."

"Gì cơ ả?!!!!"

Bây giờ thì đúng là Bao Tử bị chết não rồi, chỉ còn nghe thấy quanh quẩn hai chữ Hoắc Sâm Hoắc Sâm Hoắc Sâm..., f*ck, hình như mình vẫn đang ở trong mơ, không sai, đúng là như vậy rồi = v =. Mình đúng là quá mê muội 2333333, còn nằm mơ giữa ban ngày nữa.

Lâng lâng, lâng lâng ~

"Thả Hoắc Sâm ra đi, cô gái này hình như đang nghĩ chúng ta là bọn lừa đảo rồi."

...

Bao Tử rơi vào trạng thái hôn bay phách lạc, bỗng chuông điện thoại vang lên, cô xin phép ba người ra ngoài nghe: "Alo, Ngôn Ngôn."

Đầu bên kia lập tức truyền đến tiếng gào thét vang dội: "Bao Tử!! Cậu bị ngốc hay sao mà để Hà Tuệ lừa vậy!! Địa điểm casting là ở số 1801 đường Hoài Dương cơ mà, không phải đường Bắc Dương đâu. Mới vừa rồi con bé đó nhận được vai nữ phụ sáu còn đứng trước mặt mình khoe khoang, muốn quát chết nó quá!!!"

"Ngôn Ngôn, cậu bình tĩnh đã, hình như mình còn vừa gặp một nhóm lừa đảo còn hơn cả Hà Tuệ nữa cơ!"

"Sao thế?"

"Mình vào thử vai ở đây, sau đó bọn họ nói mình sẽ là nữ chính, điên rồ hơn nữa cơ, vai nam chính lại là Hoắc Sâm!!!"

"..."

Im lặng một lúc, đầu bên kia nói: "Mình biết cậu thích Hoắc Sâm, nhưng đừng có phát bệnh hoang tưởng ở bên ngoài nữa, mau trở lại xử lý con bé kia với mình đi! Mình chuẩn bị gạch rồi đó, mẹ nó, nó còn nói cậu là bánh bao mềm, cứ ra ngoài là bị người ta bắt nạt, mình phải cầm gạch đập chết nó mới thỏa."

Bao Tử cảm thấy Ngôn Ngôn nói rất đúng, cho nên vừa yên lặng lắng nghe cô bạn nói, vừa thuận tiện đáp: "Trên đường về trường học mình sẽ chú ý xem ven đường có hòn đá lớn nào không nhé."

Quý Ngôn Ngôn: "Thái độ không tồi."

"= v =" Bỏn bánh bao cũng thấy vậy.

Cúp điện thoại, Bao Tử hít sâu một hơi, tự dưng được làm nữ chính cũng hơi sợ, mặc dù có người đại diện của nam thần ở bên trong thật, nhưng cô vẫn thấy không yên tâm, vẫn nên khoác balo về thì hơn.

Xoay người lại...A! Ai dám chặn đường của bỏn bánh bao vậy!!!

Ngẩng đầu lên...F*ck!

Bây giờ giả bộ bất tỉnh có còn kịp không???

Bạn đang đọc truyện *Nhật Kí Hôn Nhân Của Tôi Và Thần Tượng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 88: Ngoại truyện 2

Nếu đúng là một cái bánh bao mềm...thì nhất định sẽ bị người ta bắt nạt.

Lúc trở về trường học, Bao Tử vẫn cứ mơ mơ màng màng, dùng một cụm từ kinh khủng để hình dung thì phải nói là như một cái xác không hồn vậy, mà linh hồn của cô bây giờ ở đâu á? Thật ngại quá, nó vẫn đang bám trên người của idol ý = v =.

Cảnh tượng đó cả đời này cô cũng không dám nghĩ đến – Mỗ Bao xoay người đập vào mỗ Hoắc, mỗ Hoắc nhìn cô mỉm cười, có thể vì chất lượng điện thoại không tốt lắm, cho nên mỗ Hoắc đã nghe được hết tiếng gào thét của bạn học Quý Ngôn Ngôn rồi. Mỗ Bao hoa mày chóng mặt, thầm nghĩ hình như mình cuồng quá nên bị đo, theo lý mà nói thì phải lập tức nhào tới hôn người ta ngay chứ, dù sao xung quanh cũng không có vệ sĩ mà. Rõ ràng ông trời đã cho một cơ hội tốt thế rồi mà mỗ Bao lại không bắt được.

Bao Tử có khuynh hướng do dự chùn bước, nhưng để có được quyết định cuối cùng thì chỉ mất có 0,02 giây suy nghĩ mà thôi, vốn còn cảm giác cái đoàn phim này không đáng tin lắm, nhưng giờ idol của mình lại ở đây rồi...Đừng! Đoàn làm phim này phải nói là rất có mắt nhìn người, nữ chính không phải bốp bốp bánh bao ta đây thì còn có thể là ai được chứ. Bây giờ quan trọng nhất là phải kìm chế được cơn phản kích trong người, nếu giờ mà kích động nhào lên đè người ta xuống đất thì xong đời, cái được không bù đắp đủ cho cái mất, đạo lý thả cần câu dài bắt con cá lớn mỗ Bao rất hiểu.

Vốn cho rằng idol nhà mình sẽ chỉ nhìn mình một lát rồi lạnh lùng quay đi, ai ngờ...

"Chắc, lùn quá."

"→_→"

[Vâng, em biết anh cao anh đẹp trai rồi.]

[Vội lại người ta cao mét sáu là quá hoàn mỹ còn gì nữa.]

Hoắc Sâm cảm thấy cô bé trước mắt người cũng như tên, tựa như một cái bánh bao lớn trắng tinh vậy, hai má còn đỏ bừng, co quắp đứng trước mặt mình. Vừa rồi hẳn đã nghe hết cuộc điện thoại của cô rồi, không phải là nghe lén, mà vì chất lượng điện thoại không tốt, cộng thêm việc người ở đầu bên kia còn gào lên rõ to, hẳn không nghe thấy mới là lạ đấy.

Không hiểu nghĩ gì mà hẳn lại rất tự nhiên mở miệng nói cô thấp, làm cho cô bé xù lông trong nháy mắt, nhưng có thể vì e ngại hẳn là Hoắc Sâm nên mới kìm nén lại, chắc, người như vậy, chả trách mà bị người ta hăm hại: "Nếu đúng là một cái bánh bao mềm...thì nhất định sẽ bị người ta bắt nạt."

"..."

Một câu vừa nói ra, Bao Tử nghe xong thì mặt từ trắng hồng chuyển thành đỏ rực như trái cà chua luôn.

Trong lòng Bao Tử nghĩ: Em rất mềm rất dễ bị bắt nạt như vậy, không biết idol có muốn bắt nạt không, em tuyệt đối sẽ không phản kháng đâu = v =.

...

Tuy rạo rạo lắm nhưng Bao Tử vẫn không quên chuyện chính, hai mắt mở to nhìn thẳng vào người đàn ông đứng đối diện, nói: "Ừm...Em cực kì thích xem phim anh đóng, cho nên...anh có thể cho em xin 5 chữ kí được không ạ?"

Hoắc Sâm: "..."

Quý Ngôn Ngôn lần đầu tiên trông thấy Bao Tử nhảy chân sáo vui đến vậy, nhất định là phương thức tỉnh dậy sau giấc ngủ trưa không đúng rồi QAQ.

"Hà Tuệ đâu? Mình phải xử nó mới được." Bao Tử xắn tay áo lên, rất có ý chí muốn đánh một trận, hiện giờ tinh thần của cô đang cực kì phấn chấn, lực chiến đấu rất kinh người.

"Hơ hơ ~"

"..."

[Ngôn Ngôn cậu đừng như vậy, mình sẽ sợ đó TAT.]

Sau đó, Bao Tử - người đang hưng phấn muốn đánh nhau bỗng nhiên bị người ta nắm lấy cái tóc đuôi ngựa: "A! Đau đau đau! Nhẹ chút nhẹ chút! Ngôn Ngôn, cậu mà cứ như vậy thì không ai thèm lấy đâu!"

"Vậy cậu nói đi, từ lúc mình gọi điện cho cậu đến bây giờ là được bao lâu rồi? Mình còn ngủ được một giấc rồi đấy, thế mà giờ cậu mới thèm về, Hà Tuệ nó đã kéo vali đi đến đoàn làm phim rồi."

"Hả? Nhanh vậy sao?"

Quý Ngôn Ngôn bĩu môi, buông tha cho cái bánh bao ngọc kia: "Ai mà biết được?"

...

Bao Tử cực kì tiếc nuối khi không xử lý được Hà Tuệ, đã cầm được trong tay rất nhiều chữ kí của thần tượng rồi, muốn giờ ra trước mặt Hà Tuệ khoe khoang một chút, thế mà cô ta lại đi mất rồi, buồn quá đi.

Nắm cái chữ kí kia nếu giờ ra chắc chắn sẽ khiến mọi người sáng rực hai mắt cho xem, Bao Tử có cảm giác mình sắp giàu rồi, sắp mua được Iphone rồi!

Cẩn rằng nhận đầu tặng một chữ kí cho cô bạn thân, chính mình cũng chọn lấy một cái, thế là còn lại ba cái..

Bánh bao thuộc trường phái tử vong: Chữ kí của Hoắc ảnh đế nè, có ai muốn không nào? Giá cả thương lượng riêng nha [hình ảnh].

Bánh bao đúng là ngọc thật, ngay cả cô bạn Quý Ngôn Ngôn cũng không thể ngờ được, cô cảm thấy Bao Tử như đang muốn tìm đường chết vậy. Nếu đã xin chữ kí của người ta thì phải nâng niu giữ gìn chứ, sao lại vô tâm vô phể rao bán trên weibo như vậy hả!

[Nhưng có câu...]

[Không bán đứng nhau thì không phải là bạn thân.]

#Quý Ngôn thuộc trường phái hành động: Mình không muốn nói gì cả, cậu tặng mình một cái mình rất vui, nhưng dùng để bán ư? Chỉ muốn hỏi một câu thôi, anh cảm thấy thế nào về việc này? @Diễn viên điện ảnh Hoắc Sâm

#Cây nắm cô độc: Tôi muốn tôi muốn, lại còn có tận 3 tờ nữa, trời ơi sao cậu có được vậy? Buổi kí tặng gần đây nhất của nam thần cũng cách khá lâu rồi, tôi inbox cho cậu nha.

...

#Người mắc bệnh cổ chấp: Tôi muốn, nhưng Bao Tử này, sao hôm nay tôi không nhìn thấy cậu ở chỗ casting vậy? Hà Tuệ của lớp chúng ta được nhận rồi, thấy cậu ta khoe khoang mà tôi muốn khóc luôn. Bạn bè cùng lớp với nhau lấy giá rẻ chút nha = v =.

Bánh bao thuộc trường phái tử vong: @Cây nắm cô độc @Người mắc bệnh cổ chấp, OK OK! Inbox riêng mình báo giá nha.

...

Mặc dù đã có người đến thử vai cho phim "Cuộc sống hạnh phúc của Husky", hơn nữa mẹ Hoắc còn dùng tốc độ ánh sáng để quyết định vai nữ chính là cô bé kia luôn rồi, thế nhưng vai nam chính Hoắc Sâm thì vẫn sống chết không đồng ý.

Lý do một: Cô nhóc kia đã từng đóng phim chưa? Không có kỹ năng diễn xuất thì không được đóng cùng tôi [mặt kiêu ngạo].

Tuyên phản biện: Anh không phải là ảnh đế sao? Nếu anh không giúp đỡ hướng dẫn được người ta thì danh hiệu đó cũng nên ném đi rồi đấy.

Lý do hai: Chắc chắn, mọi người thử đọc nội dung kịch bản mà xem, hoàn toàn không tốt cho sự trong sạch của cô bé đâu.

Tuyên phản biện: Chỉ có mỗi nắm tay với hôn nhẹ lên trán thôi mà, quá trong sáng rồi, anh không cần lo lắng nhiều, tôi chỉ sợ đến lúc ấy anh lại đòi thêm cảnh thân mật ý chứ!

Hoắc Husky: "..."

[Xi, làm gì có chuyện đó!]

Lý do ba: Phim này do chính nhà tôi bỏ vốn đầu tư, tôi chẳng nhận được cát xê thì diễn làm gì.

Lẳng nhẳng cò cưa hồi lâu, kết quả...

Knock Out!

Bản về sự cố chấp thì mẹ Hoắc vẫn phải thua, chỉ có điều đã lên kế hoạch lâu như vậy rồi, cô gái kia còn đồng ý nhận vai nữa, tự nhiên thay đổi thì cũng hơi bất khoan. Hết cách rồi, không còn cách nào khác là phải thương lượng với diễn viên nam khác thôi, dù sao thì mấy kiểu phim với mục đích show ăn ái là chính hiện giờ khá hiếm trên thị trường, cho nên rất đáng để đánh cược một phen, không chừng sẽ thu được kết quả không tưởng.

Phim vẫn sẽ quay, có điều vai nam chính có thể sẽ phải thay người khác đóng.

Lúc Bao Tử nhận được tin thì trong lòng có hơi mất mát, nhưng nghĩ cũng đúng, người ta nổi tiếng như vậy, làm gì có chuyện đồng ý đóng chung với một diễn viên nghiệp dư vạn năm không phát lên được như cô chứ.

[Hừ, idol à, rồi sẽ có một ngày anh phải hối hận!]

Bạn diễn với mình không phải idol cũng không sao, cô vẫn phải nắm chắc cơ hội, cố gắng để người ta ghi nhớ mình.

Đàn ông quan trọng hay tiền đồ quan trọng? Trước mắt mà nói thì Bao Tử cô vẫn coi trọng tiền đồ hơn là thần tượng nhiều = v =.

Nhưng có một điều khiến cô không ngờ tới chính là, Cố Tử Diễm lại muốn kí hợp đồng với cô, không biết là... đầu óc của anh ấy có vấn đề, hay là lỗi tai của mình có vấn đề nữa.

[Người đại diện Cố Tử Diễm à, xin anh đừng kích động!]

[Bỏn bánh bao em mới chỉ có kinh nghiệm đóng mấy vai thi thử với nha hoàn thôi mà.]

Bao Tử cứ cuống ca cuống quýt làm Quý Ngôn Ngôn sốt cả ruột, đập bốp một cái vào đầu cô nói: "Cơ hội đến thì nhận đi, do dự làm gì nữa hả? Để chị đây phân tích cho nghe này, chính vì Hoắc Sâm từ chối không diễn nên công ty người ta mới dùng cách này để đền bù cho cô em đó, kể ra cũng tốt phết nhỉ."

"Ngôn Ngôn, cậu nói rất có lý, mình không còn lời nào để phản bác."

"..."

Đúng là một cái bánh bao trắng ngọt ngào ngếch!!!

Cuối cùng Bao Tử cắn răng quyết định kí hợp đồng, thứ nhất cô cũng chẳng có giá trị gì, người ta chắc sẽ không bán cô đi đâu; thứ hai, ở chung công ty với Hoắc Sâm cũng giống như gần quan được ban lộc vậy; thứ ba, nghe Ngôn Ngôn nói thì Mạc Á Y cũng là nghệ sĩ của công ty đó.

Thế là quá đủ rồi!

...

Thấy chữ kí của mình bị rao bán trên mạng thì sẽ có tâm trạng như thế nào...

Hoắc Husky: Á à, cái con bé này, đúng là đồ hai mặt, ở trước mặt mình thì rụt rè xấu hổ, thế mà bây giờ lại dám đem bán những nét chữ quý báu của mình cơ đấy!

Sau đó, bản chất Husky của Hoắc bỗng được bộc lộ, chỉ một phút đồng hồ đã đổi ý nói với người đại diện: "Phim kia tôi nhận."

"..."

[Sao cậu thay đổi thất thường thế hả?]

Cho nên có thể nói rằng bánh bao ngọt của chúng ta đang dần dần đi lên đỉnh cao của cuộc đời trong trạng thái rất mơ hồ, chưa kịp chuẩn bị tâm lý thì đã được một công ty kí hợp đồng, sau đó lại đóng phim cùng Hoắc Sâm mà không được báo trước TAT.

Cầm lấy kịch bản, mở ra xem, bên trong toàn là thức ăn cho chó.

Bao Tử: → _ →

[Một câu độc thân trong hai mươi mấy năm như tôi đây...]

[Sao có thể đóng cảnh tình cảm được chứ!!!]

"Mình chỉ biết nằm im làm thi thử thôi, phải làm sao bây giờ?" Bao Tử phồng má, buồn bã nói.

"Cứ trực tiếp đẩy nam chính vào tường, nâng cằm hắn lên rồi gọi một tiếng cục cưng là được = v

=."

"..."

"Hoặc là, không phải cậu chỉ biết nằm im thôi sao? Thế thì cứ nằm lên giường thôi, để nam chính chủ động trêu chọc cậu là được."

"..."

Có thể thấy được rằng, để trở thành bạn tốt của nhau cũng là có nguyên nhân cả.

Tao háo sắc mày háo sắc, cả bọn cùng háo sắc.

"Chờ mình nổi tiếng rồi, nhất định sẽ kiếm được một anh chồng cao to đẹp trai giàu có cho xem."

Bếp, một cái tát nhắm thẳng đầu cô mà giáng xuống: "Tắm rửa đi ngủ đi."

"QAQ"

...

Bao Tử kéo vali đi tới đoàn làm phim, lúc nhìn thấy người đang ngồi trên ghế dựa thì ngơ ngác – Không lẽ nam thần xuống đóng vai nam phụ? Còn vai nam chính sẽ giao cho một người già hơn?

[Trời đất, bốn bánh bao bị cái vận cứt chó gì vậy, sợ quá đi!]

Dường như cảm nhận được là có người đến, Hoắc Sâm ngẩng đầu lên, chỉ một ánh mắt thôi cũng đủ khiến cho Bao Tử mê mẩn rồi.

Chỉ có điều cô vẫn không biết một điều rằng, vì cô dám rao bán chữ kí của người ta trên mạng nên sau này khi đóng phim sẽ bị người ta trả thù.

...

"Sau này xin được cô chỉ giáo nhiều hơn, nữ chính."

"O?"

→_→

Cái đoàn phim này, sao mọi người tùy hứng thế hả? Có cái vai nam chính mà đòi tới đòi lui, làm cục cưng sợ hãi lắm biết không?

Nhưng mà hình như có thể được nhìn thấy cảnh nam chính tắm đó, huhu, quả nhiên chết cũng rất đáng QAQ.

...

Mọi cuộc gặp gỡ đều do trời cao an bài, ngọn lửa tình yêu sẽ dần được nhen nhóm qua những lần tiếp xúc, một khi đã bùng cháy là sẽ lan ra khắp cả cánh đồng, chẳng qua bây giờ bọn họ đều không thể ngờ được là trong tương lai, đối phương sẽ là một nửa rất quan trọng của đời mình.

Bạn đang đọc truyện *Nhật Ki Hôn Nhân Của Tôi Và Thần Tượng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 89: Ngoại truyện 3

Thật ra thì Bao Tử vẫn còn hơi ngờ vực về chuyện Hoắc Sâm nhận đóng phim "Cuộc sống hạnh phúc của Husky", phải nhớ rằng hình tượng trên phim của nam thần nhà cô một là phải chuẩn men, hai là kiểu nhân vật công tử tuấn tú phong nhã, nào có thấy anh làm nũng tò về đáng yêu bao giờ đâu TAT.

[Hơn nữa đối tượng để anh làm nũng lại chính là cô nữa chứ, sợ quá đi!]

Nếu diễn vai này thì chắc khó khăn lắm đây, Bao Tử phỏng má nghĩ ngợi, dù gì thì vẻ ngoài cao lớn của anh nhìn hợp với kiểu vai tổng tài bá đạo hơn.

Tự nhìn lại bản thân →_→.

[Chậc, kẻ tám lạng người nửa cân, không nên chê bai nhau làm gì.]

[Không, rõ ràng là cô nhìn ngốc nghếch đáng yêu hơn mà.]

Mặc dù cô đã từng đóng rất nhiều vai xác chết, cùng những vai nhà hoàn hay chạy vào hô lên "Tiểu thư tiểu thư có chuyện không hay rồi!", hơn nữa lúc diễn những cảnh đó, cô luôn nắm chặt tay thành nắm đấm, âm thầm thề rằng rồi sẽ có một ngày mình được làm nữ chính, nhưng khi chuyện đó trở thành sự thật thì Bao Tử lại nghĩ – Con heo mập là mình đây cuối cùng cũng phải vào lò sát sinh rồi QAQ.

[Cố gắng thể hiện hết kĩ năng diễn xuất của bản thân nào.] [Để cho nam thần nhìn thấy cái gọi là cao thủ trong dân gian.]...

Có điều là, hiện thực quá mức tốt đẹp sẽ khiến cho người ta quên mất câu "Ra quân không nhanh là sẽ chết trước".

Trong ánh mắt mê muội của Bao Tử, thì việc Hoắc Sâm kí cho cô hán năm chữ kí chứng minh rằng anh là người rất có phong độ, suy ra anh nhất định sẽ lấy thân phận đàn anh ra để giúp đỡ lớp đàn em như cô nhập vai một cách tốt nhất = v =.

Thế nhưng, kết quả lại...

Ngay trong lúc cô đang đọc kịch bản, cố gắng hóa thân thành một học sinh cấp ba, bỗng có một người vòng tay qua đầu cô rồi giật cái kịch bản trong tay cô, ai mà dám quấy rầy người ta vậy hả? Đúng là muốn chết mà! Bao Tử bùng bùng khí thế quay đầu lại, trừng to mắt nhìn xem kẻ nào rảnh rồi tự dưng đến làm phiền mình.

Ngay sau đó, hai người lập tức có hai suy nghĩ khác nhau.

Bao Tử: Ôi trời, thì ra là nam thần của mình, huhu, anh hãy quên cái trừng mắt vừa rồi của em đi nhé, thật sự thì bánh bao em là một thực nữ chính hiệu đấy ạ, vừa đáng yêu lại còn dễ thương = v =.

Hoắc Sâm: Hơ ~ Đáng yêu quá, nhìn như con chuột nhỏ đang giữ kho thóc vậy.

Trong lòng bỗng chốc nhộn nhạo còn cao như sóng vỗ, cũng may là hai người chỉ dừng ở một lát rồi bình tĩnh lại ngay. Cái búi tóc củ tỏi của Bao Tử có vài sợi hơi vênh lên, nhìn rất ngốc nghếch đáng yêu, gương mặt bánh bao nhỏ bé đỏ hồng khẽ mỉm cười, lộ ra má lúm đồng tiền như ẩn như hiện. Không biết bị ma xui quỷ khiến thế nào mà Hoắc Sâm lại gờ tay ra ấn nhẹ lên cái búi tóc ngố của Bao Tử, một lần chưa đủ đã, lại ấn thêm mấy lần nữa.

Bao Tử: QAQ

[Làm gì vậy hả làm gì vậy hả?]

[Vất vả lắm mới nhớ được lời thoại, giờ lại quên hết rồi.]

"Này bánh bao mềm, em biết đóng phim à?"

"→ _ →"

[Có tin em sẽ "chết" ngay tại đây cho anh xem không?]

Mẹ Hoắc đứng nhìn cảnh này, trong lòng rạo rực lắm: Phải thêm cảnh thêm cảnh thôi, mấy cảnh hôn càng phải thêm thêm thêm = v =.

[Cảm giác con trai mình có khả năng sắp lấy vợ rồi, người làm mẹ thật sự không thể kìm chế nổi sự phấn khích.]

...

Lục Hoài không thể ngờ được rằng đối tượng xem mắt thứ 37 của mình lại chính là bạn học thời cấp ba mà hắn thầm mến, Tiết Sở. Trái tim thiếu nam ngừ vui lâu năm của hắn bỗng chốc sống lại, nhớ hồi đó hắn cũng không cao lắm, thành tích học thì kém đến mức không đành lòng nhìn thẳng, mặc dù có một gương mặt rất điển trai nổi bật, nhưng đám con gái thì vẫn thích mấy tên biết đánh bóng rổ và học giỏi hơn.

[Đúng là không có mắt nhìn xa.]

[Học giỏi thì làm được gì? Có ăn được không?]

Ngón tay thon dài như ngọc của Lục Hoài nhẹ nhàng vuốt ve thành cốc, từ tốn thổi nhẹ, ánh mắt sáng rực nhìn cô bé ngồi đối diện. Đã nhiều năm trôi qua, vậy mà nhìn cô không thay đổi gì nhiều, vẫn là cái đáng yêu nhu nhược dễ bắt nạt đó.

Cô bé đối diện nhận thấy ánh mắt của hắn thì ho nhẹ một tiếng, hai má đỏ bừng. Tiết Sở không nhớ rõ người này, chỉ cảm giác là trông hắn rất quen, rất đẹp trai, ánh mắt đen sâu thẳm như muốn hút người ta vào đó. Trước kia lúc còn đi học, cô đã được ba mẹ dạy là tuyệt đối không được yêu sớm, cô là con ngoan nên rất nghe lời ba mẹ. Sau này khi tốt nghiệp đại học rồi, những chàng trai tốt thì đều đã bị người ta giành mất, còn cô vẫn tiếp tục cô đơn lẻ loi một mình thôi. Thế là mẹ cô lại sốt ruột, lập tức ném cô đi xem mắt, hiện giờ đại khái là mẹ cô nghĩ cô có thể gả đi được rồi QAQ.

Đưa mắt nhìn ra cửa sổ, Lục Hoài nhớ lại thời cấp ba của mình...

Cô bé ngồi trước mình luôn rất chăm chú nghe giảng, đáng về đoàn chính khiến hấn cảm thấy rất không thú vị, đã nửa học kỳ ngồi trên dưới nhau rồi mà hai người chưa nói với nhau được câu nào, cho đến một ngày sau khi thi giữa kì, giáo viên tiếng Anh mặt không đổi sắc đi vào lớp nói: "Hôm nay tôi sẽ trả bài thi cho từng người, tôi gọi tên ai thì người đó lên lấy bài về."

Lục Hoài nhìn các bạn trong lớp lần lượt lên lấy bài thi về, dựa theo số điểm từ cao đến thấp, đến bài cuối cùng, hấn biết nhất định sẽ lại có một trận cười cho mà xem

"Ai là Lưu Đức Hoa? Đứng lên tôi xem nào!"

Quả nhiên cả lớp lập tức cười ầm lên, Lục Hoài thờ ơ đứng dậy, nghe cả lớp cười nhạo, đón nhận lời phê bình của giáo viên.

Không ngờ lúc tan học, bạn nữ ngồi trên lại xoay người lại, hai mắt sáng rực, điệu đà nói: "Ừm..

mình nói nhỏ cho cậu biết nha, mình cực kỳ thích Lưu Đức Hoa đó."

...

Dò lại tầm mắt về chỗ cũ, trong lòng ảm áp hấn, lúc đó hấn cho rằng con nhóc này cũng có mắt nhìn đấy, bởi vì trùng hợp là hấn cũng rất hâm mộ Lưu Đức Hoa.

Tình cảm đơn phương âm thầm thời tuổi trẻ, dần dần đã bị thời gian làm phai nhạt, nhưng bỗng dưng có một ngày, người bạn thầm mến lại xuất hiện trước mắt bạn, lúc đó tìm bạn sẽ lại đập rất mạnh. Lục Hoài nghĩ, đã từng gặp gỡ khá nhiều người rồi, nhưng hấn đều không ưng ai cả, chắc là vì đề đợi cô bé này đây, cứ tiếp tục tiến tới cũng không phải ý tồi.

Việc quay phim vô cùng thuận lợi, không chỉ các nhân viên làm việc mà ngay cả Hoắc Sâm cũng phải giật mình, cô bé không có danh tiếng gì này ai ngờ lại diễn khá tốt, cực kỳ nhập vai vào nhân vật.

Vai diễn Tiết Sở được yêu cầu là phải dễ xấu hổ, dịu dàng và trầm tính, Bao Tử đã làm rất khá, lúc ngồi ở quán cà phê, thấy đối tượng xem mắt đang nhìn mình, mặt và tai cô đã đỏ bừng lên rồi, mọi người đều trầm trồ khen ngợi cô nhập vai tốt, nào có biết đó chỉ đơn giản là phản ứng của một fan girl khi diễn chung với thần tượng của mình mà thôi.

→_→

Liên tiếp gặp may mắn.

Chờ khi phim được phát sóng, nhất định mọi người sẽ nói cô thế này – Diễn viên giỏi còn nhiều lắm chứ, chỉ là chưa được khai quật thôi, nhìn cái cô đóng vai Tiết Sở này đi, cách diễn đa dạng làm cho nhân vật trở nên rất sống động đúng không?

...

Lúc nghỉ ngơi, bạn Hoắc nào đó cứ nhìn bạn Bao nào đó suốt thôi, ý tứ trong ánh mắt thì không rõ, đại khái cũng chẳng có ý gì đâu, nhưng lọt vào mắt của mẹ Hoắc thì lại thành...ánh mắt si tình.

A, con dâu trắng trẻo tròn tròn của mẹ =w=.

A, sau này sẽ còn có thêm một cháu trai trắng trẻo tròn tròn nữa =w=.

Đứng lên, bạn Hoắc nói với bạn Bao: "Chắc chắc, không ngờ đó, em thật biết diễn đấy nhì."

Bạn Bao nghe thế nào lại thành "Em thật xinh đẹp": "= v ="

[Ôi má ơi, nam thần khen mình xinh kìa.]

[Xấu hổ khủng khiếp xấu hổ khủng khiếp =3=.]

Hoắc Sâm: "..."

Trong lòng hấn nghĩ: Chắc, làm một diễn viên nhỏ bé thật không dễ dàng, mới khen đại một câu thôi mà người đã lảng lảng như bay ra ngoài không gian rồi kìa.

Diễn viên đóng vai Lục Hoài và Tiết Sở hồi cấp ba sẽ giao cho hai diễn viên trẻ đóng, sau khi trưởng thành thì mới đổi lại diễn viên.

"Chúng ta diễn không ra được cảm giác thời còn đi học đâu." "Idol à, anh đang ngầm thừa nhận là mình già đấy à →_→?" "..."

Thế mà lại bị con nhóc này làm cho á khẩu không trả lời được! Hoắc Husky chuẩn bị phản kích, không mẫn không nhạt liếc nhìn Bao Tử đang đứng bên cạnh mấy lần, nói: "Thế thì chắc là em có thể diễn được vai học sinh trung học nhì?"

"(☆_☆)"

Sau đó Bao Tử trông thấy idol nhà mình nhìn thẳng vào ngực mình, mỉm cười nói: "Dù sao thì em vẫn còn chưa dậy thì mà."

"..."

[Lửa giận ngút trời, hùng hực thiêu đốt.]

[Anh có thể vũ nhục trí thông minh của em, nhưng không thể vũ nhục bánh bao hấp của em!]

[Không phải nó không lớn, nó chỉ chưa phồng lên đủ mà thôi!]

[Bây giờ anh lại dè bieu tạo áp lực cho nó như vậy, thật không thể chịu được!]

"Còn anh thì già quá rồi nên không diễn được đâu → _→."

"..."

Xem mất thành công, cha mẹ hai bên đều vô cùng hài lòng.

Tiết Sở cảm thấy nếu cả cuộc đời có một người đàn ông đẹp trai thế này ở bên mình cũng tốt, nhìn quần áo và tính cách thì có thể thấy rằng anh là một người đàn ông tốt.

Kết luận là, đừng bao giờ mất hi vọng vào tương lai, xem mất cũng có thể nhặt được báu vật đấy.

Song, đợi đến khi chính thức chung đụng với nhau...

Cái quái gì đây!!!

Cái người đang dựa vào cô làm nũng là ai?

Cái người đang rụi vào cổ cô làm bộ đáng yêu cầu được vuốt ve là người nào?

Tiếp theo...

Cả nam nữ chính đều đơ không chịu được, Hoắc Sâm lần đầu tiên thân mật gần gũi với con gái, toàn thân đều mất tự nhiên, lại còn bất hãm làm nũng các thứ nữa chứ, đủ lắm rồi! Vốn hắn còn muốn dùng thể thân, kết quả thể thân lại bị mẹ hắn đuổi đi rồi, Hoắc Sâm đành phải tự mình ra trận, tuy có hơi ngại ngùng một chút vì không quen, nhưng đây là lần đầu tiên hắn cảm thấy thích mùi hương trên người Bao Tử TAT.

[Giống như một cái bánh bao lớn nóng hổi đang tỏa hương bốn phía vậy.]

Đạo diễn không hài lòng hô cut, Bao Tử dè nén sự kích động trong người, cứng nhắc đẩy Hoắc Sâm đang rúc vào cổ mình ra.

[Anh còn không tránh xa em ra thì em sẽ đè anh xuống luôn đấy QAQ.]

Hoắc Sâm như bị điện giật, một phát nhảy tót ra xa, quay lưng về phía Bao Tử, thấp thoáng có thể nhìn thấy hai tai của hắn đang đỏ lên.

Không sai, Husky người ta đang xấu hổ.

...

Các lần quay tiếp theo bị NG liên tục, lúc thì bởi hai người diễn không tự nhiên, lúc thì vì Hoắc Sâm tự dừng lại cố tình trêu chọc Bao Tử, lúc lại vì sự lãng mạn tỏa giữa hai người quá nhiều, nhiều hơn hẳn so với suy nghĩ của mọi người!!!

Đạo diễn: "..."

[Này này này, trong phim đâu phải như thế chứ!]

Kịch bản ban đầu là nắm tay hôn trán cuối cùng không được thực hiện, mẹ Hoắc nói được làm được, rất tùy hứng bảo biên kịch sửa hôn trán thành hôn môi luôn, dù sao cũng không ảnh hưởng gì đến nội dung, biên kịch tất nhiên là đồng ý.

Sau một thời gian chung đụng, Hoắc Sâm cảm thấy mình đã dần thay đổi thái độ và cảm thụ khi ở cạnh Bao Tử, rất khó nói, chỉ biết là hắn rất muốn bắt nạt cái bánh bao mềm này thôi.

Đế Đô về đêm, ngẩng đầu nhìn lên sẽ thấy một bầu trời đầy sao.

Mặc dù xem mắt thành công, nhưng cũng không có nghĩa là hai người sẽ kết hôn ngay, Lục Hoài nắm tay Tiết Sở đi dạo, ánh đèn đường kéo dài bóng của hai người.

Đứng lại trước cửa khu nhà, hai người lưu luyến không muốn xa nhau. "Em lên nhà đây, anh cũng về sớm đi." Lục Hoài vuốt tóc cô, dịu dàng đáp: "Ừ."

Thế nhưng lúc Tiết Sở vừa quay người đi thì lại bị người yêu kéo lại ôm vào lòng, giọng anh như đang làm nũng: "Anh không nỡ."

Dưới ánh trăng sáng tỏ, tình cảm trong lòng cũng tăng lên, Lục Hoài nâng mặt Tiết Sở, khẽ cọ hai chóp mũi vào nhau, sau đó cúi xuống hôn lên môi cô, ngay trong lúc cô còn chưa kịp phản ứng.

Bao Tử: = v =

[Mặc dù chỉ là mượn góc độ chứ không hôn thật, nhưng cả đời này cô cũng không còn gì để nuối tiếc nữa rồi.]

...

Nhưng mà...

Bao Tử: (◡ω◡)

[Sao anh lại bỏ ngón cái đang che môi em ra vậy?]

[Aaaaa, hôn thật rồi!]

[Mặt cục cưng nóng quá đi!!]

[Nụ hôn đầu của bốn bánh bao cứ như vậy mà mất rồi ư?]

Không lẽ sau khi nhận ra được cảm xúc khác thường của mình với bạn Bao, bạn Hoắc đã lập tức nảy sinh ý đồ xấu như vậy sao?

Bạn đang đọc truyện *Nhật Kí Hôn Nhân Của Tôi Và Thần Tượng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 90: Ngoại truyện 4

Hai người cứ thế môi chạm môi, sau đó lại chậm chạp không có hành động gì khác. Yên lặng đáng sợ ~

Tiết Sở hơi mất tự nhiên, tuy rằng hai người đã xác định quan hệ rồi, nhưng đột nhiên thân mật thế này thì cô vẫn chưa quen, tay cô nắm chặt cổ áo Lục Hoài, bộ tây trang phẳng phiu đã bị cô làm cho nhăn nhúm.

Dựa theo kịch bản thì lúc này nam nữ chính đã phải tách nhau ra rồi, nữ chính tránh đi trước, cúi đầu thẹn thùng, sau đó nam chính khẽ mỉm cười, ngón tay thon dài vuốt ve mái tóc dài của cô, cảnh này chắc chắn sẽ cực kỳ lãng mạn. Nhưng ai mà biết được là có người nào đó cứ luôn không tuân theo lẽ thường cơ chứ.

Trong lòng Bao Tử mặc dù đang cuộn trào như sóng dữ, nhưng cô vẫn nhớ phải kìm chế, kịch bản thế nào thì vẫn phải diễn theo như thế, không thì idol của cô lại nghĩ là cô đang quyến rũ anh thì chết. Xin lấy tính cách tốt đẹp được bồi dưỡng từ thời tiểu học của mình ra để thề rằng, Bao Tử cô không biết làm chuyện đấy đâu.

Nào ngờ, lúc cô đang cúi đầu thẹn thùng thì bất ngờ bị người ta ôm chặt eo, Bao Tử giật mình sợ hết hồn, nhanh chóng ngẩng đầu nhìn người gây họa kia, lại không nghĩ rằng cô làm vậy là quá tiện cho Hoắc mỡ ra tay. Hắn dùng tay còn lại giữ mặt Bao Tử, sau đó không nói một lời mà cúi xuống hôn lên trán cô.

Bao Tử: "..."

[Trời ơi, anh cứ như vậy thì em sẽ không khống chế được bản thân mất!]

[Tự nhiên lại trêu chọc người ta, nhờ em không kìm được mà phá hủy sự trong sạch của anh thì phải làm sao?]

Đạo diễn: "..."

[Có vẻ cũng được đấy, cảm giác như đang lưu luyến không rời.]

...

Đúng, Hoắc Sâm thừa nhận là hấn cố ý, nhưng hấn cũng không hiểu tại sao mình lại làm như vậy. Lúc diễn vốn hấn còn muốn giữ gìn trong sạch cho bạn Bao, nên đã lấy ngón tay cái đặt lên môi cô để ngăn cách, nhưng không biết ma xui quỷ khiến thế nào mà lần đầu tiên hấn nảy sinh ý định ăn đậu hũ của bạn diễn nữ, chính vào lúc nhìn vào cái miệng nhỏ hơi hé mở trước mặt mình.

Không ai biết rằng vào giây phút hấn hôn cô, lòng bàn tay hấn đã ướt đầm mồ hôi, trong lòng cực kỳ căng thẳng.

Sau đó lúc tách ra hấn lại cảm thấy hơi lưu luyến, hoảng hốt nhớ ra trong kịch bản chỉ yêu cầu hôn trán thôi, thế là hấn lại tự sửa theo ý mình, dù sao cũng hôn môi rồi, hôn trán một cái nữa cũng không sao.

[Trong hội lưu manh đã gia nhập thêm một người mới rồi.]

...

Người nào tính ý thì sẽ nhận ra ngay là Hoắc Sâm có ý với Bao Tử, chuyện này biểu hiện ở việc, giống như thời cấp ba bạn gặp được cô gái mình thích, dù không thường xuyên quanh quẩn bên người ta, nhưng thỉnh thoảng lại cố ý làm một vài hành động để người ta nhớ đến mình, mà phương thức thường dùng đó là bắt nạt người ta, cứ muốn làm trái lại ý của người ta, hoặc đang trong lúc tràn đầy ý chí chiến đấu thì lại không chút nể nang gọi cho người ta một chậu nước lạnh.

Kể trong cuộc u mê, Hoắc Sâm vẫn chỉ đơn giản nghĩ là hấn muốn trả thù Bao Tử vì cô đã rao bán chữ kí của hấn mà thôi.

Chỉ có điều là, sau khi hôn lên môi cô, cho dù đầu óc hấn có chậm lụt thế nào đi nữa thì ít nhiều cũng có thể nhận ra được suy nghĩ thật sự trong lòng mình là gì rồi.

...

Sau khi đạo diễn hô cut, Hoắc Sâm thấy Bao Tử ngây ngốc nhìn mình, hai tai hấn đỏ lên, mạnh miệng nói: "Nhìn cái gì mà nhìn? Chẳng qua tôi cảm thấy nếu diễn như vậy thì sẽ đạt hiệu quả tốt hơn thôi."

Bao Tử bấy giờ mới cúi đầu xuống, không chớp mắt nhìn chằm chằm đôi giày trắng của mình, một lát sau thì xoay người rời đi mà không nói tiếng nào.

[Gượng gạo quá đi!]

[Vẫn nên ngồi đọc lại lời thoại thì hơn.]

Hoắc Sâm: "..."

[Căn cứ theo nội dung mà phim thần tượng hay có, thì không phải là cô sẽ bắt hấn chịu trách nhiệm hay sao QAQ?]

Không ngờ tới hôm đó, Bao Tử trở về khách sạn, dùng tốc độ sét đánh không kịp che tai lập ra kế hoạch tổng quát theo đuổi nam thần – Mẹ nó, anh đã thành công thu hút sự chú ý của bốn bánh bao rồi! Mẹ nó, là tự anh đến trời chọc em trước! Mẹ nó, dám chiếm đoạt nụ hôn đầu của bốn bánh bao mà không chịu trách nhiệm, vậy thì đừng trách em sẽ băm nhỏ thịt anh ra rồi làm nhân bánh bao nhé!!!

Thế nhưng kế hoạch cưa cẩm nam thần không có đất để dùng, vì chỉ cần nam thần đứng trước mặt thôi là cô đã quên hết mọi chuyện rồi.

Cũng may là hai người đều có cùng ý nghĩ giống nhau, bánh bao muốn theo đuổi nam thần, mà nam thần cũng muốn ngậm bánh bao. Chỉ cần đối phương cũng có ý như vậy thì không việc gì phải sợ hết, kế hoạch theo đuổi nam thần không sử dụng được cũng không sao, dù sao người ta cũng có kế hoạch ngậm bánh bao rồi, là một bé gái, cô có quyền được đón nhận sự theo đuổi từ bé trai.

...

Sự mập mờ giữa hai người làm cho mẹ Hoắc rất vui mừng, không nói hai lời mà tiếp tục yêu cầu thêm mấy cảnh thân mật nữa.

Biên kịch: "..."

[Cô ơi, cháu là một cô bé ngây thơ trong sáng mà.]

...

Mặc dù hai người đã yêu nhau sau khi xem mắt, nhưng cả hai đều chưa vội kết hôn theo nguyện vọng của cha mẹ, mà phải sau một năm yêu nhau mới quyết định đi đến hôn nhân.

Theo lẽ thường thì đầu tiên người ta sẽ nghĩ đến chuyện chuẩn bị cho hôn lễ, nhưng hai người này lại không hề để ý đến nó, chỉ vội vàng muốn được cầm trong tay cái giấy đăng kí kết hôn thôi.

Và thế là, Tiết Sở đã trở thành vợ của Lục Hoài, từ đó mở ra cuộc sống hạnh phúc của Husky.

Đã là vợ chồng hợp pháp, Lục Hoài tất nhiên là muốn Tiết Sở về nhà mình ở, đùa à, đã làm vợ của mình rồi, không lẽ còn ở riêng sao?

Đồ đạc riêng lẻ trong nhà đã bị vứt hết rồi, tất cả đều được đổi thành đồ đôi = v =.

Tiết Sở đứng trong phòng tắm nghiêm túc sắp xếp lại đồ của mình, nói thật thì cô vẫn chưa dám tin là mình đã lập gia đình, từ nhỏ cô đã được cha mẹ nuông chiều, là một cô gái rất biết làm nũng, nhưng

ở trước mặt Lục Hoài thì cô giống như gặp sự phụ vầy. Tóc Lục Hoài hơi xoăn, thỉnh thoảng anh có ngủ trưa ở nhà cô, lúc tỉnh dậy nhìn tóc anh xù như gấu bông luôn. Tiết Sở không có sức kìm chế với vẻ đáng yêu của anh, nên là tự nhiên không hiểu sao lại bị anh lừa đến cục dân chính QAQ.

Đêm tân hôn, quần áo của vợ đã được treo ngay ngắn trong tủ quần áo, Lục Hoài rất hài lòng, từ bây giờ cô và hắn đã thành người một nhà rồi, thật ấm áp.

Bước vào phòng tắm, thấy vợ đã sắp xếp đồ rửa mặt dưỡng da xong, bây giờ đang đỏ mặt nhìn gương. Lục Hoài chậm rãi đi tới, từ phía sau ôm lấy Tiết Sở, khẽ khom lưng ghé đầu vào cổ vợ, hít sâu một hơi rồi nói: "Thơm quá, từ nay về sau bọn mình sẽ dùng chung một loại sữa tắm nhé."

Bạn Tiết mặt càng đỏ hơn rồi.

...

Buổi tối, hai vợ chồng mới cưới cùng nhau ngồi xem TV, nhưng tâm tư của Lục Hoài thì đã bay đi xa lắm rồi, chắc chắn, hắn vội vàng muốn kết hôn chính là vì muốn hợp pháp hóa việc đùa bỡn lưu manh, nhưng vợ hắn lại không hiểu điều này. Trong thời điểm "một giây quý như vàng" này mà cô lại vẫn có tâm trạng để ngồi xem chương trình của thần tượng.

[Tiết Sở, chẳng lẽ em không biết là sau khi kết hôn, trong lòng em chỉ nên có một mình anh thôi sao?]

Vì để giành lại sự quan tâm của vợ, Lục Hoài không tiếc kể lại những năm tháng tuổi trẻ mà hắn đã thầm mến cô...

Thời niên thiếu, đám nam sinh thường thích trêu chọc nữ sinh, nhưng Lục Hoài thì không như vậy, có lần bị thầy gọi đứng lên trả lời câu hỏi, sau khi nhận được sự trợ giúp từ bàn trên, hắn cảm thấy cô bạn trầm tính dịu dàng có má lúm đồng tiền này rất tốt. Nhớ mang máng một lần Tiết Sở và bạn cùng bàn của cô nói về một tên nam sinh học giỏi biết chơi bóng rổ tên là Lâm Kiều, dù bạn cùng bàn của cô có phấn khích khua tay múa chân nói không ngừng đi nữa thì Tiết Sở vẫn chỉ nhẹ nhàng cười, sau đó nói: "Thật ra mình thấy cậu ta cũng bình thường mà."

Lục Hoài: "= v ="

[Chính xác, chỉ là một thằng con trai học giỏi và biết chơi bóng rổ thôi mà.]

Tuy hắn thầm mến cô bạn này nhưng không dám thổ lộ, vì hắn nghĩ Tiết Sở ngoan ngoãn hiền lành như vậy, nhờ lúc biết hắn thích cô thì sẽ từ từ tránh né hắn thì sao, mặc dù bây giờ bọn họ vẫn còn chưa thân nhau lắm QAQ.

Yêu thầm sẽ có cảm giác gì? Là khi những thằng con trai nói Tiết Sở là một con mọt sách, vừa khô khan vừa không thú vị, hắn sẽ không chút do dự mà vung ra nắm đấm của mình, sau đó bước tập tễnh trở về lớp, sau khi nhận được sự quan tâm của người ta thì trong lòng rất vui mừng.

...

Bạn Tiết nghe chồng kể xong thì ngạc nhiên lắm, cô yên lặng nhìn Lục Hoài, sau đó nâng mặt hắn lên nhìn trái nhìn phải, cuối cùng mới bùng tỉnh: "Bảo sao em lại thấy mặt anh nhìn quen như vậy, tên nghe cũng quen nữa, thì ra hồi cấp ba bọn mình học cùng lớp."

Lục Hoài: "(_ _)#"

Sau đó, xong đời, bạn Tiết đã bị người ta đè xuống, sắp từ con gái biến thành phụ nữ rồi.

Sau khi lăn mấy vòng anh đuổi em né trên giường xong...

Bạn bánh bao ngốc đang mặc váy ngủ: "(◡v◡)"

[Mẹ kiếp nhà anh, cái quái gì đang chống lên đùi của bọn bánh bao vậy?]

Trong phòng còn có những nhân viên làm việc khác, nếu bị bọn họ phát hiện ra chuyện này thì xấu hổ chết. Hoắc Sâm gục vào người cô, buồn bã giấu mặt vào tóc cô, cố gắng ổn định lại tâm trạng của mình: "Trước cứ quay đến đây thôi, các anh ra ngoài một chút đi."

Đạo diễn and các nhân viên: "???"

?

Không đợi những người khác phản ứng lại, bạn bánh bao đã run rẩy đẩy Hoắc Sâm ra, nhưng lại bị người ta đè chặt hơn.

Hắn nói chỉ đủ cho hai người nghe thấy: "Em ngoan chút đi, đừng động đây."

"TAT"

[Trời đất, bắt đầu dùng quy tắc ngầm rồi sao?]

[Trừ phi anh đồng ý làm chồng em, không thì em sẽ không đồng ý đâu.]

...

Các nhân viên đều không hiểu gì cả, nhưng vẫn nghe theo Hoắc Sâm, đồng loạt đi hết ra ngoài.

Trong phòng chỉ còn lại một con Husky và một cái bánh bao.

Bao Tử ngốc nghếch không biết sống chết cứ cố uốn éo người, đỏ mặt nói nhỏ: "Anh...Đừng có dí cái đó vào đùi em nữa được không?"

"..." Vậy em đừng động đây nữa!!!

[Cảm giác thể diện đã bị vút vào nhà bà ngoại rồi.]

[Biết bao nỗi phiền muộn không thể diễn tả thành lời.]

"Em tưởng anh muốn bị như thế lắm à?"

"Em hiểu là đàn ông các anh huyết khí mạnh mẽ rồi, nhưng mà trước đây anh diễn cùng các diễn viên nữ khác cũng sẽ bị như vậy sao?" Bạn Bao sắc nữ tỏ vẻ mình rất hiểu biết, cô đọc tiểu thuyết nhiều rồi, nam chính sau khi có tiếp xúc thân mật với nữ chính thì đều sẽ bị thế cả, chỉ là phản ứng bình thường thôi.

"..."

Hoắc mỗ thật sự không nói nên lời, một lúc lâu sau, hắn cúi xuống cắn nhẹ vào tai cô, nói: "Thật may mắn, em là người đầu tiên."

"o((◊___◊))o."

Cảnh này sau đó phải quay lại, Bao Tử vốn muốn đi thay váy ngủ, nhưng lại bị Hoắc Sâm từ chối với lý do: "Chuyện này ảnh hưởng đến hình tượng của anh, em mà thay đồ ngủ khác thì mọi người sẽ đoán ra được chuyện vừa nãy đó."

"..."

[Thôi, vì thể diện của nam thần, cô cứ mặc váy ngủ tiếp vậy.]

Sau vụ này thì suy nghĩ muốn Hoắc Sâm chịu trách nhiệm còng bồng cháy dữ dội hơn trong lòng Bao Tử, nụ hôn đầu còn chưa kịp tính sổ, giờ lại bị cái kia chống vào đùi nữa, anh mà không cưới em thì anh đừng có trách.

...

Mặc dù cả hai đều có "ý đồ bất lương" với nhau, nhưng quay xong vẫn cảm thấy hơi lúng túng ngượng ngập, tiếp đó, cả đoàn làm phim đều nhận thấy sự kì lạ giữa hai người. Hoắc ảnh đế bình thường lúc rảnh rỗi đều giờ trò trên chộc Bao Tử, thế mà mấy hôm nay cứ tránh né người ta, rõ ràng đang cảm kích bản ngồi đọc, nhưng ai chú ý kĩ thì sẽ phát hiện ra là thỉnh thoảng hắn lại liếc nhìn Bao Tử một cái.

[Chắc chắn chắc, hai cái bạn này đang chơi trò gì vậy?] [Không thể hiểu được thế giới của hai người họ *mim cười*.]...

Bộ phim đã quay được hơn nửa rồi, từ khi Lục Hoài và Tiết Sở đi xem mắt, yêu nhau rồi kết hôn, tiếp theo là đến mấy cảnh lãng mạn của cuộc sống sau hôn nhân, còn được gọi là thức ăn cho chó. Mọi người đã làm việc chung với nhau được gần ba tháng rồi, mẹ Hoắc mặc dù rất vui khi thấy con trai mình thay đổi, nhưng vẫn cảm thấy hai đứa trẻ này tiến triển quá chậm.

[Con trai, cách con theo đuổi cô bé thật chẳng khác gì một đứa học sinh tiểu học, mẹ buồn quá đi!]

[Có thể khí phách hơn được không, trực tiếp khiêng đi là được rồi!]

Còn không bao lâu nữa là quay xong rồi, thế mà thằng nhóc thúi này vẫn còn chưa ra tay!!!

Mẹ Hoắc không khỏi nhớ lại năm đó, khi bà được ba Hoắc Sâm theo đuổi, phải nói là cực kì nhanh gọn, vậy mà tại sao con trai lại không đi truyền tính cách này của chồng bà cơ chứ?

...

Đừng nói là mẹ Hoắc mà ngay cả chính Hoắc Sâm cũng sốt ruột lắm đây, à mà Bao Tử cũng sốt ruột luôn. Bao Tử nghĩ sau khi phim đóng máy thì cô chắc chắn sẽ không được nhìn thấy thần tượng mỗi ngày nữa đâu, trong phim đã bị anh ăn nhiều đậu hũ như vậy, nghĩ thế nào thì cô cũng là người chịu thiệt nhất.

Hành động rất đơn giản, kết quả thì lại tốt đẹp...

Mồ Hoắc tìm tới mồ Bao, bắt đầu cái gọi là tính sổ. Mồ Bao run rẩy, cho là mình đã làm gì đắc tội với thần tượng rồi, cho nên anh mới nghiêm túc nhìn cô như vậy.

Ngồi nghiêm trang, tiếp nhận trừng phạt.

Hoắc Sâm nhìn Bao Tử đang bị mình làm cho sợ hãi, ánh mắt không khỏi ánh lên ý cười, đúng là bánh bao ngọt. Hắn làm bộ lạnh lùng chất vấn: "Anh muốn hỏi em một chuyện, chữ kí của anh em bán bao nhiêu tiền?"

Xem ra việc đầu cơ trục lợi trên chữ kí của ngôi sao là điều không tốt, mồ Bao nịnh nọt cười, lộ ra má lúm đồng tiền rất đáng yêu, nói: "Thần tượng, chúng ta đã hợp tác với nhau một thời gian rồi, đừng quan tâm đến chuyện đó nữa, nói chuyện tiền bạc lại ảnh hưởng đến tình cảm = v =."

"Thế à?"

"Vâng vâng vâng vâng." Bao Tử dùng sức gật đầu lia lịa.

"Nếu vậy thì...chúng ta nói đến chuyện tình cảm đi."

"Dạ?"

"Dù sao cũng không làm ảnh hưởng đến tiền bạc."

"..."

Bạn đang đọc truyện *Nhật Kí Hôn Nhân Của Tôi Và Thần Tượng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 91: Ngoại truyện 5

Nếu vậy thì chúng ta nói đến chuyện tình cảm đi.

Dù sao cũng không làm ảnh hưởng đến tiền bạc.

...

Hai câu này cứ quẩn quanh bên tai Bao Tử mãi, muốn quên đi cũng không được. Cô rất muốn đem lời của nam thần quy kết là do ảo giác của mình, nhưng lúc ngẩng lên nhìn thấy ánh mắt sáng rực tràn ngập mong đợi của nam thần đang nhìn mình chăm chăm, cô lại khiếp sợ đến mức không thể động đậy, lấy năng lực ngữ văn của cô ra để suy luận, thì ý của nam thần có phải là muốn cô làm bạn gái của anh hay không?

[Trời đất ơi!]

[Bỏn bánh bao choáng váng quá, không sao hít thở được.]

[Cho nên là, việc mình bán chữ kí của thần tượng đã thành công làm cho thần tượng chú ý đến mình sao?]

Mồ Bao còn đang trong trạng thái mơ màng, năng lực suy nghĩ đã giảm sút đi rất nhiều, trừ việc cúi đầu nhìn chân váy ra thì cô chẳng thể nhớ đến việc đáp lại anh nữa. Bất chợt, cô véo một cái thật mạnh lên đùi mình...

"(๖w๖)"

[Ahhh, đau quá đi, đây đúng là sự thật rồi.]

Hành động tự cho là lén lút lút lút không để ai biết của Bao Tử đã bị Hoắc Sâm nhìn thấy hết.

Bánh bao ngốc!

Mặc dù chưa từng theo đuổi con gái, nhưng ở phương diện này Hoắc Sâm vẫn rất tự tin – Có sắc đẹp là có thể đi khắp thiên hạ mà! Huống hồ cái bánh bao ngốc kia bị hắn trêu chọc đủ kiểu mà lúc tức giận mở miệng vẫn gọi hắn là thần tượng, nhìn cái dáng điệu là biết cô cực kì yêu hắn rồi, như vậy càng dễ dàng cho hắn theo đuổi cô hơn.

[Tôi tự tin như vậy đấy!]

Con gái dễ xấu hổ, phải để cho cô có thời gian tiếp nhận.

Nhưng quá trình chờ đợi lời hồi đáp cũng cực kì gian nan TAT.

[Mau gạt đầu đồng ý đi, người có tư chất tốt như trăm có đốt đèn lồng cũng không tìm được đâu.]

...

Bao Tử hoàn hồn, bình tĩnh lại bằng cách vỗ vỗ hai má mình, nói thật, vận cứt chó mà tự dung tới thì dù có muốn ngăn cũng không được, cô sợ may mắn này sau sẽ trở thành phản ứng di truyền mất, nhưng dù sao nó cũng xảy ra trước mặt mình rồi, phải trân trọng mà giữ lấy thôi.

[Trời cao đã cho cơ hội thì phải biết quý trọng.]

[Khoan đã, hình như kế hoạch theo đuổi nam thần của mình vẫn chưa được sử dụng?] [Không đùa chứ, nam thần lại tự động lặn vào trong chén sao?]

Nghĩ kĩ lại thì có lẽ là Hoắc Sâm đang muốn trêu chọc mình, haizz, đã bị trêu nhiều lần rồi, phải thông minh hơn một chút thôi.

Người ta thì một lần bị rần rần, còn cô...lại thích bị Hoắc Husky cắn →_→.

Xung quanh không có ai, mà có người thì họ cũng chỉ nghe thấy tiếng hít thở của hai người thôi, Bao Tử kêu ngạo bữu môi nói: "Xi, đừng cho rằng em không biết, anh lại muốn trêu em chứ gì?"

"..."

Có nên nói là hắn đã tự lấy đá đập vào chân mình không đây QAQ?

Nhưng rất nhanh Hoắc Sâm đã nhận ra, cái bánh bao kia từ đầu đến cuối vẫn rất ngốc, ngoài mặt tuy là đáng vẻ ngoan ngoãn đáng yêu động lòng người, nhưng hai con mắt to tròn ngập nước khề đào một cái nhanh như chớp đã tố cáo cô, lần này Hoắc Sâm hắn đã bị người ta đùa bỡn ngược lại rồi →_→.

[Tiểu nữ báo thù mười năm chưa muộn.]

[Cho dù có là thần tượng thì cũng không nên nuông chiều.]

Hoắc Sâm nhăn nheo nộ nộ cười với cái bánh bao đang giả bộ kêu ngạo kia, đúng là không biết sống chết mà, hắn đã tỏ tình một cách nghiêm túc như thế, vậy mà cô lại dám đùa bỡn hắn, chẳng qua nghĩ lại những ngày trước hắn cũng trêu chọc cô rất nhiều, thôi thì người lớn không chấp nhặt trẻ con, hắn chẳng thêm so đo với cái bánh bao ngốc này đâu.

Hoắc Sâm giờ tay véo nhẹ mặt cô: "Sau này anh sẽ không bắt nạt em nữa." "Thật không?" Bao Tử nghiêng đầu hỏi.

Sau đó chỉ thấy Hoắc Sâm trầm ngâm một chút rồi đáp: "Chắc, thật ra thì anh vẫn muốn bắt nạt em."

Mồ Bao xù lông trong nháy mắt, mở to mắt nhìn chăm chăm mồ Hoắc, làm như đang lên án hắn – Hừ, anh dám không giữ lời!!!

Nhìn cô gái lúc thì tươi cười lúc lại nổi giận với mình, trong lòng Hoắc Sâm như có một dòng nước ấm chảy qua.

Cô gái ngốc này xuất hiện trong đời hắn hơi muộn đấy nhé, bây giờ cưới về nhà luôn cũng được rồi =3=.

Hoắc Sâm mỉm cười, trong ánh mắt hàm chứa những ý nghĩ không rõ ràng, có lẽ sau khi gặp được cô gái mà mình thích, đàn ông luôn tự động nảy sinh những tư tưởng xấu trong đầu: "Ừm, là một kiểu bắt nạt khác, sau này em sẽ biết."

"TAT"

[Hình như mình hơi hiểu rồi.]

[Nam thần à, không ngờ anh lại là người như vậy đấy.]

[Cơ mà, anh cứ yên tâm mà bắt nạt em thoải mái đi, bốp bánh bao em đã nói từ trước là sẽ không phản kháng rồi mà =v=.]

...

Hai người cũng coi như đã xác lập quan hệ rồi, nhưng sau đó thì làm gì nữa đây, hai vị này đều là người mới yêu đương, chỉ biết hai mặt nhìn nhau không nói một lời mà thôi.

Còn yên lặng nữa thì sẽ lúng túng lắm.

Hoắc Husky: = v =

[Bạn gái về tay, có cả thiên hạ.]

[Tâm trạng vui đến mức không giải thích được.]

Hiện giờ trạng thái của hai người là – Lúc không đáng căng thẳng thì lại cứ căng thẳng, ngượng ngập lúng túng mãi thôi, thật sự không đành lòng nhìn vào, làm cho mẹ Hoắc núp ở gần đó phải sốt ruột thay.

"VẬY EM ĐI VỀ TRƯỚC ĐÂY, DÙ SAO CŨNG KHÔNG CÒN VIỆC GÌ NỮA."

Bao Tử vẫy tay chuẩn bị rời đi, chắc hôm nay cô sẽ ở trong phòng cười ngu cả đêm mất, bỗng tay bị người ta bắt lấy: "ĐỢI ĐÃ, ANH HÔN EM MỘT CÁI ĐƯỢC KHÔNG?"

"= v ="

[RẠO RỰC QUÁ RẠO RỰC QUÁ RẠO RỰC QUÁ!]

[Không cho anh hôn không cho anh hôn không cho anh hôn!]

"KHÔNG ỒN LẮM ĐÂU, EM NGHĨ CHÚNG TA CỨ LÀM TỪNG BƯỚC ĐI, ĐẦU TIÊN LÀ NẮM TAY...UM..."

Nhìn bạn Bao xấu hổ mà bạn Hoắc cứ ngửa ngáy trong lòng, dù gì cũng đã là bạn gái của mình rồi, sao mà không hôn được chứ?

Bóng đêm rất đẹp, những vì sao lấp lánh trên trời cao, một cặp tình nhân mới yêu đứng hôn nhau dưới ánh trăng, cô gái mặt đỏ hồng, chàng trai rất nghiêm túc, không cợt nhả như những lúc quay phim. Hôn xong, cô gái cúi đầu không lên tiếng, chàng trai thì rất vui vẻ, như thể mới nhận được một món quà gì rất lớn vậy.

"ĐÂY LÀ LỤC HOÀI HÔN TIẾT SỞ, KHÔNG PHẢI HOẮC SÂM HÔN BAO TỬ. ĐI THÔI, ANH ĐƯA EM VỀ."

"!!!!!!!"

[Anh thật gian trá, bốn bánh bao em đã nhìn lầm anh rồi.]

"LẤY NỤ HÔN LÀM CHỨNG, HỨA YÊU EM ĐẾN HẾT ĐỜI." Hoắc Sâm nhẹ nhàng nói, ngữ điệu có phần vui vẻ cùng kiên định. Những người trong gia đình hẳn đều rất nghiêm túc trong chuyện tình cảm, đã không yêu thì thôi, một khi đã yêu thì sẽ xác định là cả đời.

"o(*///▽///*)q"

Mẹ Hoắc cuối cùng cũng giải quyết xong mối lo âu trong lòng, từ nay về sau sẽ không xuất hiện trong đoàn phim nữa =w=.

Quay phim xong, các nhân viên làm việc đã phát hiện ra sự khác thường giữa nam nữ chính. Hoắc ảnh để cứ thỉnh thoảng lại dùng một số cách để chiếm lấy sự chú ý của Bao Tử, trong mắt hai người bọn họ hiện giờ chỉ có mỗi nhau mà thôi. Cho dù đôi lúc Bao Tử có ngồi đọc kịch bản say sưa quá mà quên để ý đến Hoắc Sâm, thì hẳn cũng không nóng nảy, chỉ mạnh mẽ khoác vai Bao Tử, buộc Bao Tử phải chú ý đến mình.

Những lúc bị quấy rầy, bạn Bao thường trợn mắt nhìn hắn, sau đó bạn Hoắc lại xuống nước dỗ dành: "ĐỪNG LO LẮNG, CẢNH TIẾP THEO CỨ TỰ DO PHÁT HUY LÀ ĐƯỢC RỒI."

Biên kịch: QAQ

Mọi người: TAT

[Không biết rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì, chỉ biết là đột nhiên có một ngày hai người kia lại yêu nhau, mà cách thức thể hiện tình cảm là kiểu như vậy đấy.]

[Nhưng tại sao lại cảm thấy như thoáng thoáng mùi thức ăn cho chó xông vào mũi thế nhỉ?]

Sau khi kết hôn cuộc sống của Lục Hoài và Tiết Sở rất hạnh phúc, chưa hề cãi nhau lần nào, hai người trừ những lúc đi làm ra thì thời gian còn lại hầu hết là toàn dính lấy nhau.

Vừa mới tỉnh dậy, Lục Hoài vò mái tóc xoắn rối của mình, hai mắt ngái ngủ quen cửa quen nẻo từ phòng ngủ đi xuống phòng bếp, hiện giờ hẳn đang rất không vui, vợ hẳn hôm qua cùng hắn trải miên đến gần sáng, thế mà lại dậy sớm như vậy, không chịu ngủ nướng với hắn.

Cảnh này là cảnh Lục Hoài thức dậy phát hiện vợ không ở bên cạnh, trong lòng có phần giận dữ, sau đó đi tới phòng bếp làm nũng chơi xấu, yêu cầu Tiết Sở từ nay về sau phải luôn thức dậy cùng hắn.

[Có một anh chồng quá dính người thì phải làm sao đây?] [Vò cái đầu xoắn cho bồ tức!]

Cảnh này vốn chỉ cần nam chính áp đầu vào cổ nữ chính, nhưng Hoắc Sâm lại tự ý làm theo ý mình...

"Vợ, buổi sáng em cùng anh ngủ nướng có được không ~?" "Em muốn làm bữa sáng mà, ưm..."

Không sai, đúng là như vậy, cảnh này đã bị sửa thành – Tiết Sở, nếu em không nghe lời chồng thì...anh sẽ hôn đến khi nào em chịu nghe lời mới thôi =3=.

Bạn bánh bao ngốc nhớ lại kịch bản là mình phải kiên quyết không đồng ý ngủ nướng, nhưng kết quả càng từ chối thì lại càng bị Hoắc Sâm ăn nhiều đậu hũ hơn, thế là...

Tiết Sở: "Được rồi, em đồng ý ngủ nướng."

[Kẻ thức thời mới là trang tuấn kiệt, quyết định thỏa hiệp!]

"Moah =3="

"..." Tại sao đồng ý rồi mà vẫn bị hôn chứ QAQ.

Đạo diễn: "..."

[Mặc dù diễn như vậy sẽ đạt hiệu quả cao hơn, nhưng có thể nói trước cho chúng tôi một tiếng không? Hại tôi cứ hô cut từ nãy đến giờ!]

Nên là...

→_→

Bạn Bao bị bạn Hoắc hôn không biết bao nhiêu lần, các bạn cứ tự tưởng tượng nhé.

...

Bộ phim truyền hình mạng "Cuộc sống hạnh phúc của Husky" nói cho cùng thì cũng không khác biệt gì mấy so với phim thần tượng, không có mấy cảnh cầu huyết, không có những cảnh rắc rối làm đau đầu, mà hầu như chỉ là...mỗi ngày xem hai cái người kia vun thức ăn cho chó thôi QAQ.

Vì là phim tình cảm không sóng gió nên không biết phải làm đoạn kết như thế nào, kế hoạch vốn là để cho Tiết Sở mang thai là hết phim, nhưng quay xong xem lại mới thấy là vẫn hơi hụt hẫng, chưa được thỏa mãn lắm. Rồi rầm hồi lâu, Hoắc Sâm rất vui về đưa ra ý kiến – Nếu lúc chiếu được nhiều người xem thì lại quay tiếp phần hai phần ba cũng được, nếu không ai ủng hộ thì thôi, dù sao phim này cũng là do mẹ hắn rảnh rỗi không có việc gì làm rồi tự bày ra thôi mà.

[Ý kiến quá hay, hãy khen tôi đi!]

Lúc Lục Hoài biết tin mình sắp làm bố thì rất kinh ngạc, hắn cảm thấy tốc độ của mình quá nhanh, mới kết hôn không bao lâu mà đã có con rồi = v =. Sau đó, Tiết Sở phải trải qua những ngày tháng quần áo đưa tới tay, cơm dâng đến tận mồm TAT.

Có hơi khoa trương quá không?

Quả nhiên Lục Hoài anh là người như vậy, cứ vội vàng muốn kết hôn là để nổi dãi tông đường cho nhà họ Lục phải không?

"Hừ, quả nhiên là anh chỉ yêu cục cưng chứ không yêu em (ノ^_^)ノ." Phụ nữ có thai thường hay suy nghĩ nhiều.

"Bởi vì cục cưng là kết tinh tình yêu của anh và em mà, cho nên anh mới vui như vậy, cục cưng nhất định sẽ rất giống em." Cúi đầu tùy ý để vợ nghịch mái tóc xoắn của mình, trong lòng bỗng có một tâm nguyện, chính là có một tổ ấm, có vợ, và một đứa con đáng yêu.

Sau khi đóng máy, Bao Tử thu dọn hành lý chuẩn bị trở về trường học, Hoắc Sâm cực kỳ không nỡ, bạn gái mới lừa về tay chưa được bao lâu thì đã phải chia xa rồi, hắn làm sao mà cam tâm được cơ chứ.

Hoắc Sâm cứ bám dính lấy Bao Tử, quấy rầy không cho cô thu dọn quần áo, nam thần tự nhiên làm như vậy khiến cho cô rất khó xử, thì ra sự lạnh lùng thường thấy trên TV đều chỉ là suy đoán của riêng cô mà thôi.

Nhưng mà, cô thích nam thần như thế lắm ($\geq \nabla \leq$).

Không, là bạn trai chứ.

"Anh nói xem, em đâu phải bánh bao thịt đánh chó một đi không trở lại đâu, thế mà chỉ mới diễn một bộ phim thôi đã bị anh lừa về tay rồi."

Hoắc Sâm dường như chú ý không đúng chỗ: "Bánh bao, em gan thật đấy, dám nói anh là chó à?"

"..."

"Phải phạt!"

"Úm~"

...

Hoắc Husky ngậm được bánh bao rồi, thật sự hi vọng sẽ được chia sẻ cho cả thế giới cùng biết, hắn muốn công khai, hắn không muốn yêu đương vùng trộm, làm vậy hắn rất không vui, mà bánh bao cũng sẽ tủi thân.

Quang minh chính đại có gì mà không tốt, để cho mọi người làm chứng cho việc anh là của em, mà em cũng là của anh.

"Các fan của anh sẽ dùng tay không bóp nát bánh bao em mất QAQ."

"Không đâu, anh sẽ bảo vệ em."

"= v ="

...

Diễn viên điện ảnh Hoắc Sâm: Hấp chín rồi thì có được ăn không? @Bao Tử thuộc trường phái tử vong

#Chi từ vụ quy: Hình như em vừa ngửi thấy mùi hôi thối của tình yêu, aaaaa, em phản đối! Liêu Thiên Vương cũng mới công khai tình cảm, bây giờ lại đến lượt anh sao?

#Quý Ngôn thuộc trường phái hành động: Chắc chắn chắc, hơn ba tháng không gặp, hình như mình đã bỏ lỡ chuyện hay rồi @Bao Tử thuộc trường phái tử vong

Và hàng loạt bình luận bên dưới đều tỏ ý: Đồ đáng ghét kia, bọn tôi nhất định sẽ quyết chiến với cô!

Bao Tử: QAQ

[Đều là những con người văn minh của thời đại mới rồi, đừng có hờn chút là đánh nhau như vậy chứ.]

Bao Tử vốn định về trường trong hôm nay luôn, nhưng lại bị giữ đến mấy ngày sau mới đi được, hai người mỗi ngày chỉ đơn giản đi dạo và đi ăn với nhau thôi.

Sau đó khắp các mặt báo đều đăng tin Hoắc ảnh để hẹn hò với bạn gái mới quen.

TAT

"Có thể dễ yên cho em làm một Bao Tử khiêm tốn có nội hàm không ai biết tới được không?"

"Không được, bởi vì người đàn ông của em thật sự quá mức ưu tú."

"→ _ →"

[Anh có biết xấu hổ không thế?]

Bạn đang đọc truyện *Nhật Kí Hôn Nhân Của Tôi Và Thần Tượng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 92: Ngoại truyện 6

Đối với chuyện Hoắc ảnh để công khai tình cảm, đa phần mọi người đều không quá quan tâm, trong mắt bọn họ thì tình yêu ở giới showbiz thường không bền lâu, nhiều khi chỉ là nhằm mục đích quảng bá cho phim thôi.

Tựa như việc có 1000 Hamlet khác nhau trong lòng 1000 độc giả vậy, mỗi người đều sẽ có một suy nghĩ khác nhau, có người thì hi vọng hai người sẽ hạnh phúc trăm năm, cũng có người lại hi vọng là hai người sẽ chia tay, chung quy thì việc Hoắc Sâm công khai tình cảm cũng đã đẩy lên một đợt sóng không nhỏ trong dư luận.

...

Nhưng, rất rõ ràng rằng, người trong cuộc thì hoàn toàn không thèm để ý gì đến những lời đồn đại bên ngoài cả.

Lúc mới đầu Bao Tử thật sự khá lo lắng, chỉ sợ lúc đang đi trên đường lại bị người ta tạt axit thì xong đời QAQ.Nghĩ sao chứ, một cái bánh bao đáng yêu như cô mà bị tạt axit hỏng hết mặt mũi thì cả đời này e là sẽ không cứu vãn được nữa mất.

[Cô nghĩ quá nhiều rồi đó!]

Và viên thuốc an thần mà Bao Tử đã ăn chính là một câu nói của Hoắc Sâm – Chúng ta yêu nhau là việc của chúng ta, anh sẽ không vì những lời lẽ không hay của những người xa lạ mà từ bỏ người đã khiến cho tim mình rung động, anh tin là em cũng sẽ không làm như vậy.

Nghe xong, mặt Bao Tử đỏ như quả cà chua chín: = v = [Thật là, sao lại nói nghiêm túc như thế làm gì chứ!] [Làm người ta xấu hổ rồi đây này.]...

Các cặp đôi mới yêu thường sẽ có cảm giác một ngày không gặp mà ngỡ ba năm, mặc dù hiện giờ khoa học kĩ thuật phát triển rồi, video call này nọ có thể giải quyết rất nhiều vấn đề, nhưng Hoắc

Husky thì vẫn không hài lòng chút nào – Chỉ nhìn được mà không sờ được thì còn ý nghĩa gì nữa (^ ^)\$.

[Hiện tại tâm trạng của Husky đang rất không ổn định.]

Cố Tử Diễm cứ bị làm phiền, để sống yên ổn được một chút, hẳn đã kịp thời đưa ra phương pháp hữu hiệu...

"Tôi đã dự tính trước được chuyện này, nên đã kí hợp đồng với bạn gái cậu rồi."

"→_→"

[Ồ, thế sao trong công ty tôi không nhìn thấy bánh bao nhà tôi đâu cả?]

[Trầm không nghe nói suông, trầm chỉ trọng kết quả...]

"Khụ, ca khúc chủ đề của phim vẫn chưa được xác định, tôi nghĩ nếu để nam nữ chính hát đôi với nhau cũng được đấy."

"= v ="

...

Dưới con mắt của girl độc thân Quý Ngón Ngón thì những người đang đắm chìm trong tình yêu quả là hết nói nổi.Hồi trước Bao Tử chỉ dùng điện thoại để đọc tiểu thuyết, kiểm tra tài liệu hay chụp mấy bức ảnh tự sướng, chỉnh sửa một chút rồi đăng lên blog chia sẻ thôi.Thế mà bây giờ thì lúc nào cũng thấy đang đỏ mặt thẹn thùng cầm điện thoại nói chuyện với bạn trai, buồn cả tiếng đồng hồ mà không thấy tiếc tiền, ăn nói thì ngọt xớt buồn nôn, không coi ai ra gì cả.

[Alo, 110 đúng không? Ở đây có người buồn bán trái phép thức ăn cho chó ạ.] [Cứ tổng cho cậu đọc thân tôi ăn từng tấn từng tấn đến phát mập lên đây này.]

Nghĩ lại trước đây thì buổi tối là thời gian Quý Ngón Ngón và Bao Tử tâm sự với nhau, thế mà bây giờ...hơ hơ, Quý Ngón Ngón vô cùng đau đớn tỏ vẻ Bao Tử đi lấy chồng cũng giống như bát nước hắt đi vậy, tình nghĩa mấy năm đại học cũng không sánh bằng một người bạn trai đột nhiên xuất hiện giữa chừng, trọng sắc quên bạn là sẽ bị sét đánh đó biết chưa QAQ.

"Hi hi, Ngón Ngón, mình cho cậu thêm nhiều chữ kí đẹp hơn nè, coi như đền bù lại cho việc dạo gần đây mình không hay để ý đến cậu nha."

"Hừ, có cho nhiều hơn nữa cũng vô dụng thôi." Ngón Ngón mặt lạnh nói.

Bao Tử lúc này bất ngờ xoay người làm chủ, đập bốp một cái vào đầu cô bạn: "Mấy chữ kí này có thể giúp cậu phát tài đó biết chưa hả?"

"..."

[Bánh bao ngọc, Hoắc ảnh để thấy cậu như vậy mà lại không bóp chết cậu sao?!]

[Ồ, chắc hẳn là chân ái rồi.]

...

Hiển nhiên là cô bạn Quý đã nghĩ quá tốt về Hoắc Sâm rồi, sau khi Hoắc Sâm biết là bạn gái rất thích bán chữ kí của hắn thì không lúc nào là hắn không đề phòng mỗi lần cô xin xỏ cả.

[Bạn gái cứ thích xin chữ kí của trẫm thì phải làm sao?] [Muốn lấy chữ kí của trẫm để làm giàu thì biết làm thế nào?]

Mỗi lần nhìn bạn Bao đáng yêu làm nũng là bạn Hoắc lại không chịu nổi, lập tức phải nhào tới ôm hôn một trận, nhưng đến thời điểm mấu chốt thì vẫn phải kìm lại.

Lúc nhắn tin, Bao Từ liên tiếp gửi những icon đáng yêu cho Hoắc Sâm, kết quả là...

A Sâm: Em đừng có mà hi vọng nữa, anh sẽ không kí tên cho em đâu →_→.

Bao Từ: (^ ^)Σ

[Có thể quan tâm và yêu thương em thêm một chút không hả?!]

[Anh mà cứ như vậy thì sẽ mất em đó!]

[Không vui!]

Bao Từ vẫn còn muốn níu kéo: Thật ra em muốn dùng mấy chữ kí của anh để cảm ơn bạn cùng phòng vì đã không giết em.

Hoắc mỗ: "..."

Phải rồi, đạo này có nhiều vụ sinh viên bị bạn cùng phòng giết hại lắm TAT.

A Sâm: Ồ, thế thì anh sẽ mời bạn em đi ăn.

Bao Từ:...

[Không yêu anh nữa, bye bye *mỉm cười*.]

A Sâm: Tiện đây anh cũng nói luôn, sau này trừ lúc kí tên đăng kí kết hôn ra thì anh sẽ không kí thêm một chữ nào cho em nữa đâu ^_^.

Thế là, trái tim bạn Bao lại rạo rức trở lại = v =.

Cô bạn Quý, người đã chứng kiến đủ các vẻ mặt thay đổi liên tục của bạn Bao: "QAQ"

Tựa như ngày bình thường, học viện điện ảnh Đế Đô vào giữa trưa yên tĩnh đến đáng sợ, hầu hết mọi người đều đang ngủ trưa. Bao Từ thì lại đang bận rộn trong phòng ngủ, cố gắng làm sao để mình trông hấp dẫn một chút. Quý Ngôn Ngôn đứng nhìn mà không ngừng cảm thán, chắc chắn, nhìn cái bánh bao kia mà xem, từ sau 11 giờ nhận được điện thoại của bạn trai, đến bây giờ gần như cả cái tủ quần áo cũng đều bị cô lấy ra hết rồi.

"Ngôn Ngôn, mình mặc bộ này được không?"

"Cậu nghiêm túc chứ?"

"Tất nhiên rồi."

→_→

"Mặc đồ trên Taobao thì đừng nên hi vọng gì nhiều."

QAQ

[Đồng tiền rất đáng quý đó cậu biết không?]

...

Vốn là Bao Từ sẽ tự mình đi tới phòng thu, nhưng sau khi Hoắc Sâm biết tin thì lập tức chủ động xin đi giết giặc, còn rất tự mãn mà nói – Bạn trai đi đón bạn gái là việc rất bình thường mà.

Tiếp theo, lúc trông thấy Bao Từ đứng trước mặt mình, Hoắc Sâm luôn không kìm được mà có ý đồ muốn cắn lên cái má trắng hồng của cô. Da của bánh bao đẹp lắm, không có mụn lại không bóng dầu, nếu dùng một thứ để hình dung thì đại khái giống như trứng gà bóc vậy →_→.

Nghĩ cái là phải làm ngay, đằng nào cũng chỉ là ôm cái bánh bao trắng mềm này rồi hôn một cái thôi mà, nào ngờ người đẹp lại không chịu, còn nói là đang ban ngày ban mặt em ngại lắm.

(^ ^)

[Trầm thì lại thấy việc này rất quang minh chính đại hợp tình hợp lý!]

...

Cuối cùng thì ý định cho nam nữ chính hát đôi không thực hiện được, đại khái là vì ca khúc "Gặp được anh" có giai điệu khá trong trẻo, thích hợp cho giọng nữ hát hơn, cho nên Bao Tử sẽ solo bài này. Chuyện này thật sự hơi áp lực cho cô, vì cô chỉ hát mỗi khi đi ktv thôi, mà toàn là mấy bài cũ ấy TAT.

[Mọi người thật can đảm, lại dám để cho bốn bánh bao hát solo.]

Thật ra thì bánh bao ngọc không đủ tự tin thôi, chứ giọng của cô rất trong trẻo đáng yêu, mang đậm chất của những cô gái vùng Giang Nam, Hoắc Sâm cũng thích nhất là được nghe bạn gái dùng cái giọng mềm mại đó để làm nũng với mình.

"Nếu em sợ mình hát không tốt thì hãy cứ nghĩ tới những cảnh quay trong phim mà bọn mình đóng

ý."

"Dạ?"

"Đem hết những ngọt ngào lãng mạn của tình yêu để truyền vào bài hát."

"..."

Mặc dù có rất nhiều người làm diễn viên rồi kiêm luôn ca sĩ, nhưng thật sự thì không phải ai cũng hát hay, tài nghệ gà mờ cuối cùng thường sẽ khiến cho người ta chê cười. Nếu được hậu kỳ xử lý qua thì tốt, một số người thậm chí còn rất can đảm mà lên sân khấu hát live. Bao Tử hát thử hai lần, hiệu quả không được tốt cho lắm.

Cuối cùng, dưới sự chỉ dẫn của Hoắc Sâm, Bao Tử đã thành công.

"Chúng ta đi một vòng lớn mới gặp được nhau

Em biết rằng anh là người quan trọng hơn bất kì ai khác

Suy tư hồi lâu em quyết định

Quyết định sẽ nắm chặt lấy tay anh

Chúng ta đi một vòng lớn mới gặp được nhau

Em hứa sẽ không bao giờ lo sợ nữa..."

Mặc dù là giọng nữ hát, nhưng từ lời ca cũng có thể nói lên được tiếng lòng của nam chính Lục Hoài đối với nữ chính Tiết Sở, là tình cảm đơn phương trong những năm tháng tuổi trẻ, cũng là sự vui mừng khi sau này, quanh đi quẩn lại một vòng, cuối cùng vẫn gặp được nhau.

Thế là đã hoàn thành xong mọi việc một cách tốt đẹp, trông thấy người sản xuất âm nhạc giờ ngón cái lên, Bao Tử vô cùng đắc ý, kiêu ngạo muốn vênh cao đuôi lên trời, hai mắt sáng rực nhìn người đàn ông đang đứng cạnh mình. Hoắc Sâm khẽ véo má cô, ánh mắt tràn ngập sự dịu dàng.

"Bờ vai của anh đây, sẽ luôn sẵn sàng cho em dựa vào."

"= v ="

Mọi người: "..."

[Dám mượn ca từ để show ân ái, anh đủ rồi đó!!!]

Xong việc chính là khoảng thời gian quý báu cho đôi tình nhân trẻ bên nhau, những người khác thì chỉ muốn hai kẻ ngốc kia dùng vận tốc ánh sáng biến khỏi tầm mắt họ ngay lập tức thôi.

Bao Tử: QAQ

[Bị người ta ghét bỏ rồi, tủi thân quá đi.]

Mà Hoắc mỗ thì tất nhiên không phụ sự kì vọng của mọi người – Bọn họ ghét tôi vì tôi ngược cẩu, nhưng tôi cũng bức bối vì có bọn họ ở đây làm bóng đèn đầy!!

...

Đi đâu chơi bây giờ? Đó cũng là một vấn đề. Bao Tử cảm thấy rất thích khi ở với nam thần, nhưng nếu ra ngoài thì chắc chắn sẽ bị các cô gái như lang như hổ bao vây mất.

[Không thể hẹn hò như người bình thường, không vui!]

Tâm trạng của Bao Tử sao mà thoát khỏi con mắt của Hoắc Sâm chứ, hần khê mỉm cười, suy cho cùng thì bạn gái hần vẫn chưa hiểu hết về hần, nếu hần đã muốn đưa cô đi hẹn hò thì tuyệt đối sẽ không kiêng dè chuyện gì hết.

Là mình tình thì sao? Mình tình cũng là con người, cũng phải có đời sống cá nhân của riêng mình, có một người để yêu thương trân trọng chứ.

Nhưng lần này hần lại có ý định khác, kế hoạch này đã có từ sau khi hần bắt đầu theo đuổi Bao Tử rồi. Trước đây lúc còn độc thân thì hần vẫn luôn ở nhà với bố mẹ, đó là nơi vẫn theo hần từ nhỏ đến lớn, tình cảm gắn bó cũng khiến hần không nỡ chuyển ra ngoài sống. Nhưng hiện tại hần lại có ý muốn thành gia lập nghiệp rồi, thiết nghĩ nếu có một tổ ấm của riêng mình chắc sẽ tuyệt lắm = v =.

Trước đó vài ngày Hoắc Sâm cứ luôn nói bóng nói gió với Bao Tử, hỏi cô thích kiểu nhà gì, trang trí theo phong cách nào... Bánh bao ngốc thì không suy nghĩ nhiều, người ta hỏi gì thì cô cứ thẳng thắn khai báo hết thôi TAT.

Hai người đi đến một ngôi nhà rất đẹp ở khu cao cấp, vị trí tốt, môi trường tốt, cửa sổ chạm sàn cực lớn có thể nhìn thấy được khung cảnh bên ngoài.

Bạn Bao vô cùng hưng phấn, nhảy đến bên cạnh bạn Hoắc nói: "Đây là nhà của anh sao?"

"Không phải, là nhà của chúng ta."

"Gì cơ?"

"Chỉ có thằng đầu mối yêu mà không nghĩ đến chuyện kết hôn thôi, anh nói em nghe này, giờ nhà cũng có rồi, bao giờ cưới là phụ thuộc vào em đấy."

"..."

[Trời, anh không cảm thấy quá nhanh à?]

[Nhờ tự dưng một lúc nào đó anh không thích em nữa thì sao?]

"Bao Tử, anh mà đã có được cái gì là sẽ không bao giờ đánh mất, anh nói nghiêm túc đấy."

Lần đầu tiên Bao Tử trông thấy dáng vẻ thận trọng như vậy của Hoắc Sâm, cô đồ búng mặt, ngập ngừng nói: "Ít nhất cũng phải chờ đến khi em tốt nghiệp đã."

"= v ="

[Ừ hử, thời gian đã định.]

[Vợ yêu, mau nhảy vào trong chén đi.]

...

Bất cứ cặp đôi nào cũng trải qua chuyện này, đó là tò mò về quá khứ của nhau.

Hoắc Sâm biết Bao Tử là một cô bé ngoan chưa từng yêu đương, từng cái nắm tay ôm hôn, và cả lần đầu làm cái kia... cũng chỉ thuộc về một mình hần, chính bởi như vậy mà hần lại càng thêm yêu và muốn che chở cho cô hơn.

Lứa tuổi đẹp nhất của người con gái là khoảng hai mươi mấy tuổi, còn đàn ông thì khác, rất nhiều người vào năm hai mấy tuổi vẫn chỉ là một thằng đàn ông nghèo túng vô tích sự, vậy nên nếu nói thời gian đỉnh cao nhất của đàn ông thì phải là tuổi trung niên.

Vì thế, nếu có một người con gái sẵn sàng ở bên khi bạn nghèo túng, thì tuyệt đối đừng nên bỏ lỡ cô gái ấy. Đối với Hoắc Sâm mà nói thì thành công hần có được khi còn rất trẻ khiến cho bao người phải ngưỡng mộ, thậm chí người ta còn nói là Bao Tử không xứng với Hoắc Sâm, nhưng thế thì đã sao, một khi đã yêu rồi thì sẽ không còn để ý đến bất cứ chuyện gì nữa.

Song Bao Tử vẫn không biết là trước khi yêu cô Hoắc Sâm đã từng có mấy cô bạn gái rồi, lúc thấy cô nghiêm túc hỏi hần vấn đề này thì hần chỉ biết dở khóc dở cười, nhưng mà có thể nhìn thấy sự ghen tuông từ bạn gái cũng là một chuyện rất vui.

"Em là tình đầu của anh."

"Không thể nào!" Bao Tử kinh sợ nói.

"Yêu sớm cũng chả khác gì nuôi vợ thằng khác cả, em cho rằng anh sẽ rảnh rồi đi làm cái chuyện không có lợi gì cho mình như thế à?"

"..."

[Thế bây giờ anh đã quyết định muốn nuôi em rồi đấy à?]

Bạn đang đọc truyện *Nhật Kí Hôn Nhân Của Tôi Và Thần Tượng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 93: Ngoại truyện 7

Sự thật chứng minh có nhiều thứ không phải cứ nhìn không là được.

Sau khi Bao Tử đi thăm cái gọi là nhà của chúng ta kia, mấy ngày sau đó cô liên tục bị Hoắc Sâm dùng đủ mọi cách để hấp dẫn – Ví dụ như, em có nguyện ý trở thành bà chủ của căn nhà này không? Trong phòng em tuy có bạn tốt Quý Ngôn Ngôn rồi, nhưng còn có cả Hà Tuệ người đã hãm hại em nữa, nếu đem ra so sánh thì chắc chắn là anh đáng tin hơn hẳn.

TAT

Nội tâm kiên cố bị dụ dỗ làm cho lung lay.

Trước đây, mẹ Bao dạy Bao Tử thế này – Lên đại học rồi, gặp được thằng bé nào tốt thì phải nhớ nếu ra tay sớm thì sẽ chiếm được ưu thế, mẹ không phản đối chuyện yêu đương, nhưng tuyệt đối không được làm mấy trò khác người đấy nhé!

Đáng tiếc Bao Tử mặc dù rất mơ mộng, nhưng lại không để ý đến chuyện yêu đương, cho nên mãi đến năm ba mới có bạn trai. Bây giờ bạn trai lại nhiệt tình dụ dỗ ở chung, nghĩ lại lời mẹ dạy, cô cảm thấy suy cho cùng thì mẹ cũng chỉ lo cô sẽ bị thiệt thôi.

Đạo lý này Bao Tử rất hiểu, nhưng mà...

Cô thấy người lỗ hơn là bạn trai cô mới đúng, dù sao anh cũng rất đẹp trai mà, hơn nữa anh còn nói là nếu ở chung thì sẽ ngủ riêng phòng, tuy không biết lời này có đáng tin hay không, nhưng nhờ đâu đến lúc đó cô lại không nhận được mà đề người ta xuống giường thì sao?

Phải rồi, mẹ Bao sợ con gái sẽ bị thiệt vì chủ động dâng đến tận miệng người ta đó. Bạn bánh bao bắt đầu tưởng tượng, đại khái hình ảnh đó sẽ như thế này...

Hai người ôm hôn lẫn vài vòng trên giường, sau đó phải vội vàng dừng lại, Hoắc Sâm thở gấp, lấy tốc độ chạy nước rút 100 mét lao vào phòng tắm, sau khi cố gắng lắm mới bình tĩnh trở lại, Bao Tử lại tiếp tục không biết sống chết đi trêu chọc hân.

Ánh mắt Hoắc Sâm ẩn chứa sự nhẫn nại: "Em đang đùa với lửa đấy biết không?"

Thấy body của bạn trai quá đẹp, bạn Bao quyết liều mạng một phen, ra sức giãy dụa giãy dụa, rướn người lên hôn vào môi anh, sau đó đại khái là làm cái chuyện kia.

...

= v =

Thế nào gọi là xuân tâm nhộn nhạo? Cơ bản chính là như thế đó!

Quý Ngôn Ngôn nhìn đáng vẻ xinh đẹp khi đang yêu của cô bạn thân, trong lòng vô cùng đau đớn, từ nay về sau e là chỉ còn lại một mình cô mơ mộng ở đây thôi.

"Cậu đi đi, nhớ thỉnh thoảng về thăm lại chốn xưa là được." "..."

Đã biết bao người vì bạn trai mà đánh mất đi một người bạn tốt, Bao Tử quyết không đi theo vết xe đổ, nhất định không bỏ rơi cô bạn cùng phòng của mình.

Và tất nhiên tình bạn gắn bó cảm động trời đất kia đã khiến cho bạn Hoắc sinh lòng đổ kị (^ ^) .

[Bánh bao ngốc, anh mới là người ở bên em suốt đời chứ không phải cô ta đâu nhé!]...

Các fan của Hoắc Sâm vẫn rất yên tâm, bởi vì bọn họ đoán chắc chắn là idol nhà mình không yêu thật đâu, có mà đang muốn lảng xê cho người phụ nữ kia thì có ý!!!

Đầu tiên, rất rõ ràng, đối tượng mà Hoắc Sâm đang tuyên bố yêu đương là Bao Tử, người vừa mới kí hợp đồng làm việc với Cố Tử Diễm, trước đó chưa hề có một tác phẩm nào, cho nên có khả năng là bọn họ đang dùng cách này để lảng xê tên tuổi cho cô ta. Tiếp theo, bây giờ đang bắt đầu quảng bá cho phim mới của hai người rồi, chuyện giả vờ yêu thật để tăng độ hot cho phim cũng không có gì lạ. Cuối cùng, hai người họ từ sau khi tuyên bố yêu nhau thì lại không có động tĩnh gì khác nữa, không giống với những cặp đôi khác là công khai hẹn hò show ân ái. Cho nên tóm lại là, idol nhà mình vẫn còn độc thân, tung hoa ăn mừng thôi!

[Không phải là không show ân ái, chỉ chưa tới lúc thôi.]

[Chỉ sợ đến lúc đó các bạn lại bị người ta làm cho thương tích đầy mình kết cục bị thâm ấỵ chứ!]

Các bạn fan, những người sẵn sàng quỳ gối trước vẻ đẹp và tài năng của Hoắc Sâm tất nhiên là phải xem bộ phim "Cuộc sống hạnh phúc của Husky" rồi, xong sau khi xem thì...QAQ, trời đất, cái anh tóc xoăn đáng yêu này là ai vậy?

Ở tập 1 thì ra quân hoành tráng như vậy, quá đẹp trai luôn, thế mà càng về sau thì lại càng không nổi nhìn thẳng. Cái cảnh Lục Hoài tình dậy không thấy vợ nằm bên cạnh, sau đó đi tìm vợ rồi hôn lấy hôn để...chắc chắn chắc, các fan tỏ vẻ chúng tôi muốn yên tĩnh một lát. Đặc biệt là những cảnh cuối, các cảnh thân mật của nam nữ chính phải công nhận là cực kỳ tự nhiên.

Thế nhưng các fan thì vẫn cố chấp cho rằng đó chẳng qua chỉ là vì nam thần nhà họ diễn giỏi thôi.

Đợi đến khi trang chủ của phim công khai đoạn clip ghi lại những cảnh NG của hai người, các fan mới phải ngậm ngùi đón nhận một điều rằng tất cả đều là sự thật.

#Cười hi hi hi hi hi: Sau khi xem đi xem lại đoạn clip, tôi cuối cùng cũng phải tin rằng Hoắc ảnh để thật sự đang yêu cái cô Bao Tử này rồi. Ở 3:20 của đoạn clip đó, hai tai Hoắc ảnh để đỏ ửng hết lên kia, thật đau xót khi phải nói là anh ý đang xấu hổ. Bất luận có như thế nào thì em cũng sẽ chúc anh hạnh phúc.

#Mạch thượng hoa nở: Tôi sẽ ngồi yên đây và chờ bọn họ chia tay!

...

#Con mèo nhỏ ăn cá: Thật ra thì cái cô Bao đó cũng rất đáng yêu, tôi đặc biệt thích đoạn cô ấy nằm trên giường giả vờ làm xác chết, bất kể có yêu thật hay không thì tôi cũng hi vọng Hoắc Sâm của tôi được hạnh phúc.

...

#Diễn viên điện ảnh Hoắc Sâm trả lời #Con mèo nhỏ ăn cá: Cảm ơn bạn.

Một năm bọn họ yêu đương, người khổ nhất là Cố Tử Diễm. Trước đây lúc Hoắc Sâm còn độc thân thì hắn rất nghiêm túc trong công việc, hiện giờ yêu vào rồi nên không còn thiết tha gì nữa, mỗi ngày chỉ làm việc qua loa cho xong để mau chóng đi gặp Bao Tử, hoặc là cứ một lúc thì lại cầm điện thoại nhắn tin gọi điện.

Có thể nhẫn nại nhưng không thể nhẫn nhục!!!

"Bây giờ là thời đại coi trọng vật chất rồi, nguyên tắc thiết yếu của phụ nữ khi chọn chồng chính là có nhà và việc làm ổn định, cậu mà cứ chênh mảng thế này thì làm sao Bao Tử yên tâm giao cuộc đời mình cho cậu được."

Cố Tử Diễm tận tình khuyên bảo, sự thật thì mất lòng, nhưng hắn hi vọng Hoắc Sâm sẽ hiểu.

Ấy thế mà tên họ Hoắc kia lại hoàn toàn không thèm để ý: "Bao Tử nhà tôi không nông cạn như vậy đâu, với lại nhà và xe cái nào tôi chả có!"

"..."

[Một ngum máu tươi ghen trong ngực.]

...

Hiện giờ bạn Hoắc đang trong thời gian đầu trí đầu dừng với bạn Bao, đây là một chiến dịch trường kì, chuyện sống chung đối với hắn mà nói thì là một phúc lợi rất lớn, cho nên hắn không thể dễ dàng buông tha được.

[Không có người bạn gái nào mà không thể cướp về, chỉ có người bạn trai không biết nỗ lực mà thôi.]

Việc sống chung vẫn khiến cho cái bánh bao ngốc kia thấy sợ, mặc dù bạn gái đã cho hắn một viên thuốc an thần là tốt nghiệp xong sẽ kết hôn, thế nhưng ai cũng không hiểu là tại sao Hoắc Husky lại gấp gấp muốn cưới vợ như vậy, hơn nữa hiện giờ Bao Tử cũng sắp tốt nghiệp rồi = v =.

[Cuối cùng cũng hết khổ rồi.]

Song, hán lại phát hiện thêm một điều, đó là bố mẹ vợ tương lai cũng rất khó đối phó QAQ.

[Không phải có câu "Mẹ vợ nhìn con rể, càng nhìn càng thuận mắt" đấy sao?]

[Tại sao đến lượt hán thì lại không như vậy?]

Hoắc Sâm có thể nhìn thấu rằng bố mẹ vợ tương lai đang sợ hán cướp mất con gái họ rồi không chịu trách nhiệm. Làm gì có chuyện đó chứ! Tuy bố mẹ vợ khá khắt khe với chuyện này, hơn nữa còn suýt thì đóng cửa không tiếp khách, nhưng may mắn là hán có quyết tâm rất lớn muốn cưới Bao Tử, bằng sự nỗ lực vượt qua khó khăn của mình, cuối cùng bố mẹ Bao Tử đã chấp nhận hán.

...

Xe BMW phóng nhanh trên đường cao tốc rồi tiến vào Giang Thành, đây là một nơi rất tuyệt vời, đông ấm hạ mát, khiến người ta luôn muốn ở lại. Thế nhưng bất kể phong cảnh bên ngoài có đẹp thế nào thì Bao Tử ngồi trên xe vẫn cảm thấy bất an. Con gái da mặt mỏng, cô rất lo là bố mẹ của bạn trai sẽ không thích mình, mặc dù mẹ anh đã gặp cô rồi. Gia cảnh nhà cô tuy cũng rất tốt, nhưng nếu so sánh với nhà Hoắc Sâm thì vẫn còn thua xa, cô đã đọc rất nhiều tiểu thuyết, trong truyện mấy bà mẹ nhà giàu toàn cầm gậy đuổi đánh uyên ương thôi, nữ chính đau buồn bỏ đi thật xa, vài năm sau lại dẫn theo một đứa bé trở lại TAT.

[Thực tế chút đi con gái.]

[Ở nhà họ Hoắc thì con sẽ được yêu thương chiều chuộng hơn Hoắc Sâm nhiều.]

Nghe tin con trai sẽ đưa bạn gái về nhà ra mắt, mẹ Hoắc lập tức bày binh bố trận, đem tất cả mấy phòng ngủ dành cho khách làm thành phòng để đồ đạc. Mẹ Hoắc thật sự muốn gả con trai ngọc đi lắm rồi, cho nên phải chuẩn bị thật tốt mới được, hai đứa nó yêu nhau lâu thế rồi mà vẫn chưa ngủ chung lần nào cả.

^ ^ ^ ^ ^

[Hiệu suất quá thấp, miễn bình luận.]

[Vẫn phải cần đến mình trợ giúp thôi.]

...

Trong quan niệm của rất nhiều người, điểm quan trọng khi tìm chồng đó là ngoài việc anh ta phải đối xử tốt với bạn ra thì còn phải xem thái độ của bố mẹ anh ta đối với bạn nữa. Cuộc chiến mẹ chồng nàng dâu nhìn quá quen mắt rồi, khổ nhất chính là người con trai bị kẹp ở giữa hai người. Nhưng hôm nay Bao Tử đã được một phen kinh sợ không thôi, vì ba Hoắc rất dịu dàng, mẹ Hoắc thì nhiệt tình niềm nở, anh trai Hoắc cũng quay sang khen ngợi Hoắc Sâm vì có mắt nhìn người nữa chứ.

[Trời ơi, có phải kiếp trước bốn bánh bao đã cứu hệ ngân hà hay không?]

Kết quả, đến buổi tối..

Bạn Bao sau khi được cho biết là trong nhà không có phòng dành cho khách: QAQ

[Đây có thể coi là một hoạt động lừa đảo tập thể có tổ chức không?]

[Chỉ trách bốn bánh bao đã bị sự lương thiện của mọi người lừa gạt thôi.]

[Nhà thì to như vậy, làm gì có chuyện không có phòng dành cho khách chứ!!!]

Bạn Hoắc, người không hề tham dự vào kế hoạch này: = v =

[Niềm vui sướng tới nhanh như một con lốc.]

[Cuối cùng thì mẹ mình cũng làm được một chuyện tốt.]

...

Phòng của Hoắc Sâm chủ yếu được trang trí bằng những gam màu trầm, thiết kế đơn giản, trên tường có treo mấy tấm hình của hán, trong đó có một ảnh để trần nửa người trên, khăn lông trắng vắt lên cổ, tóc ướt sũng, những giọt nước chảy dọc xuống lồng ngực, quả nhiên là đang thử thách khả năng kìm chế của bạn Bao Tử mà.

Ngắm nghía bức hình, Bao Từ giả vờ bình tĩnh, ho một tiếng rồi nói: "Eo ơi, biến thái chưa kìa, ai lại đi để cái ảnh này trong chính phòng mình cơ chứ."

Hoắc Sâm: "..."

[Đừng nói nữa, trăm muốn yên tĩnh một lát.]

[Rõ ràng lần trước về nhà không thấy cái ảnh này mà.]

...

Thế vẫn chưa hết đâu, ai mà ngờ lúc xoay người lại thì còn thấy trên tủ đầu giường có để một hộp bao nữa chứ.

QAQ

Đôi tình nhân trẻ đồ rục cả hai tai, bạn Bao mặt ngơ ngác, vội vàng dời tầm mắt đi chỗ khác, nội tâm rạo rục reo hò – Không lẽ chuẩn bị phải tiến vào con đường đen tối rồi sao? Không không không, bớ bánh bao chỉ biết đen tối trong lời nói và suy nghĩ thôi! Bạn Hoắc cũng bị tình huống này làm cho kinh hãi, cảm giác như hắn đang bị mẹ vu oan vậy, mặc dù bánh bao đáng yêu khiến hắn không kìm được mà nảy sinh ý nghĩ không thuần khiết, nhưng nghĩ cũng chỉ là nghĩ mà thôi, hắn cũng khá bảo thủ đấy, muốn để dành chuyện này cho đêm tân hôn cơ = v =.

Bầu không khí trở nên ngưng ngập!!!

Phải tìm chủ đề để nói thôi!

"Bánh bao, khi nào thì em chịu chuyển tới sống cùng anh? Đẳng nào thì em cũng sắp tốt nghiệp rồi mà."

"(¬_¬)"

[A Sâm, cuối cùng thì anh cũng bại lộ, quả nhiên là anh có ý đồ xấu với bánh bao em.]

[Thần tượng hay nam thần gì thì cũng đen tối hết.]

Hoắc mỗ: "..."

[Cái ánh mắt kia là gì đấy!!!]

[Trăm trong sạch mà!!!]

Cuối cùng Hoắc Sâm nghĩ dù sao thì bánh bao nhà hắn cũng đã nghi ngờ hắn có ý đồ bất chính rồi, thôi thì làm luôn đi, yêu nhau một năm rồi mà hắn vẫn chỉ được hôn lên cái miệng nhỏ kia thôi, Hoắc ba tuổi không phục chút nào!

Nhẹ nhàng khiêu khích làm mê hoặc lòng người, mười ngón tay đan vào nhau, môi kề môi ngã xuống giường.

Bạn Bao khẽ rên rí lại càng làm cho bạn Hoắc kích động hơn, hôn từ trán đến khắp mặt rồi sang hai tai, tiếp tục dời xuống xương quai xanh, những nụ hôn vội vàng liên tiếp như đang chứng minh tình yêu của mình với cô bé đang nằm bên dưới kia.

Quá trình thì nóng bỏng như lửa, kết cục lại vô cùng bi thảm.

Đúng vậy, ngay ở thời khắc máu chó, bạn Husky đã lao vào phòng tắm tắm nước lạnh rồi.

Bạn Bao: TAT

[Xấu hổ quá đi!]

...

Hình ảnh đẹp nhất có lẽ là khi hai người ôm nhau ngủ, xung quanh im lặng, chỉ có thể nghe được tiếng hít thở và tiếng tim đập của nhau, cảm nhận sự tồn tại của đối phương.

"Phải mau mau kết hôn thôi."

"Hả?"

"Không thì anh sẽ nhìn hòng mắt."

"o(*////▽////*)q"

Bạn đang đọc truyện *Nhật Ki Hôn Nhân Của Tôi Và Thần Tượng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 94: Ngoại truyện 8

Cuối cùng Bao Tử cũng đồng ý sống chung với Hoắc Sâm, nhưng lại ngủ cùng phòng. Bởi vì lúc đầu cô đến nhà anh thì thấy rõ ràng là có riêng một phòng dành cho cô rồi, thế mà đến lúc cô không chịu nổi mấy lời mật ngọt chết ruồi của Hoắc Sâm mà dọn đến ở, thì lại phát hiện cái phòng đó đã biến thành kho đồ đồ cũ từ bao giờ.

"..."

[Anh lại dám học tập chiêu của mẹ anh.]

[Thật khiến người ta sợ hãi!!!]

Có rất nhiều người giống bọn họ, lúc ra ngoài thì quần áo tóc tai gọn gàng, nhưng khi ở nhà thì lười thôi cực kỳ, cả ngày mặc đồ ngủ cũng được. TV trong phòng khách đang chiếu lại phim cũ của Hoắc Sâm, Bao Tử chạy tới nằm lên salon, gối đầu lên đùi Hoắc Sâm, nghiêm túc học tập kỹ năng diễn xuất của bạn trai. Những trái nho được người ta hái trực tiếp từ vườn đã được rửa sạch đặt trên đĩa, thời gian nhàn hạ vui vẻ đại khái chính là như vậy, vừa nằm vừa ăn vừa xem TV, còn có một người luôn ở bên cạnh yêu thương chiều chuộng đút cho mình ăn nữa chứ = v =.

Trên màn hình bây giờ là hình ảnh nữ chính bị thương nặng, bị đâm một nhát, miệng phụt đầy máu tươi.

Bao Tử tỏ vẻ ghét bỏ quay đầu đi chỗ khác, sau đó yên lặng nhìn ngắm người đàn ông của mình đang cẩn thận bóc vỏ nho cho mình ăn.

~(￣▽￣)~

[Chắc chắn, sao lại đẹp trai đến vậy cơ chứ!]

[Lòng xao xuyến quá đi!]

Hoắc Sâm vốn đang rất nghiêm túc đút cho Bao Tử ăn, giờ lại thấy Bao Tử nhìn mình ngây dại như vậy, hắn lại không khỏi nảy sinh ý định đùa giỡn cô một chút. Bao Tử mắt thấy trái nho đã đưa đến gần miệng rồi, thế mà cái tay kia lại tự nhiên vòng một vòng, cuối cùng trái nho đã biến mất trong miệng bạn trai cô QAQ.

Trái thứ nhất bị người ta ăn mất, Bao Tử bĩu môi, ra vẻ mình người lớn không thèm chấp.

Trái thứ hai cũng bị ăn luôn, Bao Tử giả vờ nhắm mắt làm ngơ.

...

Cho đến trái thứ n vẫn chưa được ăn, bạn Bao tham ăn cuối cùng cũng phải nổi dậy 7(^ ^) .

Cô ngồi lên rướn người ra ôm cả đĩa nho vào lòng mình, sau đó thích thú tự ăn.

[Tự mình làm việc mới có cơm no áo ấm, các cụ đúng là không lừa mình.]

"A Sâm, cách nữ chính bị thương không đúng gì cả, học máu kiểu đó nhìn xấu quá đi!" Bạn Bao không nhịn được mà phê bình, nếu là những cảnh diễn khác thì không sao, nhưng đằng này lại là cảnh bị thương nặng rồi go diếc, là kỹ năng mà cô đã tập trung nghiên cứu kỹ thuật diễn trong suốt mấy năm đại học, cho nên cô nghĩ là mình có quyền được lên tiếng nhận xét.

Hoắc Sâm nín cười, nói thật là hắn chẳng quan tâm trên TV chiếu cái gì cả, mặc dù phim này hắn đóng vai chính, nhưng hắn hoàn toàn không nhớ nội dung phim. Nhìn dáng vẻ hăng hái của bạn gái, hắn không nỡ nói thật là vừa rồi hắn chỉ tập trung bóc vỏ nho thôi, mà khề nghiêng đầu nháy mắt mấy cái, nói: "Đúng vậy, cảnh này để em diễn là tốt nhất."

"..."

[Nói chuyện với anh chả thích gì cả.]

[Còn chưa kết hôn đâu đó, lại dám trả lời qua loa lấy lệ với bốn bánh bao em à.]

Bạn Bao hơi giận khi bạn trai không nghiêm túc nói chuyện với mình, cô phồng má chu cái miệng nhỏ lên, yên lặng không nói tiếp tục xem TV, nhưng tay thì hoạt động không ngừng, tốc độ ăn nho cứ tăng vùn vụt.

Cho đến khi trái cuối cùng được đưa vào trong miệng..

(◕◕)

Đĩa trái cây nhà bọn họ có một ô vuông nhỏ lõm vào giữa, khi nào ăn hết thì ô vuông đó sẽ hiện ra. Bao Tử ngẩn ngơ nhìn cái nhẫn kim cương đang được đặt trong đó, nếu cô đoán không lầm thì... Hoắc Sâm muốn cầu hôn cô phải không?

Nhưng mà... Cái kiểu cầu hôn này hình như hơi cũ rồi nhỉ?

Giống quảng cáo kem KFC ý, bên trong cũng để một cái nhẫn như vậy mà QAQ.

[Anh có thể thêm vào sự chân thành và bớt làm màu đi được không hả?]

[Không sợ em ăn đồng nho kia sẽ bị tiêu chảy à?]

Chiếc nhẫn nhỏ rất vừa vặn, như thể đã được đặt làm riêng vậy, Bao Tử không thể nói thành lời cảm xúc của mình bây giờ, màn cầu hôn này có phải hơi tùy ý rồi không, chẳng lãng mạn gì cả, không lễ cứ như vậy mà đồng ý gả đi sao!!! Dường như nhìn ra được sự do dự của bạn gái, Hoắc Sâm kéo cô vào lòng, hôn lên chiếc nhẫn đã đeo lên ngón tay cô, nói: "Anh sẽ coi như em đã đồng ý rồi, không cho phép em tháo nhẫn ra."

"..."

[Em chỉ định đeo lên ngắm thử chút thôi mà.]

[Anh ép buộc người ta!]

Bao Tử cũng không nói là không muốn cưới, chỉ là chuyện xảy ra bất ngờ quá nên cô không kịp phản ứng thôi, huống hồ con gái ai được cầu hôn mà chẳng căng thẳng một chút. Người ta nói trước khi kết hôn thì bạn sẽ được cung như bảo bối, nhưng kết hôn rồi thì bạn sẽ chỉ như một ngọn cỏ mà thôi. Song cô cảm thấy Hoắc Sâm không phải là người như vậy.

Yên lặng được vài giây, bạn Hoắc lại bắt đầu không thành thật rồi, cúi xuống hôn chụt một cái lên môi bạn Bao, từ hôn nhẹ đến hôn sâu, hơi thở quấn quýt vào nhau, cái cổ trắng nõn của bạn Bao hơi hồng lên, hô hấp cũng bắt đầu trở nên gấp gáp rối loạn. Vì mặc đồ ngủ rộng nên bộ ngực của bạn Bao đã bị bạn Hoắc nhìn thấy hết, chắc, vậy thì càng không thể vẫn hồi được nữa rồi.

Trong phòng khách, trừ tiếng TV ra, còn có tiếng thở dốc mập mờ.

Giọng nói trầm khàn quyến rũ của Hoắc Sâm làm cho tim Bao Tử đập rất nhanh, mặc dù đang mơ màng, nhưng câu nói "Làm vợ anh nhé?" của anh vẫn thành công chạm tới đáy lòng cô.

...

Rõ ràng có thể tiến thêm một bước rồi, nhưng Hoắc Sâm lại tiếp tục kìm chế sau khi đã nhận được câu trả lời mà mình mong muốn.

Bạn Bao: (´^`)

[Không vui chút nào!]

[Trêu cũng không trêu cho tới đi.]

[Cẩn thận đêm tân hôn bốn bánh bao em sẽ trả thù đấy!]

Cha mẹ hai bên tiến hành bàn bạc với nhau, vốn định sẽ làm lễ đính hôn trước, nhưng Hoắc Sâm lại nhanh nhẩu muốn làm lễ kết hôn luôn. Nếu Bao Tử đã đồng ý cưới hẳn rồi thì còn làm theo trình tự làm gì, cứ trực tiếp mà đám cưới thôi. Phải biết rằng cái cảm giác khi đang giữa chừng phải vọt vào phòng tắm nó không hề tốt chút nào QAQ.

[Muốn lăn lên giường cơ, muốn lăn lộn lăn lộn cơ.] Thế là...

Ngày 7 tháng 7 năm 2018, Hoắc Sâm ngâm bánh bao đi lĩnh giấy đăng ký kết hôn, từ một cặp tình nhân bước vào con đường trở thành vợ chồng.

5h20 chiều hôm đó, hai người công khai việc này lên blog.

Bao Tử thuộc trường phái tử vong: Anh có tới tham dự hôn lễ của em không? @Diễn viên điện ảnh Hoắc Sâm [hình ảnh]

Sau khi Bao Tử đăng lên thì Hoắc Sâm cũng đăng luôn.

Diễn viên điện ảnh Hoắc Sâm: Anh không tới thì làm gì có chú rể hả =3=? @ Bao Tử thuộc trường phái tử vong [hình ảnh]

...

Tin tức này lập tức trở thành tin hot nhất trong ngày, sau khi Hoắc Sâm công khai mình đang yêu đương thì vẫn rất kín tiếng, ít thể hiện tình cảm cho công chúng biết, mặc dù hẳn rất muốn tuyên bố với cả thế giới là hẳn đang rất hạnh phúc, nhưng bạn Bao lại không cho phép, còn nghiêm túc nói show ân ái sẽ chết sớm đó TAT. Đúng là bánh bao ngốc, thế mà cũng tin được! Thế là bọn họ cứ tiếp tục yêu đương vụng trộm, đột nhiên hôm nay lại khoe giấy đăng kí kết hôn lên blog, thật sự làm cho các fan không kịp trở tay.

@Quý Ngôn thuộc trường phái hành động: Ha ha, mình lại chỉ có thể tro mắt nhìn bánh bao mà mình cẩn thận đặt trong lồng hấp bị cướp đi mất mà không thể làm gì, bất luận thế nào thì mình cũng chúc Bao Tử của mình luôn hạnh phúc (một câu hai nghĩa) nhé. Mình cũng phải đi tìm một nửa của mình thôi, không lại bị ép ăn thức ăn cho chó mất 2333333 @ Bao Tử thuộc trường phái tử vong

#Nhàn rồi thờ dài mấy tiếng: Trời ạ, đây nhất định không phải là sự thật, tại sao có thể như vậy chứ, không phải có tin đồn hai người đã chia tay sao? Tin đồn đúng là gạt người mà, tôi muốn khóc một ngày một đêm luôn quá TAT.

#Bé mập thích ăn cá: A ha, Lục Hoài và Tiết Sở đi đăng kí kết hôn rồi, chúc mừng chúc mừng, sớm sinh quý tử nha 2333333.

...

#Quay đầu cười một cái mà dọa con bò đang đứng ven đường suýt chết: Haizz, nhìn cái này mà không biết nói sao cho phải, thần tượng mà em thích nhiều năm cuối cùng lại đi cưới người khác mất rồi, anh mới 26 tuổi thôi mà, sao lại tiến vào năm mò hôn nhân sớm như vậy chứ? Có thể anh cho rằng bạn gái hiện tại của anh là người thích hợp với anh nhất, nhưng cũng chưa chắc mà, nhớ sau này anh lại gặp được người khác tốt hơn thì sao? Haizz, không kìm chế được phải nói như vậy, dù sao thì em cũng là fan của anh suốt sáu năm đó!!!

Diễn viên điện ảnh Hoắc Sâm trả lời #Quay đầu cười một cái mà dọa con bò đang đứng ven đường suýt chết: Cảm ơn bạn đã ủng hộ tôi nhiều năm như vậy, hạnh phúc của mình chỉ mình hiểu là được rồi, bạn nói hôn nhân là năm mò của tình yêu, mà tôi muốn kết hôn sớm cũng là vì tôi không muốn chết mà không có chỗ chôn.

...

Giấy đăng kí kết hôn vừa mới về tay, sau khi chụp hình đăng lên blog thì đã được Hoắc Sâm cẩn thận đem cất kĩ đi rồi.

Người yêu vợ như mạng giống Hoắc Sâm thì tất nhiên là sẽ dành cho Bao Tử một hôn lễ cực kỳ lãng mạn, nhưng chuyện đám cưới thì vẫn đang trong giai đoạn chuẩn bị, nên biết rằng, bạn Hoắc vội vội vàng vàng dẫn bạn Bao đi đăng kí kết hôn là có ý đồ khác.

Husky thuộc trường phái bảo thủ cuối cùng cũng có thể lưu manh một cách hợp pháp rồi!!! ---

Sau khi có sự đảm bảo về hôn nhân, bạn Hoắc càng trở nên can rở hơn trước, nhất là buổi tối, thật đúng là một cái kẹo da trâu không kéo ra được, cứ suốt ngày dính lấy vợ thôi.

[Bánh bao trắng trắng mềm mềm đã trở thành người của nhà họ Hoắc rồi.]

[Bạn Hoắc chảy nước miếng, thầm nghĩ cuối cùng cũng có thể tiến thêm một bước.]

...

Tiếng nước chảy trong phòng tắm làm lòng bạn Hoắc đang nằm trên giường rạo rức, vốn hẳn định tắm uyên ương với bánh bao cơ, nhưng lại bị người ta tàn nhẫn chặn bên ngoài cửa rồi.

[Không vui.]

[Xấu hổ gì chứ?]

[Anh cũng đâu có ăn em.]

Càng sốt ruột thì càng cảm thấy quá trình chờ đợi dài thêm, chuyện này thật ra cũng có nguyên nhân, thứ nhất: con gái thường tắm lâu, thứ hai: tối nay sẽ xảy ra chuyện gì, bạn Bao sắc nữ nhất định biết rõ, chẳng lẽ đến cả thời gian xấu hổ cũng không cho người ta sao? Còn thứ ba thì, ờ, vì căng thẳng quá nên cô đã quên mang quần áo vào rồi QAQ.

Bạn Bao rất hiểu vụ này nha – Anh chồng nhất định sẽ cầm đồ ngủ của mình đứng bên ngoài chờ, sau đó nhân lúc đưa đồ ngủ cho cô thì chen luôn vào phòng tắm, sau đó thì abcdxyz.

Thay vì bị động quá mức, không bằng chủ động tấn công.

Phòng tắm nóng hổi hun đỏ mặt Bao Tử, nhưng thật ra phần nhiều là vì xấu hổ, trên người cô quấn một cái khăn tắm, khó khăn lắm mới che được bắp đùi, thầm nghĩ nếu còn ở trong này nữa thì cái người bên ngoài kia sẽ phá cửa xông vào mất. Vô nhẹ lên mặt mấy cái, Bao Tử hít sâu một hơi, cuối cùng can đảm mở cửa phòng tắm bước ra ngoài.

...

Nghe thấy tiếng mở cửa, Hoắc Sâm lập tức ngẩng lên nhìn, chắc, cảnh tượng trước mắt đẹp đến mức không lời nào tả xiết.

Có lẽ nhìn ra được sự lo lắng của vợ, Hoắc Sâm không trêu đùa cô như trước, mà đứng lên ôm Bao Tử vào lòng, cúi xuống hôn cô.

[Tắt đèn kéo chăn.]

[Phóng túng phóng túng.]

À, còn có một tiếng kêu khóc nữa, sau đó giường lớn bắt đầu nhiệt tình lay động.

"A ~"

...

Ánh mặt trời xuyên qua cái rèm cửa mỏng chiếu vào phòng, trên sàn nhà vút vung vài khăn tắm đồ ngủ, nhìn lên trên thì thấy nam chính đã thức dậy, nữ chính rúc vào ngực nam chính, ngọt ngào say ngủ, quảng thâm mất lộ rõ, thoạt nhìn có vẻ như hôm qua đã bị người ta ép buộc quá mức rồi.

Bạn Husky mới được ném mùi thịt, đáng vẻ rõ ràng cho thấy là hần vẫn chưa ăn no, cực kỳ hưng phấn nhìn cô vợ đang cựa quậy trong ngực mình.

Bạn Bao bị bạn Hoắc quấy rầy mà tỉnh lại, cũng không thể trách hần, hầu như ai cũng không kìm chế được chuyện này mà, hần vốn cũng muốn nhin vì là lần đầu tiên của cô, làm một lần là được rồi, nhưng mà...

= v =

"Chào buổi sáng vợ yêu ~~~"

"Em muốn ngủ, đừng quấy rầy em!"

"→ _ →"

[Không nhiệt tình chút nào hết.]

[Quả nhiên ăn được vào miệng rồi là em sẽ không yêu anh nữa (^ ^)\$.]

Bạn đang đọc truyện *Nhật Kí Hôn Nhân Của Tôi Và Thần Tượng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 95: Ngoại truyện 9

Chuyện Bao Tử có máu sắc nữ bắt nguồn từ lúc gặp được cô bạn thân cùng phòng là sắc nữ chính hiệu, chứ không phải là sau khi gặp được chân mệnh thiên tử thì cô mới háo sắc đâu. Trước khi học đại học, Bao Tử trong sáng đến nỗi chỉ cần nhìn thấy một cặp đôi đang hôn nhau ở ven đường thôi là cũng đỏ mặt rồi, còn sau khi lên đại học thì cô gặp được Quý Ngón Ngón, hai người không hay được mời đi đóng phim giống hai người bạn cùng phòng còn lại, cho nên hai người họ thường rảnh rỗi chơi với nhau. Bình thường cô bạn Quý sẽ rủ Bao Tử xem phim hoặc đọc truyện tình cảm có nội dung hơi hot một chút, cho nên có thể nói là Bao Tử gần mực thì đen gần đèn thì sáng, từ nay về sau sẽ bước vào con đường đen tối không lối thoát rồi QAQ.

Song sau khi thực chiến với chồng mình rồi thì bạn Bao mới hiểu được cái gì gọi là "Vô quýt dày có móng tay nhọn", Hoắc Sâm cái người này, trước đây lúc chỉ được nhìn từ xa thì cảm giác anh là một người rất dịu dàng khiêm tốn, lúc mới quen rồi thì là một tên kiêu ngạo cuồng trả thù, còn bây giờ sau khi đã kết hôn, được ném mùi thịt là bắt đầu trở thành cầm thú, mặc quần áo vào là chả khác gì mặt người dạ thú cả.

QAQ

...

Tất nhiên là không phải ngày nào Hoắc Husky cũng biến thành cầm thú, dù sao làm mấy chuyện kia cũng phải lựa thời điểm thích hợp mới được, nhưng vấn đề là bạn bánh bao ngốc kia lại cứ thích dùng 365 kiểu tìm đường chết để chọc hần cơ.

[Bánh bao lớn đã tự dâng đến tận cửa rồi, làm gì có chuyện không ăn chứ.]

Phương thức tìm đường chết thứ nhất của bạn Bao - Ý vào việc đi cả đến, cam đoan chắc rằng chồng sẽ không làm gì được mình, cho nên bắt đầu càn rỡ trêu chọc bạn Hoắc. Bạn Hoắc khổ không nói nên lời, nhưng chỉ vài ngày sau, khi đi cả của Bao Tử hết rồi, hần sẽ làm một số chuyện để chứng minh cho cô biết hậu quả của việc trêu chọc hần là như thế nào. Bạn Bao lúc đó hối hận không thôi, mếu máo tỏ vẻ lần sau không dám nữa, nhưng cũng chẳng có ích gì hết.

Phương thức tìm đường chết thứ hai của bạn Bao – Bất chấp quy luật làm việc và nghỉ ngơi bình thường, bạn Bao 11 giờ đêm vẫn còn cầm điện thoại

đọc truyện H, còn cùng bạn thân Quý Ngôn Ngôn bàn luận phân tích về các cảnh nóng trong truyện nữa. Và thế là, sau khi bị chồng tóm được, bạn Bao chỉ còn biết sợ hãi nằm trên giường chờ đợi sự phán quyết của chồng thôi.

"Chắc chắn, cũng được đó, không bằng chúng ta thực hành luôn đi."

Thế là, từ đầu đến chân bạn Bao dần dần biến thành màu hồng (*///▽///*)q.

[Lăn lộn lăn lộn.]

Sau đó, bạn Husky thỏa mãn thâm nghĩ cái bạn bánh bao thích đọc tiểu thuyết H kia vẫn còn có thể trị được = v =.

...

Phương thức tìm đường chết thứ 108 của bạn Bao – Thần tượng trong lòng Bao Tử không phải chỉ có một mình Hoắc Sâm hấn, lúc cùng nhau đến công ty, cái bánh bao ngốc kia dùng một cái đã chạy đi đâu rồi không biết. Đợi đến khi hấn khổ sở hỏi người ta thì mới biết là vợ hấn đang ở phòng chụp ảnh, lúc hấn đi vào tìm thì...không sai, vợ hấn đang dùng vẻ mặt mê muội để nhìn Mạc Á Y. Chắc, vai dấm Hoắc sẽ cho bánh bao kia biết hậu quả nghiêm trọng của việc này là gì!

...

Cuộc sống của hai vợ chồng trẻ cứ trôi qua một cách êm đềm pha chút hài hước như vậy, đồng thời trong lúc này, Hoắc Sâm cũng bắt đầu tập trung cho việc chuẩn bị hôn lễ.

[Công việc lịch trình gì đó hoàn hết lại!]

[Mấy cái chuyện kiếm tiền nhỏ nhặt đó sao có thể quan trọng bằng việc chuẩn bị một hôn lễ không thể nào quên cho ái phi của trẫm chứ?!]

Trên chiếc giường lớn sáng nay chỉ có một người nằm, nhưng không phải nằm cuộn người lại như con tằm, mà là rất khí phách dang hai tay hai chân thành hình chữ đại mà ngủ. Hoắc Sâm mấy ngày qua đều ở bên ngoài quay phim, cho nên Bao Tử được độc chiếm cái giường, hạnh phúc vô cùng
~(~~~~)~.

[Ngủ hai người thì sẽ không được nằm thoải mái, không vui!]

[Còn ngủ một mình thì giống như được lăn lộn trong trời cao biển rộng vậy 233333.]

Khoảng 7 giờ 15 phút thì chuông điện thoại đặt trên tủ đầu giường vang lên, tiếp theo là một loạt những cuộc gọi đoạt mệnh liên hoàn, người gọi là trợ lý Tiểu Lâm. Mấy ngày trước Bao Tử nhận được thông báo, nói hôm nay có một buổi chụp hình cho tạp chí, chủ đề là cô dâu. Thật ra dùng đầu ngón chân mà nghĩ thì sẽ biết ngay đây là một màn kịch do Hoắc Sâm tạo ra. Mặc dù hôm qua trước khi đi ngủ đã nhớ hôm nay phải dậy sớm rồi, nhưng đây thật sự là một khó khăn rất lớn đối với một đứa ham ngủ, nên biết rằng cô đã phải chỉnh chuông điện thoại lên mức to nhất để không ngủ quên làm lỡ việc của mọi người rồi đây.

[Thật muốn đánh lấy cái giường này quá đi thôi!]

...

Trợ lý đã đợi sẵn dưới nhà rồi, bạn Bao không còn cách nào khác là phải bò dậy, thần thờ trước tủ quần áo một lúc lâu, cuối cùng chọn một cái áo khoác mỏng màu đen, cái áo dáng dài bó sát làm cho dáng người của cô nhìn mảnh mai hơn, sau đó cô lại búi tóc củ tỏi, cầm túi xách rồi vội vàng lên đường.

Địa điểm chụp hình váy cưới cho tạp chí là ở một khách sạn năm sao bên bờ biển, lúc đến nơi thì thợ make up, quay phim, dựng bối cảnh này nọ đều đã có mặt hết rồi, đáng tiếc là cho dù trợ lý có nói thế nào thì Bao Tử vẫn không chịu tin. Ý đồ quá rõ ràng rồi còn gì nữa, áo cưới này, khách sạn này, Bao Tử khẽ cười, đúng thật là, muốn lừa cô thì cũng phải dùng chút tiểu xảo chứ.

Vì hiểu anh và yêu anh, cho nên em mới bằng lòng cùng anh diễn trò.

Bao Tử ngoan ngoãn ngồi trước bàn trang điểm, để mặc thợ makeup muốn làm gì thì làm, bên cạnh còn có một người chuyên chụp ảnh mọi góc độ cho cô nữa.

Bộ váy cưới màu trắng thêu ren không quá phức tạp, nhưng điểm nổi bật là mặc vào rất tôn dáng. Cô dâu mới đã chuẩn bị xong rồi, hiện giờ cô nghĩ mình chỉ cần ngồi yên chờ chồng mình đến là được thôi.

Nhưng điều nằm ngoài kế hoạch là Hoắc Sâm lại bị kẹt xe ngay trong thời khắc mấu chốt QAQ. Vốn hấn cũng muốn ở trong khách sạn chuẩn bị luôn, nhưng lại sợ cô vợ thông minh của mình phát hiện ra, cho nên hấn mới đi đến một chỗ cách khá xa khách sạn để hóa trang. Bây giờ thì thâm rồi, giao thông ở Đê Đô rất hỗn loạn, chuyện tắc đường là rất hay gặp. Hoắc Sâm ngồi sau xe mà lòng như lửa đốt, đằng trước xe cộ chật cứng đến mức nước chảy cũng không lọt.

Mất thấy thời gian đang trôi qua một cách lãng phí, Hoắc Sâm liền liếc nhìn ra bên ngoài, sau đó quyết định xuống xe chạy bộ đến chỗ vợ luôn.

...

Đứng trước cửa sổ sát sàn, Bao Tử thất thần nhìn phong cảnh bên ngoài, có lẽ cô thật sự đã đoán sai rồi, đây chỉ là một buổi chụp hình cho tạp chí mà thôi. Khẽ thở dài một cái, haizz, mình nghĩ nhiều quá rồi.

Điều chỉnh lại tâm trạng, Bao Tử quay người lại nói: "OK, chúng ta bắt đầu công việc thôi."

Trợ lý Tiểu Lâm "..."

Nhiếp ảnh gia và những người khác: "..."

[Hoắc ảnh đế à anh đang ở đâu vậy?]

[Sao bây giờ còn chưa tới?]

[Không lẽ phải giả vờ chụp ảnh cho tạp chí thật sao TAT.]

...

Hôn lễ bí mật vì một phút không cẩn thận mà đã làm lộ cho cả nước biết, trên blog đang có tin hot

– Đé Đô tắc đường nghiêm trọng, Hoắc ảnh đế phải chạy marathon đến hôn lễ!!! [Đúng thật là, kết hôn rồi mà cũng không làm cho người ta bớt lo 2333333.] Cũng may, cuối cùng cũng đến kịp rồi.

Chú rể xuất hiện trong trạng thái mờ hồ đắm đuối, cô dâu thì đang ngạc nhiên không nói nên lời.

Hôn lễ trừ cha mẹ, họ hàng và bạn bè thân thiết của hai bên ra thì còn có không ít người nổi tiếng trong giới showbiz tới tham dự, hai bên bàn tiệc có đặt những bức ảnh cưới của hai người, phía trước chiếu một đoạn video ghi lại những hình ảnh của hai người từ khi mới quen cho đến lúc yêu nhau, đôi lúc đan xen một vài cảnh NG trong bộ phim "Cuộc sống hạnh phúc của Husky", khung cảnh cực kỳ ấm áp.

Bên tai vang lên không ngớt những lời chúc phúc, nhưng bạn Hoắc bây giờ chỉ chú ý đến một mình bạn Bao mà thôi, người ta nói thời khắc đẹp nhất của đời người con gái chính là khi trở thành cô dâu, kể cũng đúng, lúc nhìn thấy Bao Tử trong bộ váy cưới, Hoắc Sâm đã chẳng còn thiết tha gì đến hôn lễ nữa. Bây giờ nghĩ lại mới thấy bức, tiệc cưới ban đầu đã định là sẽ kéo dài tận ba bốn tiếng, trời ơi, thế thì tối nay không biết có ăn được bánh bao đáng yêu kia không đây.

┐(^ ^)┌

Đặc biệt là lúc MC nói chú rể hãy hôn cô dâu, trong lòng bạn Hoắc lại càng rạo rức hơn, thầm nghĩ – Không vui chút nào, hôn lễ hiện đại có quá nhiều hạn chế, sao không làm giống thời cổ đại ý, cứ nhất bái thiên địa nhị bái cao đường phu thê giao bái rồi đưa vào động phòng là xong = v =.

[Đúng là Husky ngốc, thời cổ đại người ta nói đưa vào động phòng nhưng cũng có được động phòng ngay đâu.]

"Vì mơ thấy anh rồi đi, nên em đã tỉnh dậy trong nước mắt

Gió đêm lùa qua cửa sổ, anh có thể cảm nhận được tình yêu của em không?

...

Bao nhiêu người đã từng đến bên anh rồi bỏ đi, nhưng cả đời này em chỉ có mỗi anh, và sẽ ở bên cạnh anh mãi mãi."

(Những câu hát trong bài Một đời có anh của ca sĩ Lưu Phương)

Hôn lễ kết thúc trong những giai điệu ngọt ngào của ca khúc "Một đời có anh".

Vốn là một hôn lễ được chuẩn bị một cách rất hoàn mỹ, thế nhưng giữa chừng lại gặp chút sự cố, cũng may là mọi chuyện vẫn ổn. Các fan sau khi đọc tin idol của mình mặc lễ phục chạy bộ đến hôn lễ thì cũng rí rít nhảy vào chúc mừng. Nếu đã thật sự yêu mến người ta thì bọn họ tất nhiên đều hi vọng thân trọng của mình sẽ có một cuộc sống hạnh phúc.

...

Đêm nay đại khái thì cũng được coi là đêm tân hôn, bạn Hoắc trong lòng ngứa ngáy lắm, chỉ muốn ăn sạch bánh bao vào bụng thôi. Hic, xem ra ban ngày có chạy bộ thực mạng như vậy thì cũng vẫn chưa đủ làm tiêu hao thể lực của bạn Hoắc rồi TAT.

"Vợ, hôm nay em có bất ngờ không = v =?"

"Nói thật thì em đã đoán ra từ trước rồi."

"QAQ"

"Thật không ngờ, nam thần của em tuy có một màn cầu hôn què mùa, nhưng hôn lễ lại làm tốt như vậy đấy."

"..."

Không chịu được bị vợ trêu chọc, Hoắc Husky hằm hè xắn tay áo lên chuẩn bị chinh đồn lại gia quy, như lang như sói nhào đến gặm bánh bao.

"Anh nghỉ ngơi sớm đi, ban ngày đã chạy bộ nhiều như vậy rồi."

"..." orz (bi phẫn)

[Có phải em đang hoài nghi năng lực của anh không?]

[Chắc chắn, nhóc con Tiểu Bao Từ này, ba ngày không đánh mà đã dám ngồi lên đầu anh rồi.]

Sau khi kết hôn không bao lâu, Hoắc Sâm và Bao Từ đã trải qua vô số lần bị đồn ly hôn, tất cả đều là những lời vô căn cứ, hai người họ chỉ càng ngày càng yêu nhau hơn thôi, có nhiều người từng gặp hai vợ chồng nhà này thì còn nói là tình cảm của bọn họ tốt đến mức có dùng cưa điện cũng không tách ra được.

Cuộc sống hôn nhân không phô trương khiến cho bọn họ luôn bị hoài nghi là tình cảm của hai người đã rạn nứt, thật may là đúng lúc này bọn họ được mời tham dự một show truyền hình thực tế dành cho các cặp vợ chồng. Hoắc Sâm nghĩ lần này phải tuyên bố cho cả thiên hạ thấy là hai vợ chồng hắn rất hạnh phúc mới được.

"Show thực tế á?" Giật mình ینگ.

"Ừ, dành cho các cặp vợ chồng nổi tiếng."

Bao Từ cau mày, từ sau khi cưới Hoắc Sâm, cô bắt đầu trở nên lười nhác, mặc dù cũng có đi quay phim, nhưng hầu như chỉ là mấy vai phụ nhỏ thôi. Suy cho cùng thì cô vẫn thích được đóng vai xác chết nhất, nằm lâu một chút thì nhận được hơn 50 đồng, thế mà cũng được cho là người nổi tiếng sao?

"Anh cũng chỉ thông báo cho em vậy thôi, vì anh đã đồng ý tham gia rồi." "..."

[Hừ, anh chưa hỏi ý kiến của bốn bánh bao mà đã tự ý quyết định rồi sao?] [Không vui (ノ^_^)ノ.]

...

Ai cũng không thể ngờ rằng chính chương trình "Có em trong đời" lại là cơ hội để Bao Từ thu hút được một lượng fan không hề nhỏ cho mình, chưa có cái chương trình này thì không sao, có rồi mới thấy – Chắc, hai vợ chồng nhà này ngốc nghếch như vậy, sau này mấy đứa nhỏ sẽ thế nào đây?

Kể từ đó, bạn Bao giống như một cái máy hút bụi đi chinh phục mọi người trở thành fan của mình vậy.

Đáng tiếc là hai vợ chồng mới quay được một nửa show thì phải xin nghỉ, nguyên nhân rất đơn giản, bạn Hoắc sắp được làm bố rồi, vì mới biết mình mang thai nên Bao Từ muốn tập trung ở nhà dưỡng thai. Mặc dù không thể tiếp tục gia tăng lượng fan thông qua chương trình, nhưng chỉ cần cục cưng khỏe mạnh thì tất cả mọi điều đều đáng giá.

Hoắc Husky: "(ノ^_^)ノ "

[Trăm vẫn chưa hưởng thụ đủ thế giới hai người cùng ái phi mà!!!]

[Sao lại xuất hiện một tên nhóc oan gia rồi???]

[Trăm buồn lắm, hừ!]

Hoàn Toàn Văn

Bạn đang đọc truyện *Nhật Kí Hôn Nhân Của Tôi Và Thần Tượng* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.